

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียน
แบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และ
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปริญญาการศึกษาดุซญ์บัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียน
แบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และ
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และ
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย”

ของ นางสาวบุษย์ชานันท์ มณเฑียร

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุขบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน)

.....ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วราธิ์รัตน์ แก้วอุไร)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อารังโสติสกุล)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.เกสัชกร ประยูทธ ภูวรัตน์าวีโร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ผู้วิจัย	บุษย์ชานันท์ มณเฑียร
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อังคณา อ่อนธานี
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ กศ.ด. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2569
คำสำคัญ	รูปแบบการจัดการเรียนรู้, การเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน, การเขียนแบบเน้นกระบวนการ, การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์, การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียน เปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และศึกษาผลการเรียนรู้ระหว่างการเรียน และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ดำเนินการวิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคมที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 13 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แนวทางการจัดการเรียนรู้ 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) แบบประเมินคุณภาพรูปแบบ 4) แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 5) แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน 6) แบบบันทึกภาคสนาม และ 7) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed-Rank Test, One-Sample Wilcoxon Signed-Rank Test และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและนักเรียน พบว่าแนวทางที่เหมาะสมประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ (1) แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียน (2) แนวทางการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ (3) การส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ (4) การส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง และ (5) ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน โดยผลการศึกษา พบว่า การจัดการเรียนรู้ควรมุ่งเน้นการออกแบบกิจกรรมที่มีโครงสร้างยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดจังหวะและเส้นทางการเรียนรู้ของตนเองผ่านรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานและการเรียนรู้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งจัดกระบวนการเขียนอย่างเป็นลำดับขั้นที่ชัดเจน แต่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามบริบทและวัตถุประสงค์ของงานเขียน การจัดกิจกรรมควรเชื่อมโยงกับความสนใจและประสบการณ์ใกล้ตัวของผู้เรียน ใช้แหล่งเรียนรู้จริงและดิจิทัลอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ การให้และรับข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการใช้การประเมินเพื่อพัฒนา โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก ออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ชี้นำ และกำกับติดตามการเรียนรู้อย่างใกล้ชิด

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) องค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล 3) การนำรูปแบบไปใช้ และ 4) ผลที่เกิดกับผู้เรียน โดยมีกระบวนการเรียนการสอนตามแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ 7 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) 2) ขั้นการวางแผน (Planning) 3) ขั้นการค้นคว้า (Researching) 4) ขั้นการจัดระเบียบความคิด (Organizing) 5) ขั้นการเขียนร่าง (Drafting) 6) ขั้นการตรวจทาน (Editing) และ 7) ขั้นการจัดพิมพ์ (Publishing) ผลการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ารูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ผลการทดลองนำร่องพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงทั้งในห้องเรียนและออนไลน์ สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ขณะที่การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.00 ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์ จึงควรพัฒนากิจกรรมและเครื่องมือส่งเสริมการกำกับตนเองเพิ่มเติม

3. ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้พบว่า (3.1) นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3.2) นักเรียนมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3.3) ผลการเรียนรู้ระหว่างการเรียนพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการเขียน

ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ทั้งในด้านเนื้อหา การจัดระเบียบข้อมูลและความคิด และการใช้ภาษา และมีพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองครบทุกด้าน

4. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ ทั้งในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและ ด้านผลผลิต ในเชิงบวกโดยเห็นว่ากิจกรรมช่วยให้เข้าใจการเขียนอย่างเป็นระบบ ลดความกดดัน และส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงช่วยให้สามารถวางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

Title	THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON SELF PAGED LEARNING THROUGH PROCESS WRITING TO ENHANCE ENGLISH CREATIVE WRITING SKILL AND LEARNER AUTONOMY IN ENGLISH FOR UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS
Author	Butchanan Monthian
Advisor	Assistance Professor Angkana Onthanee, Ph.D.
Academic Paper	Thesis Ed.D. in Curriculum and Instruction – (Type 2.1), Naresuan University, 2026
Keywords	Instructional model, Self-paced learning, Process writing, Creative writing, Learner autonomy

Abstract

This study aimed to: (1) investigate instructional approaches that promote English creative writing skills and learner autonomy in English; (2) develop and evaluate an instructional model based on self-paced learning through process writing; (3) examine the effects of the model implementation; and (4) explore students' opinions toward the application of the developed model. The study employed a Research and Development (R&D) design. The sample consisted of 13 upper secondary school students (Grade 11) from Huaimawittayakhom School, enrolled in the first semester of the 2025 academic year, selected through simple random sampling. The research instruments included: (1) an interview protocol, (2) an instructional model, (3) a model quality evaluation form, (4) an English creative writing skills assessment, (5) student learning logs, (6) field notes, and (7) a semi-structured interview form. Data were analyzed using descriptive statistics (mean, standard deviation, and percentage), Wilcoxon Signed-Rank Test, One-Sample Wilcoxon Signed-Rank Test and content analysis.

The findings revealed that:

1. Effective instructional approaches for enhancing English creative writing skills and learner autonomy in English should integrate self-paced learning, process writing

instruction, and learning activities that respond to learners' needs and interests. The instructional design emphasized flexible learning structures that allow learners to control their learning pace and pathways through blended learning and self-paced learning. Writing tasks were connected to learners' real-life experiences, incorporated authentic and digital learning resources, promoted interaction and continuous feedback, and emphasized formative assessment. Teachers played the role of facilitators who designed learning environments, provided guidance, and closely monitored learners' progress.

2. The developed instructional model comprised four key components: (1) background and rationale, (2) model components—principles, objectives, instructional process, and assessment and evaluation, (3) implementation guidelines, and (4) expected learner outcomes. The instructional process followed a seven-step process writing framework: Getting Ideas, Planning, Researching, Organizing, Drafting, Editing, and Publishing. Expert evaluation indicated that the instructional model was rated at a high level of appropriateness ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.62), while the supporting documents were rated at the highest level of appropriateness ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.55). The pilot study revealed that the instructional model could be effectively implemented in both classroom and online settings. The model was able to enhance students' English creative writing skills beyond the 70 percent criterion. However, the mean score for learner autonomy in English learning was 67.00 percent, which remained below the criterion. Therefore, additional activities and support tools should be developed to further promote students' self-regulation.

3. The results of model implementation indicated that: (3.1) students' English creative writing skills after instruction were significantly higher than before instruction at the .05 level. (3.2) students' learner autonomy in English was significantly higher than the 70% criterion at the .05 level and (3.3) The learning outcomes during the instructional process indicated that the students demonstrated improvement in English creative writing skills in terms of content, organization of information and idea, and accuracy of sentence structure. In addition, they showed development in all aspects of learner autonomy in English learning.

4. Regarding students' opinions toward the learning activity, students reported positive perceptions of input, process, and output factors. They indicated that the learning activities helped them understand writing in a systematic manner, reduced learning pressure, enhanced confidence in using English, and strengthened their ability to plan, monitor, and take responsibility for their own learning.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ทรงคุณค่า ตลอดจนให้ความเอาใจใส่ ดูแล และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ความกรุณา ความรู้ และความทุ่มเทของท่านเป็นพลังสำคัญที่ช่วยชี้แนะแนวทางทางวิชาการ ทำให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนางานวิจัยฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการพิจารณา ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการปรับปรุงและพัฒนางานวิจัยฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์และมีคุณค่าทางวิชาการยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะครูและบุคลากรโรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม ที่ได้กรุณาอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ตลอดจนขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาในการเป็นกลุ่มตัวอย่าง อันเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ความสำเร็จในครั้งนี้มีอาจเกิดขึ้นได้ หากปราศจากครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบรำลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของ ผู้อำนวยการชานนท์ มณเฑียร บิดาผู้เสียสละ ผู้เป็นทั้งครูคนแรกในชีวิตและเป็นแบบอย่างแห่งความวิริยะอุตสาหะ ความมุ่งมั่น และความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพครู คำสั่งสอนและการดำเนินชีวิตของท่านได้หล่อหลอมให้ผู้วิจัยตระหนักถึงคุณค่าของการศึกษาและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ แม้วันนี้ท่านจะมีได้อยู่ร่วมรับรู้ความสำเร็จในครั้งนี้ด้วยตนเอง แต่ความรักและความหวังดีที่ท่านมอบให้ยังคงสถิตอยู่ในหัวใจของผู้วิจัยเสมอ และเป็นพลังที่ผลักดันให้ก้าวเดินบนเส้นทางแห่งวิชาชีพครูด้วยความมุ่งมั่นจนถึงจุดหมายของการศึกษาครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คน.เบญจมาศ มณเฑียร มารดาผู้เป็นกำลังใจอันมั่นคง ตลอดจนน้องสาวผู้คอยสนับสนุนและมอบความรักความเข้าใจตลอดเส้นทางแห่งการศึกษา ขอขอบคุณนายสินสมบัติ จินตวนิช ผู้ซึ่งให้การสนับสนุนในทุกด้าน ทั้งคำปรึกษา ความช่วยเหลือ และกำลังใจที่มีคุณค่าอย่างยิ่งตลอดระยะเวลาของการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ท้ายที่สุดนี้ คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมอุทิศแต่บิดาผู้เป็นที่เคารพรักและล่วงลับ ผู้ซึ่งยังคงเป็นแสงสว่างแห่งแรงบันดาลใจในเส้นทางชีวิตและวิชาชีพของผู้วิจัย รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความรัก ความเมตตา และการสนับสนุนจนทำให้การเดินทางทางวิชาการครั้งนี้สำเร็จลุล่วงลงอย่างงดงาม

บุษย์ชานนท์ มณเฑียร

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
ประกาศคุณูปการ.....	ฌ
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	6
วัตถุประสงค์การวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
สมมุติฐานของการวิจัย.....	15
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
รูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	17
แนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน.....	22
การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ.....	34
การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ.....	46
ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	54
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	69
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	89
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	103
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	104
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	104

บรรณานุกรม.....	231
ภาคผนวก.....	248
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	249
ภาคผนวก ข รูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	256
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	309
ประวัติผู้วิจัย.....	390

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงความแตกต่างระหว่างการเขียนเชิงอธิบายและการเขียนเชิงสร้างสรรค์	55
ตาราง 2 เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับ	66
ตาราง 3 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	77
ตาราง 4 ระดับของการนำการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองไปใช้ของ David Nuna	83
ตาราง 5 แสดงโครงสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	120
ตาราง 6 แสดงเกณฑ์การประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	121
ตาราง 7 แสดงระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	126
ตาราง 8 แสดงเกณฑ์ประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log)	128
ตาราง 9 แสดงระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	131
ตาราง 10 แสดงแบบแผนการทดลองตามแบบแผน One-group Pretest - Posttest Design	134
ตาราง 11 แสดงโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์	137
ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน	162
ตาราง 13 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน	167
ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ รายด้านและโดยรวม โดยใช้ Wilcoxon Signed-Rank Test	177
ตาราง 15 แสดงผลการศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้รายบุคคล	178
ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง หลังการใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ โดยใช้ One-Sample Wilcoxon Signed-Rank Test	181
ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียน หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์รายด้าน	181
ตาราง 18 แสดงผลการศึกษาระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง หลังการใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้	183

ตาราง 19 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบ คุณภาพของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียน แบบเน้นกระบวนการ	310
ตาราง 20 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบ คุณภาพของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ ของผู้เรียน	312
ตาราง 21 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบ คุณภาพของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	313
ตาราง 22 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบ คุณภาพของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	314
ตาราง 23 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบ คุณภาพของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบพึ่งพาตนเอง	316
ตาราง 24 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของ แบบบันทึกผลการทดลองนำร่อง (try-out)	318
ตาราง 25 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบ คุณภาพของแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	319
ตาราง 26 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบ คุณภาพของของเกณฑ์การประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	323
ตาราง 27 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบ คุณภาพของของแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log)	330
ตาราง 28 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบ คุณภาพของของเกณฑ์การประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	332
ตาราง 29 แสดงผลการพิจารณาความเที่ยงระหว่างผู้ตรวจ (Inter-rater reliability) ของแบบประเมิน ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	336
ตาราง 30 แสดงผลการพิจารณาความเที่ยงระหว่างผู้ตรวจ (Inter-rater reliability) ของแบบบันทึก การเรียนรู้ของนักเรียนตามเกณฑ์การประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	337

ตาราง 31 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกภาคสนาม	338
ตาราง 32 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	340
ตาราง 33 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ	343
ตาราง 34 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน.....	354
ตาราง 35 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ (Creative writing).....	360
ตาราง 36 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ...	367
ตาราง 37 แสดงผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง.....	376
ตาราง 38 แสดงคะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองนำร่อง (try out)	385
ตาราง 39 แสดงคะแนนและผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองนำร่อง (try out)	386
ตาราง 40 แสดงคะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังเรียน	387
ตาราง 41 แสดงคะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างเรียน	388
ตาราง 42 แสดงคะแนนและผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างเรียน	389

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 องค์ประกอบการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน.....	26
ภาพ 2 ประเภทกิจกรรมการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน.....	28
ภาพ 3 ตัวอย่างเครื่องมือในการติดตามจังหวะการเรียนรู้แบบเปิดเผย.....	29
ภาพ 4 ตัวอย่างเครื่องมือในการติดตามจังหวะการเรียนรู้แบบเปิดเผยแบบสเปรดชีต.....	30
ภาพ 5 ตัวอย่างเครื่องมือการติดตามจังหวะการเรียนรู้ส่วนบุคคล.....	31
ภาพ 6 การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ของ Ron White & Arndt.....	35
ภาพ 7 แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ.....	50
ภาพ 8 แสดงคำจำกัดความของ autonomy: ความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้.....	76
ภาพ 9 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	103
ภาพ 10 แสดงแผนภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้าง ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	151
ภาพ 11 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ.....	156
ภาพ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบของนักเรียนรายบุคคล.....	179
ภาพ 13 แสดงผลเปรียบเทียบระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบของนักเรียนรายบุคคล.....	180
ภาพ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหา โดยการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with Imagination) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้.....	187
ภาพ 15 ตัวอย่างกิจกรรม Review Planning.....	188
ภาพ 16 ตัวอย่างผลงานการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนในการฝึกจัดระเบียบข้อมูลและเรียบเรียงเป็นประโยค.....	189
ภาพ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ด้านที่ 2 การจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of Information and Idea) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้.....	190

ภาพ 18 ตัวอย่างผลงานการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนในการการเลือกใช้คำศัพท์ (Building Better Vocabulary).....	192
ภาพ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ.....	192
ภาพ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	
ด้านที่ 1 การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Goal Setting).....	194
ภาพ 21 ตัวอย่างบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log).....	195
ภาพ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	
ด้านที่ 2 การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Planning) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	196
ภาพ 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	
ด้านที่ 3 การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies) ของนักเรียน	
กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้.....	197
ภาพ 24 แสดงตัวอย่างกิจกรรม Peer feedback และ self editing	198
ภาพ 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	
ด้านที่ 4 การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self- reflection their own use of learning strategies) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้.....	199
ภาพ 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	
ด้านที่ 5 แรงจูงใจ (Motivation) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้.....	200
ภาพ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	
ด้านที่ 6 การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้.....	202

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

จากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ส่งผลให้ข้อมูลสารสนเทศเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและแพร่กระจายได้ในทุกวินาทีทั่วทุกมุมโลก ผู้คนสามารถเข้าถึง แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และเชื่อมต่อกันได้อย่างสะดวกรวดเร็ว นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในวิถีการดำรงชีวิตในหลากหลายมิติ เช่น ด้านเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ซึ่งต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งในเชิงระบบและทักษะที่จำเป็นต่อผู้เรียน การก้าวเข้าสู่สังคมแห่งศตวรรษที่ 21 จึงก่อให้เกิดความต้องการพลเมืองที่มีทั้งความรู้และทักษะสำคัญต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศภายใต้บริบทแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนจึงควรได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้ที่สามารถริเริ่มและกำกับตนเองในการทำงาน ตลอดจนสามารถเรียนรู้และฝึกปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในอนาคต (Palfreyman & Benson, 2019, pp. 661–681; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 2–9) ประกอบกับในยุคปัจจุบัน ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในฐานะภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญต่อการสื่อสารระหว่างประเทศ ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลและระหว่างประเทศเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และองค์ความรู้จากทั่วโลกได้มากขึ้น เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือหลักในการติดต่อสื่อสารระดับสากล และช่วยให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร นำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ดีทั้งในระดับบุคคล องค์กร ไปจนถึงระดับประเทศ รวมถึงเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การศึกษา และการประกอบอาชีพ โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างด้านภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจนเข้าถึงองค์ความรู้และสารสนเทศบนฐานข้อมูลออนไลน์ ระบบอินเทอร์เน็ต และสื่อเทคโนโลยีที่หลากหลายได้อย่างกว้างขวาง

แม้ผู้เรียนจะถูกคาดหวังให้มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษอย่างรอบด้าน แต่ในบรรดาทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะการเขียนนับเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนและท้าทายมากที่สุดสำหรับผู้เรียน ทั้งในภาษาแม่และภาษาที่สอง (Buainain, 2009, pp. 311–351; Byrne, 1988; Harmer, 2007; Nunan, 1997) เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะเชิงผลิต (productive skill) ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาษาและการผลิตสารอย่างมีแบบแผน มากกว่า

ทักษะเชิงรับสารอย่างการอ่านและการฟัง (Spratt, Pulverness, & Williams, 2011, p. 37) อีกทั้งงานเขียนมีลักษณะถาวรและอ่านซ้ำได้ ผู้อ่านต้องตีความและทำความเข้าใจจากสิ่งที่เขียนโดยตรง งานเขียนจึงต้องมีความชัดเจน ถูกต้อง และสื่อสารได้ดีภายใต้ข้อกำหนดการใช้ภาษา (Byrne, 1988, p. 1; Ruggiero Ryan, 1981) ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวางแผน การเรียบเรียง การสะกดคำ การเลือกใช้คำ และความถูกต้องทางไวยากรณ์ (Khoii, 2011, p. 498) รวมทั้งการจัดระเบียบข้อความให้ทำให้ความหมายชัดเจนที่สุด เพราะงานเขียนนำเสนอบริบทของตนเองโดยปราศจากน้ำเสียงหรือจังหวะที่ช่วยถ่ายทอดความหมายเหมือนภาษาพูด (Byrne, 1988, pp. 1–2; Olshtain, 2000, p. 142) นอกจากนี้ การขาดบริบทและการป้อนข้อมูลที่แท้จริง (authentic input) อาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การพัฒนาทักษะการเขียนบรรลุจุดประสงค์ได้ยากยิ่งขึ้น

ดังนั้น หากต้องการให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารและนำเสนอข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จึงเป็นทักษะสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนา เพราะเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ และจินตนาการผ่านงานเขียนที่มีลักษณะเฉพาะตน น่าสนใจ ดึงดูดผู้อ่าน และสร้างคุณค่าทั้งทางจิตใจ สติปัญญา และสังคม ซึ่งมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันและการทำงานในยุคปัจจุบัน ทั้งในมิติ การพัฒนาการเติบโตส่วนบุคคล (personal growth) และการพัฒนาทางวิชาชีพ (professional development) โดยการสื่อสารผ่านข้อความที่มีความหมายจากการคิดอย่างละเอียดรอบคอบช่วยให้สื่อสารได้ตรงตามจุดประสงค์และสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน อันนำไปสู่ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และความสัมพันธ์ทางอาชีพที่ดี (Allen & Enz, 1987, p. 9) รวมทั้งรองรับการสื่อสารในมิติธุรกิจ การตลาด และการเขียนเชิงเทคนิค (Sultan, 2017, p. 17) ตลอดจนการผลิตเนื้อหาในยุคดิจิทัล เช่น การเขียนบล็อก การสร้างเนื้อหาดิจิทัล และการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ขณะเดียวกัน การเขียนเชิงสร้างสรรค์แตกต่างจากการเขียนเพื่อการสื่อสารทั่วไปทั้งด้านวัตถุประสงค์ รูปแบบ โครงสร้าง และการใช้ภาษา โดยเน้นการนำเสนอจินตนาการ ความรู้สึก และความคิดเห็น (Maley, 2012) ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของ Cremin และคณะ (2006, pp. 108–119) ที่ชี้ว่าการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์เป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการเขียน โดยผู้เรียนที่มีความคิดสร้างสรรค์มักมี “ดวงตาใหม่ (a new eye)” ในการมองโลกรอบตัว เปิดกว้างและยินดีรับประสบการณ์ใหม่ ๆ และสามารถนำไปต่อยอดงานเขียนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ภายใต้แนวคิดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งมุ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาตามความสามารถและความสนใจทั้งในและนอกห้องเรียน สะท้อนการพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืนในฐานะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต (สิปปนนท์ เกตุทัต, 2542, หน้า 7–13; วิชัย วงษ์ใหญ่, 2543) และนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ทั้งการฝึกทักษะภาษาและการฝึกให้ผู้เรียนรู้วิธีเรียนด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือค้นคว้าหาความรู้เพื่อการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

แม้แนวคิดการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองจะมีศักยภาพในการส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่ในบริบทการศึกษาไทยยังคงเผชิญข้อจำกัดสำคัญอย่างน้อยสามประการ ประการแรก นักเรียนไทยมักขาดการตระหนักถึงบทบาทของตนเองว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาและขาดความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้อย่างจริงจัง เนื่องจากมองว่าครูเป็นผู้ควบคุมถ่ายทอดความรู้ วางแผนเลือกวิธีการเรียนรู้ และจัดหาแหล่งเรียนรู้ทั้งหมด (Eaton, 2010, p. 12; Thamraksa, 2003, pp. 59–70) ส่งผลให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการตัดสินใจและควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง เกิดความกังวลและขาดความมั่นใจเมื่อต้องฝึกภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (Borg & Alshumaimeri, 2019, pp. 9–38; Intraboonsom et al., 2020, pp. 194–203; Duong & Seepho, 2014, p. 134; Riensumettharadol, 2019, pp. 147–163; Rungwaraphong, 2012, pp. 28–40) ประการที่สอง วัฒนธรรมการสอนการเขียนในหลายบริบทยังเน้นการเขียนแบบควบคุม (controlled writing) เพื่อความสะดวกในการตรวจแก้ แต่กลับจำกัดพื้นที่ในการแสดงความคิด ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายขาดแรงจูงใจ และการเรียนการสอนขาดประสิทธิภาพ (Sersen, 2011, p. 340; Harmer, 2007, p. 68; Mills, 2006, pp. 1–10; Ur, 1996, p. 4) ประการที่สาม ผู้เรียนจำนวนหนึ่งขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เพราะใช้ภาษาแม่ในชีวิตประจำวันและมองภาษาอังกฤษเป็นเพียงรายวิชา ส่งผลต่อความเต็มใจในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ (Borg & Alshumaimeri, 2019, pp. 9–38; Chanjavanakul, 2017, pp. 61–62) แม้มีทรัพยากรและเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองมากมาย แต่ผู้เรียนยังไม่ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ (Duong & Seepho, 2014, p. 134; Hyland, 2004, pp. 180–202; Inozu et al., 2010, pp. 14–21) ขณะเดียวกัน ความเต็มใจในการเขียนมีบทบาทต่อการขัดเกลาฝีมือและการก้าวข้ามข้อจำกัดด้านความคิดสร้างสรรค์ (Jarsi, 2022, pp. 101–107)

ภายใต้ข้อจำกัดดังกล่าว ที่ส่งผลกระทบกับธรรมชาติของทักษะการเขียน เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะส่วนบุคคล ที่ต้องเกิดจากการลงมือฝึกปฏิบัติด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ การจะเขียนได้ดีจึงต้องอาศัยวินัยในการฝึกฝน และความรับผิดชอบต่อการพัฒนาทักษะของตนเองอย่างจริงจัง สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ทักษะของ Ur (1996, p. 4) สนับสนุนอย่างชัดเจนว่าการพัฒนาทักษะต้องผ่าน (1) การรับรู้และเข้าใจจากการอธิบาย/สาธิต (verbalization) (2) การฝึกจนเกิดความชำนาญและทำได้โดยอัตโนมัติ (automatization) และ (3) การพัฒนาไปสู่ความเป็นอิสระ (autonomy) ที่ผู้เรียนสามารถนำกระบวนการไปใช้พัฒนาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง จนเกิดความเชี่ยวชาญและความคิด

สร้างสรรค์ แนวคิดนี้สะท้อนว่าการเรียนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการพัฒนา การเขียนเชิงสร้างสรรค์ซึ่งเป็นทักษะระดับสูงที่ต้องอาศัยเวลา กระบวนการ และการทบทวนซ้ำ อย่างสม่ำเสมอ (Write & Improve with Cambridge English, 2022) จึงกล่าวได้ว่าทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะที่มีคุณลักษณะเฉพาะบุคคลอย่างเด่นชัด ผู้เรียนแต่ละคนใช้เวลา ในการตกลึกทางความคิด การจัดระเบียบความคิด และการผลิตงานเขียนแตกต่างกันไปตาม ประสบการณ์ ภูมิหลัง และความพร้อมของตน อีกทั้งงานวิจัยสนับสนุนว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาได้ผ่านการฝึกฝนและข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง (Alkhalidi, 2019, pp. 81–87; Baharudin et al., 2022, p. 8) ดังนั้น หากต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเขียนได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องออกแบบให้ผู้เรียนฝึกได้ตามจังหวะของตนเอง พร้อมมีกรอบกำกับการฝึก อย่างเป็นระบบ นำไปสู่ความจำเป็นของแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (self-paced learning) ควบคู่กับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing) เพื่อให้การฝึกฝน ด้วยตนเองเกิด วินัย ความต่อเนื่อง ความเป็นระบบอย่างแท้จริง

เมื่อพิจารณาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (self-paced learning) เป็นแนวคิดที่มีศักยภาพใน การส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง โดยมุ่งให้การเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและปรับตามความ ต้องการและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน (Tomlinson, 2001, p. 67) กล่าวคือ ผู้เรียนได้รับ มอบหมายงานที่สามารถทำเสร็จด้วยความเร็วที่สอดคล้องกับระดับความเชี่ยวชาญของตน (Barbara Bray & McClaskey, 2010, p. 13) แนวคิดนี้ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ตั้งแต่การ กำหนดเป้าหมาย วางแผน เลือกใช้แหล่งเรียนรู้และทรัพยากร ตลอดจนเลือกกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ เหมาะสมกับตนเอง และใช้ผลป้อนกลับในการกำกับ ติดตาม สะท้อนคิด ประเมิน และปรับปรุง การเรียนรู้ของตนให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้แบบ พึ่งพาตนเองที่เน้นการรับผิดชอบและควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตน (Holec, 1981; Dickinson, 1987) และนำไปสู่การสร้างนิสัยการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา (Cheng, 2015; Dafei, 2007; Little, 2004; Liu, 2015; Oxford, 1999; Richards, 2015)

อย่างไรก็ตาม แม้การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน จะเอื้อต่อความยืดหยุ่น และการกำกับตนเอง แต่ในทางปฏิบัติ ผู้เรียนบางส่วนอาจยังไม่สามารถทราบอัตราการเรียนรู้ของ ตนเองอย่างชัดเจน หรือยังขาดหลักการและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการนำไปฝึกฝนทักษะที่ ซับซ้อนอย่างการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยตนเอง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการ เรียนรู้ของผู้เรียนจะเกิดผลสูงสุดเมื่อมีกรอบหรือขั้นตอนที่ชัดเจนเพื่อเป็นเป้าหมายสำหรับการลงมือ ทำ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงแสวงหาแนวคิดที่ทำหน้าที่เป็นกรอบกระบวนการ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกเขียนอย่าง

เป็นระบบและสามารถปรับใช้ตามจังหวะของตนได้ จึงพบว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นแนวคิดที่เหมาะสม โดยช่วยให้นักเรียนฝึกฝนและปรับปรุงงานเขียนอย่างต่อเนื่อง (Flower & Hayes, 1981, p. 371) ผ่านขั้นตอนที่เป็นลำดับและจับต้องได้ ได้แก่ การวางแผน การเขียนร่าง การแก้ไข และการตรวจสอบ ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้ไม่เพียงเป็นแนวทางสำหรับการเขียน แต่ยังทำหน้าที่เป็นโครงสร้างที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าตนอยู่ที่จุดใดของกระบวนการ ต้องทำอะไรต่อ และจะประเมินความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น ในขั้นวางแผน ผู้เรียนอาจกำหนดประเด็นและโครงเรื่องด้วยตนเองก่อนลงมือเขียน จากนั้นในขั้นร่างและแก้ไข ผู้เรียนสามารถหยุดทบทวนและปรับเปลี่ยนได้ตามความพร้อมของตน โดยไม่ต้องรอการชี้แนะจากผู้สอนในทุกขั้น กระบวนการนี้จึงส่งเสริมให้ผู้เรียนกำกับตนเองได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะแต่ละขั้นตอนกระตุ้นให้ผู้เรียนตัดสินใจ ประเมิน และรับผิดชอบต่องานของตนเองอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาของงานเขียนอย่างลึกซึ้ง (Harmer, 2007, p. 86) และส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง เพราะผู้เรียนต้องรับผิดชอบต่อการพัฒนาของตนเอง (Zimmerman, 2002, p. 65) กระบวนการนี้ยังสามารถปรับให้สอดคล้องกับจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน (Graham & Perin, 2007, p. 459)

ดังนั้น การบูรณาการการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน เข้ากับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ จึงเหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ควบคู่กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนเปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเขียนตามระยะเวลาที่กำหนดด้วยความเร็วที่ต่างกันตามความสามารถและความพร้อม ขณะที่ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ทำหน้าที่เป็นกรอบขั้นตอนที่ชัดเจนให้ผู้เรียนรู้ วิธีฝึก อย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การคิด การวางแผน การลงมือเขียน การรับข้อมูลย้อนกลับ การปรับปรุงแก้ไข และการทบทวนซ้ำ ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของการเขียนที่ต้องการการฝึกฝนอย่างมีวินัยและต่อเนื่อง บทบาทของผู้สอนจึงควรเป็นผู้อำนวยความสะดวก ติดตามความก้าวหน้า ชี้แนะ และให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณภาพตลอดกระบวนการ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่หลุดจากเป้าหมาย เกิดความสม่ำเสมอในการฝึก และพัฒนาความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ขณะที่ผู้เรียนต้องมียุทธศาสตร์เชิงรุกในการวางแผน เลือกทรัพยากร ลงมือเขียน ประเมิน และปรับปรุงงานของตนเอง เพื่อยกระดับคุณภาพงานเขียนทั้งด้านเนื้อหา องค์ประกอบ และการใช้ภาษา

จากแนวคิดทั้งสองมีส่วนสนับสนุนกันอย่างมีนัยสำคัญต่อการแก้ปัญหาการเรียนการสอน การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ทั้งด้านการเรียบเรียงความคิด การนำเสนอเนื้อหา และการใช้ภาษา โดยการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนช่วยสร้างบรรยากาศและเงื่อนไขให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติในบริบทที่เหมาะสมกับตน ขณะที่การเขียนแบบเน้นกระบวนการทำให้การฝึกเขียน

มีโครงสร้างและมาตรฐาน พร้อมส่งเสริมการสะท้อนคิดและการกำกับตนเอง อันเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างรอบด้าน ด้วยเหตุนี้ การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างอิสระผ่านงานเขียน มีวินัยในการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาความสามารถในการริเริ่มและกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต

คำถามการวิจัย

1. แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายควรเป็นแบบใด และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการที่ประสบความสำเร็จควรมีลักษณะอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยองค์ประกอบและขั้นตอนอะไรบ้าง และมีคุณภาพเป็นอย่างไร
3. ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ หลังใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการเปลี่ยนแปลงทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองอย่างไร
4. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ สามารถเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย

3.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2 เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กับเกณฑ์ร้อยละ 70

3.3 เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ระหว่างการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ความสำคัญของการวิจัย

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสำคัญของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ตามจังหวะและความถนัดของตนเองในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษเห็นความสำคัญของการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

3. นักเรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารความคิดและความรู้สึกผ่านงานเขียน พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะการทำงานร่วมกันในการเรียนรู้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันผลงาน และเรียนรู้จากเพื่อนร่วมชั้น

4. นักเรียนได้สร้างสรรค์ผลงานเขียนภาษาอังกฤษตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน และเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ จากการคิด วิเคราะห์ ค้นหาข้อมูล วางแผน และตัดสินใจเลือกวิธีการเขียนที่เหมาะสม เป็นการสร้างและ ตอบสนองเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นทักษะในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอน โดย การประยุกต์แนวคิดของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 แหล่งข้อมูลสำหรับการศึกษาข้อมูลแนวทางการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ ทั้งหมด จำนวน 8 คน ดังนี้

- 1.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 2 คน
- 1.1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 2 คน
- 1.1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 2 คน
- 1.1.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 2 คน

1.2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังเรียนในรายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ อ่านเขียน จำนวน 10 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 2.1 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
- 2.2 แนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 2.3 แนวทางการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
- 2.4 แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

2.5 ความต้องการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

- 1.1 ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย
 - 1.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน
 - 1.1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 1 คน
 - 1.1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 1 คน
 - 1.1.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 1 คน
 - 1.1.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 1 คน
- 1.2 แหล่งข้อมูลทดลองนำร่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน 15 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

คุณภาพของแบบร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหา รายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

- 3.1 ความเหมาะสม
- 3.2 ความเป็นไปได้

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาแพร่

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 13 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ผู้วิจัยใช้ในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม มีจำนวน 3 ประเภท ดังนี้ ได้แก่ 1) บทวิจารณ์ 2) การเขียนเชิงบรรยายหรือเล่าเรื่อง และ 3) เรื่องสั้น

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
- การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 13 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ประเด็นในการศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้จังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และอุปสรรค

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง แนวทางการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้ในเนื้อหาที่กำหนดได้ด้วยความเร็วที่แตกต่างกันไป ตามความสามารถและความพร้อมของตนเอง โดยเน้นความยืดหยุ่นและความเป็นอิสระในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และสามารถควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนในการ 1) จัดพื้นที่การเรียนรู้ที่หลากหลาย 2) ออกแบบงานและกิจกรรม 3) จำแนกบทเรียน 4) กำหนดอัตราการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ 5) ติดตามความก้าวหน้าอัตราการเรียนรู้ และ 6) การเสริมแรงเชิงบวก เพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ให้นักเรียนที่มีปัญหาในบทเรียนสามารถสอบถามเพื่อนที่เชี่ยวชาญในบทเรียนและขอความช่วยเหลือได้

การเขียนแบบเน้นกระบวนการ หมายถึง แนวทางฝึกการเขียนที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการคิดและการสร้างสรรค์งานเขียนอย่างเป็นระบบมากกว่าผลลัพธ์หรือชิ้นงานสุดท้ายเพียงอย่างเดียว เพื่อให้ผู้เขียนจำเป็นต้องมีการวางแผน วิเคราะห์ข้อมูล ตั้งเป้าหมาย ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขงานเขียนอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนที่ชัดเจนแต่ยืดหยุ่น เพื่อให้ได้งานเขียนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) การสรรหาคำความคิด (Getting Ideas) 2) การวางแผน (Planning) 3) การค้นคว้า (Researching) 4) การจัดระเบียบความคิด (Organizing) 5) การเขียนร่าง (Drafting) 6) การตรวจทาน (Editing) 7) การจัดพิมพ์ (Publishing)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ หมายถึง แบบแผนการดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่อธิบายถึงความสัมพันธ์ของแนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบที่สร้างและพัฒนาด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนา เพื่อให้การช่วยเหลือทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียดของความเป็นมา และแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน ได้แก่ 1) แนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) แนวการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ 3) การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

2.1 หลักการ มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติอย่างมีกระบวนการ ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการคิด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ รู้จักการกำหนดเป้าหมาย

และกระบวนการ กำหนดและติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสร้างทัศนคติ ที่ถูกต้องต่อการเขียน และมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบพึ่งพาตนเอง

2.2 วัตถุประสงค์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอนในกิจกรรมการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 สรรหาความคิด (Getting Ideas) โดยผู้เขียนตั้งจุดประสงค์ว่าจะเขียนอะไร และเตรียมวิธีการหาความรู้เพื่อนำมาใช้ในการเขียน โดยมีการจำแนกบทเรียนย่อย ๆ คือ กระตุ้น การเขียน (Being Motivated to Writing) การระดมความคิด (Brainstorming Ideas with Others) และระบุหัวข้อ (Defined a Topic)

ขั้นที่ 2 การวางแผน (Planning) เป็นการรวบรวมข้อมูลเท่าที่จำเป็น เช่นข้อเท็จจริง ความคิดเห็น และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ดังเช่นภาพถ่าย แผนภูมิ แผนที่ ซึ่งจำเป็นต่อการสร้างงานเขียน โดยผู้เรียนวางเป้าหมาย (Setting goal) โดยเขียนแผนการทำงานเพื่อวางแผนและติดตามการทำงาน ของตนเอง และวางแผนการเขียน (Planning and Outlining) ในการออกแบบโครงร่างของงานเขียน

ขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching) เป็นการรวบรวมข้อมูลเช่น ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่คาดว่าจะต้องใช้ประกอบการเขียน โดยการค้นคว้า (Searching) และพัฒนา ความคิด (Developing Ideas) ในการแลกเปลี่ยนแนวคิดในการเขียน

ขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) นักเรียนลำดับความคิดออกมาเป็น คำหรือวลี มาเรียบเรียงและตัดสินใจให้ได้ว่าสิ่งใดควรตัดออกสิ่งใดควรรวมเข้าด้วยกัน

ขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) เป็นการเขียนข้อความเรียบเรียงข้อมูล โดยนำสิ่งที่คิดไว้หรือนำรายการคำที่รวบรวมได้มาเขียนเป็นประโยคและย่อหน้าต่างๆ โดยไม่ต้องกังวลกับ ความสมบูรณ์ถูกต้องทางไวยากรณ์

ขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing) เป็นการทบทวนส่วนเนื้อหา การเลือกใช้คำ และการ ตรวจแก้กลไกการเขียน ผ่านการวิพากษ์ (Peer Editing: Building Better Vocabulary and Spelling) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแนะนำการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) มุ่งเน้นให้ ผู้อ่านเข้าใจในเนื้อเรื่องที่เขียน และทบทวนและแก้ไข (Proofreading and Editing) เป็นการ ตรวจสอบการสะกด วรรคตอน ไวยากรณ์ และความถูกต้องทางภาษา

ขั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing) เป็นการเขียนหรือพิมพ์ร่างฉบับสุดท้าย และ นักเรียนออกแบบชิ้นงาน เพื่อเก็บสะสมผลงาน (Storing) หรือ เผยแพร่ผลงาน (Sharing)

2.4 การวัดและประเมินผล มุ่งเน้นการวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ติดตามผลระหว่างเรียนและหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ ได้แก่ แนวทางการจัดการเรียนรู้ บทบาทผู้สอน และบทบาทผู้เรียน

ตอนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน จากการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ คือ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

เอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ผ่านการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง ชุดเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้สนับสนุนการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้อย่างเป็นระบบและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถเข้าใจแนวทางการจัดกิจกรรมได้อย่างชัดเจน ทั้งในเชิงแนวคิด วิธีการปฏิบัติ และการประเมินผล ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองได้อย่างเหมาะสม ประกอบด้วย 1) คำแนะนำการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) กระบวนการเรียนการสอน 3) บทบาทของผู้สอน 4) บทบาทของผู้เรียน 5) โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล 7) แผนการจัดการเรียนรู้

ความเหมาะสม หมายถึง ระดับคุณภาพของของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ที่ได้จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) โดยใช้เกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00

ความเป็นไปได้ หมายถึง ความสามารถในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้ในการปฏิบัติจริงและมีระยะเวลาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรม และการใช้สื่อ โดยได้ทำการศึกษาผลที่พบ ปัญหา และแนวทางการพัฒนา 2 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการจัดการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถนำมาใช้ได้ ในบริบทสถานการณ์จริง มีความเหมาะสมสอดคล้องระหว่าง ระยะเวลา กับเนื้อหา กิจกรรม และการใช้สื่อ

2) ด้านผลการจัดการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ และจินตนาการ ในด้านที่ดีและเป็นประโยชน์ผ่านผลงานเขียนที่เฉพาะตน น่าสนใจ ดึงดูดผู้อ่าน และสร้างคุณค่าทางจิตใจ สติปัญญา และสังคม ซึ่งสามารถวัดและประเมินผลได้จากแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ แบบอัตนัย โดยประกอบด้วยการแสดงออกในแง่มุมต่าง ๆ 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหา เป็นการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with imagination) ได้อย่างชัดเจนและสร้างสรรค์ พร้อมกับการสร้างความประทับใจ 2) ด้านการจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of information and idea) เป็นโครงสร้างเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงและเชื่อมโยงกัน และ 3) ด้านการใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure) ได้อย่างถูกต้องและหลากหลาย ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์ประเมินงานเขียนที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากการทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของ AQA GCSE English Language (2022)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง หมายถึง ความสามารถในการควบคุมกระบวนการเรียน และความรับผิดชอบในการจัดการการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่แสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ประกอบด้วยพฤติกรรม 6 ด้าน ดังต่อไปนี้ 1) การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals) 2) การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning) 3) การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies) 4) การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self-reflection their own use of learning strategies) 5) แรงจูงใจ (Motivation) ในการรับผิดชอบควบคุม พยายาม และเต็มใจที่จะร่วมมือและมีส่วนร่วมในการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน 6) การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition) ซึ่งวัดได้จากแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) โดยมีลักษณะเป็นแบบเขียนตอบสะท้อนกระบวนการทำงานของนักเรียน ในการประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียน 6 ด้าน และมีเกณฑ์การตัดสินการให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินระดับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของ David Nunan (1997, p. 192) 5 ระดับ คือ ระดับ 1 การตระหนักรู้ (Awareness) ระดับ 2 การมีส่วนร่วม (Involvement) ระดับ 3 การปรับเปลี่ยน (Intervention) ระดับ 4 การสร้าง (Creation) และระดับ 5 การต่อยอดการเรียนรู้ (Transcendence)

ผลการเรียนรู้ระหว่างการเรียน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ระหว่างการเรียนด้วยกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ 2 ด้าน คือ

1) การเปลี่ยนแปลงระดับของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน หมายถึง พัฒนาการที่ดีขึ้นของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ตามองค์ประกอบของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน ซึ่งวัดได้จากการตรวจสอบภาระงานและการเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบ และบันทึกผลโดยใช้แบบบันทึกภาคสนามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

2) การเปลี่ยนแปลงระดับของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง หมายถึง พัฒนาการที่ดีขึ้นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ตามองค์ประกอบของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองทั้ง 6 ด้าน โดยพิจารณาจากการวิเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log) การสังเกตเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบ และบันทึกผลโดยใช้แบบบันทึกภาคสนามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ หมายถึง มุมมองและความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับ หลังจากการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่ม ในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
 - 1.2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
 - 1.3 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้
2. แนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - 2.1 ความเป็นมาและความหมายของการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - 2.2 หลักการของแนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - 2.3 องค์ประกอบกระบวนการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - 2.4 แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - 2.5 คุณค่าของแนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
 - 3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
 - 3.2 ความหมายของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
 - 3.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
 - 3.4 ขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ
4. การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
5. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
 - 5.1 ความหมายของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
 - 5.2 ลักษณะของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
 - 5.3 องค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
 - 5.4 ความมุ่งหมายของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
 - 5.5 แนวการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

- 5.6 ประเภทของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
- 5.7 การวัดและประเมินผลการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
- 6. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
 - 6.1 ความหมายและขอบเขตของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง
 - 6.2 ความสำคัญของการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง
 - 6.3 ลักษณะของบุคคลที่สามารถการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง
 - 6.4 ระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
 - 6.5 แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
 - 6.6 บทบาทของผู้สอนกับการเรียนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
 - 6.7 การประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
- 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ
- 8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้

ในทางการศึกษามักมีคำที่เกี่ยวข้องกับ "รูปแบบ" ไว้อย่างหลากหลาย คือ "Model of Teaching" ของ Joyce et al. (2015) และ "Teaching Model" ของ Saylor and others (1981) ซึ่งทั้งสองต่างหมายถึง แบบแผนหรือกรอบแนวทางในการจัดการสอนอย่างเป็นระบบ หรือที่ ติศนา แฉมมณี (2554, หน้า 477) เรียกว่า "รูปแบบการสอน" หรือ "รูปแบบการเรียนการสอน" ว่าเป็นกรอบที่กำหนดการจัดและดำเนินการสอนที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับทฤษฎีและหลักการที่ยึดถือ ในขณะที่ Bruner (1966) และ Gagné (1985) ได้นำเสนอแนวคิด Instructional Model เพื่อเน้นการออกแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบโดยยึดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ต่อมาพัฒนาการทางแนวคิดการศึกษาได้หันมาให้ความสำคัญกับผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น จึงเกิดการใช้คำว่า "รูปแบบการจัดการเรียนรู้" หรือ "Instructional Model" อย่างแพร่หลาย เพื่อสะท้อนการออกแบบการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและเทคโนโลยี การวัดและประเมินผล ตลอดจนบริบทการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ ในงานวิจัยนี้จึงเลือกใช้คำว่า "รูปแบบการจัดการเรียนรู้" เนื่องจากสามารถสะท้อนลักษณะของการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และครอบคลุมองค์ประกอบของการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ โดยการวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิง

สร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้นในการศึกษาแนวคิดและความหมายของทฤษฎีรูปแบบการจัดการเรียนรู้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อนำมาประกอบในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยมีประเด็นการศึกษาดังนี้

1.1 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นแบบแผนการดำเนินการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งนักการศึกษาอธิบายความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

จากแนวคิดของ Anderson (1997, p. 521) สามารถตีความได้ว่า รูปแบบการสอนเป็น กระบวนการออกแบบการเรียนรู้ที่มีลักษณะเป็นระบบ โดยอาศัยฐานทางทฤษฎี วัตถุประสงค์ และ องค์ประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ กระบวนการและ ผลลัพธ์ของการนำรูปแบบไปใช้ถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาการเรียนการสอน การสอน สอดคล้องกับที่ ทิศนา แคมมณี (2554, หน้า 220) นิยามไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นแบบ แผนการดำเนินการสอนที่ได้รับการจัดเป็นระบบอย่างสัมพันธ์สอดคล้องกับทฤษฎี/ หลักการเรียนรู้ หรือการสอนที่รูปแบบนั้นยึดถือ และได้รับการพิสูจน์ ทดสอบว่ามีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายเฉพาะของรูปแบบนั้น โดยทั่วไปแบบแผนการดำเนินการสอนมัก ประกอบด้วยทฤษฎี/ หลักการที่รูปแบบนั้นยึดถือ และกระบวนการสอนที่มีลักษณะเฉพาะอันจะนำ ผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายเฉพาะที่รูปแบบนั้นกำหนด ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นแบบแผนหรือ แบบอย่างในการจัดและดำเนินการสอนอื่นๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเช่นเดียวกันได้ เช่นเดียวกับที่ จันทรเพ็ญ เชื้อพานิช (2549, หน้า 19-42) กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นแบบของการ จัดการเรียนการสอนเต็มรูปแบบประกอบด้วยหลักการที่มีแนวคิดเชิงทฤษฎีรองรับ วัตถุประสงค์เฉพาะและ กระบวนการเรียนการสอนที่มีความเฉพาะของแต่ละรูปแบบ ซึ่งใช้เป็นต้นแบบของการจัดการเรียน การสอนสำหรับเทคนิค วิธีสอน และกิจกรรมที่นำเสนอไว้ในกระบวนการเรียนการสอนอาจปรับเปลี่ยน และเพิ่มเติมได้ในการเขียนแผนการจัดการเรียน

ในขณะที่ในทัศนะของ Arends (1997, pp. 6-7) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมถึง วิธีการและทักษะการสอนที่หลากหลาย เช่น การตั้งคำถาม การอภิปราย และการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบการสอนมีความหมายกว้างกว่าวิธีสอนทั่วไป เนื่องจากเป็นกรอบแนวทางที่ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะการคิดและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ Saylor et al. (1981, p. 271) ให้คำจำกัดความของรูปแบบการจัดการ เรียนรู้ teaching model ไว้สรุปได้ว่าหมายถึงแบบ (pattern) หรือแผน (plan) ของการสอนที่มีการ จัดกระทำพฤติกรรมขึ้นเพื่อจุดหมายหรือจุดเน้นเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งสอดคล้องกับ Joyce et al. (2015, pp. 3-6) อธิบายว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถใช้เป็นกรอบในการออกแบบการเรียน

การสอนได้ทั้งในระดับห้องเรียนและกลุ่มย่อย โดยแต่ละรูปแบบจะมีแนวทางเฉพาะที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถอธิบายได้ว่าเป็นระบบของการจัดการสอนที่มีโครงสร้างชัดเจน เชื่อมโยงกับแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษา และได้รับการพัฒนาและตรวจสอบจนสามารถนำไปใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ในลักษณะที่มีทั้งความสอดคล้องและความแตกต่างกัน โดยสาระสำคัญขององค์ประกอบดังกล่าวล้วนมุ่งเน้นให้รูปแบบการสอนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังไว้ดังนี้

Anderson (1997, pp. 521-522) เสนอว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ได้แก่ หลักการหรือทฤษฎีพื้นฐาน วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอนที่ออกแบบขึ้นเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินการตามรูปแบบเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

ในขณะที่ Arends (1997, pp. 6-8) อธิบายองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในมิติที่กว้างขึ้น โดยประกอบด้วย 4 ส่วนสำคัญ ได้แก่ แนวคิดหรือทฤษฎีพื้นฐาน ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการ วิธีการจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ทำงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

Joyce et al. (2015, pp. 59-60) ได้เสนอว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ได้แก่ (1) ขั้นตอนการสอน (Syntax) เป็นลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (2) ระบบสังคมในชั้นเรียน (Social System) เพื่อกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน (3) หลักการตอบสนองของครู (Principles of Reaction) เป็นแนวทางที่ครูใช้ตอบสนองต่อพฤติกรรมและผลงานของผู้เรียน และ (4) ระบบสนับสนุน (Support System) คือ ทรัพยากรและเงื่อนไขที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้องค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ เพื่อสะท้อนผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ

นอกจากนี้ นักวิชาการไทย เช่น ทิศนา ขัมมณี (2554, หน้า 219-220) และ จันทรเพ็ญ เชื้อพานิช (2549, หน้า 23) ได้อธิบายองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในแนวทางที่สอดคล้องกัน 4 องค์ประกอบ โดยเน้นถึงความสำคัญของฐานทางปรัชญาและทฤษฎี การจัดระบบองค์ประกอบของการเรียนการสอน ตลอดจนวิธีการและเทคนิคการสอนที่ช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ได้แก่ หลักการหรือแนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ กระบวนการหรือกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ทำหน้าที่ร่วมกันในการกำหนดทิศทางและกระบวนการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลตามเป้าหมายการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนยังเป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการนำเสนอที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายจะช่วยให้ครูผู้สอนเกิดความเข้าใจและสามารถนำรูปแบบไปใช้ได้อย่างถูกต้องบรรลุตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบ Joyce & Weil (1996, pp. 360-363) จึงได้เสนอแนวทางการนำเสนอรูปแบบไว้ 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ที่มาของรูปแบบ ประกอบด้วยเป้าหมาย ทฤษฎี และหลักการพื้นฐาน ส่วนที่ 2 รูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งอธิบายถึงขั้นตอน รูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์ หลักการแสดงการโต้ตอบ และสิ่งสนับสนุน ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ และส่วนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม

ทั้งนี้ เพื่อให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความชัดเจน เป็นระบบ และสะดวกต่อการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์และออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแสดงแนวคิด ทฤษฎี และเหตุผลพื้นฐานของการพัฒนารูปแบบ ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งครอบคลุมแนวทางการจัดการเรียนรู้ รวมถึงบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน และตอนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งสะท้อนผลลัพธ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง อันช่วยให้ผู้ใช้รูปแบบสามารถทำความเข้าใจและนำรูปแบบไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

1.3 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยทั้งฐานทางทฤษฎีและหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ได้จริงและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

Joyce & Weil (2015, p.25) อธิบายว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีที่ชัดเจน และต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้จริง โดยอาจเริ่มจากการทดลองใช้ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง จากนั้นจึงนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การเลือกรูปแบบไปใช้ควรพิจารณาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหลักของการเรียนรู้ และสามารถปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทที่แตกต่างกันได้

ทิตินา แชมมณี (2554, หน้า 201-203) เสนอขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในลักษณะเป็นกระบวนการที่เป็นระบบ ตั้งแต่การกำหนดจุดมุ่งหมาย การศึกษาทฤษฎีและบริบทปัญหา การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ การออกแบบผังรูปแบบ การทดลองใช้ ตลอดจนการประเมินและปรับปรุงรูปแบบ เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ในทำนองเดียวกัน จันทรเพ็ญ เชื้อพานิช (2549, หน้า 24) อธิบายว่าการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรเริ่มจากการกำหนดแนวคิดหรือทฤษฎีที่ใช้เป็นฐาน จากนั้นจึงกำหนดหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมในแต่ละขั้นตอน และวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อให้รูปแบบมีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ได้จริง

จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปขั้นตอนสำคัญในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้ (Joyce et al., 2015; จันทรเพ็ญ เชื้อพานิช, 2549, หน้า 24; ทิตินา แชมมณี, 2554, หน้า 201-203)

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงบริบทและปัญหาที่ต้องการพัฒนาจากเอกสารผลการวิจัยหรือการสังเกตสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดหลักการ วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบของรูปแบบให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกันกับข้อมูลพื้นฐานอย่างเป็นระบบ
3. ออกแบบแนวทางและเงื่อนไขในการนำรูปแบบไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทการเรียนรู้ เช่น รูปแบบการจัดการเรียนรู้เหมาะที่จะใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อยผู้สอนจะต้องวางแผน เตรียมการหรือจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อให้สามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติ โดยอาจใช้การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและการทดลองใช้จริง โดยทั่วไปจะใช้วิธีการดังต่อไปนี้
 - 4.1 การประเมินความเป็นไปได้เชิงทฤษฎีโดยการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องภายในขององค์ประกอบต่างๆ
 - 4.2 การประเมินความเป็นไปได้เชิงปฏิบัติการโดยการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองหรือใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง
5. ปรับปรุงและพัฒนารูปแบบอย่างต่อเนื่องจากผลการประเมิน เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมี 2 ระยะได้แก่ 1) ระยะก่อนใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยนำผลจากการประเมินความเป็นไปได้เชิงทฤษฎีมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 2) ระยะหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยนำผลจากการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงและอาจนำไปทดลองใช้ซ้ำ และปรับปรุงจนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่าการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้จะต้องทำอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาหลักการ แนวคิดหรือทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การกำหนดองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันการกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติการ จากนั้นจึงนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มี คุณภาพ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมาใช้เป็นกรอบในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นระบบ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ และสามารถนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทจริง

2. แนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.1 ความเป็นมาและความหมายของการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

แม้ว่านักการศึกษาจะให้นิยามคำว่า self-paced learning ไว้อย่างหลากหลาย เช่น “การเรียนรู้ด้วยตนเอง” “อัตราการเรียนรู้” “จังหวะของตน” “การเรียนรู้ตามอรรถาศัย” หรือ “การเรียนรู้ตามจังหวะผู้เรียน” อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่า “การเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน” แทนคำว่า self-paced learning ด้วยเหตุผลสำคัญดังนี้

ประการแรก คำว่า “การเรียนรู้ด้วยตนเอง” อาจมีความหมายทับซ้อนกับแนวคิดเรื่อง self-directed learning หรือการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง ซึ่งในงานวิจัยนี้ถือเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีกรอบแนวคิดและองค์ประกอบเฉพาะแตกต่างกัน การใช้คำที่แยกความหมายอย่างชัดเจนจึงช่วยลดความคลุมเครือเชิงแนวคิด (conceptual ambiguity)

ประการที่สอง คำว่า “การเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน” สะท้อนแก่นสำคัญของ self-paced learning ได้ครบถ้วนมากกว่า กล่าวคือ เน้น “จังหวะ” หรือ “ความเร็วในการเรียนรู้” ที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถกำหนดระยะเวลา ความก้าวหน้า และลำดับขั้นของการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพและความพร้อมของตนเอง ภายใต้กรอบกิจกรรมที่ผู้สอนออกแบบไว้

ประการที่สาม คำดังกล่าวสอดคล้องกับบริบทการจัดการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งยังคงมีบทบาทของผู้สอนในการกำหนดโครงสร้าง เนื้อหา และเป้าหมายการเรียนรู้ แต่เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนบริหารเวลาและความก้าวหน้าของตนเองอย่างยืดหยุ่น จึงไม่ใช่การเรียนรู้โดยอิสระเต็มรูปแบบ หากแต่เป็นการปรับ “จังหวะการเรียนรู้” ภายในกรอบการเรียนรู้ที่กำหนด

ดังนั้น การใช้คำว่า “การเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน” จึงช่วยให้ความหมายมีความชัดเจน ครอบคลุมสาระสำคัญของแนวคิด self-paced learning และลดความสับสนกับแนวคิดการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองซึ่งเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งของการวิจัยนี้

เนื่องจาก จากความเป็นมาของแนวคิดของการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (self-paced learning) มีความคล้ายคลึงกับแนวคิดของการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-directed learning) โดยแบบแรกเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่ระบุซึ่งเสร็จสิ้นในลักษณะเฉพาะบุคคล แต่แบบหลังจะมีความยืดหยุ่นมากกว่าและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเส้นทางการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุด มีการศึกษาและวิจัยเชิงประจักษ์มากมายในช่วงทศวรรษ 1970 ร่วมกับความพยายามของ Malcolm Knowles และ Allen Tough (1979) นำไปสู่การเผยแพร่แนวความคิดของการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-directed learning) กรอบการทำงานที่โดดเด่นในด้านการศึกษาผู้ใหญ่มานานหลายทศวรรษ การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-directed learning) ยังคงได้รับความสนใจอย่างมากในวรรณกรรม และได้รับการยอมรับว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้โดยความสนใจของผู้ใหญ่ (Brookfield, 1984; Garrison, 1997; Knowles, 1975; Moore, 1983; Oladoké, 2006; Piskurich, 1993; Song & Hill, 2007)

โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-directed learning) เน้นความจริงที่ว่าผู้เรียนควบคุมการวางแผนและดำเนินการเรียนรู้ แนวทางนี้บอกเป็นนัยว่าผู้เรียนมีความคิดริเริ่มในการใช้ทรัพยากรแทนที่จะเพียงตอบสนองต่อการถ่ายทอดจากทรัพยากร ผู้เรียนจะสำรวจแหล่งข้อมูลจนกว่าจะบรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการ พวกเขามีความกระตือรือร้นมากกว่าที่จะตอบโต้ในแนวทางของพวกเขา การกำกับตนเองได้รับการส่งเสริมผ่านการมีส่วนร่วมและการเริ่มต้นของผู้เรียนในระดับสูง ควบคู่ไปกับการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายและสม่ำเสมอ (Lee & Gibson, 2003)

ในขณะที่การเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (self-paced learning) คือการกำกับดูแลตนเอง (self-regulation) โดยการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (self-paced learning) มีลักษณะเฉพาะในอัตราที่เป็นรายบุคคลซึ่งผู้เรียนก้าวหน้าผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนด การควบคุมตนเองจะรวมถึงกระบวนการทางปัญญาและทางสังคมโดยรวมที่ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบเป็นรายบุคคล หมายถึงระดับที่ผู้เรียนเป็น "ผู้เข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองที่มีความสามารถในการรับรู้ในอภิปัญญา มีแรงจูงใจ และกระตือรือร้น" (Zimmerman, 1989, p. 329) ซึ่งการกำกับดูแลตนเอง (self-regulation) เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และการกระทำของผู้เรียน และส่วนใหญ่ถูกกำหนดโดย องค์ประกอบด้านพฤติกรรม สิ่งแวดล้อม และส่วนบุคคล (Hodges, 2005)

จากแนวคิดที่มีความหลากหลายและมีความเชื่อมโยงกัน นักการศึกษาจึงให้คำจำกัดความของการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (self-paced learning) ไว้ดังนี้

Barbara Bray and McClaskey (2010) กล่าวว่า การเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน คือแนวทางที่นักเรียนได้รับมอบหมายงานการเรียนรู้ที่พวกเขาทำเสร็จด้วยความเร็วที่ปรับแต่งตามระดับความเชี่ยวชาญส่วนบุคคลของพวกเขา ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เหล่านี้ นักเรียนสามารถก้าวหน้าผ่านสื่อการเรียนการสอนได้ตามความต้องการในการเรียนรู้ของพวกเขา พวกเขาสามารถใช้เวลานานขึ้นกับเนื้อหาที่อาจประสบปัญหา ข้ามหัวข้อที่ครอบคลุมเนื้อหาที่พวกเขารู้อยู่แล้ว หรือทำซ้ำหัวข้อตามความจำเป็น

Digital Learning Institute (2023) ได้ให้คำนิยาม การเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรูปแบบหนึ่งของการสอนที่ผู้เรียนก้าวหน้าผ่านเนื้อหาตามความเร็วของตนเองและตามกำหนดเวลาของตนเอง ตรงกันข้ามกับการเรียนรู้ในห้องเรียนแบบดั้งเดิมหรือการเรียนรู้ตามกลุ่มตามรุ่น การเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นกำกับโดยผู้เรียน ไม่ใช่ผู้สอน ด้วยการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนผู้เรียนสามารถใช้เวลามากขึ้นหรือสั้นลงเพื่อมีส่วนร่วมกับการเรียนหรือเนื้อหาหลักสูตรโดยเฉพาะ ซึ่งช่วยให้วิธีการเรียนรู้ที่เป็นส่วนตัวมากขึ้น โดยผู้เรียนสามารถกำหนดความต้องการและความสนใจเฉพาะของตนเองได้

ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี (2554) กล่าวถึงการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ว่าเป็น การศึกษาบทเรียนด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ หรือจากบทเรียนบนเครือข่าย ตามอัตราความพร้อมหรือความเร็วของผู้เรียน จนทำให้เกิดการเรียนรู้ภายในตัวบุคคลตามทฤษฎีหรือหลักการออกแบบการเรียนรู้จากการศึกษาความหมายของการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Self-paced learning) การสังเคราะห์แนวคิดดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถควบคุมอัตราความก้าวหน้าและลำดับการเรียนรู้ของตนเองภายใต้กรอบเนื้อหาที่กำหนด โดยอาศัยความสามารถในการกำกับตนเอง เพื่อให้การเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพ ความพร้อม และความต้องการของแต่ละบุคคลอย่างเหมาะสม

2.2 หลักการของแนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

หลักการของการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนตั้งอยู่บนแนวคิดพื้นฐานที่ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความสามารถ อัตราการเรียนรู้ และรูปแบบการเรียนรู้ โดยมองว่าผู้เรียนแต่ละคนมีพัฒนาการและวิธีการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้จึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามจังหวะของตนเองได้อย่างเหมาะสม งานวิจัยด้านการเรียนรู้ในอดีตได้ชี้ให้เห็นอย่างต่อเนื่องว่า ผู้เรียนมีความแตกต่างในด้านอัตราการเรียนรู้และความสามารถในการประมวลผลข้อมูล (Davies, 1973; Eurich, 1962) ซึ่งสอดคล้องกับหลักฐานจากงานวิจัยด้านประสาทวิทยาศาสตร์การเรียนรู้ที่ยืนยันว่าการเรียนรู้ของมนุษย์มีความหลากหลายและขึ้นอยู่กับปัจจัยเฉพาะบุคคล (Hall et al., 2012) แนวคิดดังกล่าวนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งให้ความสำคัญกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

(National Research Council, 2000) ภายใต้กรอบแนวคิดดังกล่าว การเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงเน้นการออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนสามารถควบคุมความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้ โดยผู้เรียนสามารถเลือกใช้เวลาในการเรียนรู้เนื้อหาแต่ละส่วนตามระดับความเข้าใจของตนเอง รวมถึงสามารถทบทวนหรือข้ามเนื้อหาบางส่วนได้ตามความจำเป็น ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

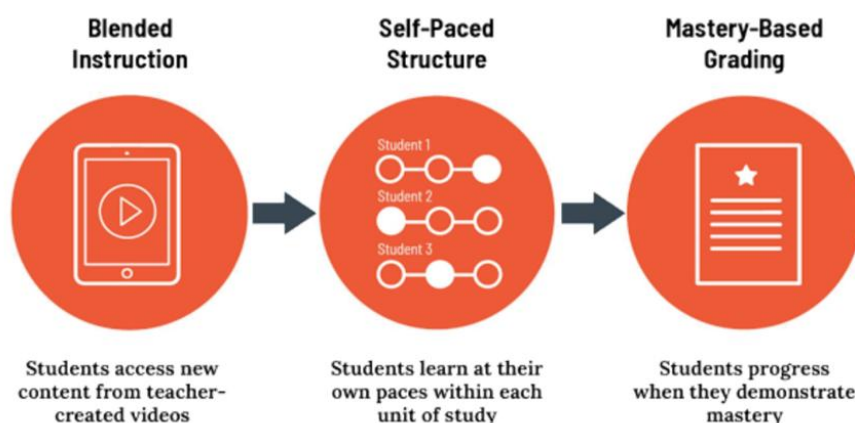
นอกจากนี้ การเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนยังเชื่อมโยงกับแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (self-regulation) โดยผู้เรียนต้องมีความสามารถในการวางแผน ติดตาม และประเมินความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งทักษะดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการเรียนและความสามารถในการเรียนรู้ระยะยาว (Kizilcec et al., 2017) การพัฒนาทักษะการกำกับตนเองจึงถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียนเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น หลักการสำคัญของการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนประกอบด้วย (1) การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล (2) การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนควบคุมอัตราและลำดับการเรียนรู้ของตนเอง (3) การออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและสนับสนุนผู้เรียน และ (4) การส่งเสริมทักษะการกำกับตนเอง ซึ่งหลักการเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องตลอดชีวิต

2.3 องค์ประกอบกระบวนการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

Pfister (2022) ได้นำเสนอการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้ตามกระบวนการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีองค์ประกอบที่ครูออกแบบให้นักเรียนสามารถเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยครูมีบทบาทเป็น "ผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (Facilitator)" แทนที่จะเป็น "ผู้สอน (Teacher)" ที่ให้ความรู้โดยตรงแก่นักเรียน

และจากแนวคิดของ Farah (2020) ที่ปรากฏใน Jennifer Gonzalez' Cult of Pedagogy Podcast เกี่ยวกับห้องเรียนแบบ self-paced classroom สามารถอธิบายองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียนได้ 3 ประการ ได้แก่ (1) การใช้สื่อการเรียนรู้แบบผสมผสาน (blended instruction) (2) โครงสร้างการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียน (self-paced structure) และ (3) การประเมินผลตามความเชี่ยวชาญ (mastery-based grading) ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามประการนี้ทำงานร่วมกันเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ดังภาพ 1

ภาพ 1 องค์ประกอบการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Farah, 2020)

ที่มา : จากบทความ How to Create a Self-Paced Classroom, โดย Kareem Farah, 2020, เว็บไซต์ Cult of Pedagogy (<https://www.cultofpedagogy.com/self-paced-how-to/>). ลิขสิทธิ์ © 2020 Cult of Pedagogy

จากภาพ 1 สามารถอธิบายโดยรายละเอียด ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบแรก คือ สื่อการเรียนรู้แบบผสมผสาน ซึ่งครอบคลุมการใช้สื่อที่หลากหลายทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ เช่น วิดีโอ บทเรียนดิจิทัล แบบฝึกหัด และกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อรองรับความแตกต่างด้านรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ตามความต้องการของตนเอง

องค์ประกอบที่สอง คือ โครงสร้างการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียน ซึ่งเป็นการกำหนดลำดับเนื้อหา การฝึก และเป้าหมายการเรียนรู้ในลักษณะที่ยืดหยุ่น โดยผู้เรียนสามารถวางแผนและกำหนดความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้ ภายใต้กรอบที่ผู้สอนออกแบบไว้ เช่น การใช้แผนที่การเรียนรู้ (learning roadmap) หรือรายการภารกิจ (task list) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนติดตามความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างเป็นระบบ

องค์ประกอบที่สาม คือ การประเมินผลตามความเชี่ยวชาญ หรือกระดานแสดงความก้าวหน้า (Mastery-based grading) ที่ติดอยู่หน้าห้องเรียน เพื่อแสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน ด้วยการให้รูปของนักเรียนติดอยู่ในสถานะต่าง ๆ บนกระดาน เพื่อให้ทุกคนเห็นการพัฒนาของนักเรียนในแต่ละขั้นตอนของการเรียนรู้

การบูรณาการองค์ประกอบทั้งสามประการ ได้แก่ สื่อการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended instruction) แผนที่การเรียนรู้ (Self-paced structure) และกระดานแสดงความก้าวหน้า

(Mastery-based grading) ส่งผลให้เกิดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้เชิงลึก โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านสื่อที่หลากหลาย ฝึกฝนตามจังหวะของตนเอง และได้รับการประเมินอย่างต่อเนื่องตามระดับความสามารถ ซึ่งช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น แนวคิดดังกล่าวจึงถูกนำมาใช้เป็นกรอบในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในงานวิจัยนี้ โดยผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของ Farah มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ควบคู่กับการการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

ในฐานะนักการศึกษาเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าผู้เรียนมีความต้องการที่แตกต่างกัน บางคนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่บางคนต้องการเวลามากขึ้นเพื่อรวบรวมไอเดียต่าง ๆ นำเสียดายที่ในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแบบดั้งเดิมเกิดจากความต้องการของผู้สอนในการกำหนดจังหวะและการเลื่อนขั้นตามอายุ ทำให้การตอบสนองความต้องการของการเรียนรู้ของผู้เรียนเหล่านี้เป็นเรื่องยาก

Kareem Farah (2020) ได้นำเสนอกระบวนการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยไม่ลดความคาดหวังของนักเรียนหรือแทนที่ตัวเองด้วยเทคโนโลยีที่ไร้เหตุผล รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบผสมผสาน ที่สร้างขึ้นผ่านโครงการ Modern Classrooms ได้นำเสนอกรอบการทำงานสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะสอนที่ไหนและอย่างไร โมเดลจะเพิ่มความเข้มงวดในการเรียนรู้ของนักเรียน ปรับปรุงการเชื่อมโยงของมนุษย์และการโต้ตอบในห้องเรียน และเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้นหลังจากออกจากชั้นเรียน โดยมีกลวิธีหลักในการจัดการเรียนรู้ 2 ประการ ดังนี้

ประการแรก การกำหนดจังหวะการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ควรมีขอบเขตที่ชัดเจน โดยผู้สอนสามารถกำหนดกรอบเวลาและเป้าหมายของหน่วยการเรียนรู้ เพื่อป้องกันความแตกต่างของความก้าวหน้าที่มาเกินไประหว่างผู้เรียน ทั้งนี้ การกำหนดช่วงเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของแต่ละหน่วยจะช่วยสร้างสมดุลระหว่างความยืดหยุ่นและโครงสร้างในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถบริหารการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่สอง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีการจำแนกเนื้อหาออกเป็นระดับต่าง ๆ เช่น “สิ่งที่ต้องเรียนรู้” “สิ่งที่ควรเรียนรู้” และ “สิ่งที่ผู้เรียนสนใจเพิ่มเติม” เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเส้นทางการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง แนวทางดังกล่าวช่วยลดแรงกดดันในการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาได้ตามความพร้อม โดยไม่จำเป็นต้องมีความก้าวหน้าในลักษณะเดียวกันทั้งหมด ดังภาพ 2

Three Types of Learning Activities

ภาพ 2 ประเภทกิจกรรมการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Farah, 2020)

ที่มา : จากบทความ How to Create a Self-Paced Classroom, โดย Kareem Farah, 2020, เว็บไซต์ Cult of Pedagogy (<https://www.cultofpedagogy.com/self-paced-how-to/>). ลิขสิทธิ์ © 2020 Cult of Pedagogy

จากภาพ 2 แสดงให้เห็นถึงการแยกประเภทการเรียนรู้ เช่นนี้ ถึงแม้ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่เป็นวิทยาศาสตร์ที่แน่นอน และไม่มีวิธีที่ถูกต้องในการตัดสินว่าสิ่งใดจำเป็นและสิ่งใดไม่จำเป็น อย่างไรก็ตาม การมีความคาดหวังที่ชัดเจนอยู่ในใจ เช่น เกณฑ์หรือวัตถุประสงค์ที่เหมาะสมที่นักเรียนทุกคนต้องพบเจอระหว่างหลักสูตร รวมถึงการขยายเวลาสำหรับนักเรียนที่มีความทะเยอทะยานมากขึ้น จะช่วยให้ผู้สอนสร้างความแตกต่างในการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนทุกคนได้

และในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน เนื่องจากจัดการห้องเรียนที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง มักจะเริ่มต้นด้วยความกังวลและความลำบากในการจัดการ แต่จากการผ่านการพัฒนา นักการศึกษาทราบถึงรายละเอียดในการสร้างระบบความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนที่จำเป็นและเติบโตได้อย่างมั่นคง ในห้องเรียนการตั้งเป้าหมายและการแสดงความคืบหน้ามีความสำคัญ นักเรียนและครูต้องร่วมมือกันในการกำหนดเป้าหมายและติดตามความคืบหน้า เพื่อสร้างโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการการเรียนรู้และส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เพื่อสร้างห้องเรียนที่เป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมความก้าวหน้าของนักเรียนในการเรียนรู้ (Lee, 2014; Marzano et al., 2001; Saphier et al., 2008) ดังนั้นการสร้างโครงสร้างที่ชัดเจนและระบบติดตามเป็นสิ่ง

สำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาของนักเรียนในการเรียนรู้ โดยมีวิธีการดำเนินการติดตามการเรียนรู้ของผู้เรียน 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การติดตามจังหวะการเรียนรู้แบบเปิดเผย (Public pacing trackers) คือ การแสดงการติดตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนแบบเผยแพร่ต่อสาธารณะ ถึงความคืบหน้าและตำแหน่งของนักเรียนในหน่วยการเรียนรู้ ช่วยในการระบุว่านักเรียนแต่ละคนกำลังเรียนอะไร โดยมักเน้นที่จังหวะที่คาดหวังตลอดเวลาและบทเรียนที่สำคัญ ซึ่งเรียกว่า "ดาวเด่นของบทเรียน" ซึ่งมีการสร้างผลงานที่มีคุณค่าเป็นแบบอย่าง สิ่งสำคัญคือเครื่องมือติดตามการเว้นจังหวะในที่สาธารณะไม่ควรแสดงคะแนนและต้องเน้นการพัฒนาความพยายามของนักเรียนเนื่องจากธรรมชาติของการเว้นจังหวะด้วยตนเอง นอกจากนี้ หากใช้การจำแนกบทเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวติดตามควรสะท้อนถึงความพยายามของนักเรียนและไม่ใช้ระดับความสามารถของพวกเขาในการเรียนรู้ ดังภาพ 3

MYP Science 1 3rd Period					On Pace: Mutualism Mastery Check
EdPuzzle Guided Notes	Mutualism Mastery Check	Parasitism Worksheet (I)	Commensalism Edpuzzle (II)	Commensalism Relationships (III)	Name in Yellow: Revise!
✓ Seth ✓ Cole ✓ Yannick ✓ Alia ✓ Donnie	✓ Dennis ✓ Zony ✓ David ✓ Miracle ✓ Eva	✓ Tyler ✓ Ehan ✓ Jhalil ✓ Amira ✓ Santiago ✓ Isaac ✓ Caroline ✓ Simone ✓ MB	✓	✓ Kristen	Reminders! - Highlight lessons on your google doc as you complete them! - Collaborate with each other on assignments - ASK QUESTIONS!!!
					Schedule - Tues 3/3: Mutualism Advertisement - Wed 3/4: Parasitism Worksheet/ Social Media Post - Thur 3/5: Finish Parasitism/ Commensalism Activity - Fri 3/6: Lesson 6 DUE!!

ภาพ 3 ตัวอย่างเครื่องมือในการติดตามจังหวะการเรียนรู้แบบเปิดเผย (Farah, 2020)

ที่มา : จากบทความ How to Create a Self-Paced Classroom, โดย Kareem Farah, 2020, เว็บไซต์ Cult of Pedagogy (<https://www.cultofpedagogy.com/self-paced-how-to/>). ลิขสิทธิ์ © 2020 Cult of Pedagogy

ซึ่งเครื่องมือในการติดตามเหล่านี้ มักจะเป็นชุดสไลด์หรือสเปรดชีต (sheet) ที่อัปเดตได้ง่ายทุกวัน และหากนักเรียนไม่ต้องการให้แสดงชื่อ ให้พิจารณาใช้ชื่อเล่น หมายเลขประจำตัว หรืออวตารแทนผู้เรียน ดังภาพ 4

On Pace Lesson	I.5	Unit #1							
Today's Date	November 4							On Pace Lesson	
		Suggested Due Date	10/15/20	21-Oct	22-Oct	26-Oct	18-Nov	30-Nov	
Student	Status	Lesson	I.1	I.2	I.3	I.4	I.5	I.6	
Kenny	On Pace	Work on I.5	mastered	mastered	mastered	mastered	now		
Conway	Revise	Work on I.5	mastered	mastered	mastered	mastered	revise		
Bob	Ahead of Pace	Work on I.6	mastered	mastered	mastered	mastered	mastered	now	
Marty	On Pace	Work on I.5	mastered	mastered	mastered	mastered	now		
Kitty	Unit Complete!	Unit Complete!	mastered	mastered	mastered	mastered	mastered	mastered	done!
Hank	Ahead of Pace	Work on I.6	mastered	mastered	mastered	mastered	mastered	now	
Willie	Behind Pace	Work on I.4	mastered	mastered	mastered	now			

ภาพ 4 ตัวอย่างเครื่องมือในการติดตามจังหวะการเรียนรู้
แบบเปิดเผยแบบสเปรดชีต (sheet) (Farah, 2020)

ที่มา : จากบทความ How to Create a Self-Paced Classroom, โดย Kareem Farah, 2020, เว็บไซต์ Cult of Pedagogy (<https://www.cultofpedagogy.com/self-paced-how-to/>). ลิขสิทธิ์ © 2020 Cult of Pedagogy

โดยข้อดีของการติดตามจังหวะการเรียนรู้แบบเปิดเผย คือ

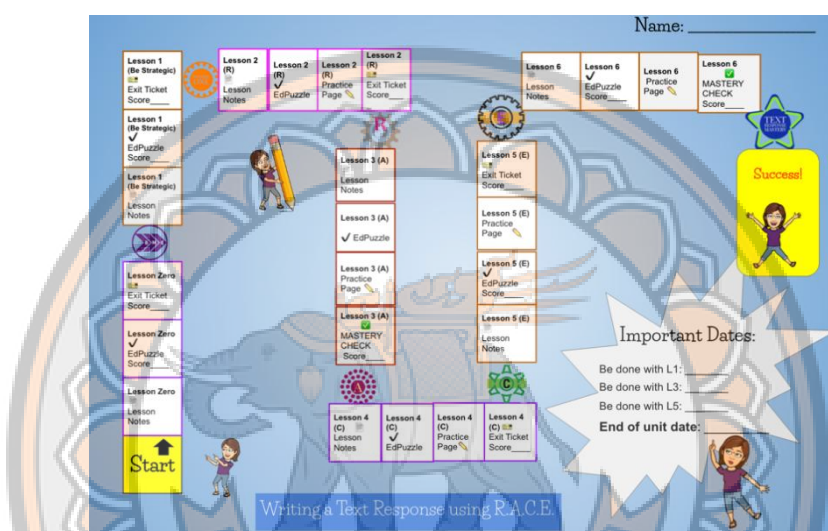
1. สนับสนุนการทำงานร่วมกัน เครื่องมือติดตามสาระช่วยสนับสนุนการทำงานร่วมกันแบบเป็นมิตร (organic collaboration) ในห้องเรียน นักเรียนสามารถระบุผู้อื่นที่ทำงานในบทเรียนที่คล้ายกันได้ง่าย ๆ และหากต้องการความช่วยเหลือหรือการสนับสนุน พวกเขาสามารถค้นหาผู้ที่เชี่ยวชาญในบทเรียนนั้น ๆ และขอความช่วยเหลือจากพวกเขาได้โดยตรง

2. การจัดกลุ่ม ในบางกรณี ครูสามารถจัดกลุ่มนักเรียนตามเครื่องติดตามจังหวะเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานร่วมกันตั้งแต่เริ่มต้น นี่ช่วยให้นักเรียนได้รับการสนับสนุนและแบ่งปันความรู้และประสบการณ์กันในบทเรียน

3. ความเข้าใจชัดเจน ข้อดีสำคัญของเครื่องติดตามการเว้นจังหวะในที่สาธารณะคือความเข้าใจที่ชัดเจนของทุกคนเกี่ยวกับที่ทุกคนอยู่ในหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนทุกคนรู้ว่าต้องทำอะไร และมีความเข้าใจที่มากกว่าที่จะต้องการทำอะไรในสถานการณ์ใด ๆ

ดังนั้นการใช้เครื่องมือติดตามจังหวะการเรียนรู้แบบเปิดเผย จึงช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีโอกาสส่งเสริมการทำงานร่วมกันและความเข้าใจที่ชัดเจนในห้องเรียน

2. การติดตามจังหวะการเรียนรู้ส่วนบุคคล (individual pacing trackers) โดยครูผู้สอนสามารถสร้างเครื่องมือติดตามส่วนบุคคลสำหรับนักเรียนได้ โดยมักเป็นรูปแบบของกระดานเกมหรือรายการตรวจสอบ ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้จะถูกเก็บไว้ในแฟ้มหรือแฟ้มของนักเรียน นักเรียนที่ใช้ตัวติดตามส่วนบุคคลมักจะตรวจสอบว่าพวกเขาใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพและแม่นยำหรือไม่ และบางครั้งอาจติดป้ายจุดตรวจที่ระบุว่าเมื่อใดที่นักเรียนจำเป็นต้องแสดงความเชี่ยวชาญก่อนที่จะก้าวไปข้างหน้า ดังตัวอย่างในภาพ 5

ภาพ 5 ตัวอย่างเครื่องมือการติดตามจังหวะการเรียนรู้ส่วนบุคคล (Farah, 2020)

ที่มา : จากบทความ How to Create a Self-Paced Classroom, โดย Kareem Farah, 2020, เว็บไซต์ Cult of Pedagogy (<https://www.cultofpedagogy.com/self-paced-how-to/>). ลิขสิทธิ์ © 2020 Cult of Pedagogy

จากการนำเสนอวิธีการติดตามการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนดังกล่าว ซึ่งไม่ว่าครูผู้สอนจะเลือกวิธีการในการติดตามจังหวะของผู้เรียนแบบใด จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการติดตามจังหวะของผู้เรียน มิฉะนั้นจะเสี่ยงต่อการเปลี่ยนสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ให้กลายเป็นสภาพแวดล้อมที่วุ่นวายที่ไม่สามารถควบคุมได้

นอกจากนี้ Kareem Farah (2020) ยังได้เสนอ วิธีการรักษาความร่วมมือในการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากบ่อยครั้งที่ผู้คนคิดว่าห้องเรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นห้องเรียนที่นักเรียนเรียนรู้แบบแยกส่วน โดยมีข้อดีข้อเสียระหว่างห้องเรียนที่ทำงานร่วมกันและห้องเรียนที่เรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียน แต่สิ่งเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องแยกจากกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Anderson

et al. (2005); Strachota (2003); Su (2006) ที่ได้ระบุว่า ผู้เรียนที่เรียนในโปรแกรมการเรียนรู้ตาม จังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน มองว่าการได้สนทนาอย่างต่อเนื่องกับผู้เรียนคนอื่นๆ และผู้สอนเป็นส่วน สำคัญของประสบการณ์การเรียนรู้มีความหมาย หลักฐานที่สำคัญจากวรรณกรรมยังชี้ให้เห็นว่าการให้ โอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายกับผู้เรียนคนอื่นๆ และสมาชิกในบริบทของกิจกรรมการ เรียนรู้ที่มีโครงสร้างจะช่วยเพิ่มทั้ง อัตราการเรียนรู้และอัตราการสำเร็จหลักสูตร

โดยนักการศึกษาได้ออกแบบและแนะนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการสร้างความร่วมมือโดยธรรมชาติผ่านกลยุทธ์และเทคนิคที่หลากหลาย ดังนี้

1. จัดพื้นที่การเรียนรู้ในห้องเรียน (classroom learning spaces) เนื่องจากห้องเรียน แบบเรียนรู้ด้วยตนเองมีลักษณะที่แตกต่างจากห้องเรียนแบบเดิมที่ครูนำเสนอเนื้อหาที่หน้าห้อง ดังนั้น การออกแบบที่นั่งของนักเรียนควรเป็นไปในทางที่สนับสนุนการทำงานร่วมกันและการสอนกลุ่มย่อย การนั่งเป็นกลุ่มช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันของนักเรียนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการจัดกลุ่มแบบ ออร์แกนิกหรือตามคำแนะนำของครู ผังที่นั่งประจำวันของครูสามารถส่งเสริมการทำงานร่วมกันนี้ อย่างไรก็ดีได้ตามบทเรียนต่างๆ ที่ถูกนำเสนอในห้องเรียนแบบนี้ ครูสามารถสร้างเครื่องมือติดตามการ เรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อช่วยให้พวกเขาติดตามความคืบหน้าในการเรียนรู้ และ ควบคุมเวลาการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลายครั้งเครื่องมือเหล่านี้มาในรูปแบบ ของแผนภูมิหรือแฟ้มของนักเรียน นอกจากนี้ นักเรียนที่ใช้เครื่องมือติดตามส่วนบุคคลจะได้รับข้อมูล เกี่ยวกับความสามารถของพวกเขาในการเรียนรู้และสามารถทราบความก้าวหน้าของพวกเขาในการเรียนรู้ ได้ง่ายขึ้น บางครั้งเครื่องมือเหล่านี้จะมีการติดป้ายจุดตรวจที่ระบุเวลาที่เหมาะสมในการแสดงความ คาดหวังในการเรียนรู้และความเข้าใจของนักเรียนในบทเรียนต่างๆ ที่พวกเขากำลังเรียนรู้

2. ออกแบบงานและกิจกรรมที่เน้นการทำงานร่วมกัน (collaborative tasks and activities) เพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญของนักเรียน ยกตัวอย่างเช่น 1) กำหนดนโยบาย "ถามเพื่อนสาม คนก่อนหน้าฉัน" สำหรับงานในชั้นเรียน โดยกำหนดให้นักเรียนติดต่อกับเพื่อน ๆ เพื่อขอความช่วยเหลือก่อนที่จะหันไปหาครู โดยผู้เรียนสามารถใช้แบบฟอร์มความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมชั้น เพื่อ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันและติดตามความคืบหน้าในการทำงานร่วมกันของนักเรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และ 2) การใช้กิจกรรมจิ๊กซอว์ในการฝึกฝนในชั้นเรียนสามารถส่งเสริมการทำงาน ร่วมกันได้อย่างธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น ครึ่งหนึ่งของชั้นเรียนเน้นที่ด้านหนึ่งของบทเรียน ในขณะที่อีก ครึ่งหนึ่งเน้นที่ด้านอีกด้านหนึ่ง จากนั้นนักเรียนจะสอนและเรียนรู้จากเพื่อนร่วมชั้นที่ทำงานในด้าน ตรงกันข้ามกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Vygotsky (1978) ที่ได้สำรวจแนวคิดของการเรียนรู้ตามจังหวะการ เรียนรู้ของผู้เรียน (self-paced learning) ภายใต้กรอบของทฤษฎีสังคมวัฒนธรรม และให้เหตุผลว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม และบุคคลเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อพวกเขามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มี

ความหมายร่วมกับผู้อื่น Vygotsky จึงเน้นย้ำถึงความสำคัญของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการสนับสนุนในการส่งเสริมการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (self-paced learning)

3. การจัดกลุ่มตามความก้าวหน้า (progress-based grouping) ข้อดีประการหนึ่งของเครื่องมือติดตามความคืบหน้าคือการให้ข้อมูลที่เป็นรูปธรรมเพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่มีปัญหาในบทเรียนสามารถระบุเพื่อนที่เชี่ยวชาญในบทเรียนและขอความช่วยเหลือจากพวกเขาได้ บางครั้งครูอาจใช้เครื่องมือติดตามจังหวะแบบกลุ่มที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกันโดยพิจารณาจากบทเรียนต่างๆ ที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ในขณะนั้นโดยเฉพาะ

4. การเสริมแรงเชิงบวก (positive reinforcement) เนื่องจากสิ่งสำคัญที่สุดคือ นักเรียนจะทำงานร่วมกันเมื่อเห็นคุณค่าในนั้น การทำงานร่วมกันจะดีที่สุดเมื่อนักเรียนเชื่ออย่างแท้จริงว่าพวกเขาจะมีโอกาสมากขึ้นในการบรรลุเป้าหมายทางวิชาการโดยทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานในขณะเดียวกันที่พวกเขาเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จะเตรียมพร้อมพวกเขาสำหรับอนาคตได้อย่างเต็มที่

ดังนั้นเพื่อลดความกังวลเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ข้อกังวลหนึ่งคือนักเรียนอาจเลือกทำงานที่ต่ำกว่าความสามารถของตนเอง อีกข้อกังวลคือนักเรียนอาจทำงานช้าเกินไปเพื่อลดความกังวล โดยเฉพาะในการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงควรสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้อิสระและความรับผิดชอบ มีการกำหนดความคาดหวังและการสื่อสารให้กับนักเรียนมีความสำคัญ ผู้สอนควรเชื่อใจในความคาดหวังเหล่านี้และเข้าใจว่ามันสามารถส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จ (Clayton, 2013, p. 235) การเตรียมสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ควรคำนึงถึงการเลือกและการใช้สื่อที่เหมาะสม ห้องเรียนควรถูกจัดให้มีพื้นที่หลากหลายเพื่อการใช้สอยต่าง ๆ เช่น งานเดี่ยวและงานกลุ่ม และเพื่อสร้างชุมชนการเรียนรู้ เพิ่มเติมด้วยความพร้อมทางเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้น การรวบรวมรายชื่อเว็บไซต์และโปรแกรมออนไลน์ที่เป็นประโยชน์สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ รวมถึงมีการติดตามการเรียนรู้อีกด้วย

2.5 คุณค่าของแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากการศึกษาการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ไว้ดังนี้

Khan (2012) ได้แสดงความคิดเห็นถึงการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน จากประสบการณ์และการเก็บข้อมูลเชิงลึกไว้ในหนังสือ The One World Schoolhouse ว่า การเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนมีศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงการศึกษาโดยช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ตามจังหวะของตนเองและปรับแต่งประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเอง และจากการศึกษาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (self-paced learning environments) พบว่า นักเรียนมองว่าสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ว่ามีประโยชน์

(Svenningsen et al., 2018) และสร้างแรงบันดาลใจ (Lambert et al., 2016) ผู้เรียนยังสามารถเพิ่มความสนใจของนักเรียนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ และยังสามารถเพิ่มคุณค่าที่นักเรียนเห็นในเนื้อหาที่พวกเขา กำลังศึกษาอยู่ (Balentyne & Varga, 2016) ได้อีกด้วย

สอดคล้องกับ Khan and Slavitt (2013) ที่ระบุว่า การเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง โดยที่นักเรียนได้รับอนุญาตให้ทำงานตามจังหวะของตนเอง คือหนึ่งในคุณค่าหลักของการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน การทำงานตามจังหวะส่วนบุคคลทำให้นักเรียนสามารถก้าวไปสู่หัวข้อใหม่เมื่อเรียนจบหัวข้อก่อนหน้า หรือข้ามหัวข้อเมื่อพร้อม นักเรียนมีความยืดหยุ่นในการทดสอบความรู้ของตนเอง และนำเสนอคำตอบ หรือการควบคุมได้ เรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนสามารถประเมินตัวเองก่อนเริ่มหน่วยการเรียนรู้ และเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ในแบบของนักเรียน ที่มีอิสระที่จะเลือกว่าจะทำงานอิสระหรือร่วมกลุ่ม นักเรียนยังสามารถขอความช่วยเหลือจากครูหรือเพื่อน ๆ และใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยเหลือในการเรียนรู้ ครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ แต่ไม่ใช่จุดสนใจหลัก นักเรียนใช้รายการตรวจสอบเพื่อติดตามการเรียนรู้ของตนเอง รายการตรวจสอบประกอบด้วยงานที่นักเรียนต้องทำเพื่อแสดงความเชี่ยวชาญในหน่วยการเรียนรู้นี้ และนักเรียนได้รับอนุญาตให้เร่งความเร็วในหน่วยการเรียนรู้ตามจังหวะของตนเอง โดยมีการกำหนดให้นักเรียนใช้ข้อมูลที่ได้รับในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ (Clayton, 2013, pp. 231-232) การเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนช่วยนักเรียนก้าวหน้าเมื่อพร้อม ในขณะที่นักเรียนคนอื่นๆ อาจทำงานต่อในหัวข้อนั้นได้นานขึ้นนอกจากนี้ การสอนของหน่วยการเรียนรู้นี้อาจมีการจัดเตรียมคำตอบ (หรือการควบคุม) เพื่อให้นักเรียนสามารถตรวจสอบงานของตนเองและติดตามความก้าวหน้าไปสู่ความเชี่ยวชาญ กล่าวโดยสรุปได้ว่า นักเรียนสามารถก้าวหน้าไปตามจังหวะและรอยของตนเองโดยไม่จำเป็นต้องเดินทางในทิศทางเดียวกัน

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนมีคุณค่าในฐานะกลไกที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนก้าวหน้า “เมื่อพร้อม” ภายใต้โครงสร้างการเรียนที่ออกแบบไว้อย่างชัดเจน ส่งเสริมทั้งความยืดหยุ่น ความรับผิดชอบ การกำกับตนเอง และแรงจูงใจภายใน และความรู้สึกเป็นเจ้าของการเรียนรู้ อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

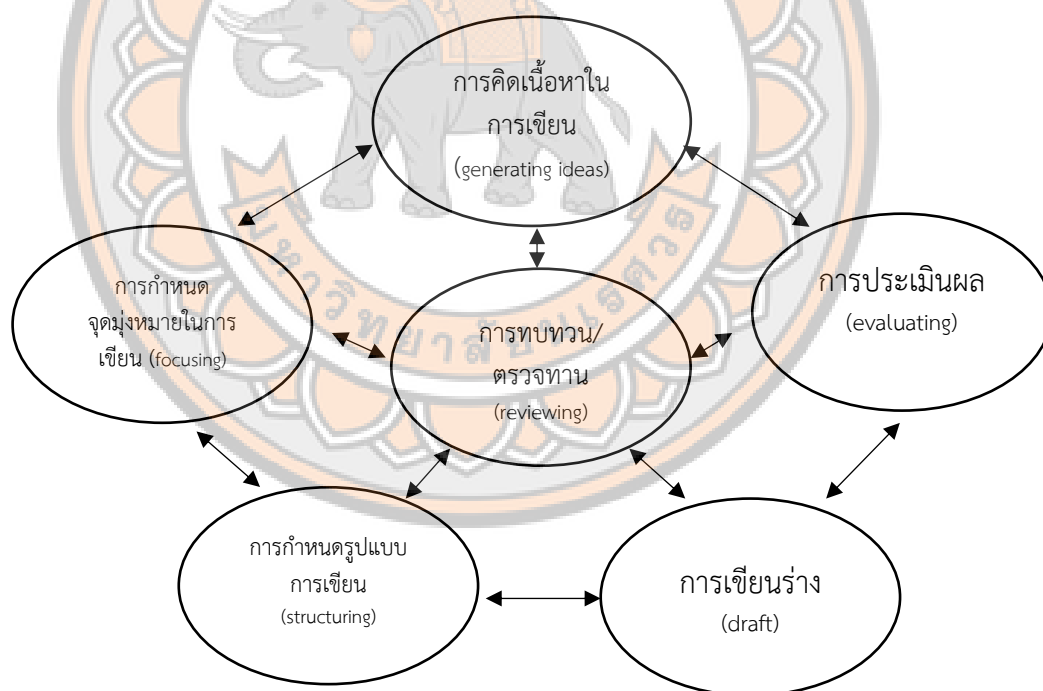
3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

แนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นกรอบสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียน โดยมองว่าการเขียนมิใช่เพียงผลลัพธ์ของการใช้ภาษา หากแต่เป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อน ซึ่งผู้เขียนต้องอาศัยทั้งความรู้ ประสบการณ์ และกลไกทางปัญญาในการสร้างและปรับปรุงงานเขียนอย่างต่อเนื่อง

แนวคิดของ Flower และ Hayes (1981) อธิบายว่าการเขียนเป็นกระบวนการคิดหลายมิติที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การถ่ายทอดความคิด และการทบทวนแก้ไข ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ไม่ได้ดำเนินไปตามลำดับเชิงเส้น แต่มีลักษณะย้อนกลับและปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลา ทั้งยังได้รับอิทธิพลจากความรู้เดิมและบริบทของงานเขียนในขณะนั้น

ในขณะที่ Bereiter และ Scardamalia (1987) ชี้ให้เห็นความแตกต่างของระดับความสามารถในการเขียน โดยเสนอแนวคิด knowledge-telling และ knowledge-transforming ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เขียนที่มีความชำนาญจะสามารถวิเคราะห์ปัญหา ตั้งเป้าหมาย และปรับเปลี่ยนเนื้อหาอย่างมีเหตุผล ส่งผลให้การเขียนเป็นกระบวนการพัฒนาองค์ความรู้ ไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดข้อมูล

นอกจากนี้ White และ Arndt (1991, p.44) ได้เสนอรูปแบบการเขียนที่เน้นกระบวนการซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ เช่น การคิดเนื้อหา การกำหนดจุดมุ่งหมาย การกำหนดรูปแบบ การเขียนร่าง และการทบทวนแก้ไข โดยเน้นลักษณะของกระบวนการที่สามารถย้อนกลับและปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่องตามความต้องการของผู้เขียน ดังแสดงในภาพ 6

ภาพ 6 การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ของ Ron White & Arndt (1991, p.44)

ที่มา : จาก Process Writing, หน้า 44, โดย Ron White และ Valerie Arndt, 1991, Longman.
ลิขสิทธิ์ © 1991 Longman. ดัดแปลงโดยผู้วิจัย

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้นสามารถสังเคราะห์ได้ว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการ มีลักษณะเป็นกระบวนการคิดเชิงซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมาย การแก้ปัญหา และการปรับปรุงงานเขียนอย่างต่อเนื่อง โดยผู้เขียนต้องมีบทบาทเชิงรุกในการควบคุมและกำกับกระบวนการเขียนของตนเอง

จากการสังเคราะห์แนวคิดเหล่านี้ สามารถชี้ได้ว่า การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ควรมุ่งยกระดับผู้เรียนจากกระบวนการแบบ knowledge-telling ไปสู่กระบวนการแบบ knowledge-transforming กล่าวคือ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกให้วิเคราะห์ปัญหา ตั้งเป้าหมายเชิงเนื้อหาและเชิงวาทกรรม วางแผนจัดโครงสร้างความคิด ปรับแก้ภาษา และทบทวนงานเขียนอย่างมีเหตุผลตลอดกระบวนการ ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องเอื้อให้ผู้เรียนมีพื้นที่ในการคิด สะท้อนผล และตัดสินใจด้วยตนเอง เพื่อพัฒนา “กลไกกำกับตนเอง” (self-regulatory mechanism) ควบคู่กับทักษะทางภาษา

ดังนั้น แนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการจึงถูกนำมาใช้เป็นฐานสำคัญในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในงานวิจัยนี้ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ควบคู่กับการกำกับตนเองในกระบวนการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

3.2 ความหมายของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

การเขียนแบบเน้นกระบวนการมีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางสติปัญญาและภาษา ซึ่งผู้เขียนต้องใช้ความสามารถทั้งด้านการคิดและการใช้ภาษาอย่างบูรณาการในการผลิตงานเขียน ผู้เขียนจำเป็นต้องวางแผน วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดเป้าหมาย ประเมินความเหมาะสมของข้อความ และปรับแก้เพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ นักวิชาการหลายท่านได้ให้นิยามและอธิบายแนวคิดดังกล่าวไว้สอดคล้องกัน ดังนี้

White and Arndt (1991) เสนอว่า การเขียนเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นอย่างเป็นพลวัตและย้อนกลับได้ ประกอบด้วยขั้นตอนการสร้างแนวคิด (generating ideas) การกำหนดจุดมุ่งหมาย (focusing) การจัดโครงสร้าง (structuring) การเขียนร่าง (drafting) และการทบทวน (reviewing) ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นตามลำดับก่อนหลังในทิศทางเดียว

Gunning (2002, p. 85) อธิบายว่า การเขียนเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นแบบย้อนกลับ (recursive process) มิได้ดำเนินไปตามลำดับขั้นตายตัว แต่ประกอบด้วยการวางแผน (planning) การตรวจทานแก้ไข (revising) การคาดการณ์ล่วงหน้า (anticipating) และการทบทวนงานเขียน (reviewing) โดยผู้เขียนอาจย้อนกลับไปมาระหว่างขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพของงานเขียน

Hyland (2003, p. 10) ให้ทัศนะว่า แนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการให้ความสำคัญกับกระบวนการพัฒนางานเขียนมากกว่าผลผลิตสุดท้าย โดยเปิดโอกาสให้ผู้เขียนได้สร้างร่างงานหลายครั้ง รับข้อมูลย้อนกลับ และปรับแก้เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผู้อ่าน ในบริบทภาษาไทย ดวงตา ลักคุณะประสิทธิ์ และกรองแก้ว กรรณสูต (2548, หน้า 2) อธิบายว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นการใช้ความคิดในการวางแผน วิเคราะห์เนื้อหา และประเมินความสมเหตุสมผลของงานเขียน รวมทั้งตรวจทานข้อบกพร่องเพื่อให้ข้อความสามารถสื่อความได้อย่างชัดเจน ทั้งยังเน้นว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นระหว่างการเขียนช่วยให้ผู้เขียนได้รับแนวคิดที่หลากหลาย และพัฒนางานเขียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

จากนิยามและข้อเสนอของนักวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นแนวคิดที่มองการเขียนในฐานะกระบวนการคิดเชิงระบบและเชิงภาษา ซึ่งมีลักษณะย้อนกลับสามารถปรับแก้ได้อย่างต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้ผู้เขียนพัฒนาความคิดผ่านการวางแผน การร่าง การทบทวน และการรับข้อมูลย้อนกลับ การเขียนจึงมิใช่เพียงการผลิตข้อความ แต่เป็นกระบวนการสร้างและปรับเปลี่ยนความคิดเพื่อให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์

3.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเขียนผ่านกระบวนการอย่างเป็นขั้นตอน โดยให้ความสำคัญกับการคิด การวางแผน และการปรับปรุงงานเขียนอย่างต่อเนื่อง มากกว่าการประเมินผลงานสุดท้ายเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการออกแบบกิจกรรมและสนับสนุนผู้เรียนในทุกขั้นตอนของกระบวนการเขียน

ดังที่ Kaplan (1982, p. 147) กล่าวไว้สรุปได้ว่าในการสอนเขียนไม่ควรเน้นผลงานเขียนเท่านั้น แต่ควรเน้นกระบวนการเขียนด้วย จึงเกิดแนวการสอนเขียนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการประพันธ์ขึ้นโดยมีพื้นฐานจากแนวคิดเกี่ยวกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการที่ว่า ผู้ที่มีความชำนาญและไม่ชำนาญในการเขียนจะใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการแตกต่างกัน จึงมีแนวคิดว่าจะมีวิธีสอนให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนได้ อีกทั้งการเขียนแบบเน้นกระบวนการมีความซับซ้อนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกตามขั้นตอน คือ การวางแผนในการถ่ายทอดความคิดเป็นภาษาเขียน การอ่านทบทวนการแก้ไข และการเขียนใหม่สลับกันไปโดยเน้นกลวิธีในการคิด การค้นหาความหมายการตั้งเป้าหมายในการเขียนและการตระหนักถึงความสำคัญของผู้อ่านและบริบทต่างๆ ซึ่งเนื้อหาจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบการใช้ภาษาการเขียน นับว่าเป็นทั้งการเรียนรู้และการสื่อสารผู้สอนจำเป็นต้องช่วยเหลือผู้เรียนในทุกขั้นตอนของการเขียน และไม่เพียงแต่เน้นประเมินงานเขียนด้านการใช้ภาษาเท่านั้น แต่ต้องพิจารณาถึงเป้าหมายของการเขียนและความเหมาะสมกับผู้อ่านด้วย โดยผู้สอนจะต้องเลือกหัวข้อที่น่าสนใจให้ผู้เรียนเขียนซึ่งจะช่วยกระตุ้นกระบวนการคิดของผู้เรียน นอกจากนี้แนวการ

สอนเขียนแบบเน้นกระบวนการจะให้ความสำคัญกับการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ทุกคนให้ความร่วมมือช่วยเหลือ และร่วมกันคิดอภิปราย

นอกจากแนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการจะให้ความสำคัญกับกระบวนการต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนของการเขียนแล้วนักจิตวิทยาากลุ่มพฤติกรรมนิยมที่นำหลักการตามแนวคิดปฏิบัตินิยมมาใช้ในการสอนเขียนได้ให้ความสำคัญกับการเสริมแรงโดยที่ผู้สอนใช้ตัวสัญลักษณ์เพื่อบ่งชี้ข้อผิดพลาดในงานเขียนและการช่วยให้สามารถเขียนได้เป็นลำดับขั้นตั้งแต่การเตรียมตัวก่อนเขียน การลงมือเขียน และการแก้ไขงานเขียน ซึ่งเชื่อว่าการที่จะเขียนได้ดีนั้นต้องได้รับการฝึกไปตามลำดับขั้นเป็นเวลานาน กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการสามารถสอนได้ทฤษฎีนี้มีชื่อเรียกว่า "The Stage-Model Theory" และการเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้

ซึ่งการเสริมแรงในการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (in-process reinforcement) คือ การใช้สัญลักษณ์เพื่อบ่งชี้ข้อผิดพลาดในงานเขียนที่ผู้สอนกระทำเมื่อตรวจงานซึ่งจะทำให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่อง และวิธีในการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนเมื่อได้รับงานเขียนกลับคืน (Bloom & Bloom, 1967) ข้อดีอีกประการของการใช้สัญลักษณ์ในการตรวจแก้ไขงานเขียนคือ ผู้สอนทราบได้ทันทีว่า การใช้คำพูดหรือวิธีการแก้ไขงานแบบใดที่มีผลทางบวกหรือทางลบต่อผู้เรียนแต่ละบุคคล ซึ่งจะทำให้สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขวิธีตรวจงานของตน

นอกจากนี้ Piaget (1968) Vygotsky (1978) และ Bruner (as cited in Flower & Hayes, 1981) มีแนวคิดสอดคล้องกันเกี่ยวกับแนวทฤษฎีปฏิบัติการทางสมองสรุปได้ว่าการเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนวนเวียนไปมา ไม่ได้เป็นลำดับขั้นหรือในลักษณะเส้นตรงและแต่ละขั้นก็จะแตกสาขาย่อย ๆ ไปอีก ซึ่งผู้เรียนมีความสามารถจะรับรู้หรือคิดได้ไม่เท่ากัน ดังนั้นการทำงานกลุ่มจะช่วยให้สมาชิกเรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยจะเห็นตัวอย่างการคิดที่มีประสิทธิภาพของผู้อื่นสมาชิกจะช่วยให้คำแนะนำที่สร้างสรรค์แก่กันและการทำงานกลุ่มจะช่วยให้เห็นคุณค่าของการคิดอย่างรอบคอบและเป็นระบบ รวมถึงเห็นคุณค่าของการประเมินตัดสินโดยกลุ่มอีกด้วย

จากแนวคิดข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นการสอนเขียนที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการคัดสรรเรียบเรียงและตรวจทานขัดเกลาความคิดเพื่อนำไปใช้ในการถ่ายทอดเป็นภาษาเขียนที่สละสลวยและสามารถสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยนักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้ดังนี้ Bridges et al. (1986, p. 6); Coe and Gutierrez (1981, pp. 260-270); Hairston (1982, p. 86); Kroll (1981, pp. 258-260); Lapp (1985, pp. 44-48) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการมีลักษณะที่เน้นคุณภาพของกระบวนการหรือกิจกรรมที่นำไปสู่ผลงาน (quality of process) มากกว่าเน้นคุณภาพของผลงาน (quality of product) และเป็นการทำให้

ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (active learning) รวมถึงการใช้กิจกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์โดยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายและปัญหาที่ชัดเจน

ในขณะที่ Hairston (1982, p. 86) ได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้ว่า เน้นการฝึกให้ใช้กลวิธีในการสร้างและค้นหาข้อมูล (invention and discovery) โดยผู้สอนคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามคิดเนื้อหาหรือช่วยผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์ในการเขียนตามความเหมาะสมและให้ความสำคัญเกี่ยวกับปฏิริยาตอบสนองความเข้าใจความรู้สึของผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการเขียนระหว่างที่ผู้เรียนปฏิบัติการเขียนซึ่งจะเป็นการประเมินคุณภาพงานเขียนในด้านการสื่อความที่ชัดเจนและตรงตามวัตถุประสงค์ในการเขียน

Kroll (1981, pp. 258-260) และ Bridges et al. (1986, p. 6) เสนอหลักการของการเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้นว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการจะให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องในการเขียน โดยเน้นการเรียนรู้มากกว่าการสอนเน้นความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาษา (language facility) และให้ความสำคัญเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดว่าเป็นสิ่งปกติ ไม่ใช่เรื่องผิดสามารถเกิดขึ้นได้ในการเขียน

นอกจากนี้ Lapp (1985, pp. 44-48) และ Langer et al. (1988, pp. 88-99) กล่าวถึงลักษณะสำคัญในการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยกันผลิตหรือสร้างข้อมูลที่ใช้ในการเขียนโดยผู้เรียนจะมีอิสระในการเลือกเขียนหัวข้อที่สนใจ ผู้เรียนจะต้องจดข้อมูลและความคิดที่เกิดขึ้นโดยมีการฝึกให้ผู้เรียนทบทวนงานเขียน และฝึกให้ผู้เรียนหรือเพื่อนร่วมห้องเป็นผู้ประเมินงานเขียน (self or peer evaluation) โดยเพิ่มเติมข้อมูลหรืออธิบายความและแก้ไขปรับปรุงงานเขียนให้ดีขึ้น ทั้งนี้ต้องกำหนดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันมากที่สุด โดยผู้สอนจะเป็นเพียงผู้คอยช่วยเหลือหรือคอยอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เพราะเกณฑ์ในการตัดสินงานเขียนจะมาจากความเข้าใจของเพื่อนร่วมห้องที่เป็นผู้ประเมิน และความชัดเจนของเนื้อหาที่ผู้เรียนเขียน

จากทัศนะของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า แนวทางการเขียนแบบเน้นกระบวนการมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. การให้ความสำคัญกับกระบวนการในการเขียนมากกว่าผลงานเขียน โดยให้ความสำคัญกับทุกขั้นตอนการเขียน ได้แก่ ขั้นตอนการเขียน ขั้นการเขียน และขั้นหลังการเขียน เน้นการฝึกให้ผู้เรียนใช้กลวิธีในการค้นหา รวบรวมข้อมูลหรือความคิดอย่างเป็นระบบมากกว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

2. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดกระบวนการเขียน โดยครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือในระหว่างกระบวนการเขียนแบบเน้น

กระบวนการ เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิดมีความมั่นใจในการเขียน และมีความกระตือรือร้นในการเขียนมากขึ้น

3. การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและความสำคัญของกระบวนการทางความคิดที่เกิดขึ้นสลับไปมาตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลและความคิดการเขียนและการปรับปรุงแก้ไขงานเขียน ซึ่งข้อผิดพลาดในการเขียนสามารถเกิดขึ้นได้ และสามารถแก้ไขได้ตลอดกระบวนการเขียนโดยฝึกให้ผู้เรียนเขียนและปรับปรุงแก้ไขงานเขียนฉบับร่างตามความจำเป็น เพื่อให้ได้งานเขียนที่มีคุณภาพ

4. การให้ความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดประสบการณ์ตลอดจนการอ่านและการประเมินงานเขียนของผู้อื่น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการเขียน และผู้อ่านอันจะนำไปสู่การพัฒนาการเขียนที่สื่อความได้ชัดเจน อีกทั้งช่วยพัฒนาความคิดและประสบการณ์ในการเขียนของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

3.4 ขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

การเขียนเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ต้องอาศัยกระบวนการคิดอย่างต่อเนื่องและวนซ้ำ แม้จะสามารถวิเคราะห์เป็นลำดับขั้นตอนได้ แต่ไม่อาจกำหนดได้แน่นอนว่าแต่ละขั้นจะเกิดขึ้นเมื่อใด นักวิชาการได้นำเสนอขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้ในหลากหลายรูปแบบ ดังนี้

Raimes (1983, pp. 6-18) เสนอว่าการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการเป็น การผลิตงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนครบถ้วน สามารถย้อนกลับมาแก้ไขได้จนงานสมบูรณ์ โดยเน้นการทำกิจกรรมกลุ่มตลอดกระบวนการ และให้ผู้เรียนที่มีทักษะการเขียนสูงกว่าช่วยเหลือเพื่อน กระบวนการประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing) ผู้เรียนสร้างความคิดหลากหลายผ่านการอภิปรายกลุ่มและการระดมสมอง คัดเลือกและกำหนดแนวคิดที่จะเขียน ร่างงานเบื้องต้น ประเมินตนเองเบื้องต้น และจัดเรียงข้อมูลหรือสร้างโครงเรื่อง

ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างงานเขียน (While-writing) ผู้เรียนเขียนร่างครั้งที่ 1 รับการประเมินจากเพื่อน ปรึกษาหารือร่วมกัน เขียนร่างครั้งที่ 2 ตรวจสอบด้วยตนเอง และเขียนร่างครั้งสุดท้าย

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการเขียน (Post-writing) ผู้เรียนทบทวนงานเขียนเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์

Hughey et al. (1983, pp. 3-10) นำเสนอการเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการค้นหาความหมาย เป็นขั้นที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเขียน รูปแบบการเขียน ตลอดจนวิธีการเรียบเรียงเนื้อความ

ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างความคิด เป็นขั้นการเชื่อมโยงความคิด ความรู้สึก ข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลเดิมกับข้อมูลใหม่เพื่อให้ได้ประเด็นที่ชัดเจน

ขั้นที่ 3 ขั้นการเรียบเรียงข้อมูลหรือความคิดที่เกิดขึ้นในขั้นตอนที่ 1 และให้เข้ากับความรู้ด้านการใช้ภาษา โดยผ่านขั้นตอนของการวางโครงเรื่องที่จะเขียนและคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ

ในขณะที่ Flower and Hayes (2004, pp. 284-285); Proett and Gill (1986, pp. 2-4); Whitman and Demarest (2000, pp. 2-4) ต่างนำเสนอกระบวนการสอดคล้องกัน 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นก่อนเขียน (Pre-writing) สร้างและเรียบเรียงเนื้อหา 2) ขั้นการเขียน (Writing) สอนการใช้ภาษาและการเรียบเรียง และ 3) ขั้นการปรับปรุง (Revising) ปรับงานให้สื่อความหมายชัดเจน โดย Dixon and Nessel (1983, pp. 84-87) เสริมด้วยขั้น 4) การแก้ไข (Rewriting) ที่ผู้เขียนแก้ไขตามคำแนะนำที่ได้รับทั้งด้านภาษาและกลไกการเขียน

นอกจากนี้ Gunning (2002, p. 87); Hogue (1996, pp. 6-7); Ron White and Arndt (1991, pp. 8-14) นำเสนอกระบวนการสอดคล้องกัน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การเรียบเรียง (Composing) ฝึกคิดและเรียบเรียงความคิด รวบรวมและทำความเข้าใจข้อมูล 2) การสื่อความหมาย (Communicating) กำหนดวัตถุประสงค์และคำนึงถึงผู้อ่าน 3) การเขียนฉบับร่าง (Drafting) เรียบเรียงความคิดเป็นข้อความ และ 4) การปรับปรุงแก้ไข (Improving) ตรวจสอบความถูกต้องและปรับแก้งานเขียน

Murray (1984, p. 31) เสนอกระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ 7 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นที่ 1 ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) โดยผู้เขียนตั้งจุดประสงค์ว่าจะเขียนอะไร และเตรียมวิธีการหาความรู้เพื่อนำมาใช้ในการเขียน ตัดสินใจว่าเนื้อหาที่จะเขียนคืออะไร และพิจารณาวิธีการที่จะหาความรู้หรือข้อมูลเพื่อใช้ในการเขียน เช่น การตั้งคำถาม การระดมสมอง การเขียนแผนที่ความคิด (mind mapping) เพื่อรวบรวมแนวคิดต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้

ขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) ผู้เขียนจะต้องทำการรวบรวมข้อมูลที่จำเป็น เช่น ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น รวมถึงจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการสร้างงานเขียน เช่น ภาพถ่าย แผนภูมิ แผนที่ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีข้อมูลครบถ้วนและพร้อมสำหรับการเขียนร่าง

ขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching) เป็นการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นสำหรับการเขียน ซึ่งอาจรวมถึงการหาข้อเท็จจริง ความคิดเห็น บทวิจารณ์ งานวิจัย หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้มีฐานข้อมูลที่เพียงพอและครอบคลุมในการเขียนงาน

ขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) ขั้นตอนนี้เป็นการนำข้อมูลและแนวคิดที่ได้รับจากขั้นตอนก่อนหน้ามาเรียบเรียง โดยการตัดสินใจว่าสิ่งใดควรตัดออกและสิ่งใดควรรวมเข้าด้วยกัน ผู้เขียนจะต้องพิจารณาโครงสร้างของงานเขียน เช่น การจัดเรียงเนื้อหาอย่างไร เริ่มต้นและสิ้นสุดตรงจุดใด และควรเชื่อมโยงข้อมูลแต่ละส่วนเข้าด้วยกันอย่างไร การจัดระเบียบที่ดีจะช่วยให้เนื้อหาของงานเขียนมีความต่อเนื่องและเข้าใจง่าย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายและเห็นภาพรวมของเนื้อหาได้ชัดเจน

ขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) เป็นการเขียนข้อความแบบลองผิดลองถูกเป็นครั้งแรก เพื่อสร้างข้อความที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การเขียนร่างนี้ไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์แบบ โดยไม่ต้องกังวลเรื่องไวยากรณ์หรือการใช้คำมากนัก สิ่งสำคัญคือการถ่ายทอดความคิดออกมาให้ครบถ้วน

ขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing) ผู้เขียนจะทำการทบทวนเนื้อหา ตรวจสอบการเลือกใช้คำ และแก้ไขข้อผิดพลาดในด้านไวยากรณ์ การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน นอกจากนี้ยังอาจพิจารณาการปรับปรุงโครงสร้างประโยค และความชัดเจนของเนื้อหา เพื่อให้เนื้อหาสมบูรณ์และถูกต้องที่สุด

ขั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing) เป็นการเขียนหรือพิมพ์ร่างฉบับสุดท้ายให้สมบูรณ์ และส่งงานเขียนไปยังกลุ่มเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ ไม่ว่าจะเป็นครูผู้สอน เพื่อนร่วมชั้น หรือสำนักพิมพ์ ขั้นตอนนี้เป็นการสรุปและนำเสนอผลงานเขียนอย่างเป็นทางการ

Hewins (1986, pp. 219-223) กล่าวว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) เป็นกระบวนการสอนเขียนที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นกระบวนการในการคิดค้นหาข้อมูล (Act of Discovery) เพื่อการเขียน โดยผ่านกระบวนการค้นหา การพัฒนาและเรียบเรียงข้อมูลจากความคิด โดยจัดกระบวนการเป็นขั้นตอนเพื่อลดปัญหาของการเขียนในด้านคำศัพท์ โครงสร้างและสำนวน อีกทั้งการถ่ายทอดความคิด และลดความวิตกกังวลว่าจะเขียนผิด ซึ่งกระบวนการของ Hewins มี 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอนการเขียน (Prewriting) จัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้ด้านคำศัพท์และแนวคิดที่จะนำไปเขียน 2) การเขียนร่างครั้งที่ 1 (First Draft) นำข้อมูลที่ได้มาเขียนพร้อมเพิ่มแนวคิดของตนตามความเหมาะสม 3) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เปรียบเทียบผลงานกับตัวอย่างงานเขียนของครูเพื่อเป็นแนวทางปรับแก้ 4) การเขียนร่างครั้งที่ 2 (Second Draft) แก้ไขงานตามคำแนะนำให้ดีขึ้น 5) การอ่านตรวจทานแก้ไข (Proofreading) ตรวจทานและวิจารณ์งานโดยเพื่อนตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด และ 6) การเขียนครั้งสุดท้าย (Final Draft) ปรับปรุงงานอีกครั้งก่อนนำเสนอเพื่อรับการประเมิน

Arnaudet & Barrett (1990, p. 85) ได้แบ่งกระบวนการเขียนออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การสำรวจ (Exploring) กำหนดหัวข้อเรื่องและลำดับความคิดออกมาเป็นคำหรือวลีให้มากที่สุด 2) การเขียนร่าง (Drafting) เลือกหัวข้อเรื่องที่ถนัดแล้วนำรายการคำที่รวบรวมได้มาเขียนเป็นประโยคและย่อหน้า และ 3) ขั้นพิจารณา (Considering) ทบทวน (Revision) จากข้อเสนอแนะและตรวจแก้ (Correction) ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยา รูปเอกพจน์ และการใช้กาลในประโยค

Rylant (1993, pp. 8-9) นำเสนอกระบวนการ 5 ขั้นตอนพร้อมแนวทางการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing) เป็นการวางแผนโดยผู้เรียนคิดหัวข้อและรายละเอียดที่จะเขียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย (1.1) การเลือกหัวข้อเรื่องที่ชื่นชอบ (1.2)

การคำนึงถึงจุดมุ่งหมายและกลุ่มผู้อ่าน เช่น วัยและอาชีพ (1.3) การตั้งคำถาม ใคร ทำอะไร เมื่อไหร่ ที่ไหน ทำไม และอย่างไร (1.4) การทำผังกราฟิกเพื่อจัดเรียงแนวคิดตามลำดับ (1.5) การเขียนบันทึกเพื่อจัดเก็บแนวคิดและความรู้สึก และ (1.6) การพูดคุยกับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนแผนการเขียนและแนวคิด

ขั้นที่ 2 ขั้นการเขียนร่าง (Drafting) ผู้เรียนนำสิ่งที่คิดไว้มาเขียนเป็นประโยคให้มากที่สุดโดยไม่กังวลกับความสมบูรณ์ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านทบทวน (Revising) ตรวจสอบภาพรวมว่างานสื่อความหมายได้เข้าใจหรือไม่ กระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย (3.1) การหยุดพักและอ่านงานโดยสมมติว่าตนเองไม่ใช่ผู้เขียน (3.2) การทำงานร่วมกับเพื่อนเพื่อรับแนวคิดใหม่ (3.3) การให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกโดยมองจุดดีก่อน และ (3.4) การถามคำถามเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับงานเขียนของเพื่อน

ขั้นที่ 4 ขั้นการอ่านพิสูจน์ (Proofreading) ตรวจสอบความถูกต้องของประโยคและการสะกดคำ กระบวนการประกอบด้วย (4.1) ตรวจสอบการสะกดคำโดยใช้พจนานุกรมเมื่อไม่แน่ใจ (4.2) ตรวจสอบการใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ (4.3) ตรวจสอบการจบประโยคและเครื่องหมายวรรคตอน (4.4) ตรวจสอบเครื่องหมายท้ายประโยคและตำแหน่งเครื่องหมายจุลภาค และ (4.5) อ่านออกเสียงงาน

ขั้นที่ 5 ขั้นนำเสนองานเขียน (Publishing) ผู้เรียนเลือกวิธีการนำเสนองานเขียนที่ตนชื่นชอบ

Tompkins (1994, p.10) ได้เสนอขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนเขียน (Prewriting) ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่สนใจ รวบรวมและเรียบเรียงความคิดหรือข้อมูล กำหนดกลุ่มผู้อ่านและจุดประสงค์ และเลือกรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงผู้อ่านเป็นหลัก

ขั้นที่ 2 ขั้นร่างงานเขียน (Drafting) ผู้เรียนลงมือเขียนครั้งแรก (Rough Draft) โดยเน้นเขียนประโยคเปิดเรื่องที่ดึงดูดความสนใจ และให้น้ำหนักกับเนื้อหา (Content) มากกว่ากลไกการเขียน (Mechanics)

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับปรุงงานเขียน (Revising) ผู้เรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกันอ่านภายในกลุ่ม ประเมินและวิพากษ์อย่างสร้างสรรค์ แล้วนำข้อมูลป้อนกลับมาปรับปรุงงานจนพึงพอใจ อาจมีการแก้ไขหลายรอบจากร่างแรกจนถึงร่างสุดท้าย

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบงานเขียน (Editing) ผู้เรียนอ่านพิสูจน์อักษรเพื่อหาข้อผิดพลาดด้านกลไกการเขียน (Mechanical errors) เช่น การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอน รวมถึงช่วยอ่านพิสูจน์งานเขียนของเพื่อนด้วย

ขั้นที่ 5 ขั้นตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน (Publishing) ผู้เรียนจัดพิมพ์ผลงานในรูปแบบที่เหมาะสมและเผยแพร่แก่ผู้อ่าน

Hedge (2005, pp. 51-54) ได้เสนอขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing) เป็นการวางแผนก่อนการเขียน มีรายละเอียด ดังนี้ 1) ขั้นกระตุ้นการเขียน (Being Motivated to Writing) ครูกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของการเขียน 2) ขั้นสร้างแนวความคิดร่วมกัน (Getting ideas Together) ครูให้นักเรียนได้หารูปแบบการเขียนร่วมกัน 3) ขั้นวางแผนการเขียน (Planning and Outlining) นักเรียนออกแบบโครงร่างของงานเขียน และ 4) ขั้นจดบันทึก (Making Notes) นักเรียนจดบันทึกโครงร่างของงานเขียน

ขั้นที่ 2 ขั้นการเขียนร่าง (Drafting and Redrafting) ประกอบด้วย การเขียนร่างครั้งที่ 1 (Making a First Draft) การแก้ไขงานเขียนให้ดีขึ้น (Revising/ Replanning / Redrafting)

ขั้นที่ 3 ขั้นการตรวจสอบแก้ไขงานเขียน (Editing) ขั้นนี้เป็นขั้นหลังการเขียน (Post- writing) เป็นขั้นที่ผู้เขียนอ่านทบทวนงานเขียนอีกครั้งด้วยตนเอง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ มุ่งเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจในเนื้อเรื่องที่เขียน เป็นการตรวจสอบการสะกด วรรคตอน ไวยากรณ์ และความถูกต้องทางภาษาครั้งสุดท้ายด้วยตัวผู้เรียนเอง ถ้าพบว่ามีข้อผิดพลาด ให้ผู้เขียนกลับไปขั้นร่างใหม่เพื่อแก้ไขงานเขียนอีกครั้ง

Penfield (2007, p. 5) ได้เสนอขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1) การคิดค้น (Invention) เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียนเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการเขียน ได้แก่ การรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน หรือการสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวมาช่วยประกอบในการเขียน 2) การเรียบเรียงและการพัฒนา (Organization and Development) เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียนลงมือเขียน โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้ ความรู้ทางภาษาศาสตร์ ตลอดจนประสบการณ์มาเรียบเรียงให้เป็นข้อความ 3) การเลือกใช้ลีลาภาษา (Finding a Voice of Style) เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียนรู้จักเลือกหัวเรื่องให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้อ่าน รวมทั้งการเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับระดับผู้อ่าน หรือเรียกขั้นนี้อีกอย่างหนึ่งว่า การทบทวนงานเขียน (Revision) 4) การขัดเกลา (Polishing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียนปรับปรุงหรือขัดเกลาหัวเรื่อง เนื้อเรื่องและความถูกต้องในการใช้ภาษา ตลอดจนความคล่องแคล่วในการใช้ตัวเชื่อม ซึ่งในขั้นนี้ก็คือ การตรวจแก้ไขงาน (Correction) 5. การคิดล่วงหน้า (Thinking ahead) เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียนวิเคราะห์ข้อดี และข้อด้อยของงานเขียนแล้วเก็บรวบรวมบันทึกไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการเขียนครั้งต่อไป

Boardman (2008, pp. 11, 33) ได้เสนอขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นทำความเข้าใจงาน (Understanding the Assignment) ผู้เขียนต้องแน่ใจว่าเข้าใจงานในด้านหัวข้อ ความยาว กำหนดเวลา รูปแบบ และแหล่งข้อมูล

ขั้นที่ 2 ขั้นการระดมความคิด (Brainstorming) กำหนดขอบเขตหัวข้อเรื่อง จดรายการหัวข้อ บันทึกรายละเอียดแนวคิด และพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการเรียบเรียงความคิด (Organizing Ideas) เขียนประโยคใจความสำคัญที่กำหนดกรอบขอบเขตหัวข้อ โดยใช้ข้อมูลจากขั้นระดมความคิด

ขั้นที่ 4 ขั้นการเขียน (Writing) เขียนประโยคสนับสนุนหลักและรอง และประโยคสรุปที่กล่าวซ้ำใจความสำคัญด้วยคำที่ต่างออกไป ได้ผลลัพธ์เป็นร่างครั้งที่ 1

ขั้นที่ 5 ขั้นการเขียนใหม่ (Rewriting) ดำเนินการได้หลายรอบตามต้องการ ประกอบด้วย (5.1) ขั้นปรับปรุง (Revising) ทบทวนแนวคิด การเรียบเรียง การใช้คำ และรายละเอียดที่ไม่สมบูรณ์ และ (5.2) ขั้นแก้ไข (Editing) ตรวจหาข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ คำ และเครื่องหมายวรรคตอนโดยขอความช่วยเหลือจากเพื่อน

ขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนครั้งสุดท้าย (Writing the Final Draft) ผู้เขียนหยุดปรับแก้และจัดทำงานฉบับสมบูรณ์ตามรูปแบบที่ผู้สอนกำหนด

Langan (2013, pp. 17-31) ได้เสนอขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนเขียน (Prewriting) ใช้เทคนิค 5 วิธี ได้แก่ การเขียนอิสระ (Free writing) การตั้งคำถาม (Questioning) การจดรายละเอียด (Making a List) การจัดกลุ่ม (Clustering) และการเตรียมโครงร่างเบื้องต้น (Preparing a Scratch Outline)

ขั้นที่ 2 ขั้นเขียนร่างครั้งที่ 1 (Writing the First Draft) เขียนใจความสำคัญพร้อมรายละเอียดย่อหน้า โดยไม่กังวลด้านไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ หรือการเลือกใช้ประโยค

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับปรุงงานเขียน (Revising) ปรับปรุงให้เนื้อหาดีเอกภาพ การสนับสนุน และการเชื่อมโยงที่ดี ทักษะประโยคถูกต้องตามไวยากรณ์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่เหมาะสม

ขั้นที่ 4 ขั้นแก้ไขและอ่านพิสูจน์ (Editing and Proofreading) แก้ไขไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ภาษา และการสะกดคำ เพื่อให้งานมีความสละสลวยและถูกต้องตามรูปแบบการเขียนอนุเฉท

ประยงค์ กลั่นฤทธิ์ (2556, หน้า 188-189) เสนอกระบวนการ 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน 2) เลือกความคิดและจัดกลุ่มเป็นหัวข้อเดียวกัน 3) เรียงลำดับหัวข้อและวางโครงสร้าง 4) เขียนข้อความเบื้องต้นเพื่อขยายแนวคิดแต่ละอัน 5) เขียนร่างเรื่อง 6) ให้เพื่อนในกลุ่มอ่านตรวจสอบแนวการเขียน และ 7) ตรวจสอบแก้ไข เขียนใหม่ และแก้ไขให้ถูกต้อง

จากการศึกษาขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการจากนักการศึกษาดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า นักการศึกษาแต่ละคนได้เสนอขั้นตอนกระบวนการเขียนออกเป็น 5 ขั้นตอนหลัก คือ 1. ขั้นตอนการเขียน (Pre-writing) 2. ขั้นตอนการเขียนร่าง (Writing the Draft) 3. ขั้นตอนปรับปรุงและแก้ไขงานเขียน (Revising and Editing) 4. ขั้นตอนการเขียนครั้งสุดท้าย (Writing the Final Draft) และ 5. ขั้นตอนตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน (Publishing) ซึ่งในแต่ละขั้นตอนหลักจะประกอบด้วยขั้นตอนย่อย และเทคนิคต่าง ๆ โดยเฉพาะขั้นตอนการปรับปรุงและแก้ไขงานเขียนนั้น ผู้เขียนสามารถปรับปรุงและแก้ไขงานเขียนได้เท่าที่ต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้ได้งานเขียนครั้งสุดท้ายที่มีความสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน และตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการของ Murray (1984, p. 31) 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) 2. ขั้นการวางแผน (Planning) 3. ขั้นการค้นคว้า (Researching) 4. การจัดระเบียบความคิด (Organizing) 5. การเขียนร่าง (Drafting) 6. การตรวจทาน (Editing) 7. การจัดพิมพ์ (Publishing) เนื่องจากมีขั้นตอนการสอนเขียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการระดมความคิดเพื่อสร้างแนวคิดในการเขียน เป็นการจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใส่ใจกับการใช้ภาษาและการเลือกโวหารทั้งในการค้นคว้า และการตรวจทาน ผ่านกระบวนการคิดหลายขั้นตอนครอบคลุมในการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ รวมถึงมีการวางแผนและจัดระเบียบความคิดอย่างเป็นขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนรู้จักการวางแผนการเรียนรู้ผ่านการเขียนด้วยตนเองได้ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเผยแพร่ผลงานของตนเองเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและเปิดรับข้อเสนอแนะในการพัฒนางานเขียนของตนเองให้มีคุณภาพ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองต่อไป

4. การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

จากการศึกษาข้อมูลได้พบว่าแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการนั้นช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองได้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นการที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมทางสังคมและทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีกระบวนการ มีการปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลายด้าน ทั้งเกิดการพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สอนและนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนและสภาพแวดล้อมหรือสื่อการเรียนรู้ ทำให้เกิดการขยายของเขตการเรียนรู้ของนักเรียน เห็นมุมมองที่หลากหลายมิติ เกิดการสร้างองค์ความรู้หรือมุมมองใหม่ อีกทั้งช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการทำงานอย่างมีแบบแผน ผ่านการวางแผนและตรวจสอบผลงานของตนเองได้อย่างเป็นระบบ และการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นการเรียนรู้ที่มีลักษณะเฉพาะบุคคล มีความยืดหยุ่นมากกว่าและเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกเส้นทางการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุด ควบคุม ปฏิบัติงาน ติดตาม และกำหนดความต้องการและ

ความสนใจเฉพาะของตนเองได้ตามระยะเวลาที่เหมาะสมและความถนัดของผู้เรียน เป็นกระบวนการการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถปรับใช้ได้สอดคล้องกับประสบการณ์และสภาพจริงในชีวิตประจำวัน และความสนใจของนักเรียน ส่งเสริมให้ผู้สอนได้เปลี่ยนบทบาทการสอน ให้เชื่อมโยงกับโลกแห่งความเป็นจริงของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนค้นพบวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง รู้จักตนเองมากยิ่งขึ้นผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง การสร้างสภาพแวดล้อมที่เติมเต็มไปด้วยความท้าทายและการตั้งคำถามที่สะท้อนความกว้างและหลากหลายของเนื้อหา เพื่อให้การเรียนรู้มีคุณภาพและมีความท้าทาย นักเรียนสามารถเลือกเรียนและใช้สื่อและเทคนิคการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความถนัด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนานวัตกรรมรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการสังเคราะห์แนวทางการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนของนักการศึกษาที่ผู้วิจัยได้นำเสนอ (Farah, 2020; Anderson et al., 2005; Strachota, 2003; Su, 2006; Clayton, 2013) สามารถสรุปได้ดังนี้

1. จัดพื้นที่การเรียนรู้ในห้องเรียน (classroom learning spaces) ที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. ออกแบบงานและกิจกรรมที่ เน้นการทำงานร่วมกัน (collaborative tasks and activities) เพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญของนักเรียน
3. การจัดกลุ่มตามความก้าวหน้า (progress-based grouping) เพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่มีปัญหาในบทเรียนสามารถระบุเพื่อนที่เชี่ยวชาญในบทเรียน และขอความช่วยเหลือจากพวกเขาได้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานร่วมกันตั้งแต่เริ่มต้น นี้ช่วยให้นักเรียนได้รับการสนับสนุนและแบ่งปันความรู้และประสบการณ์กันในบทเรียน
4. การเสริมแรงเชิงบวก (positive reinforcement) เนื่องจากสิ่งสำคัญที่สุดคือ นักเรียนจะทำงานร่วมกันเมื่อเห็นคุณค่าในนั้น การทำงานร่วมกันจะดีที่สุดเมื่อนักเรียนเชื่ออย่างแท้จริงว่าพวกเขาจะมีโอกาสมากขึ้นในการบรรลุเป้าหมายทางวิชาการโดยทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานในขณะเดียวกันที่พวกเขาเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จะเตรียมพร้อมพวกเขาสำหรับอนาคตได้อย่างเต็มที่
5. กำหนดอัตราการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ (Self-Pace within Each Unit of Study) และติดตามการเรียนรู้ (Pacing Trackers) เพื่อควบคุมและให้ทราบถึงความก้าวหน้าที่ทุกคนทำได้
6. จำแนกบทเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายและติดตามความคืบหน้า สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ประสิทธิผลและส่งเสริมความก้าวหน้าของนักเรียนในการเรียนรู้
7. มีการติดตามความก้าวหน้าอัตราการเรียนรู้ และจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ จาก Hairston (1982), Coe & Gutierrez (1981), Kroll (1981), Lapp (1985), และ Bridges (1986) สามารถสรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการได้ดังนี้

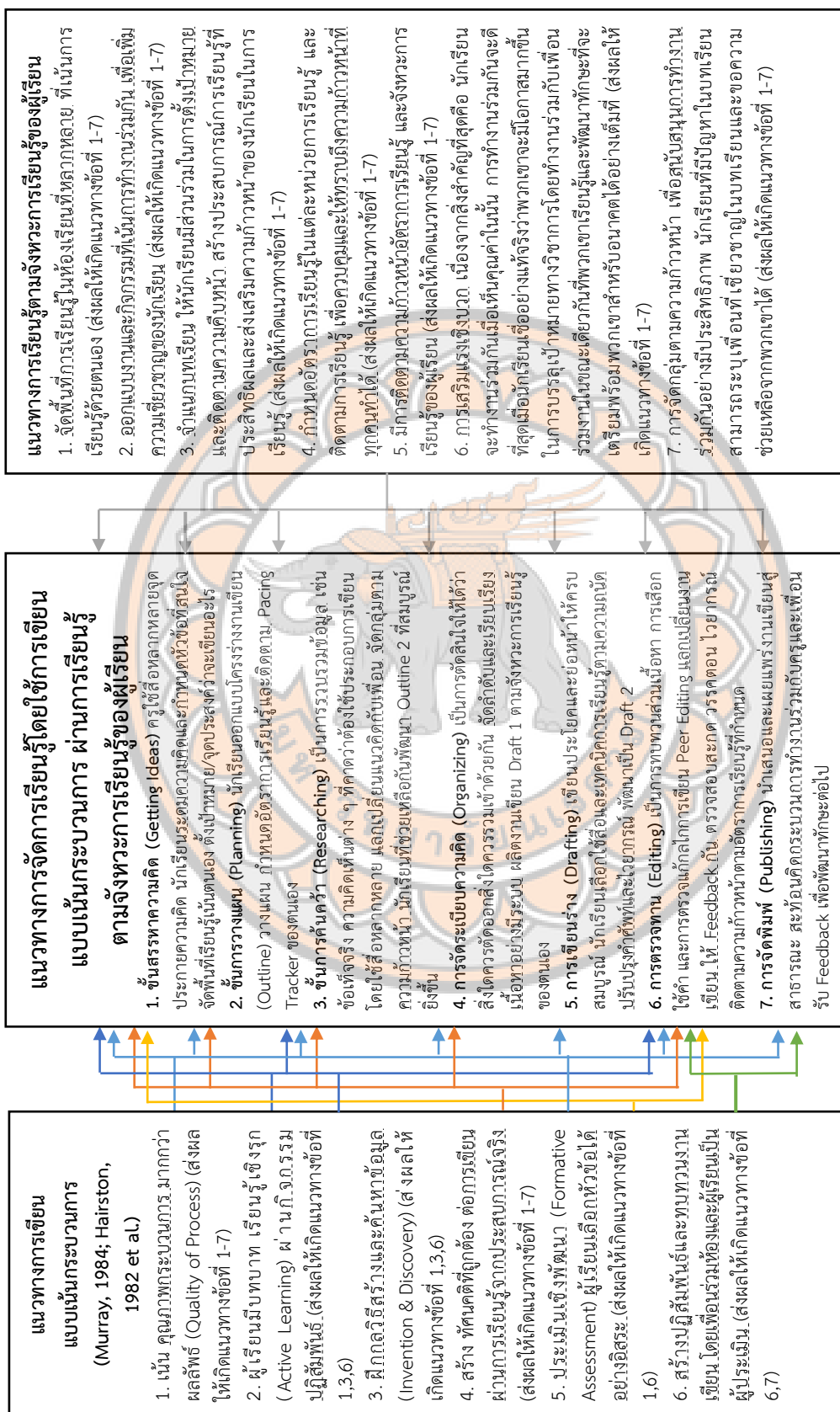
1. แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการมีลักษณะที่เน้นคุณภาพของกระบวนการหรือกิจกรรมที่นำไปสู่ผลงาน (quality of process) มากกว่าเน้นคุณภาพของผลงาน (quality of product)
2. เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (active learning) รวมถึงการใช้กิจกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายและปัญหาที่ชัดเจน
3. เน้นการฝึกให้ใช้กลวิธีในการสร้างและค้นหาข้อมูล โดยผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามคิดเนื้อหาหรือช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ในการเขียนตามความเหมาะสม ให้ความสำคัญของการใช้กลวิธีในการสร้างและค้นหาข้อมูล (invention and discovery)
4. สร้างทัศนคติที่ถูกต้องในการเขียน โดยการเรียนรู้มากกว่าการสอน
5. ให้ความสำคัญกับการประเมินเชิงพัฒนา ผ่านทัศนคติที่เป็นประโยชน์จากเพื่อนร่วมห้อง หรือผู้ประเมินผู้เรียนต้องมีอิสระในการเลือกเขียนหัวข้อที่สนใจ
6. สร้างปฏิสัมพันธ์และการทบทวนงานเขียน โดยกำหนดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันมากที่สุด และให้ผู้เรียนหรือเพื่อนร่วมห้องเป็นผู้ประเมิน และมีการทบทวนงานเขียนเพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติมและการปรับปรุง

ประเด็นเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีมุมมองว่าในการศึกษาครั้งนี้เป็นแนวทางพื้นฐานที่ช่วยผู้สอนในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการในการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต้องเป็นการเรียนรู้จากการเขียนแบบเน้นกระบวนการที่มีกระบวนการจากประสบการณ์จริงและบริบทจริง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจ เกิดทักษะ และเห็นความสำคัญของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงนำแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการมาใช้เพื่อให้นักเรียนได้เสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้และปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันได้ อันจะส่งผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญและสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองและเข้าใจถึงแก่นแท้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองได้

และจากการศึกษาขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการจากนักการศึกษา ผู้วิจัยได้เลือกใช้กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการของ Murray (1984, p. 31) 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นสรรหา

ความคิด (Getting Ideas) 2. ขั้นการวางแผน (Planning) 3. ขั้นการค้นคว้า (Researching) 4. การจัดระเบียบความคิด (Organizing) 5. การเขียนร่าง (Drafting) 6. การตรวจทาน (Editing) 7. การจัดพิมพ์ (Publishing) เนื่องจากมีขั้นตอนการสอนเขียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการระดมความคิดเพื่อสร้างแนวคิดในการเขียน เป็นการจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใส่ใจกับการใช้ภาษาและการเลือกโวหารทั้งในการค้นคว้า และการตรวจทาน ผ่านกระบวนการคิดหลายขั้นตอนครอบคลุมในการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ รวมถึงมีการวางแผนและจัดระเบียบความคิดอย่างเป็นขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนรู้จักการวางแผนการเรียนรู้ผ่านการเขียนด้วยตนเองได้ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเผยแพร่ผลงานของตนเอง เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและเปิดรับข้อเสนอแนะในการพัฒนางานเขียนของตนเองให้มีคุณภาพ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองต่อไป จากนั้นนำมาสรุปเป็นนวัตกรรมการสอนที่ประกอบด้วยการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ดังภาพ 7

ภาพ 7 แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

จากภาพ 7 จะได้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้การเรียนรู้ตาม จังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกับการฝึกให้ได้ใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ตามจุดมุ่งหมาย ของการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ จากนั้นนำข้อมูลการสังเคราะห์มาอธิบายเป็นขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้ที่อยู่ในรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน (blended learning) ทั้งในการศึกษาทเรียน ด้วยตนเองแบบออนไลน์ ซึ่งเป็นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมของ นักเรียนก่อนลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานในชั้นเรียน และติดตามผล (final check) ในชั้นเรียนในทุก ขั้นตอน ซึ่งในการเรียนแบบออนไลน์จะมีการตรวจสอบความเข้าใจหลังเรียนทุกครั้ง เช่น การทดสอบ หรือการเขียนสะท้อนบทเรียน หากผู้เรียนติดขัดหรือไม่สามารถผ่านการเรียนในหัวข้อนั้น ๆ ไปได้ จะมีระบบรองรับ (support system) ในครั้งแรกคือ มีบทเรียนสำรองที่มีเนื้อหาที่เข้าใจง่ายขึ้น และหาก ผู้เรียนยังไม่สามารถผ่านบทเรียนในครั้งที่ 2 ไปได้นักเรียนจะต้องเข้าพบครูผู้สอนเพื่อรับการช่วยเหลือ ในการทำความเข้าใจบทเรียนในครั้งที่ 3 ได้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) เป็นการเริ่มบทเรียนในชั้นเรียน เพื่อให้ ข้อมูลกระตุ้นความคิด และรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน ให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์ใน การเขียน ประกอบด้วยกิจกรรม ดังต่อไปนี้

- กระตุ้นการเขียน (Being Motivated to Writing) ครูกระตุ้นจุดประกายความคิด ของนักเรียนโดยใช้สื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เช่น รูปภาพ เพลง คำถาม
- ระดมความคิด (Brainstorming Ideas with Others) นักเรียนนำเสนอความคิดและ เก็บความคิด แล้วจึงคิดรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้น
- ระบุหัวข้อ (Defined a Topic) นักเรียนเลือกความคิดและกำหนดความคิดที่จะเขียน (Selecting Idea and Establishing a Viewpoint) เพื่อตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของการเขียน และ รายงานหัวข้อเรื่องที่ชอบ ไว้เป็นตัวเลือกให้มา จากนั้นจึงเลือกหัวข้อที่ชอบที่สุด

จากนั้นมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) เข้าใจเรื่องราว (Understanding the topic) 2) ลักษณะสำคัญของหัวข้อ (Feature of a topic) 3) สำรวจโลกของ เรื่องราว (Exploring the world for stories) เพื่อให้ผู้เรียนทราบข้อมูลทั่วไปและตัวอย่างของงาน เขียนประเภทนั้น ๆ

โดยภาระงานที่ผู้เรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์คือ การวางเป้าหมาย (Setting goal) โดยนักเรียนเขียนแผนการทำงานใน learning log โดยระบุจุดประสงค์ เนื้อหา ระยะเวลาการทำงาน เพื่อวางแผนและติดตามการทำงานของตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) เป็นกิจกรรมในชั้นเรียนโดยผู้เรียนนำการ วางเป้าหมาย (Setting goal) ที่ได้จากการเรียนออนไลน์ก่อนเข้าชั้นเรียนมาวางแผนการเขียน (Planning and Outlining) นักเรียนออกแบบโครงร่างของงานเขียน วางแนวคิดตามลำดับเพื่อถ่ายทอด

การเข้าใจ เช่นสร้างแผนผังความคิด การทำหมวดหมู่คำโดยการทำผังความคิด หรือเขียนบันทึกจัดเก็บแนวคิดและความรู้สึก หรือจดบันทึกโครงสร้างของงานเขียนว่า ใคร (Who) ทำอะไร (What) เมื่อไหร่ (When) ที่ไหน (Where) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้จากขั้นตอนนี้คือ ข้อมูลแผนการเขียน outline คร่าว ๆ เช่น การนำเสนอเรื่องราวผ่านภาพ (stories visually), การวางแผนลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ (planning the sequence of events) ของงานเขียน เพื่อนำมาวางแผนต่อไปในขั้นที่ 3 ในชั้นเรียน

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) อารมณ์และเสียงของงานเขียน (Tone and Voice) 2) ธีมของงานเขียน (Theme Inspiration Board) 3) เทคนิคการติดตามงานเขียน (Detecting work) หาข้อมูลประกอบการเขียน โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่ครูกำหนด เช่น วิดีโอ แบบฝึกหัด หรือนักเรียนค้นคว้าด้วยตนเอง โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์คือ ข้อมูลรายละเอียดในการตกแต่งงานเขียนแผนการเขียน outline โดยทำออกมาในรูปแบบ mapping หรือ listing

ขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching) เป็นกิจกรรมในชั้นเรียนที่นักเรียนนำแผนการเขียน outline ที่มีการรวบรวมข้อมูลเช่น ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่คาดว่าจะต้องใช้ประกอบการเขียน มาทำกิจกรรมในชั้นเรียนคือ การพัฒนาความคิด (Developing Ideas) โดยการพูดคุยกับเพื่อน ซึ่งการพูดคุยกับเพื่อนจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนในเรื่องแผนการเขียน แนวคิดในการเขียน จุดประสงค์ในการเขียน และความสนใจของผู้อ่านจะช่วยให้เกิดแนวคิดในการเขียน โดยสิ่งที่คุณเรียนจะได้จากการทำกิจกรรมในชั้นเรียนในขั้นที่ 3 คือ แนวคิดในการเขียนเพื่อนำมาเพิ่มเติมรายละเอียด หรือปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นเขียนแผนการเขียน outline 2

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) จัดระเบียบแนวคิด (From Chaos to Order) 2) พิมพ์เขียวของเรื่องราว (The blueprint of your work) เรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิคการวางโครงสร้างงานเขียน รวมถึงโครงเรื่องย่อ และมุมมองที่หลากหลายของงานเขียนประเภทนั้น ๆ สิ่งที่คุณเรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์ในครั้งนี้คือความรู้ในการเรียบเรียงงานเขียนเพื่อนำมาปรับใช้ในงานเขียนของตนเอง

ขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) เป็นการตัดสินใจให้ได้ว่าสิ่งใดควรตัดออกสิ่งใดควรรวมเข้าด้วยกัน จะเริ่มต้นและสิ้นสุดตรงจุดใดและชี้ให้เห็นได้ชัดเจนว่าจะจำส่วนต่าง ๆ มาเรียบเรียงอย่างไร โดยผู้เรียนลำดับความคิดออกมาเป็นคำ วลี หรือเป็นประโยคให้มากที่สุด เป็นงานเขียนฉบับร่างครั้งที่ 1 (draft 1)

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) สร้างงานเขียน (from plan to paper) 2) ศิลปะการบรรยาย (The art of description) เพื่อให้ให้นักเรียนเรียนรู้เทคนิคการสร้างผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนเองให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) เป็นการนำงานเขียนข้อความเรียงเรียงข้อมูลแบบลองผิดลองถูกจากการเรียนออนไลน์ นำสิ่งที่คิดไว้หรือนำรายการคำที่รวบรวมได้มาเขียนเป็นประโยคและย่อหน้าต่าง ๆ ให้มากที่สุด

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) การเลือกใช้คำศัพท์ (Building Better Vocabulary) 2) การเขียนประโยคให้สมบูรณ์ (Building Better Sentences) 3) ไวยากรณ์ (Grammar) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเนื้อหา โดยการใช้คำศัพท์ที่ดีขึ้นเหมาะสมกับงานเขียน การเขียนประโยคและหลักภาษาที่ถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น มาปรับปรุงงานเขียนฉบับร่าง เป็นเขียนฉบับร่าง (draft 2) เพื่อนำชิ้นงานมาทำกิจกรรมในชั้นเรียนในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing) เป็นการทบทวนส่วนเนื้อหา การเลือกใช้คำ และการตรวจแก้กลไกการเขียน ในชั้นเรียนผ่านกิจกรรมวิพากษ์แลกเปลี่ยน (Peer Editing) นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกับเพื่อน เพื่อเลือกเปลี่ยนความคิดเห็น นำเสนอใช้คำศัพท์ การใช้สื่อ และแนะนำการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) และทบทวนและแก้ไข (Proofreading and Editing) จากการอ่านทบทวนงานเขียนอีกครั้งด้วยตนเอง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ มุ่งเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจในเนื้อเรื่องที่เขียน เป็นการตรวจสอบการสะกด วรรคตอน ไวยากรณ์ และความถูกต้องทางภาษา

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) โลกแห่งการตีพิมพ์ (The world awaits) เป็นการ workshop เกี่ยวกับการออกแบบโดยใช้แพลตฟอร์ม เช่น Canva หรือ Adobe Spark สอนนักเรียนถึงวิธีการเผยแพร่ด้วยตนเองบนแพลตฟอร์ม เช่น Amazon Kindle Direct Publishing หรือ Wattpad เพื่อแนะนำนักเรียนให้รู้จักกับโลกแห่งการตีพิมพ์ ส่งเสริมให้นักเรียนแบ่งปันผลงานกับผู้ชมในวงกว้าง

โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้หลังจากเรียนออนไลน์คือ งานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ฉบับสมบูรณ์ จากการออกแบบ (design) นักเรียนออกแบบ ชิ้นงานจัดรูปแบบงานเขียนให้เหมาะสม เพื่อเก็บสะสมผลงาน (Storing) เก็บผลงานไว้เพื่ออ้างอิง พัฒนาต่อยอด หรือเผยแพร่ผลงาน (Sharing) ไม่ว่าจะเป็นการเผยแพร่ในห้องเรียน การส่งให้กับครู หรือการเผยแพร่ผ่านช่องทางอื่น ๆ แนะนำผลงานผ่านสื่อต่างๆ เช่น พิมพ์ แชรออนไลน์

ขั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing) เป็นการนำเสนอผลงานการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน และสะท้อนคิดกระบวนการการทำงานและผลงานของนักเรียนร่วมกับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

5. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

5.1 ความหมายของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้รับการศึกษาและนิยามจากนักวิชาการหลากหลายสาขา โดยมีจุดร่วมสำคัญที่มุ่งเน้นการแสดงออกทางความคิดและจินตนาการของผู้เขียนเป็นหัวใจหลัก Chenfeld (1978) และ Ramet (2006) ชี้ว่างานเขียนประเภทนี้มีลักษณะเด่นที่แตกต่างจากการเขียนเพื่อถ่ายทอดข้อมูลทั่วไป กล่าวคือ เนื้อหาถูกกำหนดโดยมุมมองและประสบการณ์เฉพาะตัวของผู้เขียน มิใช่โดยข้อเท็จจริงภายนอก สอดคล้องกับแนวคิดของ Grainger และคณะ (2005) ที่ระบุว่า การใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนในระยะยาว

ในแง่คุณค่าเชิงการศึกษา Harmer (2007) และ Ostrom (2012) เสนอว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีบทบาทเชิงแรงจูงใจต่อผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้แสดงจินตนาการได้อย่างอิสระ ขณะที่ Sharples (1970) เน้นว่ากระบวนการนี้ต้องอาศัยการจัดระเบียบความคิดและการวางแผนอย่างเป็นระบบควบคู่กันไปด้วย

National Association of Writers in Education (2008) ได้นิยามนิยามการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในบริบทการศึกษาว่าครอบคลุมงานเขียนทุกรูปแบบ ทั้งบทกวี เรื่องแต่ง บทละคร และสารคดีเชิงสร้างสรรค์ โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการผลิตและการสะท้อนคิดมากกว่าผลลัพธ์ที่เป็นข้อมูลเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ Frederick (1933 อ้างถึงใน Abney, 1937) ยังแยกแยะว่างานเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่างจากการเขียนเชิงปฏิบัติการ (functional writing) ตรงที่จุดมุ่งหมายไม่ได้อยู่ที่การสื่อสารข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ หากแต่เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้สึกภายในของผู้เขียน

นักวิชาการไทยได้ขยายความนิยามดังกล่าวในบริบทภาษาไทย โดยประภาศรี สีหอำไพ (2531) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนสร้างคำและความจากจินตนาการของตนเองโดยมิได้ลอกเลียนแบบอย่างของผู้อื่น มีอิสระที่จะเลือกรูปแบบการเขียนโดยไม่อยู่ในกรอบของลักษณะ ของคำประพันธ์ นัก ผลงานเช่นนี้จึงมีความประณีต และมีคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด

ปราณี สุรสิทธิ์ (2541) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนสร้างคำ แนวคิด จากจินตนาการของตนเองโดยมิได้ลอกเลียนแบบอย่างของผู้อื่น อีกทั้งยังมีอิสระที่จะคิดรูปแบบใหม่ ๆ ที่แหวกแนวจากเดิมที่มีอยู่ เป็นผลงานที่มีคุณค่าทางความคิดริเริ่ม

ในขณะที่สมศักดิ์ ภูวิภาตววรรณ (2544) ได้กล่าวถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ว่าเป็นการเขียนที่ต้องอาศัยความคิด การสังเกต การอธิบาย การบรรยายภาพ เรียบเรียงภาษาและความคิดที่เกิดจากจินตนาการและประสบการณ์ ของผู้เขียนมิได้ลอกความคิดจากผู้อื่น รวมทั้งอาศัยมวล

ประสบการณ์และแรงจูงใจในการถ่ายทอดความคิดออกมาได้อย่างสร้างสรรค์อันเป็นส่วนในการเขียนเพื่อการสื่อสารเช่นกัน

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) ได้ระบุว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง งานเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนที่เขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเองหรือมีรูปแบบการเขียนที่มีความแปลกใหม่ มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับต่อสาธารณะชน

พวงเพ็ญ พาสุริยนต์ (2551) ได้ให้ความหมายการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่า เป็นการเขียนเรื่องที่เกิดจากจินตนาการของตนเอง มีแนวความคิดแปลกใหม่ น่าสนใจ มีคุณค่า โดยไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่นและมีการใช้ภาษาที่สละสลวยเหมาะสมกับรูปแบบและเนื้อหา

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่แสดงถึงความคิดและความรู้สึกของผู้เขียน โดยผู้เขียนเขียนเรื่องราวจากจินตนาการความนึกคิดและประสบการณ์ของตนเองขึ้นอย่างมีคุณค่าและมีความแปลกใหม่ รวมทั้งมีการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และมีความสละสลวยเหมาะสมกับรูปแบบและเนื้อหา

เมื่อสังเคราะห์แนวคิดข้างต้นสู่บริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จึงหมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึก และจินตนาการผ่านผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน และก่อให้เกิดคุณค่าทั้งในมิติจิตใจ สติปัญญา และสังคม

5.2 ลักษณะของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นงานเขียนที่แสดงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนโดยอาศัยจินตนาการประสบการณ์และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่ง Maley (2012) ได้สรุปหลักความแตกต่างระหว่างการเขียนเชิงอธิบายและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงความแตกต่างระหว่างการเขียนเชิงอธิบายและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Maley, 2012)

การเขียนเชิงอธิบาย (Expository writing)	การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative writing)
ใช้เครื่องมือทางภาษาสื่อความคิดและสาระได้ อย่างชัดเจน (Instrumental)	สุนทรียศาสตร์ มีความรู้สึกร่วม (Aesthetic)
เป็นข้อเท็จจริง (Facts)	ใช้จินตนาการ (Imagination)
การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือข้อบังคับที่กำหนด โดยภายนอก (External control)	ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่กำหนดเอง (Internal discipline)
ประเพณีและนิยม (Conventions)	เน้นคำแนะนำหรือกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (Stretching rules)

การเขียนเชิงอธิบาย (Expository writing)	การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative writing)
มีตรรกะ (Logical)	สัมผัสอารมณ์ (Intuitive)
เชิงวิเคราะห์ (Analytical)	การเชื่อมโยง (Associative)
ไม่มีตัวตน (Impersonal)	มีเอกลักษณ์ ความเป็นตัวตน (Personal)
ใช้ความคิด (Thinking mode)	ใช้ความรู้สึกร่วมกับความคิด (Feeling mode plus thinking)
ดึงดูดความคิด (Appeal to the intellect)	ดึงดูดความรู้สึก (Appeal to the senses)
หลีกเลี่ยงความคลุมเครือ (Avoidance of ambiguity)	การสร้างความหมายที่หลากหลาย (Creation of multiple meanings)

จากตารางของ Maley สามารถสรุปได้ว่า การเขียนเชิงอธิบาย (Expository writing) เน้นการสื่อสารข้อมูลและความคิดเห็นอย่างชัดเจน โดยมีลักษณะสำคัญคือ 1) มุ่งเน้นสาระเน้นการนำเสนอข้อเท็จจริง ข้อมูล และเหตุผล เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง 2) ใช้ภาษาที่ชัดเจน ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา ไม่คลุมเครือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย 3) มีโครงสร้างที่เป็นระบบ มีการนำเสนอข้อมูลตามลำดับขั้นตอน 4) อาศัยหลักฐานที่เป็นจริงมาสนับสนุนข้อความ และ 5) เป็นกลาง ไม่แสดงความคิดเห็นส่วนตัวมากเกินไป

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative writing) เน้นการใช้จินตนาการและอารมณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้ 1) มุ่งเน้นการใช้ภาษาที่สวยงาม สร้างอารมณ์ และจินตนาการให้กับผู้อ่าน 2) ใช้ภาษาที่หลากหลาย ในการเปรียบเทียบ อุปมา อุปไมย เพื่อสร้างความหมายที่ซับซ้อน 3) ไม่จำเป็นต้องมีโครงสร้างที่ตายตัว สามารถนำเสนอความคิดเห็นได้อย่างอิสระ 4) อิงจินตนาการ อาศัยจินตนาการในการสร้างเรื่องราว ตัวละคร และสถานการณ์ 5) สามารถแสดงความคิดเห็นส่วนตัวและอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างเต็มที่

ดังนั้นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์นำเสนอจินตนาการและความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนมากกว่า สื่อถึงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุเป็นผล Maley อธิบายเพิ่มเติมว่าในการเขียนอธิบาย จุดมุ่งหมายคือการมีเหตุผล สอดคล้องกัน และไม่มีตัวตน เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาให้ชัดเจนที่สุดแก่ผู้อ่าน ในทางตรงกันข้าม การเขียนเชิงสร้างสรรค์จะเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงน้อยกว่า แต่เป็นการแทนอารมณ์ เหตุการณ์ ตัวละคร และประสบการณ์ในจินตนาการมากกว่า สามารถพาให้ผู้อ่านจบลงด้วยการตีความที่หลากหลาย ทำให้เกิดจินตนาการและความรู้สึก ดังนั้น ในงานวิจัยครั้งนี้ จึงนิยามความหมายของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองเพื่อแสดงความคิดเห็นมากกว่าให้ข้อมูล

ประกาศรี สืออำไพ (2531, หน้า 1-3) ระบุลักษณะสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่า ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ 1) เป็นการเขียนที่เกิดจากความรู้สึกที่แท้จริงโดยผู้เรียนมีอิสระในการถ่ายทอดสิ่งที่ประทับใจและจินตนาการออกมา 2) มีแนวการเขียนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน เนื่องจากแต่ละคนมีประสบการณ์และความคิดที่แตกต่างกัน 3) นำเสนอความคิดที่ไม่ซ้ำแบบผู้ใด เป็นสิ่งที่ผู้เขียนคิดค้นขึ้นเองหรือดัดแปลงด้วยภูมิปัญญาของตน 4) มีคุณภาพทางจิตใจและสติปัญญาที่กระตุ้นให้ผู้อ่านได้คิดและจินตนาการตาม และ 5) บรรจุวัตถุประสงค์การสื่อสารตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนอย่างครบถ้วน

ปราณี สุรสิทธิ์ (2541, หน้า 57) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเขียนสร้างสรรค์ 3 ประการ กล่าวคือ ประการแรก มีจินตนาการที่ผู้เขียนใช้สร้างภาพที่แจ่มชัดในความรู้สึกก่อนแล้วจึงจัดองค์ประกอบให้ครบถ้วนเป็นเรื่องราว ประการที่สอง มีสำนวนภาษาที่ไพเราะสละสลวยผ่านการเลือกสรรถ้อยคำอย่างประณีต และประการที่สาม มีคุณค่าทางจิตใจและสติปัญญาที่จรรโลงความดีงามและมุมมองเชิงบวกแก่ผู้อ่าน

จากการศึกษาลักษณะของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าการเขียนลักษณะนี้มีได้มุ่งเน้นเพียงความถูกต้องเชิงโครงสร้างหรือการถ่ายทอดข้อเท็จจริง หากแต่ให้ความสำคัญกับมิติทางอารมณ์ จินตนาการ ความเป็นตัวตน และการสร้างความหมายหลากหลายแก่ผู้อ่าน สาระสำคัญของลักษณะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วย 1) การใช้จินตนาการและประสบการณ์ส่วนบุคคลเป็นฐานในการสร้างเรื่องราว 2) การเลือกใช้ภาษาอย่างมีศิลปะ เพื่อสร้างภาพพจน์ อารมณ์ และความรู้สึกร่วม 3) การสะท้อนเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้เขียน 4) การสร้างคุณค่าทางจิตใจและสติปัญญาแก่ผู้อ่าน และ 5) การเปิดพื้นที่ให้เกิดการตีความที่หลากหลาย

5.3 องค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

นักวิชาการและองค์กรด้านการศึกษได้เสนอองค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากมุมมองที่หลากหลาย ดังนี้

Westcott and Smith (1973, pp. 267-271) ระบุองค์ประกอบสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 4 ประการ ได้แก่ 1) ความจริงใจ (sincerity) ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุด เพราะงานเขียนที่ขาดความจริงใจย่อมด้อยคุณค่าลงอย่างมีนัยสำคัญ 2) อารมณ์ (emotion) กล่าวคือผู้เขียนต้องให้น้ำหนักกับการนำเสนอจินตนาการ ทัศนคติ และอารมณ์มากกว่าการยึดติดกับข้อเท็จจริง 3) ความคิดริเริ่ม (originality) เนื่องจากแต่ละบุคคลมีลักษณะเฉพาะตนที่แตกต่างกัน การค้นพบความคิดใหม่จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างผลงานที่โดดเด่น 4) การสร้างสมประสบการณ์ (experiential construction) เพื่อนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการเขียน เนื่องจากถ้อยคำทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อแทนประสบการณ์

ในขณะที่กรรณิการ์ พวงเกษม (2532, หน้า 33) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3 ประการ คือ 1) จินตนาการหรือความคิดคำนึงที่สร้างภาพให้เกิดขึ้นในจิตใจของผู้อ่าน และทำให้ผู้อ่านคล้อยตาม 2) สำนวนภาษาที่แสดงถึงความสามารถในการเลือกใช้ถ้อยคำและรูปประโยคที่เหมาะสมและมีท่วงทำนองที่ดี และ 3) คุณค่าทางจิตใจและสติปัญญาที่ก่อให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ที่ประเทืองสติปัญญาแก่ผู้อ่าน

นอกจากนี้อธิกมาส มากจ้อย (2553, หน้า 36) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา จินตนาการ และลักษณะเฉพาะ คือนำเสนอความคิดที่แปลกใหม่แตกต่างจากแนวทางเดิม ไม่เลียนแบบผู้อื่น และมีกลวิธีการนำเสนอที่โดดเด่น 2) ด้านการเรียบเรียงความคิด คือสามารถจัดระบบเนื้อหาและความคิดอย่างมีเหตุผล ขยายความคิดหลักได้ชัดเจน และปรับดัดแปลงเนื้อหาตามจินตนาการได้อย่างเหมาะสม 3) ด้านภาษา คือใช้สำนวนภาษาที่สละสลวย มีการเลือกสรรถ้อยคำที่ชัดเจน และสร้างความรู้สึกร่วมระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน และ 4) ด้านคุณค่า คือให้คุณค่าทางจิตใจและสติปัญญาที่ผู้อ่านสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตได้

จากการสังเคราะห์แนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยทั่วไปเป็น 4 ประการ ได้แก่ 1) ความคิดริเริ่ม (Originality) มีเนื้อหาที่แปลกใหม่แตกต่างจากงานเขียนทั่วไป 2) จินตนาการ (Imagination) ผู้เขียนใช้จินตนาการสร้างสรรค์ภาพและอารมณ์ให้ผู้อ่าน 3) การเรียบเรียงความคิด (Organization) การเรียบเรียงความคิดอย่างมีระบบลำดับความคิดให้ชัดเจน มีโครงสร้างที่เหมาะสม ใช้ภาษาที่เชื่อมโยงความคิดและประโยคต่างๆ เข้าด้วยกัน 4) คุณค่า (Value) คือ ให้คุณค่าทางจิตใจและสติปัญญาแก่ผู้อ่าน สร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้ผู้อ่านคิดวิเคราะห์ หรือสะท้อนแง่มุมต่างๆ ของชีวิตและสังคม

แต่การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นสาขาวิชาที่กว้างขวางและเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การเข้าใจองค์ประกอบต่าง ๆ นั้นสำคัญสำหรับนักเรียนที่ต้องการพัฒนาผลงานและทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นองค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จึงควรประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญดังต่อไปนี้

1. จินตนาการและความคิดริเริ่ม (Imagination and Originality) Harmer (2007) และ Ostrom (2012) ยืนยันว่าจินตนาการเป็นรากฐานสำคัญที่สุดของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากช่วยให้ผู้เขียนมองเห็นแนวคิด ตัวละคร และโลกจินตนาการที่เป็นต้นฉบับได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Sharples (1970) ที่ชี้ว่านักเขียนต้องพยายามทลายความคาดหวังและหลีกเลี่ยงรูปแบบซ้ำซาก

2. ภาษาอุปมาและความหมาย (Figurative Language and Meaning) การใช้อุปมาอุปไมยและสัญลักษณ์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยถ่ายทอดแนวคิดซับซ้อนได้อย่างละเอียดอ่อน (Ramet, 2006; Chenfeld, 1978) การใช้โวหารแบบบุคคลวิัต การพูดเกินจริง และกลไกทางภาษาอื่น ๆ ยังช่วยเพิ่มความลึกและมุมมองที่โดดเด่น

3. โครงสร้างการเล่าเรื่องและเสียง (Narrative Structure and Voice) เนื่องจากโครงเรื่องเป็นเสมือนกรอบการทำงาน โครงเรื่องแบบดั้งเดิมที่มีการบรรยาย ความขัดแย้ง และการคลี่คลาย ยังคงมีความเกี่ยวข้อง แต่นักวิชาการยอมรับว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์มักใช้วิธีการทดลองหรือแบบไม่เชิงเส้น (Grainger et al. 2005) นอกจากนี้ Maley (2013) ยังได้แยกแยะความแตกต่างระหว่างการเล่าเรื่องแบบบุคคลที่หนึ่งที่ใกล้ชิด ขอบเขตที่จำกัดของมุมมองบุคคลที่สาม และศักยภาพรอบรู้ของผู้บรรยายรอบรู้ ดังนั้นแสดงให้เห็นว่ามุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View: POV) ส่งผลกระทบอย่างมากต่อประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. การพัฒนาตัวละครและบทสนทนา (Character Development and Dialogue) Westcott (1973) เน้นว่าการสร้างตัวละครที่มีหลายแง่มุมด้วยแรงจูงใจ ข้อบกพร่อง และความขัดแย้งภายในเป็นสิ่งสำคัญ สิ่งนี้ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือและเสียงสะท้อนทางอารมณ์ของเรื่องราว และบทสนทนาควรมีมากกว่าการแบ่งปันข้อมูล สอดคล้องกับ National Association of Writers in Education (2008) ที่เน้นย้ำว่าบทสนทนาที่เขียนได้ดีเผยให้เห็นตัวละคร ล่วงหน้าพล็อตเรื่อง และเพิ่มความตึงเครียด ทำให้เนื้อหาที่น่าสนใจ

5. รูปแบบ โทน และอารมณ์ (Style, Tone, and Emotion) Westcott (1973) กล่าวถึงความสำคัญของรูปแบบในการสะท้อนบุคลิกภาพของผู้เขียน ผ่านการเลือกใช้คำ โครงสร้างประโยค และจังหวะการเขียน การควบคุมโทนเสียงช่วยกำหนดการตอบสนองทางอารมณ์ของผู้อ่าน (Grainger et al., 2005) และการเขียนเชิงระลึกถึงอารมณ์ ช่วยให้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ยกระดับมากกว่าการถ่ายทอดข้อมูลเพียงอย่างเดียว เป็นการกระตุ้นอารมณ์และสร้างความประทับใจให้กับผู้อ่าน (Westcott, 1973; Maley, 2013)

องค์ประกอบเหล่านี้สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของการสอบ General Certificate of Secondary Education (GCSE) ของ AQA (2022) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1) ด้านเนื้อหา ประกอบด้วย คำนี้ถึงจุดประสงค์และผู้อ่าน (concerning about purpose and the readers) การใช้ภาษาอย่างมีวิจารณญาณ (artful use of language) และรูปแบบการใช้ที่เหมาะสม (the appropriate use of form)

2) การจัดระเบียบข้อมูลและความคิด คือ การเชื่อมโยงกันของข้อความ (text coherence) การจัดลำดับเนื้อหา (organizational devices) และความสัมพันธ์กันของเนื้อหา (cohesive features)

3) ความถูกต้องของโครงสร้างประโยค คือ การใช้โครงสร้างประโยค (use of sentence structures) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (use of punctuation) และการสะกดคำ (accurate spelling)

จากการศึกษาองค์ประกอบของเอกสาร งานวิจัย และนักการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยนำเกณฑ์การประเมินของ GCSE English Language (AQA, 2022) มาปรับใช้ในการออกแบบเครื่องมือประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน เนื่องจากเป็นเกณฑ์ที่พัฒนาโดยเจ้าของภาษาอย่างเป็นระบบ สามารถนำมาเทียบเคียงเป็นมาตรฐานการวัดและประเมินผลได้อย่างมีความน่าเชื่อถือ โดยแบ่งออกมาเป็น 3 ด้านได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา โดยการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with imagination) ที่ชัดเจนและสร้างความประทับใจ ซึ่งประกอบด้วยการนำเสนอที่น่าสนใจ การใช้โทนเสียงและสไตล์ และการเลือกใช้ภาษาและคำศัพท์ 2) ด้านการจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of information and ideas) เพื่อสนับสนุนความเชื่อมโยงและความสอดคล้องภายในงาน ประกอบด้วย การเรียงลำดับเหตุการณ์ การเชื่อมโยงความคิด และการเชื่อมโยงประโยค และ 3) ด้านการใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure) อย่างถูกต้องและหลากหลาย ประกอบด้วย รูปแบบประโยค โครงสร้างภาษา การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ

5.4 ความมุ่งหมายของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

Tidyman (1974) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่ามุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งประสบการณ์ที่สัมผัสไว้อย่างเสรี พร้อมทั้งวางรากฐานความซาบซึ้งในคุณค่าของวรรณกรรม โดยการแสดงออกผ่านการเขียนสร้างสรรค์นั้นต้องสะท้อนแนวคิด ความรู้สึก และอารมณ์ผ่านการใช้อรรถาธิบายที่งดงามและไพเราะ

พูนศิริ แก้วเพ็ง (2532, หน้า 32 อ้างอิงถึงใน Pual 1965, pp. 243-244) ระบุจุดมุ่งหมายพื้นฐาน 4 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกทางความคิดและความรู้สึกจากประสบการณ์ที่ผ่านมา 2) เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางวรรณกรรมให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่าทางภาษา 3) เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและซาบซึ้งในวรรณคดีที่มีคุณภาพ และ 4) เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษามากกว่าการยึดติดกับกระบวนการที่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์เพียงอย่างเดียว

กรรณิการ์ พวงเกษม (2533) เสนอความมุ่งหมายไว้ 5 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อให้ผู้เขียนได้ระบายอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของตนเองอย่างริเริ่ม และเข้าใจแนวคิดของผู้อื่นด้วย 2) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในงานศิลปะ วรรณศิลป์ ดนตรี และวัฒนธรรมประเพณี 3) เพื่อพัฒนาความสามารถในการปรับตัวทางสังคมและอารมณ์ 4) เพื่อให้ผู้สอนสนับสนุนผู้เรียนในการฝึกสร้างเรื่องราวและฝึกสังเกต ผ่านการให้กำลังใจและข้อเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์ และ 5) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการอภิปรายร่วมกัน ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนได้ดีกว่าการฝึกเขียนเพียงอย่างเดียว

พวงเพชร เอี่ยมภูงา (2547, หน้า 30) สรุปจุดมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งรอบตัวได้

อย่างอิสระ 2) เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาและส่งเสริมความสนใจในงานวรรณศิลป์ และ 3) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีทักษะพื้นฐานภาษาที่ดีได้ขยายขีดความสามารถของตนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ การให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และแนวความคิดของตนออกมาได้อย่างริเริ่มสร้างสรรค์ มีความตระหนักต่อคุณค่า และเห็นความสวยงามของผลงาน โดยผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญสังเกตเรื่องราวและสิ่งแวดล้อมรอบตัว การสร้างงานเขียนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ด้วยการชมเชย ให้คำแนะนำ และแสดงความคิดเห็นต่อผลงานผู้เรียน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้ผู้เรียนนำไปพัฒนางานเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนให้ดียิ่งขึ้น

5.5. แนวการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวทางการสอนที่ส่งผลสำเร็จต่อการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดย Furner (1971), Howard (1974) และ Jordaan (2015) ได้อธิบายกระบวนการสอน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นสร้างแรงจูงใจเพื่อดึงความสนใจผู้เรียนไปสู่หัวข้อกว้าง ๆ และกระตุ้นความต้องการในการเขียน 2) ขั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อตกผลึกความคิดของผู้เรียนแต่ละคน 3) ขั้นการเขียน 4) ขั้นแบ่งปันความคิด และ 5) ขั้นกิจกรรมติดตามผล โดยในสองขั้นตอนแรกมีการใช้สิ่งกระตุ้น เช่น รูปภาพ วรรณกรรม และกิจกรรมการแสดงละครสามารถเพิ่มการรับรู้และกระตุ้นปฏิกิริยาส่วนบุคคลของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Rice (2008) เสนอว่าการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องช่วยให้ผู้เรียนสามารถ "เข้าถึง" โลกแห่งความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้เรียนต้องเข้าใจศิลปะการเขียนอย่างลึกซึ้งผ่านภาษา คำศัพท์ เนื้อหา และธีม ซึ่งสามารถดำเนินการผ่านขั้นตอนพื้นฐาน 4 ขั้น ได้แก่ การวางแผน การเขียน การประเมิน และการแก้ไข

Carter (2010) เสนอแนวทางการสอนที่เหมาะสมสำหรับสภาพแวดล้อมในห้องเรียน โดยให้ผู้เรียนมีเวลาปรับตัวก่อนเริ่มเขียน ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 8 ขั้น ได้แก่ 1) การเกริ่นนำ โดยแจ้งให้ชั้นเรียนทราบถึงประเภทงานเขียนที่จะสร้าง 2) การเขียนอิสระเพื่ออุ่นเครื่องและเปิดกระแสดความคิด เช่น การเขียนวลีพญานาคหรือเกมการเขียน 3) การอภิปรายกิจกรรมการเขียนหรืออ่านข้อความตัวอย่าง 4) การสร้างแบบจำลองของครูโดยมีส่วนร่วมจากชั้นเรียน 5) การเขียนในชั้นเรียนโดยผู้เรียนมีสิทธิ์เลือกกิจกรรมของตนเอง 6) การแลกเปลี่ยนงานเขียนกับเพื่อนหรือกลุ่มย่อยเพื่อรับข้อเสนอแนะ 7) การสรุปโดยอภิปรายเกี่ยวกับการพัฒนาและแก้ไขร่าง และ 8) การเผยแพร่ผลงานในรูปแบบต่าง ๆ

รุ่งรวี ปัญญาแก้ว (2550) เสนอว่าครูควรคำนึงถึงสิ่งสำคัญ 5 ประการในการจัดกิจกรรม การเขียนสร้างสรรค์ ได้แก่ 1) กำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนสอดคล้องกับหลักสูตร 2) เชื่อมโยงกิจกรรม กับกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ 3) จัดลำดับความยากง่ายให้เหมาะสมกับผู้เรียน 4) ใช้สื่อที่จูงใจเป็น แนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน และ 5) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้จินตนาการอย่างเสรี

จากข้อมูลดังกล่าว สามารถสรุปแนวทางการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้ ว่า ควรประกอบด้วย 1) มีกิจกรรมกระตุ้นแรงจูงใจและสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวย โดยใช้สิ่งกระตุ้น เช่น รูปภาพ วรรณกรรม กิจกรรมละคร ฯลฯ จัดสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียน ผ่อนคลาย ปลอดภัย และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ 2) กิจกรรมฝึกฝนเทคนิคการ เขียนที่หลากหลาย เช่น การเขียนอิสระ การเขียนแบบร่าง การเขียนแบบจำลอง การเขียนในชั้นเรียน ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษา คำศัพท์ เนื้อหา อิม ภาพ เป็นต้น 3) สนับสนุนให้นักเรียนคิดนอกกรอบ ทดลอง ผิดพลาด และเรียนรู้จากประสบการณ์ ให้นักเรียนมีเวลาคิดทบทวน สืบหาความคิด รวบรวม แนวคิด 4) ให้คำติชมอย่างสร้างสรรค์ โดยการอภิปราย แบ่งปัน สะท้อนผลงานและการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ที่เน้นการชี้แนะแนวทางการพัฒนา 5) แบ่งปันและเผยแพร่ผลงาน โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้แบ่งปันผลงานการเขียนกับเพื่อน ครอบครัว หรือชุมชน หรือจัดแสดงผลงาน ผ่านช่องทางอื่น ๆ

5.6 ประเภทของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

การแบ่งประเภทงานเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความหลากหลายตามทัศนะของนักวิชาการ Anderson (2006) และ Carter (2010) กำหนดประเภทหลักว่าประกอบด้วยกวีนิพนธ์ เรื่องแต่ง และสารคดี

Patel (2010) เสนอเพิ่มเติมว่ายังมีประเภทย่อยที่น่าสนใจอีกมากมายสำหรับการเขียน เชิงสร้างสรรค์ และสามารถค้นพบประเภทย่อยใหม่ที่น่าสนใจได้ตลอดเวลา โดยบางประเภทที่เพิ่ง ค้นพบ เช่น นิยายขนาดจิ๋วซึ่งเป็นเรื่องราวไม่เกิน 1,000 คำ และ Twitter Fiction ซึ่งหมายถึงนวนิยายที่มีตัวละคร 140 ตัว

ในขณะที่ May (2014) แบ่งประเภทโดยละเอียด ได้แก่ บทความสารคดี เรื่องสั้น สารคดี เชิงสร้างสรรค์ การเขียนเชิงท่องเที่ยว บล็อก นวนิยาย ละครเวที ละครวิทยุ และการเขียนบท

จากการทดสอบภาษาอังกฤษของ General Certificates of Secondary Education หรือ GCSE (AQA, 2012) ได้แบ่งประเภทของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่อาจพบได้ ประกอบด้วย 6 ประเภท ได้แก่ บทพูดและสุนทรพจน์ บทความและบทวิจารณ์ เสียงพากย์ เรื่องสั้น สารคดีร้อยแก้ว และงานเขียนเชิงเล่าเรื่อง (Hughes, 2014) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประเภทที่ 1 คือสคริปต์และสุนทรพจน์ (script and speech) คืองานเขียนที่จัดเตรียม เพื่อถ่ายโอนไปสู่การนำเสนอด้วยวาจา โดยสคริปต์มักรวมบทสนทนาของบุคคลหลายคน ในขณะที่ สุนทรพจน์สะท้อนความคิดของผู้พูดเพียงคนเดียว (Turney, 2014)

ประเภทที่ 2 คือบทความและบทวิจารณ์ (article and review) คืองานเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลและโน้มน้าวใจ มักตีพิมพ์ในสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ หรือบุคคล โดยนำเสนอความคิดเห็นที่สมดุล ส่วนการเขียนรีวิวเน้นการแบ่งปันข้อมูลเชิงความคิดเห็นที่เป็นกลางเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือประสบการณ์

ประเภทที่ 3 เป็นเสียงพากย์ (voice-over) คืองานเขียนที่มุ่งอธิบายสิ่งที่ปรากฏบนหน้าจอ โดยผู้เขียนอาจทำหน้าที่เป็นผู้นำเสนอในสารคดีหรือโฆษณาทางโทรทัศน์

ประเภทที่ 4 เป็นเรื่องสั้น (short story) คืองานเขียนที่มีประเด็นหลักชัดเจนที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร โดยควรมีพื้นหลังที่น่าเชื่อถือ การเปิดเรื่องที่ดี ตัวละครที่สมจริง ความขัดแย้ง ความลึกลับ และบทสรุปที่น่าพึงพอใจ (May, 2014)

ประเภท 5 คือการเขียนสารคดี (non-fiction prose) คืองานเขียนที่อิงความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน ครอบคลุมบันทึกชีวิต ชีวประวัติ อัตชีวประวัติ และงานเขียนเกี่ยวกับการเดินทาง โดยควรนำเสนอในมุมมองที่น่าสนใจมากกว่าการรายงานข้อเท็จจริงทั้งหมด (May, 2014)

ประเภทที่ 6 คือการเขียนเชิงเล่าเรื่องหรือเรื่องราว (narrative or story writing) คืองานเขียนที่บรรยายประสบการณ์ผ่านมุมมองผู้บรรยาย โดยมีเหตุการณ์ที่เชื่อมโยงกันเชิงสาเหตุ มีจุดเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ

ในการศึกษาี้ ผู้วิจัยแบ่งงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) บทความและบทวิจารณ์ 2) การเขียนเชิงบรรยายหรือเล่าเรื่อง และ 3) เรื่องสั้น ตามการสอบ GCSE English Language (AQA, 2012)

ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ข้อที่ 1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม และ คือ การเขียนเชิงบรรยายหรือเล่าเรื่อง

ข้อที่ 2 อธิบายประเด็นต่าง ๆ อย่างมีลำดับและชัดเจน พร้อมสามารถแสดงทัศนคติหรือความคิดเห็นส่วนตัวที่มีเหตุผลรองรับ การใช้คำเชื่อมที่หลากหลายช่วยสร้างความต่อเนื่องของข้อความได้อย่างเป็นธรรมชาติ และข้อที่ 3 พุดและเขียนบรรยายความรู้สึก ความคิดเห็น และประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์คือ การเขียนบทความและบทวิจารณ์

ข้อที่ 4 พุดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม คือ การเขียนเรื่องสั้น

5.7 การวัดและประเมินผลการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

การประเมินไม่ใช่แค่การสอบหรือการให้คะแนน แต่หมายถึงวิธีการต่างๆ ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (Hyland, 2003) การให้คะแนนและข้อเสนอแนะเชิงประเมินสามารถส่งผลทั้งในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน และอาจเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารายวิชาในการเขียน

Brown and Abeywickrama (2010) ได้อธิบายเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเขียนว่า ครูต้องชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียน สามารถประเมินวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันได้ด้วยเครื่องมือที่แตกต่างกัน จากข้อมูลของ Hyland (2003) เหตุผลประการหนึ่งของการประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียนก็เพื่อที่จะรู้วาระดับความสามารถของผู้เรียนอยู่ที่ใด การประเมินผลจะให้ข้อมูลที่จะช่วยจัดสรรนักเรียนในชั้นเรียนที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังสามารถระบุจุดแข็งและจุดอ่อนในการเขียนของนักเรียนเพื่อช่วยครูในการวางแผนและปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียน ข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินช่วยให้นักเรียนสามารถแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเขียนซึ่งสะท้อนถึงสิ่งที่ได้รับการสอนในชั้นเรียนและมักใช้ในการตัดสินใจเพื่อปรับปรุงหลักสูตร ความสามารถในการทำงานเฉพาะอย่างและระดับความสามารถทั่วไปก็เป็นเหตุผลสำคัญเช่นกัน

นอกจากนี้ Brown and Hudson (2012) แบ่งการประเมินภาษาเป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่ (1) แบบเลือกตอบ ประกอบด้วยจริง-เท็จ การจับคู่ และหลายตัวเลือก (2) แบบสร้างคำตอบ ประกอบด้วยกรอก คำตอบสั้น และการประเมินผลการปฏิบัติ และ (3) การประเมินเชิงส่วนตัว ได้แก่ การประชุม แฟ้มผลงาน และการประเมินตนเองหรือเพื่อน โดยการประเมินแบบสร้างคำตอบมีความเหมาะสมสำหรับการประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์

O'Connor (2012) (as cited in Beck, 2012) มุ่งเน้นที่การประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยระบุว่าทำให้เกรดการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนสามารถกระตุ้นแรงจูงใจของนักเรียนและกระตุ้นให้นักเรียนทำได้ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนคนอื่นๆ คุณภาพของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สามารถประเมินได้ ได้แก่ เสียง (voice) วิสัยทัศน์ (vision) ความคิดริเริ่ม (originality) ความงาม (beauty) ความจริง (truth) ไหวพริบ (wit) และความยืดหยุ่นทางจินตนาการ (imaginative flexibility) อย่างไรก็ตามการประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความซับซ้อนเนื่องจากมีปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่องานเขียนของนักเรียน O'Connor แนะนำว่าในการให้คะแนนงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ควรคำนึงถึงประสบการณ์ชีวิตของนักเขียน ความสามารถที่มีมาแต่กำเนิด และอุปนิสัยของนักเรียน

นราวรรณ พูนพิพัฒน์ (อ้างถึงใน สุติศา อุทัยคุปต์, 2542) เสนอแนวทางการประเมินที่ควรกำหนดข้อตกลงร่วมกับผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และเน้นการถ่ายทอด

ความคิดและจินตนาการ พร้อมแนะนำให้ครูประเมินผู้เรียนเป็นรายบุคคลโดยไม่เปรียบเทียบผลงาน เพื่อป้องกันอคติ

เรื่องเดช หนองแส (2555) เสนอเกณฑ์การให้คะแนน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การสื่อสารด้วยจินตนาการ โดยนำเสนอข้อความสำคัญด้วยความรู้สึกรักของความคิดริเริ่ม 2) การเชื่อมโยงความคิดอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกัน 3) การใช้ภาษาถ่ายทอดข้อความผ่านวลีและประโยคที่สร้างมาอย่างดี 4) ความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอแนวคิดแปลกใหม่ที่เป็นประโยชน์ และ 5) การนำเสนอข้อมูลด้วยการสร้างข้อความที่มีคุณภาพ

นอกจากนี้ AQA ซึ่งเป็นองค์กรที่ควบคุมการสอบมาตรฐานของสหราชอาณาจักร ได้เสนอการประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นส่วนหนึ่งของการสอบ GCSE (AQA, 2022) การสอบ GCSE ถูกใช้เป็นการสอบภาคบังคับสำหรับผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 11 ในอังกฤษ เวลส์ และไอร์แลนด์เหนือ โดยวิชาภาษาอังกฤษของ GCSE มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 การทำความเข้าใจและการเขียนอย่างสร้างสรรค์ (Explorations in creative reading and writing) และชุดที่ 2 มุมมองของนักเขียน(Writers' viewpoints and perspectives)

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้รับการประเมินในชุดที่ 1 ตอน B โดยใช้เกณฑ์ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา ซึ่งผู้เรียนต้องสื่อสารอย่างชัดเจนและเต็มไปด้วยจินตนาการ โดยใช้และปรับรูปแบบให้เหมาะกับจุดประสงค์และดึงดูดผู้อ่าน 2) การจัดระเบียบข้อมูลและความคิด ผู้เรียนต้องจัดระบบความคิดเป็นประโยคและย่อหน้าที่มีโครงสร้างชัดเจน โดยใช้คุณสมบัติทางภาษาและโครงสร้างที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนความเชื่อมโยง และ 3) ความถูกต้องของโครงสร้างประโยค ผู้เรียนต้องใช้โครงสร้างประโยคที่หลากหลายพร้อมเครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำที่ถูกต้อง

ลักษณะเกณฑ์แต่ละหัวข้อมุ่งเน้นไปที่การให้คะแนนงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ลักษณะที่ 1 ด้านเนื้อหา มี 3 ลักษณะย่อย คือ คำนึงถึงจุดประสงค์และผู้อ่าน (concerning about purpose and the readers) การใช้ภาษาอย่างมีวิจารณญาณ (artful use of language) และรูปแบบการใช้ที่เหมาะสม (the appropriate use of form) ลักษณะที่ 2 การจัดระเบียบข้อมูลและความคิด มี 3 ประเภทย่อย คือ การเชื่อมโยงกันของข้อความ(text coherence) การจัดลำดับเนื้อหา (organizational devices) และความสัมพันธ์กันของเนื้อหา (cohesive features) ลักษณะสุดท้าย ความถูกต้องของโครงสร้างประโยค มี 3 ประเภทย่อย ได้แก่ การใช้โครงสร้างประโยค (use of sentence structures) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน(use of punctuation) และการสะกดคำ (accurate spelling)

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับ GCSE ในชุดที่ 1 การทำความเข้าใจคำพูดและการเขียนข้อความและการเขียนอย่างสร้างสรรค์ ตอนที่ 2 การเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือมาตราส่วนการให้คะแนนเชิงวิเคราะห์ซึ่งให้มาตราส่วน (0-4) และคำอธิบาย

ของแต่ละตัวเลขในมาตราส่วน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 2 ช่วง คือ 1) ด้านเนื้อหาและการจัดระเบียบข้อมูล 24 คะแนน และ 2) ความถูกต้องทางภาษา 16 คะแนน รวม 40 คะแนน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับ GCSE (AQA, 2022)

หัวข้อการประเมิน	ระดับ	คำอธิบายทักษะ
ด้านเนื้อหาและ การจัดระเบียบข้อมูล	ระดับ 4 (19-24 คะแนน)	<u>ด้านเนื้อหา</u> • การสื่อสารมีความน่าเชื่อถือและน่าสนใจ • โทนเสียง สไตล์ และรูปแบบต่างๆ เข้ากันได้อย่างลงตัวกับวัตถุประสงค์และผู้อ่าน • คำศัพท์ที่กว้างขวางและมีการใช้กลไกทางภาษา เช่น การอุปมา อุปไมย การสมมติ ภาพพจน์ สัมผัสอักษร สัมผัสอรรถ ผสมผสานกันอย่างลงตัว <u>ด้านการจัดระเบียบข้อมูล</u> • การใช้คุณสมบัติทางโครงสร้างที่หลากหลายและสร้างสรรค์ • เขียนน่าสนใจ โดยผสมผสานเนื้อหาที่น่าเชื่อถือและหลากหลายเข้าด้วยกันความคิดที่ซับซ้อน • เชื่อมโยงย่อหน้าได้อย่างคล่องแคล่วพร้อมวาทกรรมที่บูรณาการได้อย่างลงตัว
การสื่อสาร ที่สม่าเสมอ และชัดเจน	ระดับ 3 (13-18 คะแนน)	<u>ด้านเนื้อหา</u> • การสื่อสารมีความชัดเจนสม่าเสมอ • โทนเสียง สไตล์ และรูปแบบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผู้อ่านอย่างสม่าเสมอ • คำศัพท์และการใช้ถ้อยคำที่ซับซ้อนมากขึ้น มีการเลือกใช้กลไกทางภาษาที่มีผลอย่างเหมาะสม <u>ด้านการจัดระเบียบข้อมูล</u> • มีโครงสร้างทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ • การเขียนมีแนวคิดที่ชัดเจนและเชื่อมโยงกัน • ย่อหน้าที่สอดคล้องกันพร้อมเครื่องหมายวาทกรรมแบบบูรณาการ

หัวข้อการประเมิน	ระดับ	คำอธิบายทักษะ
การสื่อสารที่ประสบ ความสำเร็จบ้าง	ระดับ 2 (7-12 คะแนน)	<u>ด้านเนื้อหา</u> • สื่อสารมีความชัดเจนบ้าง • มีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการจับคู่โทน สไต์ล์ และ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผู้อ่าน • มีการใช้คำศัพท์ร่วมกับการใช้กลไกทางภาษาบางอย่าง <u>ด้านการจัดระเบียบข้อมูล</u> • การใช้คุณสมบัติทางโครงสร้างบางอย่าง • การเพิ่มความหลากหลายของแนวคิดที่เชื่อมโยงและเกี่ยวข้อง • การใช้ย่อหน้าบางส่วนและการใช้เครื่องหมายวาทกรรมบางส่วน
	ระดับ 1 (1-6 คะแนน)	<u>ด้านเนื้อหา</u> • สื่อสารอย่างเรียบง่าย • การรับรู้ที่เรียบง่ายเกี่ยวกับโทน สไต์ล์ และการลงทะเลียนกับวัตถุประสงค์และผู้ฟัง • คำศัพท์ง่าย ๆ มีการใช้กลไกทางภาษาที่เรียบง่าย <u>ด้านการจัดระเบียบข้อมูล</u> • มีการใช้ลักษณะโครงสร้างทางภาษาที่เรียบง่าย • มีหนึ่งหรือสองแนวคิดที่เกี่ยวข้องกัน เพียงเชื่อมโยงกัน • โครงสร้างย่อหน้าแบบลุ่ม
	ระดับ 0 ไม่มีคะแนน	นักเรียนไม่เสนอการเขียนที่มีความหมายเพื่อประเมิน หรือไม่เขียน
	ระดับ 4 (13-16 คะแนน)	• การแบ่งเขตประโยคมีความปลอดภัยและแม่นยำสม่ำเสมอ • ใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่หลากหลายและมีความแม่นยำในระดับสูง • ใช้รูปแบบประโยคที่เหมาะสมอย่างครบถ้วนเพื่อให้เกิดผล • ใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอและเหมาะสมพร้อมการควบคุมโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อนอย่างปลอดภัย • มีความแม่นยำในการสะกดคำสูง รวมถึงการใช้คำศัพท์ที่มีความยาก • การใช้คำศัพท์อย่างกว้างขวางและทะเยอทะยาน

หัวข้อการประเมิน	ระดับ	คำอธิบายทักษะ
	ระดับ 3 (9-12 คะแนน)	• การแบ่งเขตประโยคส่วนใหญ่ปลอดภัย แม่นยำส่วนใหญ่ • ใช้เครื่องหมายวรรคตอนแบบต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้คำว่าสำเร็จ • ใช้รูปแบบประโยคที่หลากหลายเพื่อให้เกิดผล • ส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานอย่างเหมาะสม โดยมีโครงสร้างไวยากรณ์ควบคุมเป็นส่วนใหญ่ • การสะกดคำโดยทั่วไปถูกต้องแม่นยำ รวมถึงคำที่ซับซ้อนและไม่สม่ำเสมอ • การใช้คำศัพท์ที่ซับซ้อนมากขึ้น
	ระดับ 2 (5-8 คะแนน)	• การแบ่งเขตประโยคส่วนใหญ่ปลอดภัย บางครั้งก็แม่นยำ • การควบคุมช่วงเครื่องหมายวรรคตอนบางส่วน • พยายามใช้รูปแบบประโยคที่หลากหลาย • การใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานบางส่วนโดยควบคุมข้อบกพร่องได้บ้าง • การสะกดคำที่ซับซ้อนมากขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำ • การใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย
	ระดับ 1 (1-4 คะแนน)	• การใช้การแบ่งเขตประโยคเป็นครั้งคราว • หลักฐานบางประการของเครื่องหมายวรรคตอนอย่างมีสติ • รูปแบบประโยคที่หลากหลาย • การใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานเป็นครั้งคราวโดยมีการควบคุมข้อบกพร่องอย่างจำกัด • การสะกดคำขั้นพื้นฐานที่แม่นยำ • การใช้คำศัพท์อย่างง่าย
	ระดับ 0 (0 คะแนน)	• การสะกด เครื่องหมายวรรคตอน ฯลฯ ของนักเรียนไม่ดีเพียงพอที่จะมีความเข้าใจหรือมีความหมาย

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำข้อสอบมาตรฐาน General Certificate of Secondary Education (GCSE) ในวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 3 ความเข้าใจการพูดและการเขียนข้อความและการเขียนอย่างสร้างสรรค์ ตอน B การเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน และเกณฑ์การประเมินมาปรับใช้และออกแบบมาเพื่อประเมินทักษะในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน เนื่องจากเป็นเกณฑ์การวัดการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยตรงของเจ้าของภาษาสามารถนำมาเทียบเคียงเป็นมาตรฐานในการวัดและประเมินผลนักเรียนได้

6. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ประวัติความเป็นมาของแนวคิดการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง (Learner Autonomy: LA) ในการศึกษาด้านภาษามีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจพัฒนาการของแนวคิดนี้ในปัจจุบัน (Smith, 2006) โดยในเบื้องต้น แนวคิดนี้ผูกพันกับผู้เรียนผู้ใหญ่ในยุโรป (Benson, 2001; Holec & Council of Europe, 1981) Gremmo and Riley (1995) ระบุว่าปัจจัยหลายประการในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองได้นำไปสู่การพัฒนาแนวคิดนี้ กล่าวคือในช่วงปลายทศวรรษ 1960 คลื่นของขบวนการสิทธิชนกลุ่มน้อยเน้นความเป็นปัจเจกนิยม (Individualism) และความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualization) ในด้านการศึกษา การเรียนรู้ และระบบการศึกษา ตัวอย่างเช่น Holec and Council of Europe (1981) เสนอแนะให้นิยามใหม่ของความรู้จากความรู้สากลเชิงภววิสัย (Objective Universal Knowledge) ไปจนถึงความรู้เชิงจิตวิสัยส่วนบุคคล (Subjective Individual Knowledge) ในขณะเดียวกัน ทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมกำลังสูญเสียความนิยมและการปฏิบัติ ในขณะที่แนวคิดที่ว่านักเรียนเป็น “tabula rasa” หรือ “กระดานชนวนว่างเปล่า” ซึ่งครูสามารถวาดภาพสีใดก็ได้ กลายเป็นสิ่งที่ล้าสมัย นักเรียนไม่ถูกมองว่าเป็นผู้รับข้อมูลโดยไม่ได้ตอบอีกต่อไป เนื่องจากนักเรียนมีความต้องการ เป้าหมาย และความชอบเป็นของตนเอง

นอกจากนี้ การเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสะดวกในการเดินทางระหว่างประเทศ และการขยายตัวของจำนวนผู้เรียนในสถาบันการศึกษา (Gremmo & Riley, 1995) ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาแนวคิดนี้ หลังจากการเสียชีวิตของ Holec ในปี 1981 Centre de Recherches et d'Applications en Langues (CRAPEL) ได้เริ่มเผยแพร่การวิจัยด้านการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่การแพร่หลายของศูนย์การเรียนรู้ภาษาที่เข้าถึงได้ด้วยตนเอง และต่อมาแนวคิดนี้ได้ขยายสู่เอเชีย โดยมีการประชุมในฮ่องกงปี 1994 (Richard Pemberton และคณะ, 1996) และในประเทศไทยช่วงต้นศตวรรษที่ 21 (Swatevacharkul, 2008)

6.1 ความหมายและขอบเขตของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

คำว่า “Autonomy” (พึ่งพาตนเอง) มาจากภาษากรีก “autonomous” (ดำเนินชีวิตภายใต้กฎของตนเอง ปกครองตนเอง) ซึ่งเป็นความหมายทางการเมืองดั้งเดิมและถูกนำไปใช้กับนครรัฐในกรีซ แต่ความหมายได้ขยายไปสู่อาณาจักรอื่น ด้วยต้นกำเนิดทางการเมืองและวัฒนธรรมจากต่างประเทศ นักเรียนซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ชนบทอาจไม่คุ้นเคยกับแนวคิดนี้ นอกจากนี้การเรียนรู้แบบพึ่งพาตัวเองยังยากต่อการให้คำจำกัดความ แม้แต่ในภาษาอังกฤษและยังห่างไกลจากการตกลงกันในระดับสากลในรายละเอียด เนื่องจากมีสมรรถนะหลายมิติและหลายแง่มุม โดยภาษาอังกฤษมักใช้คำว่า Learner Autonomy (LA) ในการอธิบายการเรียนรู้ด้วยตนเอง (autonomous learning) ที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเองโดยเสริมพลังให้

ผู้เรียนควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้คำว่า Learner Autonomy ในการนิยามศัพท์ภาษาอังกฤษ ของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

Holec and Council of Europe (1981) นิยามการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองว่าเป็นการรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Dickinson (1987), Kenny (1993), Little (1991) และ Benson and Voller (1997) ที่เน้นถึงการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผู้เรียนสามารถตัดสินใจที่จำเป็นเพื่อที่จะบรรลุความต้องการในการเรียนของตน และใช้ความสามารถในการรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนเองและการที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ตีความข้อมูลที่ได้รับมาเป็นความรู้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

Shafritz et al. (1988) สรุปว่า การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน มีการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ มีส่วนร่วมในลำดับขั้นตอนของประสบการณ์เรียนรู้ และบริหารจัดการความก้าวหน้าของตนเอง

Jeffries (1990) ให้นิยามว่า การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองคือการที่ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มหรือเพียงคนเดียว โดยปราศจากการควบคุมโดยตรงของครู ทำให้ผู้เรียนต้องใช้ความรับผิดชอบอย่างมากต่อสิ่งที่เรียน วิธีการ และเวลาในการเรียน และยังช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง

Little (1991) และ Dam (1995) มีแนวคิดคล้ายคลึงกันว่าการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองเป็นเรื่องของความตั้งใจและความสามารถของผู้เรียนในการควบคุมดูแลการเรียนของตนเอง โดยผู้เรียนต้องสามารถกำหนดจุดมุ่งหมาย เลือกวัสดุอุปกรณ์ วิธีการเรียน งานที่จะทำ ขั้นตอนการดำเนินการ รวมถึงเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินผล

Hiemstra (1994) กล่าวถึงการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ว่าเป็นการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนรับผิดชอบต่อด้านการวางแผนการปฏิบัติ และการประเมินผลความพยายามในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองเป็นลักษณะซึ่งทุกคนมีอยู่ระดับหนึ่งในสถานการณ์การเรียนรู้ โดยผู้เรียนแยกตัวออกจากผู้อื่น ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ และทักษะที่ได้จากการศึกษาจากสถานการณ์หนึ่งไปยังสถานการณ์อื่นได้

Sheerin (1997) มองว่าการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองเป็นวิธีการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยไม่พึ่งพาแต่ครูผู้สอน ในขณะที่ Knowles (1980); Borich (2000) และ Bouchard (2012) ได้ขยายมโนทัศน์ของการเรียนแบบพึ่งพาตนเองไปสู่การเรียนในระบบ ซึ่งเป็นการเรียนที่ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้ใช้วิธีการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง บริหารตนเอง จูงใจตนเองให้เรียน ให้ปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนอย่างกระตือรือร้น โดยผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเรียนในระดับสูง ได้แก่ การใช้เหตุผล การคิดแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ ซึ่งมีความซับซ้อนมากกว่า การได้รู้ ได้เข้าใจและนำไปใช้ ซึ่งเป็นทักษะการเรียนรู้ใน ขั้นต่ำที่เกิดขึ้นได้ในการเรียนโดยทั่วไป ผู้เรียนซึ่งได้รับการกระตุ้น

ให้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง กำหนดจุดประสงค์ในการพัฒนา เกณฑ์การประเมิน และวางโครงการเรียนของตน โดยครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน

Benson and Voller (1997) ได้ให้ข้อสังเกตถึงคำว่า “การเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ” ว่าเป็นการนำแนวคิดมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ คือ สถานการณ์ที่ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองทั้งหมด ทักษะที่ใช้ในการเรียนและนำไปใช้ในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง การฝึกและการพัฒนาในเรื่องความรับผิดชอบของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน การใช้สิทธิของผู้เรียนที่จะพิจารณาตัดสินใจแนวทางในการเรียนของตน

อย่างไรก็ตาม Littlewood (1999) กล่าวว่าแม้นักวิชาการจะให้นิยามที่แตกต่างกัน แต่มีลักษณะร่วมกันสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ 1) นักเรียนควรรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง 2) การมีความรับผิดชอบเกี่ยวข้องกับนักเรียนในการเสริมสร้างการรับผิดชอบบางส่วนหรือทั้งหมด เช่น การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ การเลือกวิธีการเรียนรู้ และการประเมินความก้าวหน้า ที่ครูเป็นผู้กำหนดแบบดั้งเดิม

จากคำจำกัดความของนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองพิจารณาในแง่ของความสามารถ (Boud, 1988; Holec & Council of Europe, 1981; Little, 1991) เจตคติ (Dickinson, 1987) พิจารณาเชิงจิตวิทยา เชิงเทคนิค หรือในมุมมองของศักยภาพของผู้เรียน (Macaro, 1997) เนื่องจากแนวคิดของการเรียนแบบพึ่งพาตนเองเกี่ยวพันกับเจตคติ ลักษณะผู้เรียนมากกว่าสถานการณ์ในการเรียนในแง่ของการควบคุมกระบวนการเรียนภาษา และความรับผิดชอบกระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นด้วยตนเอง ความแตกต่างของการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ครอบคลุมหลายด้าน เช่น การสื่อสารการเรียน และชีวิตส่วนตัว (Littlewood, 1996) บริบทรอบตัวและคุณลักษณะภายในของผู้เรียน (Nunan, 1997) การเรียนแบบพึ่งพาตนเองยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ (Benson & Voller, 1997; Dam, 1995; Dickinson, 1993; Little, 1996; Sheerin, 1997; Wenden, 1991)

ดังนั้น การเรียนแบบพึ่งพาตนเองมุ่งไปที่ ผู้เรียนที่มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะ มีการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การบริหารจัดการ จูงใจตนเองให้เรียน ให้ปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนอย่างกระตือรือร้น สามารถตัดสินใจในสิ่งที่จำเป็น ถ่ายโอนการเรียนรู้ แสดงออกให้เห็นถึงความสามารถที่ตนมีอยู่ เพื่อที่จะบรรลุความต้องการในการเรียนของตน พิจารณาตัดสินใจเลือกแนวทางในการเรียน ใช้ความรับผิดชอบอย่างมากต่อสิ่งที่เรียน วิธีการเรียน โครงการเรียน วัสดุอุปกรณ์ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเกณฑ์ที่จะใช้สำหรับการประเมินผลการเรียน เป็นกระบวนการเรียนในระดับสูง การใช้เหตุผล การคิดแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ สามารถรับรู้ตีความข้อมูลที่ได้รับมาเป็นความรู้ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

6.2 ความสำคัญของการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง

การเรียนแบบพึ่งพาตนเองเป็นการเรียนที่ผู้เรียนมีโอกาสเลือกวิธีการในการได้รับความรู้ ซึ่งผู้เรียนได้แสดงให้เห็นว่า มีความต้องการที่จะปรับระดับความรู้ความสามารถไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีการกำหนดระยะเวลา สถานที่ วิธีการ และเทคนิคที่จะนำมาใช้ในการเรียน ทั้งนี้การเรียนแบบพึ่งพาตนเองจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความรับผิดชอบในการเรียนของตน และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในสิ่งที่จะส่งผลต่อการเรียน เพราะการที่ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้อย่างมีจุดหมาย และมีแรงกระตุ้นมากขึ้น อีกทั้งมีแนวโน้มที่จะฝึกฝนและใช้ประโยชน์จากสิ่งที่เรียนได้ดีกว่าผู้เรียนที่มีเพียงแค่ความรับผิดชอบเพียงอย่างเดียว (Holec, 1981; Littlewood, 1981; Nunan, 1997; Richard Pemberton et al., 1996; Sheerin, 1997)

Gardner and Miller (1996) ให้ความเห็นว่า การเรียนแบบพึ่งพาตนเองเป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการที่จะนำผู้เรียนไปสู่ความเป็นอิสระในการเรียนรู้ ซึ่งได้นำมาใช้อย่างแพร่หลายและได้รับการยอมรับในฐานะรูปแบบของแนวคิดที่ส่งเสริมความเป็นอิสระ เช่นเดียวกับ Sheerin (1997) ได้กล่าวถึงการเรียนแบบพึ่งพาตนเองว่าเป็นวิธีการสนับสนุนผู้เรียนให้มีความเป็นอิสระ ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการเรียนแบบพึ่งพาตนเองเป็นวิธีการในการส่งเสริมผู้เรียนให้เปลี่ยนแปลงการเรียนที่ต้องพึ่งครูผู้สอนไปสู่การเรียนโดยการพึ่งพาตนเอง แนวคิดที่จะช่วยให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนจากการยึดครูผู้สอนเป็นหลักไปสู่การเรียนแบบพึ่งพาตนเองก็คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างจุดหมายในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองและดำเนินการเพื่อไปยังจุดหมายนั้น และในการส่งเสริมคุณลักษณะนี้ Little (1991) ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงเรื่องความรับผิดชอบของผู้เรียนว่าเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ซึ่งความรับผิดชอบที่กล่าวถึงนี้มีอยู่ 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. ความรับผิดชอบแบบคงที่ (Static) คือการที่ผู้เรียนกำหนดรูปแบบวิธีการเรียนแบบพึ่งพาตนเองหรือโดยการช่วยเหลือจากบุคคลอื่น และดำเนินการให้บรรลุผลตามรูปแบบที่ได้กำหนดไว้โดยไม่เปลี่ยนรูปแบบและวิธีการที่ได้กำหนดไว้

2. ความรับผิดชอบแบบไม่คงที่ (Dynamic) จะมีความยืดหยุ่นมากกว่า เนื่องจากผู้เรียนสามารถนำเอาความรับผิดชอบที่มีต่อการเรียนมาใช้เพื่อพัฒนา ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนรู้ของตนไม่จำเป็นที่จะต้องยึดแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในครั้งแรกซึ่ง Dickinson (1987) เห็นว่าการเรียนแบบพึ่งพาตนเองนั้นเกิดจากเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภายใต้ความรับผิดชอบที่เป็นที่ยอมรับในการตัดสินใจของตัวผู้เรียนเอง แต่ไม่จำเป็นที่จะต้องบรรลุผลตามที่ได้ตัดสินใจไว้เสมอไป

จะเห็นได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองสัมพันธ์กับความรับผิดชอบแบบไม่คงที่ (Dynamic) ประกอบด้วยหลายปัจจัยในลักษณะดังกล่าวข้างต้น ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาคุณค่า เจตคติ ความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อ

สิ่งที่ตนตัดสินใจ รวมถึงดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของตน การสร้างโอกาสและประสบการณ์ที่สร้างเสริมให้เกิดแรงจูงใจความใฝ่รู้ ความเชื่อมั่นในตนเอง รวมทั้งความคิดที่มีต่อตนเองในแง่บวกให้กับผู้เรียนนั้น จะเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้เรียนในเรื่องของความสนใจและการเห็นคุณค่าของการเรียนแบบพึ่งพาตนเองด้วย นอกจากนี้การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างจุดมุ่งหมายให้กับตัวเองโดยอาศัยความเข้าใจที่ว่าทำไมความรู้นั้นจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับการประสบการณ์ความสนใจและความจำเป็นของตน และเกี่ยวข้องได้อย่างไร การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองเป็นแนวทางของกระบวนการทางการศึกษาที่ยังไม่ใช้มาตรฐานที่สมบูรณ์แบบ การเรียนในลักษณะนี้มีรูปแบบที่แตกต่างและมีความหลากหลายสำหรับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชา และความสนใจถึงความสามารถของผู้เรียนที่มีต่อวิชานั้น ๆ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่มีการยอมรับในการเปลี่ยนแปลง มีการผ่อนปรนมีความเสมอภาคและเปิดกว้างสำหรับความต้องการของผู้เรียนนั้น ก็จะมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองอีกทางหนึ่ง (Gardner & Miller, 1996)

6.3 ลักษณะของบุคคลที่สามารถการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

คุณลักษณะของผู้เรียนที่เรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองในที่นี้หมายถึง องค์ประกอบภายในตัวผู้เรียน จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น ด้านโครงสร้างทางทฤษฎี (Little, 1994) การสร้างบทเรียนและหลักสูตร (Cotterall, 1995, 2000; Sinclair, 1996) ความพร้อมสำหรับการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองหรือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง (Cotterall, 1995) การส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองหรือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง (Esch, 1998; Kenny, 1993; Little, 1996; Wenden, 1991) บทบาทใหม่ของครูผู้สอน (Yang, 1998) ความสัมพันธ์เกี่ยวกับทฤษฎีการสอน (Gremmo, 1998) บริบททางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (Dias, 2000; Ho & Crookall, 1995; Pierson, 1996) การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองและครูผู้สอนภาษา (Coombe & Kinney, 1999) ซึ่งในภาพรวม จากงานวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองประกอบด้วย การดูแลเอาใจใส่รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง การเปิดกว้างทางโอกาสการเรียนรู้ มีความคิดต่อตนเองว่าเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ มีความคิดริเริ่มและความเป็นอิสระทางการเรียน รักในการเรียน มีความคิดสร้างสรรค์ การเตรียมพร้อมและความคิดในทางบวกเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความสามารถในการใช้ทักษะการเรียนรู้และการแก้ปัญหาในระดับพื้นฐานสามารถสร้างวัตถุประสงค์ของการเรียนโดยร่วมมือกับครูผู้สอน เป็นผู้ที่สามารถเลือก และใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสม มีจุดยืนทางการเรียนของผู้เรียน ความรู้สึกรับรู้เกี่ยวกับตนเอง มีการใช้กลวิธีการเรียนที่มีความ ยืดหยุ่น เหมาะสมและใช้บ่อย ตระหนักถึงกระบวนการเรียนรู้

หากจะมององค์ประกอบของคุณลักษณะโดยรวมของผู้เรียนที่เรียนแบบพึ่งพาตนเองในบริบททั่วไปได้มีนักวิจัยและนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายท่านได้เสนอผลการวิจัยหรือความเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองไว้ คือ

Holec (1983, p. 3) ได้นิยามคุณลักษณะของการเรียนแบบพึ่งพาตนเองไว้ 5 องค์ประกอบ คือ 1) การระบุจุดประสงค์ (determining the objectives) โดยผู้เรียนสามารถระบุเป้าหมายการเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาวได้ด้วยตนเอง 2) การระบุเนื้อหาและกระบวนการ (defining the contents and progressions) ผู้เรียนสามารถเลือกเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับเป้าหมาย 3) การเลือกวิธีการและเทคนิค (selecting methods and techniques to be used) มีความสามารถในการเลือกกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง 4) การติดตามกระบวนการเรียนรู้ (monitoring the procedure of acquisition properly speaking (rhythm, time, place, etc.) สามารถสังเกตและควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้ 5) การประเมินผล (evaluating what has been acquired) คือมีทักษะในการประเมินความก้าวหน้าและผลลัพธ์การเรียนรู้ของตนเอง

Crabbe (1993) กล่าวถึงคุณลักษณะของการเรียนแบบพึ่งพาตนเองว่าประกอบด้วย (1) ผู้เรียนสามารถเห็นวาทกรรมและวัตถุประสงค์ของการเรียนที่กำหนดไว้มีความสอดคล้องกัน (2) ผู้เรียนสามารถแยกแยะปัญหาความยากลำบากในการทำกิจกรรมการเรียนนั้น ๆ เช่นฟังไม่รู้เรื่องก็ต้องรู้ว่าสาเหตุมาจากการที่ผู้พูดพูดเร็วเกินไปหรือตนเองไม่รู้ศัพท์ หรือไม่เข้าใจเนื้อหา ฯลฯ (3) ผู้เรียนสามารถเลือกกลวิธีการเรียนเพื่อให้บรรลุปัญหาในการสื่อสาร หรือเป้าหมายในการเรียน

Dickinson (1993, p. 174) อภิปรายและเสนอคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง ดังนี้ (1) สามารถระบุได้ว่าการสอนอะไรเกิดขึ้น (2) สามารถสร้างวัตถุประสงค์ของการเรียนโดยร่วมมือกับครูผู้สอน (3) เป็นผู้ที่สามารถเลือก และใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสม (4) สามารถตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเองได้

Breen and Mann (1997) ได้นำเสนอ คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีความเป็นอิสระและตนเองได้ในบริบทของห้องเรียนจากประสบการณ์ทางอาชีพการศึกษา การสอน และจากประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้เสนอไว้ ดังนี้ ผู้เรียนมี (1) จุดยืนทางการเรียนของผู้เรียน (2) ความปรารถนาที่จะเรียน (3) ความรู้สึกมั่นคงเกี่ยวกับตนเอง (4) ความสามารถในการคิดเชิงบริหารจัดการ (Metacognitive Capacity) (5) การจัดการความเปลี่ยนแปลง (6) ความเป็นอิสระของตนเอง (7) การใช้กลวิธีการเรียน (8) ความสามารถในการต่อรองหรือปรับตัว

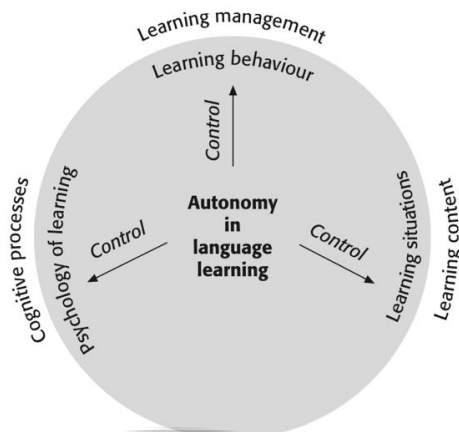
Fenner et al. (2000, p. 88) นำเสนอไว้คือ (1) การสะท้อนความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนเอง (Reflection) (2) การกำหนดเป้าหมายในการเรียน (Goal Setting) (3) การประเมินผลในการเรียนรู้ (Learning Evaluating) (4) รูปแบบและกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Styles and Strategies)

(5) อุปกรณ์สื่อและกิจกรรมในห้องเรียน (Materials and Classroom Activities) (6) แหล่งค้นคว้า (External Resources) และ (7) การตระหนักรู้ทางภาษา (Language awareness)

ในขณะที่ Littlewood (1996, p. 428) ได้นิยามลักษณะของ autonomous person คือบุคคลที่มีความสามารถอิสระในการตัดสินใจและดำเนินการทางเลือกต่างๆ ซึ่งควบคุมการกระทำของตน ความสามารถนี้ขึ้นอยู่กับ 2 องค์ประกอบหลัก คือ ความสามารถ (ability) และความเต็มใจ (willingness) โดยความสามารถขึ้นอยู่กับการมีทั้ง 1) ความรู้เกี่ยวกับทางเลือกที่ต้องตัดสินใจ และ 2) ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินการเลือกใดๆ ก็ตามที่เหมาะสมที่สุด และความเต็มใจขึ้นอยู่กับการมีทั้ง 1) แรงจูงใจและ 2) ความมั่นใจในการรับผิดชอบต่อตัวเลือกที่ต้องการ

Benson (2001, p. 61) ได้เสนอคำจำกัดความของ autonomy ใด ๆ ที่พยายามครอบคลุมทุกแง่มุมที่เป็นไปได้ของการควบคุมการเรียนรู้ สำหรับการใช้งานจริง ในฐานะความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ยังสร้างพื้นที่ที่ความแตกต่างของการนิยาม อย่างไรก็ตามอาจเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ว่าคำอธิบายที่เพียงพอเกี่ยวกับความเป็นอิสระในการเรียนรู้ภาษาอย่างน้อยควรตระหนักถึงความสำคัญของมิติสามมิติที่ผู้เรียนสามารถควบคุมได้ ได้แก่ การจัดการการเรียนรู้ กระบวนการรับรู้ และเนื้อหาการเรียนรู้ ดังภาพ 8

การควบคุมสามมิตินี้ มีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน การจัดการการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับกระบวนการรับรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ในขณะที่การควบคุมกระบวนการรับรู้จำเป็นต้องมีผลกระทบต่อการจัดการการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความเป็นอิสระยังบอกเป็นนัยว่าการจัดการตนเองและการควบคุมกระบวนการรับรู้ควรเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับเนื้อหา นักวิจัยและผู้ปฏิบัติงานมักจะให้ความสำคัญกับการควบคุมมิติเดียวกว่าที่พวกเขาให้ความสำคัญต่อมิติอื่น และด้วยเหตุนี้ การพิจารณาแต่ละมิติแยกกันจึงอาจเป็นประโยชน์

ภาพ 8 แสดงคำจำกัดความของ autonomy:

ความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้ (Benson, 2001, p. 61)

ที่มา : Teaching and Researching Autonomy in Language Learning, หน้า 61, โดย Benson, P., 2001, Longman. ลิขสิทธิ์ © 2001 โดย Longman

Tirada lamudom (2017); Wenden (1991, p. 52) ได้นำเสนอองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบของคุณลักษณะของผู้เรียนที่สามารถเรียนแบบพึ่งพาตนเองได้คือ (1) ความรู้ความเข้าใจ (cognitive) ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ การรับรู้ และข้อมูล (2) การประเมิน (evaluative) คือ ความรู้สึก และทัศนคติของผู้เรียนเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี เชิงบวกหรือเชิงลบ ตกลงหรือความไม่เห็นด้วยที่ผู้เรียนสามารถกำหนดได้โดยการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง เช่น ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษามากขึ้นเนื่องจากเห็นด้วยและสนับสนุนให้ทำเช่นนั้นและ (3) พฤติกรรม (behavioral) คือ การกระทำของผู้เรียนต่อสถานการณ์การเรียนรู้ เป็นผลจากทัศนคติต่อพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนในการเรียนรู้ของตนเองและนำไปสู่ผู้เรียนที่พึ่งพาตนเองได้ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการพึ่งพาตนเองจะพยายามมีความรับผิดชอบมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม การเรียนแบบพึ่งพาตนเองในบริบทของการเรียนการสอนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศในบริบทโรงเรียนและห้องเรียนตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันประกอบด้วย การดูแลเอาใจใส่รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง การเปิดกว้างทางโอกาสการเรียนรู้ มีความคิดริเริ่ม ความเป็นอิสระทางการเรียน รักในการเรียน มีความคิดสร้างสรรค์ การเตรียมพร้อมและความคิดในทางบวก มีทักษะการเรียนรู้และการแก้ปัญหาในระดับพื้นฐาน สามารถเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนโดยร่วมมือกับครูผู้สอนและมีลักษณะสอดคล้องกับคุณลักษณะผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง

ตาราง 3 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

Holec (1981, p.3)	Little (1990, p.4)	Dickinson (1993, p.174, 1995)	Littlewood (1996, p. 428)	Fenner และคณะ (2000)	Benson (2001, p.61)	สรุปของผู้วิจัย
การระบุจุดประสงค์ (determining the objectives)		สามารถระบุได้ว่า มี การสอนอะไรเกิดขึ้น (aware of the teacher's objectives)	มีความรู้เกี่ยวกับทางเลือก ที่ต้องตัดสินใจ (knowledge about the alternatives)	การกำหนดเป้าหมายใน การเรียนรู้ (Goal Setting)		การกำหนดเป้าหมายใน การเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals)
		สามารถสร้าง วัตถุประสงค์ของ การเรียนรู้โดยร่วมมือ กับครูผู้สอน (able to formulate their own learning objectives)				

Holec (1981, p.3)	Little (1990, p.4)	Dickinson (1993, p.174, 1995)	Littlewood (1996, p. 428)	Fenner และคณะ (2000)	Benson (2001, p.61)	สรุปของผู้วิจัย
	การสะท้อนคิดอย่างมี วิจารณญาณ (critical reflection)			การสะท้อนความรู้สึกรู้สึกนึก คิดของผู้เรียนเอง (Reflection)		
การระบุเนื้อหาและ กระบวนการ (defining the contents and progressions)	การตัดสินใจ (decision-making)			การตระหนักรู้ทางภาษา (Language Awareness) such as grammar, vocabulary, speech functions etc.	กระบวนการรับรู้ (cognitive processes) เนื้อหาการเรียนรู้ (learning content)	การวางแผนในการ เรียนรู้ของตนเอง (Self-planning)
การเลือกวิธีการและ เทคนิค (selecting methods and techniques to be used)	อิสระในการเรียนรู้ (independent action)	เป็นผู้ที่สามารถ เลือก และใช้กลวิธี การเรียนรู้ที่เหมาะสม (select and implement appropriate learning strategies)	ทักษะที่จำเป็นในการ ดำเนินการเลือก ใดๆ ก็ ตามที่เหมาะสม (skills for carrying out)	รูปแบบและกลวิธีการ เรียนรู้ (Learning Styles and Strategies) อุปกรณ์สื่อและกิจกรรมใน ห้องเรียน (Materials and Classroom Activities) แหล่งค้นคว้า (External Resources)	การจัดการการ เรียนรู้ (learning management)	การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการ เรียนรู้ที่เหมาะสมกับ ตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies)

Holec (1981, p.3)	Little (1990, p.4)	Dickinson (1993, p.174, 1995)	Littlewood (1996, p. 428)	Fenner และคณะ (2000)	Benson (2001, p.61)	สรุปของผู้วิจัย
การประเมินผล (evaluating what has been acquired)		สามารถตรวจสอบ และประเมินผลการ ใช้กลวิธีการเรียน ของตนเองได้ (monitor their own use of learning strategies)		การเรียนรู้ (Learning Evaluating)		การตรวจสอบและ ประเมินผลการใช้กลวิธี การเรียนรู้ของตนเอง (Self- reflection their own use of learning strategies)
	ความสัมพันธ์ทาง จิตวิทยากับ กระบวนการและ เนื้อหาการเรียนรู้ (psychological relation to the process and content of his learning)	แรงจูงใจทางปัญญา (cognitive motivational)	แรงจูงใจ (motivation)			แรงจูงใจ (motivation)

Holec (1981, p.3)	Little (1990, p.4)	Dickinson (1993, p.174, 1995)	Littlewood (1996, p. 428)	Fenner และคณะ (2000)	Benson (2001, p.61)	สรุปของผู้วิจัย
การติดตาม กระบวนการเรียนรู้ (monitoring the procedure of acquisition properly speaking (rhythm, time, place, etc.)	ความรับผิดชอบ (the capacity to take responsibility for one's own learning)		ความมั่นใจในการ รับผิดชอบต่อตัวเลือกที่ ต้องการ (confidence to take responsibility for the choices required.)			การติดตาม กระบวนการเรียนรู้ของ ตนเอง (Self- monitoring the procedure of acquisition)

จากการทบทวนวรรณกรรม ในตาราง 3 ในการศึกษาความคิดเห็นของนักการศึกษาและนักวิจัยต่อคุณลักษณะพฤติกรรมของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองในบริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ออกมาเป็นนิยามเชิงปฏิบัติการที่สามารถวัดได้ขององค์ประกอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองได้ 6 ประเด็นหลักในการกำหนดพฤติกรรม เนื่องจากมีตัวบ่งชี้ที่ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษาโดยเฉพาะ ในทุกมิติการเรียนรู้ ได้แก่

- 1) การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals) คือ ความสามารถในการตั้งเป้าหมาย ระบุสิ่งที่ต้องพัฒนา สอดคล้องกับเนื้อหา และปรับเป้าหมายตามความสามารถ
- 2) การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning) คือ ความสามารถในการวางแผนขั้นตอน จัดสรรเวลา เตรียมเครื่องมือ และคาดการณ์อุปสรรค
- 3) การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies) คือ ความสามารถในการเลือกสื่อที่หลากหลาย ปรับวิธีการเรียน ใช้เทคโนโลยี และขอความช่วยเหลือเหมาะสมกับเป้าหมายและลักษณะส่วนบุคคล
- 4) การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self-reflection their own use of learning strategies) คือ ความสามารถในการทบทวนความก้าวหน้า ประเมินประสิทธิภาพ ปรับปรุงวิธีการ และบันทึกผลการเรียนรู้
- 5) แรงจูงใจ (Motivation) คือ ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ การให้ความร่วมมือ ความไม่ทอดทิ้ง และการช่วยเหลือผู้อื่น
- 6) การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition) คือ ความสามารถของนักเรียนในการติดตาม ตรวจสอบ และควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ

6.4 ระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง Little (1990) อธิบายว่า การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง เป็นหนึ่งในนั้นคำจำกัดความของความเป็นอิสระไม่ได้อยู่ในระดับเดียวกันเสมอไปในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใด ๆ การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองเป็นเพียงชั่วคราวในบริบทการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเนื่องจากปัจจัยหลายประการเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองภายนอกหรือภายในระบบการศึกษาเต็มเวลา นอกจากนี้ Dickinson (1987) อธิบายว่า ผู้คนสามารถมีส่วนร่วมในการสอนตนเองได้เชื่อว่าเป็นหนทางสู่การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองในระดับต่าง ๆ ไม่สามารถเป็นไปได้ทั้งหมด หากการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองไม่มีครูเข้ามาเกี่ยวข้องเลย การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองอาจเป็นอิสระของผู้เรียนคนหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับทั้งการสอนแบบธรรมดาและการสอนด้วยตนเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง

การสอนด้วยตนเองสามารถทำได้เป็นส่วนเสริมกับหลักสูตรที่สอน Littlewood (1996) ยังยืนยันว่ามีระดับการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองที่สามารถทำได้พิจารณาจากระดับที่ผู้เรียนประพฤติตัวเมื่อมีความเป็นอิสระทางเลือกในการเรียนรู้ของตนเอง เพื่ออธิบายประเด็นนี้ ตัวเลือกระดับสูงจะอยู่ด้านบนสุดคือผู้เรียนสามารถควบคุมกิจกรรม และสามารถตัดสินใจได้ว่าจะดำเนินกิจกรรมนั้นหรือไม่ หรือจะกำหนดทิศทางได้อย่างไร ในทางตรงกันข้ามระดับต่ำสุด คือการควบคุมประสิทธิภาพบางอย่างของกิจกรรม ระดับความเป็นอิสระน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

แนวคิดเรื่อง ‘ทิศทาง’ การกำกับการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยครูผู้สอนการเรียนรู้ยังเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนบางคนในสถานการณ์การเรียนรู้บางอย่าง มีข้อสังเกตเห็นว่าการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนไม่ได้หมายความว่าผู้เรียนอยู่โดดเดี่ยว (Dickinson, 1987; Brockett and Hiemstra, 1993; Little and Dam, 1998) นี่คือเหตุผลที่ Holec (1981) เห็นว่าระดับความการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองที่แตกต่างกันเป็นผลมาจากระดับความเป็นอิสระที่แตกต่างกัน ทิศทางในการเรียนรู้ ในขณะที่เขายืนยันว่า ‘การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง’ หมายถึง ผู้เรียนที่เป็นอิสระผู้เรียนที่เป็นอิสระอาจไม่สามารถดำเนินการเรียนรู้ด้วยตนเองได้เต็มรูปแบบเนื่องจากขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือที่ผู้เรียนได้รับในช่วงเวลานั้น ว่าพวกเขายอมรับความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง ดังที่ Littlewood (1999) ชี้ให้เห็นความจริงที่ว่าผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้อย่างอิสระเกี่ยวข้องกับการเป็นเจ้าของบางส่วนหรือทั้งหมดของกระบวนการเรียนรู้มากมายที่อยู่ในมือของครู โดยสรุประดับการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองสัมพันธ์กับระดับการกำกับตนเองของผู้เรียนการเรียนรู้

Littlewood (1999) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง หมายถึงความเป็นอิสระเต็มรูปแบบ ผู้เรียนสามารถรับผิดชอบได้การเรียนรู้ของตนเอง กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เลือกวิธีการและเทคนิค และประเมินสิ่งที่ได้รับ ความเป็นอิสระเชิงรุกจึงเป็นเช่นนั้น คล้ายกับแนวคิดที่เสนอโดย Holec (1981) ผู้เรียนมีการควบคุมตนเองทิศทางของกิจกรรมและควบคุมกิจกรรม ปฏิบัติการเอกราชไม่ได้สร้างทิศทางของตัวเองแต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดระเบียบทรัพยากรของตนเองได้ด้วยตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเมื่อกำหนดทิศทางแล้ว เพื่อส่งเสริมและค่อยๆเพิ่มระดับความเป็นอิสระของผู้เรียนในโครงการการเรียนรู้ Nunan (1997) อธิบายความเป็นอิสระ 5 ระดับ การนำไปใช้ในแง่ของลักษณะของการกระทำของผู้เรียนด้านเนื้อหาเชิงประสบการณ์และกระบวนการเรียนรู้ ลักษณะของการกระทำของผู้เรียนด้านเนื้อหาเชิงประสบการณ์เกี่ยวข้องกับหัวข้อ อิม ฟังก์ชันภาษา และอื่นๆ รวมถึงภาษาศาสตร์ ด้านเนื้อหา สร้างหลักสูตร มักเกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ ด้านกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธี การคัดเลือก การสร้าง การปรับเปลี่ยนและการปรับงาน และขั้นตอนการเรียนรู้ โดยด้านนี้เกี่ยวข้องกับวิธีการของนักเรียนจะได้เรียนรู้

ตาราง 4 แสดงรายละเอียด 5 ระดับของการนำการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองไปใช้ของ David Nunan (1997, p. 192) ดังนี้

ระดับ	พฤติกรรม (Learner action)	เนื้อหา (Content)	กระบวนการ (Process)
1	การตระหนักรู้ (Awareness)	ผู้เรียนตระหนักถึงเป้าหมาย และเนื้อหาของบทเรียน	ผู้เรียนระบุและระบุรูปแบบ/ กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ตนเองชื่นชอบ
2	การมีส่วนร่วม (Involvement)	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือก ตัวเลือกที่หลากหลาย	ผู้เรียนตัดสินใจเลือกเกี่ยวกับการเรียนรู้ จากตัวเลือกต่าง ๆ
3	การปรับเปลี่ยน (Intervention)	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ ปรับเปลี่ยนเป้าหมายและ เนื้อหา	ผู้เรียนควบคุมการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยน/ปรับแก้งาน
4	การสร้าง (Creation)	ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายและ เนื้อหาเอง	ผู้เรียนออกแบบการเรียนรู้ สร้างชิ้นงานของตนเอง
5	การต่อยอดการเรียนรู้ (Transcendence)	ผู้เรียนก้าวข้าม ห้องเรียนและ เชื่อมโยงเนื้อหาการเรียนรู้ใน ห้องเรียนกับโลกภายนอก	ผู้เรียนทำหน้าที่เป็นครูหรือ ผู้เชี่ยวชาญ แบ่งปันความรู้และ ประสบการณ์

หมายเหตุ : ดัดแปลงจาก Designing and Adapting Materials to Encourage Learner Autonomy, หน้า 192–203, โดย Nunan, D., 1997, ใน Benson, P. & Voller, P. (บ.ก.), Autonomy and Independence in Language Learning. <https://doi.org/10.4324/9781315842172> ลิขสิทธิ์ © 1997 โดย Taylor & Francis Group. ใช้โดยได้รับสิทธิ์เพื่อการศึกษา

จากตาราง 4 ผู้เรียนพัฒนาความเป็นอิสระของตนเองตั้งแต่ระดับเริ่มต้นจนถึงระดับที่ลึกยิ่งขึ้น ในที่สุดพวกเขาสามารถออกไปนอกห้องเรียนได้โดยไม่ต้องได้รับความช่วยเหลือจัดทำโดยการจัดการเรียนรู้ Nunan ซึ่ง อนาคตของผู้เรียนการพัฒนาตนเองสามารถทับซ้อนกันได้ พวกเขาอาจจะสามารถปรับตัวเข้ากับวัสดุในการในระยะเริ่มต้นและเชื่อมโยงไปมาระหว่างห้องเรียนและนอกห้องเรียนเป็นที่น่าสังเกตว่าความเป็นอิสระของผู้เรียนจะส่งผลให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้หากมีความสมดุลหรือสอดคล้องกันระหว่างระดับความเป็นอิสระของผู้เรียนกับขอบเขตโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เป็นไปได้ในสถานการณ์ที่กำหนด (Brockett and Hiemstra, 1993, p. 30) ความคาดหวังของผู้เรียน

จะต้องสอดคล้องกันกับเงื่อนไขของสถานการณ์การเรียนรู้ เพื่ออธิบายประเด็นหากผู้เรียนคาดหวัง ความเป็นอิสระในระดับสูงและเงื่อนไขการเรียนรู้เอื้อต่อการเรียนรู้ผลลัพธ์จะออกมาดี Brockett และ Hiemstra ยังชี้ให้เห็นถึงระดับนั้นด้วยคำแนะนำและคำแนะนำจากครูในฐานะวิทยากรต้องสอดคล้อง กับความต้องการผู้เรียนที่แตกต่างกัน หากผู้เรียนที่พร้อมสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองและต้องการ ความเป็นอิสระในระดับสูง และผู้เรียนที่ต้องการความเป็นอิสระในการเรียนรู้ต่ำและซึ่งมีระดับ ความ พร้อมในการปกครองตนเองต่ำกว่าเดิมจะได้รับความเหมาะสมระดับความเป็นอิสระได้ตามต้องการ ทุกคนจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

ดังนั้นเงื่อนไขที่เหมาะสมที่สุดสำหรับโหมดการเรียนรู้แบบอัตโนมัติจึงต้องเกี่ยวข้องกับ ความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับระดับความเป็นอิสระในการเรียนรู้ สรุปได้ว่าผู้เรียนที่แตกต่างกัน อาจต้องการระดับความเป็นอิสระที่แตกต่างกันสำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของพวกเขา

6.5 แนวการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

จากคำจำกัดความของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง หากผู้เรียนได้รับ อนุญาตให้มีอิสระในการเลือกค้นหาเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของตน การสอนผ่านหนังสือ อาจจะไม่สามารถกำหนดความก้าวหน้าของผู้เรียนทุกคนได้เป็นที่เท่าเทียมกัน ตามความเห็นของ Little (1991, p. 7) กล่าวว่า “ผู้เรียนสร้างจุดประสงค์ในการเรียนรู้ของตนเองเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ เหล่านั้น เขาไม่เพียงแต่กำหนดเนื้อหาของการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังกำหนดวิธีการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้น ด้วย” และในคำจำกัดความของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของ Holec คือผู้เรียนมีอิสระในการเลือก วิธีการและเทคนิคที่จะใช้ สิ่งนี้เกิดขึ้นจากความต้องการและประสบการณ์ในอดีตของตนเอง

ดังนั้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถค้นพบวิธีการและกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การ เรียนรู้ของตนได้ดีที่สุดในทุกช่วงเวลา จึงควรที่จะฝึกฝนแนวทางต่างๆ ให้กับนักเรียน เนื่องจาก นักเรียนรุ่นเยาว์มักมี ‘ชุดของทักษะ, ความรู้, และทัศนคติที่นักเรียนมีอยู่ (repertoire) ที่จำกัดมาก เนื่องจากพวกเขาไม่ได้สัมผัสกับแนวทางที่หลากหลายพอเพียง หากได้รับทางเลือกที่เสรีอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจะเลือกภายในขอบเขตที่ค่อนข้างแคบของตนเอง (Fenner, 2015) หนังสือเรียนสามารถ เปิดทางใหม่ ๆ ในการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ทำให้ได้รับประสบการณ์ที่กว้างขึ้น นักเรียน จะมีความเชี่ยวชาญในเทคนิคเพิ่มเติมซึ่งสามารถนำมาใช้ในการเรียนรู้ต่อไป หนังสือเรียนที่มีวิธีการ หลากหลายในรูปแบบคำแนะนำและตัวเลือก จะต้องการการเลือกและการเพิ่มข้อเสนอแนะของ นักเรียนตลอดเวลา ประสบการณ์ที่ได้จะเพิ่มขึ้น และขอบเขตในการเลือกของนักเรียนจะกว้างขึ้น ด้วยวิธีนี้นักเรียนจะสามารถค้นพบรูปแบบการเรียนรู้ของตนเองและหากลยุทธ์ที่เหมาะสมกับ กระบวนการเรียนรู้ส่วนบุคคลของตนเอง นั่นคือการทดลองของนักเรียน อย่างไรก็ตาม หนังสือเรียน สามารถแสดงคำแนะนำต่างๆ สำหรับงานต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสร้างแบบจำลองแนวทางส่วนตัว

ได้ หลังจากทดลองใช้แล้ว นักเรียนจะรู้ว่างาน รูปแบบ และกลยุทธ์ประเภทใดที่พบว่ามีประโยชน์สำหรับวัตถุประสงค์ของตน และจะสามารถนำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ตามความต้องการหรือความปรารถนาส่วนบุคคล และสามารถพัฒนาตนเองได้ต่อไป

สิ่งสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองคือ ผู้เรียนพัฒนาความตระหนักรู้ในภาษาและการเรียนรู้ ‘จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนที่เป็นอิสระจะได้รับการกระตุ้นให้พัฒนาความตระหนักรู้ถึงจุดมุ่งหมายและกระบวนการเรียนรู้ และสามารถไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณได้’ (Dam, 1995, p. 2) การพัฒนาความตระหนักรู้ไม่ได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติสำหรับผู้เรียนส่วนใหญ่ มันเป็นผลมาจากความพยายามอย่างมีสติและการฝึกฝน หากหนังสือเรียนถูกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยในกระบวนการพัฒนาความเป็นอิสระได้ การพัฒนาภาษาและการรับรู้ในการเรียนรู้ก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ และจะต้องได้รับการส่งเสริมในหนังสือเรียนด้วย และการสื่อสารในชั้นเรียนและการไตร่ตรองการเรียนรู้สามารถกระตุ้นได้ด้วยคำถามและงานในหนังสือเรียน การสื่อสาร (Metacommunication) เกี่ยวกับการเรียนรู้อาจรวมถึงประเด็นต่างๆ เช่น

- สิ่งที่คุณเรียนรู้อยู่แล้ว (what the learner already knows)
- สิ่งที่คุณต้องการ/จำเป็นต้องเรียนรู้ (what the learner wants to/needs to learn)
- การสะท้อนกลับเลือกทำ (reflection on choices made)
- การสะท้อนกลับถึงผลลัพธ์ (reflection on outcome)
- สิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว (what has been learnt)

ดังนั้นการสร้างคำถามที่เกี่ยวข้องกับประเด็นและประเด็นที่คล้ายกันดังกล่าวเพื่อใช้ในการประเมินตนเองในหลาย ๆ ด้านอาจเป็นพื้นฐานสำหรับกระบวนการพัฒนาความตระหนักรู้ในการเรียนรู้ ผ่านการดำเนินหรือกำหนดงานที่เฉพาะและตอบคำถามในด้านต่าง ๆ ของกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง จากนั้นจัดทำหัวข้อคำตอบสำหรับการอภิปรายในภาษาต่างประเทศ นักเรียนสามารถพัฒนาทั้งการรับรู้ในการเรียนรู้และทักษะภาษาของตนโดยการสนับสนุนให้ร่วมงานและหัวข้อดังกล่าวในหนังสือเรียน นอกจากนี้ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน การให้พวกเขาอ่านข้อความต่าง ๆ หรือเข้าถึงข้อความเดียวกันในรูปแบบที่ต่างกัน จะช่วยให้พวกเขาเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ความหลากหลายของเนื้อหา วัตถุประสงค์ วิธีการ กลยุทธ์ และการไตร่ตรองรับประกันหัวข้อที่น่าสนใจสำหรับการอภิปรายในชั้นเรียนมากกว่าในห้องเรียนแบบเดิม นอกจากนี้ การถ่ายทอดการตีความรายบุคคลให้กับเพื่อนและครูช่วยเพิ่มความสามารถทางภาษาและทักษะในการเรียนรู้ด้วย

6.6 บทบาทของผู้สอนกับการเรียนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

การส่งเสริมความเป็นอิสระในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนต้องอาศัยความเข้าใจและการสนับสนุนจากครูผู้สอน Little (2004) ระบุว่าครูมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้

แบบพึ่งพาตนเองในทุกขั้นตอนของการสอน ในขณะที่ Knowles (1975) เน้นความสำคัญของครูในการทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้ช่วย และที่ปรึกษา แทนที่จะเป็นผู้ควบคุมทั้งหมด

Kohonen (1992) เน้นถึงการสร้างบรรยากาศทางอารมณ์ มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียน เมื่อได้รับโอกาสมากขึ้นในชั้นเรียน ผู้เรียนยังต้องปรับตัวในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ด้วย ครูในฐานะผู้สนับสนุนการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียน ควรสร้างบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนรู้สึกสบายใจและให้กำลังใจในการเปลี่ยนแปลง ครูควรแสดงความไว้วางใจและความชื่นชมในความสามารถของผู้เรียนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมดังกล่าว

Crabbe (1993) ระบุว่าความสำคัญอีกอย่างของการเรียนแบบพึ่งพาตนเองคือเป้าหมายและความต้องการ ไม่เพียงแต่การให้ความเสรีในการเรียนรู้แก่นักเรียน ผู้เรียนยังควรกำหนดเป้าหมายและความต้องการเพื่อที่จะเลือกวิธีการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน ผ่านการทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้ออกแบบหลักสูตรในการออกแบบหลักสูตรเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้การบริหารชั้นเรียนประสบความสำเร็จ ดังนั้นเป้าหมายควรถูกกำหนดตามความต้องการของผู้เรียน และควรเกิดขึ้นจากการสร้างข้อตกลงกันอย่างมีเหตุผลระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

D. Nunan (1997) เน้นความสำคัญของการมีส่วนร่วม การติดตามผล และการให้คำปรึกษาเป็นหนึ่งในความรับผิดชอบหลักของครูในห้องเรียนที่ส่งเสริมความเป็นอิสระในการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้การสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ควรเป็นส่วนสำคัญของความรับผิดชอบของครู โดยช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง (Yang, 1998) ในทางเดียวกัน Xu and Xu (2004) เน้นการพิจารณาประเด็นทางจิตวิทยาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยครูควรเป็นผู้สนับสนุนแรงจูงใจและความมั่นใจในสภาพแวดล้อมที่เป็นอิสระต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

Cotterall (2000) ระบุว่ากรอบหลักสูตรควรคำนึงถึงการให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการเรียนรู้ (choices of learning) ซึ่ง Reinders and Lewis (2008) ยืนยันว่าเมื่อผู้เรียนได้รับการสนับสนุนในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ (curriculum design process) ที่ตนเองต้องการ ผู้เรียนจะสามารถรักษารูปแบบความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองได้ดี

นอกจากนี้ Little (2004) ยังระบุว่าครูจำเป็นต้องปรับตัวต่อการเรียนรู้ในยุคใหม่นักเรียนไม่ใช่ผู้ฟังอีกต่อไป และครูไม่ควรเป็นผู้บรรยาย ในทางกลับกัน ครูผู้สอนควรเป็นผู้สนับสนุนที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนให้ใช้วิธีการเรียนรู้ที่พวกเขาเลือกเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในแง่ของผู้เรียน สิ่งที่ไม่ควรมองข้ามในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองคือ ทักษะอภิปัญญาของผู้เรียน จากข้อมูลของ Cohen and Macaro (2007) กล่าวว่า ทักษะอภิปัญญาหมายถึงความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อเป็นตัวอย่าง ผู้เรียนควรเข้าใจเทคนิคการเรียนรู้หลักการ และผลงานขั้นสุดท้ายเพื่อที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

เป็นสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกวิธีการเรียนรู้ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องใช้ด้วยความเข้าใจ ไม่เช่นนั้นวิธีการต่าง ๆ จะไม่ช่วยให้พวกเขาบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ได้

องค์ประกอบสุดท้ายที่นำไปสู่ความสำเร็จในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง ในบริบททางภาษาของผู้เรียนคือแรงจูงใจ ตามข้อมูลของ Spratt และคณะ (2002) แรงจูงใจภายในของผู้เรียนควรได้รับการปรับปรุงเพื่อให้พวกเขาเต็มใจที่จะรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง เช่น ควรให้ความรู้แก่ผู้เรียนให้เข้าใจถึงความสำคัญของทักษะภาษาที่ตนเรียนรู้จากการใช้ภาษาจริง

ดังนั้นในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ครูผู้สอนควรเปลี่ยนบทบาทจากผู้ควบคุมมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้ช่วย และที่ปรึกษา โดยมีหน้าที่หลัก ได้แก่ การสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ ติดตามผล และให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน รวมถึงออกแบบหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีทางเลือกและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน นอกจากนี้ ครูควรสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยทางอารมณ์ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและแรงจูงใจภายในของผู้เรียน อันเป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนสามารถรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างยั่งยืน

6.7 การประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

การพัฒนาแบบวัดประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ที่ผ่านมาของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ยังคงเป็นความพยายามที่ซับซ้อนและหลากหลายแง่มุม เนื่องจากแนวคิดนี้ครอบคลุมการเรียนรู้ในหลากหลายมิติ ทำให้เป็นเรื่องยากที่จะรวบรวมผ่านเครื่องมือการประเมินเพียงเครื่องมือเดียว นอกจากนี้มุมมอง ความคิดเห็น และบริบทของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองยังทำให้กระบวนการนี้ซับซ้อนยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้สำรวจแนวทางและข้อควรพิจารณาต่าง ๆ เพื่อประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ดังต่อไปนี้

แนวทางการประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

1. เครื่องมือแบบรายงานตนเอง เช่น แบบสอบถามหรือแบบสำรวจเหล่านี้จะวัดการรับรู้ตนเองของผู้เรียนตามการไตร่ตรองและประสบการณ์ของพวกเขา โดย Pintrich & Zusho (2002) ได้พัฒนาแบบสอบถามการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง (Student Autonomy Questionnaire: SAQ) วัดมิติการรับรู้ อารมณ์ และพฤติกรรมของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง และ Benson (2013) ได้เสนอบันทึกการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง (Autonomy Profile: AP) ที่มุ่งเน้นไปที่การรับรู้ของผู้เรียนที่รายงานด้วยตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ในงานการเรียนรู้และสถานการณ์ต่าง ๆ

2. การประเมินตามผลการปฏิบัติงาน ซึ่งงานเหล่านี้จะประเมินความสามารถของผู้เรียนในการแสดงพฤติกรรมของตนเองในกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ 1) การประเมินผลงาน (Portfolio assessments) โดยผู้เรียนรวบรวมหลักฐานเส้นทางการเรียนรู้ของตนเอง รวมถึงผลงานการสะท้อน

ตนเองและผลงานที่สาคัญกลยุทธ์การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง 2) โครงการการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง (Self-directed learning projects) โดยผู้เรียนออกแบบและดำเนินโครงการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง แสดงให้เห็นความสามารถในการกำหนดเป้าหมาย เลือกทรัพยากร และจัดการกระบวนการเรียนรู้ (O'Malley & Pierce, 1996, pp. 11-14)

3. วิธีการสังเกต โดยครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนและปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนเพื่อประเมินระดับความเป็นอิสระของตนเอง โดยใช้รายการตรวจสอบและเกณฑ์การให้คะแนน (Checklists and rubrics) เครื่องมือเหล่านี้สรุปตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองโดยเฉพาะ เช่น การริเริ่ม การขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม และการติดตามความคืบหน้า ซึ่งครูสามารถสังเกตและประเมินผลได้ (O'Malley & Pierce, 1996, pp. 11-14)

4. บทสัมภาษณ์และบันทึกสะท้อนผล เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกและบันทึกสะท้อนผลให้ข้อมูลเชิงลึกที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับกระบวนการคิด แรงจูงใจ และความท้าทายของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความเป็นอิสระ

โดยในการประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง มีข้อคำนึงถึงความท้าทายในการประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง เนื่องจาก 1) ความเป็นหลายมิติ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองประกอบด้วยแง่มุมด้านความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ และสังคม (Benson, 2013) การรวบรวมองค์ประกอบที่หลากหลายเหล่านี้ผ่านเครื่องมือประเมินเพียงเครื่องมือเดียวอาจเป็นเรื่องที่ทำนาย 2) ความเป็นอัตวิสัย เอกสารเป็นโครงสร้างส่วนบุคคล และผู้เรียนอาจรับรู้และสัมผัสกับมันแตกต่างกันออกไป (Little, 1991) ความเป็นส่วนตัวนี้สามารถมีอิทธิพลต่อการตีความผลการประเมิน และ 3) การพึ่งพาบริบท การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ การปฏิบัติของครู และคุณลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน (Dam, 1995) สิ่งนี้จำเป็นต้องมีแนวทางการประเมินเฉพาะบริบท

ดังนั้นข้อควรพิจารณาสำหรับการประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองให้มีประสิทธิผล จึงควรดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ใช้แนวทางผสมผสาน การใช้การผสมผสานระหว่างการรายงานตนเอง ตามผลงาน และวิธีการสังเกต นำเสนอความเข้าใจแบบองค์รวมมากขึ้นเกี่ยวกับความเป็นอิสระของผู้เรียน (Benson, 2013)

2. พิจารณาความสอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ งานประเมินควรสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของความเป็นอิสระที่ได้รับการส่งเสริมในบริบทการเรียนรู้ (Dam, 1995)

3. การมีส่วนร่วมของผู้เรียน การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการประเมิน เช่น การกำหนดเป้าหมายการประเมินตนเองหรือการเลือกวิธีการประเมิน สามารถเพิ่มความเป็นเจ้าของและแรงจูงใจได้ (Little, 1991)

4. ข้อพิจารณาด้านจริยธรรม การดูแลไม่ให้เปิดเผยชื่อ การรักษาความลับ และความอ่อนไหวต่อประสบการณ์ผู้เรียนที่หลากหลายเป็นสิ่งสำคัญในระหว่างการประชุม (Dörnyei & Ushioda, 2013)

นอกจากนี้ Dörnyei & Ushioda (2013) ยังได้เสนอการวิจัยและประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในปัจจุบันและทิศทางในอนาคต ใ่ว่ายังคงสามารถพัฒนาเครื่องมือที่เชื่อถือได้และถูกต้องมากขึ้นได้สำหรับการประเมินการประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนในบริบท EFL ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการสำรวจการใช้เครื่องมือที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินกำลังได้รับความสนใจ (Benson, 2011) และการตรวจสอบผลกระทบของวิธปฏิบัติการณ์ประเมินต่าง ๆ ต่อการส่งเสริมการประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนจำเป็นต้องมีการวิจัยเพิ่มเติม (Dam, 1995)

จากแนวคิด ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าการประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนในบริบทการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำเป็นต้องมีแนวทางที่หลากหลาย ซึ่งพิจารณาถึงความซับซ้อนของแนวคิดและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง ด้วยการใช้วิธีการต่าง ๆ จัดลำดับความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และคำนึงถึงข้อพิจารณาด้านจริยธรรม จึงจะได้รับข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน และสนับสนุนการพัฒนาในการเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเองและตลอดชีวิต ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดการวัดและประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยใช้เครื่องมือและกระบวนการที่หลากหลาย ที่แตกต่างกันออกตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลที่ครอบคลุมทุกมิติการเรียนรู้ ทั้งการใช้แบบบันทึกภาคสนาม เพื่อสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้ การตรวจสอบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยเกณฑ์การประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้เขียนสะท้อนกระบวนการทำงานเพื่อศึกษาระดับของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของ Nunan (1997, p. 192) 5 ระดับ เป็นเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล ได้แก่ 1) การตระหนักรู้ (Awareness) 2) การมีส่วนร่วม (Involvement) 3) การปรับเปลี่ยน (Intervention) 4) การสร้าง (Creation) และ 5) การต่อยอดการเรียนรู้ (Transcendence)

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

งานวิจัยภายในประเทศ

Tran Thi Thuong (2563) ได้บูรณาการวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการและวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงเล่าเรื่องของนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อตรวจสอบผลกระทบของการบูรณาการ

การเขียนแบบเน้นกระบวนการและวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานในการยกระดับความสามารถในการเขียนเชิงเล่าเรื่องของนักเรียนไทย และ (2) เพื่อตรวจสอบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการบูรณาการวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการและวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานในการยกระดับความสามารถในการเขียนเชิงเล่าเรื่องของนักเรียนไทย การออกแบบการวิจัยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นวิธีการสอบสวนเชิงระบบโดยเลือกนักเรียนปีหนึ่ง 15 คนโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจงจากหลักสูตรภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในสกลนคร เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลงานสะสม แบบสะท้อนตนเอง และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ข้อมูลได้รับการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนเฉลี่ยและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญของการบูรณาการการเขียนเชิงกระบวนการและวิธีการที่อิงตามประเภทต่อความสามารถในการเขียนย่อหน้าเชิงเล่าเรื่องของนักเรียน ด้วยคะแนนเฉลี่ย 75.87 สำหรับการทดสอบหลังเรียนเทียบกับคะแนนเฉลี่ย 33 สำหรับการทดสอบก่อนเรียน ยิ่งไปกว่านั้น ผู้เรียนยังมีทัศนคติเชิงบวกต่อการบูรณาการการเขียนแบบเน้นกระบวนการและวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน เนื่องจากช่วยสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับวิธีการเขียนเล่าเรื่องอย่างมีประสิทธิภาพผ่านขั้นตอนของกระบวนการเขียน

สมบัติ มุลทา (2565) ได้ศึกษาผลกระทบของการบูรณาการใช้เครื่องมือการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้กับเทคนิคการสอนแบบแลกเปลี่ยนระหว่างเพื่อน (SAPT) ในวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการและทักษะการกำหนดควบคุมการเรียนรู้ด้านอภิปัญญาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลการบูรณาการเครื่องมือการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้กับเทคนิคการสอนแบบแลกเปลี่ยนระหว่างเพื่อน (SRPT) ในหลักสูตรสอนเขียนทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและทักษะการกำหนดควบคุมการเรียนรู้ด้านอภิปัญญา ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งของภาคเหนือ งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยแบบทดลองโดยได้เลือกกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาจำนวน 38 คน แบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุมจำนวน 19 คน และ กลุ่มทดลอง 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ 1) แผนการสอน และ คู่มือการเป็นพี่เลี้ยง 2) การเรียนรู้ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน 3) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษย่อยหลังครบรอบเรียน 3 ครั้ง และ 4) แบบทดสอบระดับการใช้ทักษะการกำหนดควบคุมการเรียนรู้ด้านอภิปัญญา ผลการวิจัยพบว่าการใช้ SRPT มีผลต่อการพัฒนาความสามารถในด้านการเขียนและทักษะการกำหนดควบคุมการเรียนรู้ด้านอภิปัญญาของผู้เรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ผลจากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนก่อนและหลังเรียนพบว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ (ที่ค่า P เท่ากับ 0.01) และผลจากการทดสอบความสามารถในการเขียน

ภาษาอังกฤษย่อยหลังครบรอบเรียน 3 ครั้งพบว่าคะแนนทักษะการเขียนของผู้เรียนในกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนแต่ละรอบอย่างมีนัยสำคัญ (ที่ค่า P เท่ากับ 0.00) ในทางตรงข้าม คะแนนการทดสอบย่อยหลังครบรอบเรียน 3 ครั้งของกลุ่มควบคุมไม่ได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติ (ที่ค่า P มากกว่า 0.01) 2) ผลจากแบบสอบถามการใช้ทักษะกำหนดควบคุมการเรียนรู้ด้านอภิปัญญาสรุปชี้ให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนภาพรวมการใช้ทักษะดังกล่าวเพิ่มขึ้น จากระดับ ‘ใช้บ่อย’ เป็น ‘ใช้บ่อยมาก’ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่มีภาพรวมคะแนนการใช้ทักษะฯ ที่ไม่เปลี่ยนแปลง โดยคงที่อยู่ในระดับ “ใช้บ่อย” ตลอดระยะเวลาการทดลอง

งานวิจัยต่างประเทศ

Widodo (2008) ศึกษาเกี่ยวกับการนำแนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไปใช้ในการสอนเขียนเรียงความเชิงวิชาการให้แก่ผู้เรียนระดับมหาวิทยาลัยในบริบทการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในประเทศอินโดนีเซีย โดยมีขั้นตอนการเรียนการสอนหลักขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนเขียน 2) ขั้นร่างงานเขียน 3) ขั้นตอบสนอง 4) ขั้นทบทวน 5) ขั้นปรับแก้ และ 6) ขั้นหลังเขียน โดยมีการให้สะท้อนความคิดและสิ่งที่ได้เรียนรู้ในระหว่างเขียน ผลการวิจัย พบว่า ขั้นตอนของแนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอแนวคิดในงานเขียนได้ตรงประเด็น และมีความชัดเจน รวมถึงตระหนักและรับผิดชอบในการเขียนงานของตนเอง สามารถประเมินงานเขียนและให้ข้อมูลสะท้อนกลับงานเขียนของผู้อื่น นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำแนวการสอนแบบเน้นกระบวนการไปใช้ให้เกิดประสิทธิผล ได้แก่ การจัดการเวลา การจัดการชั้นเรียน การสร้างชุมชนการเรียนรู้ในห้องเรียน และการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม เป็นต้น

Sun & Feng (2009) ศึกษาการนำแนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไปใช้ในการสอนด้วยรูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอานิยามของแนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เปรียบเทียบการนำแนวการสอนเขียนแบบเน้นผลงานและเน้นกระบวนการไปใช้ในการสอนเขียน และเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ โดยทดลองเปรียบเทียบรูปแบบการสอนที่ใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ 2 รูปแบบ ได้แก่ แบบ minimal control และแบบ maximal control ซึ่งนำไปใช้กับผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ และบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ผลการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ พบว่า ส่วนใหญ่นำแนวคิดการสอนเขียนดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาทักษะและความสามารถในการเขียนของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ซึ่งได้ศึกษากระบวนการคิดในแต่ละขั้นของการเขียน ได้แก่ ขั้นก่อนการเขียน ขั้นการเขียน และขั้นหลังการเขียน โดยมุ่งเน้นส่งเสริมด้านความคิดและเจตคติที่มี

แต่แนวคิดในการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ตลอดจนการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเขียนด้วยแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

เนื่องจากยังไม่ปรากฏงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียน (Self-paced Learning) ในบริบทของประเทศไทย ผู้วิจัยจึงได้ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยจากต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

งานวิจัยต่างประเทศ

Wang (2017) ได้ศึกษาการผสมผสานการเรียนรู้ผ่านมือถือด้วยตนเอง (self-paced mobile learning) เข้ากับหลักสูตรภาษา มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียน จากการสอนที่มีการบูรณาการ m-learning การเรียนการสอนแบบผสมผสานการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ (mobile learning integration instruction) ที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นศูนย์กลาง เปรียบเทียบกับการสอนแบบเน้นกลุ่มและมีครูเป็นศูนย์กลางโดยไม่มีการบูรณาการ m-learning กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนหกชั้นเรียนจากสามแผนกที่แตกต่างกัน ชั้นเรียนหนึ่งจากแต่ละแผนกได้รับการสอนผสมผสานการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ (mobile learning integration instruction) ในขณะที่ชั้นเรียนอื่น ๆ จากแต่ละแผนกได้รับการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม (traditional learning instruction: TLI) การประเมินการเรียนการสอนจากการทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยการเรียนการสอนแบบผสมผสานการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ (mobile learning integration instruction) ได้คะแนนในการทดสอบสูงกว่าผู้เรียนที่ใช้การเรียนการสอนแบบดั้งเดิม และยังมีคามพึงพอใจอย่างมากกับการสอนที่บูรณาการ m-learning โดยเฉพาะนักศึกษาภาควิชาการจัดการสารสนเทศที่ได้รับการสอนจากเทคโนโลยีมือถือ สามารถทำข้อสอบการอ่านได้ดีที่สุดและได้รับคะแนนสูงสุดจากแบบสอบถามความพึงพอใจ

Vail (2019) ได้ศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยโปรแกรมการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ (Competency Based Education program) สำหรับผู้เรียนชาวเกาหลี งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับความกว้างและประสิทธิผลของการศึกษาดด้วยตนเองโดยเปรียบเทียบกับการเรียนรู้แบบคงที่แบบดั้งเดิมในสภาพแวดล้อมการสอนของผู้วิจัยและการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ มีนักเรียนผู้ใหญ่ชาวเกาหลีที่ใช้ภาษาอังกฤษภาษาต่างประเทศ (EFL) จำนวน 9 คน โดยนักเรียนทั้ง 9 คนถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มของการศึกษาดด้วยตนเองและแบบกำหนดจังหวะโดยใช้แบบจำลองการศึกษาตามสมรรถนะ (CBE) และการสอนครอบคลุมเนื้อหาและ

ความสามารถที่เหมือนกันทุกประการในทั้งสองชั้นเรียน จากนักเรียนเหล่านั้น มีการรวบรวมข้อมูลแบบผสม (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) ทั้งก่อนและหลังการสอน รวมถึงการสังเกตบางส่วนในระหว่างบทเรียน การศึกษานี้วัดผลความแตกต่างของประสิทธิภาพการทำงานตลอดจนช่วงของผลประโยชน์ที่ได้รับเนื่องจากวิธีการแต่ละโปรแกรม ผลการวิจัย พบว่า ในการศึกษาแบบกำหนดจังหวะสามารถพัฒนาและทำได้ดีกว่าหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมแบบกำหนดจังหวะเอง และสามารถตอบคำถามได้แม่นยำมากขึ้นโดยเฉลี่ย 20% สำหรับคำถามที่ถามเกี่ยวกับเนื้อหาและเกี่ยวกับตัวเองเป็นภาษาอังกฤษ อีกทั้งผู้เรียนกลุ่มทดลองยังสามารถแสดงประโยชน์อื่น ๆ มากมายต่อการเรียนรู้ รวมถึงความมั่นใจ ปริมาณการใช้สื่อการเรียนรู้ การจัดการเวลาและความยืดหยุ่นที่ดีขึ้น

Dhakal (2023) ได้ศึกษาผลการสอนแบบดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการศึกษาคณิตศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการมีส่วนร่วมของการสอนแบบดิจิทัล (Digital Pedagogy: DP) ต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-paced learning) ในการศึกษาคณิตศาสตร์ระดับสูง คำถามวิจัย คือ การสอนแบบดิจิทัลมีส่วนสนับสนุนสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยทรัพยากรเพื่อจัดการกับรูปแบบการเรียนรู้ส่วนบุคคล (individual learning styles) และความชอบในการศึกษาคณิตศาสตร์ระดับอุดมศึกษาในทางใดบ้าง การศึกษาใช้วิธีการเชิงปริมาณ โดยใช้การออกแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติวัดผลก่อนและหลังการทดสอบ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ 3 จำนวน 126 คนที่เรียนหลักสูตรเรขาคณิตเชิงอนุพันธ์ในปี 2560 เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามแบบสำรวจดัชนีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (SPL) จากการวิเคราะห์และการอภิปรายกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง บทความนี้เน้นถึงประโยชน์ของการสอนแบบดิจิทัล รวมถึงการส่งเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 การให้โอกาสการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา และการสร้างแหล่งเก็บข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อรับรอง SPL นอกจากนี้ การสอนแบบดิจิทัลยังมอบประสบการณ์การเรียนรู้แบบปรับเปลี่ยนได้ซึ่งสามารถปรับให้เข้ากับจังหวะและสไตล์การเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน ช่วยให้พวกเขาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุศักยภาพสูงสุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการใช้แนวคิดดังกล่าวในการเรียนคณิตศาสตร์ และบริบทการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า การนำการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาผ่านการใช้สื่อ เครื่องมือ และวิธีการแบบผสมผสาน (blended instruction) เช่น การสอนแบบดิจิทัล (Digital Pedagogy) การผสมผสานการเรียนรู้ผ่านมือถือ (Mobile Learning) โปรแกรมการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ (Competency Based Education) ในการสนับสนุนการเรียนรู้ส่วนบุคคล ด้วยทรัพยากรและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่า ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนเพิ่มขึ้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะส่วนบุคคล เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้หรือสร้างสรรค์ผลงานได้เต็มตามศักยภาพและความสนใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

งานวิจัยภายในประเทศ

บัญชาการ วงษ์ธรรม (2563) ได้ศึกษาการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก 2) ศึกษาพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภาชี “สุนทรวิทยานุกูล” ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก 2) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test แบบpaired samples และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 12.918$, $sig = 0.000$) 2) คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนทุกคนสูงขึ้น และ 3) ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$, $S.D.=0.93$)

รัชนิวรรณ เภาวณิชย์ (2563) ได้พัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบผสมผสานร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบผสมผสานร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2) ศึกษาผลการใช้บทเรียนออนไลน์แบบผสมผสานร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 33 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) บทเรียนออนไลน์แบบผสมผสานร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคซินเนคติกส์ รายวิชา

ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน 3) แบบประเมินบทเรียนออนไลน์ 4) แบบประเมินคุณภาพแผนการเรียนรู้ 5) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 6) แบบประเมินความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ($E1/E2 = 80/80$) ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบผสมผสานรวมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน มีประสิทธิภาพ 81.06/82.93 เป็นไปตามเกณฑ์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียนหลังใช้บทเรียนออนไลน์แบบผสมผสานรวมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคซินเนคติกส์สูงกว่าก่อนเรียน 3) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สงัด เขียนจันทิก (2564) ได้พัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตลำานนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตลำานนา จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนการสอน ระหว่างการสอนและหลังการสอน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีแบบจับคู่ ระยะเวลาในการทดลอง 15 สัปดาห์ ผู้วิจัยวัดผลการทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3 ระยะ คือ ก่อนเรียน (สัปดาห์ที่ 2) ระหว่างเรียน (สัปดาห์ 4, 6, 11 และ 14) และหลังเรียน (สัปดาห์ 16) ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียน และก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 0.97 และ 3.12 ตามลำดับ ($\bar{X}=0.97$ $SD.=3.12$) นักศึกษาทั้งหมดและนักศึกษาที่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนอยู่ในระดับอ่อน มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

งานวิจัยต่างประเทศ

Almelhi (2021) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของแบบจำลอง ADDIE ภายในสภาพแวดล้อม e-learning ในการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ EFL งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของโมเดล ADDIE ที่ใช้ใน

การสอนออนไลน์ใน LMS ของ Blackboard® และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น กระดานสนทนา ฟอรัม และบล็อก เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาวิทยาลัย EFL ผู้วิจัยใช้วิธีการกึ่งทดลอง โดยออกแบบกลุ่มก่อน การทดสอบหลัง และกลุ่มควบคุม สุ่มเลือกนักศึกษาจำนวน 60 คน จากนักศึกษาภาควิชาภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมการศึกษาและแบ่งกลุ่มวิจัยเท่า ๆ กัน กลุ่มทดลองได้สัมผัสกับสภาพแวดล้อมอีเลิร์นนิ่ง ซึ่งพยายามพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้สัมผัสกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม การใช้รายการตรวจสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์และแบบทดสอบการเขียนที่ออกแบบมาเพื่อประเมินคุณลักษณะเฉพาะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ความคิดริเริ่ม ความแม่นยำ การแสดงออก ความคล่องแคล่ว ความยืดหยุ่น และประสิทธิภาพการเขียนโดยรวม) เพื่อประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในผู้เข้าร่วมการวิจัย ผลการทดสอบ t-test และ eta การทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่ได้รับโดยกลุ่มทดลองกับคะแนนที่ได้รับโดยกลุ่มควบคุมการทดสอบการเขียนหลังการทดสอบเพื่อประโยชน์ของผู้เข้าร่วมกลุ่มทดลอง

Omarova (2023) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ผ่านการใช้สื่อสังคมออนไลน์ Instagram โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของ Instagram ในการส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และศึกษาทัศนคติของผู้เรียนต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศคาซัคสถาน จำนวน 48 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดำเนินการทดลองเป็นเวลา 10 สัปดาห์ โดยกลุ่มทดลองเขียนบทความเชิงพรรณนาและเผยแพร่ผ่าน Instagram พร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนผ่านระบบแสดงความคิดเห็น ขณะที่กลุ่มควบคุมเรียนด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างชัดเจน โดยเฉพาะด้านการใช้ภาษา การใช้โวหารเปรียบเทียบ และความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้ Instagram ในการเรียนรู้ เนื่องจากช่วยเพิ่มแรงจูงใจ ความสนใจในการเขียน การแสดงความคิดเห็น และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ส่งผลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเขียนมากขึ้น

Rachmah et al. (2025) ได้ศึกษามุมมองของผู้เรียน EFL ต่อการใช้แพลตฟอร์ม Wattpad ในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์วิทยา (phenomenological approach) กับนักศึกษาจำนวน 10 คน จากมหาวิทยาลัย North Sumatra State Islamic University (UIN-SU) เก็บรวบรวมข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาประสบการณ์ ประโยชน์ และอุปสรรคในการใช้ Wattpad ในการเขียน ผลการวิจัยพบว่า Wattpad เป็นเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเขียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากการ

ได้รับข้อเสนอแนะ (feedback) และการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนออนไลน์ ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการเขียนในด้านโครงสร้างเรื่องเล่า (narrative structure) ความคิดสร้างสรรค์ และการพัฒนาตัวละคร อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนยังเผชิญกับข้อจำกัดบางประการ เช่น การขาดแนวทางเชิงเทคนิคในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และปัญหาการบริหารเวลา โดยสรุป การใช้แพลตฟอร์ม Wattpad สามารถสนับสนุนการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเมื่อมีการบูรณาการเข้ากับการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและมีการให้คำแนะนำที่เหมาะสม ทั้งนี้ งานวิจัยเสนอแนะว่าควรมีการศึกษาต่อยอดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้แพลตฟอร์มดังกล่าวและแก้ไขข้อจำกัดที่เกิดขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์พบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะใช้ทฤษฎี แนวคิด หรือรูปแบบการสอนร่วมกับเทคนิคการสอนมาใช้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การวิจัยเชิงทดลองเพื่อหาผลการทดลองว่ารูปแบบหรือแนวคิดนั้นสามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้หรือไม่ ทฤษฎี แนวคิด หรือรูปแบบการสอนร่วมกับเทคนิคการสอน เช่น ทฤษฎีสหบท แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และมนุษยนิยมแนวใหม่ แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แนวคิดการสื่อสาร เทคนิคการระดมสมองและแผนผังความคิด เทคนิคการเขียน กลวิธี เทคนิคการแสดงละคร รูปแบบการเรียนรู้ผ่านบริบท และชุดการเรียนรู้ การใช้บทเรียนออนไลน์ ทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบบสอบถาม แบบสังเกตพฤติกรรม 2) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เว็บไซต์เรียนรู้ แบบทดสอบบุคลิกภาพ แบบทดสอบหรือแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ แบบฝึกทักษะ แบบประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ บทเรียนออนไลน์ ชุดการเรียนรู้การเขียน และแบบสอบถาม โดยมีงานวิจัยเพียงเรื่องเดียวที่ใช้การวิจัยเชิงสำรวจในการศึกษาผลการนำรูปแบบการสอนของครูไปใช้ในการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากการศึกษาทำให้ผู้วิจัยเห็นแนวทางในการค้นคว้าทฤษฎี แนวคิด หรือรูปแบบการสอนร่วมกับเทคนิคการสอนอื่น ๆ มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้วิจัยต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

งานวิจัยภายในประเทศ

ณ ฤทัย จันทร์ทัต (2561) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและการอ่านแบบกว้างเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและการ

อ่านแบบกว้างเพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลองซึ่งเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 40 คนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านเพื่อการติความในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือวิจัยคือแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามการเรียนรู้ด้วยตนเอง แบบสัมภาษณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการสอน และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการสอน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติภายหลังการทดลองและมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อเนื้อหา วัสดุการสอน กิจกรรมออนไลน์ และประโยชน์ที่ได้รับในวิชานี้ จากผลการศึกษาดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานและการอ่านแบบกว้างสามารถนำไปใช้ส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พิชัย ปิ่นเพชร (2563) ได้ศึกษาผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานโครงการเป็นฐานโดยใช้การสอนกลวิธีสื่อสารต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรี ในการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรีจำนวน 20 คนเรียนกลวิธีการสื่อสาร 4 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการถามเพื่อต้องการความชัดเจน กลวิธีการถามเพื่อยืนยัน กลวิธีการพูดอ้อมเพื่ออธิบายคำที่ต้องการ และกลวิธีการใช้คำเต็มและแสดงความลังเลเพื่อขอเวลาคิด รวมถึงวิธีการต่างๆ ในการทำโครงการโดยอิสระ โดยนักศึกษาทำงานออนไลน์และโครงการโดยอิสระโดยใช้แพลตฟอร์มทางสังคม (เช่น Facebook, Skype และอื่นๆ) มีการเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาโดยใช้ Wilcoxon signed rank test เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน 6 ด้าน (ได้แก่ ขอบข่ายของคำศัพท์ ความถูกต้องของไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การมีปฏิสัมพันธ์ ความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเนื้อหา และการออกเสียง) ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (CEFR) ปีพ.ศ. 2560 นอกจากนี้ยังเปรียบเทียบคะแนนจากแบบสอบถามความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ Wilcoxon signed rank test เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนใน 3 องค์ประกอบสำคัญ (ได้แก่ ความรับผิดชอบโดยส่วนตัวของผู้เรียน ความสามารถโดยส่วนตัวของผู้เรียน และการเรียนรู้โดยอิสระ) ซึ่งองค์ประกอบแต่ละด้านประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์, การกำหนดความก้าวหน้าของการเรียนรู้, การทำสิ่งริเริ่ม, การตัดสินใจเลือกวิธีการหรือเทคนิค กลวิธีการสื่อสารและแหล่งทรัพยากร, การตรวจสอบ

ขั้นตอนของงานออนไลน์และโครงการโดยอิสระ, และการประเมินงานออนไลน์และโครงการโดยอิสระ ผลของงานวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงในความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนหลังจากที่นักศึกษาได้รับการสอนกลวิธีการสื่อสารในสภาพการเรียนรู้แบบผสมผสาน และความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานโครงการเป็นฐานโดยใช้การสอนกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับสูง ดังนั้นแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานโครงการเป็นฐานโดยใช้การสอนกลวิธีการสื่อสารสามารถใช้ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนได้

มานิการ์ พรหมสุข (2566) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมิฟิเคชันและความเป็นจริงเสริมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมิฟิเคชันและความเป็นจริงเสริมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมิฟิเคชันและความเป็นจริงเสริมที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมิฟิเคชันและความเป็นจริงเสริม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน ทั้งหมด 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมิฟิเคชันและความเป็นจริงเสริม 2) แบบวัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง 3) แบบสะท้อนคิดการเรียนรู้ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับชุดกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ การแจกแจงความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (Dependent T – Test) และการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมิฟิเคชันและความเป็นจริงเสริมมีจำนวนทั้งหมด 5 ชุด ได้แก่ 1) Food and Drinks 2) A Lovely Town 3) Products 4) Warning Signs และ 5) Occupations แต่ละชุดกิจกรรมประกอบด้วย 1) กิจกรรมในชั้นเรียนซึ่งมีขั้นตอนการสอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นชี้แจงกติกาและภารกิจ ขั้นทำภารกิจสำรวจสื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยความเป็นจริงเสริม ขั้นทำภารกิจทางภาษาอังกฤษ และขั้นตรวจสอบความเข้าใจและให้ผลป้อนกลับ และ 2) กิจกรรมฝึกฝนด้วยตนเองนอกห้องเรียนซึ่งมีขั้นตอนการสอน 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการทบทวนความรู้และขั้นฝึกฝนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง 2. ผลการศึกษาประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมิฟิเคชันและความเป็นจริงเสริม พบว่า 1) คะแนนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความต้องการเรียนรู้และทำกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ชัดเจนขึ้นเพื่อพัฒนาข้อบกพร่องของตนเอง และเริ่มตระหนักถึงประเด็นภาษาใน

กิจกรรมที่ทำและสื่อที่นำมาใช้มากขึ้น อีกทั้งยังเริ่มปรับปรุงเทคนิคการเรียนรู้ของตนเองโดยพิจารณาจากปัญหาหรือข้อบกพร่องที่พบในการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเดิม 3. นักเรียนมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมิฟิเคชันและความเป็นจริงเสริมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยนักเรียนมีความเห็นว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนาน ทำท่าย มีสื่อที่น่าสนใจ ทันสมัยและแปลกใหม่ และช่วยให้จดจำได้ดีขึ้นจากการใช้ตัวอย่างที่พบได้จริงในชีวิตประจำวัน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ ที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนได้นั้นจะต้องเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ผ่านสื่อและกิจกรรมที่หลากหลาย มีการจัดหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ทุกที่ทุกเวลา แหล่งเรียนรู้เหล่านี้อาจรวมถึง หนังสือ เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน วิดีโอ และสื่ออื่น ๆ ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และให้ข้อเสนอแนะและการสนับสนุนมุ่งเน้นไปที่ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนมีบทบาทในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง รูปแบบการเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น ซึ่งล้วนเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

งานวิจัยต่างประเทศ

Lee (2017) ได้ศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง (learner autonomy) ในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน EFL โดยเน้นการทบทวนตนเองและการวิพากษ์โดยเพื่อน (Self and Peer Review) ระดับมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นการทบทวนตนเองและการวิพากษ์โดยเพื่อน ต่อการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียน เพื่อหาวิธีปรับปรุงคุณภาพชั้นเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ มีการจัดชั้นเรียนการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วยนักเรียน 29 คนที่เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ และจัดให้มีบทเรียนในช่วงเจ็ดสัปดาห์ วัดและประเมินผลการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับผลกระทบของชั้นเรียนการเขียนภาษาอังกฤษต่อแรงจูงใจ ความรับผิดชอบ ความสามารถในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยแบบสอบถามปลายเปิด ดำเนินการกับนักเรียน 4 คน ครูที่ดำเนินโครงการ และผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง 1 คน พบว่า 1) ชั้นเรียนเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นการทบทวนตนเองและการวิพากษ์โดยเพื่อน มีผลเชิงบวกต่อการรับรู้ของนักเรียนต่อความรับผิดชอบของนักเรียนและครู และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน มีผลกระทบปานกลางต่อแรงจูงใจและกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษภายในห้องเรียน 2) ผลแบบสอบถามปลายเปิด บ่งบอกว่าความสามารถในการเขียนของนักเรียนอาจดีขึ้น นอกจากนี้ จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมผู้เรียนอย่างเป็นระบบมากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในชั้นเรียน โดยเฉพาะผลของการทบทวนตนเองและการวิพากษ์โดยเพื่อน สุดท้ายพบว่าความชัดเจนในความรับผิดชอบระหว่าง

ครูและนักเรียนไม่ได้ทำให้ความสามารถในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ต้องให้ความสนใจกับวิธีเพิ่มความสามารถ

Warni et al. (2018) ได้ศึกษาประสบการณ์ของนักเรียนชาวอินโดนีเซียในการใช้เทคโนโลยีเพื่อเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน โดยมุ่งเน้นบทบาทของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง (learner autonomy) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา งานวิจัยใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสาน (mixed-method) โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณผ่านแบบสอบถาม และเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในการเรียนรู้นอกห้องเรียนมีส่วนช่วยส่งเสริมการพัฒนา learner autonomy ของผู้เรียนอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้ (motivation) ความตระหนักรู้เชิงเมตาคอกนิชัน (metacognitive awareness) ความมั่นใจในตนเอง (self-confidence) และทักษะทางสังคม (social skills) สะท้อนให้เห็นว่าการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและสามารถควบคุมการเรียนรู้ของตนเองได้ ช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทเชิงรุกในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

Mustofa et al. (2023) การศึกษาเกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียน (LA) ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) โดยการศึกษาได้ใช้หนังสือเรียน EFL Erlangga Straight Point Series (ESPS) ในการส่งเสริมการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียน การศึกษาใช้การออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน จำนวน 20 คน และครู EFL 1 คน ที่โรงเรียนมัธยมเอกชนสอนศาสนาอิสลามในเมืองเบงกูลู ประเทศอินโดนีเซีย รวบรวมข้อมูลจากการประเมินตำราเรียน แบบสอบถามนักเรียน และการสัมภาษณ์อาจารย์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กรอบการทำงานของ Nunan (1997) แบบสอบถามใช้การคำนวณร้อยละ และผลการสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เฉพาะเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า หนังสือเรียน EFL ไม่สามารถส่งเสริมการเรียนแบบพึ่งพาตนเองได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ นักเรียนยังรับรู้ bahwa หนังสือเรียนสนับสนุน LA ผ่านหลักการของกิจกรรมในชั้นเรียน การประเมินตนเอง และการไตร่ตรองตนเองเท่านั้น ในขณะที่ครูมีทัศนคติเชิงบวกต่อ LA แต่ไม่มีการสนับสนุนจากสถาบันสำหรับการนำไปปฏิบัติ การศึกษานี้แสดงให้เห็นบทบาทสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดในด้านการศึกษาเพื่อสนับสนุนผู้เรียนที่เป็นอิสระผ่านหนังสือเรียน EFL

Romanyshyn และ Freiuk (2024) ได้ศึกษาการวิจัยเชิงปฏิบัติการขนาดเล็กที่มุ่งพัฒนาการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียน EFL ผ่านการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Flipped Classroom ในระดับมัธยมศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น Grade 9 จำนวน 7 คน และครู 3 คน ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (mixed-method) เก็บข้อมูลผ่านการสังเกต แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ

Flipped Classroom ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาสื่อ เช่น วิดีโอและเอกสารล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน และใช้เวลาในชั้นเรียนสำหรับการอภิปราย ทำกิจกรรม และสร้างผลงาน สามารถส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนมีความตระหนักรู้ในตนเอง (self-awareness) เพิ่มขึ้น มีแรงจูงใจในการเรียนรู้สูงขึ้น และสามารถบริหารเวลาในการเรียนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีทัศนคติที่เปลี่ยนไป โดยมองว่าครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) และตระหนักถึงความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองผ่านการประเมินตนเองและการเรียนรู้ร่วมกัน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยยังพบข้อจำกัดบางประการ เช่น ความพร้อมของครูในการใช้แนวทางการสอนแบบเน้นผู้เรียน ความสามารถของผู้เรียนในการกำกับตนเอง ทักษะด้านการคิดเชิงเมตาคognition และข้อจำกัดด้านทรัพยากรและเทคโนโลยี ดังนั้นการใช้ Flipped Classroom จึงเป็นแนวทางที่มีศักยภาพในการส่งเสริม learner autonomy ในบริบทการเรียนภาษาอังกฤษ โดยช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทในการกำกับการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผลการศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง พบว่ามีทั้งงานวิจัยเชิงสำรวจเพื่อวัดระดับและความคิดเห็นของนักเรียนและผู้สอนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง งานวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และงานวิจัยเชิงทดลองที่น่าตัวแปรต่าง ๆ มาพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจสภาพปัญหาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง และเห็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือประเภทต่าง ๆ ในการวัดและประเมินผลระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังทำให้ผู้วิจัยมองเห็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ที่เป็นทักษะอันสำคัญในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตในงานวิจัยของตนเองอีกด้วย

8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 9 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งดำเนินการศึกษาวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

แหล่งข้อมูล

1. ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด จำนวน 8 คน ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 2 คน โดยเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา หรือครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ที่มีประสบการณ์และผลงานด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 2 คน โดยเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา หรือครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ที่มีประสบการณ์และผลงานด้านการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 2 คน โดยเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา หรือครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ที่มีประสบการณ์และผลงานด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 2 คน โดยเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา หรือครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ที่มีประสบการณ์และผลงานด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ไม่น้อยกว่า 5 ปี

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังเรียนในรายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษอ่านเขียน จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
2. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
4. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
5. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ 2) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน 3) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 4) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง 5) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการและแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียน

ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองมีขั้นตอนการสร้างและประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้กำหนดประเด็นแบบสัมภาษณ์

2. นำข้อมูลที่ได้มากำหนดเป็นประเด็นในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และจัดทำร่างแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและนักเรียนตามประเด็นที่ได้จากการศึกษา จำนวน 5 ฉบับ ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ฉบับได้แก่

ฉบับที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ โดยผู้ให้สัมภาษณ์ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 2 คน ประกอบด้วยแนวคำถาม ดังนี้

1) ปัจจัยที่จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการมีประสิทธิภาพ

2) จุดเน้นของการจัดการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

3) เทคนิคการปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการจัดการเรียนรู้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

4) เทคนิคการจัดกลุ่มที่ดีในการจัดการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

5) บทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

6) ข้อควรระวังในการจัดการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ฉบับที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้ให้สัมภาษณ์ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 2 คน ประกอบด้วยแนวคำถาม ดังนี้

1) แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และลักษณะของกิจกรรมแนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เหมาะสมจะนำมาใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2) กิจกรรมและสถานการณ์ที่ควรนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้เกิดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

3) บทบาทผู้สอน ในการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

4) จุดเน้นของการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

5) ข้อควรระวังในการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

6) ปัจจัยที่จะทำให้การจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพ

ฉบับที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้ให้สัมภาษณ์ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 2 คน ประกอบด้วยแนวคำถาม ดังนี้

1) แนวทางการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีประสิทธิภาพ

2) วิธีการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

3) กิจกรรมที่ผู้สอนควรใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ในชั้นเรียน

4) ความครบถ้วนของตัวบ่งชี้ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น

ฉบับที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้ให้สัมภาษณ์ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 2 คน ประกอบด้วยแนวคำถาม ดังนี้

1) แนวทางการส่งเสริมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีประสิทธิภาพ

2) คุณลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

3) วิธีการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

4) กิจกรรมที่ผู้สอนควรใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในชั้นเรียน

5) ความครบถ้วนของตัวบ่งชี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น

ฉบับที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยผู้ให้สัมภาษณ์ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 10 คน ประกอบด้วยแนวคำถาม ดังนี้

1) แนวทางการใช้สื่อในการเรียนที่นักเรียนสนใจ และสามารถเข้าถึงได้ เป็นอย่างไร

2) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ควรมีเนื้อหาที่สำคัญและจำเป็นในชีวิตประจำวันของนักเรียน เกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้างที่นักเรียนให้ความสนใจ

3) นักเรียนคิดว่า ควรมีแนวทางในการวัดและประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองอย่างไร

3. สร้างแบบสัมภาษณ์ตามโครงสร้างและลักษณะเครื่องมือที่กำหนดไว้ แล้วนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องในด้านเนื้อหา รวมถึงความเหมาะสมในการใช้ภาษา แก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความถูกต้องชัดเจน

4. นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน (รายนามผู้เชี่ยวชาญปรากฏในภาคผนวก ก2) พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

5. นำผลการตรวจให้คะแนนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน มาวิเคราะห์หาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยแบบสัมภาษณ์ที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าข้อคำถามทุกข้อมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

6. ปรับปรุงข้อคำถามบางข้อของแบบสัมภาษณ์ ตามผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ คือ การปรับใช้ภาษา และการเชื่อมคำ แล้วนำแบบสัมภาษณ์ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง

7. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาตการสัมภาษณ์จากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์ไปถึงผู้เชี่ยวชาญ

2. ผู้วิจัยติดต่อนัดหมายผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน (รายนามผู้เชี่ยวชาญปรากฏในภาคผนวก ก1) เพื่อทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเองและการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีแบบออนไลน์ ผ่านทางโปรแกรม Microsoft team และ Application Line

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและนักเรียน โดยการจดบันทึก บันทึกเสียงและนำมาถอดเทป สรุปสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 2 คน ได้แก่ โดยเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา และครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ที่มีประสบการณ์และผลงานด้านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ โดยการสัมภาษณ์ทางออนไลน์

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 2 คน โดยเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา และครูวิทยฐานะชำนาญการ

การพิเศษขึ้นไป ที่มีประสบการณ์และผลงานด้านการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่น้อยกว่า 5 ปี

3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 2 คน โดยเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา และครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ที่มีประสบการณ์และผลงานด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

3.4 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 2 คน โดยอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา และครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ที่มีประสบการณ์และผลงานด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ไม่น้อยกว่า 5 ปี

3.5 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังเรียนในรายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษอ่านเขียน จำนวน 10 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในระยษะนี้ จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative data analysis) ทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมจากการวิเคราะห์เอกสาร และแบบบันทึกการสัมภาษณ์ โดยการจัดเรียงและลำดับข้อมูลให้พร้อมต่อการวิเคราะห์ จากนั้นจัดกลุ่มข้อมูลและใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) (Fraenkel et al., 2011) เพื่อจับประเด็น (theme) ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำไปใช้เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน โดยเป็นผู้มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป ที่มีประสบการณ์ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอนอย่างน้อย 10 ปี และมีผลงานวิจัยหรือตำรา หรือมีบทบาทสำคัญในด้านการจัดการเรียนการสอนทางด้านศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ หรือการพัฒนาหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน

1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ โดยเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 10 ปี และผลงานวิจัยหรือตำรา หรือมีบทบาทสำคัญในด้านการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 1 คน

1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 10 ปี และผลงานวิจัยหรือตำรา หรือมีบทบาทสำคัญในด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 1 คน

1.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี และผลงานวิจัยหรือตำรา หรือมีบทบาทสำคัญในด้านการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 1 คน

1.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี และผลงานวิจัยหรือตำรา หรือมีบทบาทสำคัญในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 1 คน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 15 คน จำนวน 1 ห้องเรียน จาก 2 ห้องเรียน ซึ่งเป็นห้องเรียนปกติ ที่มีบริบทการเรียนการสอนคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2 เอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.2 แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.3 แบบบันทึกผลการทดลองนำร่อง

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีขั้นตอนการดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 นำข้อมูลจากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน การเขียนแบบเน้นกระบวนการ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง มากำหนดเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ โดยการนำเสนอรูปแบบแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย หลักการวัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ ประกอบด้วย แนวทางการจัดการเรียนรู้ บทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียน

ตอนที่ 4 ผลที่เกิดกับผู้เรียน

1.2 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ในขั้นที่ 1 มาสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน และแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

1.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาสร้างแบบร่างของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบของรูปแบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้มาจากการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญ รวมถึงแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่

1. หลักการ กำหนดจากการการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ได้เป็นหลักการ 4 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คำนึงถึงความแตกต่างด้านจังหวะการเรียนรู้ ความสามารถ และความสนใจ มีการจำแนกบทเรียนและกำหนดอัตราการเรียนรู้แต่ละหน่วยเพื่อสร้างความรับผิดชอบ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ชี้นำ ให้คำปรึกษา สนับสนุน กระตุ้น ติดตามและให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสม่ำเสมอ

ประการที่ 2 บูรณาการการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) กำหนดโครงสร้างบทเรียนชัดเจน ให้ผู้เรียนจัดการเวลาเรียนรู้ด้วยตนเอง มีระบบรองรับเป็นลำดับขั้น พร้อมบทเรียนสำรองที่เข้าใจง่ายและความช่วยเหลือจากครูเมื่อจำเป็น

ประการที่ 3 เน้นคุณภาพกระบวนการที่นำสู่ผลงาน ส่งเสริมการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) ตามขั้นตอนวางแผน เขียนร่าง ตรวจทาน แก้ไขอย่างเป็นระบบ ออกแบบกิจกรรมที่เน้นการทำงานร่วมกัน เพิ่มความเชี่ยวชาญผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือกัน

ประการที่ 4 มุ่งพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ทั้งในด้านเนื้อหา การจัดระเบียบข้อมูลและความคิด และความถูกต้องในการใช้ภาษา ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน เลือก กลวิธีการเรียน ประเมินความก้าวหน้า และติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กำหนดตามองค์ประกอบของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการพัฒนา 3 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา เป็นการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with imagination) 2) ด้านการจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of information and idea) และ 3) ด้านการใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure) และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง 6 ด้าน ได้แก่ 1) การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals) 2) การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning) 3) การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies) 4) การตรวจสอบและ ประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self-reflection their own use of learning strategies) 5) แรงจูงใจ (Motivation) 6) การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition)

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้มาจากการศึกษาเอกสารและการสังเคราะห์ผลการ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ กำหนดเป็นแนวทางและเป็นกรอบในการสร้างขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) เป็นการเริ่มบทเรียนในชั้นเรียน เพื่อให้ ข้อมูลกระตุ้นความคิด และรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน ให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์ใน การเขียน ประกอบด้วยกิจกรรม ต่าง ๆ เช่น กระตุ้นการเขียน (Being Motivated to Writing) โดยใช้สื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เช่น รูปภาพ เพลง คำถาม การระดมความคิด (Brainstorming Ideas with Others) และระบุหัวข้อ (Defined a Topic) นักเรียนเลือกความคิดและกำหนดความคิดที่จะเขียน (Selecting Idea and Establishing a Viewpoint) เพื่อตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของการเขียน และ รายงานหัวข้อเรื่องที่ชอบ ไว้เป็นตัวเลือกให้มาจากนั้นจึงเลือกหัวข้อที่ชอบที่สุด

จากนั้นมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) เข้าใจเรื่องราว (Understanding the topic) 2) ลักษณะสำคัญของหัวข้อ (Feature of a topic) 3) สำรวจโลกของ เรื่องราว (Exploring the world for stories) เพื่อให้ผู้เรียนทราบข้อมูลทั่วไปและตัวอย่างของงาน เขียนประเภทนั้น ๆ

โดยภาระงานที่ผู้เรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์คือ การวางเป้าหมาย (Setting goal) โดยนักเรียนเขียนแผนการทำงานใน learning log โดยระบุเป้าหมายการทำงาน เพื่อวางแผนและติดตามการทำงานของตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) เป็นกิจกรรมในชั้นเรียนโดยผู้เรียนนำการวางเป้าหมาย (Setting goal) ที่ได้จากการเรียนออนไลน์ก่อนเข้าชั้นเรียนมาวางแผนการเขียน (Planning and Outlining) นักเรียนออกแบบโครงสร้างของงานเขียน วางแนวคิดตามลำดับเพื่อง่ายต่อการเข้าใจ เช่น สร้างแผนผังความคิด การทำหมวดหมู่คำโดยการทำผังความคิด หรือเขียนบันทึกจัดเก็บแนวคิดและความรู้สึก หรือจดบันทึกโครงสร้างของงานเขียน โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้จากขั้นตอนนี้คือ ข้อมูลแผนการเขียน outline คร่าว ๆ เช่น องค์ประกอบของเรื่อง การนำเสนอเรื่องราวผ่านภาพ (stories visually), การวางแผนลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ (planning the sequence of events) ของงานเขียน เพื่อนำมาวางแผนต่อไปในขั้นที่ 3 ในชั้นเรียน

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) อารมณ์และเสียงของงานเขียน (Mood and Tone) 2) ธีมของงานเขียน (Theme Inspiration Board) 3) เทคนิคการติดตามงานเขียน (Detecting work) หาข้อมูลประกอบการเขียน โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่ครูกำหนด เช่น วิดีโอ แบบฝึกหัด หรือนักเรียนค้นคว้าด้วยตนเอง โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์คือ ข้อมูลรายละเอียดในการตกแต่งงานเขียนแผนการเขียน outline โดยทำออกมาในรูปแบบ mapping หรือ listing

ขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching) เป็นกิจกรรมในชั้นเรียนที่นักเรียนนำแผนการเขียน outline ที่มีการรวบรวมข้อมูลเช่น ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่คาดว่าจะต้องใช้ประกอบการเขียน มาทำกิจกรรมในชั้นเรียนคือ การพัฒนาความคิด (Developing Ideas) โดยการพูดคุยกับเพื่อน ซึ่งการพูดคุยกับเพื่อนจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนในเรื่องแผนการเขียน แนวคิดในการเขียน จุดประสงค์ในการเขียน และความสนใจของผู้อ่านจะช่วยให้เกิดแนวคิดในการเขียน โดยสิ่งที่ผู้เรียนจะได้จากการทำกิจกรรมในชั้นเรียนในขั้นที่ 3 คือ แนวคิดในการเขียนเพื่อนำมาเพิ่มเติมรายละเอียดหรือปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นเขียนแผนการเขียน outline 2

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) จัดระเบียบแนวคิด (From Chaos to Order) 2) พิมพ์เขียวของเรื่องราว (The blueprint of your work) เรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิคการวางโครงสร้างงานเขียน รวมถึงโครงเรื่องย่อย และมุมมองที่หลากหลายของงานเขียนประเภทนั้น ๆ สิ่งที่นักเรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์ในครั้งนี้คือความรู้ในการเรียบเรียงงานเขียนเพื่อนำมาปรับใช้ในงานเขียนของตนเอง

ขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) เป็นการตัดสินใจให้ได้ว่าสิ่งใดควรตัดออกสิ่งใดควรรวมเข้าด้วยกัน จะเริ่มต้นและสิ้นสุดตรงจุดใดและชี้ให้เห็นได้ชัดเจนว่าจะจำส่วนต่าง ๆ

มาเรียบเรียงอย่างไร โดยผู้เรียนลำดับความคิดออกมาเป็นคำ วลี หรือเป็นประโยคให้มากที่สุด เป็นงานเขียนฉบับร่างครั้งที่ 1 (draft 1)

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) สร้างงานเขียน (from plan to paper) 2) ศิลปะการบรรยาย (The art of description) เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้เทคนิคการสร้างผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนเองให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) เป็นการนำงานเขียนข้อความเรียบเรียงข้อมูลแบบลองผิดลองถูกจากการเรียนออนไลน์ นำสิ่งที่คิดไว้หรือนำรายการคำที่รวบรวมได้มาเขียนเป็นประโยคและย่อหน้าต่าง ๆ ให้มากที่สุด

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) การเลือกใช้คำศัพท์ (Building Better Vocabulary) 2) การเขียนประโยคให้สมบูรณ์ (Building Better Sentences) 3) ไวยากรณ์ (Grammar) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเนื้อหา โดยการใช้คำศัพท์ที่ดีขึ้นเหมาะสมกับงานเขียน การเขียนประโยคและหลักภาษาที่ถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น มาปรับปรุงงานเขียนฉบับร่างเป็นเขียนฉบับร่าง (draft 2) เพื่อนำชิ้นงานมาทำกิจกรรมในชั้นเรียนในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing) เป็นการทบทวนส่วนเนื้อหา การเลือกใช้คำ และการตรวจแก้กลไกการเขียน ในชั้นเรียนผ่านกิจกรรมวิพากษ์แลกเปลี่ยน (Peer Editing) นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกับเพื่อน เพื่อเลือกเปลี่ยนความคิดเห็น นำเสนอใช้คำศัพท์ การใช้สื่อ และแนะนำการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) และทบทวนและแก้ไข (Proofreading and Editing) จากการอ่านทบทวนงานเขียนอีกครั้งด้วยตนเอง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ มุ่งเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจในเนื้อเรื่องที่เขียน เป็นการตรวจสอบการสะกด วรรคตอน ไวยากรณ์ และความถูกต้องทางภาษา

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) โลกแห่งการตีพิมพ์ (The world awaits) เป็นการ workshop เกี่ยวกับการออกแบบโดยใช้แพลตฟอร์ม เช่น Canva หรือ Adobe Spark สอนนักเรียนถึงวิธีการเผยแพร่ด้วยตนเองบนแพลตฟอร์ม เช่น Amazon Kindle Direct Publishing หรือ Wattpad เพื่อแนะนำนักเรียนให้รู้จักกับโลกแห่งการตีพิมพ์ ส่งเสริมให้นักเรียนแบ่งปันผลงานกับผู้ชมในวงกว้าง

โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้หลังจากเรียนออนไลน์คือ งานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ฉบับสมบูรณ์ จากการออกแบบ (design) นักเรียนออกแบบ ชิ้นงานจัดรูปแบบงานเขียนให้เหมาะสม เพื่อเก็บสะสมผลงาน (Storing) เก็บผลงานไว้เพื่ออ้างอิง พัฒนาต่อยอด หรือเผยแพร่ผลงาน (Sharing) ไม่ว่าจะเป็นการเผยแพร่ในห้องเรียน การส่งให้กับครู หรือการเผยแพร่ผ่านช่องทางอื่น ๆ นำเสนอผลงานผ่านสื่อต่างๆ เช่น พิมพ์ แพร่ออนไลน์

ขั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing) เป็นการนำเสนอผลงานการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน และสะท้อนคิดกระบวนการการทำงานและผลงานของนักเรียนร่วมกับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

4. การวัดและประเมินผล กำหนดตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ โดยใช้แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ ได้จากการสังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นำมากำหนดเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ บทบาทผู้สอน และบทบาทผู้เรียน โดยให้ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้วิเคราะห์และออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสม อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ส่งเสริมการคิดเชิงลึกและการสะท้อนคิด ให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสม่ำเสมอ และเป็นต้นแบบที่ดีในกระบวนการเขียน ส่วนผู้เรียนทำหน้าที่เป็นผู้เรียนรู้อย่างกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบร่วมมือ จัดการตนเอง บันทึกและสะท้อนคิดกระบวนการเรียนรู้ของตน รวมถึงเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนและผู้เรียนมีบทบาทร่วมกันอย่างสมดุล ในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

ตอนที่ 4 ผลที่เกิดกับผู้เรียน คือ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

1.3 นำแบบร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2. เอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ผ่านการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน มีขั้นตอนการดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 กำหนดโครงสร้างของเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) คำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) กระบวนการเรียนการสอน 3) บทบาทของผู้สอน 4) บทบาทของผู้เรียน 5) โครงสร้างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล 7) แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้ใช้รูปแบบเข้าใจ และสามารถนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปได้

2.2 เขียนเอกสารประกอบรูปแบบตามโครงสร้างที่ระบุไว้

2.3 นำเอกสารประกอบรูปแบบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาเทคนิค วิธีการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบและเอกสาร ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และกำหนดองค์ประกอบของการประเมิน โดยพิจารณา องค์ประกอบของรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบทุกองค์ประกอบ

3.2 กำหนดจุดประสงค์และองค์ประกอบของการประเมิน ดังนี้

1) ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาใน องค์ประกอบการนำเสนอของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 4 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ที่มาของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล โดยกิจกรรมการเรียนการสอนมี จำนวน 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) 2) ขั้นการวางแผน (Planning) 3) ขั้นการค้นคว้า (Researching) 4) การจัดระเบียบความคิด (Organizing) 5) การเขียนร่าง (Drafting) 6) การตรวจทาน (Editing) 7) การจัดพิมพ์ (Publishing) ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ และตอนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2) ประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดย พิจารณาในองค์ประกอบของเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทุกองค์ประกอบ ได้แก่ 1) คำแนะนำในการใช้เอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) กระบวนการเรียนการสอน 3) รายละเอียดของบทบาทของผู้สอนและบทบาทผู้เรียน 4) โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) ระยะเวลาในการใช้รูปแบบ 6) แนวทางการวัดและประเมินผล และ 7) แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้

3.3 สร้างแบบประเมินรูปแบบและเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบจัดอันดับคุณภาพแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความ เหมาะสมของภาษาที่ใช้ และ ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.5 แล้วนำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน (รายละเอียดปรากฏใน ภาคผนวก ก3) พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องในการใช้ภาษาและ ความเป็นปรนัย และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.6 นำแบบประเมินมาแก้ไขปรับปรุง จากนั้นนำไปจัดทำเป็นแบบประเมินเอกสาร ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ข)

4. แบบบันทึกผลการทดลองนาร่อง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบบันทึกผลทดลองนาร่อง ซึ่งเป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยใช้บันทึก พฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่จัดทำขึ้น มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้เพียงใด บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึก

4.2 กำหนดกรอบประเด็นในการบันทึก เพื่อศึกษาความสามารถในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้ในการปฏิบัติจริงและมีระยะเวลาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรม และการใช้สื่อ โดยได้ทำการศึกษาผลที่พบ ปัญหา และแนวทางการพัฒนา 2 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ได้ ในบริบทสถานการณ์จริง มีความเหมาะสมสอดคล้องระหว่างระยะเวลา กับเนื้อหา/กิจกรรม และ สื่อ กับเนื้อหา/กิจกรรม

ส่วนที่ 2 ด้านผลการจัดการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ พึ่งพาตนเอง สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

4.3 สร้างแบบบันทึกผลการทดลองนาร่อง เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended)

4.4 นำแบบบันทึกผลการทดลองนาร่อง ที่สร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ ความถูกต้อง ความครอบคลุมของประเด็นและวัตถุประสงค์ในการประเมินและความเหมาะสมของ ภาษาที่ใช้

4.5 นำแบบบันทึกผลการทดลองนาร่อง ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (รายนามผู้เชี่ยวชาญปรากฏใน ภาคผนวก ก3) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเนื้อหา

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเนื้อหา

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับเนื้อหาปรับปรุงแก้ไข

4.6 วิเคราะห์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน โดยการคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (เทียมนจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2548, น.181) และคัดเลือกข้อความที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50

ขึ้นไป จากการวิเคราะห์ พบว่า แบบบันทึกผลการทดลองนาร่องมีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 แสดงว่าข้อคำถามทุกข้อมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้

4.7 จัดพิมพ์แบบบันทึกความเป็นไปได้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ทำการออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือ

2. ติดต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

3. นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้พร้อมกับแบบประเมินความเหมาะสมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน (รายนามผู้เชี่ยวชาญปรากฏในภาคผนวก ก3) โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

4. นำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบและเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ พัฒนาขึ้นไปทดลองนาร่องกับนักเรียนโรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน

6. สังเกตผลการทดลองนาร่อง และทำการบันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการทดลองนาร่อง ในประเด็น 1) ด้านการจัดการเรียนรู้ และ 2) ด้านผลการจัดการเรียนรู้

7. นำผลที่ได้จากแบบบันทึกผลการทดลองนาร่อง มาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยจัดทำเป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.1 นำผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 105) การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผล คือ

4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.2 กำหนดเกณฑ์เพื่อตัดสินผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า 3.51 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 ถือว่ามีความเหมาะสม

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกผลการทดลองนำร่อง มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และสร้างข้อสรุปอุปนัยถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และปัญหาที่เกิดจากการทดลองนำร่องรูปแบบในแต่ละประเด็น

3. นำผลข้อสรุปที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้รูปแบบมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การดำเนินการในขั้นตอนนี้เป็นการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ และนำมาปรับปรุงแก้ไขจนได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์จากขั้นตอนที่ 2 มาทดลองใช้ โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

แหล่งข้อมูล

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 13 คน ซึ่งได้โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการทดลอง ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
2. แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log) เพื่อประเมินการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

3. แบบบันทึกภาคสนาม เพื่อบันทึกผลการศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ระหว่างการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยพัฒนาและประยุกต์ใช้แบบวัด Creative writing จาก AQA GCSE English Language (2022) เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และแนวทางในการสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และเกณฑ์การให้คะแนน

1.2 กำหนดจุดประสงค์ องค์ประกอบ เนื้อหา และคุณลักษณะของแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบอัตนัย ลักษณะข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 3 หัวข้อ เป็นทางเลือกที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่

ตาราง 5 แสดงโครงสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

หัวข้อ/เนื้อหา	จำนวนข้อ
1. บทวิจารณ์ (review)	3 (2)
2. การเขียนเชิงบรรยายหรือเล่าเรื่อง (narrative or story writing)	3 (2)
3. เรื่องสั้น (short story)	3 (2)

*หมายเหตุ สร้างข้อคำถามจำนวนหัวข้อละ 3 ข้อ เลือกใช้จริงหัวข้อละ 2 ข้อ รวมเป็น 6 หัวข้อ

จากตาราง 5 ที่แสดงข้างต้น ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามตามลักษณะของเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ โดยนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 1 หัวข้อ จากตัวเลือก 6 หัวข้อที่ผู้วิจัยได้กำหนดให้ ภายในระยะเวลา 2 ชั่วโมง (120 นาที) ความยาวประมาณ 300-500 คำ และสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยพัฒนาและประยุกต์ใช้แบบประเมิน Creative writing จาก AQA GCSE English Language (2022) คะแนนเต็ม 40 คะแนน ประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านเนื้อหา โดยการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with imagination) 12 คะแนน 2) ด้านจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of information and idea) 12 คะแนน และ 3) ด้านการใช้ภาษา (Accuracy of

sentence structure) 16 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 6 แสดงเกณฑ์การประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

องค์ประกอบ	ระดับคะแนน	คุณภาพ
ด้านเนื้อหาและการจัดระเบียบข้อมูล (24 คะแนน)		
1. ด้านเนื้อหา โดยการใช้สื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with imagination) (12 คะแนน)		
1.1 การนำเสนอ ตอบโจทย์และ น่าสนใจ	4	- การเขียนสื่อสารครอบคลุมและโดดเด่น ตอบโจทย์ได้ครบถ้วนทุกประเด็นที่กำหนด - เนื้อหาน่าสนใจและดึงดูดผู้อ่านตั้งแต่ต้นจนจบ มีแนวคิดใหม่ที่สร้างสรรค์และลึกซึ้ง - แสดงความเข้าใจในเรื่องที่เขียนได้อย่างชัดเจนและครบถ้วน
	3	- การเขียนสื่อสารมีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์ได้ชัดเจนและครอบคลุมประเด็นหลัก - เนื้อหาน่าสนใจและมีความคิดสร้างสรรค์ ผู้อ่านติดตามเรื่องได้ง่าย - แสดงความเข้าใจในหัวข้อได้ดี
	2	- การเขียนสื่อสารที่ยอมรับได้ ตอบโจทย์บางส่วน - มีเนื้อหาที่น่าสนใจในบางประเด็นมีการพัฒนาแนวคิดที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกันบ้าง - แสดงความเข้าใจในหัวข้อในระดับพื้นฐาน
	1	- การเขียนสื่อสารเรียบง่ายและจำกัด ไม่ตอบโจทย์อย่างชัดเจนหรือไม่ดึงดูดผู้อ่าน - เนื้อหาไม่ชัดเจน หรือไม่ค่อนำสนใจ ขาดความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ผู้อ่านอาจเบื่อหรือไม่เข้าใจ - แสดงความเข้าใจในหัวข้อน้อยมาก
	4	- ใช้โทนเสียงและสไตล์ที่เชี่ยวชาญและหลากหลาย - โทนเสียงเหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ตลอดเรื่อง

องค์ประกอบ	ระดับคะแนน	คุณภาพ
1.2 การใช้โทนเสียง สไตล์ และรูปแบบงานเขียน		- สไตล์การเขียนสอดคล้องกับรูปแบบงานอย่างสมบูรณ์ - ปรับรูปแบบการเขียนได้หลากหลายตามความเหมาะสม - รู้จักใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการได้อย่างถูกต้อง
	3	- ใช้โทนเสียงและสไตล์ที่เหมาะสมและสอดคล้อง - โทนเสียง และสไตล์การเขียนสอดคล้องกับรูปแบบงานส่วนใหญ่ - ปรับรูปแบบการเขียนได้บ้าง - ใช้ภาษาได้เหมาะสมในหลายส่วน
	2	- ใช้โทนเสียง สไตล์และรูปแบบเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และผู้อ่านบ้างหรือในบางครั้ง - มีการปรับใช้รูปแบบบ้างแต่ไม่สม่ำเสมอ
	1	- ใช้โทนเสียงและสไตล์ที่ไม่เหมาะสมกับผู้อ่านหรือวัตถุประสงค์ - สไตล์การเขียนไม่สอดคล้องกับรูปแบบงาน - ไม่ค่อยปรับรูปแบบการเขียนและใช้แบบเดียวตลอด - ใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับสถานการณ์
1.3 การเลือกใช้ภาษาและคำศัพท์	4	- ใช้คำศัพท์มีความหลากหลาย ชัดช้อน และใช้ถ้อยคำสำนวนเพื่อเสริมความหมาย เหมาะสมกับบริบท และดึงดูดผู้อ่าน - มีการใช้กลไกทางภาษา เช่น การอุปมา อุปไมย การสมมติภาพพจน์ สัมผัสอักษร สัมผัสอรรถ ผสมผสาน เกิดจินตภาพ สร้างอารมณ์ความรู้สึกกันอย่างลงตัวตลอดทั้งเรื่อง (75% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง)
	3	- ใช้คำศัพท์มีความหลากหลายและชัดช้อนบางครั้ง - มีการใช้กลไกทางภาษาที่ชัดเจน สื่ออารมณ์ หรือโน้มน้าวใจผู้อ่าน เกิดจินตภาพ สร้างอารมณ์ความรู้สึก น่าสนใจและประทับใจ (50-74% ของเนื้อเรื่อง)

องค์ประกอบ	ระดับคะแนน	คุณภาพ
	2	- ใช้ภาษาและคำศัพท์ที่ยอมรับได้ ใช้คำศัพท์หลากหลายบ้าง และมีคำยากบ้าง - พยายามใช้ภาษาเปรียบเทียบ สร้างภาพในใจผู้อ่านได้เป็นบางครั้ง เลือกคำได้เหมาะสมบ้าง (25–49% ของเนื้อเรื่อง) ใช้ภาษาได้ในระดับพอใช้
	1	- มีการใช้คำศัพท์ง่าย ๆ และซ้ำกัน ไม่ค่อยใช้ภาษาเปรียบเทียบ ไม่ค่อยสร้างภาพในใจผู้อ่าน เลือกคำไม่เหมาะสมหรือใช้ผิด - มีการใช้กลไกทางภาษาที่เรียบง่ายบ้าง และสื่อความหมายได้พอใช้
2. ด้านการจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of information and idea) (12 คะแนน)		
2.1 การเรียงลำดับเหตุการณ์	4	- เรียงลำดับเหตุการณ์ได้อย่างลื่นไหลและเป็นธรรมชาติ - โครงเรื่องสมเหตุสมผลและน่าติดตาม มีจุดเริ่มต้น พัฒนาการ และจุดจบที่ชัดเจน - ผู้อ่านไม่สับสนและติดตามเรื่องได้ง่ายตลอดทั้งเรื่อง
	3	- เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ชัดเจน - โครงเรื่องสมเหตุสมผลในส่วนใหญ่ มีโครงสร้างเรื่องที่ดี - ผู้อ่านติดตามเรื่องได้ไม่ยาก
	2	- เรียงลำดับเหตุการณ์ได้อย่างเข้าใจ - โครงเรื่องสมเหตุสมผลในบางส่วน มีโครงสร้างเรื่องในระดับพื้นฐาน - ผู้อ่านต้องติดตามบ้างแต่เข้าใจได้
	1	- เรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ชัดเจน - โครงเรื่องไม่สมเหตุสมผล ไม่มีโครงสร้างเรื่องที่ชัดเจน - ผู้อ่านสับสนและติดตามเรื่องไม่ได้
2.2 การเชื่อมโยงความคิด	4	- ความคิดเชื่อมโยงกันได้อย่างสมบูรณ์และต่อเนื่อง ไม่มีความคิดที่หลุดหรือไม่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบ	ระดับคะแนน	คุณภาพ
2.3 การเชื่อมโยง ประโยค		- ผู้อ่านรู้สึกว่าการเชื่อมโยงต่อเนื่องแต่ละส่วนเชื่อมโยงกันอย่างเป็นธรรมชาติ
	3	- ความคิดเชื่อมโยงกันได้ดีและชัดเจน ส่วนใหญ่ความคิดเกี่ยวข้องกัน
		- ผู้อ่านรู้สึกว่าการต่อเนื่องแต่ละส่วนเชื่อมโยงกันได้ดีชัดเจน
	2	- ความคิดเชื่อมโยงกันได้บ้าง มีความคิดที่ไม่เกี่ยวข้องบ้าง
		- ผู้อ่านรู้สึกว่าการขาดตอนบ้าง บางส่วนเชื่อมโยงกันไม่ชัดเจน
	1	- ความคิดเชื่อมโยงกันไม่ได้หรือได้น้อยมาก มีความคิดที่ไม่เกี่ยวข้องกันมาก แต่ละส่วนไม่เชื่อมโยงกันและแยกส่วน
	4	- การเชื่อมโยงประโยคที่ยืดเยื้อและสิ้นเปลือง แบ่งย่อหน้าได้อย่างถูกต้องและชัดเจน
		- ใช้คำเชื่อมได้หลากหลายและถูกต้อง ประโยคเชื่อมต่อกันได้อย่างราบรื่น (เช่น คำสันธาน คำสรรพนาม) ผู้อ่านไม่รู้สึกกระตุกหรือหยุดขาด
	3	- การเชื่อมโยงประโยคที่ดีและเหมาะสม แบ่งย่อหน้าได้ดี
		- ใช้คำเชื่อมได้ถูกต้องในส่วนใหญ่ ประโยคเชื่อมต่อกันได้ดี ผู้อ่านไม่มีปัญหาในการอ่าน
	2	- การเชื่อมโยงประโยคที่ยอมรับได้ แบ่งย่อหน้าได้บ้างแต่ยังไม่สม่ำเสมอ
		- ใช้คำเชื่อมได้บ้างแต่ยังไม่หลากหลาย ประโยคเชื่อมต่อกันได้ในระดับพอใช้ ผู้อ่านต้องหยุดคิดบ้างแต่เข้าใจได้
	1	- การเชื่อมโยงประโยคที่ไม่เพียงพอและขาดตอน แบ่งย่อหน้าไม่ถูกต้องหรือไม่แบ่งเลย ทำให้เนื้อหาดูแยกส่วน
		- ไม่ใช้คำเชื่อมหรือใช้ผิด ประโยคไม่เชื่อมต่อกัน ผู้อ่านรู้สึกขาดตอนและอ่านลำบาก
3. ด้านการใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure) (16 คะแนน)		
3.1 รูปแบบประโยค	4	มีการใช้โครงสร้างประโยคที่หลากหลายได้อย่างถูกต้องตลอดทั้งเรื่องและมีประสิทธิภาพ (ตั้งแต่ 75% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง)

องค์ประกอบ	ระดับคะแนน	คุณภาพ
	3	มีการใช้โครงสร้างประโยคที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (50-74% ของเนื้อเรื่อง)
	2	มีความพยายามในการใช้ประโยคความซ้อนและความรวมได้บ้าง (25-49% ของเนื้อเรื่อง)
	1	การใช้โครงสร้างประโยคอย่างจำกัด ใช้ความเดียวเป็นส่วนใหญ่ มีประโยคความซ้อนหรือความรวมน้อยกว่า 25% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง และซ้ำซาก
3.2 โครงสร้างภาษา	4	มีการใช้โครงสร้างภาษาถูกต้องตามหลักภาษาตลอดทั้งเรื่อง (น้อยกว่า 24% ของเนื้อเรื่อง) อ่านแล้วไม่มีปัญหา
	3	มิใช่ใช้โครงสร้างภาษาถูกต้องตามหลักภาษาส่วนใหญ่ มีข้อผิดพลาดเพียงเล็กน้อย (25-49% ของเนื้อเรื่อง)
	2	มีการใช้โครงสร้างภาษาถูกต้องตามหลักภาษาแต่อาจไม่สม่ำเสมอ (50-74% ของเนื้อเรื่อง)
	1	มีข้อผิดพลาดตามหลักภาษา มากกว่า 75% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง ทำให้การอ่านลำบาก และเข้าใจผิด
3.3 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	4	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้องตลอดทั้งเรื่อง ช่วยเพิ่มความอ่านง่ายและความหมายของเนื้อหา
	3	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเพียงเล็กน้อย (25-49% ของเนื้อเรื่อง)
	2	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดบ้าง (50-74% ของเนื้อเรื่อง)
	1	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีข้อผิดพลาดมากกว่า 75% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง
3.4 การสะกดคำ	4	การสะกดคำถูกต้องสม่ำเสมอตลอดทั้งเรื่อง (75% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง)
	3	การสะกดคำถูกต้องส่วนใหญ่ มีข้อผิดพลาดบ้าง 25-49% ของเนื้อเรื่อง

องค์ประกอบ	ระดับคะแนน	คุณภาพ
	2	การสะกดคำมีข้อผิดพลาด ที่เห็นได้ชัดเจน 50-74% ของเนื้อเรื่อง
	1	มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำตั้งแต่ 75% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง ทำให้การอ่านลำบาก และเข้าใจผิด

จากนั้นกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับการวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยพัฒนาและประยุกต์ใช้จากแบบวัด Creative writing จาก AQA GCSE English Language (2022) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การตัดสิน รายละเอียดตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 แสดงระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ระดับคะแนน	ระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
31-40 คะแนน	ระดับ 4 สื่อสารได้น่าประทับใจและโน้มน้าวใจ (Compelling, convincing communication)
21-30 คะแนน	ระดับ 3 สื่อสารได้สอดคล้องและชัดเจน (Consistent, clear communication)
11-20 คะแนน	ระดับ 2 สื่อสารได้ตรงประเด็นบางส่วน (Some successful communication)
1-10 คะแนน	ระดับ 1 สื่อสารได้เรียบง่ายและจำกัด (Simple, limited communication)

หมายเหตุ 0 หมายถึง ไม่เขียนหรือไม่มีผลงาน

1.3 นำแบบประเมินและเกณฑ์การประเมินที่ได้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.4 ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 5 คน (รายนามผู้เชี่ยวชาญปรากฏในภาคผนวก ก4) ตรวจสอบความเหมาะสมเพื่อหาคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถาม การถอดความเป็นภาษาไทยในบริบทของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยการหาค่าความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) ในระดับมากกว่า .50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสมนำไปใช้ได้ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

จนกว่าจะเห็นพ้องต้องกัน แล้วนำผลการตรวจสอบที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และเกณฑ์การประเมิน มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ทุกประเด็น โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

1.5 จากนั้นนำแบบประเมินไปทดลองนำร่อง โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองนำร่อง จำนวน 15 คน และนำผลคะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มาดำเนินการหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินของแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ Inter-Rater Reliability (IRR) มีผู้ประเมิน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัยและผู้ประเมินภายนอก ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินของแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เท่ากับ 0.84 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ 0.70 ขึ้นไป

1.6 จัดทำแบบประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ฉบับจริงเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

2. แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log)

เป็นแบบบันทึกที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนใช้บันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยผู้วิจัยได้พัฒนาและประยุกต์ใช้แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนรายสัปดาห์ (Weekly learning journal) ดัดแปลงจาก Chinpakdee (2020, p. 259) เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบบันทึกการเรียนรู้ และการเรียนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

2.2 กำหนดวัตถุประสงค์ และกรอบของประเด็นในการบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบบันทึกให้นักเรียนเขียนสะท้อนกระบวนการการทำงานของนักเรียน โดยมีประเด็นในการบันทึกสะท้อนตามองค์ประกอบของการเรียนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น จำนวน 6 หัวข้อ ได้แก่ 1) การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals) 2) การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning) 3) การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies) 4) การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self-reflection their own use of learning strategies) 5) แรงจูงใจ (Motivation) และ 6) การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition)

และมีเกณฑ์การประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ตามรายละเอียด 5 ระดับ ของการนำการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองไปใช้ของ David Nunan (1997, p. 192) ดังนี้

ตาราง 8 แสดงเกณฑ์ประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log)

องค์ประกอบ	ระดับคะแนน	คุณภาพ
1. การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals)	5	กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเองที่ชัดเจน ครบทั้ง 5 องค์ประกอบดังนี้ - Specific (เฉพาะเจาะจง): ระบุสิ่งที่จะทำ - Measurable (วัดได้): มีเกณฑ์ตรวจสอบได้ - Achievable (ทำได้จริง) - Relevant (สอดคล้องกับสิ่งที่เรียน) - Time-bound (มีกรอบเวลา) เช่น "This week, I will write the first draft of my review paragraph (task) using at least three linking words correctly (outcome), by reviewing the sample text and using my class worksheet (strategy), and check my work using the linking words checklist in my learning log (assessment) by Friday (time-bound)."
	4	- กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง ที่ชัดเจน 4 องค์ประกอบ
	3	- กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเองได้ 3 องค์ประกอบ
	2	- กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเองได้ 2 องค์ประกอบ
	1	- กำหนดเป้าหมายกว้าง ๆ ของตนเองได้ 1 องค์ประกอบ หรือตามเป้าหมายการเรียนรู้ของครูผู้สอน

องค์ประกอบ	ระดับคะแนน	คุณภาพ
2. การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning)	5	- วางแผนการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดเวลา ลำดับขั้นตอนการทำงานครบตามกระบวนการเขียนที่กำหนด อย่างเหมาะสมทั้ง 7 ขั้นตอน
	4	- วางแผนการเรียนรู้ของตนเองอย่างมีระบบ กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาได้ค่อนข้างชัดเจน 5-6 ขั้นตอน
	3	- วางแผนการเรียนรู้ของตนเองได้บางส่วน ระบุขั้นตอนเพียง 3-4 ขั้นตอน และยังไม่ชัดเจนเรื่องเวลา
	2	- วางแผนการเรียนรู้ของตนเองได้เพียง 1-2 ขั้นตอน และยังไม่เป็นระบบ
	1	- วางแผนการเรียนรู้ตามแผนการเขียนที่ครูให้
3. การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies)	5	- เลือกใช้สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเป้าหมายและลักษณะส่วนบุคคล และปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้ง 7 ขั้นตอน
	4	- เลือกและใช้สื่อ กิจกรรม และกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเป้าหมายของตนเอง 5-6 ขั้นตอน
	3	- เลือกและใช้สื่อหรือกลยุทธ์การเรียนรู้ได้บางส่วน 3-4 ขั้นตอน แต่ยังขาดความหลากหลาย
	2	- เลือกและใช้สื่อหรือกลยุทธ์การเรียนรู้ได้เพียง 1-2 ขั้นตอน หรือไม่สอดคล้องกับเป้าหมาย
	1	- เลือกใช้สื่อและกลยุทธ์การเขียนเฉพาะที่ครูกำหนด หรือมีให้
4. การตรวจสอบและประเมินผลการใช้ กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self-	5	- บันทึกการตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ สามารถวิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง และระบุแนวทางการปรับแก้ได้อย่างชัดเจนมีประสิทธิภาพทั้ง 7 ขั้นตอน

องค์ประกอบ	ระดับคะแนน	คุณภาพ
reflection their own use of learning strategies)	4	- บันทึกการตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองได้ และสามารถปรับปรุงได้บ้าง ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ/สม่ำเสมอ (5-6 ขั้นตอน)
	3	- บันทึกการตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองได้บางส่วน แต่ยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ/สม่ำเสมอ (3-4 ขั้นตอน)
	2	- บันทึกการตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองได้น้อย ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ/สม่ำเสมอ (2 ขั้นตอน)
	1	- บันทึกการตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง เพียงแค่ 1 ขั้นตอน หรือต้องมีครูคอยการสะท้อนการเรียนรู้ให้
5. แรงจูงใจ (Motivation)	5	- เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ต่อเนื่อง แสดงความตั้งใจ ความรับผิดชอบ และความพยายามในการทำกิจกรรมครบตามระยะเวลาที่กำหนด ทั้ง 7 ขั้นตอนตามระยะเวลาที่ตนเองกำหนด
	4	- เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ตามระยะเวลาที่ตนเองกำหนดอย่างสม่ำเสมอ 5-6 ขั้นตอน
	3	- เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ตามระยะเวลาที่ตนเองกำหนดเป็นบางช่วง 3-4 ขั้นตอน
	2	- เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ตามระยะเวลาที่ตนเองกำหนดไม่สม่ำเสมอ 1-2 ขั้นตอน
	1	- เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ตรงตามแผนที่วางไว้
6. การติดตาม กระบวนการเรียนรู้	5	- ติดตามและบันทึกกระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องครบตามขั้นตอนที่กำหนดทั้ง 7 ขั้นตอน

องค์ประกอบ	ระดับคะแนน	คุณภาพ
ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition)		พร้อมตรวจสอบความก้าวหน้าและปรับการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ
	4	- ติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง 5-6 ขั้นตอน
	3	- บันทึกกระบวนการเรียนรู้ได้บางส่วน 3-4 ขั้นตอน แต่ยังขาดรายละเอียด
	2	- มีการติดตามกระบวนการเรียนรู้ได้ไม่ต่อเนื่อง 1-2 ขั้นตอนหรือไม่มีประสิทธิภาพ
	1	- ปฏิบัติตามตารางเวลาและสภาพแวดล้อมการเขียนที่ครูแนะนำ

จากนั้นกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การตัดสินระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง รายละเอียดดังตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 แสดงระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ระดับคะแนน	ระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
25-30 คะแนน	ระดับ 5 การต่อยอดการเรียนรู้ (Transcendence)
19-24 คะแนน	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
13-18 คะแนน	ระดับ 3 การปรับเปลี่ยน (Intervention)
7-12 คะแนน	ระดับ 2 การมีส่วนร่วม (Involvement)
1-6 คะแนน	ระดับ 1 การตระหนักรู้ (Awareness)

2.3 สร้างแบบบันทึก และเกณฑ์การประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ฉบับร่าง นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุมและเหมาะสมของเนื้อหา

2.4 วิพากษ์และปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำแบบบันทึก และและเกณฑ์การประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 5 คน (รายนามผู้เชี่ยวชาญปรากฏในภาคผนวก ก5) ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ ภาษา ตรวจสอบความตรงของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะในแต่ละข้อ โดยใช้วิธีการให้ผู้เชี่ยวชาญ ให้คะแนนความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

(Index of item objective congruence: IOC) และคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าคะแนนใช้ได้ (มากกว่าหรือ เท่ากับ .50) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 117) และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจนกว่าจะเห็นพ้องต้องกัน โดยมีการแก้ไขคำอธิบายเกณฑ์แต่ละระดับช่วงคะแนนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ ปรับปรุงคำ (wording) ของแต่ละช่วงคะแนนให้มีความสม่ำเสมอ (consistent) โดยยึดความครบของขั้นตอนเป็นหลัก เพื่อให้สามารถนำไปประเมินในสถานการณ์จริงได้ง่าย และสามารถวัดประเมินสิ่งที่ต้องการประเมินได้ตรงอย่างตรงกับจุดประสงค์ และเพิ่มช่อง 0 คะแนน สำหรับนักเรียนที่ไม่บันทึกอะไรเลยส่ง แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log) จากการวิเคราะห์ พบว่า แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่า IOC เท่ากับ 0.80-1.00 และเกณฑ์การประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ ค่า IOC เท่ากับ 0.60-1.00 แสดงว่าข้อคำถามของแบบบันทึกและเกณฑ์การประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ทุกข้อมีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้

2.5 จากนั้นนำแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนไปทดลองนำร่อง โดยเก็บข้อมูลกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองนำร่อง จำนวน 15 คน

2.6 ประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบบันทึก แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากการประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน มาดำเนินการหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน Inter-Rater Reliability (IRR) กำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความสอดคล้องภายในเท่ากับ 0.79 โดยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัยและผู้ประเมินภายนอก ตรวจสอบคุณภาพการตรวจให้คะแนนของเกณฑ์การประเมิน (Rubric score) เพื่อยืนยันความสามารถในการตรวจให้คะแนนของเกณฑ์การประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้

2.7 จัดทำเป็นแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log) และเกณฑ์การประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้เพื่อใช้เก็บข้อมูลต่อไป

3. แบบบันทึกภาคสนาม

แบบบันทึกภาคสนาม เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยใช้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อบันทึกความเปลี่ยนแปลงของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกภาคสนาม

3.2 สร้างแบบบันทึกภาคสนามเพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้

3.3 กำหนดประเด็นและข้อบ่งชี้ในการสังเกตที่ผู้วิจัยจะทำการบันทึก เป็นการศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ตามที่ผู้วิจัยนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ มาใช้ในการสร้างรูปแบบนั้น สามารถส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างไร เพื่อให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยประเด็นที่จะศึกษา ดังนี้

3.3.1 การเปลี่ยนแปลงระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง พัฒนาการของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหา โดยการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with imagination) ด้านที่ 2 ด้านการจัดระเบียบข้อมูล และความคิด (Organization of information and idea) และด้านที่ 3 ด้านการใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure) จากการตรวจภาระงานและการร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ

3.3.2 การเปลี่ยนแปลงระดับของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง หมายถึง พัฒนาการที่ดีขึ้นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ตามองค์ประกอบ 6 ด้าน ดังต่อไปนี้ 1) การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง 2) การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง 3) การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง 4) การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง 5) แรงจูงใจ ในการรับผิดชอบควบคุม พยายาม และเต็มใจที่จะร่วมมือและมีส่วนร่วมในการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน 6) การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งดูได้จากการตรวจแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log) และการเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบ

3.4 นำแบบบันทึกภาคสนามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาความเหมาะสมของภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำ

3.5 นำแบบบันทึกภาคสนามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (รายนามผู้เชี่ยวชาญปรากฏในภาคผนวก ก6) พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของประเด็นการสังเกตกับนิยามศัพท์เฉพาะในแต่ละหัวข้อ แล้วนำผลมาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจนเห็นพ้องกัน โดยมีผลการตรวจสอบความเหมาะสม เท่ากับ 4.62 แสดงว่า แบบบันทึกภาคสนามมีคุณภาพมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้

3.6 นำแบบบันทึกภาคสนามมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปจัดทำเป็นแบบบันทึกภาคสนามฉบับสมบูรณ์ต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

การทดลองรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ออกแบบการทดลอง ออกแบบการทดลองการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยคือ One-group Pretest – Posttest Design มีรายละเอียดดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, น. 64)

ตาราง 10 แสดงแบบแผนการทดลองตามแบบแผน One-group Pretest – Posttest Design

O_{1E}	T	O_{2E}
----------	---	----------

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

O_{1E} แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

T แทน การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

O_{2E} แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

2. วิธีดำเนินการวิจัย การดำเนินการวิจัยกระทำตามลำดับขั้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะหลังทดลอง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ระยะก่อนทดลอง

2.1.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม โดยการจับสลาก 1 ห้องเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม จำนวน 13 คน

2.1.2 จัดเตรียมความพร้อมและชี้แจงรายละเอียดให้กับนักเรียน ก่อนการทดลองทำการวัดและประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ด้วยแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

2.2 ระยะทดลอง

2.2.1 นำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ ดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้น

กระบวนการที่พัฒนาขึ้นกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.2.2 ระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ของตนเอง ด้วยแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log) และผู้วิจัยทำการบันทึกผลการศึกษาความเปลี่ยนแปลงระดับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และศึกษาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียน โดยตรวจแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log) รายสัปดาห์ และบันทึกในแบบบันทึกภาคสนาม ทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน เพื่อติดตามพัฒนาการ

2.3 ระยะหลังทดลอง

2.3.1 หลังการทดลองทำการวัดและประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ด้วยแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน และตรวจสอบการทำบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียน

2.3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.3.3 เปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 จากการตรวจสอบการทำบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

2.3.4 วิเคราะห์ผลและสรุปผลการบันทึกภาคสนาม และบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบคะแนนผลการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนจากรูปแบบ โดยใช้สถิตินอนพารามेटริก Wilcoxon Signed-Rank Test และเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนกับเกณฑ์ โดยใช้สถิตินอนพารามेटริก One-Sample Wilcoxon Signed-Rank Test

2. นำข้อมูลผลการศึกษาความเปลี่ยนแปลงของระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จากแบบบันทึกภาคสนาม และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนจากบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน ในขั้นตอนที่ 3 มาวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ผลเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แยกตามองค์ประกอบและระดับผลการเปลี่ยนแปลงตามคะแนนและเกณฑ์การตัดสิน และนำมาสร้างข้อสรุปเพื่อนำเสนอผลสรุปต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ ได้ทำการประเมินคุณภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ และทดลองนำร่องเพื่อประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติในขั้นตอนที่ 2 ของกระบวนการวิจัย และทำการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อดูประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนในขั้นตอนที่ 3 ของกระบวนการวิจัยแล้ว ดังนั้นการดำเนินการในขั้นตอนนี้จึงเป็นการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน เพื่อศึกษาปัจจัยและอุปสรรค หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 13 คน

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น เป็นแบบสัมภาษณ์ประสบการณ์ของผู้ได้รับผลกระทบ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งได้แก่ นักเรียนกลุ่มทดลอง โดยมีกระบวนการพัฒนา ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องของการสัมภาษณ์ความคิดเห็น
2. กำหนดขอบเขต ประเด็น และหัวข้อที่จะใช้ คือ ปัจจัยและอุปสรรคหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น แบบปลายเปิด (Open ended question) ฉบับร่างตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีประกอบด้วย 1) ด้านปัจจัยนำเข้า 2) ด้านกระบวนการ 3) ด้านผลลัพธ์

3. กำหนดโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์

ที่	ประเด็น/เนื้อหา	จำนวน (ข้อ)
1.	ด้านปัจจัยนำเข้า - ความคิดเห็นต่อสื่อ ผู้สอน และระยะเวลา สภาพแวดล้อมในการเรียน จุดประสงค์ และเนื้อหาของรูปแบบ	1
2.	ด้านกระบวนการ - ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ - ความรู้สึกที่มีระหว่างร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ - ปัญหาและอุปสรรคระหว่างร่วมกิจกรรม	3
3.	ด้านผลลัพธ์ - ประโยชน์ที่ได้จากการเรียน - การนำความรู้ไปใช้	2
รวม		6

4. นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาความครอบคลุมของประเด็นในการประเมินและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ จากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงของข้อคำถาม โดยผู้เชี่ยวชาญใช้วิธีการให้คะแนนความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence) และคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าคะแนนใช้ได้ (มากกว่าหรือ เท่ากับ 0.50) มาจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 117) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน โดยเป็นอาจารย์ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป สาขาหลักสูตรและการสอน

2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน โดยเป็นอาจารย์ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป สาขาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา

จากการวิเคราะห์ พบว่า แบบสัมภาษณ์มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 แสดงว่าข้อคำถามทุกข้อมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้

5. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานขั้นตอนนี้ เป็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 หลังจากการทดลองใช้รูปแบบ ผู้วิจัยนัดหมาย วันเวลา และสถานที่การสัมภาษณ์ และชี้แจงประเด็นการสัมภาษณ์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการสัมภาษณ์กลุ่ม ตามวันเวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ และบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์ บันทึกภาพและเสียงการสนทนา

3.3 ผู้วิจัยนำผลการประเมินการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา แล้วนำผลสรุปมาปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และนำเสนอรูปแบบใหม่อีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน มาดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสร้างข้อสรุปเป็นประเด็นสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านปัจจัยนำเข้า 2) ด้านกระบวนการ 3) ด้านผลลัพธ์ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์สถิติพื้นฐานของคะแนนที่ได้จากการประเมิน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

1.1) หาคะแนนเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 105)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2) การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 105)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1) ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) การหาความสอดคล้องกันระหว่างคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ หาได้จากสูตร (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2548, น.181)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ผลรวมคะแนนของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2) ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงระหว่างผู้ตรวจ (Inter-rater reliability) ของแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนตามเกณฑ์การประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยใช้สถิติแคปปาของฟลีส (Fleiss's kappa statistic) (Fleiss, 1971 อ้างถึงใน บุญยรัตน์ จันทร์ประเสริฐ และคณะ, 2563, น. 152) ดังนี้

$$K_f = \frac{\bar{P} - \bar{P}_e}{1 - \bar{P}_e} \quad \text{เมื่อ } \bar{P} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N P_i$$

โดย $P_i = \frac{1}{n(n-1)} \sum_{j=1}^k n_{ij}^2 - n$ ดังนั้น $\bar{P} = \frac{1}{Nn(n-1)} \sum_{i=1}^N \sum_{j=1}^k n_{ij}^2 - n$ และ $\bar{P}_e = \sum_{j=1}^k P_j^2$

เมื่อ N แทน จำนวนข้อสอบที่ถูกประเมิน
 n แทน จำนวนผู้ประเมินข้อสอบแต่ละข้อ
 k แทน จำนวนประเภทของการประเมิน (number of categories of scale)
 i แทน ข้อสอบที่ถูกประเมิน
 j แทน ประเภทที่ถูกประเมิน (categories of scale)

3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1) การเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ โดยการใช้สถิติอนพาราเมตริก Wilcoxon Signed-Ranks Test (Field, 2018, pp. 297–299) กรณีกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ($n < 30$) ดังนี้

$$D_i = X^{post,i} - X^{pre,i}$$

$$T^+ = \sum[R_i^+] , T^- = \sum[R_i^-] , T = \min(T^+, T^-)$$

เมื่อ	D_i	แทน ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนคนที่ i
	$X^{post,i}, X^{pre,i}$	แทน คะแนนหลังเรียนและก่อนเรียนของผู้เรียนคนที่ i
	T^+, T^-	แทน ผลรวมของอันดับของค่าความแตกต่างที่เป็น + และ -
	T	แทน ค่าสถิติทดสอบ โดยเลือกค่าที่น้อยกว่าระหว่าง T^+ และ T^-

3.2) การเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยการใช้สถิติอนพาราเมตริก One-Sample Wilcoxon Signed-Rank Test (Field, 2009, pp. 552–553) กรณีกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ($n < 30$) ดังนี้

$$D_i = X_i - C$$

$$T^+ = \sum[R_i^+] , T^- = \sum[R_i^-] , T = \min(T^+, T^-)$$

เมื่อ	D_i	แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ของผู้เรียนคนที่ i
	X_i	แทน คะแนนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนของผู้เรียนคนที่ i
	C	แทน เกณฑ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบ คือ ร้อยละ 70
	T^+, T^-	แทน ผลรวมของอันดับของค่าความแตกต่างที่เป็น + และ -
	T	แทน ค่าสถิติทดสอบ โดยเลือกค่าที่น้อยกว่าระหว่าง T^+ และ T^-

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 3 ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน และนักเรียนจำนวน 10 คน เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและนักเรียนเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้และความต้องการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สรุปผลการศึกษาได้ 5 ประเด็น ดังนี้

1. ด้านแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผลการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน แบ่งเป็น 7 ประเด็นย่อย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ ควรใช้รูปแบบ Blended Learning หรือ Flipped Classroom เพื่อให้ผู้เรียนสามารถกำหนดจังหวะการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีทั้งการเรียนรู้ในชั้นเรียน และการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์นอกเวลาเรียน ทั้งนี้ ก่อนให้ผู้เรียนออกไปศึกษาอิสระ ครูควรวางรากฐานแนวคิดหลัก (Concept) และโครงสร้างของบทเรียนให้ก่อนเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนมีกรอบความเข้าใจที่เพียงพอในการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ การใช้ Advance Organizer ที่แสดงภาพรวมของบทเรียนล่วงหน้าจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความเชื่อมโยงของเนื้อหาก่อนลงสู่รายละเอียด ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนที่มีจังหวะการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนทุกระดับสามารถเริ่มต้นได้จากจุดเดียวกัน แม้จะก้าวหน้าไปในอัตราที่ต่างกัน

1.2 การกระตุ้นให้ผู้เรียนกำกับกับการเรียนรู้ตนเอง พบว่าการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อมีระบบรองรับที่ชัดเจน โดยครูกำหนดภาระงาน (Task) และ Feedback ที่ชัดเจนในแต่ละสัปดาห์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองต้องทำอะไร ภายในเวลาใด และได้รับข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น การจัดทำตาราง Task รายสัปดาห์ที่ระบุชิ้นงานที่ต้องส่งให้ชัดเจน ควบคู่กับการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Classroom หรือ MyCourseVille ในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนี้ การจัดคู่เรียน (Buddy System) ระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถสูงและต่ำยังช่วยสร้างการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งเป็นกลไกที่ช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนช้าสามารถก้าวหน้าเพื่อนได้โดยไม่รู้สึกถูกทอดทิ้ง

1.3 บทบาทของครูผู้สอน จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญชี้ให้เห็นว่าบทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือครูไม่ใช่เพียงผู้ถ่ายทอดความรู้ (Knowledge Transmitter) อีกต่อไป แต่ต้องทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ที่รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง ทั้งในด้านระดับความสามารถ รูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) และพื้นฐานความรู้เดิม เพื่อให้สามารถออกแบบบทเรียนและกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม ครูยังต้องติดตามและให้ Feedback อย่างสม่ำเสมอ รวมถึงมีการปรับแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละช่วงเวลา

1.4 จุดเน้นที่สำคัญที่สุดของการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะผู้เรียนคือการสร้าง Self-Paced Structure ที่มีความยืดหยุ่นเพียงพอให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถก้าวหน้าในอัตราของตนเองโดยไม่รู้สึกกดดันหรือถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง ทั้งนี้ควรมีกลไกกระตุ้นแรงจูงใจ เช่น การให้คะแนนพิเศษหรือตราสัญลักษณ์ (Badge) เมื่อผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในแต่ละระดับ นอกจากนี้ การวางแผน

รายบุคคลหรือการจัดกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถเป็น 3 ระดับ คือสูง กลาง และต่ำ ก็เป็นแนวทางที่ช่วยให้ครูสามารถออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 ปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จ ที่ขาดไม่ได้ในการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะผู้เรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ การให้ Feedback อย่างสม่ำเสมอและทันเวลา การจัดหาสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับและความต้องการของผู้เรียน และการมีแผนที่การเรียนรู้ (Self-Paced Structure) ที่ชัดเจน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นเส้นทางการเรียนรู้ของตนเองและดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีทิศทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Feedback ที่ดีต้องไม่เพียงชี้ข้อบกพร่อง แต่ต้องให้กำลังใจและแนะแนวทางการแก้ไขที่เป็นรูปธรรมด้วย

1.6 ข้อควรระวัง ผู้เชี่ยวชาญเน้นย้ำว่าครูต้องไม่ละเลยผู้เรียนที่เรียนรู้ช้า ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงที่สุดในการรู้สึกท้อแท้และหมดกำลังใจเมื่อเห็นว่าตนเองก้าวหน้าช้ากว่าเพื่อน ดังนั้นครูควรออกแบบระบบติดตามที่ช่วยให้ผู้เรียนกลุ่มนี้รู้สึกภาคภูมิใจในความก้าวหน้าของตนเอง แม้จะเป็นก้าวเล็ก ๆ ก็ตาม เช่น การจัดกิจกรรมพิเศษที่ให้ผู้เรียนกลุ่มนี้ได้แสดงศักยภาพในแบบของตนเอง ในขณะเดียวกัน ครูต้องไม่ลืมจัดกิจกรรมที่ท้าทายเพียงพอสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถสูง เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายและการขาดแรงจูงใจในกลุ่มนี้เช่นกัน

1.7 จุดสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลการสัมภาษณ์พบว่าพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงจังหวะและคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถสังเกตและเก็บข้อมูลได้จากหลายช่องทาง ทั้งการทำกิจกรรมในชั้นเรียน การส่งงาน ความถี่และคุณภาพการเข้าร่วมในชั้นเรียน และการสื่อสารกับครู โดยระบบ LMS เช่น Google Classroom จะช่วยให้ครูสามารถเห็นข้อมูลการใช้งานของผู้เรียนระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละบทเรียน และความสม่ำเสมอในการทำกิจกรรม ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างมากในการวิเคราะห์จังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ตอบสนองได้อย่างตรงจุดยิ่งขึ้น

2. ด้านแนวทางการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ผลการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ แบ่งเป็น 7 ประเด็นย่อย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการควรเริ่มจากการเลือกหัวข้อที่ผู้เรียนมีความสนใจหรือเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของตนเอง เพราะจะช่วยสร้างแรงจูงใจภายในให้ผู้เรียนอยากลงมือเขียน ตัวอย่างเช่น การให้นักเรียนเลือกหัวข้อที่จะรีวิวเอง ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ อาหาร หรือสถานที่ที่ตนชื่นชอบ นอกจากนี้ ควรใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการเขียน ทั้งการอภิปรายกลุ่ม การทำ Mind Map และการอ่านตัวอย่างงานเขียนที่ดี ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โครงสร้างและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม ทั้งนี้ หากมีการมอบหมายงานกลุ่มไม่ควรให้มีสมาชิกเกิน 3 คน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมและแสดงความสามารถอย่างทั่วถึง

2.2 โดยทั่วไปกระบวนการเขียนที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วยขั้นตอนหลัก ได้แก่ การวางแผน การร่างงานเขียน การแก้ไขเนื้อหา การตรวจทาน และการเผยแพร่ โดยควรกำหนดระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนมีกรอบการทำงานที่เป็นระบบ อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนเหล่านี้ไม่มีความตายตัวและสามารถสลับหรือข้ามขั้นได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือผู้เรียนต้องเข้าใจจุดประสงค์ของงานเขียนของตนเอง สามารถกำหนด Topic ได้เอง และรู้ว่าการพยายามสื่อสารอะไรกับผู้อ่าน

2.3 ผู้สอนในการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการต้องทำหน้าที่เป็น Coach ที่คอยชี้แนะและกระตุ้นผู้เรียนในทุกขั้นตอนของกระบวนการเขียน โดยใช้คำถามที่นำไปสู่การคิดเชิงลึก เช่น การถามผู้เรียนว่า "ทำไมถึงต้องเขียนเรื่องนี้" หรือ "ต้องการสื่อสารอะไรกับผู้อ่าน" นอกจากนี้ ครูควรชี้แจงเกณฑ์การวัดผล (Rubric) ล่วงหน้าและให้ตัวอย่างงานเขียนที่ดีเป็นแนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนมีภาพที่ชัดเจนว่างานเขียนที่มีคุณภาพมีลักษณะเป็นอย่างไร สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือครูต้องสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีและทำไปพร้อมกับนักเรียน เพื่อสร้างความมั่นใจและลดความกลัวในการเขียนของผู้เรียน

2.4 ผู้เรียนควรมีบทบาทเชิงรุกในทุกขั้นตอนของกระบวนการเขียน ตั้งแต่การกำหนดหัวข้อ การวางแผนแนวทางการเขียน ไปจนถึงการเลือกแนวคิดหลักที่ต้องการสื่อสาร นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องฝึกทักษะการให้และรับ Feedback จากทั้งเพื่อนและครู ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการประเมินและปรับปรุงงานของตนเอง ในส่วนของการใช้เทคโนโลยีและ AI นั้น ผู้เรียนควรใช้อย่างเหมาะสมและพอดี เช่น ใช้เพื่อตรวจสอบไวยากรณ์หรือค้นหาคำศัพท์ แต่ต้องไม่พึ่งพาจนขาดการคิดและสร้างสรรค์ด้วยตนเอง

2.5 ข้อจำกัดหลักของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมี 3 ประการสำคัญ ได้แก่ ประการแรกคือเรื่องเวลา เนื่องจากกระบวนการเขียนที่ครบถ้วนต้องใช้เวลามาก ครูจึงต้องมีการบริหารจัดการเวลาอย่างรอบคอบ ประการที่สองคือทัศนคติของผู้เรียนที่มักไม่ชอบการเขียน โดยเฉพาะนักเรียนไทยที่มักคิดเป็นภาษาไทยแล้วแปลเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้งานเขียนออกมาไม่เป็นธรรมชาติ และประการที่สามคือการพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป ซึ่งครูสามารถแก้ไขได้โดยการเลือกหัวข้อที่ไม่มีเนื้อหาสำเร็จรูปในอินเทอร์เน็ต

2.6 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมากที่สุดคือการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเขียน โดยกำลังใจและการเป็นแบบอย่างของครูมีผลโดยตรงต่อความมั่นใจและความกล้าในการแสดงออกทางการเขียนของผู้เรียน ควบคู่กับการมีกระบวนการที่ชัดเจน มีตัวอย่างงานเขียนที่ดีให้ผู้เรียนเห็นภาพ และมีการวางแผนขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเขียนเป็นสิ่งที่ทำได้และสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

2.7 ความเหมาะสมของขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และบริบทของงานเขียนเป็นหลัก เช่น หากเป็นการเขียนเพื่อความบันเทิงหรือการแสดงออกอาจใช้กระบวนการเต็มรูปแบบ แต่หากเป็นการเขียนเพื่อการสอบอาจจำเป็นต้องลดขั้นตอนและเวลาลง โดยเน้นไปที่การฝึกแก้ปัญหาและเข้าใจระบบความคิดของโจทย์ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการเขียนประเภทใด ขั้นตอนการวางแผนถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่กำหนดทิศทางและคุณภาพของงานเขียนทั้งหมด

3. ด้านแนวทางการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ต้องอาศัยการออกแบบการเรียนรู้ที่เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างอิสระ ควบคู่กับการมีโครงสร้างและแนวทางที่ชัดเจนเพียงพอที่จะช่วยพยุ้งผู้เรียนให้สร้างงานเขียนที่มีคุณภาพได้ โดยมีรายละเอียดแบ่งเป็น 4 ประเด็นย่อย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 แนวทางการจัดกิจกรรม ผลการศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ควรครอบคลุม 3 มิติสำคัญ ได้แก่ มิติแรกคือ ด้านเนื้อหา ซึ่งควรเริ่มจากการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรม Brainstorming เช่น การมอบบทบาทสมมติ การตั้งโจทย์ที่ท้าทายและเกินจริง หรือการใช้เสียงและอารมณ์เป็นสื่อกระตุ้นจินตนาการ รวมถึงการให้ผู้เรียนสร้างเรื่องสั้นจากภาพและคำศัพท์ที่กำหนดอย่างสร้างสรรค์ มิติที่สองคือ ด้านการจัดระเบียบความคิด ซึ่งควรส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เครื่องมือ เช่น Mind Map หรือ Free Writing เพื่อระบายความคิดออกมาก่อนแล้วจึงนำมาจัดเรียงเป็น Outline ที่มีบทนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป และมิติที่สามคือ ด้านการใช้ภาษา ซึ่งในระยะแรกควรเน้น Feedback ด้านเนื้อหาและความคิดสร้างสรรค์เป็นหลัก โดยลดการแก้ไขไวยากรณ์เพื่อไม่ให้เป็นผู้อุปสรรคต่อการแสดงออก โดยอาจใช้วิธีขีดเส้นใต้พร้อมเขียนกำกับ "please check..." เพื่อให้ผู้เรียนกลับไปตรวจสอบด้วยตนเองในขั้นตอนต่อไป

3.2 การสร้างแรงจูงใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อผู้สอนให้ความสำคัญกับความสนใจและประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นหลัก โดยการเลือกหัวข้อที่ใกล้ตัวและสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เช่น การเขียนสถานะ Facebook การรีวิวบริการ Lineman หรือการเขียนสคริปต์สำหรับ TikTok ซึ่งล้วนเป็นรูปแบบการเขียนที่ผู้เรียนคุ้นเคยและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ นอกจากนี้ การให้คำชมเชยที่จริงใจเมื่อผู้เรียนทำได้ดี และการให้ Feedback ที่สร้างสรรค์ที่ชี้ให้เห็นทั้งจุดแข็งและสิ่งที่ควรพัฒนาต่อ จะช่วยสร้างความมั่นใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากพัฒนางานเขียนของตนเองต่อไป

3.3 สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและการออกแบบกิจกรรมมีผลอย่างมากต่อคุณภาพของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนผลิตออกมา โดยประเด็นแรกที่ต้องคำนึงถึงคือปริมาณงานเขียนที่มอบหมาย ซึ่งควรเริ่มจากปริมาณน้อยที่ทำให้

ผู้เรียนรู้สึกว่าสามารถทำได้ แล้วค่อย ๆ เพิ่มขึ้นตามความสามารถที่พัฒนาขึ้น เพราะการมอบหมายงานที่มากเกินไปในช่วงแรกอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกท้อแท้ นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนต้องเอื้อต่อการแสดงความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนต้องรู้สึกปลอดภัยที่จะแสดงออกโดยไม่กลัวการถูกวิจารณ์หรือตัดสิน อีกทั้งกิจกรรมต้องได้รับการออกแบบให้เหมาะสมกับอายุและระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่

3.4 การวัดและประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพควรเน้นการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) เป็นหลัก มากกว่าการตัดสินหรือจัดอันดับ โดยควรใช้ Rubric ที่มีเกณฑ์ชัดเจนและแจ้งให้ผู้เรียนทราบตั้งแต่ก่อนเริ่มงาน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนางานของตนได้อย่างมีเป้าหมาย สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือคะแนนที่ผู้เรียนได้รับไม่ควรส่งผลต่อเกรดในชั้นเรียนโดยตรง แต่ควรใช้เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการ Before และ After เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง นอกจากนี้ ควรให้ผู้เรียนได้ศึกษาและวิเคราะห์งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ดีหรือที่เคยได้รับรางวัล เพื่อเรียนรู้จากตัวอย่างจริงว่างานเขียนที่มีคุณภาพมีจุดเด่นอะไรบ้าง

4. ด้านแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ผลการศึกษาพบว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง เป็นทักษะที่ต้องได้รับการปลูกฝังและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการสร้างเงื่อนไขที่เอื้อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ มีรายละเอียดแบ่งเป็น 5 ประเด็นย่อย ดังต่อไปนี้

4.1 แนวทางการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองนั้น ควรเริ่มจากการทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริงของตนเอง โดยควรใช้กิจกรรมที่มีลักษณะ Authentic คือเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การให้ผู้เรียนอ่านรีวิวโรงแรมจากเว็บไซต์จริง หรือให้ผู้เรียนค้นหาสื่อที่ตนชื่นชอบมาเองและนำมาใช้ในการเรียนรู้ นอกจากนี้ การใช้ Gamification เช่น การแข่งขันสะสมคะแนน หรือการทำกิจกรรมกลุ่มที่สร้างบรรยากาศการแข่งขันเชิงบวก จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกและท้าทายในการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ครูต้องระมัดระวังไม่ให้ Scaffolding มากเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนขาดความสงสัยและความกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง

4.2 การวัดและประเมินการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองต้องครอบคลุมทั้งในมิติของจิตพิสัย (Affective Domain) เช่น ทศนคติ แรงจูงใจ และความรู้สึกต่อการเรียนรู้ และทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เช่น ความสามารถในการใช้ภาษาจริง โดยควรใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ได้แก่ การประเมินตนเอง (Self-Check) แบบบันทึกสะท้อนการเรียนรู้ (Reflective Journal) Portfolio และการสัมภาษณ์สะท้อนแนวคิด นอกจากนี้ ควรมีการประเมินในหลายระยะ ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน และหลังเรียน 1 สัปดาห์ เพื่อติดตามพัฒนาการและความสม่ำเสมอของพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนอย่างต่อเนื่อง

4.3 จุดสังเกต วิธีการ และการติดตามพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สามารถทำได้จากหลายช่องทาง โดยเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือการตรวจสอบ Learning Diary หรือ Log รายวันของผู้เรียน ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของความคิด ความเข้าใจ และทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปตามเวลา โดยครูสามารถสังเกตได้จากรายละเอียดและความลึกของการเขียนบันทึกในแต่ละวัน นอกจากนี้ ยังสามารถติดตามได้จากการดูพัฒนาการของชิ้นงานในแต่ละครั้ง และการสังเกต Performance ในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การตอบคำถาม การสัมภาษณ์ และการนำเสนองานในชั้นเรียน ซึ่งล้วนเป็นหลักฐานที่บ่งบอกถึงระดับการพึ่งพาตนเองของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

4.4 ข้อควรระวังในการประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ การตั้งคำถามที่ไม่ชัดเจนหรือใช้ภาษาวิชาการที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนตอบไม่ตรงประเด็นหรือเขียนกระจัดกระจาย ดังนั้น ครูควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มี Action Word ที่ชัดเจน และมีตัวอย่างประกอบในแต่ละข้อคำถาม นอกจากนี้ ควรมี Learning Log รายวัน แทนการทำแบบสะท้อนคิดสัปดาห์ละครั้ง เพราะการทำสัปดาห์ละครั้งอาจทำให้ผู้เรียนลืมรายละเอียดของกิจกรรมที่ผ่านมา ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งคือการตระหนักว่าผู้เรียนแต่ละคนมีระดับความสามารถในการพึ่งพาตนเองที่แตกต่างกัน และการที่ผู้เรียนไม่สามารถทำกิจกรรมได้ไม่ได้หมายความว่าไม่เกิดการเรียนรู้ ดังนั้นการประเมินจึงต้องพิจารณาพัฒนาการเป็นหลักและต้องมีความเป็นธรรมกับผู้เรียนทุกคน

4.5 จากการพิจารณาความเหมาะสมของกรอบการประเมินที่สังเคราะห์ขึ้นทั้ง 6 หัวข้อ ได้แก่ การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การเลือกและใช้สื่อและกลวิธี การสะท้อนการใช้กลยุทธ์ แรงจูงใจ และการติดตามกระบวนการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประเมินบันทึกสะท้อนการเรียนรู้ของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม ควรมีการปรับปรุงในหลายด้าน ได้แก่ การเพิ่มคำถามที่ชัดเจนและตัวอย่างในแต่ละหัวข้อ การปรับภาษาให้เข้าใจง่ายและเป็นมิตรกับผู้เรียน รวมถึงการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการประเมินให้ชัดเจนก่อนเริ่มกิจกรรม เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เรียนหลงลืมจุดประสงค์ในการเรียนรู้ นอกจากนี้ ควรออกแบบกระบวนการประเมินแบบมีส่วนร่วมโดยให้ผู้เรียนประเมินตนเองก่อน ตามด้วยเพื่อน จากนั้น AI และสุดท้ายครู เพื่อให้ผู้เรียนได้รับมุมมองที่หลากหลายและเกิดการเรียนรู้จากการสะท้อนคิดในหลายมิติ

5. ด้านความต้องการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ผลการศึกษาพบข้อมูลที่มีคุณค่าสำหรับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน แบ่งเป็น 5 ประเด็นย่อย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 ด้านเนื้อหา พบว่า นักเรียนมีความสนใจในหัวข้อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่หลากหลาย สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของประสบการณ์และมุมมองของผู้เรียนแต่

ละคน โดยหัวข้อที่ได้รับความสนใจมากที่สุด ได้แก่ เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง เช่น ชีวิตประวัติ ความทรงจำในอดีต และการจินตนาการถึงอนาคต ตามมาด้วยเรื่องราวทางสังคม เช่น การเมืองไทย การพัฒนาเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม สื่อบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ ซีรีส์ เพลง และนวนิยาย รวมถึงเรื่องสั้นและนิทานที่มีข้อคิด และการบรรยายภาพหรือวีวี่สิ่งต่าง ๆ ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนต้องการใช้การเขียนเป็นเครื่องมือในการแสดงออกซึ่งตัวตน ความคิด และความรู้สึกของตนเอง ครูจึงควรให้ความสำคัญกับการเปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนได้เลือกเขียนในสิ่งที่ตนสนใจ

5.2 ด้านความต้องการการสนับสนุน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ต้องการการสนับสนุนในการฝึกฝนการเขียนอย่างมีโครงสร้างและเป้าหมายที่ชัดเจน โดยความต้องการหลัก ๆ ที่พบ ได้แก่ การมีแบบฝึกหัดที่กำหนดหัวข้อหรือประเด็นให้ เพื่อให้ผู้เรียนมีทิศทางในการเขียน กิจกรรมกลุ่มที่เปิดโอกาสให้ได้ร่วมคิดและพัฒนางานเขียนด้วยกัน การได้รับ Feedback จากทั้งเพื่อนและครูในระหว่างกระบวนการเขียน เกมสร้างเรื่องราวจากภาพที่ช่วยกระตุ้นจินตนาการ และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปราศจากสิ่งรบกวน เช่น การงดใช้โทรศัพท์มือถือในระหว่างกิจกรรม ข้อมูลเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าแม้นักเรียนจะต้องการความอิสระในการเขียน แต่ก็ยังต้องการโครงสร้างและการสนับสนุนที่เพียงพอจากครูและเพื่อนร่วมชั้น

5.3 ด้านการพัฒนาที่ต้องการความช่วยเหลือ พบว่านักเรียนมีความตระหนักรู้ที่ดีเกี่ยวกับจุดอ่อนของตนเองในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้านหลัก ด้านแรกคือ ทักษะการใช้ภาษา ซึ่งครอบคลุมการเลือกใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องและหลากหลาย การสะกดคำ การสร้างประโยคที่ถูกหลักไวยากรณ์ การใช้ Tense ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และการสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ด้านที่สองคือ ทักษะกระบวนการเขียน ซึ่งครอบคลุมการวางแผนการเขียน เทคนิคการสร้างงานเขียนที่น่าสนใจและดึงดูดผู้อ่าน และการตรวจทานและแก้ไขงานเขียนของตนเอง ข้อมูลเหล่านี้มีประโยชน์อย่างมากในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน

5.4 ด้านประสบการณ์และแหล่งข้อมูลที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ จากประสบการณ์เดิมของนักเรียนเคยเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอยู่แล้วในระดับหนึ่ง โดยนิยมใช้สื่อและแพลตฟอร์มออนไลน์เป็นช่องทางหลัก ได้แก่ TikTok, YouTube, Facebook, Duolingo, ChatGPT และ Podcast นอกจากนี้ ยังมีการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เช่น การฟังเพลงและแปลความหมาย การดูภาพยนตร์พร้อม Subtitle ภาษาอังกฤษ และการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ข้อมูลเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนมีทรัพยากรในการเรียนรู้ที่หลากหลายอยู่แล้ว แต่ยังขาดทิศทางและโครงสร้างในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาด Feedback จากผู้เชี่ยวชาญที่จะช่วยยืนยันความถูกต้องของสิ่งที่เรียนรู้

5.5 ด้านปัญหาและอุปสรรค พบว่านักเรียนเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองหลายประการที่สัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน โดยปัญหาหลักที่พบมากที่สุด ได้แก่ ความกังวลในการเลือกใช้ Grammar และคำศัพท์ที่ถูกต้อง การขาด Feedback จากครูหรือผู้เชี่ยวชาญ การขาดแรงจูงใจและแนวทางที่ชัดเจน การขาดวินัยและความต่อเนื่องในการฝึกฝน และการไม่มีโอกาสใช้ภาษากับผู้อื่นในชีวิตประจำวัน แนวทางที่ครูสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาเหล่านี้ประกอบด้วย 5 แนวทางสำคัญ ได้แก่ (1) การสร้างแรงจูงใจผ่านการตั้งเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมและเชื่อมโยงเนื้อหากับความสนใจของผู้เรียน (2) การจัดโครงสร้างและแนวทางการเรียนรู้ที่ชัดเจน เช่น การแนะนำแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และการวางแผนการเรียนรู้รายบุคคล (3) การให้ Feedback ที่สร้างสรรค์ เช่น เทคนิค Two Stars and a Wish และการจัดกิจกรรม Peer Review (4) การสร้างโอกาสในการฝึกใช้ภาษาในบริบทจริง เช่น การแลกเปลี่ยนงานเขียน การทำโครงการภาษาอังกฤษ และการแนะนำให้ใช้สื่อภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และ (5) การพัฒนาทักษะการจัดการตนเอง และวินัยในการเรียนรู้ ผ่านการเขียน Learning Log รายสัปดาห์และการติดตามความก้าวหน้าของตนเองอย่างเป็นระบบ

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยนำเสนอผลการดำเนินการเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ผลการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

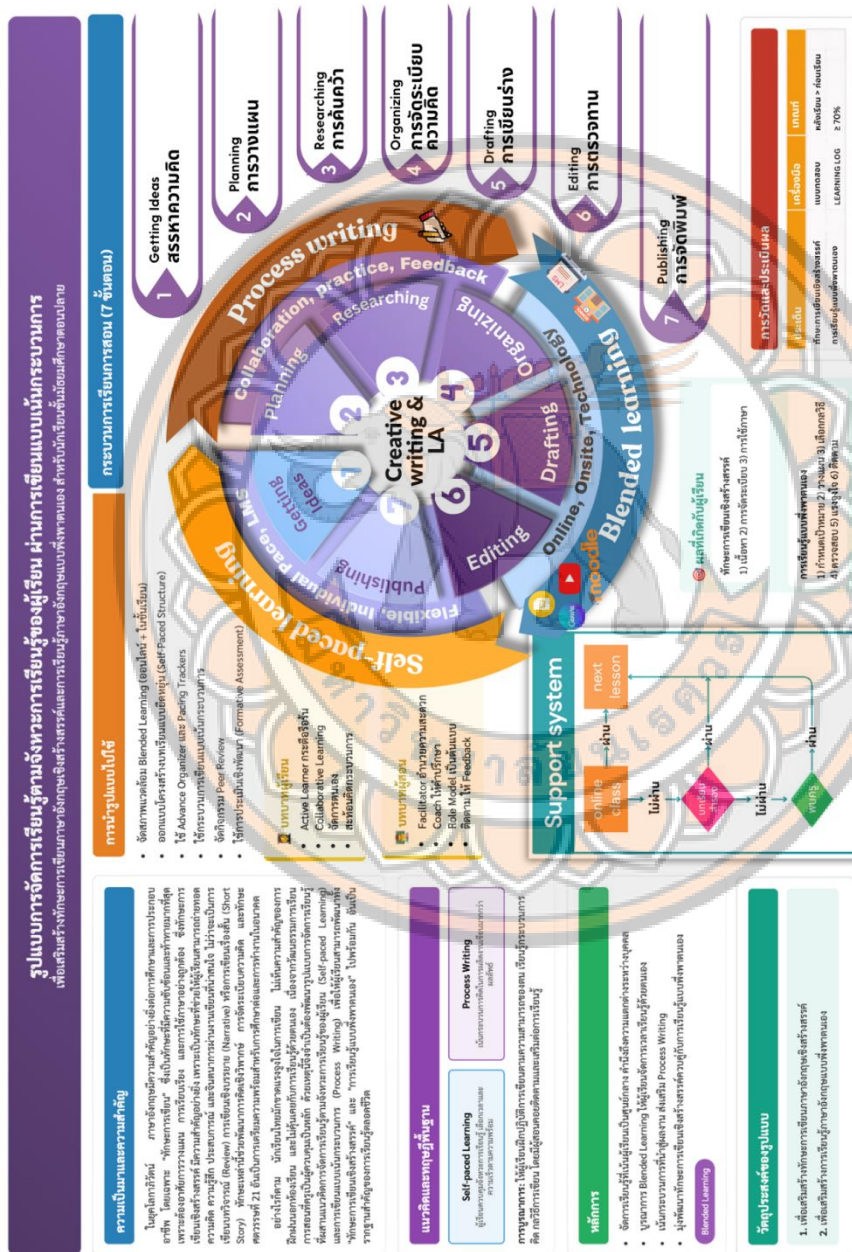
2. ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. ผลการทดลองนำร่อง (try-out) ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ผลการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (ฉบับร่าง) ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ และตอนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน นำเสนอโดยสังเขปดังภาพ 10 (รายละเอียดแสดงดังในภาคผนวก ข)

ภาพ 10 แสดงแผนภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีและข้อมูลสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในฐานะภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสาร การเข้าถึงองค์ความรู้ และการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะในบริบทของสังคมดิจิทัล ทักษะภาษาอังกฤษล้วนมีความสำคัญต่อผู้เรียน อย่างไรก็ตาม ทักษะการเขียนถือเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนและท้าทายมากที่สุด เนื่องจากเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิด การวางแผน การเรียบเรียงความคิด การเลือกใช้คำศัพท์ และการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้อง รวมถึงการจัดระเบียบเนื้อหาให้สื่อความหมายได้อย่างชัดเจน

ดังนั้นทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ และจินตนาการผ่านงานเขียนอย่างมีคุณค่า ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิพากษ์ และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเขียนบทวิจารณ์ การเขียนเชิงบรรยาย การเขียนเรื่องเล่า และการเขียนเรื่องสั้น ยังช่วยพัฒนาทักษะการจัดระเบียบความคิด การใช้ภาษาที่หลากหลาย และการสร้างตัวตนของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และการเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้เฉพาะในห้องเรียนจึงไม่เพียงพอ ส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองมีความสำคัญเพิ่มขึ้น เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะตามความสามารถ ความสนใจ และจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง แต่ในบริบทการศึกษาไทยยังพบปัญหา เช่น ผู้เรียนขาดการตระหนักถึงบทบาทของตนในการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนการเขียนที่เน้นการเขียนแบบควบคุม และการขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน

จากปัญหาดังกล่าว การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Self-paced Learning) จึงเป็นแนวคิดที่เหมาะสมในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ควบคู่กับการนำแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) มาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนมีกรอบขั้นตอนที่ชัดเจนในการฝึกเขียนอย่างเป็นระบบ การบูรณาการแนวคิดทั้งสองจะช่วยเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และความเป็นอิสระในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เป็นการบูรณาการแนวคิดที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านจังหวะการเรียนรู้ร่วมกับแนวทางการเขียนที่เน้นลำดับขั้นตอนการคิดและการลงมือปฏิบัติอย่างมีระบบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนา

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง มีรายละเอียดของแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน ประกอบด้วย

- 1) แนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 2) แนวการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
- 3) การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักการ ดังต่อไปนี้

1.1 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คำนึงถึงความแตกต่างด้านความสามารถและความสนใจ โดยครูทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ชี้แนะ และให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสม่ำเสมอ

1.2 จัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) มีโครงสร้างบทเรียนชัดเจน ผู้เรียนบริหารเวลาเรียนด้วยตนเอง พร้อมระบบสนับสนุนเป็นลำดับขั้น

1.3 เน้นกระบวนการเขียน (Process Writing) ตามขั้นตอนวางแผน เขียนร่าง ตรวจสอบ และแก้ไข รวมถึงส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1.4 มุ่งพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ทั้งด้านเนื้อหา การจัดระเบียบความคิด และความถูกต้องทางภาษา ควบคู่กับการเสริมสร้างการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

2.1 เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

2.2 เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

3. กระบวนการเรียนการสอน ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) เป็นขั้นที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและมีแรงบันดาลใจในการเขียน โดยครูจุดประกายความคิดด้วยสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เช่น รูปภาพ เพลง หรือคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความอยากแสดงออกทางการเขียน จากนั้นผู้เรียนระดมความคิดร่วมกัน แล้วคัดเลือกและกำหนดหัวข้อที่ต้องการเขียน ซึ่งในขั้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของการเขียนและเกิดแรงจูงใจในการสร้างผลงานเขียนของตนเอง หลังจากนั้นครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาออนไลน์เกี่ยวกับลักษณะของงานเขียนประเภทนั้น ๆ และตัวอย่างที่หลากหลาย ภาระงาน: ผู้เรียนเขียนแผนการทำงานพร้อมกำหนดเป้าหมาย (Setting Goal) ลงใน learning log เพื่อวางแผนและติดตามความก้าวหน้าของตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเป้าหมายที่กำหนดไว้มาใช้ในการวางแผนและออกแบบโครงร่างงานเขียน (Outline) อย่างเป็นระบบ โดยจัดลำดับแนวคิดให้ชัดเจนและง่ายต่อการนำไปเขียน ผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น การสร้างแผนผังความคิด การจัดหมวดหมู่คำ หรือการบันทึกโครงเรื่อง ซึ่งในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการคิดวิเคราะห์และการจัดระเบียบความคิดก่อนลงมือเขียนจริง หลังจากนั้น ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาออนไลน์เรื่องอารมณ์และน้ำเสียงของงานเขียน อิมและเทคนิคการติดตามงาน ภาระงาน: ผู้เรียนจัดทำ outline ฉบับสมบูรณ์ในรูปแบบ mapping หรือ listing เพื่อนำมาใช้ในขั้นถัดไป

ขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำ outline มาพัฒนาผ่านการพูดคุยแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในชั้นเรียน เกี่ยวกับแนวคิด จุดประสงค์การเขียน และความสนใจของผู้อ่าน การแลกเปลี่ยนนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้รับมุมมองใหม่ เกิดแนวคิดที่หลากหลาย และสามารถปรับปรุงเนื้อหาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและนำมาประยุกต์ใช้กับงานเขียนของตนเองอย่างสร้างสรรค์ หลังจากนั้น ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาออนไลน์เรื่องการจัดระเบียบแนวคิดและเทคนิคการวางโครงร่างงานเขียน ภาระงาน: ผู้เรียนปรับปรุงและจัดทำแผนการเขียน outline 2 ที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำ outline 2 มาตัดสินใจเลือกสิ่งที่ควรตัดออกหรือรวมเข้าด้วยกัน กำหนดจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของงานเขียน แล้วเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นคำ วลี และประโยคอย่างเป็นลำดับ ซึ่งในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการตัดสินใจและการจัดโครงร่างงานเขียนให้มีความสอดคล้องและน่าสนใจ หลังจากนั้น ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาออนไลน์เรื่องเทคนิคการสร้างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์และศิลปะการบรรยาย ภาระงาน: ผู้เรียนจัดทำงานเขียนฉบับร่างครั้งที่ 1 (Draft 1)

ขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้และเทคนิคที่ได้จากการเรียนออนไลน์มาปรับปรุง Draft 1 โดยขยายความแนวคิดออกมาเป็นประโยคและย่อหน้าที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น มุ่งเน้นให้เนื้อหามีความต่อเนื่องและสื่อความหมายได้ชัดเจน ซึ่งในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการถ่ายทอดความคิดสู่งานเขียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ หลังจากนั้น ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาออนไลน์เรื่องการใช้คำศัพท์ การเขียนประโยคที่ถูกต้อง และไวยากรณ์ ภาระงาน: ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้มาปรับปรุงเป็นงานเขียนฉบับร่างครั้งที่ 2 (Draft 2)

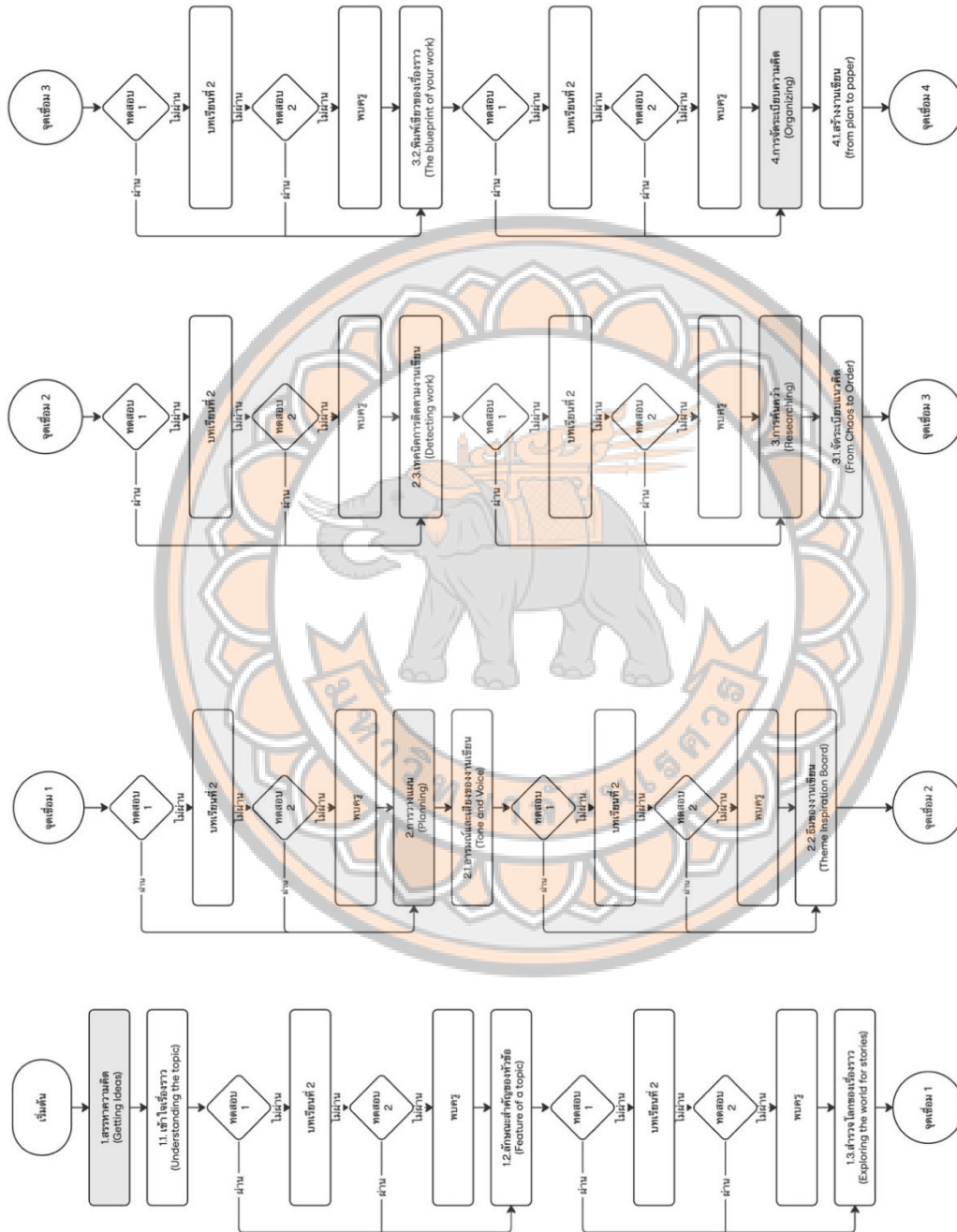
ขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing) เป็นขั้นที่ผู้เรียนทบทวนและปรับปรุงงานเขียนทั้งในด้านเนื้อหา การเลือกใช้คำ และกลไกการเขียน ผ่าน 2 กิจกรรมหลัก ได้แก่ (1) Peer Editing ผู้เรียนแลกเปลี่ยนงานกับเพื่อนเพื่อให้และรับข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ และ (2) Proofreading and Editing ผู้เรียนตรวจทานงานของตนเองในด้านการสะกด วรรคตอน ไวยากรณ์ และความชัดเจนของเนื้อหา ซึ่งในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างมีประสิทธิภาพ

หลังจากนั้น ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาออนไลน์เรื่องการออกแบบงานด้วยแพลตฟอร์มต่าง ๆ เช่น Canva หรือ Adobe Spark และการเผยแพร่ผลงานผ่าน Wattpad หรือ Amazon Kindle Direct Publishing ภาระงาน: ผู้เรียนออกแบบและจัดรูปแบบงานเขียนฉบับสมบูรณ์ จัดเก็บ (Storing) และเผยแพร่ผลงาน (Sharing) ผ่านช่องทางที่เหมาะสม

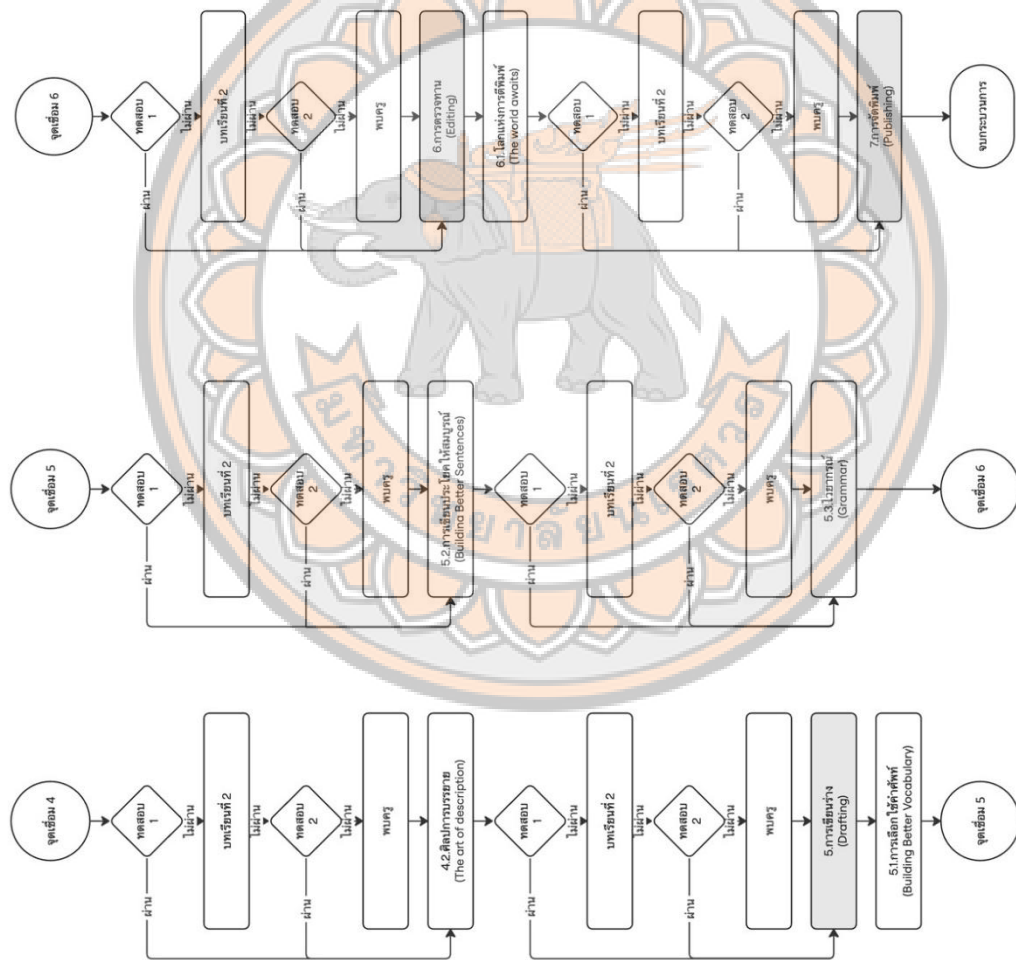
ขั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing) เป็นขั้นสุดท้ายที่ผู้เรียนนำเสนอผลงานการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ฉบับสมบูรณ์ต่อครูและเพื่อนร่วมชั้น และร่วมกันสะท้อนคิด (Reflection) ถึงกระบวนการทำงานและสิ่งที่ได้เรียนรู้ตลอดกระบวนการ ซึ่งในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้พัฒนาความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง รับรู้ถึงพัฒนาการของตนเอง และนำบทเรียนที่ได้ไปพัฒนางานเขียนในอนาคตต่อไป

ซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภาพขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ดังแผนภาพ 11

ภาพ 11 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบในกระบวนการ

ภาพ 11 (ต่อ) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบกระบวนการ

4. การวัดและประเมินผล

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ มีวิธีการวัดและประเมินผลของรูปแบบ ดังนี้

ประเด็นการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์	การทดสอบ ทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษ เชิงสร้างสรรค์	แบบทดสอบ ทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษ เชิงสร้างสรรค์	นักเรียนมีทักษะการ เขียนภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน
2. การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบ พึ่งพาตนเอง	ตรวจสอบแบบบันทึก การเรียนรู้	แบบประเมินแบบ บันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)	นักเรียนมีการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบ พึ่งพาตนเอง หลังใช้ รูปแบบสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้

1. แนวทางการจัดการเรียนรู้

การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปใช้ มีดังนี้

1.1 จัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ และใช้เวลาในห้องเรียนทำกิจกรรมที่เน้นปฏิสัมพันธ์และฝึกปฏิบัติจริง โดยนักเรียนสามารถกำหนดจังหวะการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามระดับความสามารถ ความสนใจ และจังหวะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง

1.2 ออกแบบโครงสร้างบทเรียนแบบยืดหยุ่น (Self-Paced Structure) ที่ชัดเจนแต่ปรับเปลี่ยนได้ โดยใช้เครื่องมือแสดงภาพรวมบทเรียนล่วงหน้า (Advance Organizer) และเครื่องมือติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน (Pacing Trackers) อย่างต่อเนื่อง ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เช่น ระบบคู่บัดดี้ หรือกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์

1.3 ศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างละเอียด ควรมีการบูรณาการเนื้อหาที่มีความหมายสัมพันธ์เชื่อมโยงและกับชีวิตจริงของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการเขียนเองตามความสนใจ

1.4 ใช้กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการเขียนมากกว่าผลงานขั้นสุดท้าย โดยเน้นการสร้างสรรค์ความคิด ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การระดมสมอง (Brainstorming) การวางแผน (Planning) การร่างงาน (Drafting) และการตรวจแก้ (Editing) โดยให้ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยนหรือข้ามขั้นตอนบางส่วนได้ตามบริบทหรือวัตถุประสงค์ของงานเขียน

1.5 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกใช้สื่อในการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงหรือเสมือนจริงที่หลากหลาย สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสมในการช่วยพัฒนางานเขียน เช่น การใช้ AI ตรวจสอบไวยากรณ์ โดยไม่ให้นักเรียนพึ่งพาเทคโนโลยีแทนการคิดมากเกินไป และจัดกิจกรรม peer review เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงานเขียน

1.6 ใช้การเสริมแรงเชิงบวก (Positive Reinforcement) และให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงมีระบบช่วยเหลือเฉพาะบุคคลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ซ้ำอย่างใกล้ชิด

1.7 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยเน้นการประเมินเชิงพัฒนา (Formative Assessment) อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนเห็นพัฒนาการของตนเองอย่างชัดเจน ผ่านกิจกรรมและเครื่องมือหลากหลาย เช่น learning logs และ portfolios โดยมีการสร้างเกณฑ์การประเมิน (Rubrics) ที่ชัดเจนและแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้า และส่งเสริมการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนและครู

2. บทบาทผู้สอน

2.1 ผู้สอนทำความรู้จัก วิเคราะห์ผู้เรียนและออกแบบบทเรียน โดยเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อวางแผนบทเรียนและกิจกรรมที่ยืดหยุ่นเหมาะสม

2.2 ผู้สอนอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร ปลอดภัย และสนับสนุนให้นักเรียนจัดการการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์

2.3 ผู้สอนส่งเสริมการคิดเชิงลึกและการสะท้อนคิด โดยใช้คำถามและกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และสะท้อนผลการเรียนรู้

2.4 ผู้สอนติดตามความก้าวหน้าให้ Feedback อย่างสม่ำเสมอ ชัดเจน และเป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนางานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งเน้นการให้กำลังใจนักเรียนเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.5 ผู้สอนเป็นต้นแบบที่ดี (Role Model) โดยสาธิตกระบวนการเขียนและแบ่งปันเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

3. บทบาทผู้เรียน

3.1 ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้เรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Learner) มีความพร้อมกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการเรียนรู้อย่างมีวินัย รับผิดชอบต่อการเรียนรู้และฝึกฝนทุกขั้นตอนของกระบวนการเขียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

3.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) มีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะและเปิดรับฟัง feedback จากเพื่อน เพื่อช่วยกันปรับปรุงคุณภาพงานเขียน

3.3 ผู้เรียนสามารถจัดการตนเองได้อย่างเหมาะสม มีทัศนคติเชิงบวกในการเรียนรู้ด้วยตนเอง แสวงหาและเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม วางเป้าหมายและติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

3.4 ผู้เรียนบันทึกและสะท้อนกระบวนการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ วิเคราะห์จุดแข็งจุดพัฒนา และนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงการเขียนของตนอย่างต่อเนื่อง

3.5 ผู้เรียนเลือกใช้ทรัพยากรการเรียนรู้และเครื่องมือดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ ช่วยในการเรียนรู้ที่เหมาะสม

ตอนที่ 4 ผลที่เกิดกับผู้เรียน

ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน จากการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ คือ

1. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ที่มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่
 - 1) ด้านเนื้อหา เป็นการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with imagination) ได้อย่างชัดเจนและสร้างสรรค์ พร้อมกับการสร้างความประทับใจ
 - 2) ด้านการจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of information and idea) เป็นโครงสร้างเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงและเชื่อมโยงกัน
 - 3) ด้านการใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure) ได้อย่างถูกต้องและหลากหลาย
2. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ที่มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่
 - 1) การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals)
 - 2) การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning)

3) การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies)

4) การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self-reflection their own use of learning strategies)

5) แรงจูงใจ (Motivation) ในการรับผิดชอบควบคุม พยายาม และเต็มใจที่จะร่วมมือ และมีส่วนร่วมในการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน

6) การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition)

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 12 ดังนี้

ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (n=5)

ที่	รายการ	n = 5		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้				
ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้				
1.	ความเป็นมาและความสำคัญแสดงให้เห็นจุดเน้นของรูปแบบที่มุ่งพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองได้อย่างชัดเจน	4.40	0.55	มาก
2.	ความเป็นมา มีการนำเสนอสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้อย่างชัดเจนและน่าเชื่อถือ	4.00	1.00	มาก
3.	ความสำคัญของรูปแบบสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อจังหวัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ	4.40	0.55	มาก
4.	การเชื่อมโยงปัญหาการเรียนรู้กับแนวทางการแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้ตามจังหวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการมีความเหมาะสมและสมเหตุสมผล	4.40	0.55	มาก

ที่	รายการ	n = 5		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
5.	ความเป็นมาแสดงให้เห็นถึงความท้าทายในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างตรงประเด็น	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ยรวม		4.32	0.20	มาก
แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้				
1.	แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง	4.20	0.45	มาก
2.	แนวคิดและทฤษฎีมีความเหมาะสมกับบริบท และลักษณะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	4.00	0.71	มาก
3.	มีการเชื่อมโยงการบูรณาการระหว่างแนวคิดอย่างเป็นระบบและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	3.80	0.84	มาก
4.	การอ้างอิงแหล่งที่มาของแนวคิดและทฤษฎีมีความน่าเชื่อถือและเป็นปัจจุบัน	4.00	0.71	มาก
เฉลี่ยรวม		4.00	0.16	มาก
ตอนที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวม		4.16	0.18	มาก
ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้				
หลักการ				
1.	หลักการของรูปแบบสัมพันธ์กับแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้พัฒนารูปแบบ	4.60	0.55	มากที่สุด
2.	หลักการสะท้อนแนวทางที่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองได้อย่างเป็นรูปธรรม	4.20	0.45	มาก
3.	หลักการสะท้อนแนวทางการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมจังหวะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียนอย่างเหมาะสม	4.20	0.45	มาก

ที่	รายการ	n = 5		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
4.	หลักการเน้นกระบวนการเขียนที่เป็นลำดับ ขั้นตอนและต่อเนื่อง	4.40	0.55	มาก
5.	หลักการแสดงให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของ รูปแบบในการออกแบบบทเรียนแบบผสมผสาน และสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านระบบที่ช่วยเหลือเป็นขั้นตอน	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ยรวม		4.36	0.06	มาก
วัตถุประสงค์ของรูปแบบ				
1.	อธิบายถึงสิ่งที่มุ่งพัฒนาหรือคุณลักษณะที่ต้องการ ให้เกิดกับผู้เรียนอย่างชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
2.	วัตถุประสงค์มีความเชื่อมโยงกับหลักการและ แนวคิดของรูปแบบอย่างเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	4.00	0.71	มาก
4.	วัตถุประสงค์สามารถนำไปสู่การวัดและ ประเมินผลที่เป็นรูปธรรมได้	4.00	0.71	มาก
เฉลี่ยรวม		4.30	0.09	มาก
กระบวนการเรียนการสอน				
1.	กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.40	0.55	มาก
2.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีการเรียงลำดับตาม หลักการเขียนแบบเน้นกระบวนการ อย่างเป็น ระบบและชัดเจน	4.20	0.84	มาก
3.	กิจกรรมในแต่ละขั้นตอนเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วย ตนเอง และส่งเสริมการเขียนแบบเป็น กระบวนการ	4.20	0.45	มาก
4.	กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทอย่าง กระตือรือร้น มีส่วนร่วม และได้พัฒนาความคิด สร้างสรรค์	4.00	0.71	มาก

ที่	รายการ	n = 5		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
5.	กิจกรรมมีความยืดหยุ่น รองรับความแตกต่างและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กำหนดจังหวะการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.20	0.45	มาก
6.	กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.40	0.55	มาก
7.	การบูรณาการกิจกรรมออนไลน์และในชั้นเรียนมีความกลมกลืน และเอื้อต่อการเรียนรู้ต่อเนื่อง	4.60	0.55	มากที่สุด
8.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมแต่ละขั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองทุกขั้นตอน	4.20	0.45	มาก
9.	กิจกรรมมีรายละเอียดที่ครอบคลุมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.20	0.84	มาก
10.	กิจกรรมที่ใช้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน (นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย)	3.80	0.45	มาก
11.	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4.00	0.71	มาก
เฉลี่ยรวม		4.20	0.15	มาก
การวัดและประเมินผล				
1.	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบทุกด้าน	4.40	0.89	มาก
2.	การประเมินมีความหลากหลาย สามารถสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ครอบคลุมทั้งกระบวนการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
3.	เครื่องมือการประเมินมีความเหมาะสม มีเกณฑ์ที่ชัดเจน สามารถวัดและนำไปสู่การปฏิบัติได้	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ยรวม		4.33	0.23	มาก
ตอนที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวม		4.30	0.13	มาก

ที่	รายการ	n = 5		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้				
1.	แนวทางการนำรูปแบบไปใช้มีความชัดเจน เข้าใจ ง่าย และสะดวกต่อการนำไปใช้จริง	4.20	0.84	มาก
2.	มีแนวทางการปฏิบัติเป็นขั้นตอน และเป็นไปได้ใน บริบทของครูและผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
3.	บทบาทของครูผู้สอนมีความเหมาะสมในการ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนตามแนวทางของ รูปแบบ	4.40	0.55	มาก
4.	บทบาทของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับหลักการ ของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองและการเขียนเชิง สร้างสรรค์	4.40	0.55	มาก
ตอนที่ 3 มีค่าเฉลี่ยรวม		4.35	0.14	มาก
ตอนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน				
1.	ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แนวคิด และทฤษฎีของรูปแบบ	4.40	0.55	มาก
2.	มีความเป็นไปได้ในการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	ผลการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพา ตนเองมีความชัดเจนและสะท้อนในพฤติกรรมการ เรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
4.	ผลที่เกิดขึ้นมีความยั่งยืนและส่งผลต่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระยะยาว	4.20	0.45	มาก
ตอนที่ 4 มีค่าเฉลี่ยรวม		4.45	0.05	มาก
รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรวม		4.31	0.13	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ภาพรวมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัย

พัฒนาขึ้น มีผลการประเมินความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.13) ประกอบด้วย **ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้** ซึ่งประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.18) **ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้** ซึ่งประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.13) **ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้** ซึ่งประกอบด้วย แนวทางการจัดการเรียนรู้ บทบาทผู้สอน และบทบาทผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.14) และ **ตอนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน** มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.05)

นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่า ควรมีการนำเสนอแผนภาพหรือแผนผังของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อแสดงองค์ประกอบและขั้นตอนการดำเนินงานของรูปแบบอย่างเป็นระบบและชัดเจน อันจะช่วยให้ครูผู้สอนหรือผู้ที่นำรูปแบบไปใช้สามารถเข้าใจภาพรวม ความเชื่อมโยง และรายละเอียดสำคัญของรูปแบบได้ง่ายยิ่งขึ้น อีกทั้งควรอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนกับขั้นตอนของการเขียนแบบเน้นกระบวนการให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อเสริมความสมบูรณ์และความชัดเจนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยรวม และเพิ่มชื่อของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้อ่านรู้จักและเข้าใจสำคัญได้อย่างตรงกัน

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
ดังตาราง 13 ดังนี้

ตาราง 13 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (n=5)

ที่	รายการ	n=5		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	
คำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้				
1.	รายละเอียดคำแนะนำในเอกสารประกอบการใช้ รูปแบบมีความกระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก

ที่	รายการ	n=5		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
2.	รายละเอียดในคำแนะนำบอกเกี่ยวกับการจัดเตรียม สิ่งที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบได้อย่าง ครบถ้วน	4.80	0.45	มากที่สุด
คำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรวม		4.60	0.50	มากที่สุด
กระบวนการเรียนการสอน				
1.	กระบวนการเรียนการสอนเป็นลำดับขั้นตอน สามารถนำไปใช้กับผู้เรียนได้จริง	4.60	0.55	มากที่สุด
2.	มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่เน้นการเขียนอย่างเป็น กระบวนการ	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	กระบวนการเรียนการสอนแสดงให้เห็นการจัดการ เรียนรู้ที่ยืดหยุ่นตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.00	0.00	มาก
4.	ระบุแนวทางการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์ที่หลากหลาย	4.20	0.45	มาก
5.	แสดงวิธีการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ พึ่งพาตนเองในแต่ละขั้นตอน	4.40	0.55	มาก
กระบวนการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยรวม		4.36	0.42	มาก
บทบาทของผู้สอน				
1.	มีรายละเอียดบทบาทของผู้สอนที่ชัดเจน สามารถ นำไปเป็นแนวทางปฏิบัติได้	4.60	0.55	มากที่สุด
2.	กำหนดบทบาทสอดคล้องกับแนวทางเรียนรู้การ จัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน และ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ	4.40	0.55	มาก
3.	บทบาทของผู้สอนสามารถเสริมสร้างทักษะการ เขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองให้แก่ผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
4.	ระบุวิธีการสนับสนุนผู้เรียนที่มีจังหวะการเรียนรู้ แตกต่างกัน	4.20	0.45	มาก
บทบาทของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยรวม		4.40	0.52	มาก

ที่	รายการ	n=5		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	
บทบาทของผู้เรียน				
1.	ระบุบทบาทของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองอย่างชัดเจน	4.40	0.55	มาก
2.	แสดงความรับผิดชอบในการจัดการเวลาเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของตน	4.40	0.55	มาก
3.	แสดงให้เห็นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการเขียน	4.40	0.55	มาก
บทบาทของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยรวม		4.40	0.55	มาก
โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1.	ตารางโครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เข้าใจง่าย มีความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติได้จริง	4.40	0.89	มาก
2.	ระบุช่วงเวลาสำหรับการทำงานทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอย่างเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	ระยะเวลาในการใช้รูปแบบมีความเหมาะสม และเพียงพอต่อการปฏิบัติตามกระบวนการ จัดการการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
4.	จัดสรรเวลาสำหรับผู้เรียนที่มีจังหวะการเรียนรู้แตกต่างกัน	4.20	0.45	มาก
5.	มีความยืดหยุ่นในการจัดการเวลาสำหรับกิจกรรมการเขียนแต่ละขั้นตอน	4.00	0.00	มาก
โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรวม		4.40	0.47	มาก
การวัดและประเมินผล				
1.	แนวทางการวัดและประเมินผลมีความชัดเจน สะดวกต่อการวัดและประเมินผล	4.40	0.55	มาก
2.	กล่าวถึงวิธีการวัด ประเมิน และตัดสินผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก

ที่	รายการ	n=5		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	
3.	มีเครื่องมือประเมินที่เหมาะสมกับการประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์	4.20	0.84	มาก
4.	ระบุวิธีการประเมินการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองที่เหมาะสม	4.20	0.84	มาก
การวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยรวม		4.30	0.69	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้				
สาระสำคัญ				
1.	ชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
2.	สะท้อนแนวคิดหลักของบทเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	เน้นความสำคัญของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	แสดงถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
สาระสำคัญ มีค่าเฉลี่ยรวม		4.72	0.49	มากที่สุด
ผลการเรียนรู้				
1.	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	ครอบคลุมครอบคลุมทักษะกระบวนการเขียนและผลงานเขียนเชิงสร้างสรรค์	4.80	0.45	มากที่สุด
ผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรวม		4.80	0.45	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้				
1.	เน้นพฤติกรรมของผู้เรียนที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง	4.60	0.55	มากที่สุด
2.	สอดคล้องกับเนื้อหาและสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3.	ระบุพฤติกรรมที่วัดผลได้	4.60	0.55	มากที่สุด
4.	ครอบคลุมทักษะการเขียนอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	มีจุดประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	4.80	0.45	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรวม		4.76	0.40	มากที่สุด

ที่	รายการ	n=5		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	
สาระการเรียนรู้				
1.	ครอบคลุมเนื้อหาหลัก และทักษะที่จำเป็นในการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
2.	ใช้ภาษากระชับ ชัดเจน ไม่กำกวม	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	เชื่อมโยงเนื้อหากับประสบการณ์ของผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรวม		4.87	0.30	มากที่สุด
กระบวนการเรียนการสอน				
1.	กิจกรรมมีความเป็นระบบ จัดลำดับขั้นตอนชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	ชื่อกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	ใช้กิจกรรมหลากหลายและเหมาะสมกับบริบท	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	กิจกรรมมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนอย่างเป็นกระบวนการ	4.60	0.55	มากที่สุด
5.	กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
6.	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง	4.80	0.45	มากที่สุด
7.	การเรียบเรียงและการใช้ภาษาในกิจกรรมมีความเหมาะสม เข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
8.	จัดเวลาอย่างเหมาะสมกับแต่ละกิจกรรม	4.60	0.55	มากที่สุด
9.	กิจกรรมและเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์และสามารถนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้	4.60	0.55	มากที่สุด
10	มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน แบ่งปันผลงาน และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
11	มีการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเอง ยืดหยุ่นกับนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน	4.40	0.55	มาก
กระบวนการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยรวม		4.62	0.51	มากที่สุด

ที่	รายการ	n=5		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	
สื่อและแหล่งเรียนรู้ (Learning Management System: LMS)				
1.	มีการกำหนดรายการสื่อชัดเจน สะดวกต่อการ จัดเตรียมและนำไปใช้	4.20	0.84	มาก
2.	สอดคล้องกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการเขียนแบบเน้นกระบวนการ และเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.20	0.84	มาก
4.	ส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการ เรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง	4.20	0.84	มาก
5.	ทันสมัยและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	4.40	0.89	มาก
6.	มีสื่อที่หลากหลายรูปแบบ (ดิจิทัล, สิ่งพิมพ์, สื่อ ออนไลน์)	4.40	0.89	มาก
7.	ส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ ด้วยตนเอง	4.20	0.84	มาก
8.	มีเครื่องมือสำหรับการประเมินตนเองและการ สะท้อนการเรียนรู้	4.40	0.89	มาก
สื่อและแหล่งเรียนรู้ (LMS) มีค่าเฉลี่ยรวม		4.33	0.82	มาก
การวัดและประเมินผล				
1.	มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย สอดคล้อง ตามวัตถุประสงค์	4.20	0.84	มาก
2.	ใช้วิธีการวัดและประเมินผลได้เหมาะสมกับ พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้	4.20	0.84	มาก
3.	เครื่องมือวัดชัดเจน สะดวกต่อการนำไปใช้	4.20	0.84	มาก
4.	มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนและเป็นธรรม	4.20	0.84	มาก
การวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยรวม		4.20	0.84	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย		4.61	0.54	มากที่สุด
เอกสารประกอบการใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยรวม		4.51	0.55	มากที่สุด

จากตาราง 13 พบว่า ภาพรวมของเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ได้พัฒนาขึ้น มีผลการประเมินความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาแยกตามระดับคุณภาพ พบว่า รายการประเมินที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านคำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.50) และด้านแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.61, S.D. = 0.54) ขณะที่ด้านบทบาทของผู้สอน ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.52) ด้านบทบาทของผู้เรียน ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.55) และด้านการวัดและประเมินผลของรูปแบบ ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.69) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่า ควรเพิ่มเครื่องมือวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest-Posttest) ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และควรจัดทำคู่มือในรูปแบบเอกสารที่เป็นระบบ มีคำนำ สารบัญ และภาคผนวกที่ชัดเจน รวมถึงควรจัดทำ blueprint ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้ใช้สามารถทำความเข้าใจโครงสร้างและสาระสำคัญของแต่ละแผนได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ผลการทดลองนำร่อง (try-out) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการทดลองนำร่อง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการปฏิบัติจริงและมีระยะเวลาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรม และการใช้สื่อ โดยได้ทำการศึกษาผลที่พบ ปัญหา และแนวทางการพัฒนา 2 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถนำมาใช้ได้ ในบริบทสถานการณ์จริง มีความเหมาะสมสอดคล้องระหว่างระยะเวลากับเนื้อหา/กิจกรรม และสื่อกับเนื้อหา/กิจกรรม

ส่วนที่ 2 ด้านผลการจัดการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

เพื่อนำไปสู่แนวทางการปรับปรุงและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ก่อนนำไปใช้จริง มีผลการทดลองนำร่อง ดังนี้

ส่วนที่ 1 ด้านการจัดการเรียนรู้

โดยรวมรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 ขั้นตอนสามารถนำไปใช้ในบริบทจริงได้ โดยระยะเวลาและสื่อมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมในแต่ละขั้น มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 การสรรหาความคิด (Getting Ideas) พบว่าเวลาในขั้นเรียนเพียงพอสำหรับการกระตุ้นความคิดและกำหนดหัวข้อ ผู้เรียนระดับ A2-B1 มีความมั่นใจในการแชร์ไอเดียมากขึ้น และ

การเรียนออนไลน์ล่วงหน้าช่วยให้ผู้เรียนมีหัวข้อพร้อมและเริ่มวางแผนเป้าหมายใน Learning Log ได้ดี อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนระดับ A1 ใช้เวลานานในการคิดคำและสร้างประโยค ทำให้ช่วงสรุปท้ายคาบเหลือเวลาน้อย อีกทั้งบางส่วนยังไม่ได้ทำบทเรียนออนไลน์ก่อนเข้าเรียน ส่งผลให้กิจกรรมในชั้นเรียนเริ่มช้า แนวทางพัฒนาที่กำหนดไว้ ได้แก่ การใช้คำถามกระตุ้นที่ไม่ซับซ้อนและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ผู้เรียน การเตรียม word banks และ sentence starters สำหรับผู้เรียนระดับ A1 รวมถึงการทำ checklist และแจ้งเตือนผ่านกลุ่มไลน์หรือระบบ LMS

ขั้นที่ 2 การวางแผน (Planning) พบว่าระยะเวลาโดยรวมเหมาะสม ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถวางแผนและกำหนดเป้าหมายได้เป็นขั้นตอนภายใน 20-25 นาที โดยเฉพาะผู้เรียนระดับ A2 สามารถจัดทำโครงร่างได้ค่อนข้างครบถ้วน สื่อใบงานและตัวอย่างโครงสร้างช่วยให้เห็นภาพชัดเจน อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนบางส่วนยังไม่เข้าใจโครงสร้างงานเขียนเพียงพอ ทำให้วางแผนแบบกระจาย และบางคนสับสนคำสั่งหรือคำศัพท์ในใบงานออนไลน์ แนวทางพัฒนา ได้แก่ การแยกใบงานตามระดับความสามารถ เพิ่มตัวอย่างชิ้นงานแบบไล่สีโครงสร้าง และเพิ่ม glossary ไทย-อังกฤษท้ายบทเรียน

ขั้นที่ 3 การค้นคว้า (Researching) พบว่าเวลาเพียงพอต่อการอธิบายและแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำให้ผู้เรียนเพิ่มเหตุผลและหลักฐานในงานเขียนได้มากขึ้น สื่อและใบงานช่วยให้วิเคราะห์ตัวอย่างและสกัดประเด็นได้ชัดเจน แต่ยังพบปัญหาบางกลุ่มใช้เวลาหาข้อมูลนานเกินไปจนเวลาปรับ outline ในคาบลดลง ผู้เรียนบางส่วนคัดลอกข้อมูลโดยไม่สรุปความ และยังไม่แยกความคิดเห็นออกจากหลักฐานไม่ชัดเจน แนวทางพัฒนา ได้แก่ การกำหนดแหล่งข้อมูลแนะนำ 3-5 แหล่ง การสอนสรุปแบบ Cornell การตั้งบทบาทในกลุ่ม และการใช้ตาราง T-chart แยกประเภทข้อมูล

ขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถเรียงลำดับความคิดเป็น draft 1 ได้และเริ่มเห็นโครงร่างงานเขียนชัดเจน การเรียนออนไลน์เรื่อง From plan to paper ช่วยลดความสับสนได้ดี อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนบางคนยังลำดับเหตุผลและหลักฐานไม่สัมพันธ์กัน และบางคนทำไม่ทันเพราะกลับไปแก้แผนหลายรอบ รวมถึงข้อจำกัดด้านอุปกรณ์ทำให้การจัดรูปแบบมือถือทำได้ยาก แนวทางพัฒนา ได้แก่ การเพิ่มตัวอย่าง mapping 2 แบบ การให้ครูตรวจ outline แบบเร็วก่อนเริ่ม draft และการให้ผู้เรียนเริ่ม pre-organize ในออนไลน์ล่วงหน้าแล้วมา refine ในห้องเรียน

ขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่จัดลำดับโครงเรื่องได้ดีขึ้น ใช้คำเชื่อมและขยายรายละเอียดมากขึ้นจาก feedback ทำให้เนื้อหาชัดเจนและภาษาดีขึ้น สื่อออนไลน์เรื่อง vocabulary/sentences/grammar ช่วยยกระดับงานเขียนได้ชัดเจน อย่างไรก็ตาม เวลาในคาบอาจไม่เพียงพอสำหรับการเขียนและทำ peer checklist ในรอบเดียว และผู้เรียนบางส่วนให้ feedback แบบกว้าง ๆ ยังไม่ชี้จุดแก้ไขที่ชัดเจน แนวทางพัฒนา ได้แก่ การแยกการเขียนและ peer

review ออกเป็น 2 ช่วง การใช้ drafting sprint 10–15 นาที และการสอน sentence frames สำหรับการให้ feedback

ขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing) พบว่าระยะเวลาเพียงพอ การแลกเปลี่ยนงานทำให้ผู้เรียนเห็นข้อผิดพลาดและเกิดการปรับปรุงจริง การมีเช็กลิสต์และรูปกรวยช่วยให้แก้ได้เป็นขั้นตอน อย่างไรก็ตาม ยังพบปัญหาผู้เรียนบางส่วนใช้สื่อออนไลน์แบบ copy pattern โดยไม่ประยุกต์ใช้ บางคนโฟกัสแต่ grammar จนละเลยความชัดเจนของเนื้อหา และบางคนไม่มั่นใจในการแก้งานเพื่อน แนวทางพัฒนา ได้แก่ การใช้รูปแบบ feedback แบบ 2 ดาว 1 ข้อเสนอแนะ การปรับลำดับการตรวจทานจากเนื้อหา โครงสร้าง ภาษา และการเปิดคลินิกแก้งานท้ายคาบสำหรับผู้เรียนที่ทำงานช้า

ขั้นที่ 7 การเผยแพร่ (Publishing) พบว่าผู้เรียนมีแรงจูงใจสูงเมื่อได้นำเสนอและเผยแพร่งาน รู้สึกภูมิใจและเห็นคุณค่าของผลงานตนเอง การใช้แพลตฟอร์มออกแบบและแชร์ผลงานช่วยสร้างความภูมิใจและสะสมเป็น portfolio ได้ดี อย่างไรก็ตาม เวลาในคาบอาจไม่พอสำหรับการนำเสนอทุกคน และความเหลื่อมล้ำด้านอุปกรณ์และอินเทอร์เน็ตทำให้คุณภาพงานแตกต่างกัน แนวทางพัฒนา ได้แก่ การจำกัดเวลาดกแต่งและให้แล้วเสร็จก่อนเข้าคาบ การใช้วิธีนำเสนอแบบ gallery walk หรือโพสต์ออนไลน์ และการจัดทางเลือก 2 แบบระหว่างส่งเป็นไฟล์เอกสารหรือออกแบบออนไลน์ผ่าน Canva

ส่วนที่ 2 ด้านผลการจัดการเรียนรู้

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนเท่ากับ 29.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรวมผู้เรียนพัฒนาการเขียนแบบเป็นขั้นตอน งานเขียนมีโครงสร้างชัดเจนขึ้น และให้เหตุผลพร้อมตัวอย่างประกอบมากขึ้น โดยเฉพาะผู้เรียนกลุ่มกลางถึงสูงเห็นพัฒนาการได้ชัดเจน ส่วนผู้เรียนกลุ่มอ่อนยังต้องการตัวช่วยด้านภาษาเพิ่มเติม ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนนี้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง พบว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนเท่ากับ 20.10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 67.00 ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ แม้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่จะสามารถตั้งเป้าหมาย วางแผน และติดตามการเรียนรู้ผ่าน Learning Log และการเรียนออนไลน์ได้ แต่ความสม่ำเสมอยังแตกต่างกันตามการจัดสรรเวลา ความพร้อมของอุปกรณ์ และความสนใจของแต่ละบุคคล สาเหตุหลักมาจากการที่ผู้เรียนบางส่วนจัดสรรเวลาเรียนออนไลน์ไม่ทันกำหนด และข้อคำถามใน Learning Log มีความกว้างและเข้าใจยากสำหรับผู้เรียนบางกลุ่ม แนวทางพัฒนา ได้แก่ การใช้ระบบเตือนและปฏิทินงาน การแบ่งงานเป็น micro-tasks พร้อมแผนติดตามรายคนทุกสัปดาห์ และการปรับภาษาคำถามใน Learning Log โดยเพิ่ม guiding prompts และตัวอย่างคำตอบสั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและตอบสนองได้ดียิ่งขึ้น

โดยสรุปผลการทดลองนำร่อง พบว่า ในด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวม รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทห้องเรียนและการเรียนรู้ออนไลน์ โดยกิจกรรมและสื่อในแต่ละชั้นช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ตามกระบวนการเขียนได้อย่างเป็นระบบ อย่างไรก็ตาม ควรมีการพิจารณาและวางแผนการจัดสรรเวลาให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการระบุดระยะเวลาในการบรรยาย การทำกิจกรรม และการสะท้อนผลในแต่ละชั้นให้ชัดเจน เพื่อลดปัญหาเวลาคาบไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียนที่ใช้เวลามาก นอกจากนี้ ควรมีการชี้แจงและมอบหมายกิจกรรมล่วงหน้าสำหรับการเรียนออนไลน์หรือกิจกรรมนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวางแผน เตรียมตัว และค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ นอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนและต่อยอดร่วมกับเพื่อนและผู้สอนในชั้นเรียน ทั้งนี้ ในด้านเนื้อหาและสื่อ ควรมีการปรับลดหัวข้อย่อยที่ซ้ำซ้อนและจัดลำดับเนื้อหาให้กระชับ ชัดเจน และสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ในส่วนของด้านผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้ พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 74.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขณะเดียวกัน ในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จากการตรวจสอบแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แม้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถตั้งเป้าหมายและวางแผนการเรียนรู้ได้ แต่ยังมีข้อจำกัดด้านการจัดสรรเวลา ความสม่ำเสมอในการเรียนออนไลน์และการกรอกข้อมูล นักเรียนบางคนเขียนยาวเกินไป บางคนเขียนสั้นมาก ทำให้ตรวจยากและไม่สม่ำเสมอ และความชัดเจนของคำถามใน Learning Log สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้น ควรปรับปรุงการจัดการเรียนรู้โดยใช้ระบบเตือนและการแบ่งงานเป็นช่วงสั้น ๆ รวมถึงการปรับคำถามใน Learning Log ให้มีแนวทางและตัวอย่างคำตอบที่ชัดเจนมากขึ้น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

นำเสนอผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3 ประเด็น คือ 1) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 3) ความเปลี่ยนแปลงของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

3.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ นำเสนอตาราง 14

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ รายด้านและโดยรวม โดยใช้ Wilcoxon Signed-Rank Test

การทดสอบ	ก่อนเรียน		ร้อยละ	หลังเรียน		ร้อยละ	T	Z	p
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.				
ด้านการสื่อสารด้วยจินตนาการ (12) (Communicating with imagination)	5.85	1.46	48.75	8.38	1.94	69.83	.000	-2.924	<.01**
ด้านจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (12) (Organization of information and idea)	6.08	1.38	50.67	8.92	1.75	74.33	.000	-3.093	<.01**
ด้านการใช้ภาษา (16) (Accuracy of sentence structure)	8.31	2.14	51.94	11.85	2.27	74.06	.000	-3.046	<.01**
รวม	19.85	4.67	49.63	28.85	5.57	72.13	.000	-3.152	<.01**

จากตาราง 14 พบว่า ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 19.85 คะแนน และ 28.85 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จำแนกตามรายด้าน พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยรายด้านสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยใน 1) ด้านการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with imagination) ก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 48.75 หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 69.83 2) ด้านจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of information and idea) ก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 50.67 หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 74.33 3) ด้านการใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure) ก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 51.94 หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 74.06 เมื่อศึกษาคะแนนและระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนรายบุคคล พบรายละเอียดดังตาราง 15

ตาราง 15 แสดงผลการศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ รายบุคคล

นักเรียน คนที่	คะแนนทดสอบ			
	ก่อนเรียน (40 คะแนน)	ระดับทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	หลังเรียน (40 คะแนน)	ระดับทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์
1	16	ระดับ 2	29	ระดับ 3
2	20	ระดับ 2	31	ระดับ 4
3	24	ระดับ 3	36	ระดับ 4
4	14	ระดับ 2	17	ระดับ 2
5	10	ระดับ 1	20	ระดับ 2
6	23	ระดับ 3	30	ระดับ 3
7	26	ระดับ 3	35	ระดับ 4
8	23	ระดับ 3	26	ระดับ 3
9	21	ระดับ 2	30	ระดับ 3
10	22	ระดับ 3	30	ระดับ 3

นักเรียน คนที่	คะแนนทดสอบ			
	ก่อนเรียน (40 คะแนน)	ระดับทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	หลังเรียน (40 คะแนน)	ระดับทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์
11	23	ระดับ 3	35	ระดับ 4
12	21	ระดับ 3	30	ระดับ 3
13	15	ระดับ 2	26	ระดับ 3
รวมเฉลี่ย	19.73	ระดับ 2	28.88	ระดับ 3

หมายเหตุ

ระดับ 4 สื่อสารได้นำประทับใจและโน้มน้าวใจ

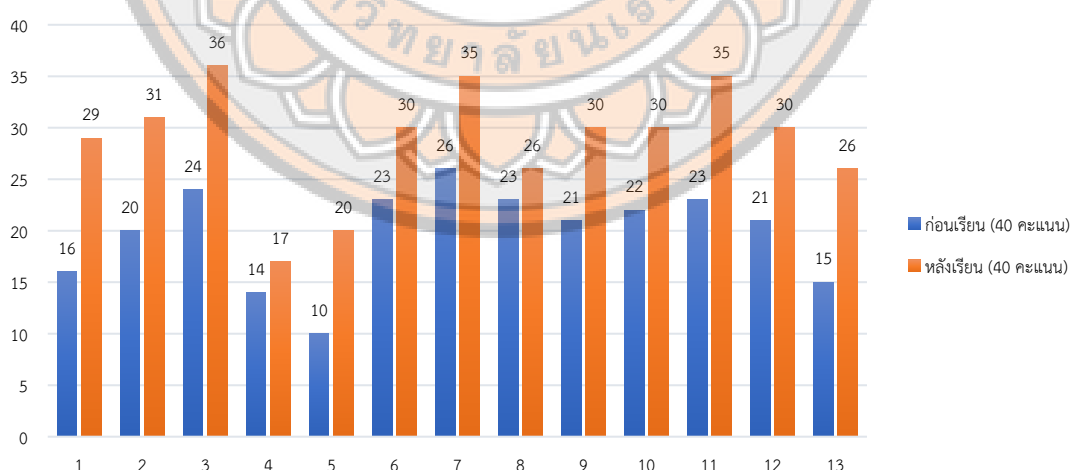
(Compelling, convincing communication)

ระดับ 3 สื่อสารได้สอดคล้องและชัดเจน (Consistent, clear communication)

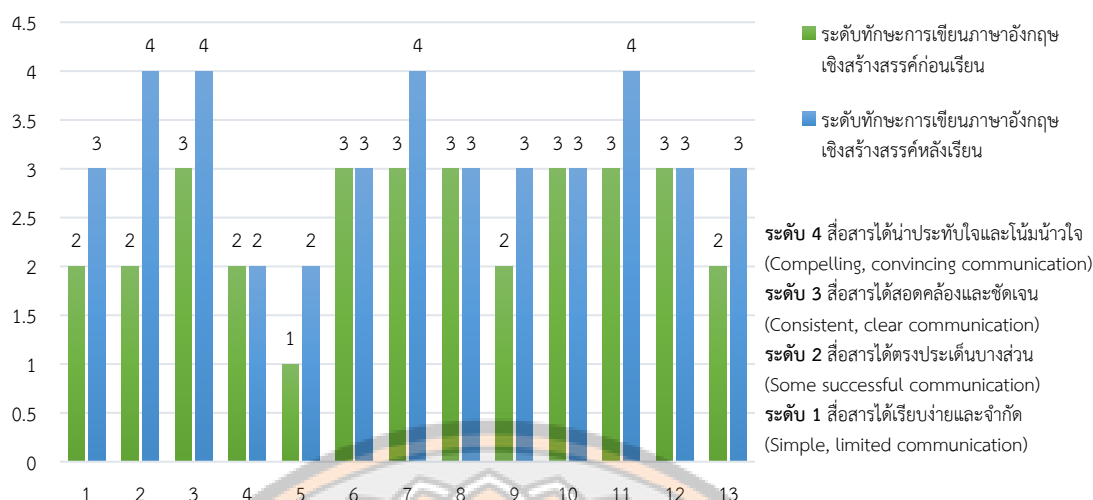
ระดับ 2 สื่อสารได้ตรงประเด็นบางส่วน (Some successful communication)

ระดับ 1 สื่อสารได้เรียบง่ายและจำกัด (Simple, limited communication)

และเมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนรายบุคคล พบรายละเอียดดังภาพ 12 และ 13

ภาพ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ของนักเรียนรายบุคคล

ภาพ 13 แสดงผลเปรียบเทียบระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ของนักเรียนรายบุคคล

จากภาพ 12 และ 13 พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ตามแนวทางการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของ GCSE English Language หลังการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.73 คะแนน อยู่ใน ระดับ 2 ซึ่งสะท้อนว่านักเรียนสามารถสื่อสารได้ตรงประเด็นบางส่วน กล่าวคือสามารถถ่ายทอดความคิดหรือประสบการณ์ของตนเองได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังขาดความชัดเจน ความต่อเนื่อง และการจัดระเบียบความคิดที่เป็นระบบ

หลังการจัดการเรียนรู้ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 28.88 คะแนน อยู่ใน ระดับ 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนไปสู่ระดับการสื่อสารที่สอดคล้องและชัดเจนมากขึ้น กล่าวคือ นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิด ถ่ายทอดเนื้อหาได้เป็นลำดับ มีความต่อเนื่องของแนวคิด และใช้ภาษาได้เหมาะสมยิ่งขึ้น และมีนักเรียนจำนวน 4 คนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนไปถึง ระดับ 4 ซึ่งเป็นระดับที่สื่อสารได้อย่างน่าสนใจและโน้มน้าวใจ

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงรายบุคคล พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนเพิ่มขึ้นหลังการเรียน โดยมีนักเรียนส่วนใหญ่ จำนวน 8 คน มีการพัฒนาขึ้น อย่างน้อย 1 ระดับ จากระดับ 1 ไประดับ 2 จำนวน 1 คน จากระดับ 2 ไปยังระดับ 3 จำนวน 3 คน จากระดับ 3 และไปยังระดับ 4 จำนวน 3 คน และจากระดับ 2 ไปสู่ระดับ 4 จำนวน 1 คน สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้สามารถส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในด้านเนื้อหา การจัดระเบียบความคิด และการใช้ภาษา แม้จะมีนักเรียนอีกจำนวน 4 คน

ที่มีระดับ 3 คงเดิม แต่เมื่อพิจารณาถึงคะแนนเปรียบเทียบก่อนและหลังใช้รูปแบบ พบว่านักเรียนทุกคน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยรวมจึงสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

3.2 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 นำเสนอดังตาราง 16 - 17

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยรวม โดยใช้ One-Sample Wilcoxon Signed-Rank Test

รายการ	หลังเรียน	เกณฑ์	T	Z	p
n	13	13			
Mean	22.56	21.00	11.00	2.383	< .05*
SD	1.66	0.00			

จากตาราง 17 พบว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนหลังได้รับการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 22.56 คิดเป็นร้อยละ 75.20 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า สูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อศึกษาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองแต่ละด้าน พบรายละเอียดดังตาราง 17

ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 รายด้าน

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	$\bar{x}$	S.D.	% of Mean
การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals)	13	5	3.79	0.85	75.90
การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning)	13	5	3.72	2.33	74.36
การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการ เรียนที่เหมาะสมกับตนเอง	13	5	3.33	2.67	66.67

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	$\bar{x}$	S.D.	% of Mean
(Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies)					
การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self- reflection their own use of learning strategies)	13	5	3.64	3.00	72.82
แรงจูงใจ (Motivation)	13	5	4.49	3.33	89.74
การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition)	13	5	3.59	4.00	71.79

จากการศึกษาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองหลังได้รับการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มี 1) การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals) ร้อยละ 75.90 2) การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning) ร้อยละ 74.36 3) การเลือกและใช้สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities and learning strategies) ร้อยละ 66.67 4) การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self-reflection on their own use of learning strategies) ร้อยละ 72.82 5) แรงจูงใจ (Motivation) ร้อยละ 89.74 และ 6) การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition) ร้อยละ 71.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ด้าน คือ การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง แรงจูงใจ และการติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง และเมื่อศึกษาระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนรายบุคคลหลังการใช้รูปแบบ พบรายละเอียดดังตาราง 18

ตาราง 18 แสดงผลการศึกษาระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

นักเรียนคนที่	คะแนนทดสอบ	
	คะแนนทดสอบ (30 คะแนน)	ระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
1	20.00	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
2	20.67	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
3	21.33	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
4	21.33	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
5	23.67	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
6	23.67	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
7	22.33	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
8	23.00	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
9	23.67	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
10	24.00	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
11	24.67	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
12	24.67	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
13	20.33	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)
รวมเฉลี่ย	22.56	ระดับ 4 การสร้าง (Creation)

จากตาราง 18 พบว่า ผลการศึกษาระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนตามกรอบแนวคิด 5 ระดับของการนำการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองไปใช้ของ David Nunan (1997, p. 192) หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 22.56 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งจัดอยู่ในระดับ 4 การสร้าง (Creation) ทั้งหมด จำนวน 13 คน สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนสามารถนำการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองไปใช้ในระดับสูง คือ ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย วางแผน ออกแบบกิจกรรม และสร้างชิ้นงานการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม แสดงถึงความสามารถในการควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง และประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างสร้างสรรค์

3.3 ผลการเปลี่ยนแปลงของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

การเปลี่ยนแปลงระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาผ่านการตรวจสอบภาระงานการเขียน (Writing Assignments) บันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log) และการสังเกตการร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตลอดระยะเวลา 21 ชั่วโมง โดยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 คน โดยผู้วิจัยได้แบ่งการรายงานผล 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ผลการเปลี่ยนแปลงระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และ ส่วนที่ 2 ผลการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง รายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการเปลี่ยนแปลงระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

การเปลี่ยนแปลงระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เป็นการศึกษาพัฒนาการของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา (Communicating with imagination) ด้านการจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of information and idea) และด้านการใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure) โดยศึกษาจากผลงานเขียน (Writing Assignments) ของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม และการสังเกตการร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบการเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหา โดยการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with Imagination)

ด้านเนื้อหา เป็นการสื่อสารด้วยจินตนาการ เป็นการแสดงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเสนอแนวคิด ฉากเหตุการณ์ และความรู้สึก ให้มีความสมบูรณ์ น่าสนใจ และสร้างสรรค์ ด้านนี้เกี่ยวข้องกับทั้งการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) และโทนของการเขียน (Tone/Style) ผลการศึกษา พบว่า ในขั้นที่ 1 ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) จากกิจกรรมการระดมความคิด พบว่า นักเรียนเริ่มสามารถถ่ายทอดความรู้สึกและประสบการณ์ส่วนตัวผ่านงานเขียนได้อย่างมีจินตนาการ ตัวอย่างเช่น นักเรียนเลขที่ 6 กล่าวว่า “When I watched this movie, I felt like I was inside the story. The quiet scenes made me think about my own life and the choices I have made.” สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการสื่อสารด้วยจินตนาการ โดยนักเรียนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาของเรื่องเข้ากับประสบการณ์ส่วนตัว และถ่ายทอดความรู้สึกภายในของตนเองออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างมีความหมาย แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการกระตุ้นความคิดช่วยเปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกทางความคิดและอารมณ์ในงานเขียนมากขึ้น นอกจากนี้ การได้รับการกระตุ้นความคิดจากสื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ เพลง และคำถาม ในขั้นที่ 1 ยังทำให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเขียน โดยนักเรียนเริ่มคิดเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจ และเลือกหัวข้อที่ต้องการเขียน เช่น นักเรียนเลขที่

1 กล่าวว่า "I want to write about my pet dog because I love him very much. He is black and friendly. I want to describe his personality and what he can do. It makes me happy when I think about him." แสดงให้เห็นว่านักเรียนเลือกหัวข้อจากสิ่งที่สนใจส่วนตัว มีความคิดเหล่านี้แล้ว และแสดงความรู้สึก นักเรียนเลขที่ 2 กล่าวว่า "I like fantasy stories very much. I want to write about a girl who can use magic. She has special power to help people. Her adventure will be exciting with magic, danger and friendship. I want to make it interesting for readers." แสดงให้เห็นถึงการคำนึงถึงผู้อ่าน นอกจากนี้ นักเรียนเลขที่ 3 ยังเกิดความคิดเชิงวิเคราะห์ เข้าใจจุดประสงค์ของเรื่อง และกล่าวสะท้อนคิดเชิงลึกในหัวข้อที่ 2 การเขียน Narrative Writing ไว้ว่า "I will compose a personal narrative about my childhood transformation. I will incorporate vivid memories from school, meaningful friendships, and significant turning points. The story will illustrate how experiences shape personal identity and demonstrate introspection of self-growth."

และในขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) และ ขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching) นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับอารมณ์และโทนของงานเขียน (Mood and Tone) ธีมของงานเขียน (Theme) และวิธีการบรรยายอย่างสร้างสรรค์ ผ่านการศึกษาออนไลน์และการอภิปรายกับเพื่อนในห้องเรียน นักเรียนเรียนรู้วิธีการถ่ายทำตัวละคร ฉากเหตุการณ์ และความรู้สึก ให้มีความสมบูรณ์และน่าสนใจมากขึ้น เช่น หลังจากการศึกษาออนไลน์ในหัวข้อ Tone and Voice และ Art of Description นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนผลงาน ที่เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง ดังตัวอย่างที่ 1

ตัวอย่างที่ 1

นักเรียนเลขที่ 1 หัวข้อที่ 2 มีการปรับ Draft เพิ่ม adjectives สร้างสรรค์, sensory details, emotional expression หลังรับ Feedback ในชั้นเรียน ดังนี้

Draft ที่ 1: "My dog is good. He is black. He can run. He can play."

Draft ที่ 2: "My beloved dog is a beautiful black friend with a cheerful personality. His bright eyes sparkle with joy when he runs quickly in the garden. His playful nature brings happiness to my life every single day."

นักเรียนเลขที่ 2 มีการปรับ sophisticated vocabulary, narrative flow, thematic elements หลังจากการเรียนรู้ Tone & Voice ดังนี้

Draft ที่ 1: "The girl is magic. She helps people. The adventure is good."

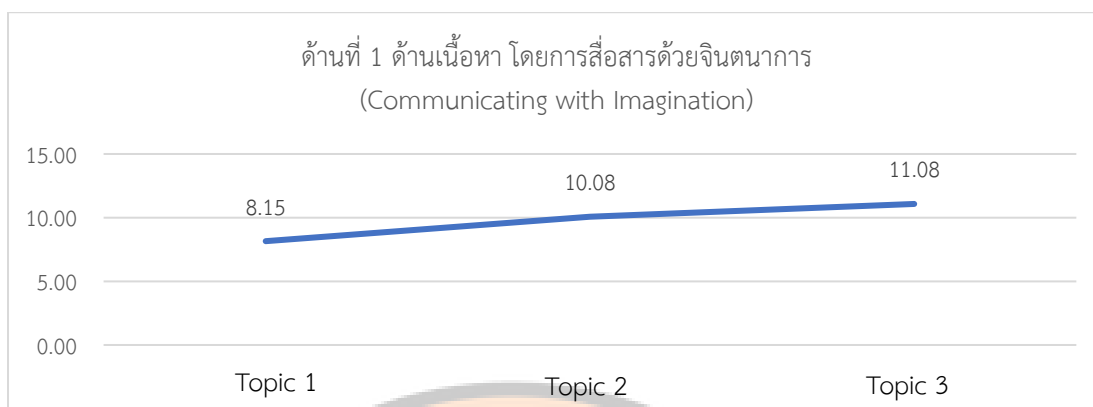
Draft ที่ 2: "The mysterious girl possessed extraordinary magical powers that allowed her to help those in need. Her thrilling adventure took her through enchanted forests filled with wonder and danger, creating an unforgettable journey of courage and compassion."

นักเรียนเลขที่ 3 มีการปรับ sophisticated tone, reflective quality, structural complexity หลังจากมีการเรียนออนไลน์ หัวข้อ Advanced Description techniques ดังนี้

Draft ที่ 1: "When I grew up I change. My school was fun. My friends are nice."

Draft ที่ 2: "As I navigated the formative years of my childhood, I experienced profound transformations. My school served as a sanctuary of learning and wonder, while my friendships became the cornerstone of my emotional development and social consciousness."

และจากการตรวจสอบผลงานของนักเรียนในแต่ละหัวข้อในด้านนี้ได้เห็นผลพัฒนาการที่ชัดเจนตั้งแต่ การเขียนหัวข้อที่ 1 ไปยัง หัวข้อที่ 3 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน เพิ่มขึ้นจาก 8.15 เป็น 11.08 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.36 ความสำเร็จนี้แสดงว่าการให้โอกาสให้นักเรียนฝึกการคิดเชิงจินตนาการ และการแลกเปลี่ยนแนวคิดกับเพื่อนนั้นมีประสิทธิผลสูง ดังภาพ 14

ภาพ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหา โดยการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with Imagination) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้ (n=13)

ด้านที่ 2 การจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of Information and Idea)

ด้านการจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization) เป็นความสามารถในการเรียงลำดับความคิด เชื่อมโยงประโยค และโครงสร้างงานเขียนให้มีความต่อเนื่องและสมเหตุสมผล ผลการศึกษาพบว่าขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) และ ขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) ได้ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการวางแผนโครงสร้างงานเขียนอย่างมีระบบ ในการวางแผนโครงสร้างงานเขียนให้มีความต่อเนื่อง สมเหตุสมผล และน่าติดตามมากขึ้น

โดยในขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) นักเรียนได้สร้างแผนผังความคิด (Mind Map) และเขียนโครงร่างงานเขียน (Outline) โดยในช่วงแรกผู้เรียนเริ่มจากการระบุหัวข้อและสรุปเนื้อหาสั้น ๆ 2-3 ประโยค ตามองค์ประกอบของงานเขียนชิ้นนั้น ๆ การทำกิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนต้องคิดและทราบเกี่ยวกับโครงสร้างและองค์ประกอบเนื้อหาของเนื้อเรื่องที่จะเขียนอย่างชัดเจน ต่อมาในขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching) นักเรียนได้อภิปรายกับเพื่อนเพื่อขยายแนวคิด และเพิ่มเติมรายละเอียดจนพัฒนาไปสู่โครงร่างมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และหลังจากกิจกรรมการศึกษาตัวอย่างงานเขียนและการจัดทำโครงร่าง (Outline) นักเรียนสามารถเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบมากขึ้น ดังตัวอย่างงานเขียนของนักเรียน ดังภาพ 15

name Usamani Jailuang
Date _____

REVIEW PLANNING WORKSHEET

Use this worksheet to plan your review. Fill in each section to organize your ideas clearly.

1. Title / Creator / Genre Genre: Restaurant / Dining experience
Title: The PIPPA Restaurants.

2. Target Audience (Who is this review for?)
 This review is for people who enjoy relaxing cafés, good food, and cozy atmospheres—mostly teens, young adults, and families.

3. List at least 2 things you liked or didn't like

Liked:

- The food was delicious and freshly prepared.
- The atmosphere was cozy with beautiful plants and warm lights.

Didn't like:

- Some dishes were a bit expensive.
- The restaurants can get crowded in the evening.

4. One quote, scene, or example you'll discuss in your review
 I will talk about the outdoor seating area with fairy lights that made the restaurants feel magical at night.

A restaurant called The PIPPA Restaurants

1. Summary
 I would like to review a restaurant called The PIPPA Restaurant. It is a cozy café-style restaurant decorated with lots of plants and soft lights. The atmosphere with lots of plants and soft lights. The atmosphere is calm and relaxing, making it a nice place to eat hang out with friends. The restaurant is located in the city and is open during both daytime and evening.

2. Positive Points
 One thing I really liked was the delicious food, which tasted fresh and well-prepared. The atmosphere was another great point—the green plants and warm lights made the place feel very comfortable. The staff were friendly and provided good service, which made the experience even better.

3. Negative Points
 However, some menu items were a bit expensive, and during the evening the restaurant can get crowded, so you might have to wait for a table.

4. Recommendation
 I think people who enjoy relaxing environments, taking food photos, or eating high-quality meals would really like this restaurant. It is definitely worth trying, especially in the evening when the lights make the place look beautiful.

usamani jailuang M.6 No.12

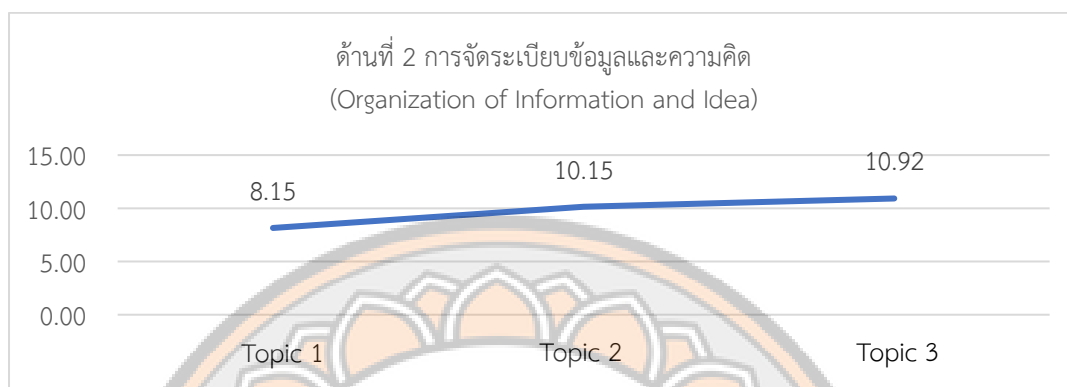
ภาพ 15 ตัวอย่างกิจกรรม Review Planning

และในขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) และขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) นักเรียนได้นำแนวคิดที่วางแผนไว้ มาเรียบเรียงเป็นประโยคและย่อหน้า ผ่านการศึกษาออนไลน์เกี่ยวกับการใช้คำเชื่อม (Linking words/Transitions) ที่หลากหลายขึ้น เพื่อให้เนื้อเรื่องไหลลื่นไม่ขาดตอน และการบรรยาย (Description) ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการทำให้ประโยคเชื่อมโยงกันอย่างราบรื่น ดังภาพ 16

[illegible]

ภาพ 16 ตัวอย่างผลงานการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนในการฝึกจัดระเบียบข้อมูล
และเรียบเรียงเป็นประโยค

นอกจากนี้ในการตรวจสอบชิ้นงานของนักเรียนมีผลการพัฒนาด้านนี้เห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยด้านที่ 2 การจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of Information and Idea) ในหัวข้อที่ 1 ไปยังหัวข้อที่ 3 เพิ่มขึ้นจาก 8.15 เป็น 10.92 คิดเป็นร้อยละ 23.08 ดังภาพ 17

ภาพ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ด้านที่ 2 การจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of Information and Idea) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้ (n=13)

ด้านที่ 3 การใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure)

ด้านการใช้ภาษา เป็นความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยค (Sentence Structure) ไวยากรณ์ (Grammar) เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) และการสะกดคำ (Spelling) ให้ถูกต้อง ด้านนี้มีความสำคัญต่อการทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจน ซึ่งผลการศึกษาพบว่าด้านนี้นักเรียนมีการพัฒนาที่มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการออกแบบขั้นตอนการสอน ในขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาออนไลน์เกี่ยวกับการเลือกใช้คำศัพท์ (Building Better Vocabulary) การเขียนประโยคให้สมบูรณ์ (Building Better Sentences) และไวยากรณ์ (Grammar) ผ่านเนื้อหาการเรียนออนไลน์และฝึกหัด นักเรียนเรียนรู้โครงสร้างประโยค วิธีการใช้ Tense ที่ถูกต้อง และการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนมีความแม่นยำทางภาษาและสามารถใช้รูปแบบประโยคที่ซับซ้อนเพื่อการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น มีการพัฒนาจากการใช้ประโยคความเดียว (Simple Sentence) ไปสู่การใช้ประโยคความรวมและประโยคความซ้อน (Compound-Complex Sentences) รวมถึงการเลือกใช้คำศัพท์ที่เฉพาะเจาะจงและมีพลัง (Power Words) มากขึ้นตามบริบทของงานเขียน และส่วนที่สำคัญที่สุดสำหรับด้านนี้คือขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing) ซึ่งจากกิจกรรม Error Hunt และ Peer Editing นักเรียนสามารถตรวจพบและแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ (Grammar), การสะกดคำ (Spelling) และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)

ของตนเองและเพื่อนได้ดียิ่งขึ้น จากการเปรียบเทียบงานเขียนร่างแรกและงานเขียนฉบับปรับปรุง พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านความถูกต้องทางภาษาอย่างเห็นได้ชัด ดังตัวอย่างที่ 2 ในการเขียน Review Writing

ตัวอย่างที่ 2

Draft: “I feel happy go this place.”	
Final Draft: “I feel happy when I go to this place.”	(นักเรียนเลขที่ 1)
Draft: “The restaurant good and food very delicious.”	
Final Draft: “The restaurant is clean and comfortable, and the food is very delicious.”	(นักเรียนเลขที่ 2)
Draft: “The movie teach me many thing.”	
Final Draft: “The movie teaches me many important things.”	(นักเรียนเลขที่ 6)
“After editing my work, I tried to use longer sentences and check my grammar before submitting.”	(นักเรียนเลขที่ 10, Learning Log 1 ชั้นที่ 6)

จากตัวอย่างที่ 2 ผลงานของนักเรียนดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการใช้ภาษาอย่างเป็นรูปธรรม โดยนักเรียนสามารถปรับปรุงโครงสร้างประโยค การใช้กริยา และการเลือกคำให้ถูกต้องมากขึ้น แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการตรวจทานงานเขียนช่วยพัฒนาความตระหนักรู้ทางภาษา และทักษะการแก้ไขงานเขียนด้วยตนเอง

5.1 Elevating Review Writing Through Vocabulary test

Grades

Attempts: 12

What to include in the report

Display options

Showing graded and ungraded attempts for each user. The one attempt for each user that is graded is highlighted. The grading method for this quiz is Highest grade.

First name

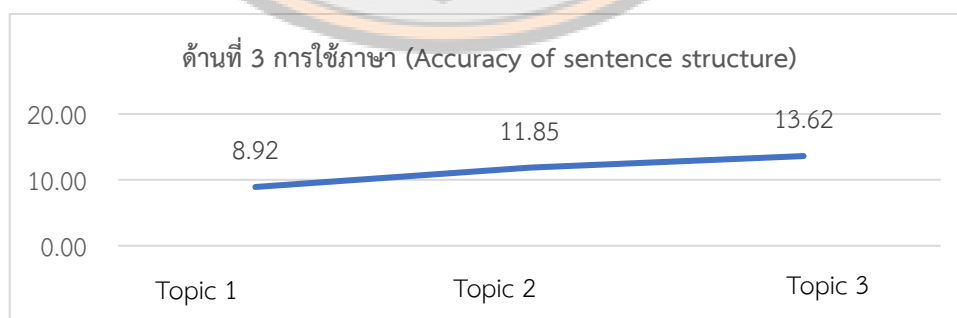
Last name

Download table data as

First name / Last name	Email address	Status	Started	Completed	Duration	Grade/12.00	Q.1	Q.2	Q.3	Q.4	Q.5	Q.6	Q.7	Q.8	Q.9	Q.10	Q.11	Q.12
Chananchida Choomjai	firstchanan39603409@gmail.com	Finished	14 August 2025 4:46 AM	14 August 2025 4:51 AM	5 mins 17 secs	11.50	0.50	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
butsabamitra	butsabamitra688@gmail.com	Finished	14 August 2025 6:08 AM	14 August 2025 6:16 AM	8 mins 7 secs	11.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	0.00
Mothana Keavsomuek	mothanakeavsomuek@gmail.com	Finished	20 August 2025 6:13 AM	20 August 2025 6:17 AM	3 mins 48 secs	10.50	0.50	1.00	1.00	1.00	1.00	0.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
Chissanupong	chissanupong8946@gmail.com	Finished	27 August 2025 8:44 AM	27 August 2025 8:47 AM	3 mins 38 secs	11.50	0.50	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
Chissanupong	chissanupong8946@gmail.com	Finished	27 August 2025 8:47 AM	27 August 2025 8:54 AM	6 mins 10 secs	3.50	0.50	1.00	1.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.00	0.00	0.00	0.00	0.00
usamani jalluang	usamanijalluang@gmail.com	Finished	27 August 2025 8:53 AM	27 August 2025 8:55 AM	2 mins 15 secs	9.00	1.00	1.00	1.00	0.00	1.00	0.00	0.00	1.00	0.00	1.00	1.00	1.00
Kritnail Sriuchai	kritnail.sriuchai@gmail.com	Finished	28 August 2025 4:53 AM	28 August 2025 5:08 AM	14 mins 59 secs	11.00	1.00	1.00	0.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
Chanyanuch dungkaw	c04362678@gmail.com	Finished	8 September 2025 4:47 PM	8 September 2025 4:47 PM	1 min 47 secs	9.25	0.25	1.00	1.00	1.00	1.00	0.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
Chanyanuch dungkaw	c04362678@gmail.com	Finished	8 September 2025 4:48 PM	8 September 2025 4:48 PM	47 secs	10.00	0.00	1.00	1.00	1.00	1.00	0.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
Tanapong Seeksak	tanapong35140@gmail.com	Finished	10 September 2025 8:50 AM	10 September 2025 8:56 AM	5 mins 54 secs	12.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
Saranyaphat piyapong	sranyaphatpiyapong17@gmail.com	Finished	11 September 2025 4:07 AM	11 September 2025 4:39 AM	31 mins 31 secs	12.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
Yanisa Autthamchai	yanisaautthamchai@gmail.com	Finished	11 September 2025 4:51 AM	11 September 2025 4:54 AM	3 mins 5 secs	12.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
Overall average						10.27 (12)	0.69 (12)	1.00 (12)	0.92 (12)	0.75 (12)	0.93 (12)	0.67 (12)	0.92 (12)	0.92 (12)	0.92 (12)	0.92 (12)	0.83 (12)	

ภาพ 18 ตัวอย่างผลงานการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนในการการเลือกใช้คำศัพท์
(Building Better Vocabulary)

และจากการตรวจสอบผลงานของนักเรียนในแต่ละหัวข้อในด้านนี้ได้เห็นผลพัฒนาการที่ชัดเจนตั้งแต่ การเขียนหัวข้อที่ 1 ไปยัง หัวข้อที่ 3 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน เพิ่มขึ้นจาก 8.92 เป็น 11.85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 29.33 ดังภาพ 19

ภาพ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
เชิงสร้างสรรค์ ด้านที่ 3 การใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure)
ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้ (n=13)

จากการศึกษาดังกล่าว พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียนผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ สามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เชิงบรรยายของนักเรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งในด้านเนื้อหา การจัดระเบียบความคิด และการใช้ภาษา นักเรียนไม่เพียงพัฒนาคุณภาพของผลงานเขียนเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจ ความกล้าแสดงออกทางความคิด และความสามารถในการปรับปรุงงานเขียนของตนเองอย่างเป็นระบบ ซึ่งสะท้อนถึงการเรียนรู้ที่มีความหมายและการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงระดับของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงระดับของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 คน ผ่านการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ตลอดระยะเวลา 21 ชั่วโมง โดยประเมินจากแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log) และการสังเกตพฤติกรรม พบว่านักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องในทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

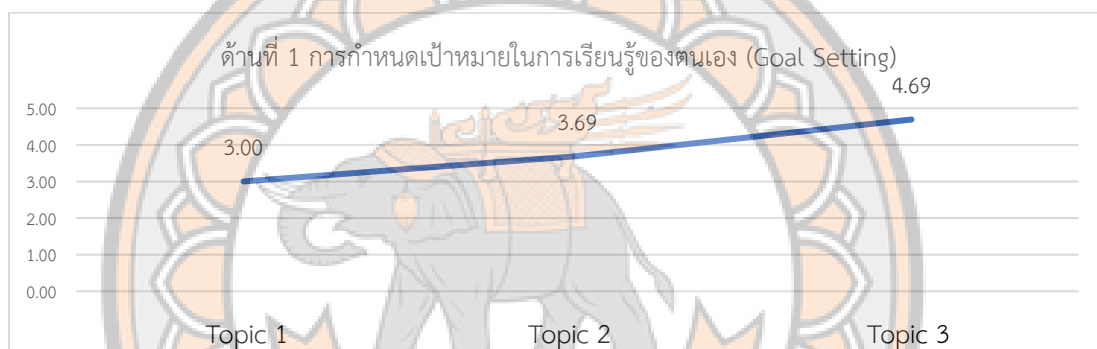
ด้านที่ 1 การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Goal Setting)

การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) เป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง เพื่อเป็นตัวกำหนดทิศทางในการเรียนรู้ โดยนักเรียนต้องทำให้ชัดเจนว่า ตนเองต้องการจะเรียนรู้อะไร และต้องการบรรลุเป้าหมายใด จากผลการวิเคราะห์จาก Learning Log ช่อง S1: My goal(s) for this week พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการกำหนดเป้าหมายที่เป็นไปจากเป้าหมายที่มีลักษณะกว้างและไม่ชัดเจน ไปสู่เป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง วัดได้ และเชื่อมโยงกับงานเขียนจริง เช่น นักเรียนเลขที่ 1 แสดงพัฒนาการชัดเจน โดยเริ่มต้นจากเป้าหมายทั่วไป "My goal is to write a review" ในขั้นที่ 1 (Getting Ideas) จากนั้นพัฒนาไปสู่เป้าหมายด้านโครงสร้างในขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) ที่ระบุว่า "My goal is to write a review with clear introduction and opinion" และสุดท้ายปรับปรุงเป็นเป้าหมายด้านผู้อ่านในขั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing) ที่กล่าวว่า "My goal is to make readers understand my opinion clearly" ซึ่งแสดงการพัฒนาจากระดับ 2 การมีส่วนร่วม (Involvement) ไปยังระดับ 4 การสร้าง (Creation)

นักเรียนเลขที่ 3 นำเสนอรูปแบบพัฒนาการที่แตกต่าง โดยเริ่มต้นจากเป้าหมายเชิงคุณภาพ "I want to write a good review" แล้วขยายเป็น "My goal is to write a review with reasons and examples" ในขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching) จนกระทั่งในขั้นสุดท้าย มุ่งเน้นไปยังการพิจารณาผู้อ่าน "My goal is to use suitable tone for my audience" ซึ่งแสดงถึงการพัฒนาจากระดับ 3 การปรับเปลี่ยน (Intervention) ไปยังระดับ 5 การต่อยอดการเรียนรู้ (Transcendence)

ส่วนนักเรียนเลขที่ 5 ได้พัฒนาเป้าหมายเชิงกระบวนการ โดยตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับการจัดระเบียบแนวคิด "My goal is to organize my ideas before writing" ในขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) และพัฒนาต่อไปเป็นการตามแผนในขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) ที่ระบุว่า "My goal is to follow my outline" ซึ่งแสดงการพัฒนาจากระดับ 3 การปรับเปลี่ยน (Intervention) ไปยังระดับ 4 การสร้าง (Creation)

และจากการตรวจสอบแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน ในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง ที่ชัดเจนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว มีความท้าทาย และสอดคล้องกับเนื้อหาสามารถวัดผลได้ แสดงให้เห็นถึงผลการพัฒนาด้านนี้สูงสุดเป็นอันดับ 2 ใน 6 ด้าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยดังภาพ 20

ภาพ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
ด้านที่ 1 การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Goal Setting)
ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้ (n=13)

ด้านที่ 2 การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Planning)

การวางแผน (Planning) เป็นเรื่องของการคิดถึงวิธีการที่จะเรียนให้บรรลุเป้าหมาย รวมถึงการกำหนดขั้นตอน ระยะเวลา และวิธีการ ผลการวิเคราะห์จาก Learning Log ช่อง S2-S3: My Learning Plan and Activities พบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการทำตามแผนที่ครูกำหนด ไปสู่การวางแผนด้วยตนเองแบบเป็นลำดับขั้น โดยนักเรียนเลขที่ 2 เริ่มต้นด้วยการยอมรับแผนของครู "I follow teacher plan" ในขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) แต่พัฒนาเป็นการวางแผนของตนเองโดยเขียนทีละย่อหน้า "I plan to write paragraph by paragraph" ในขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) ซึ่งแสดงการพัฒนาจากระดับ 2 การมีส่วนร่วม (Involvement) คือจากแผนของครู ไปยังระดับ 3 การปรับเปลี่ยน (Intervention) เป็นแผนของตนเอง นักเรียนเลขที่ 7 ได้สาธิตการวางแผนที่มีลำดับขั้นตอนและเชื่อมโยงกับการรับ feedback โดยการวางแผนครั้งแรก

คือ "I plan to write outline first" ในขั้นที่ 2 จากนั้นในขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing) ได้ปรับปรุงแผนเป็น "I plan to revise after peer feedback" ซึ่งแสดงถึงการวางแผนที่เชื่อมต่อกับกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับ 4 การสร้าง (Creation) นักเรียนเลขที่ 10 นำเสนอรูปแบบการวางแผนตามจังหวะของตนเอง โดยการวางแผนล่วงหน้า "I plan to study online lesson before class" ในขั้นที่ 2 และการวางแผนการจัดการเวลา "I plan to finish my work on time" ในขั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing) ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถในการจัดระเบียบเวลาและลำดับปฏิบัติการของตนเอง ในระดับ 3 การปรับเปลี่ยน (Intervention)

นอกจากนี้ นักเรียนได้บันทึกในแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log) ที่จะใช้ระยะเวลาเท่าใด จะทำข้อใดบ้าง ซึ่งแสดงถึงการวางแผนอย่างมีแบบแผน ตัวอย่างดังภาพ 21

Process Writing Step 4 Researching Week 2 Date: 01/04/15

S1: My writing goal(s) this week: I aim to research different types of reviews and refine my idea.

S2 & S3: My Learning Plan and Activities

Activities (Writing activity/Online learning)	Planned	Spent	Purpose of the Activity (Why?)	Materials / Resources/ Strategy Used	How it Helped You
Compare Reviews	20	20	to understand strengths and weaknesses	Critical reading	My choice is deeper
Online lesson	20	25	to organize content	Video	Structure is clear

S4: Reflection on My Learning

1. What went well in your writing process this week? ☒ Planning ☒ Writing ☐ Vocabulary ☐ Grammar ☐ Time management ☐ Other: Editing

2. How do you know it worked? Explain briefly: Explain

3. What was difficult and how did you try to solve it? Editing

4. Next week, I will improve my writing by planning by Editing and Writing

S5: What helped me stay motivated to finish my work this week? Critical thinking motivates me

S6: How did I track my progress (checklist, deadline, teacher feedback, self-check)? Self-check

Teacher's feedback: ☒ Clear goal ☒ Good planning ☒ Effective writing ☐ Good revision ☐ Good presentation ☐ Good grammar

Comment: Plan toward writing review that suitable reader questions

Process Writing Step 5 Drafting Week 3 Date: 15/04/15

S1: My writing goal(s) this week: I want to write my draft and correct sentences using linking words.

S2 & S3: My Learning Plan and Activities

Activities (Writing activity/Online learning)	Planned	Spent	Purpose of the Activity (Why?)	Materials / Resources/ Strategy Used	How it Helped You
Read Draft 1 to Draft 2	25	25	Improve my review	Draft 1 + teacher's feedback	I can write more clearly
Linking words practice	15	20	to connect sentences	Linking words list online	My writing flows better
Peer drafting checklist	15	20	to get feedback	Checklist	Know what to fix

S4: Reflection on My Learning

1. What went well in your writing process this week? ☐ Planning ☒ Writing ☐ Vocabulary ☐ Grammar ☐ Time management ☐ Other: Editing

2. How do you know it worked? Explain briefly: Use words like connect and

3. What was difficult and how did you try to solve it? Linking words

4. Next week, I will improve my writing by planning by Editing and Writing

S5: What helped me stay motivated to finish my work this week? Teacher's feedback and checklist

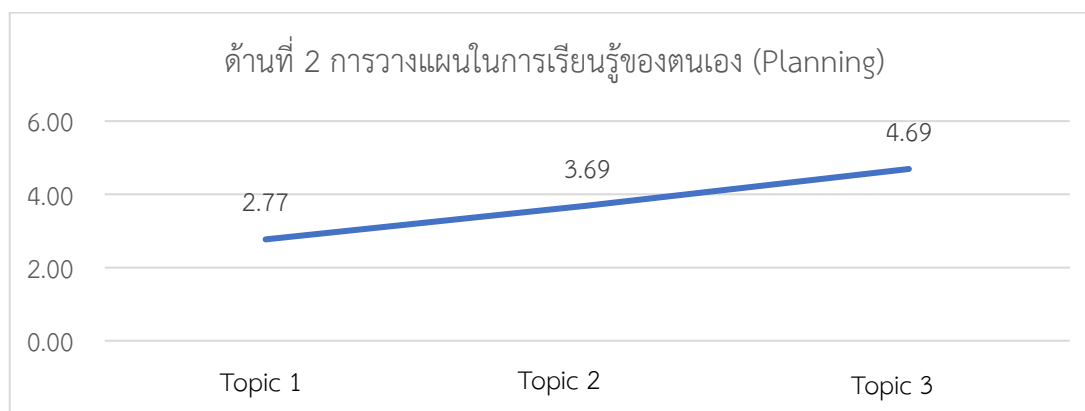
S6: How did I track my progress (checklist, deadline, teacher feedback, self-check)? Checklist and peer feedback

Teacher's feedback: ☒ Clear goal ☒ Good planning ☒ Effective writing ☐ Good revision ☐ Good presentation ☐ Good grammar

Comment: All good, detailed revision and examples to support your opinions.

ภาพ 21 ตัวอย่างบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log)

ส่งผลให้นักเรียนมีผลการพัฒนาด้านที่ 2 การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Planning) มีคะแนนเฉลี่ยในหัวข้อการเรียนรู้ที่ 1 เพิ่มขึ้นจาก 2.77 เป็น 4.69 ในหัวข้อการเรียนรู้ที่ 3 จากการตรวจสอบ Learning Log ในการวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง มีการระบุการจัดลำดับขั้นตอน และกำหนดเวลาที่เหมาะสมทุกขั้นตอน ดังภาพ 22

ภาพ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
ด้านที่ 2 การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Planning) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้ (n=13)

ด้านที่ 3 การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies)

การเลือกสื่อและกลวิธี เป็นความสามารถในการค้นหา เลือก และใช้สื่อที่เหมาะสมกับตนเอง เช่น หนังสือ เว็บไซต์ วิดีโอ ฯลฯ และเลือกกิจกรรมหรือกลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม ผลการวิเคราะห์ Learning Log แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีพัฒนาการที่ชัดเจนในการเปลี่ยนแปลงจากการใช้สื่อที่ครูกำหนดให้ ไปสู่การเลือกสื่อและกลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองอย่างเป็นอิสระ โดยนักเรียนเลขที่ 3 ระบุการใช้สื่อไว้ดังนี้ โดยในขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching) ได้เลือกดูรีวิวจากยูทูบ "I watch YouTube reviews" แล้วนำตัวอย่างจากสื่อเหล่านั้นมาใช้ในการเขียนของตนเอง "I use examples from YouTube in my writing" ในขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) ซึ่งแสดงให้เห็นการใช้สื่อเพื่อพัฒนางานเขียนจริง ในระดับ 4 ในการใช้สื่อเพื่อพัฒนางานจริง

นักเรียนเลขที่ 5 ได้คัดเลือกกลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองโดยการใช้แผนที่ความคิด "I use mind map" ในขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) และได้ตระหนักถึงประโยชน์ของกลวิธีนี้ "Mind map helps me organize ideas" ในขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) ซึ่งสะท้อนถึงการมีสติในการเลือกกลวิธีที่เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งเป็นระดับพฤติกรรมในระดับ 4 คือสามารถเลือกกลวิธีที่เหมาะสมกับตนเอง นักเรียนเลขที่ 13 แสดงการพึ่งพาตนเองอย่างชัดเจนในขั้นที่ 3 โดยกล่าวว่า "I choose materials by myself" ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความเป็นอิสระในการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ ในการพึ่งพาตนเองในระดับ 4

อย่างเดียวนักเรียนเลขที่ 14 บันทึกใน Learning Log ว่าการตรวจสอบผ่าน Checklist ช่วยให้ผลิตงานร่างที่ 2 (Draft 2) ที่มีการพัฒนาดีขึ้นอย่างชัดเจน และ นักเรียนเลขที่ 15 ประเมินตนเองในขั้นที่ 7 โดยเปรียบเทียบร่างแรกและร่างสุดท้าย (Before & After comparison) และระบุว่าเห็นการพัฒนาที่สำคัญ (Substantial improvement) ตัวอย่างดังภาพ 24

Narrative Writing: Peer Drafting Checklist

Name of Reviewer: Changmouk Dungkany Name of Writer: Uthamini Taihuang

Title of Story: The forgotten trail

Structure & Organization ☐ The story has a clear beginning, middle, and end. ☒ Events happen in a logical order that's easy to follow. ☒ The story starts in an interesting way that grabs attention. ☒ The ending wraps up the story in a satisfying way.	Characters ☒ The main character(s) feel real and interesting. ☒ I can picture what the characters look like. ☐ I understand what the characters want or need. ☒ Characters' actions add depth/match their personality.	Setting & Description ☒ I can picture where and when the story takes place. ☒ The writer uses descriptive words that help me "see" the story. ☒ The story includes at least one of the five senses (sight, sound, smell, taste, touch).
Dialogue ☒ The conversations between characters sound natural. ☒ It's clear who is speaking. ☒ Dialogue helps move the story forward or reveal character.	Creative Elements ☒ The story has moments that surprised me or made me "wow". ☒ The writer describes more than just "said," "went," "felt." ☐ There are creative details that make the story unique.	Grammar & Mechanics ☒ Sentences are complete and make sense. ☒ Paragraphs are used to organize the story. ☒ Spelling seems mostly correct. ☒ Punctuation for dialogue and sentences is used correctly.

★ Reminder: Be kind and helpful! Good feedback helps friends improve!

Praise!
 What are two things that are really good about this draft?
 -Your dialogue is excellent! The conversation between Marcus and his dad feels so real.
 -You setting description at the beginning grabbed me immediately!

Suggest!
 What are two suggestions to make the story even better?
 -More about the main character's feelings in the middle section.
 I understood but want to know why he was so determined to finish the hike.

Questions!
 What is something you're confused about or want to know more about?
 -Why did Marcus decide to go on this hike alone?

CREATIVE WRITING

NAME: Uthamini DATE:

*** Narrative Writing ***

SELF EDITING CHECKLIST

TITLE: The last summer

CONTENT AND ORGANIZATION

☒ My story has a clear beginning, middle, and end.
☒ My characters and setting are described clearly.
☒ The problem and climax are exciting.
☒ Events are connected with transition words.

LANGUAGE AND STYLE

☒ I used a variety of sentences.
☒ I added descriptive details.
☒ I used natural-sounding dialogue (if needed).

MECHANICS

☒ I checked my spelling.
☒ I checked punctuation and capitalization.
☒ I checked my grammar and verb tenses.
☒ My sentences are complete and make sense.

REFLECTION

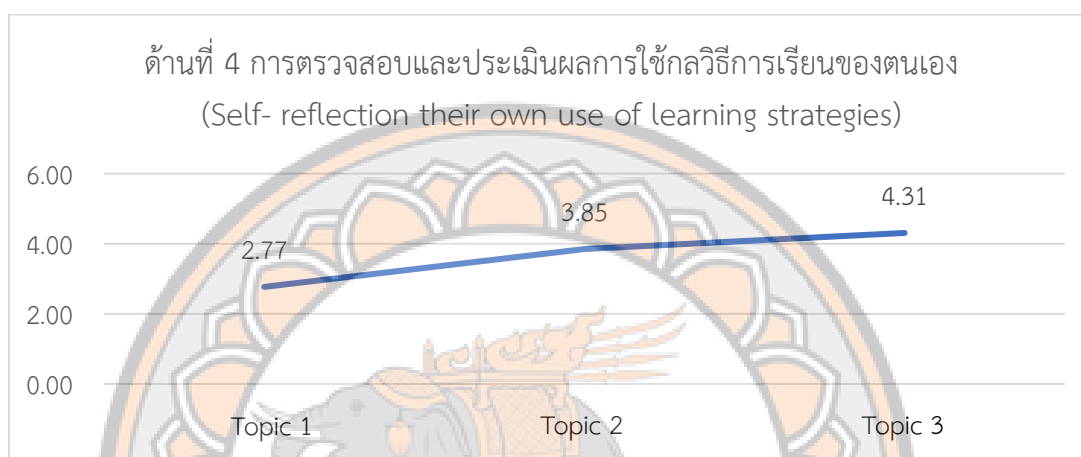
One thing I am proud of in this story:
The descriptive details I added to the beach cottage.
I think the reader can really picture the place and understand.

One thing I improved from my draft:
My ending in my 1st draft the story just ended.
When Maya found the letters now it shows what she does
with that information and how it changes her perspective.

ภาพ 24 แสดงตัวอย่างกิจกรรม Peer feedback และ self editing

และจากผลการวิเคราะห์ Learning Log ในส่วน S4: Reflection on My Learning แสดงให้เห็นว่า นักเรียนได้พัฒนาจากการบอกถึงปัญหาในงานเขียนไปสู่การอธิบายวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างรอบคอบ เช่น นักเรียนเลขที่ 6 แสดงการสะท้อนคิดที่เพิ่มมากขึ้นโดยในขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) ได้ระบุปัญหา "My writing is not clear" จากนั้นในขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing) ได้อธิบายการแก้ไขที่ลึกลับ "I revised structure and added examples" ซึ่งแสดงถึงการวิเคราะห์ปัญหาและการแก้ไขที่เป็นรูปธรรม ในระดับ 4 และ นักเรียนเลขที่ 11 ได้แสดงการสะท้อนคิดเชิงลึกมากขึ้นในขั้นที่ 6 โดยอธิบายว่า "Peer feedback helps me see my mistakes" สะท้อนการตระหนักรู้ข้อผิดพลาดของตนเองในระดับ 4

ผลการตรวจสอบแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log) ในด้านที่ 4 ในการบันทึกการตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพทุกขั้นตอนของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากหัวข้อการเรียนรู้ที่ 1-3 คือ 2.77 เป็น 3.85 และ 4.31 ตามลำดับ ดังภาพ 25

ภาพ 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ด้านที่ 4 การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self-reflection their own use of learning strategies) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้ (N=13)

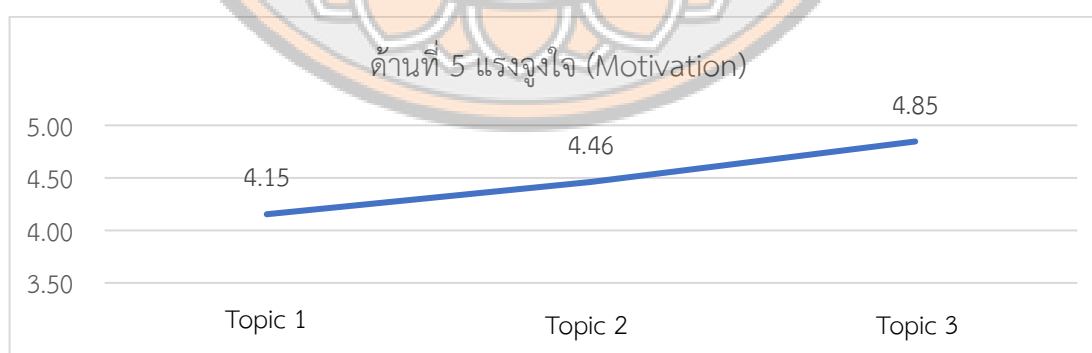
ด้านที่ 5 แรงจูงใจ (Motivation)

แรงจูงใจ (Motivation) เป็นการมีความตั้งใจ ความเต็มใจ ความพร้อม ความรับผิดชอบและความเต็มใจร่วมมือในการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจสูงตลอดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเกิดจากหลายปัจจัย คือ 1) การเลือกหัวข้อที่นักเรียนสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นที่ 1 ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) ทำให้นักเรียนมีความสนใจ และอยากจะเขียนเรื่องนั้น 2) บรรยากาศห้องเรียนที่ Supportive ครูให้คำชื่นชมและ Positive Feedback ในแต่ละขั้นตอน 3) นักเรียนได้เห็นความก้าวหน้าของตนเองจากการติดตาม Learning Log ทำให้มีความตั้งใจที่จะพยายามต่อไป โดยนักเรียนทุกคนสามารถแสดงออกผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมและการรับผิดชอบต่อภาระงาน เช่น นักเรียนเลขที่ 1 แสดงความเต็มใจในการมีส่วนร่วมกิจกรรมกลุ่ม "Quick Connect word game" และระบุในบันทึกว่า "สนุกและช่วยให้เชื่อมโยงความคิดได้ดีขึ้น" นักเรียนเลขที่ 2 บันทึกความพยายามในการใช้เวลา 50 นาที (จากแผน 45 นาที) ในการระดมสมองเพื่อให้ได้หัวข้อที่พอใจที่สุด นักเรียนเลขที่ 14 มีส่วนร่วมในการสะท้อนคิดผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ (Padlet reflection)

เพื่อแบ่งปันสิ่งที่เรารู้กับคนอื่น และนักเรียนเลขที่ 13 เข้าร่วมกิจกรรม "Gallery Walk" อย่างกระตือรือร้น โดยร่วมอภิปรายเชิงวิพากษ์กับเพื่อนในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์ Learning Log ในหัวข้อ S5: What helped me stay motivated to finish my work this week? ในการรักษาแรงจูงใจ พบว่า นักเรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจจากสถานะที่ขาดความมั่นใจ ไปสู่สถานะที่มีแรงจูงใจที่แข็งแกร่ง ดังนี้ นักเรียนเลขที่ 4 เริ่มต้นด้วยความขาดความมั่นใจ "I am not confident" ในกิจกรรมการเรียนรู้ชั้นที่ 1 ในชั้นเรียนแต่ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนซึ่งนำไปสู่แรงจูงใจที่เพิ่มขึ้น "I try harder after my friends help me" ในชั้นที่ 5 ซึ่งแสดงการพัฒนาจากระดับ 2 ไปยังระดับ 3 นักเรียนเลขที่ 7 ได้แสดงแรงจูงใจที่มาจากภายในตนเองอย่างแข็งแกร่งในชั้นที่ 6-7 โดยกล่าวว่า "Feedback makes me want to improve" ซึ่งเป็นการพัฒนาไปสู่แรงจูงใจภายในที่อยู่ยั่งยืน (ระดับ 4) นักเรียนเลขที่ 5 บันทึกว่าตนเอง "เข้าใจความสำคัญของการแบ่งปันผลงาน" นักเรียนเลขที่ 8 แสดงความภูมิใจเมื่อ "ได้รับการยอมรับและได้รับฟีดแบ็คที่ดีจากเพื่อน" สอดคล้องกับนักเรียนเลขที่ 10 ที่ระบุว่า "มีแรงจูงใจสูงขึ้นเมื่อ 'ได้รับการฟีดแบ็คเชิงบวกจากเพื่อนร่วมชั้น' ในกิจกรรม Gallery Walk"

นอกจากนี้ การทำงานเป็นกลุ่มและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าจะไม่ได้อยู่ตามลำพังในการเรียน และการเผยแพร่ผลงานในชั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing) ทำให้นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง ผลการพัฒนาด้านนี้แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจตั้งแต่ต้นและยังสูงขึ้นต่อไป โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นจากหัวข้อการเรียนรู้ที่ 1-3 คือ 4.15 เป็น 4.46 และ 4.85 ตามลำดับ จากการตรวจสอบเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนทุกขั้นตอนตามระยะเวลาที่ตนเองกำหนดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคน ดังภาพ 26

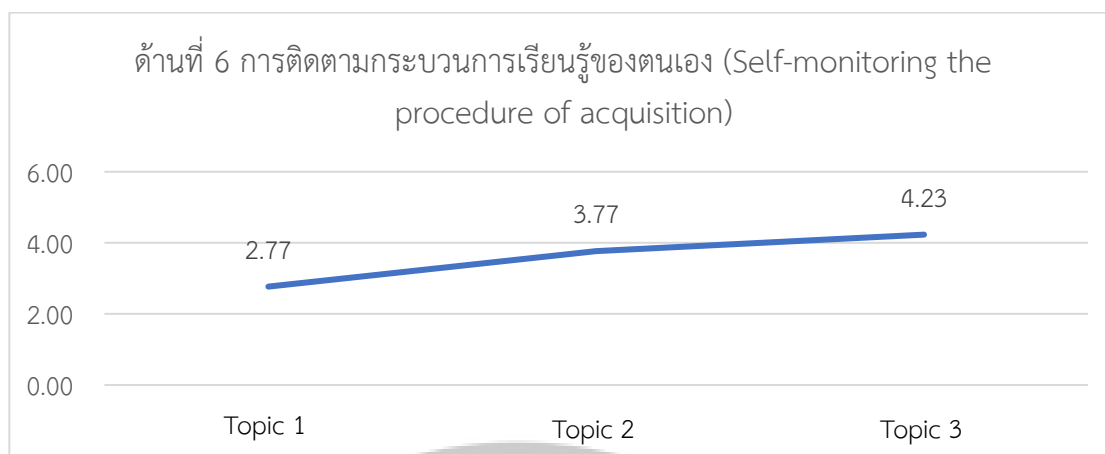

ภาพ 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ด้านที่ 5 แรงจูงใจ (Motivation) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้ (n=13)

ด้านที่ 6 การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition)

การติดตาม (Self-Monitoring) คือการสังเกต และจดบันทึกความก้าวหน้า และการควบคุม กระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนได้เรียนรู้การติดตาม ความก้าวหน้า ผ่านการเขียน Learning Log ในแต่ละขั้นตอน และการใช้ S6: Pacing Tracker (การติดตามความก้าวหน้า) เพื่อตารางการติดตามความก้าวหน้ารายสัปดาห์ ทำให้นักเรียนเห็นถึง พัฒนาการและจุดหมายในการพัฒนาในขั้นต่อไป ตั้งแต่ในกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นที่ 1 ขั้นสรรหา ความคิด (Getting Ideas) นักเรียนบันทึก Goal และ Timeline ซึ่งกลายเป็นจุดอ้างอิงในการติดตาม การเรียนรู้ในแต่ละขั้นทั้งในและนอกชั้นเรียน และในขั้นตอน "Planning" และ "Organizing" นักเรียน บันทึก Outline และเปรียบเทียบว่าได้ก้าวหน้าไหม ในขั้นตอน "Editing" นักเรียนได้ใช้ Checklist เพื่อติดตามว่าได้แก้ไขส่วนไหนแล้ว ยังต้องแก้ไขส่วนไหน โดยองค์ประกอบนี้แสดงพัฒนาการที่เด่นชัด ที่สุดในทุกองค์ประกอบ นักเรียนสามารถระบุ S6: How did I track my progress เพื่อสะท้อนการ ติดตามความก้าวหน้าของตนเอง เป็นการสะท้อนกระบวนการการทำงานของตนเองตามหัวข้อที่ กำหนด โดยนักเรียนเลขที่ 1 ได้ระบุความสามารถในการติดตามกระบวนการเขียนครบทั้ง 7 ขั้น โดยในขั้นที่ 7 (Publishing) ได้กล่าวว่า "I can see my improvement from first draft to final draft" ซึ่งแสดงถึงการติดตามและมีสติในพัฒนาการของตนเองอย่างครบถ้วน (ระดับ 5) นักเรียนเลขที่ 9 ได้ใช้เครื่องมือในการกำกับตนเอง โดยการใช้แบบตรวจสอบ "Checklist helps me track my progress" ในขั้นที่ 6 ซึ่งแสดงถึงการพึ่งพาเครื่องมือเพื่อติดตามความก้าวหน้า (ระดับ 4) เช่นเดียวกับ นักเรียนเลขที่ 13 ติดตามพัฒนาการจากการได้รับ Feedback ในแต่ละขั้น และบันทึกว่าการได้รับ คำแนะนำช่วยให้เห็นจุดที่ต้องแก้ไขในงานร่างถัดไป นอกจากนี้ นักเรียนเลขที่ 4 ได้กล่าวถึงการใช้ กิจกรรม "Before & After" เพื่อติดตามและเห็นพัฒนาการของตนเองจากฉบับร่างสู่ฉบับสมบูรณ์

การติดตามนี้ทำให้นักเรียนรู้สึกมีการควบคุมในการเรียนของตนเอง และสามารถปรับ ทิศทางได้ตามต้องการ ผลการพัฒนาในด้านนี้จากการตรวจสอบการติดตามกระบวนการเรียนรู้ของ ตนเองทุกขั้นตอนของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นจากหัวข้อการเรียนรู้ที่ 1-3 คือจาก 2.77 เป็น 3.77 และ 4.23 ตามลำดับ ดังภาพ 27

ภาพ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ด้านที่ 6 การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหัวข้อการเรียนรู้ (n=13)

จากผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในทุกองค์ประกอบที่ศึกษา โดยเมื่อพิจารณาพัฒนาการรายบุคคลตามกระบวนการเขียน 7 ขั้น พบว่านักเรียนสามารถเปลี่ยนบทบาทจากสถานะ ผู้รับการสอน ที่พึ่งพาครูในการกำหนดทิศทาง ไปสู่ผู้กำกับการเรียนรู้ของตนเอง ได้อย่างชัดเจนและเห็นได้ชัดจาก ความสามารถในการตั้งเป้าหมาย วางแผน เลือกสื่อ และติดตามความก้าวหน้า แสดงให้เห็นว่านักเรียนได้รับความสามารถและความเป็นอิสระในการจัดการการเรียนรู้ของตนเอง ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของ David Nunan (1997) ที่เน้นย้ำความสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองในการศึกษาภาษา เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีพัฒนาการสูงสุดคือ ด้านที่ 2 การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning) โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 1.92 คะแนน รองลงมาคือ ด้านที่ 1 การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals) เพิ่มขึ้น 1.69 คะแนน และด้านที่ 4 การสะท้อนการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self-reflection) เพิ่มขึ้น 1.54 คะแนน ขณะที่ด้านที่ 3 การเลือกและใช้สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities and learning strategies) และด้านที่ 6 การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition) มีพัฒนาการเท่ากันที่ 1.46 คะแนน และ ด้านที่ 5 แรงจูงใจ (Motivation) เพิ่มขึ้น 0.69 คะแนน ความสำเร็จนี้แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ 7 ขั้นตอน ที่ผสมผสานกิจกรรมในห้องเรียนกับการเรียนนอกชั้นเรียน และให้โอกาสให้นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนั้น มีประสิทธิผลในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองได้อย่างมีทิศทาง

ขั้นตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 13 คนต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นผ่านการสัมภาษณ์กลุ่ม ในด้าน 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการ และ 3) ผลผลิต ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านปัจจัยนำเข้า

นักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อปัจจัยนำเข้าโดยรวม สะท้อนให้เห็นถึงความเหมาะสมของการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.1 ด้านสื่อการเรียนรู้

นักเรียนทุกคน (f=13) เห็นว่าสื่อการเรียนรู้มีความหลากหลายและเอื้อต่อการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียน โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ เช่น วิดีโอและแบบฝึกหัด ช่วยให้นักเรียนเตรียมความพร้อมก่อนเข้าชั้นเรียนและทบทวนเนื้อหาได้ตามต้องการ ขณะที่ใบงานและ Learning Log ช่วยให้นักเรียนจัดระบบความคิดและติดตามพัฒนาการของตนเอง (f=6) ดังที่นักเรียนสะท้อนว่า "วิดีโอออนไลน์ทำให้เข้าใจขั้นตอนการเขียนก่อนมาเรียน พอทำกิจกรรมในห้องก็ไม่งง" และ "Learning Log ทำให้ได้ทบทวนตัวเองและเห็นพัฒนาการของตัวเองในแต่ละขั้น"

1.2 ด้านบทบาทของผู้สอน

นักเรียนทุกคน (f=13) มีความเห็นสอดคล้องกันว่าผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) มากกว่าการถ่ายทอดความรู้ฝ่ายเดียว โดยให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจน เปิดโอกาสให้นักเรียนทดลองเขียนและปรับปรุงงาน รวมทั้งสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ไม่กดดัน ดังเช่น "ครูให้ feedback ชัดเจน ทำให้รู้ว่าควรแก้ตรงไหน" และ "ครูไม่เร่ง ทำให้ไม่เครียด" บทบาทดังกล่าวช่วยสร้างบรรยากาศเชิงบวกและเอื้อต่อการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

1.3 ด้านระยะเวลา สภาพแวดล้อม และเนื้อหาการเรียนรู้

นักเรียนส่วนใหญ่ (f=10) เห็นว่าการจัดระยะเวลาเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนมีความเหมาะสม สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยไม่รู้สึกกดดัน (f=7) และเนื้อหาการเรียนรู้มีการจัดลำดับจากง่ายไปยากอย่างเป็นระบบในทุกชั้นของกระบวนการเขียน (f=13) ดังที่นักเรียนสะท้อนว่า "รู้สึกเนื้อหายากขึ้นทีละขั้น แต่เชื่อมโยงกัน ไม่ขาดตอน"

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปได้ได้ว่า ปัจจัยนำเข้าโดยรวมทั้งด้านสื่อการเรียนรู้ บทบาทของผู้สอน ระยะเวลา สภาพแวดล้อม และเนื้อหาการเรียนรู้มีความสอดคล้องและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นอย่างเหมาะสม

2. ด้านกระบวนการ

ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั้น และมองว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เป็นระบบและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนี้

2.1 ความคิดเห็นต่อกิจกรรมในแต่ละชั้นของกระบวนการเขียน

นักเรียนสะท้อนว่ากิจกรรมในขั้นการวางแผน (Planning) และขั้นการตรวจแก้ไข (Editing และ Peer Editing) เป็นขั้นที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด (f=9) เนื่องจากช่วยให้จัดระบบความคิดและเรียนรู้จากข้อเสนอแนะของเพื่อน ขณะที่ขั้นการนำเสนอผลงาน (Publishing) ช่วยสร้างแรงจูงใจและความภาคภูมิใจ (f=6) สำหรับกิจกรรมนอกชั้นเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกในทุกชั้น โดยเห็นว่าบทเรียนแบบ Mini Lesson เข้าใจง่าย (f=3) ช่วยให้สามารถเรียนรู้ตามจังหวะของตนเอง (f=8) และเตรียมความพร้อมก่อนเข้าชั้นเรียนได้อย่างเป็นระบบ (f=9) โดยแต่ละชั้นมีบทบาทสำคัญดังนี้

ขั้นที่ 1 สรรหาความคิด (Getting Ideas) ช่วยกระตุ้นความสนใจและลดความกังวลในการเริ่มเขียน นักเรียนสะท้อนว่า "ได้คิดหัวข้อล่วงหน้า ทำให้ไม่กังวลเวลาเริ่มเขียนในห้องเรียน"

ขั้นที่ 2 การวางแผน (Planning) ช่วยให้จัดระบบความคิดได้อย่างรอบคอบโดยไม่รู้สีกกดดันจากเวลาในห้องเรียน

ขั้นที่ 3 การค้นคว้า (Researching) ช่วยให้นักเรียนสามารถเลือกแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมกับตนเองและเรียนรู้ในจังหวะของตน

ขั้นที่ 4-5 การจัดระเบียบและการเขียนร่าง (Organizing & Drafting) ช่วยให้ฝึกเขียนอย่างต่อเนื่องและลดความกดดัน ดังที่นักเรียนระบุว่า "เขียนร่างที่บ้านทำให้ไม่เครียด เขียนได้สบายกว่า ไม่รีบ"

ขั้นที่ 6 การตรวจแก้ไข (Editing) ช่วยให้ทบทวนคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และพิจารณาข้อเสนอแนะอย่างรอบคอบ

ขั้นที่ 7 การจัดพิมพ์และนำเสนอผลงาน (Publishing) ช่วยสร้างแรงจูงใจและความภาคภูมิใจ ดังที่นักเรียนสะท้อนว่า "รู้สึกดี เมื่อมีคนเข้ามาชื่นชมผลงานที่เราตั้งใจทำ"

2.2 ความรู้สึกต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

นักเรียนส่วนใหญ่ (f=7) รู้สึกว่ากระบวนการเรียนรู้ช่วยลดความกดดันและเพิ่มความมั่นใจในการเขียน เนื่องจากสามารถเขียนงานเป็นลำดับขั้นและปรับปรุงงานได้จากข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง นักเรียนยังรายงานถึงแรงจูงใจในการเรียน (f=4) และความพึงพอใจในการควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (f=2) กระบวนการดังกล่าวช่วยเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่าการเขียนเป็นงานที่ยากและตึงเครียด ไปสู่การมองว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ดังที่นักเรียนสะท้อนว่า "กล้าเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ไม่กลัวผิด เพราะรู้ว่ามีโอกาสแก้ไข"

2.3 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการรับมือของนักเรียน

แม้นักเรียนบางส่วน ($f=4$) พบอุปสรรคด้านการจัดการเวลาและความเข้าใจเนื้อหา แต่สามารถแก้ไขได้โดยการวางแผนผ่าน Learning Log การทบทวนสื่อออนไลน์ซ้ำ และการขอคำแนะนำจากผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการจัดการตนเองและความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้

3. ด้านผลผลิต

ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ พบว่า นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกทั้งในด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองอย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

3.1 ผลลัพธ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

นักเรียนทุกคน ($f=13$) สะท้อนว่าทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มีพัฒนาการที่ดีขึ้น ครอบคลุมทั้งด้านการจัดโครงสร้างงานเขียน การเชื่อมโยงความคิด และความถูกต้องของภาษา ดังที่นักเรียนระบุว่า "เขียนได้ยาวและเป็นระเบียบมากขึ้น" และ "รู้จักเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับเนื้อหา"

นอกจากนี้ นักเรียนยังแสดงพัฒนาการด้านการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองอย่างชัดเจน ($f=10$) โดยสามารถกำหนดเป้าหมาย วางแผนการทำงาน และประเมินผลงานของตนเองได้ดีขึ้น รวมทั้งเปิดรับและนำข้อเสนอแนะจากเพื่อนไปพัฒนางานอย่างมีวิจารณญาณ ดังที่นักเรียนสะท้อนว่า "กล้าให้และรับ feedback จากเพื่อน"

3.2 การนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้

นักเรียนส่วนใหญ่ ($f=11$) สามารถนำกระบวนการเขียนและวิธีการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่นและการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียน โดยนำแนวคิดการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนและการวางแผนไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังเช่น "รู้จักแพล่งหน้าว่าจะทำอะไรก่อนหลัง ทำให้ทุกอย่างง่ายขึ้น ไปทีละ step" ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการถ่ายโอนการเรียนรู้ (transfer of learning) จากห้องเรียนสู่บริบทการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

โดยสรุปจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ส่งผลให้นักเรียนเกิดผลลัพธ์เชิงบวกทั้งด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง นักเรียนสามารถพัฒนางานเขียนของตนเองอย่างเป็นระบบ มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ของตนเอง รวมทั้งนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในบริบทอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

บทที่ 5

บทสรุป

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคมที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 13 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม โดยการจับสลาก 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log) และแบบบันทึกภาคสนาม ดำเนินการทดลอง จำนวน 21 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะไว้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการดำเนินงานตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา ปรากฏผลดังนี้

1. การศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 8 คน รวมถึงการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 10 คน พบว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมควรมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- 1) การจัดการเรียนรู้ควรมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดจังหวะและลำดับการเรียนรู้ตามศักยภาพและความสนใจของตนเอง
- 2) การจัดการเรียนรู้ควรมีโครงสร้างที่ยืดหยุ่น (Flexible Structure) ใช้ Blended Learning ร่วมกับระบบ LMS เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบ Self-Paced และติดตามพัฒนาการผู้เรียน
- 3) กำหนดขั้นตอนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนางานได้อย่างมีคุณภาพ
- 4) ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อ เพื่อเสริมแรงจูงใจและส่งเสริมการแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์
- 5) ผู้สอนควรมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้คำแนะนำ ติดตามพัฒนาการรายบุคคล และปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน
- 6) การประเมินผลหลากหลายและยืดหยุ่น เน้นการประเมินเพื่อพัฒนาควบคู่กับการวัดผลสัมฤทธิ์
- 7) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถวางแผน กำกับ ติดตาม และประเมินการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างเป็นระบบ

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญ ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและ

ประเมินผล ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ และ ตอนที่ 4 ผลที่เกิดกับผู้เรียน โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้ออกแบบตามแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 7 ขั้นตอน ได้แก่ การสรรหาความคิด (Getting Ideas) การวางแผน (Planning) การค้นคว้า (Researching) การจัดระเบียบความคิด (Organizing) การเขียนร่าง (Drafting) การตรวจทาน (Editing) และการจัดพิมพ์ (Publishing) ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. = 0.13) และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.55) อีกทั้ง จากการศึกษาผลการทดลองนำร่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า ในด้านการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงทั้งในห้องเรียนและการเรียนรู้ออนไลน์ อย่างไรก็ตาม ควรมีการพิจารณาและวางแผนการจัดสรรเวลา การสะท้อนผลในแต่ละขั้น และการชี้แจงติดตามมอบหมายกิจกรรมนอกชั้นเรียนให้ชัดเจน ส่วนด้านผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้ พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 74.00 ขณะเดียวกัน ในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านการตั้งเป้าหมายและการวางแผนการเรียนรู้ แต่คะแนนเฉลี่ยโดยรวมยังต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนด โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 67.00 สะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับปรุงกิจกรรมสนับสนุนและเครื่องมือ เช่น การใช้ระบบเตือนและการปรับแบบบันทึกการเรียนรู้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

3.1 นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.85 (จากคะแนนเต็ม 40) เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย 19.85 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีการพัฒนาทั้งด้านเนื้อหา การจัดระเบียบข้อมูล และการใช้ภาษา

3.2 นักเรียนมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 75.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับ 4 การสร้าง (Creation) ซึ่งสามารถกำหนดเป้าหมาย วางแผน และสร้างชิ้นงานการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาการทดลองจำนวน 10 สัปดาห์ มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียน โดยกระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมในแต่ละขั้นของการเขียน ได้แก่ ขั้นการสรรหาความคิด (Getting Ideas) ขั้นการวางแผน (Planning) ขั้นการค้นคว้า (Researching) ขั้นการจัดระเบียบความคิด (Organizing) ขั้นการเขียนร่าง (Drafting) ขั้นการตรวจทาน (Editing) และขั้นการจัดพิมพ์ (Publishing) ผลการเรียนรู้ระหว่างการเรียนสะท้อนให้เห็นว่า ในช่วงเริ่มต้นของการใช้รูปแบบ นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยมักพึ่งพาตัวอย่างจากผู้สอนเป็นหลัก มีการเขียนเนื้อหาในลักษณะเรียบง่าย และยังไม่สามารถวางแผนหรือจัดโครงสร้างงานเขียนได้อย่างชัดเจน นักเรียนบางส่วนแสดงความลังเลในการเลือกหัวข้อและไม่มั่นใจในการถ่ายทอดความคิดของตนเองเป็นภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม เมื่อการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง นักเรียนเริ่มมีความคุ้นเคยกับกระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ และสามารถปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้ตามจังหวะของตนเองได้ดีขึ้น โดยเฉพาะในขั้นการวางแผนและการค้นคว้า นักเรียนสามารถกำหนดจุดประสงค์ของงานเขียนวางแผนเนื้อหา และแสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น รวมถึงสามารถจัดระเบียบความคิดผ่านโครงร่างหรือแผนผังความคิดได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้งานเขียนมีความชัดเจนและมีทิศทางมากยิ่งขึ้น ในขั้นการร่างและการตรวจแก้ไขงานเขียน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการปรับปรุงคุณภาพงานเขียนอย่างชัดเจน โดยสามารถนำข้อเสนอแนะจากผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นไปใช้ในการแก้ไขงานเขียน ทั้งในด้านเนื้อหา การจัดระเบียบความคิด และการใช้ภาษา นักเรียนแสดงให้เห็นถึงความตระหนักในกระบวนการเขียนมากขึ้น กล้าที่จะปรับแก้ผลงานของตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อการพัฒนางานเขียนอย่างต่อเนื่อง เมื่อเข้าสู่ขั้นการเผยแพร่ผลงาน นักเรียนสามารถนำเสนอผลงานเขียนของตนเองได้อย่างมั่นใจมากขึ้น แสดงความภาคภูมิใจในผลงาน และสามารถสะท้อนการเรียนรู้ของตนเองเกี่ยวกับพัฒนาการด้านการเขียนและการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาความสามารถในการกำกับและประเมินการเรียนรู้ของตนเอง อันเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

โดยสรุป ผลการเรียนรู้ระหว่างการเรียนแสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองอย่างค่อยเป็นค่อยไปและต่อเนื่องตลอดกระบวนการเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเริ่มต้นการเรียนรู้

4. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ สามารถสรุปได้ 3 ด้าน ดังนี้

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการให้คำแนะนำและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียน สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ และช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม โดยภาพรวมของระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม แต่อาจควรปรับให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้นในบางกิจกรรม

ด้านกระบวนการ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อกิจกรรมในแต่ละขั้นของกระบวนการเขียน โดยเห็นว่าช่วยให้การเรียนรู้เป็นระบบ ชัดเจน และส่งเสริมการพัฒนางานเขียนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะขั้นการวางแผนและขั้นการตรวจแก้ไขงานเขียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดและคุณภาพของงานเขียนได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ นักเรียนยังเห็นว่าการจัดกิจกรรมและสื่อทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน รวมถึงการได้รับข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง มีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองได้อย่างเป็นรูปธรรม

ด้านผลผลิต พบว่า นักเรียนเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบดังกล่าวช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ทำให้เกิดความมั่นใจในการเขียน และสามารถนำทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้และการสื่อสารในบริบทอื่นได้อย่างเหมาะสม

อภิปรายผล

1. การศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ควบคู่กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาในบริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารความคิด จินตนาการ และประสบการณ์ของตนเองได้อย่างมีความหมาย ตรงจุดประสงค์ พร้อมทั้งมีความสามารถในการกำกับและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและนักเรียน พบว่า การส่งเสริมทักษะและคุณลักษณะดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านที่ทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ โดยผ่านการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีโครงสร้างที่ยืดหยุ่น และประกอบไปด้วยกระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการที่ชัดเจน

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเริ่มต้นจากการออกแบบกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อ วางแผน และตัดสินใจเกี่ยวกับงานเขียนของตนเอง เป็นกลไกหลักที่นำไปสู่ความเป็นเจ้าของการเรียนรู้ (ownership of learning) และเกิดแรงจูงใจภายในในการพัฒนาทักษะ เมื่อผู้เรียนได้เลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์และความสนใจส่วนตัว การเรียนรู้จึงมีความหมาย (meaningful learning) และเกิดจากการตั้งใจที่แท้จริง ซึ่งนำไปสู่การเพียรพยายามในการปรับปรุงการเขียนอย่างต่อเนื่อง การใช้แนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นแกนหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากการแบ่งขั้นตอนการเขียนอย่างชัดเจน ตั้งแต่การสรรหาความคิด การวางแผน การค้นคว้า การจัดระเบียบความคิด การเขียนร่าง การตรวจทาน และการจัดพิมพ์ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าการเขียนเป็นกระบวนการทางความคิดที่มีลักษณะเป็นวงจร (recursive process) ที่ต้องอาศัยการย้อนกลับไปมาและการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เพียงการผลิตชิ้นงานสำเร็จรูปเพียงครั้งเดียว ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องอย่างชัดเจนกับทฤษฎีกระบวนการเขียนของ Flower & Hayes (1981) ที่มองการเขียนเป็นกระบวนการทางปัญญาที่ซับซ้อน และแนวคิดของ Murray (1984) ที่เสนอว่าการเขียนคือศิลปะที่ต้องการการฝึกฝนและการปรับปรุงอย่างไม่มีสิ้นสุด นอกจากนี้ แนวคิดของ Hyland (2009) ยังยืนยันว่าการให้ความสำคัญกับกระบวนการเขียนมากกว่าเพียงผลผลิตสุดท้าย ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และคุณภาพของงานเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขณะเดียวกัน ยังเน้นความสำคัญของโครงสร้างการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดสรรเวลา เลือกแหล่งเรียนรู้ และกำหนดความก้าวหน้าในการเรียนรู้ตามศักยภาพและจังหวะของตนเอง การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียน (self-paced learning) นี้มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ Knowles (1975) และ Garrison (1997) ที่เน้นบทบาทของผู้เรียนในการวางแผน ดำเนินการ และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง แนวคิดของ Nunan (1997) ยังชี้ให้เห็นเพิ่มเติมว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการตัดสินใจ จะช่วยพัฒนาความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นลำดับขั้น สัมพันธ์กับความเห็นของ Farah (2020) และ Digital Learning Institute (2023) ว่าการให้ผู้เรียนก้าวหน้าตามความพร้อมของตนเอง ไม่เพียงแต่ลดความกดดันเท่านั้น แต่ยังตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนแต่ละคนอย่างเหมาะสม ในบริบทของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าว บทบาทของผู้สอนจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนสำคัญ จากการถ่ายทอดความรู้โดยตรง ไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกและผู้ให้คำปรึกษา (facilitator and advisor) ผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง และสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่อนุญาตให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการเรียนรู้ร่วมกัน บทบาทอำนวยความสะดวกนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Benson (2011) ที่เสนอ

ว่าผู้สอนมีความสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง โดยเฉพาะการสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษา ทดลองเขียน และปรับปรุงงานเขียนของตนเองโดยไม่กังวลต่อการทำผิดพลาด ส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งของแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมคือการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายและยืดหยุ่น ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การประเมินระหว่างเรียน การสะท้อนการเรียนรู้ (learning reflection) และการประเมินผลงานตามสภาพจริง (authentic assessment) ไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงพัฒนาการของตนเอง แต่ยังเป็นกลไกสำคัญที่นำไปสู่การปรับปรุงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การประเมินลักษณะนี้สอดคล้องกับแนวคิดการประเมินเพื่อพัฒนา (assessment for learning) และแนวคิดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของ Zimmerman (2002) ที่มองการประเมินเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ มากกว่าเพียงการตัดสินผลสัมฤทธิ์เพียงอย่างเดียว

จะเห็นได้ว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ควบคู่กับการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองเป็นเป้าหมายที่สามารถบรรลุได้ เมื่ออาศัยการประสานงานขององค์ประกอบหลายด้านที่ทำงานร่วมกันเป็นระบบ ได้แก่ การมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การใช้กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ โครงสร้างการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น บทบาทที่เหมาะสมของผู้สอน และการประเมินที่มุ่งเน้นการพัฒนา องค์ประกอบเหล่านี้ล้วนมีพื้นฐานทางทฤษฎีที่มั่นคงและหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สนับสนุนอย่างชัดเจน สิ่งที่สำคัญในการนำแนวทางนี้ไปใช้คือการปรับเปลี่ยนและความยืดหยุ่นตามบริบทและความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการศึกษาภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีทักษะการสื่อสารที่มีความหมาย และความสามารถในการศึกษาเล่าเรียนด้วยตนเองอย่างแท้จริง

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการวิจัยในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีการนำเสนอ 4 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ และตอนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยกิจกรรมการเรียนการสอนแบ่งเป็น 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) ขั้นการวางแผน (Planning) ขั้นการค้นคว้า (Researching) ขั้นการจัด

ระเบียบความคิด (Organizing) ขั้นการเขียนร่าง (Drafting) ขั้นการตรวจทาน (Editing) และขั้นการจัดพิมพ์ (Publishing) ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ เมื่อผู้วิจัยนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่ารูปแบบมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.13) และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.55) และเมื่อนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองนำร่อง (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 15 คน พบว่า นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 74.00) สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นผลมาจากกระบวนการออกแบบและพัฒนารูปแบบที่เป็นระบบ ผู้วิจัยเริ่มตั้งแต่การศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน เพื่อเป็นฐานในการกำหนดกรอบแนวคิดของรูปแบบให้มีความชัดเจน น่าเชื่อถือ และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน และนักเรียนจำนวน 10 คน เพื่อเข้าใจบริบทจริงและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ทำให้สามารถกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ให้มีความสอดคล้องกับบริบทจริงและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ของ Joyce, & Weil (2015, p. 20) ว่า ขั้นตอนแรกของการพัฒนารูปแบบ คือ การศึกษาแนวคิดเพื่อนำมาวิเคราะห์ประเด็นสำคัญนำมาใช้กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งนอกจากการศึกษาแนวคิดแล้วผู้วิจัยยังได้ศึกษาความต้องการและแนวทางการประยุกต์ใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้เรียนโดยตรง จึงทำให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน ครบถ้วน สามารถนำมาใช้เพื่อกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบทั้งหลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลได้เหมาะสมกับการเรียนการสอนตามรูปแบบ สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของ ทิศนา ขัมมณี (2557, น. 201-204) ว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ควรต้องศึกษาสภาพการณ์และปัญหาที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ค้นพบองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้นิรูปแบบการเรียนการสอนไปมีประสิทธิภาพและป้องกันปัญหาที่จะทำให้รูปแบบการเรียนการสอนขาดประสิทธิภาพได้ และองค์ประกอบของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นทั้งหมด

และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของ Joyce และ Weil (2015) ที่เน้นว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยองค์ประกอบที่ชัดเจน

มีความสัมพันธ์กันอย่างมีเหตุผล และสามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้จริง องค์ประกอบทั้งหมดยังต้องมีความเชื่อมโยงและสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้รูปแบบมีความสมบูรณ์และชัดเจน นอกจากนี้ ความสอดคล้องของรูปแบบดังกล่าวกับคุณลักษณะของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ดียังได้รับการสนับสนุนจากนักวิชาการและงานวิจัยอีกหลายชิ้น กล่าวคือ Dick และ Carey (1996) ได้นำเสนอแนวคิดที่ว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพควรมองการสอนในเชิงระบบ (systems view of instruction) โดยองค์ประกอบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้สอน ผู้เรียน สื่อและกิจกรรมการเรียนรู้ ระบบการส่งมอบความรู้ และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ต้องมีปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้องประสาน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการ แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในงานวิจัยนี้ ซึ่งได้ออกแบบให้องค์ประกอบทั้งหมด ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ทำงานในลักษณะที่เชื่อมโยงและส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างเป็นระบบ ในทำนองเดียวกัน Kemp, Morrison และ Ross (1994) ได้เสนอว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะเป็นวงจรต่อเนื่อง (continuous cycle) ไม่ใช่กระบวนการเชิงเส้นตรงแบบตายตัว กล่าวคือ ต้องมีการวางแผน ออกแบบ พัฒนา และประเมินผลอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกัน เพื่อให้รูปแบบมีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้ตามบริบทของผู้เรียนและสภาพการณ์จริง แนวคิดนี้สะท้อนให้เห็นในรูปแบบวิจัยนี้ ในการออกแบบ ทดลองนำร่อง และปรับปรุง อีกทั้งยังมีกระบวนการจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถย้อนกลับมาทบทวน แก้ไข และปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของตนได้อย่างต่อเนื่อง ยิ่งไปกว่านั้น Merrill (2002, pp.43-45) ได้เสนอหลักการสอนพื้นฐาน (First Principles of Instruction) ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อผู้เรียนได้รับโอกาสในการแก้ปัญหาในบริบทจริง มีการเชื่อมโยงความรู้เดิม ได้รับการสาธิตความรู้ใหม่ มีโอกาสประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง และสามารถนำความรู้ไปบูรณาการกับชีวิตประจำวันได้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นในงานวิจัยนี้สะท้อนหลักการดังกล่าวอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในการออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเขียนจากสถานการณ์จริง นำเสนอและเผยแพร่ผลงานของตนเองให้ผู้อื่นได้รับรู้ นอกจากนี้ Joyce, Weil และ Calhoun (2015) ยังได้สรุปจากงานวิจัยหลายชิ้นว่า การใช้รูปแบบการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ จดจำข้อมูลได้นานขึ้น สร้างความมั่นใจในตนเองในด้านวิชาการ เรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น และรองรับผู้เรียนที่มีความแตกต่างหลากหลายได้

ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์และผสมผสานเป็นปัจจัยสำคัญที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถกำหนดจังหวะการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างแท้จริง เนื่องจากผู้เรียนไม่ถูกผูกมัดกับเวลาหรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง แต่สามารถเข้าถึงเนื้อหาทบทวนซ้ำ หรือก้าวข้ามส่วนที่เชี่ยวชาญแล้วได้ตามความพร้อมของตนเอง ดังที่รัชนิวรรณ เฝ้าวิชย์ (2563) พัฒนารูปแบบเรียนออนไลน์แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่ากิจกรรมมีประสิทธิภาพถึง 81.06/82.93 และความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะรูปแบบออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนที่ต้องการเวลาในการคิดสร้างสรรค์มากกว่าเพื่อนสามารถหยุด ย้อนกลับ หรือ ทบทวนกิจกรรมได้โดยไม่มีแรงกดดันจากห้องเรียน สอดคล้องกับ Almelhi (2021) ที่ใช้โมเดล ADDIE ในสภาพแวดล้อม e-Learning บนแพลตฟอร์ม Blackboard® ร่วมกับกระดานสนทนา ฟอรัม และ บล็อก พบว่ากลุ่มทดลองที่เรียนในสภาพแวดล้อมออนไลน์มีคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญในทุกด้าน ทั้งนี้เพราะแพลตฟอร์มออนไลน์เอื้อให้ผู้เรียนที่มีจังหวะการเรียนรู้สามารถใช้เวลากับขั้นตอนที่ยากได้มากขึ้น ในขณะที่ผู้เรียนที่มีจังหวะการเรียนรู้ของตนเองเร็วสามารถก้าวไปสู่งานที่ท้าทายกว่าได้ทันที เช่นเดียวกับมาณิการ์ พรหมสุข (2566) ที่ออกแบบชุดกิจกรรมให้ทั้งกิจกรรมในชั้นเรียนและการฝึกฝนด้วยตนเองนอกห้องเรียน ซึ่งยิ่งขยายพื้นที่ของจังหวะการเรียนรู้ของตนเองให้กว้างขึ้น เพราะผู้เรียนไม่เพียงเลือกได้ว่าจะเรียนเมื่อใด แต่ยังเลือกได้ว่าจะฝึกฝนด้วยความเข้มข้นระดับใดในแต่ละช่วงเวลา ส่งผลให้คะแนนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมในระดับมากที่สุด งานวิจัยดังกล่าวจึงยืนยันร่วมกันว่า การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วย และสภาพแวดล้อมออนไลน์มีนัยสำคัญในเชิงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง เพราะเป็นการมอบอำนาจการควบคุมจังหวะการเรียนรู้กลับสู่ผู้เรียน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

การประยุกต์ใช้การออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้เชิงระบบ ดังกล่าวช่วยให้รูปแบบงานวิจัยนี้มีความพร้อม ชัดเจน และง่ายต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีจุดเด่นคือ การบูรณาการแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) โดย Flower และ Hayes (1981, pp. 365-387) และ Murray (1984) ซึ่งมองว่าการเขียนเป็นกระบวนการทางปัญญาที่มีลักษณะเป็นวงจรย้อนกลับไปมา (recursive process) ไม่ใช่เป็นกระบวนการเชิงเส้นตรง รูปแบบดังกล่าวให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงทั้งกระบวนการคิด วางแผน คั่นคว้า จัดระเบียบ ร่าง แก้ไข และเผยแพร่ผลงาน ตั้งแต่ต้นจนจบ โดยไม่กำหนดให้เป็นขั้นตอนที่ต้องดำเนินการสำเร็จแล้วถึงจะไปขั้นต่อไป ผู้เรียนสามารถย้อนกลับไปแก้ไขความคิด หาข้อมูลเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแนวทางได้ตามความจำเป็น และการบูรณาการแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Self-paced Learning) ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถควบคุมอัตราความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้ จัดสรรเวลาตามความเหมาะสม และเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับศักยภาพและลักษณะการเรียนรู้ของตน แนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองตามกรอบของ Knowles

(1975) ที่เน้นความสำคัญของการกำหนดเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินการเรียนรู้ และการประเมินผลด้วยตนเอง รวมถึง Garrison (1997) และ Nunan (1997) ที่เน้นบทบาทของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง นอกจากนี้ ยังมีการออกแบบรูปแบบโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีการจัดสร้างโครงสร้างบทเรียนแบบยืดหยุ่น (Self-Paced Structure) ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามจังหวะของตนเอง มีการใช้เครื่องมือติดตามความก้าวหน้า (Pacing Trackers) ต่าง ๆ เช่น Learning Log การบันทึกความคืบหน้า และการกำกับ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถกำกับกับการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรู้สึกรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และการใช้การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) โดยรวมกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning) และการเรียนรู้ในชั้นเรียน (On-site Learning) ที่มีวัตถุประสงค์ต่างกัน เนื้อหาการเรียนรู้ออนไลน์ออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมก่อนเรียนในชั้นเรียน และเพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาและปริมาณของการฝึกปฏิบัติที่เพียงพอ การบูรณาการดังกล่าวช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนรู้ และช่วยลดความกดดันของผู้เรียน ส่งผลให้รูปแบบนี้สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนได้อย่างแท้จริง ผลคะแนนจากการทดลองนำร่องดังกล่าวสะท้อนให้เห็นพัฒนาการหลายด้าน เช่น ความถูกต้องของภาษา การสื่อสารความคิดอย่างเป็นระบบ การใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม และความสร้างสรรค์ในการนำเสนอความคิด ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่กำหนดไว้

นอกจากนี้การทดลองนำร่องยังพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านการตั้งเป้าหมายและการวางแผนการเรียนรู้ นักเรียนสามารถระบุเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง วางแผนการทำกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ และกำหนดจังหวะการเรียนรู้ของตนเองได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม คะแนนเฉลี่ยโดยรวมในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองยังต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนด โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 67.00 ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า แม้รูปแบบนี้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์อย่างชัดเจน แต่ยังคงมีความจำเป็นในการปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบเพื่อให้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการปรับปรุงกิจกรรมและเครื่องมือสนับสนุนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้า ประเมินผลงาน และปรับปรุงกลยุทธ์การเรียนรู้ของตนเอง

3. การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ผลการวิจัยพบว่า

3.1 นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในภาพรวมอยู่ในระดับ 3 สื่อสารได้สอดคล้องและชัดเจน (Consistent, clear communication) โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 28.85 ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ น่าจะเนื่องมาจากเหตุผลสำคัญหลายประการ ดังนี้

ประการแรก รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ และการทดลองนำร่องก่อนนำไปใช้จริง จึงทำให้รูปแบบมีความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทผู้เรียน และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์จริง ลักษณะดังกล่าวส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นมีความชัดเจนและเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Tran Thi Thuong (2563) และ สมบัติ มูลทา (2565) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบเน้นกระบวนการที่ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงอย่างเป็นระบบ จะช่วยยกระดับคุณภาพงานเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

ประการที่สอง กระบวนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียนอย่างเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่การสรรหาความคิด การวางแผน การค้นคว้า การจัดระเบียบความคิด การเขียนร่าง การตรวจแก้ไข และการนำเสนอผลงาน ได้ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบใน 3 มิติหลัก ประการแรก ในด้านการสื่อสารด้วยจินตนาการ ขั้นการสรรหาความคิดได้กระตุ้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัวกับหัวข้อการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Maley (2012) ที่เน้นความสำคัญของการถ่ายทอดจินตนาการและเสียงของผู้เขียนในงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ขณะที่ขั้นการค้นคว้าช่วยเพิ่มรายละเอียดและความน่าเชื่อถือให้แก่งานเขียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Flower and Hayes (1981) เกี่ยวกับกระบวนการแปลงข้อมูลเป็นความหมายระหว่างการเขียน ประการที่สอง ในด้านการจัดระเบียบข้อมูลและความคิด ขั้นการวางแผนและการจัดระเบียบความคิดผ่านเครื่องมืออย่าง Mind Map และ Outline ช่วยให้งานเขียนมีลำดับความคิดที่ชัดเจนและเชื่อมโยงกันอย่างสมเหตุสมผล ซึ่ง Hyland (2009) ได้ย้ำถึงความสำคัญของการจัดโครงสร้างความคิดก่อนการผลิตข้อความจริง ประการที่สาม ในด้านความถูกต้องของการใช้ภาษา ขั้นการเขียนร่างเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทดลองใช้ภาษาอย่างอิสระตามแนวคิดของ Murray (1984) ที่มองว่าการร่างคือพื้นที่ของการค้นพบ

ความคิดผ่านการเขียน และพัฒนาต่อเนื่องอย่างชัดเจนที่สุดในขั้นการตรวจทาน ซึ่งผู้เรียนได้รับ Feedback จากผู้สอนและเพื่อน อันเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับคุณภาพงานเขียน (Hyland, 2009; Lee, 2017; สมบัติ มุลทา, 2565) และสิ้นสุดที่ขั้นการจัดพิมพ์ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงผู้อ่านจริงและเห็นคุณค่าของการสื่อสาร ส่งผลต่อการพัฒนาทั้ง 3 มิติอย่างครบถ้วน และส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจว่าการเขียนเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการคิดซ้ำและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง มิใช่การเขียนเพียงครั้งเดียว ลักษณะดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนางานเขียนให้มีความชัดเจน สอดคล้อง และมีคุณภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Widodo (2008) และ Sun and Feng (2009) ที่ยืนยันว่าการเขียนแบบเน้นกระบวนการช่วยให้ผู้เรียนจัดระบบความคิดและพัฒนาคุณภาพงานเขียนได้อย่างเป็นรูปธรรม

ประการที่สาม การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีเวลาเพียงพอในการคิด บ่มเพาะแนวคิด และปรับปรุงงานเขียนตามความพร้อมของตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนลดความกดดันและกล้าใช้ภาษาเพื่อสื่อสารจินตนาการมากขึ้น ซึ่งเอื้อต่อการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างเป็นธรรมชาติ ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Wang (2017) และ Vail (2019) ที่พบว่าการเรียนรู้แบบ self-paced learning ช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและความชัดเจนในการสื่อสารของผู้เรียน

ประการที่สี่ บทเรียนออนไลน์ที่ผู้วิจัยออกแบบเป็นบทเรียนแบบสั้น (mini lessons) ที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละกลุ่มให้ และสอดคล้องกับขั้นตอนของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ และมีเนื้อหาที่เสริมสร้างการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยบทเรียนออนไลน์นี้ได้ทำหน้าที่เป็นเพียงแหล่งถ่ายทอดเนื้อหา หากแต่เป็นเครื่องมือสนับสนุนการคิด การวางแผน และการสร้างสรรค์งานเขียนของผู้เรียนในแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่อง เนื้อหาในบทเรียนออนไลน์มีการจัดลำดับจากกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นความคิดและจินตนาการ ไปสู่การให้ตัวอย่างงานเขียน การวิเคราะห์โครงสร้าง และการชี้แนะแนวทางการพัฒนางานเขียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทบทวนเนื้อหาได้ตามจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการที่มองว่าการเขียนเป็นกิจกรรมทางปัญญาที่ต้องอาศัยเวลาและการฝึกฝนอย่างเป็นลำดับ (Flower & Hayes, 1981; Hyland, 2009) นอกจากนี้ บทเรียนออนไลน์ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าถึงเนื้อหาช่วยการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ซ้ำได้หลายครั้ง เช่น ตัวอย่างงานเขียน แนวทางการขยายรายละเอียด การใช้ภาษาที่สร้างภาพในจินตนาการ ซึ่งช่วยลดความกังวลในการเขียนและเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้ชัดเจนและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของงานเขียนมากขึ้น พัฒนาการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Maley (2012) ที่ระบุว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์จะเกิดขึ้นได้ดีเมื่อผู้เรียนรู้สึกเป็นเจ้าของงานเขียนและมีพื้นที่ปลอดภัยในการทดลองใช้ภาษา

เมื่อพิจารณาในมิติการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศที่ใช้กิจกรรมออนไลน์และการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นฐาน เช่น การเขียนสร้างสรรค์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่ช่วยยกระดับคะแนนการเขียนและสร้างความพึงพอใจของผู้เรียน (บัญชาการ วงษ์ธรรม, 2563) การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิคซินเนติกส์เพื่อส่งเสริมการเขียนสร้างสรรค์ (รัชนิวรรณ เฟอร์นิชย์, 2563) และการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ (สัจด์ เขียนจันทิก, 2564) ในต่างประเทศ Omarova (2023) สนับสนุนแนวโน้มว่ากิจกรรมที่ออกแบบให้ผู้เรียนได้ฝึกสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่องผ่านสื่อสังคมออนไลน์ภายใต้การสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ช่วยเพิ่มทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะด้านการใช้ภาษา การใช้โวหาร เปรียบเทียบ และความคิดสร้างสรรค์ ขณะเดียวกัน Almelhi (2021) ชี้ว่าการออกแบบการสอนออนไลน์ใน LMS อย่างเป็นระบบสามารถยกระดับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน EFL ได้ และ Rachmah et al. (2025) สะท้อนให้เห็นว่าการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมออนไลน์ในงานวิจัยนี้

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ และอยู่ในระดับการสื่อสารที่สอดคล้องและชัดเจนตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.2 นักเรียนมีคะแนนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 22.56 คิดเป็นร้อยละ 75.20 และอยู่ในระดับ 4 การสร้าง (Creation) ข้อค้นพบนี้สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เนื่องมาจากปัจจัยสำคัญดังนี้

ประการแรก รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีกลไกสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ฝึกการกำกับการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นระบบ ผ่านการใช้เครื่องมือ เช่น บันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) และเครื่องมือติดตามจังหวะการเรียนรู้ (Pacing Tracker) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตาม และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ลักษณะดังกล่าวสะท้อนถึงการพัฒนาการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองในระดับการสร้าง ตามกรอบแนวคิดของ Nunan (1997) และสอดคล้องกับแนวคิดการกำกับตนเองของ Zimmerman (2002) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chinpakdee (2020) ที่ใช้ Learning log ในการทำให้ผู้เรียนตระหนักรู้การเรียนรู้ของตนเอง (learning awareness) และชี้ให้เห็นว่าการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วางแผน ติดตาม และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง จะช่วยยกระดับการตระหนักรู้ใน

กระบวนการเรียนรู้ และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองในระดับสูงได้จริงในบริบทห้องเรียน

ประการที่สอง การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนมีอิสระในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนรู้ สื่อ และกลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ด้วยตนเองของ Knowles (1975) และผลการวิจัยของ Romanyshyn and Freiuk (2024) และ Warni et al. (2018) ที่พบว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนควบคุมการเรียนรู้ของตนเองช่วยยกระดับความเป็นอิสระในการเรียนภาษา

ประการที่สาม มีการออกแบบระบบรองรับการเรียนรู้ (support system) ที่มีความชัดเจนและเป็นลำดับขั้น กล่าวคือ ในครั้งแรก ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านบทเรียนหลักตามจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง หากผู้เรียนยังไม่สามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ระบบจะจัดให้มี บทเรียนสำรอง (remedial lesson) ซึ่งปรับเนื้อหาให้เข้าใจง่ายขึ้นเพื่อลดภาระทางปัญญา (Cognitive Load) และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทบทวนแนวคิดสำคัญอีกครั้ง หากผู้เรียนยังไม่สามารถผ่านบทเรียนในครั้งที่สองได้ ผู้เรียนจะต้องเข้าพบครูผู้สอนเพื่อรับการช่วยเหลือเป็นรายบุคคลในครั้งที่สาม กลไกดังกล่าวสะท้อนแนวคิดการให้ความช่วยเหลือแบบค่อยเป็นค่อยไป (Scaffolding) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นอิสระในการเรียนรู้ได้อย่างปลอดภัยและมีทิศทาง (Vygotsky, 1978; Little, 1991) โดยสอดคล้องกับงานวิจัย Developing Learner Autonomy in Language Learning ของ Chinpakdee (2020) ที่มองว่าความเป็นอิสระของผู้เรียนเป็นกระบวนการที่ค่อย ๆ พัฒนาผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีการสนับสนุนอย่างเหมาะสม และในงานวิจัยชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองจำเป็นต้องมีโครงสร้างการสนับสนุนที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนค่อย ๆ รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

ประการที่สี่ กระบวนการตรวจแก้ไขงานเขียนและการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนและผู้สอนได้ส่งเสริมการสะท้อนคิดและการพัฒนาทักษะการพึ่งพาตนเองของผู้เรียนอย่างเป็นลำดับขั้นทั้ง 6 ด้าน ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 7 ชั้น โดยในขั้นแรกของการสรรหาความคิด ผู้เรียนเริ่มฝึกการกำหนดเป้าหมายของงานเขียนด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการระบุประเด็นที่ต้องการสื่อ การระบุกลุ่มผู้อ่าน และการคาดหวังผลลัพธ์ของงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Knowles (1975, pp. 14–15) ที่มองว่าผู้เรียนที่มีความเป็นอิสระในการเรียนรู้จะมีแรงจูงใจสูงกว่าและสามารถกำหนดทิศทางการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีจุดมุ่งหมาย และแนวคิดของ Zimmerman (2002, p. 65) ที่ระบุว่า การตั้งเป้าหมายเป็นจุดเริ่มต้นของวัฏจักรการกำกับตนเองในการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนที่กำกับตนเองได้จะถูกนำทางด้วยเป้าหมายที่ตนกำหนดและกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับงาน

ต่อมาในขั้นการวางแผนและการจัดระเบียบความคิด ผู้เรียนแสดงให้เห็นทักษะการวางแผนและการติดตามกำกับตนเอง (Self-monitoring) ผ่านการแบ่งงานเขียนเป็นส่วนย่อย การกำหนดระยะเวลา และการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ในการจัดโครงสร้างงานเขียนให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Zimmerman (2002, p. 65) ที่อธิบายว่าผู้เรียนที่มีการกำกับตนเองสูงจะสามารถติดตามพฤติกรรมของตนเองตามเป้าหมายและสะท้อนคิดต่อประสิทธิผลที่เพิ่มขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้แรงจูงใจและวิธีการเรียนรู้ที่ปรับตัวได้พัฒนาขึ้นตามลำดับ

ขณะที่ในขั้นการค้นคว้า ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเลือกใช้แหล่งข้อมูลและกลยุทธ์การเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากขึ้น โดยไม่ต้องพึ่งพาการชี้แนะจากผู้สอนในทุกขั้นตอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Knowles (1975, p. 18) ที่นิยามการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองว่าเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนริเริ่มวินิจฉัยความต้องการในการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมาย ระบุทรัพยากร และประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ Garrison (1997, pp. 18–19) ที่มองว่าการเลือกใช้กลยุทธ์อย่างอิสระผ่านการจัดการตนเองเชิงบริบท (Self-management) เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

นอกจากนี้ ในขั้นการเขียนร่าง ผู้เรียนเริ่มมีแรงจูงใจและความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น เมื่อเห็นความก้าวหน้าของงานเขียนอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Zimmerman (2002, p. 65) ที่อธิบายว่าการรับรู้ความสำเร็จระหว่างกระบวนการเรียนรู้ช่วยลดแรงจูงใจและความมุ่งมั่นของผู้เรียนให้ดำเนินต่อไปได้ เพราะผู้เรียนที่กำกับตนเองได้จะกระตือรือร้นในการเรียนรู้เนื่องจากตระหนักถึงจุดแข็งและข้อจำกัดของตนเอง

และพัฒนาถึงจุดสูงสุดในขั้นการตรวจทาน ซึ่งผู้เรียนได้ฝึกสะท้อนคิดต่อกลยุทธ์ของตนเอง ตีความข้อเสนอแนะ และตัดสินใจรับแก้งานอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับแนวคิดของ Zimmerman (2002, p. 65) ที่ระบุว่าการสะท้อนคิดต่อกระบวนการและผลลัพธ์ของตนเองเป็นองค์ประกอบสำคัญของการกำกับตนเองในระดับสูง นอกจากนี้ Peer Editing ยังเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับมุมมองจากภายนอกและนำข้อเสนอแนะมาปรับใช้อย่างมีวิจารณญาณ สอดคล้องกับแนวคิด Scaffolding ของ Vygotsky (1978, p. 86) ที่นิยาม Zone of Proximal Development ว่าเป็นระยะห่างระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนทำได้ด้วยตนเองกับสิ่งที่ทำได้ภายใต้การชี้แนะจากผู้ที่มีความสามารถสูงกว่า ซึ่งปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในขั้นนี้ทำหน้าที่เป็นนั่งร้านทางการเรียนรู้ที่ช่วยยกระดับความสามารถของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

และสิ้นสุดในขั้นการจัดพิมพ์ที่ผู้เรียนได้ประเมินและสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างครบวงจร โดยทบทวนว่าตนพัฒนาอะไรขึ้น ทำอะไรได้ดี และควรปรับปรุงอะไรต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดวัฏจักรการกำกับตนเองของ Zimmerman (2002, pp. 64–70) ที่มองว่าการประเมินตนเองหลังสิ้นสุดกระบวนการเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาในวัฏจักรถัดไป อันเป็นการยกระดับความเป็นอิสระของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (Benson, 2011; Nunan, 1997) ทั้งหมด

นี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lee (2017) และ Mustofa et al. (2023) ที่ชี้ว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างเป็นระบบตลอดกระบวนการเขียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองได้ในระดับสูง

นอกจากนี้ ผลที่พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ยังสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศที่ชี้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและกิจกรรมออนไลน์ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ (ณ ฤทัย จันทร์ทัพ, 2561) รวมถึงการเรียนรู้แบบผสมผสานโครงงานเป็นฐานที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการกำหนดเป้าหมาย การติดตามความก้าวหน้า และการประเมินตนเอง (พิชัย ปิ่นเพชร, 2563) และการใช้เกมมิฟิเคชันร่วมกับความเป็นจริงเสริมที่ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงเป้าหมายและปรับกลวิธีการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น (มาณิการ์ พรหมสุข, 2566)

ในต่างประเทศ Romanyshyn และ Freituk (2024) เสนอการจัดการเรียนรู้แบบ Flipped Classroom สามารถส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียน โดยช่วยเพิ่มแรงจูงใจ การบริหารเวลา และความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และ Warni และคณะ (2018) ชี้ว่าการใช้เทคโนโลยีช่วยสนับสนุนการเรียนรู้นอกห้องเรียนในมิติแรงจูงใจ การรู้ความคิด ความมั่นใจ และทักษะทางสังคม ขณะเดียวกัน Mustofa และคณะ (2023) เสนอว่า การส่งเสริมความเป็นอิสระของผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทั้งกิจกรรมในชั้นเรียน การประเมินตนเอง และการสะท้อนคิด รวมถึงการสนับสนุนจากครูและสถาบัน ผลการศึกษากลุ่มนี้ช่วยอธิบายว่าการใช้ Learning Log Pacing Tracker กิจกรรมนอกชั้นเรียนใน LMS การสะท้อนคิดและการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนของงานวิจัยนี้จึงเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองอย่างเป็นรูปธรรม

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้นักเรียนมีคะแนนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และอยู่ในระดับการสร้างตามกรอบแนวคิดของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

3.3 เมื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการแสดงออกถึงทักษะการเขียนและการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาพบว่า นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงเชิงพัฒนาการที่สูงขึ้น ในทุกองค์ประกอบของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยนักเรียนมีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-regulation) เพิ่มขึ้น มีการวางแผนและจัดการเวลาในการเขียนอย่างเป็นระบบ ตลอดจนมีความสามารถในการผลิตงานเขียนที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีความซับซ้อนทางภาษามากขึ้น สังเกตได้จากการที่นักเรียนสามารถใช้เครื่องมือติดตามความก้าวหน้า (Pacing Tracker) และบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในการตรวจสอบพัฒนาการของตนเองได้เป็นอย่างดีในแต่ละสัปดาห์ สามารถแสดงถึงความคิดริเริ่มในการ

เลือกหัวข้อเขียนที่สะท้อนตัวตน รวมถึงสามารถปรับปรุงแก้ไขงานเขียนจากคำแนะนำของเพื่อนและครูได้อย่างมีวิจารณ์ญาณ นอกจากนั้น ยังพบว่านักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้น มีความมั่นใจในการนำเสนอผลงาน และลดความวิตกกังวลในการเขียนลง ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ภาษาตลอดชีวิต เนื่องจากนอกจากผู้วิจัยจะได้พัฒนาระบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียนร่วมกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ 7 ขั้นตอนแล้ว ผู้วิจัยยังได้ออกแบบกลไกการเรียนรู้ระหว่างทาง ให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวางแผน ผลิตผลงาน และปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ผ่านกิจกรรมในแต่ละขั้น รวมถึงเครื่องมือสนับสนุน เช่น บทเรียนออนไลน์ การให้ข้อเสนอแนะ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งช่วยให้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนเกิดพัฒนาการอย่างเห็นได้ชัดในทุกองค์ประกอบ โดยสามารถอธิบายพัฒนาการดังกล่าวได้ 3 ด้าน ดังนี้

ด้านเนื้อหา เป็นการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with imagination) จากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการถ่ายทอดเนื้อหาจากระดับพื้นฐานที่เน้นการบรรยายข้อเท็จจริง ไปสู่การสื่อสารด้วยจินตนาการที่มีความแปลกใหม่และลึกซึ้งมากขึ้น โดยในระยะแรกของการเขียน นักเรียนส่วนใหญ่มักเลือกใช้หัวข้อที่คุ้นเคยและมีการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะซ้ำซ้อนกับตัวอย่างที่เคยเห็น แต่เมื่อผ่านกระบวนการในขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) และขั้นการค้นคว้า (Researching) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อตามความสนใจและมีเวลาในการบ่มเพาะความคิด (Incubation) ตามจังหวะของตนเอง นักเรียนเริ่มแสดงออกถึงความคิดริเริ่ม (Originality) และการสร้างสรรค์องค์ประกอบของเรื่องราวที่มีรายละเอียดน่าสนใจมากขึ้น พัฒนาการนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Harmer (2007) ที่กล่าวว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ช่วยให้ผู้เรียนได้เดินทางค้นพบความคิดของตนเอง และยังสอดคล้องกับทัศนะของ Maley (2012) ที่ระบุว่าเนื้อหาที่เกิดจากจินตนาการจะช่วยลดความจำเริญในการใช้ภาษาและทำให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นเจ้าของผลงาน (Ownership) ส่งผลให้เนื้อหามีความหมายและทรงพลังในการสื่อสารมากขึ้น

ด้านการจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of information and idea) นักเรียนแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการวางโครงสร้างงานเขียนที่เป็นระบบและมีความต่อเนื่อง (Coherence) มากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จากเดิมที่งานเขียนมีลักษณะเป็นประโยคที่ขาดความเชื่อมโยงหรือกระโดดไปมา นักเรียนได้พัฒนาทักษะในขั้นการวางแผน (Planning) และการจัดระเบียบความคิด (Organizing) โดยมีการใช้เครื่องมือช่วยคิด เช่น แผนภาพความคิด (Mind Mapping) หรือโครงร่าง (Outline) เพื่อจัดกลุ่มข้อมูลก่อนการเขียนร่าง พัฒนาการนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจในธรรมชาติของการเขียนที่เป็นกระบวนการทางปัญญาตามแนวคิดของ Murray (1984) และ Flower & Hayes (1981) ที่มองว่าการจัดระเบียบความคิดเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสารที่สัมฤทธิ์ผล ช่วยให้ผู้เขียนสื่อสารสารที่ซับซ้อนให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ การเรียนรู้ตามจังหวะของตนเองยังช่วยให้

นักเรียนมีเวลาเพียงพอในการทบทวนความสมเหตุสมผลของเนื้อหาและการจัดลำดับประเด็นให้มีความลื่นไหล ทำให้งานเขียนในระยะหลังมีความเป็นเอกภาพและผู้อ่านสามารถติดตามลำดับเรื่องราวได้อย่างเข้าใจง่าย

ด้านการใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure) ในด้านความถูกต้องของการใช้ภาษา พบว่านักเรียนมีพัฒนาการในการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อนขึ้นควบคู่ไปกับความถูกต้องที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในขั้นการตรวจทาน (Editing) ที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) จากทั้งเพื่อนและครู นักเรียนเริ่มเปลี่ยนพฤติกรรมจากการรอให้ครูแก้ไข มาเป็นการตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเองและการใช้เครื่องมือสนับสนุนออนไลน์ตามจังหวะการเรียนรู้ของตน พัฒนาการนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Raimes (1983) และ Seow (2002) ที่ระบุว่า การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบ (Form) และความหมาย (Meaning) โดยความถูกต้องของภาษาจะถูกพัฒนาอย่างเป็นธรรมชาติผ่านการร่างและการแก้ไขหลายครั้ง (Multiple drafts) จากการได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสม นักเรียนมีความระมัดระวังในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเลือกคำคุณศัพท์ที่สื่อความหมายได้ชัดเจน และการใช้กาล (Tense) ที่สอดคล้องกับบริบทของเรื่องราวเชิงสร้างสรรค์ แสดงให้เห็นว่าความถูกต้องทางภาษานั้นไม่ได้เป็นเพียงการทำตามกฎ แต่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารจินตนาการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

นอกจากนี้ การบูรณาการการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียนผ่านระบบ LMS ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการกำกับตนเองอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Dhakal (2023) ที่พบว่าการสอนแบบดิจิทัล (Digital Pedagogy: DP) ร่วมกับการเรียนรู้แบบ self-paced learning ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องของผู้เรียน และจากการใช้เครื่องมือแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) และการติดตามจังหวะการเรียนรู้ (Pacing Trackers) ที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนฝึกการกำหนดเป้าหมาย การวางแผน และการติดตามความก้าวหน้าของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งพัฒนาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bandura (1997) และ Lamb (2017) ที่ชี้ให้เห็นว่า การแบ่งปันความก้าวหน้าและการสะท้อนผลการเรียนรู้ช่วยเพิ่มการตระหนักรู้ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และส่งเสริมความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการกำกับตนเองและการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน โดยจากการศึกษา พบว่าผลลัพธ์ที่เกิดจากการทำ Learning log นักเรียนมีพัฒนาการและสามารถยกระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ได้ครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

ด้านการกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนพัฒนาจากการเป็นผู้รับคำสั่ง (Passive Learner) ไปสู่การเป็นผู้กำหนดทิศทาง (Active Learner) ในช่วงสัปดาห์แรกนักเรียนมักรอการกำหนดเป้าหมายจากครูเป็นหลัก ซึ่ง

สอดคล้องกับขั้นการตระหนักรู้ (Awareness) ในระดับเบื้องต้นของ Nunan (1997) อย่างไรก็ตาม เมื่อเข้าสู่กระบวนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนเริ่มกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้น เช่น การตั้งเป้าว่าจะเขียนเรื่องสั้นให้จบใน 2 คาบ หรือการตั้งเป้าที่จะใช้คำศัพท์ใหม่ในงานเขียน พัฒนาการนี้สะท้อนให้เห็นถึงการก้าวเข้าสู่ขั้นการมีส่วนร่วม (Involvement) และการทำภารกิจให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตนเองวางไว้ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองตามแนวคิดของ Holec (1981)

ด้านการวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning) นักเรียนแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการกระบวนการเรียนรู้ผ่านการใช้ตารางกำหนดจังหวะการเรียนรู้ (Pacing Schedule) จากผลในบทที่ 4 พบว่านักเรียนเริ่มรู้จักการจัดลำดับความสำคัญของงาน (Prioritization) โดยวางแผนว่าจะใช้เวลาในขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) เท่าใด และจะเริ่มเขียนร่าง (Drafting) เมื่อใด พัฒนาการนี้สอดคล้องกับระยะการเตรียมการ (Forethought Phase) ในวงจรการกำกับตนเองของ Zimmerman (2002) ที่ระบุว่าการวางแผนที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการทำงานที่ซับซ้อนอย่างการเขียนภาษาอังกฤษ

ด้านการเลือกและใช้สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing) ภายใต้รูปแบบการเรียนรู้แบบตามจังหวะตนเอง (Self-paced Learning) นักเรียนได้ใช้อิสระในการเลือกแหล่งข้อมูลออนไลน์และการใช้เครื่องมือช่วยเขียน เช่น Dictionary ออนไลน์ หรือโปรแกรมตรวจสอบไวยากรณ์ ผลการวิจัยสะท้อนว่านักเรียนเลือกใช้สื่อที่สอดคล้องกับ จุดอ่อนและความถนัดของตนเอง พฤติกรรมนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Knowles (1975) เกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เน้นว่าผู้เรียนต้องเป็นผู้แสวงหาทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ (Resources for learning) และสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ผ่านสื่อและกิจกรรมที่ตรงกับบริบทของตนเอง

ด้านการตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self-reflection) องค์ประกอบนี้เห็นได้ชัดเจนผ่านการใช้บันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) นักเรียนสามารถสะท้อนได้ว่ากลวิธีใดที่ใช้แล้วได้ผล เช่น "การวาด Mind Map ช่วยให้คิดพล็อตเรื่องได้เร็วขึ้น" หรือ "การใช้ Peer Review ช่วยให้เห็นข้อผิดพลาดของแกรมมาร์" พัฒนาการนี้สอดคล้องกับแนวคิดการประเมินเพื่อพัฒนา (Assessment for Learning) และการพัฒนาการตระหนักรู้ระหว่างวัฒนธรรมและการเรียนรู้ (Awareness) ตามแนวคิดของ Benson (2011) ที่ว่าการวิเคราะห์ความล้มเหลวหรือความสำเร็จของตนเองเป็นกลไกที่จะช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงวิธีเรียนในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

ด้านแรงจูงใจ (Motivation) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เพิ่มขึ้นเนื่องจากได้รับอิสระในการสร้างสรรค์งาน (Autonomy) และความยืดหยุ่นของเวลา การที่นักเรียนไม่ต้องถูกเร่งรัดโดยจังหวะของเพื่อนร่วมห้องช่วยลดความวิตกกังวล (Anxiety) และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ Littlewood (1999) ที่กล่าวว่าความ

เต็มใจและความสามารถในการตัดสินใจอย่างอิสระเป็นหัวใจสำคัญของความเป็นอิสระของผู้เรียน และสัมพันธ์กับทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self-Determination Theory) ของ Deci & Ryan (2000) ที่ระบุว่าความเป็นอิสระ (Autonomy) และความสามารถ (Competence) เป็นความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ระดับสูงตลอดการจัดการเรียนรู้

ด้านการติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring) นักเรียนพัฒนาทักษะการตรวจสอบความก้าวหน้า (Pacing Tracker) ตลอดทั้ง 7 ขั้นตอนของการเขียน นักเรียนสามารถระบุได้ว่าตนเองอยู่ในขั้นตอนใดและต้องทำอะไรต่อไปเพื่อให้งานสำเร็จ พฤติกรรมนี้สะท้อนถึงทักษะอภิปัญญา (Metacognition) ซึ่งเป็นระดับสูงของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองที่ Nunan (1997) เรียกว่าระดับการสร้าง (Creation) คือ ผู้เรียนสามารถสร้างและพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง และระดับการต่อยอดการเรียนรู้ (Transcendence) ที่ผู้เรียนสามารถควบคุมกระบวนการทางปัญญาของตนเองและสามารถถ่ายโอน (Transfer) ทักษะนี้ไปใช้ในบริบทนอกห้องเรียนได้

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงสะท้อนให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับกรอบแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

4. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวในภาพรวม ทั้งในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการเรียนรู้ และด้านผลผลิตการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมกับบริบทของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ และการประเมินผลที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน (Joyce & Weil, 2015; ทิศนา ขัมมณี, 2554)

ในด้านปัจจัยนำเข้า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าบทบาทของผู้สอนในฐานะผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และโครงสร้างการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น มีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของตนเองอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเวลาและความเร็วในการทำกิจกรรมการเขียนได้ตามความพร้อมของตนเอง นักเรียนสะท้อนว่า “หนูไม่รู้สึกล

กตตันเหมือนเดิม เพราะสามารถทำงานเขียนทีละขั้นตามจังหวะของตัวเอง” ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (self-paced learning) ที่เน้นให้ผู้เรียนควบคุมอัตราและลำดับการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งช่วยลดความวิตกกังวลและเพิ่มความรู้สึกเป็นเจ้าของการเรียนรู้ (Bray & McClaskey, 2010; Farah, 2020; Digital Learning Institute, 2023) ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Khan (2012) ที่ระบุว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียน (Self-paced learning environments) เป็นรูปแบบที่มีประโยชน์ (Svenningsen et al., 2018) และสามารถสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี (Lambert et al., 2016) นอกจากนี้ การเรียนในลักษณะดังกล่าวยังช่วยกระตุ้นความสนใจเฉพาะบุคคลและทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของเนื้อหาที่กำลังศึกษาอยู่มากยิ่งขึ้น (Balentyne & Varga, 2016)

ในด้านกระบวนการเรียนรู้ นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ โดยเฉพาะขั้นการวางแผน การเขียนร่าง และการตรวจแก้ไขงานเขียนร่วมกับเพื่อน (peer editing) มีส่วนช่วยให้เข้าใจการเขียนภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบมากขึ้น และสามารถปรับปรุงงานเขียนของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง นักเรียนรายหนึ่งกล่าวว่า “การได้เขียนแล้วกลับมาแก้หลายรอบ ทำให้รู้ว่าการเขียนที่ดีต้องค่อย ๆ พัฒนา ไม่ใช่เขียนครั้งเดียวจบ ” ผลการค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการที่มองว่าการเขียนเป็นกระบวนการทางปัญญาที่ซับซ้อน มีลักษณะเป็นวงจรย้อนกลับ (recursive process) และต้องอาศัยการคิด การวางแผน และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Flower & Hayes, 1981; Murray, 1984; White & Arndt, 1991)

นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สะท้อนคิด (reflection) และติดตามความก้าวหน้าของตนเองในแต่ละขั้น ยังส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในหลายมิติ ทั้งด้านการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ และการประเมินตนเอง นักเรียนสะท้อนว่า “หนูเริ่มรู้ว่าควรปรับวิธีเขียนของตัวเองตรงไหน และต้องวางแผนก่อนเขียนมากขึ้น” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (self-directed learning และ self-regulation) ที่เน้นบทบาทของผู้เรียนในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Knowles, 1975; Zimmerman, 2002; Garrison, 1997)

ในด้านผลผลิตการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้ผ่านรูปแบบดังกล่าวช่วยให้ตนเองเห็นพัฒนาการของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์อย่างชัดเจน ทั้งในด้านการสื่อสารด้วยจินตนาการ การจัดระเบียบความคิด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนรายหนึ่งกล่าวว่า “ตอนแรกไม่กล้าเขียน แต่พอได้ฝึกเป็นขั้น ๆ ก็กล้าใช้คำของตัวเองมากขึ้น” ผลการวิจัยนี้สนับสนุนแนวคิดที่ว่าจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการและความก้าวหน้าตามความพร้อมของผู้เรียน จะช่วยเสริมสร้างทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ (Bereiter & Scardamalia, 1987; Hyland, 2009)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียน เป็นขั้นตอนสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการเรียนรู้ในขั้นต่อไป ดังนั้น ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนทั้งด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ด้านทักษะการใช้เครื่องมือออนไลน์ และด้านทัศนคติต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเมื่อประเมินระหว่างเรียนแล้วพบว่าผู้เรียนยังขาดความพร้อมในด้านใด ผู้สอนควรจัดกิจกรรมเสริม หรือจัดการสอนซ้ำในประเด็นนั้นก่อน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าสู่กระบวนการเขียนในขั้นถัดไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ซึ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ ผู้สอนควรติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการทำงานเขียนของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างทันท่วงที เพื่อช่วยชี้แนะแนวทางในการพัฒนางานเขียน นอกจากนี้ ผู้สอนควรพิจารณาการเลือกใช้แพลตฟอร์มและแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ให้เหมาะสม โดยไม่ควรใช้มากเกินไปในแต่ละขั้นตอน เพื่อไม่ให้เป็นการระคายผู้เรียน และควรเลือกใช้บทเรียนออนไลน์ที่มีเนื้อหาชัดเจน เข้าใจง่าย และสามารถใช้บทวนซ้ำได้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน

1.3 การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการคิด การวางแผน การผลิตผลงาน และการปรับแก้งานเขียน ดังนั้น ผู้สอนควรมีความยืดหยุ่นในการจัดสรรเวลาในแต่ละขั้นของกระบวนการเขียน โดยเฉพาะขั้นการสรรหาคำคิด การเขียนร่าง และการตรวจทาน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนางานเขียนตามศักยภาพและจังหวะการเรียนรู้ของตนเองอย่างเต็มที่ และควรแบ่งระยะเวลาสำหรับการเรียนในชั้นเรียนและการเรียนนอกชั้นเรียนหรือเรียนออนไลน์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสามารถของนักเรียน

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า การใช้ระบบรองรับการเรียนรู้ (Support System) ที่จัดเป็นลำดับขั้น มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนและการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้สอนควรออกแบบระบบช่วยเหลือผู้เรียนให้ชัดเจน ได้แก่ การจัดบทเรียนสำรองที่มีเนื้อหาเข้าใจง่ายขึ้นสำหรับผู้เรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ในครั้งแรก และหากผู้เรียนยังไม่สามารถผ่านการเรียนรู้ในครั้งที่สองได้ ควรจัดให้มีการช่วยเหลือเป็นรายบุคคลโดยครูผู้สอนในครั้งที่สาม เพื่อช่วยอธิบายและเสริมความเข้าใจอย่างตรงจุด ซึ่งจะช่วยลดความท้อแท้และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ให้มีการสนับสนุนเฉพาะบุคคลสำหรับผู้เรียนที่เรียนช้า เช่น การจัดคลินิกเขียน (writing clinic) และให้กิจกรรมท้าทายสำหรับผู้เรียนที่เรียนเร็ว เพื่อให้ทุกคนสามารถพัฒนาได้ตามศักยภาพของตนเอง

1.5 จากผลการใช้บันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) และเครื่องมือติดตามจังหวะการเรียนรู้ (Pacing Tracker) พบว่า เครื่องมือนี้นี้ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักรู้ถึงพัฒนาการ จุดแข็ง และจุดที่ควรปรับปรุงของตนเอง ผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เครื่องมือเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ และควรให้คำแนะนำในการสะท้อนคิดอย่างมีคุณภาพ เพื่อช่วยยกระดับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของผู้เรียน และสร้างความเข้าใจและข้อตกลงก่อนการใช้บันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) เพื่อให้ นักเรียนทราบบทบาทการเรียนรู้ของตนเอง

1.6 จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความมั่นใจและทัศนคติเชิงบวกต่อการเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังนั้น ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษา แสดงความคิดสร้างสรรค์ และยอมรับความผิดพลาดในฐานะส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนจำกัด ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมโรงเรียนที่มีบริบทแตกต่างกัน ทั้งในด้านขนาดโรงเรียน ระดับความสามารถทางภาษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มความเที่ยงตรงภายนอกและความสามารถในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในวงกว้าง

2.2 แม้ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองหลังการทดลอง แต่การศึกษายังเป็นการวัดผลในระยะสั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาผลในระยะยาว เช่น การติดตามพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรม เพื่อพิจารณาความคงทนของพฤติกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองและผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนในระยะยาว และศึกษาการถ่ายโอนการเรียนรู้ไปสู่บริบทอื่น เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนสามารถนำกระบวนการและทักษะที่เรียนรู้ไปใช้กับการเขียนประเภทอื่น หรือวิชาอื่นได้อย่างไร

2.3 ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อศึกษาผลขององค์ประกอบเฉพาะของบทเรียนออนไลน์ เช่น ประเภทของเนื้อหาช่วยการเขียน ตัวอย่างงานเขียน หรือรูปแบบของข้อมูลย้อนกลับ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ และระบบที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง โดยมีการพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษาที่สามารถแสดงการติดตาม (Tracking) การเรียนรู้ของผู้เรียนแบบ real time เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียนทั้งกลุ่มและรายบุคคล

2.4 จากผลการวิจัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง พบว่า แม้ผู้เรียนจะมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีพัฒนาการอย่างชัดเจนในด้านการกำหนดเป้าหมาย การวางแผน และแรงจูงใจในการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ยังมีบางองค์ประกอบที่ควรได้รับการ

ส่งเสริมเพิ่มเติม โดยเฉพาะด้านการเลือกและใช้สื่อหรือกลวิธีการเรียนรู้ (Self-selecting and implementing materials) ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด (66.67) สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนบางส่วนยังไม่สามารถเลือกใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ หรือกลวิธีการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและหลากหลายด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์ เปรียบเทียบ และตัดสินใจเลือกสื่อ หรือเครื่องมือที่เหมาะสมกับเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเองมากยิ่งขึ้น รวมถึงส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในรูปแบบออนไลน์และบริบทจริง เพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการ การเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นรูปธรรม

2.5 จากการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมและเทคโนโลยี ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษา ถึงผลกระทบของการใช้ AI (Artificial Intelligence) ในการสนับสนุนการเขียนและการเรียนรู้ด้วย ตนเองของผู้เรียน เพื่อหาวิธีการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยไม่ให้ผู้เรียนพึ่งพา เทคโนโลยีมากเกินไป

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช. (2549). นวัตกรรมการศึกษาไทย: รูปแบบการเรียนการสอนนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณฤทัย จันทร์ทัพ. (2561). การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและการอ่านแบบกว้างเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงตา ลักคุณะประสิทธิ์, และกรองแก้ว กรรณสูตร. (2548). ความคิดเห็นของอาจารย์สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วารสารภาษาปริทัศน์, 22, 24-40.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุดแบบฝึกหัด-แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 และบุคลากรทางการศึกษา (ครูชำนาญการครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- ทิตนา แคมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (14 ed.).
- เพ็ญจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2548). สถิติเพื่อการวิจัย. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บัญชาการ วงษ์ธรรม. (2563). การส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุษยรัตน์ จันทร์ประเสริฐ, ณัฐภรณ์ หลาวทอง และสังวรณ์ จัดกระโทก. (2563). ความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินของความสอดคล้องในแนวเดียวกันระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดวิทยาศาสตร์. วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 48(3), 144-163.
- ประกาศี สีอำไพ. (2531). การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: เอ. เอส. พรินต์ติ้ง เฮาส์.
- ประยงค์ กลั่นฤทธิ์. (2556). แนวการสอนภาษาอังกฤษในบริบทภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ปราณี สุรสิทธิ์. (2541). การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสารศาสตร์. โรงพิมพ์แสงดาว.

- พวงเพชร เอี่ยมภูงา. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดย
โครงการน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- พวงเพ็ญ พาสุริยันต์. (2551). ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยการกระตุ้น
จินตนาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา).
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิชัย ปิ่นเพชร. (2563). ผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานโครงการเป็นฐานโดยใช้การสอน
กลวิธีการสื่อสารต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความสามารถในการ
การควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรี (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูนศิริ แก้วเพ็ง. (2532). การศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มานิการ์ พรหมสุข. (2566). ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมิฟิเคชันและความเป็นจริง
เสริมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชนิวรรณ เผ่าถนอม. (2563). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบผสมผสานร่วมกับการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ด้วยเทคนิคซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์.
วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 16(2).
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). เอกสารคำสอนการวิจัยและพัฒนาการศึกษา. พิษณุโลก: ภาควิชาการศึกษา
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รุ่งรวี ปัญญาแก้ว. (2550). การใช้กิจกรรมการเล่นิทาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ความรู้คำศัพท์และความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับกำลัง
พัฒนา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เรืองเดช หนองแสง. (2555). การใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2543). กระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี. (2554). การเรียนแบบผสมผสาน และการประยุกต์ใช้. วารสารครุศาสตร์
อุตสาหกรรม, 11(1), 16-27.

- สังกัด เขียนจันทิก. (2564). การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา. *วารสาร มจร วิชาการล้านนา*, 10(1), 37-47.
- สมบัติ มุลทา. (2565). การศึกษาผลกระทบของการบูรณาการใช้เครื่องมือการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้กับเทคนิคการสอนแบบแลกเปลี่ยนระหว่างเพื่อน (SAPT) ในวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการและทักษะการกำหนดควบคุมการเรียนรู้ด้านอภิปัญญาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดารรณ. (2544). *เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*.
- สีปพนนท์ เกตุทัต. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และบทบาทใหม่ของครูสภา. *วิทยาสาร*, 98(9), 7-13.
- สุพิศ อุทัยคุปต์. (2542). ผลของการใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อธิมาส มากจ้อย. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีสหบท เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Abney, V. O. (1937). *Study to determine the opportunities for creative-writing instruction offered in special classes with suggested placement in a program of studies* [University of Southern California].
- Al-Buainain, H. (2009). Students Writing Errors in EFL: A Case Study. *Journal of Faculty of Education - University of Alexandria, Alexandria, Egypt*, Volume: 19, 311-351.
- Allen, B., & Enz, C. A. (1987). *Journal Writing: Exercises in Creative Thought and Expression*. *Organizational Behavior Teaching Review*, 11(4), 1-14.
- Almelhi, A. M. (2021). Effectiveness of the ADDIE Model within an E-Learning Environment in Developing Creative Writing in EFL Students. *English Language Teaching*, 14(2), 20-36.
- Anderson, L. (2006). *Creative Writing: A Workbook with Readings*. Routledge.
- Anderson, T. P. (1997). Using Models of Instruction. In C. R. Dills & A. J. Romiszowski (Eds.), *Instructional Development Paradigms* (pp. 152). Educational Technology Publications.

- Anderson, T., Annand, D., & Wark, N. (2005). The search for learning community in learner paced distance education: Or, 'Having your cake and eating it, too!'. *AJET Australasian Journal of Educational Technology*, 21, 222-241.
- AQA. (2012). *Unit 3 - Part B - Producing creative texts (creative writing)*.
- Arends, R. (1997). *Classroom Instruction and Management*. McGraw-Hill Companies.
- Arnaudet, M. L., & Barrett, M. E. (1990). *Paragraph development: A guide for students of English (2nd ed.)*. Prentice Hall Regents.
- Ata Alkhaldi, A. (2019). Once upon a time: A framework for developing creative writing in ESP and EAP. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*, 8(4), 81.
- Baharudin H, Maskor ZM and Matore MEEM (2022) The raters' differences in Arabic writing rubrics through the Many-Facet Rasch measurement model. *Front. Psychol.* 13:988272. doi: 10.3389/fpsyg.2022.988272
- Balentyne, P., & Varga, M. A. (2016). The Effects of Self-Paced Blended Learning of Mathematics. *Journal of Computers in Mathematics and Science Teaching*, 35(3), 201-223.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. W. H. Freeman.
- Beck, H. (2012). *Teaching creative writing*. Palgrave MacMillian Houndmills, Basingstoke, Hampshire.
- Benson, P. (2001). *Teaching and researching autonomy in language learning* (1st ed.). Logman Harlow.
- Benson, P. (2013). Learner Autonomy. *TESOL Quarterly*, 47(4), 839-843.
- Benson, P., & Voller, P. (1997). The Philosophy and Politics of Learner Autonomy. In P. Benson & P. Voller. (Eds.), *Autonomy and Independence in Language Learning*. London and New York: Longman.
- Bereiter, C., & Scardamalia, M. (1987). *The psychology of written composition*. Hillside, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Bloom, L. Z., & Bloom, M. (1967). The Teaching and Learning of Argumentative Writing. *College English*, 29(2), 128-135.
- Boardman, C. A., & Frydenberg, J. (2008). *Writing to communicate 1: Paragraphs (3rd ed.)*. Pearson Longman.

- Borg, S., & Alshumaimeri, Y. (2019). Language learner autonomy in a tertiary context: Teachers' beliefs and practices. *Language Teaching Research*, 23(1), 9-38.
- Borich, G. D. (2000). *Effective Teaching Methods*. Merrill.
- Bouchard, P. (2012). Self-directed Learning and Learner Autonomy. In N. M. Seel (Ed.), *Encyclopedia of the Sciences of Learning* (pp. 2997-3000). Springer US.
- Boud, D. (1988). *Developing Student Autonomy in Learning*. Kogan Page.
- Breen, M., & Mann, S. (1997). Shooting Arrows at the Sun: Perspectives on a Pedagogy for Autonomy. In P. Benson & P. Voller. (Eds.), *Autonomy and Independence in Language learning* (pp. 132-149). London: Longman.
- Bridges, C. W., Lopez, T. A., & Lunsford, R. F. (1986). *Training the New Teacher of College Composition*. National Council of Teachers of English.
- Brockett, R. and Hiemstra, R. (1993). *Self-direction in adult learning: perspectives on theory, research, and practice*. London: Routledge.
- Brookfield, S. (1984). Self-Directed Adult Learning: A Critical Paradigm. *Adult Education Quarterly*, 35(2), 59-71.
- Brown, H. D., & Abeywickrama, P. (2010). *Language Assessment: Principles and Classroom Practices*. Pearson Education.
- Bruner, J. S. (1966). *Toward a Theory of Instruction*. Cambridge: Harvard University Press.
- Byrne, D. (1988). *Teaching Writing Skills (New Edition)*. Longman.
- Carter, J. (2010). *Creating writers: a creative writing manual for Key Stage 2 and Key Stage 3*. New York: Routledge.
- Chenfeld, M. B. (1978). *Teaching Language Arts Creatively*. Harcourt Brace Jovanovich.
- Cheng, C. M. (2015). Perceptions of and experiences with vocational college English Majors' Out-of-class English learning in Taiwan. *Journal of Language Teaching and Research*, 6(4), 737.
- Chinpakdee, M. (2020). *Developing learner autonomy in language learning: A study in the Thai EFL secondary school context* (Doctoral dissertation). Victoria University of Wellington).
- Clayton, M. E. (2013). Self-Paced Mathematical Instruction. *Mathematics Teaching in the Middle School*, 19(4), 230-236.

- Coe, R., & Gutierrez, K. (1981). Using Problem-Solving Procedures and Process Analysis to Help Students with Writing Problems. *College Composition and Communication*, 32, 262.
- Coombe, C., & Kinney, J. (1999). Learner-Centered Listening Assessment.
- Cotterall, S. (1995). Developing a course strategy for learner autonomy. *ELT Journal*, 49.
- Cotterall, S. (2000). Promoting learner autonomy through the curriculum: Principles for designing language courses. *ELT Journal*, 54.
- Crabbe, D. (1993). Fostering autonomy from within the classroom: The teacher's responsibility. *System*, 21(4), 443-452.
- Dias, J. (2000). Learner Autonomy in Japan: Transforming 'Help Yourself' from Threat to Invitation. *Computer Assisted Language Learning - COMPUT ASSIST LANG LEARN*, 13, 49-64.
- Dick, W., & Carey, L. (1996). *The systematic design of instruction (4th ed.)*. HarperCollins.
- Dickinson, L. (1987). *Self-instruction in Language Learning*. Cambridge University Press.
- Dickinson, L. (1993). Talking shop: Aspects of autonomous learning. *ELT Journal*, 47(4), 330-336.
- Dixon, C. N., & Nessel, D. D. (1983). *Language Experience Approach to Reading (and Writing): Language-experience Reading for Second Language Learners*. Alemany Press.
- Dörnyei, Z., & Ushioda, E. (2013). *Teaching and Researching: Motivation (2nd ed.)*. New York: Routledge.
- Duong, T. M., & Seepho, S. (2014). *Promoting learner autonomy: A qualitative study on EFL teachers' perceptions and their teaching practices Proceedings of the International Conference: DRAL 2 / ILA 2014, held at King Mongkut's Institute of Technology Thonburi, Bangkok, Thailand, Bangkok: KMITT.*
- Eaton, S. E. (2010). *Global trends in language learning in the twenty-first century*. Onate Press.
- Esch, E. (1998). Promoting Learner Autonomy: Criteria for the Selection of Appropriate Methods. In Pemberton, E. S. L. Li, W. W. F. Or, & H. D. Pierson (Eds.), *Taking Control: Autonomy in Language Learning* (pp. 35-48). Hong Kong: Hong Kong University Press.

- Eurich, A. C. (1962). Technology in education. *New Society*, 11, 15-16.
- Farah, K. (2020). Gameboard Option [Image]. <https://www.cultofpedagogy.com/wp-content/uploads/2020/11/Gameboard-Option-3.png.webp>
- Farah, K. (2020). Grouped Pacing Tracker [Image]. <https://www.cultofpedagogy.com/wp-content/uploads/2020/11/Grouped-Pacing-Tracker.png.webp>
- Farah, K. (2020). Self-paced learning components [Image].
<https://www.modernclassrooms.org/self-pacing%20icon>
- Farah, K. (2020). Self-Paced Lesson Classifications [Image].
<https://www.cultofpedagogy.com/wp-content/uploads/2020/11/Self-Paced-Lesson-Classifications.png.webp>
- Farah, K. (2020). Spreadsheet [Image]. <https://www.cultofpedagogy.com/wp-content/uploads/2020/11/Spreadsheet.png.webp>
- Fenner, A. B., Newby, D., & Languages, E. C. f. M. (2000). *Approaches to Materials Design in European Textbooks: Implementing Principles of Authenticity, Learner Autonomy, Cultural Awareness*. European Centre for Modern Languages.
- Field, A. (2018). *Discovering statistics using IBM SPSS statistics* (5th ed.). SAGE Publications.
- Flower, L., & Hayes, J. R. (1981). A cognitive process theory of writing. *College Composition and Communication*, 32(4), 365–387.
- Fraenkel, J. R., Wallen, N. E., & Hyun, H. H. (2011). *How to design and evaluate research in education* (8th ed.). McGraw-Hill.
- Furner, B. A. (1971). Creative Writing through Creative Dramatics.
- Fusco, M., & Olshtain, E. (2000). *Discourse and context in Language teaching: A guide for language teachers*. Cambridge University Press.
- Gagné, E. D. (1985). *The cognitive psychology of school learning*. Boston, MA: Little, Brown and Company.
- Gardner, D., & Miller, L. (1996). *Tasks for Independent Language Learning*. Teachers of English to Speakers of Other Languages.
- Garrison, D. R. (1997). Self-Directed Learning: Toward a Comprehensive Model. *Adult Education Quarterly*, 48(1), 18-33.

- Graham, S., & Perin, D. (2007). A Meta-Analysis of Writing Instruction for Adolescent Students. *Journal of Educational Psychology*, 99(3), 445-476.
- Grainger, T., Goouch, K., & Lambirth, A. (2005). *Creativity and Writing: Developing Voice and Verve in the Classroom*. Routledge.
- Gremmo, M.-J. (1998). Learner Autonomy: Defining a New Pedagogical Relationship. In *From for Modern Language Studies* (Vol. 34(2), 144-155). Oxford University Press.
- Gremmo, M.-J., & Riley, P. (1995). Autonomy, self-direction and self access in language teaching and learning: The history of an idea. *System*, 23(2), 151-164.
- Gunning, T. G. (2002). *Assessing and Correcting Reading and Writing Difficulties*. Allyn and Bacon.
- Hairston, M. (1982). The Winds of Change: Thomas Kuhn and the Revolution in the Teaching of Writing. *College Composition and Communication*, 33(1), 76-88.
- Hall, T. E., Meyer, A., & Rose, D. H. (2012). Universal design for learning in the classroom : practical applications.
- Harmer, J. (2007). *How to Teach English*. Pearson Longman.
- Hedge, T. (2005). *Writing* (2nd ed.). Oxford University Press.
- Hewins, C. (1986). Writing in a foreign language: Motivation and the process approach. *ELT Journal*, 40(3), 219-223.
- Hiemstra, R. (1994). self -directed Learning. In F. R. Rob Tierney, Kadriye Ercikan (Ed.), *The International Encyclopedia of Education* (4th ed.). Pergamon.
- Ho, J., & Crookall, D. (1995). Breaking with Chinese cultural traditions: Learner autonomy in English language teaching. *System*, 23, 235-243.
- Hodges, C. (2005). Self-Regulation in Web-Based Courses: A Review and the Need for Research. *Quarterly Review of Distance Education*, 6, 375-383.
- Holec, H., & Council of Europe. (1981). *Autonomy and Foreign Language Learning*. on behalf of the Council of Europe.
- Holec. (1983). Learner Autonomy. In A.-B. Fenner (Ed.), *Approaches to Materials Design in European Textbooks: Implementing Principles of Authenticity, Learner Autonomy, Cultural Awareness* (pp. 3). European Centre for Modern Languages.
- Howard, N. K. (1974). *Self Concept: An Abstract Bibliography*
- Hughes, Z. (2014). *Creative Writing – GCSE English Revision*.

- Hughey, J. B., Wormuth, D. R., & Jacobs, H. L. (1983). *Teaching ESL Composition: Principles and Techniques*. Newbury House Publishers.
- Hyland, F. (2004). Learning autonomously: Contextualising out-of-class English language learning. *Language Awareness*, 13(3), 180-202.
- Hyland, K. (2003). *Second Language Writing*. Cambridge University Press.
- Inozu, J., Sahinkarakas, S., & Yumru, H. (2010). The nature of language learning experiences beyond the classroom and its learning outcomes. *US-China Foreign Language*, 8(1), 14-21.
- Intraboonsom, C., Darasawang, P., & Reinders, H. (2020). Teacher's Practices in Fostering Learner Autonomy in a Thai University Context. *Journal of Language Teaching and Research*, 11(2), 194-203.
- James D. Brown, & Hudson, T. (2012). The Alternatives in Language Assessment. *TESOL International Association*, 32(4), 653-675. (Teachers of English to Speakers of Other Languages, Inc. (TESOL))
- Jeffries, C. e. a. l. (1990). *A-Z of open Learning National Extension College Trust*. London: Longman.
- Jordaan, P.-M. (2015). Finding creativity: Integrating drama teaching techniques in creative writing lessons (Doctoral dissertation, Stellenbosch: Stellenbosch University).
- Joyce, B., & Weil, M. (1996). *Models of teaching (5th ed.)*. Allyn and Bacon.
- Joyce, B., Weil, M. & Calhoun, E. (2015). *Models of teaching*. (9th ed.). Boston: Pearson.
- Kaplan, R. B. (1982). An Introduction to the Study of Written Texts: The “Discourse Compact”. *Annual Review of Applied Linguistics*, 3, 137-151.
- Kareem Farah. (2020, NOVEMBER 8). How to create a self-paced classroom. *Cult of Pedagogy*.
- Kemp, J. E., Morrison, G. R., & Ross, S. M. (1994). Designing effective instruction. Merrill.
- Kenny, B. (1993). For more autonomy. *System*, 21(4), 431-442.
- Khan, S. (2012). *The One World Schoolhouse: Education Reimagined*. Grand Central Publishing.
- Khan, S., & Slavitt, E. (2013). A Bold New Math Class. *Educational Leadership*, 70, 28-30.

- Khoii, R. (2011a). A solution to the dilemma of writing in a foreign language: Adaptive mentorship. *International Journal for Cross-Disciplinary Subjects in Education*, 2(4), 493–501.
- Kizilcec, R. F., Pérez-Sanagustín, M., & Maldonado, J. J. (2017). Self-regulated learning strategies predict learner behavior and goal attainment in Massive Open Online Courses. *Computers & Education*, 104, 18-33.
- Knowles, M. S. (1975). *Self-directed Learning: A Guide for Learners and Teachers*. Association Press.
- Knowles, M. S. (1980). *The Modern Practice of Adult Education: From Pedagogy to Andragogy*. Association Press.
- Kohonen, V. (1992). Experiential language learning: second language learning as cooperative learner education. In D. Nunan (Ed.), *Collaborative language learning and teaching* (14 - 39). Cambridge: CUP.
- Kroll, B. M. (1981). Developmental relationships between speaking and writing. *Exploring speaking-writing relationships: Connections and contrasts*, 32-54.
- Lamb, M. (2017). The motivational dimension of language teaching. *Language Teaching*, 50(3), 301–346.
- Lambert, J., Gong, Y., & Harrison, R. (2016). *Autonomous, Self-Paced Quest-Based Learning: Is it More Motivating than Traditional Course Instruction?* Society for Information Technology & Teacher Education International Conference 2016, Savannah, GA, United States.
- Langan, J. (2013). *College writing skills with readings* (9th ed.). McGraw-Hill.
- Langer, J. A., Stotsky, S., Hayes, J., & Hillocks, G. (1988). Research on Written Composition: A Response to Hillocks' Report. *Research in the Teaching of English*, 22(1), 89-116.
- Lapp, R. E. (1985). *The Process Approach to Writing: Towards a Curriculum for International Students* Honolulu: University of Hawaii at Manoa.
- Lee, D. (2014). How to Personalize Learning in K-12 Schools: Five Essential Design Features. *Educational Technology*, 54(3), 12-17.
- Lee, H. (2017). The Effects of University English Writing Classes Focusing on Self and Peer Review on Learner Autonomy. *Journal of Asia TEFL*, 14, 464-481.

- Lee, J., & Gibson, C. (2003). Developing Self-Direction in an Online Course Through Computer-Mediated Interaction. *American Journal of Distance Education*, 17, 173-187.
- Little, D. (1991). *Learner Autonomy: Definitions, Issues and Problems*. Authentik Language Learning Resources.
- Little, D. (1994). Autonomy in Language Learning: Some Theoretical and Practical Considerations. In A. Swarbrick (Ed.), *Teaching modern languages* (80-87). Routledge.
- Little, D. (1996). *Freedom to Learn and Compulsion to Interact: Promoting Learner Autonomy through the Use of Information Systems and Information Technologies* Taking Control: Autonomy in Language Learning,
- Little, D. (2004). Learner autonomy, teacher autonomy and the European Language Portfolio.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching*. Cambridge University Press.
- Littlewood, W. (1996). "Autonomy": An anatomy and a framework. *System*, 24(4), 427-435.
- Littlewood, W. (1999). Defining and developing autonomy in East Asian contexts. *Applied Linguistics*, 20(1), 71-94.
- Liu, H. J. (2015). Learner autonomy: The role of motivation in foreign language learning. *Journal of Language Teaching and Research*, 6(6), 1165.
- Maley, A. (2012). Creative Writing for Students and Teachers. *Humanising Language Teaching*, 14(3).
- Maley, A. (2013). *Creative Writing: Poems and Short Stories for English Language Learning*. Lincom Europa.
- Marzano, R. J., Pickering, D., & Pollock, J. E. (2001). *Classroom Instruction that Works: Research-based Strategies for Increasing Student Achievement*. Association for Supervision and Curriculum Development.
- May, S. (2014). *Get Started in Creative Writing: Teach Yourself*. Hodder & Stoughton.
- Merrill, M. D. (2002). First principles of instruction. *Educational Technology Research and Development*, 50(3), 43-59.
- Mills, P. (2006). *The Routledge Creative Writing Coursebook*.

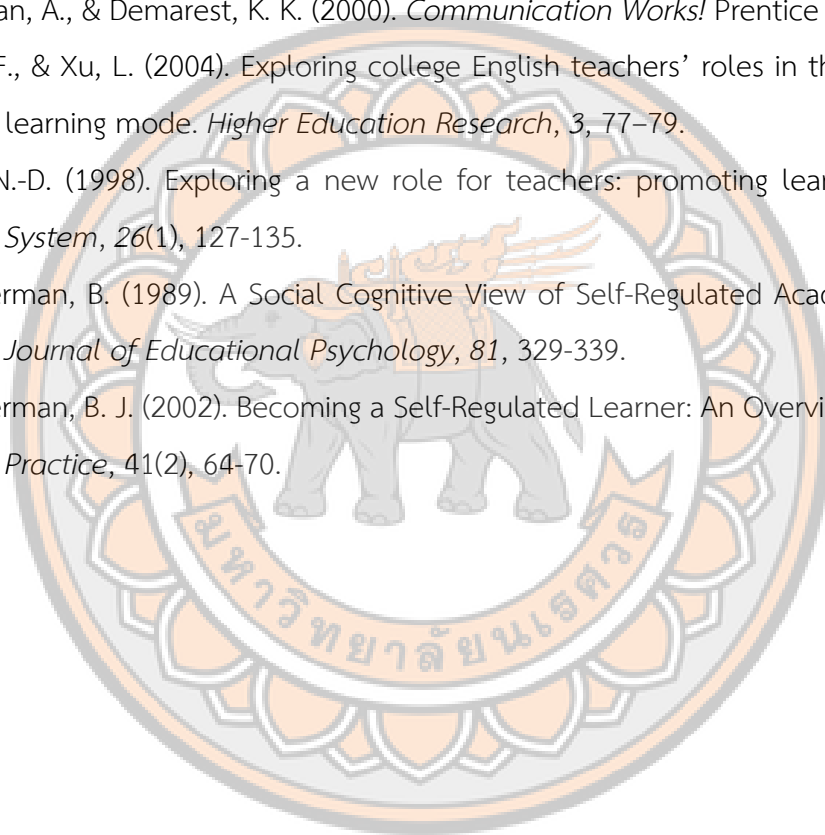
- Moore, M. (1983). Self-directed learning and distance education. *Journal of Distance Education*, 1(1), 37.
- Murray, D. M. (1984). *Write to learn*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Mustofa, M., & Wirza, Y. (2023). Promoting learner autonomy through EFL textbook: the textbook facilitation and the students' and teacher's perceptions. *Journal on English as a Foreign Language*, 13, 289-313.
- National Association of Writers in Education. (2008). A Subject Benchmark for Creative Writing. *National Association of Writers in Education (NAWE)*.
- National Research Council. (2000). *How People Learn: Brain, Mind, Experience, and School: Expanded Edition*. The National Academies Press.
- Nici Jarsi. (2022). An analysis of reiteration in research paper writing at the sixth semester of Muhammadiyah University of Bengkulu. *Teaching English and Language Learning English Journal (TELLE)*, 2(1), 101-107.
- Nunan, D. (1997). Designing and Adapting Materials to Encourage Learner Autonomy. In Phil Benson & P. Voller (Eds.), *Autonomy and Independence in Language Learning* (192-203).
- O'Malley, J. M., & Pierce, L. V. (1996). *Authentic Assessment for English Language Learners: Practical Approaches for Teachers*. Addison-Wesley Publishing Company.
- Oladoke, A. O. (2006). Measurement of self-directed learning in online learners. *Dissertation Abstracts International*, Vol. 67, No. 01.
- Omarova, A. (2023). Developing EFL learners' creative writing skills through social media. In L. Daadaoui et al. (Eds.), *Proceedings of the International Conference on Education and Social Development (ICESD 2022) (AHSSEH Vol. 5, 324-331)*.
- Oxford, R. L. (1999). Relationships between second language learning strategies and language proficiency in the context of learner autonomy and self-regulation. *Revista Canaria de Estudios Ingleses*, 38(1), 108-126.
- Palfreyman, D. M., & Benson, P. (2019). *Autonomy and its role in English language learning: Practice and research*. In *Second Handbook of English Language Teaching*.
- Patel, I. (2010). *The definitive guide to creative writing success: Creative Writing 101*

- Penfield, E. (2007). *Short takes: Model essays for composition*. Harper & Row
- Pfiester, A. (2022, January 31). *Self-Paced Learning in the Early Elementary Grades. Edutopia.*
- Pierson, H. D. (1996). Learner Culture and Learner Autonomy in the Hong Kong Chinese Context. In Richard Pemberton, Edward S.L. Li, Winnie W.F. Or, & H. D. Pierson (Eds.), *Taking Control: Autonomy in Language Learning*. Hong Kong: Hong Kong University Press.
- Pintrich, P., & Zusho, A. (2002). The development of academic self-regulation: The role of cognitive and motivational factors. *Development of Achievement Motivation*.
- Piskurich, G. M. (1993). *Self-Directed Learning: A Practical Guide to Design, Development, and Implementation*. Wiley.
- Proett, J., & Gill, K. (1986). *The Writing Process in Action: A Handbook for Teachers*.
- Rachmah, S., Daulay, S. H., & Ramadhan, A. (2025). EFL students' perceptions of using Wattpad for enhancing creative writing skills. *Journal Educational Research and Development*, 1(3), 320–323.
- Raimes, A. (1983) *Techniques in Teaching Writing*. Oxford University Press, New York.
- Ramet, A. (2006). *Creative Writing: How to Unlock Your Imagination, Develop Your Writing Skills, and Get Published*. How To Books.
- Reinders, H., & Lewis, M. (2008). Materials evaluation and teacher autonomy. In (205-215).
- Richard Pemberton, Edward S.L. Li, Winnie W.F. Or, & Pierson, H. D. (1996). *Taking Control: Autonomy in Language Learning*. Hong Kong University Press.
- Richards, J. C. (2015). The changing face of language learning: Learning beyond the classroom. *Relc Journal*, 46(1), 5-22.
- Riensemattaradol, M. (2019). Effectiveness of out-of-class instructional media integrated songs to enhance vocabulary knowledge of EFL university students. *International Journal of Arts & Sciences*, 12(1), 147-163.
- Romanyshyn, I., & Freiuk, I. (2024). Implementing learner autonomy in English as a foreign language classroom through a flipped classroom pedagogical approach. *Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University*, 11(3), 26–35.
- Ron White, & Arndt, V. (1991). *Process Writing*. UK: Longman.

- Rungwaraphong, P. (2012). Student readiness for learner autonomy: Case study at a university in Thailand. *Asian Journal on Education and Learning*, 3(2), 28-40.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55, 68-78.
- Rylant, C. (1993). *The writing process: Strategies for entry-level writers*. Educational Publishing.
- Saphier, J., Haley-Speca, M. A., & Gower, R. R. (2008). *The Skillful Teacher: Building Your Teaching Skills*. Research for Better Teaching, Incorporated.
- Saylor, J. G., Alexander, W. M., & Lewis, A. J. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. Holt, Rinehart and Winston.
- Shafritz, J. M., Koeppe, R. P., & Soper, E. W. (1988). *The Facts on File dictionary of education*. In: Facts on File.
- Sharples, M. (1970). An Account of Writing as Creative Design.
- Sheerin, S. (1997). An exploration of the relationship between self-access and independent learning. In P. V. Phil Benson (Ed.), *Autonomy and Independence in Language Learning*.
- Sinclar, B. (1996). Materials Design for the Promotion of Learner Autonomy: How Explicitis "Explicit"? In R. Pemberton, E. S. L. Li, W. W. F. Or, & H. D. Pierson (Eds.), *Taking Control: Autonomy in Language Learning* (149-165).
- Smith, R. (2006). *The history of learner autonomy*. In L. Dam (Ed.) The Ninth Nordic Conference on Developing Learner Autonomy in Language Learning and Teaching: Status and Ways Ahead After Twenty Years., Copenhagen: CVU.
- Song, L., & Hill, J. (2007). A Conceptual Model for Understanding Self-Directed Learning in Online Environments. *Journal of Interactive Online Learning*, 6(1), 27- 37.
- Spratt, M. et al. (2002). Autonomy and motivation: which comes first. *Language Teaching Research*. 6(3): 245-266.
- Spratt, M., Pulverness, A., & Williams, M. (2011). *The TKT course: Modules 1, 2 and 3*. Cambridge University Press.

- Strachota, E. M. (2003). *Student Satisfaction in Online Courses: An Analysis of the Impact of Learner-content, Learner-instructor, Learner-learner and Learner-technology Interaction*. University of Wisconsin--Milwaukee.
- Su, B. (2006). *EXPERIENCES OF AND PREFERENCES FOR INTERACTIVE INSTRUCTIONAL ACTIVITIES IN ONLINE LEARNING ENVIRONMENT* Indiana University.
- Sultan, N. (2017). Embodied Self-Care: Enhancing Awareness and Acceptance Through Mindfulness-Oriented Expressive Writing Self-Disclosure. *Journal of Creativity in Mental Health*, 13(1), 76–91.
- Sun, C., & Feng, G. (2009). Process Approach to Teaching Writing Applied in Different Teaching Models. *English Language Teaching*, 2(1), 150-155.
- Swatevacharkul, R. (2008). *An investigation on readiness for learner autonomy, approaches to learning of tertiary students and the roles of English language teachers in enhancing learner autonomy in higher education* Dhurakij Pundit University.
- Thamraksa, C. (2003). Student-centered learning: Demystifying the myth. *Studies in language and language teaching*, 12, 59-70.
- Tidyman, W. F. (1974). *Creative writing*. New York: McGraw-Hill Book.
- Tirada lamudom. (2017). *A comparative study of learner autonomy and language learning strategies between Thai EFL learners in international schools and Thai public schools*. Thammasat University.
- Tran Thi Thuong. (2020). *The Integration of Process Writing and Genre-Based Approach in Enhancing Thai Students' Narrative Writing Ability at University Level*. Mahasarakham University. Academic Resource Center
- Vail, T. (2019). Self-paced English as a Foreign Language in a Competency Based Education program for Korean learners. *The Journal of Competency-Based Education*, 4(3), e01195.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University.
- Wang, Y.-H. (2017). Integrating self-paced mobile learning into language instruction: impact on reading comprehension and learner satisfaction. *Interactive Learning Environments*, 25(3), 397-411.

- Warni, S., Aziz, T. A., & Febriawan, D. (2018). The use of technology in English as a foreign language learning outside the classroom: An insight into learner autonomy. *LLT Journal: A Journal on Language and Language Teaching*, 21(2), 148–156.
- Wenden, A. (1991). *Learner Strategies for Learner Autonomy: Planning and Implementing Learner Training for Language Learners*. Prentice Hall.
- Westcott, M.S.;& Smith, D.W. (1973). *Child development and personality*. New York: Harper and Brothers.
- Whitman, A., & Demarest, K. K. (2000). *Communication Works!* Prentice Hall.
- Xu, J. F., & Xu, L. (2004). Exploring college English teachers' roles in the autonomous learning mode. *Higher Education Research*, 3, 77–79.
- Yang, N.-D. (1998). Exploring a new role for teachers: promoting learner autonomy. *System*, 26(1), 127-135.
- Zimmerman, B. (1989). A Social Cognitive View of Self-Regulated Academic Learning. *Journal of Educational Psychology*, 81, 329-339.
- Zimmerman, B. J. (2002). Becoming a Self-Regulated Learner: An Overview. *Theory into Practice*, 41(2), 64-70.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

(ก1) รายนามผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 2 คน
 - 1.1 ผศ.ธนทร์รัฐ นาคทั้ง
อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
 - 1.2 นางสาวอภิรยา แก้วสาร
ครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 2 คน
 - 2.1 รศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี
อาจารย์สำนักงานนาชาตาศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 - 2.2 ผศ.ดร.นาถวดี นันทาภินัย
อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายมัธยม คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 2 คน
 - 3.1 ดร.วิภาดา สุทธิโรจน์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 - 3.2 นางรัชชา เล้าสกุล
ครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนารีนรัตน์จังหวัดแพร่
4. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 2 คน
 - 4.1 นายสันติภาพ อุปรา
อาจารย์ประจำสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยบูรพา
 - 4.2 นางสาวมาณิการ์ พรหมสุข
ครูวิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนสวณหญิง

(ก2) รายงานผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ผศ.ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ

อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและประเมินผล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. ผศ.ดร.จักรกฤษณ์ จันทะคุณ

อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต

อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

(ก3) รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
เอกสารประกอบการใช้รูปแบบ และแบบบันทึกผลการทดลองนำร่อง จำนวน 5 คน

1. ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน

ดร. ภัทรพร สุทธิรัตน์

อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 1 คน

ผศ.ดร.ทัศนีย์ จันตियะ

อาจารย์ภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 1 คน

รศ.เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

4. ด้านการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 1 คน

รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

5. ด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 1 คน

ผศ.ดร.ปวีณา จันทน์นวล

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

(ก4) รายงานผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 5 คน

1. ดร. สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต

ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. ผศ.ดร.จิราภรณ์ กาแก้ว

อาจารย์ภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. รศ.เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

4. นายเทพเทวัญ ดวงดี

ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนผดุงนารี

5. รศ.ดร.น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์

ภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

(ก5) รายนามผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log) และเกณฑ์การประเมินการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง จำนวน 5 คน

1. ดร. มุทิตา ชินภักดี

อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. ผศ.ดร.ปวีณา จันทร์นวล สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. ดร. สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต

อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

4. ผศ.เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

5. รศ.ดร.น้ำทิพย์ งามอาภาวณิชย์

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

(ก6) รายนามผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบบันทึกภาคสนาม จำนวน 5 คน

1. ผศ.ดร.จักรกฤษณ์ จันทะคุณ

อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. ดร. สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต

อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. ผศ.ดร.จิราภรณ์ กาแก้ว

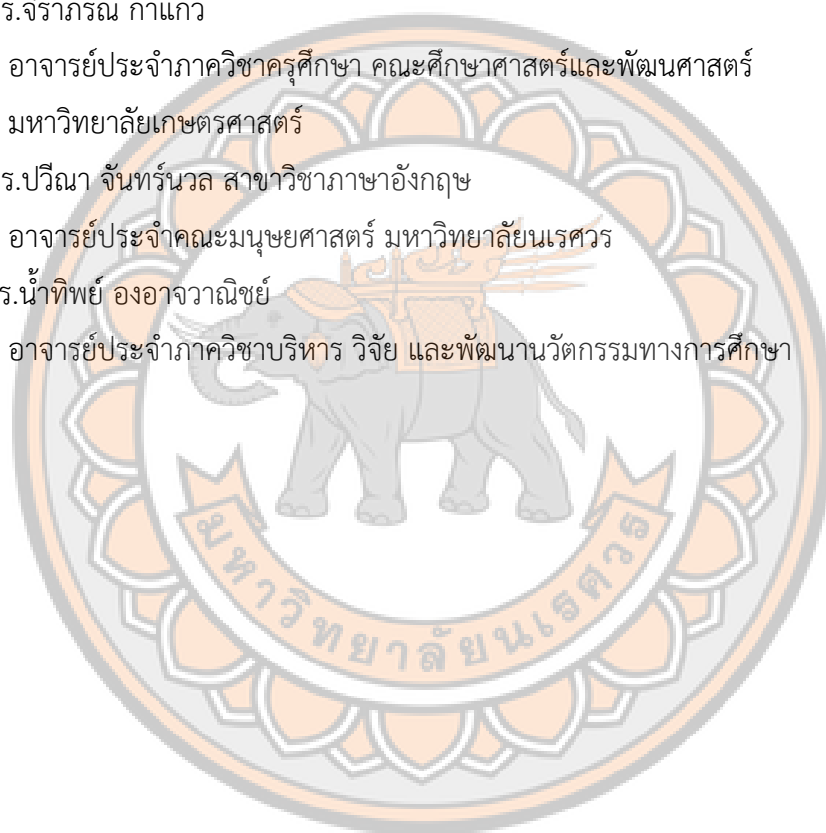
อาจารย์ประจำภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. ผศ.ดร.ปวีณา จันทน์นวล สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

5. รศ.ดร.น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

(ก7) รายนามผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ จำนวน 3 คน

1. ผศ.ดร.จักรกฤษณ์ จันทะคุณ

อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. ผศ.ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ

อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและประเมินผล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. ดร. ภัทรพร สุทธิรัตน์

อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ข รูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

THE INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON SELF PACED LEARNING
THROUGH PROCESS WRITING TO ENHANCE ENGLISH CREATIVE WRITING SKILL
AND LEARNER AUTONOMY IN ENGLISH

นางสาวบุษยิษานันท์ มณเฑียร

คำนำ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความท้าทายในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในบริบทการศึกษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนและท้าทายมากที่สุด เพื่อตอบสนองต่อยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการเชื่อมโยงถึงกันทั่วโลก ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร การศึกษา และการประกอบอาชีพ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และจินตนาการผ่านการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาทักษะดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ซึ่งจำเป็นต้องมีการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองควบคู่ไปด้วย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้จะเป็นการบูรณาการแนวการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Self-paced Learning) ร่วมกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านจังหวะการเรียนรู้ และเน้นกระบวนการคิดที่เป็นระบบในการสร้างสรรค์งานเขียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ทั้งในด้านเนื้อหา การจัดระเบียบความคิด และความถูกต้องในการใช้ภาษา ควบคู่ไปกับการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองที่จะเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ซึ่งได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้พัฒนาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้จะ เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องในโลกยุคปัจจุบันและอนาคต

สารบัญ

หน้า

ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	1
2. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	3
2.1 แนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Self-paced learning)	4
2.2 แนวการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process writing)	6
2.3 การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ	7
ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	9
1. หลักการ	9
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	10
3. กระบวนการเรียนการสอน	10
4. การวัดและประเมินผล	13
ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้	14
1. แนวทางการจัดการเรียนรู้	14
2. บทบาทผู้สอน	15
3. บทบาทผู้เรียน	15
ตอนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน	16
เอกสารอ้างอิง	17
ภาคผนวก	19

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ต้นแบบของการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความเป็นมาและความสำคัญ

ในยุคโลกาภิวัตน์ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะ "ทักษะการเขียน" ซึ่งเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนและท้าทายมากที่สุด เพราะอาศัยองค์ประกอบ การเรียบเรียง และการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ซึ่งทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นทักษะที่ช่วยให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ และจินตนาการผ่านเขียนที่ภาคภูมิใจ ไม่ซ้ำเป็นการเขียนซ้ำซาก (Review) การเขียนเชิงบรรยาย (Narrative) หรือการเขียนเรื่องสั้น (Short Story) ทักษะเหล่านี้ช่วยพัฒนาการคิดเชิงวิพากษ์ การคิดเป็นความคิด และทักษะการคิดรวบยอด 21 อันเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการทำงานในอนาคต

อย่างไรก็ตาม นักเรียนไทยมักขาดแรงจูงใจในการเขียน ไม่เห็นความสำคัญของการคิดนอกกรอบเขียน และไม่ค่อยมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบท่องจำของผู้ปกครองเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของนักเรียน (Self-paced Learning) และการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทั้ง "ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์" และ "การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง" ไปพร้อมกัน อันเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน

Self-paced Learning

ผู้เรียนจะเลือกรายการเรียนรู้ เนื้อหา และความเร็วตามความพร้อม

Process Writing

เน้นกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์มากกว่าผลลัพธ์

การบูรณาการ: ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการจัดการเขียนตามความสามารถของตนเอง เรียนรู้กระบวนการคิด การวิจารณ์เขียน โดยมีผู้คอยติดตามและเสริมต่อการเรียนรู้

หลักการ

- จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- บูรณาการ Blended Learning ให้ผู้เรียนจัดการเวลาเรียนรู้ด้วยตนเอง
- เน้นกระบวนการที่ให้ผู้เรียน ส่งเสริม Process Writing
- มุ่งพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ควบคู่กับการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

Blended Learning

วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

- เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
- เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

การนำไปใช้

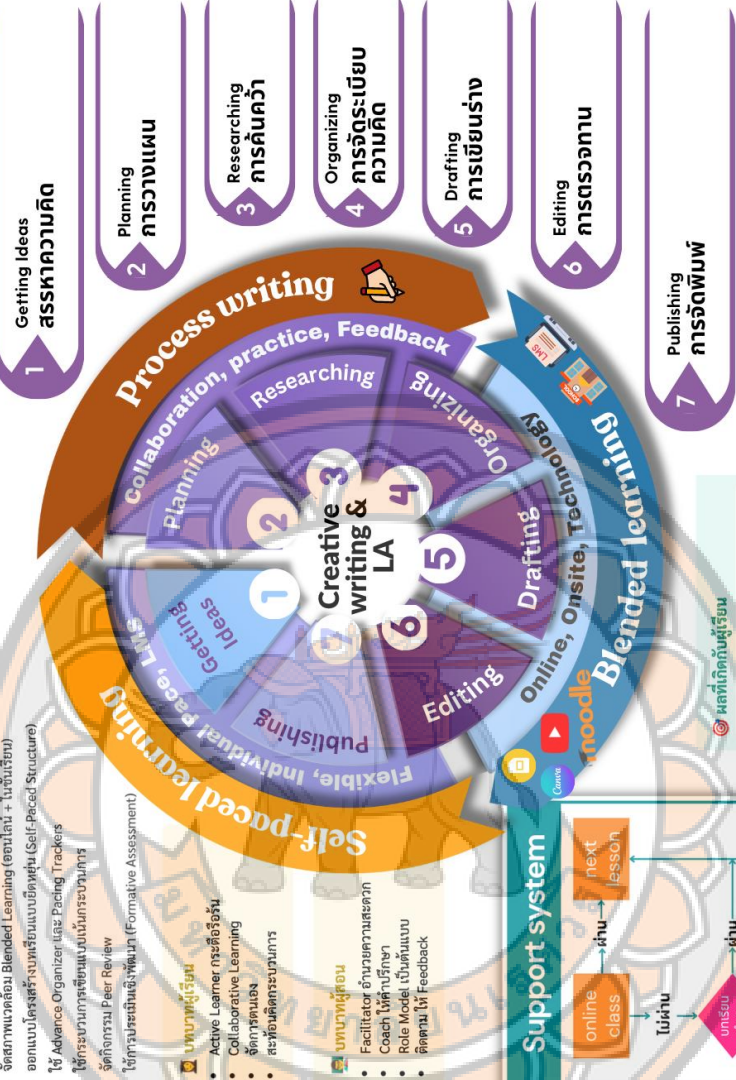
- จัดสภาพแวดล้อม Blended Learning (ออนไลน์ + ไม่ออนไลน์)
- ออกแบบโครงสร้างการเรียนแบบยืดหยุ่น (Self-paced Structure)
- ใช้ Advance Organizer และ Pacing Trackers
- ใช้กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
- จัดกิจกรรม Peer Review
- ใช้การประเมินเชิงพัฒนา (Formative Assessment)

บทบาทผู้เรียน

- Active Learner กระตือรือร้น
- Collaborative Learning
- จัดการตนเอง
- ระดมความคิดกระบวนการ

บทบาทผู้สอน

- Facilitator อำนวยความสะดวก
- Coach ให้ความปรึกษา
- Role Model เป็นต้นแบบ
- ติดตาม ให้ Feedback

การวัดและประเมินผล		
ประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์
ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์	แบบทดสอบ	ผลเรียน - ก่อนเรียน
การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง	LEARNING LOG	≥ 70%

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

THE INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON SELF PACED LEARNING THROUGH PROCESS WRITING TO ENHANCE ENGLISH CREATIVE WRITING SKILL AND LEARNER AUTONOMY IN ENGLISH

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

โลกปัจจุบันก้าวเข้าสู่ยุคที่เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ข้อมูลสารสนเทศเกิดขึ้นทุกวินาทีที่ทั่วทุกมุมโลก และภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารอย่างแพร่หลาย มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารระหว่างประเทศและเปิดโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากทั่วโลก นอกจากใช้ในการสื่อสารแล้ว ภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม อีกทั้งยังเป็นภาษาหลักที่ใช้บนฐานข้อมูลออนไลน์ ระบบอินเทอร์เน็ต และสื่อเทคโนโลยีต่างๆ ในบรรดาทักษะทั้ง 4 ด้านของภาษาอังกฤษ ทักษะการเขียนถือเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนและท้าทายมากที่สุด (Buainain, 2009) เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาษามากกว่าการใช้ภาษา (Spratt et al., 2011) การเขียนต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงถึงการวางแผน การเรียบเรียง การสะกดคำ การเลือกใช้คำ และไวยากรณ์ (Khoii, 2011) นอกจากนี้ ข้อความที่เขียนต้องได้รับการจัดระเบียบอย่างดีเพื่อให้ความหมายชัดเจนที่สุด (Olshtain, 2000)

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นหนึ่งในทักษะที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารและการนำเสนอข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ และจินตนาการ ผ่านผลงานเขียนที่น่าสนใจ ดึงดูดผู้อ่าน และสร้างคุณค่าทางจิตใจ สติปัญญา และสังคม ทักษะนี้มีบทบาทสำคัญทั้งในการพัฒนาการเติบโตส่วนบุคคลและการพัฒนาทางวิชาชีพ (Allen & Enz, 1987) นอกจากนี้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการใช้ภาษา ขยายคลังคำศัพท์ และเพิ่มความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Maley, 2012) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

สำหรับนักเรียนมัธยมปลายในยุคปัจจุบัน ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ มีความสำคัญอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการเขียนบทวิจารณ์ (review) ที่พัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ เสริมสร้างทักษะเรียนรู้การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การเขียนเชิงบรรยายหรือเล่าเรื่อง (narrative or story writing) ที่ช่วยพัฒนาทักษะการจัดระเบียบความคิด เสริมสร้างความสามารถในการถ่ายทอดประสบการณ์ พัฒนาทักษะการสังเกตและการจดจำรายละเอียด และการเขียนเรื่องสั้น (short story) ที่พัฒนาจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เสริมสร้างความเข้าใจในโครงสร้างการเล่าเรื่อง พัฒนาทักษะการใช้ภาษาที่หลากหลาย และเสริมสร้างความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์และสังคม รวมถึงการเรียนรู้เทคนิคการเขียนที่หลากหลายซึ่งมีความสำคัญในยุคที่การเล่าเรื่องผ่านสื่อต่าง ๆ เป็นส่วนสำคัญของการสื่อสาร ทักษะเหล่านี้ไม่เพียงแต่เตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและการทำงานในอนาคตเท่านั้น แต่ยังช่วยพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 สร้างความมั่นใจและตัวตน และช่วยให้นักเรียนปรับตัวในยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับความท้าทายในอนาคต

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง (Ur, 1996) การเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างต่อเนื่องตามความสามารถและความสนใจของตนเอง ทั้งในและนอกห้องเรียน นำไปสู่การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2543) แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาทั้งสองทักษะนี้ในบริบทการศึกษาไทยยังประสบปัญหาหลายประการ ประการแรก นักเรียนไทยมักขาดการตระหนักถึงบทบาทของตนในการเรียนรู้ มองว่าครูเป็นผู้ควบคุมถ่ายทอดความรู้ วางแผนและเลือกวิธีการเรียนรู้ ทำให้ขาดโอกาสในการตัดสินใจและควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจและเกิดความกังวลเมื่อต้องเรียนรู้หรือฝึกภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (Borg & Alshumaimeri, 2019) ประการที่สอง วัฒนธรรมการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย มักเน้นการสอนทักษะการเขียนแบบควบคุม (Controlled writing) ซึ่งคาดเดาคำตอบได้ง่ายและตรวจแก้ไขได้สะดวก แต่ผลที่เกิดขึ้นคือผู้เรียนไม่มีโอกาสแสดงความคิดของตนเอง เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเขียน ขาดแรงจูงใจในการเรียนและการถ่ายทอดความคิด (Sersen, 2011) ประการที่สาม นักเรียนไทยมักไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน มองว่าภาษาอังกฤษเป็นเพียงรายวิชาที่ถูกสอนในโรงเรียนเท่านั้น (Chanjavanakul, 2017) ส่งผลกระทบต่อความเต็มใจในการฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Jarsi, 2022)

ดังนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง จำเป็นต้องมุ่งเน้นการสร้างควมตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนา

แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ของผู้เรียน ตลอดจนปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาความเป็นอิสระในการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น (Padmadewi et al., 2020) การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Self-paced Learning) จึงเป็นแนวคิดที่เหมาะสมในการนำมาพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนตามความสามารถและความพร้อมของตนเอง (Bray & McClaskey, 2010) เสริมสร้างอิสระทางความคิด นักเรียนได้ฝึกตามจังหวะชีวิต อย่างไรก็ตาม เนื่องจากทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะส่วนบุคคลที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้เวลาตกผลึกทางความคิดและผลิตงานเขียนแตกต่างกัน จึงควรนำแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) มาใช้ร่วมด้วย เพื่อให้ นักเรียนมีกรอบแนวคิดที่ชัดเจนในการนำไปฝึกฝนด้วยตนเอง (Zimmerman, 2002)

การบูรณาการการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ จะช่วยเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง เนื่องจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการเขียนตามความสามารถของตนเอง เรียนรู้กระบวนการคิด กลวิธีการเขียน และการแก้ปัญหาในการเขียน โดยมีผู้สอนคอยติดตาม ให้คำชี้แนะ และเสริมต่อการเรียนรู้ตลอดกระบวนการ (Graham & Perin, 2007) ขณะเดียวกัน การเขียนแบบเน้นกระบวนการจะช่วยให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเขียนอย่างเป็นขั้นตอน วิเคราะห์วัตถุประสงค์และประเด็นในการเขียนได้ถูกต้อง เรียบเรียงความคิดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ด้วยเหตุนี้ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างอิสระผ่านงานเขียน และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

2. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เป็นการบูรณาการแนวคิดที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านจังหวะการเรียนรู้ร่วมกับแนวทางการเขียนที่เน้นลำดับขั้นตอนการคิดและการลงมือปฏิบัติอย่างมีระบบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง มีรายละเอียดของแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน ประกอบด้วย

- 1) แนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 2) แนวการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
- 3) การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

2.1 แนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Self-paced learning)

หลักการสำคัญของการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีอิสระในการควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นอิสระ โดยสามารถเลือกเวลาและความเร็วในการศึกษาเนื้อหาตามระดับความพร้อมและความสนใจของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นและมีความเป็นส่วนตัวสูง ดังที่ Bray และ McClaskey (2010) ได้ให้คำจำกัดความแนวการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Self-paced learning) ว่าเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถกำหนดอัตราความเร็วของตนเองในการทำกิจกรรมและดำเนินการผ่านเนื้อหา โดยผู้เรียนสามารถเลือกใช้เวลาเพิ่มเติมกับเนื้อหาที่ยาก ข้ามเนื้อหาที่คุ้นเคย หรือกลับไปทบทวนเนื้อหาได้ตามต้องการ นอกจากนี้ Digital Learning Institute (2023) ยังระบุเพิ่มเติมว่า แนวการสอนดังกล่าวเน้นให้ผู้เรียนมีอิสระในการควบคุมจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งช่วยให้สามารถตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการเฉพาะของแต่ละบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและเป็นผู้กำกับดูแลการเรียนรู้ของตนเองมากยิ่งขึ้น (Zimmerman, 1989; Hodges, 2005; ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี, 2554)

จากการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่ได้จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. จัดพื้นที่ภายในห้องเรียนให้มีความยืดหยุ่น และส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยออกแบบสภาพแวดล้อมและกิจกรรมที่เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ตามระดับความเชี่ยวชาญของแต่ละบุคคล
2. ออกแบบกิจกรรมแบบผสมผสาน (Blended Instruction) ทั้งในรูปแบบออนไลน์ (Online) และออนไซต์ (On-site) เช่น การจัดการเรียนรู้แบบ Blended Learning หรือ Flipped Classroom เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเลือกช่องทางการเรียนรู้ได้ตามความถนัดและจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง โดยนักเรียนมีอิสระในการจัดสรรเวลาและรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง
3. จัดกลุ่มทำกิจกรรมตามความก้าวหน้าของผู้เรียน (Progress-based Grouping) แต่ละคน หรือใช้ระบบคู่บัดดี้ (Buddy System) จับคู่กันนักเรียนที่มีระดับการเรียนรู้ต่างกัน เช่น นักเรียนที่เก่งกับนักเรียนที่เรียนรู้ช้า เพื่อให้นักเรียนที่มีทักษะสูงสามารถให้ความช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนร่วมชั้นที่มีทักษะต่ำกว่า ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและเสริมสร้างความมั่นใจ

ให้กับผู้เรียน โดยนักเรียนที่มีความเข้าใจเนื้อหาเร็วสามารถช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนรู้ช้ากว่าได้ สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร สนับสนุนการทำงานร่วมกัน และเสริมสร้างความรู้สึกลึกเป็นทีมในการเรียนรู้

4. นักเรียนกำหนดจังหวะการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-paced Structure) มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นแบบ Self-paced โดยครูจะเป็นผู้กำหนดเป้าหมายและเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และนักเรียนสามารถกำหนดจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีเครื่องมือช่วยติดตามและวัดผลความก้าวหน้า เช่น ตารางติดตามความก้าวหน้า (Pacing Trackers) หรือแผนที่แนวคิด (Advance Organizer) เพื่อให้เห็นภาพรวมและติดตามผลได้อย่างชัดเจน

5. มีระบบการติดตามและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนและตรงประเด็น เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง โดยสามารถใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Classroom หรือ MyCourseVille ในการติดตามผล และช่วยให้นักเรียนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง

6. ใช้การเสริมแรงเชิงบวก (Positive Reinforcement) เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ ครูควรให้การชมเชยหรือรางวัลเมื่อผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดี หรือสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามที่วางไว้ ซึ่งจะช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ต่อไป

7. ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) และสนับสนุนในการเรียนรู้ โดยครูต้องเข้าใจจังหวะและรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ของนักเรียนแต่ละคน เพื่อสามารถจัดกิจกรรมและออกแบบบทเรียนให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะบุคคลของนักเรียนได้

8. มีระบบการดูแลช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนรู้ช้าอย่างใกล้ชิดและเชิงรุก โดยไม่ปล่อยให้ นักเรียนรู้สึกท้อแท้หรือถดถอย ครูอาจจัดกิจกรรมเสริมพิเศษ หรือกลุ่มย่อยเพื่อการทบทวนเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้นักเรียนที่เรียนช้าสามารถตามทันเพื่อน และมีความภาคภูมิใจในความก้าวหน้าของตนเอง

อย่างไรก็ตาม ในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากแนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนจะถูกนำมาใช้แล้ว แนวการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process writing) ยังมีส่วนสำคัญช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนและปรับปรุงงานเขียนอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากกระบวนการเขียนประกอบด้วยการวางแผน การเขียนร่าง การแก้ไข และการตรวจสอบ มีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับโครงสร้างและเนื้อหาของการเขียน นอกจากนี้ยังส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง เนื่องจากนักเรียนต้องรับผิดชอบต่อพัฒนาการของตนเอง ซึ่งกระบวนการนี้ยังสามารถปรับให้เหมาะสมกับจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนมากขึ้น

2.2 แนวการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process writing)

การเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) เป็นแนวการสอนเขียนที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการคิดในการผลิตผลงานเขียน มากกว่าการเน้นผลลัพธ์ แนวคิดนี้มีรากฐานมาจากทฤษฎีเชิงพฤติกรรม (Behavioral Approach) และทฤษฎีการรู้คิด (Cognitive Approach) โดยเชื่อว่าการเขียนคือกระบวนการทางสติปัญญาที่ซับซ้อน ผู้เขียนจำเป็นต้องมีการวางแผน วิเคราะห์ข้อมูล ตั้งเป้าหมาย ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขงานเขียนอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ได้งานเขียนที่ชัดเจน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ Flower และ Hayes (1981) ได้อธิบายการเขียนแบบเน้นกระบวนการว่าประกอบด้วยกระบวนการคิดหลายขั้นตอนที่ซับซ้อนและไม่ตายตัว ซึ่งจะเกิดขึ้นตลอดเวลาในระหว่างเขียน โดยมีองค์ประกอบสำคัญคือ สภาพแวดล้อมในการเขียน (Task Environment) ความทรงจำระยะยาว (Writer's Long-term Memory) และกระบวนการเขียน (Writing Processes) ที่รวมถึงการวางแผน (Planning) การถ่ายทอดความคิด (Translating) และการทบทวน (Reviewing) ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้สามารถวนซ้ำกลับไปมาได้ตลอดกระบวนการเขียน ดังนั้น การสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ จึงเป็นการสอนกระบวนการคิดที่ละเอียดรอบคอบ และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ และสามารถถ่ายทอดเนื้อหาผ่านภาษาเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ที่ได้จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เน้นให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้มากกว่าคุณภาพของผลงานสุดท้าย มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการคิดและการเขียนอย่างเป็นระบบ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น และมีปฏิสัมพันธ์ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของงานเขียน
2. นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเอง ทั้งการกำหนดหัวข้อวางแผนแนวทางการเขียน และเลือกแนวคิดหลักที่ต้องการสื่อสารที่นักเรียนสนใจหรือใกล้ตัว เพื่อกระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจในการเขียน
3. มีขั้นตอนกระบวนการเขียนที่ชัดเจนแต่ยืดหยุ่น โดยกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในแต่ละขั้นตอน แต่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ ตามความแตกต่างของผู้เรียน และวัตถุประสงค์ของงานเขียน และให้ความสำคัญกับการวางแผน เนื่องจากเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางของงานเขียน และมีการวางแผนกระบวนการซ้ำๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของการเขียน
4. ครูมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ (coach) ที่คอยกระตุ้นผู้เรียนด้วยคำถามที่ช่วยคิดเชิงลึก และให้กำลังใจเพื่อลดความกลัวในการเขียน รวมถึงการเป็นตัวอย่างที่ดีในการเขียนให้กับนักเรียน

5. ให้ความสำคัญกับการประเมินเชิงพัฒนาโดยมีเพื่อนร่วมชั้นหรือครูเป็นผู้ให้ feedback เพื่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
6. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ในการปรับปรุงและพัฒนางานเขียน เช่น AI ในการตรวจไวยากรณ์ แต่ระมัดระวังการพึ่งพาเทคโนโลยีแทนความคิด
7. ส่งเสริมทัศนคติที่ดีและสร้างบรรยากาศเชิงบวกในการเรียนรู้ผ่านการพูดคุย การให้กำลังใจ และการแสดงตัวอย่างที่ชัดเจน
8. ใช้กิจกรรมที่มีความหลากหลาย เช่น การใช้คำถามกระตุ้นความคิด การอภิปรายกลุ่ม และการใช้แผนผังความคิด (mind map) เพื่อช่วยในการวางแผนและจัดระบบแนวคิด และมีกิจกรรมการอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โครงสร้างและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมจากตัวอย่างที่ดี

จากที่กล่าวมาข้างต้น การนำการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน มาผนวกกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ จะช่วยให้ผู้เรียนเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ผ่านการฝึกวางแผนการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับความสามารถส่วนบุคคล โดยผู้เรียนมีโอกาสได้สำรวจและใช้เวลากับการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนของกระบวนการเขียนอย่างเต็มที่ โดยไม่ถูกเร่งรัดหรือถูกรั้งด้วยความเร็วของผู้อื่น ซึ่งตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าการเขียนที่มีคุณภาพไม่ใช่เพียงการเขียนครั้งเดียวจบ แต่เป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินไปตามขั้นตอนและต้องอาศัยการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ความเข้าใจนี้มีส่วนสำคัญในการพัฒนางานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ ขณะเดียวกัน การที่นักเรียนได้จัดการเวลาและติดตามความก้าวหน้าของตนเองในแต่ละขั้นตอน ยังช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองในทุกบริบท ช่วยให้นักเรียนได้ค้นพบกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง และเกิดการตระหนักรู้ในกระบวนการคิดและการทำงานของตนเอง (metacognition) ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผ่านการได้ฝึกการสะท้อนคิดและการประเมินตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองและพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง

2.3 การจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Self-paced learning through process writing activity)

แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยตระหนักถึงความแตกต่างของผู้เรียนในด้านอัตราการเรียนรู้ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถควบคุมเวลา ความเร็ว และลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ได้ตามระดับความพร้อมและความสนใจเฉพาะบุคคล ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นและเปิดกว้าง เพื่อให้ผู้เรียน

สามารถปรับแต่งประสบการณ์การเรียนรู้ของตนได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกทำกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถขอคำแนะนำหรือความช่วยเหลือจากครูและเพื่อน รวมถึงเลือกใช้เทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ในขณะที่การเขียนแบบเน้นกระบวนการ เป็นการสอนการเขียนที่มีขั้นตอนและกระบวนการชัดเจน มีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ เน้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดอย่างมีระบบและละเอียดถี่ถ้วน รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือบุคคลรอบข้าง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างสร้างสรรค์และการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองได้อย่างเป็นระบบ โดยผู้สอนมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวก และให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ผ่านกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อนำแนวคิดและทฤษฎีทั้งสองมาผนวกกัน ทำให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสามารถสรุปเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการได้ดังนี้

1. จัดพื้นที่การเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered) และเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) ให้นักเรียนสามารถกำหนดจังหวะและวิธีการเรียนรู้ได้ตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตนเอง โดยนักเรียนสามารถศึกษาบทเรียนล่วงหน้าผ่านสื่อออนไลน์ และใช้เวลาในห้องเรียนสำหรับการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และลงมือปฏิบัติฝึกทักษะการเขียนผ่านกิจกรรมที่เน้นปฏิสัมพันธ์

2. ออกแบบโครงสร้างบทเรียนแบบยืดหยุ่น (Self-Paced Structure) พร้อมเครื่องมือที่ช่วยแสดงภาพรวมของบทเรียนล่วงหน้า (Advance Organizer) และติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนแต่ละคนด้วยเครื่องมือที่ชัดเจน (Pacing Trackers) โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. ส่งเสริมบทบาทผู้เรียนในฐานะนักเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Learner) โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อที่สนใจ วางแผนการเขียน กำหนดจุดมุ่งหมายและกระบวนการเขียนด้วยตนเอง เพื่อกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างอิสระ

4. เน้นกระบวนการเขียนมากกว่าการเน้นเพียงผลลัพธ์สุดท้าย (Process-Focused Writing) โดยจัดกิจกรรมเขียนที่มีขั้นตอนชัดเจนแต่ยืดหยุ่น ได้แก่ การสรรหาความคิด (Getting ideas) การวางแผน (Planning) การค้นคว้าข้อมูล (Researching) การจัดระเบียบความคิด (Organizing) การร่าง (Drafting) การตรวจทาน (Editing) และการเผยแพร่ (Publishing) โดยขั้นตอนเหล่านี้สามารถปรับเปลี่ยนลำดับหรือข้ามขั้นได้ตามสถานการณ์หรือวัตถุประสงค์ของงานเขียน และมี

การกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมในแต่ละขั้นตอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีกรอบการทำงานที่เป็นระบบ และสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. จัดกิจกรรมที่เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ กระตุ้นความคิด และการทบทวนงานเขียน (Peer Review) อย่างต่อเนื่อง ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้และรับข้อเสนอแนะ (Feedback) อย่างสร้างสรรค์จากเพื่อนร่วมชั้นและครู เพื่อช่วยกันพัฒนาคุณภาพงานเขียนและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

6. ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ (Facilitator) และผู้ให้คำปรึกษา (Coach) ที่มีหน้าที่กระตุ้นและนำทางผู้เรียนด้วยการตั้งคำถามเชิงลึก ช่วยชี้แจงแนวทางและเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และติดตามความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งทำหน้าที่เป็นตัวอย่างที่ดี (Role Model) ในกระบวนการเขียนเพื่อสร้างความมั่นใจและทัศนคติที่ดีต่อการเขียนให้กับนักเรียน

7. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน ในลักษณะที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการเขียน แทนที่จะทดแทนกระบวนการคิดของตนเอง เช่น การใช้ AI หรือ Grammar Checkers ในการตรวจสอบงานเขียน แต่ต้องควบคุมการใช้งานอย่างเหมาะสม ไม่ให้นักเรียนพึ่งพาเทคโนโลยีจนเกินไป

8. มีระบบติดตามความก้าวหน้าและให้ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีมาตรการช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ช้า เพื่อให้นักเรียนไม่รู้สึกถูกทอดทิ้ง และสามารถเรียนรู้ได้ทันเพื่อนร่วมชั้นอย่างมั่นใจ

9. วัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการประเมินเชิงพัฒนา โดยใช้เครื่องมือประเมินผลแบบ Formative Assessment และ Self-Paced Writing Tasks เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเห็นพัฒนาการของตนเองได้อย่างชัดเจน

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ

มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักการ ดังต่อไปนี้

1.1 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คำนึงถึงความแตกต่างด้านจังหวะการเรียนรู้ ความสามารถ และความสนใจ มีการจำแนกบทเรียนและกำหนดอัตราการเรียนรู้แต่ละหน่วย เพื่อสร้างความรับผิดชอบ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ชี้แนะ ให้คำปรึกษา สนับสนุน กระตุ้น ติดตาม และให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสม่ำเสมอ

1.2 เป็นการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) กำหนดโครงสร้างบทเรียนชัดเจน ให้ผู้เรียนจัดการเวลาเรียนรู้ด้วยตนเอง มีระบบรองรับเป็นลำดับขั้น พร้อมบทเรียนสำรองที่เข้าใจง่ายและความช่วยเหลือจากครูเมื่อจำเป็น

1.3 เน้นคุณภาพกระบวนการที่นำสู่ผลงาน ส่งเสริมการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) ตามขั้นตอนวางแผน เขียนร่าง ตรวจทาน แก้ไขอย่างเป็นระบบ ออกแบบกิจกรรมที่เน้นการทำงานร่วมกัน เพิ่มความเชี่ยวชาญผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือกัน

1.4 มุ่งพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ทั้งในด้านเนื้อหา การจัดระเบียบข้อมูลและความคิด และความถูกต้องในการใช้ภาษา ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน เลือกกลวิธีการเรียน ประเมินความก้าวหน้า และติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

2.1 เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จากการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

2.2 เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จากการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

3. กระบวนการเรียนการสอน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) เป็นการเริ่มบทเรียนในชั้นเรียน เพื่อให้ข้อมูลกระตุ้นความคิด และรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน ให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์ในการเขียน ประกอบด้วยกิจกรรม ดังต่อไปนี้

- กระตุ้นการเขียน (Being Motivated to Writing) ครูกระตุ้นจุดประกายความคิดของนักเรียนโดยใช้สื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เช่น รูปภาพ เพลง คำถาม

- ระดมความคิด (Brainstorming Ideas with Others) นักเรียนนำเสนอความคิดและเก็บความคิด แล้วจึงคิดรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้น

- ระบุหัวข้อ (Defining a Topic) นักเรียนเลือกความคิดและกำหนดความคิดที่จะเขียน (Selecting Idea and Establishing a Viewpoint) เพื่อตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของการเขียน และรายงานหัวข้อเรื่องที่ชอบ ไว้เป็นตัวเลือกให้มา จากนั้นจึงเลือกหัวข้อที่ชอบที่สุด

จากนั้นมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) เข้าใจเรื่องราว (Understanding the topic) 2) ลักษณะสำคัญของหัวข้อ (Feature of a topic) 3) สำรวจโลกของเรื่องราว (Exploring the world for stories) เพื่อให้ผู้เรียนทราบข้อมูลทั่วไปและตัวอย่างของงานเขียนประเภทนั้น ๆ

โดยภาระงานที่ผู้เรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์คือ การวางเป้าหมาย (Setting goal) โดยนักเรียนเขียนแผนการทำงานใน learning log โดยระบุเป้าหมายการทำงาน เพื่อวางแผนและติดตามการทำงานของตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) เป็นกิจกรรมในชั้นเรียนโดยผู้เรียนนำการวางเป้าหมาย (Setting goal) ที่ได้จากการเรียนออนไลน์ก่อนเข้าชั้นเรียนมาวางแผนการเขียน (Planning and Outlining) นักเรียนออกแบบโครงร่างของงานเขียน วางแนวคิดตามลำดับเพื่อง่ายต่อการเข้าใจ เช่น สร้างแผนผังความคิด การทำหมวดหมู่คำโดยการทำผังความคิด หรือเขียนบันทึกจัดเก็บแนวคิดและความรู้สึก หรือจัดบันทึกโครงร่างของงานเขียน โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้จากขั้นตอนนี้คือ ข้อมูลแผนการเขียน outline คร่าว ๆ เช่น องค์ประกอบของเรื่อง การนำเสนอเรื่องราวผ่านภาพ (stories visually), การวางแผนลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ (planning the sequence of events) ของงานเขียน เพื่อนำมาวางแผนต่อไปในขั้นที่ 3 ในชั้นเรียน

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) อารมณ์และเสียงของงานเขียน (Mood and Tone) 2) ชี้นำของงานเขียน (Theme Inspiration Board) 3) เทคนิคการติดตามงานเขียน (Detecting work) หาข้อมูลประกอบการเขียน โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่ครูกำหนด เช่น วิดีโอ แบบฝึกหัด หรือนักเรียนค้นคว้าด้วยตนเอง โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์คือ ข้อมูลรายละเอียดในการตกแต่งงานเขียนแผนการเขียน outline โดยทำออกมาในรูปแบบ mapping หรือ listing

ขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching) เป็นกิจกรรมในชั้นเรียนที่นักเรียนนำแผนการเขียน outline ที่มีกรรวบรวมข้อมูลเช่น ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่คาดว่าจะต้องใช้ประกอบการเขียน มาทำกิจกรรมในชั้นเรียนคือ การพัฒนาความคิด (Developing Ideas) โดยการพูดคุยกับเพื่อน ซึ่งการพูดคุยกับเพื่อนจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนในเรื่องแผนการเขียน แนวคิดในการเขียน จุดประสงค์ในการเขียน และความสนใจของผู้อ่านจะช่วยให้เกิดแนวคิดในการเขียน โดยสิ่งที่คุณเรียนจะได้จากการทำกิจกรรมในชั้นเรียนในขั้นที่ 3 คือ แนวคิดในการเขียนเพื่อนำมาเพิ่มเติมรายละเอียด หรือปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นเขียนแผนการเขียน outline 2

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) จัดระเบียบแนวคิด (From Chaos to Order) 2) พิมพ์เขียวของเรื่องราว (The blueprint of your work) เรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิคการวางโครงร่างงานเขียน รวมถึงโครงเรื่องย่อ และมุมมองที่หลากหลายของงานเขียนประเภทนั้น ๆ

สิ่งที่นักเรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์ในครั้งนี้คือความรู้ในการเรียบเรียงงานเขียน เพื่อนำมาปรับใช้ในงานเขียนของตนเอง

ขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) เป็นการตัดสินใจให้ได้ว่าสิ่งใดควรตัดออก สิ่งใดควรรวมเข้าด้วยกัน จะเริ่มต้นและสิ้นสุดตรงจุดใดและชี้ให้เห็นได้ชัดเจนว่าจะจำส่วนต่าง ๆ มาเรียบเรียงอย่างไร โดยผู้เรียนลำดับความคิดออกมาเป็นคำ วลี หรือเป็นประโยคให้มากที่สุด เป็นงานเขียนฉบับร่างครั้งที่ 1 (draft 1)

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) สร้างงานเขียน (from plan to paper) 2) ศิลปะการบรรยาย (The art of description) เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้เทคนิคการสร้างผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนเองให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) เป็นการนำงานเขียนข้อความเรียบเรียงข้อมูลแบบลองผิดลองถูกจากการเรียนออนไลน์ นำสิ่งที่คิดไว้หรือนำรายการคำที่รวบรวมได้มาเขียนเป็นประโยคและย่อหน้าต่าง ๆ ให้มากที่สุด

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) การเลือกใช้คำศัพท์ (Building Better Vocabulary) 2) การเขียนประโยคให้สมบูรณ์ (Building Better Sentences) 3) ไวยากรณ์ (Grammar) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเนื้อหา โดยการใช้คำศัพท์ที่ดีขึ้นเหมาะสมกับงานเขียน การเขียนประโยคและหลักภาษาที่ถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น มาปรับปรุงงานเขียนฉบับร่าง เป็นเขียนฉบับร่าง (draft 2) เพื่อนำชิ้นงานมาทำกิจกรรมในชั้นเรียนในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing) เป็นการทบทวนส่วนเนื้อหา การเลือกใช้คำ และการตรวจแก้กลไกการเขียน ในชั้นเรียนผ่านกิจกรรมวิพากษ์แลกเปลี่ยน (Peer Editing) นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกับเพื่อน เพื่อเลือกเปลี่ยนความคิดเห็น นำเสนอใช้คำศัพท์ การใช้สื่อ และแนะนำการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) และทบทวนและแก้ไข (Proofreading and Editing) จากการอ่านทบทวนงานเขียนอีกครั้งด้วยตนเอง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ มุ่งเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจในเนื้อเรื่องที่เขียน เป็นการตรวจสอบการสะกด วรรคตอน ไวยากรณ์ และความถูกต้องทางภาษา

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) โลกแห่งการตีพิมพ์ (The world awaits) เป็นการ workshop เกี่ยวกับการออกแบบโดยใช้แพลตฟอร์ม เช่น Canva หรือ Adobe Spark สอนนักเรียนถึงวิธีการเผยแพร่ด้วยตนเองบนแพลตฟอร์ม เช่น Amazon Kindle Direct Publishing หรือ Wattpad เพื่อแนะนำนักเรียนให้รู้จักกับโลกแห่งการตีพิมพ์ ส่งเสริมให้นักเรียนแบ่งปันผลงานกับผู้ชมในวงกว้าง

โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้หลังจากเรียนออนไลน์คือ งานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์ จากการออกแบบ (design) นักเรียนออกแบบ ชิ้นงานจัดรูปแบบงานเขียนให้เหมาะสม เพื่อเก็บสะสมผลงาน (Storing) เก็บผลงานไว้เพื่ออ้างอิง พัฒนาต่อยอด หรือเผยแพร่ผลงาน (Sharing)

ไม่ว่าจะเป็นการเผยแพร่ในห้องเรียน การส่งให้กับครู หรือการเผยแพร่ผ่านช่องทางอื่น ๆ นำเสนอผลงานผ่านสื่อต่างๆ เช่น พิมพ์ แพร่ออนไลน์

ขั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing) เป็นการนำเสนอผลงานการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน และสะท้อนคิดกระบวนการการทำงานและผลงานของนักเรียนร่วมกับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

ซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภาพขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ดังแผนภาพที่ 1 (ภาคผนวก ก)

4. การวัดและประเมินผล

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ มีวิธีการวัดและประเมินผลของรูปแบบ ดังนี้

ประเด็นการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	การทดสอบ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	แบบทดสอบ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	ตรวจสอบแบบบันทึกการเรียนรู้	แบบประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)	นักเรียนมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง หลังใช้รูปแบบสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

การนำรูปแบบไปใช้

1. แนวทางการจัดการเรียนรู้

การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปใช้ มีดังนี้

1.1 จัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ และใช้เวลาในห้องเรียนทำกิจกรรมที่เน้นปฏิสัมพันธ์และฝึกปฏิบัติจริง โดยนักเรียนสามารถกำหนดจังหวะการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามระดับความสามารถ ความสนใจ และจังหวะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง

1.2 ออกแบบโครงสร้างบทเรียนแบบยืดหยุ่น (Self-Paced Structure) ที่ชัดเจนแต่ปรับเปลี่ยนได้ โดยใช้เครื่องมือแสดงภาพรวมบทเรียนล่วงหน้า (Advance Organizer) และเครื่องมือติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน (Pacing Trackers) อย่างต่อเนื่อง ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เช่น ระบบคู่บัดดี้ หรือกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์

1.3 ศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างละเอียด ควรมีการบูรณาการเนื้อหาที่มีความหมายสัมพันธ์เชื่อมโยงและกับชีวิตจริงของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการเขียนเองตามความสนใจ

1.4 ใช้กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการเขียนมากกว่าผลงานชิ้นสุดท้าย โดยเน้นการสร้างสรรค์ความคิด ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การระดมสมอง (Brainstorming) การวางแผน (Planning) การร่างงาน (Drafting) และการตรวจแก้ (Editing) โดยให้ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยนหรือข้ามขั้นตอนบางส่วนได้ตามบริบทหรือวัตถุประสงค์ของงานเขียน

1.5 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกใช้สื่อในการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงหรือเสมือนจริงที่หลากหลาย สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสมในการช่วยพัฒนางานเขียน เช่น การใช้ AI ตรวจสอบไวยากรณ์ โดยไม่ให้นักเรียนพึ่งพาเทคโนโลยีแทนการคิดมากเกินไป และจัดกิจกรรม peer review เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงานเขียน

1.6 ใช้การเสริมแรงเชิงบวก (Positive Reinforcement) และให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงมีระบบช่วยเหลือเฉพาะบุคคลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ซ้ำอย่างใกล้ชิด

1.7 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยเน้นการประเมินเชิงพัฒนา (Formative Assessment) อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนเห็นพัฒนาการของตนเองอย่างชัดเจน ผ่านกิจกรรมและเครื่องมือหลากหลาย เช่น learning logs และ portfolios โดยมีการสร้างเกณฑ์การประเมิน (Rubrics) ที่ชัดเจนและแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้า และส่งเสริมการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนและครู

2. บทบาทผู้สอน

2.1 ผู้สอนทำความเข้าใจ วิเคราะห์ผู้เรียนและออกแบบบทเรียน โดยเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อวางแผนบทเรียนและกิจกรรมที่ยืดหยุ่นเหมาะสม

2.2 ผู้สอนอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร ปลอดภัย และสนับสนุนให้นักเรียนจัดการการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์

2.3 ผู้สอนส่งเสริมการคิดเชิงลึกและการสะท้อนคิด โดยใช้คำถามและกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และสะท้อนผลการเรียนรู้

2.4 ผู้สอนติดตามความก้าวหน้าให้ Feedback อย่างสม่ำเสมอ ชัดเจน และเป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนางานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งเน้นการให้กำลังใจนักเรียนเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.5 ผู้สอนเป็นต้นแบบที่ดี (Role Model) โดยสาธิตกระบวนการเขียนและแบ่งปันเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

3. บทบาทผู้เรียน

3.1 ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้เรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Learner) มีความพร้อมกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการเรียนรู้อย่างมีวินัย รับผิดชอบต่อการเรียนรู้และฝึกฝนทุกขั้นตอนของกระบวนการเขียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

3.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) มีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะและเปิดรับฟัง feedback จากเพื่อน เพื่อช่วยกันปรับปรุงคุณภาพงานเขียน

3.3 ผู้เรียนสามารถจัดการตนเองได้อย่างเหมาะสม มีทัศนคติเชิงบวกในการเรียนรู้ด้วยตนเอง แสวงหาและเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม วางเป้าหมายและติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

3.4 ผู้เรียนบันทึกและสะท้อนกระบวนการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดพัฒนา และนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงการเขียนของตนอย่างต่อเนื่อง

3.5 ผู้เรียนเลือกใช้ทรัพยากรการเรียนรู้และเครื่องมือดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ ช่วยในการเรียนรู้ที่เหมาะสม

ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน จากการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปใช้ คือ

1. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ที่มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่
 - 1) ด้านเนื้อหา เป็นการสื่อสารด้วยจินตนาการ (Communicating with imagination) ได้อย่างชัดเจนและสร้างสรรค์ พร้อมกับการสร้างความประทับใจ
 - 2) ด้านการจัดระเบียบข้อมูลและความคิด (Organization of information and idea) เป็นโครงสร้างเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงและเชื่อมโยงกัน
 - 3) ด้านการใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure) ได้อย่างถูกต้องและหลากหลาย
2. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ที่มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่
 - 1) การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals)
 - 2) การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning)
 - 3) การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง (Self-selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies)
 - 4) การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self-reflection their own use of learning strategies)
 - 5) แรงจูงใจ (Motivation) ในการรับผิดชอบควบคุม พยายาม และเต็มใจที่จะร่วมมือ และมีส่วนร่วมในการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน
 - 6) การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition)

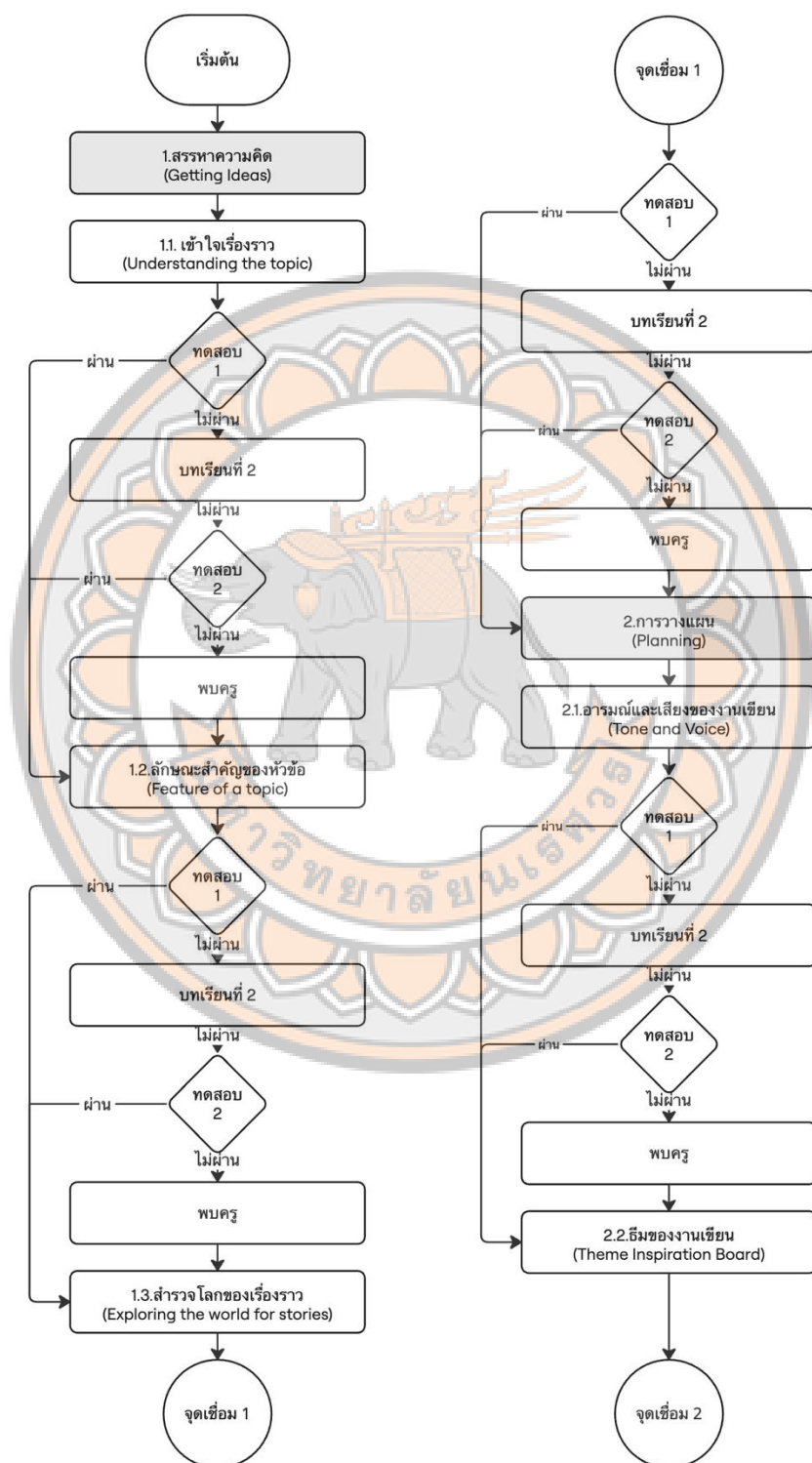
เอกสารอ้างอิง

- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2543). กระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนาหลักสูตร. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมจริราช.
- ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี. (2554). การเรียนแบบผสมผสาน และการประยุกต์ใช้. วารสารครุศาสตร์
อุตสาหกรรม, 11(1).
- Al-Buainain, H. (2009). Students' writing errors in EFL: A case study. *Journal of Faculty of Education - University of Alexandria, Alexandria, Egypt*, 19, 311-351.
- Allen, B., & Enz, C. A. (1987). Journal writing: Exercises in creative thought and expression. *Organizational Behavior Teaching Review*, 11(4), 1-14.
- Borg, S., & Alshumaimeri, Y. (2019). Language learner autonomy in a tertiary context: Teachers' beliefs and practices. *Language Teaching Research*, 23(1), 9-38.
- Bray, B., & McClaskey, K. (2010). *Personalization vs. differentiation vs. individualization*.
- Chanjavanakul, N. (2017). "Learning without intending to": A qualitative study of high school students' out-of-class English learning practices [Doctoral dissertation, University of California].
- Digital Learning Institute. (2023). What is self paced learning? Definition, benefits and tips. *Digital Learning Institute*.
- Flower, L., & Hayes, J. R. (1981). A cognitive process theory of writing. *College Composition and Communication*, 32(4), 365-387.
- Graham, S., & Perin, D. (2007). A meta-analysis of writing instruction for adolescent students. *Journal of Educational Psychology*, 99(3), 445-476.
- Hodges, C. (2005). Self-regulation in web-based courses: A review and the need for research. *Quarterly Review of Distance Education*, 6, 375-383.
- Jarsi, N. (2022). An analysis of reiteration in research paper writing at the sixth semester of Muhammadiyah University of Bengkulu. *Teaching English and Language Learning English Journal (TELLE)*, 2(1), 101-107.
- Padmadewi, N. ., Artini, L. P., & Adi Utami, L. P. R. (2020). Teacher Readiness in Promoting 21st-Century Skills in Teaching English as a Foreign Language at Primary Schools. *Jurnal Sosial dan Humaniora*, 10(3), 271-283.

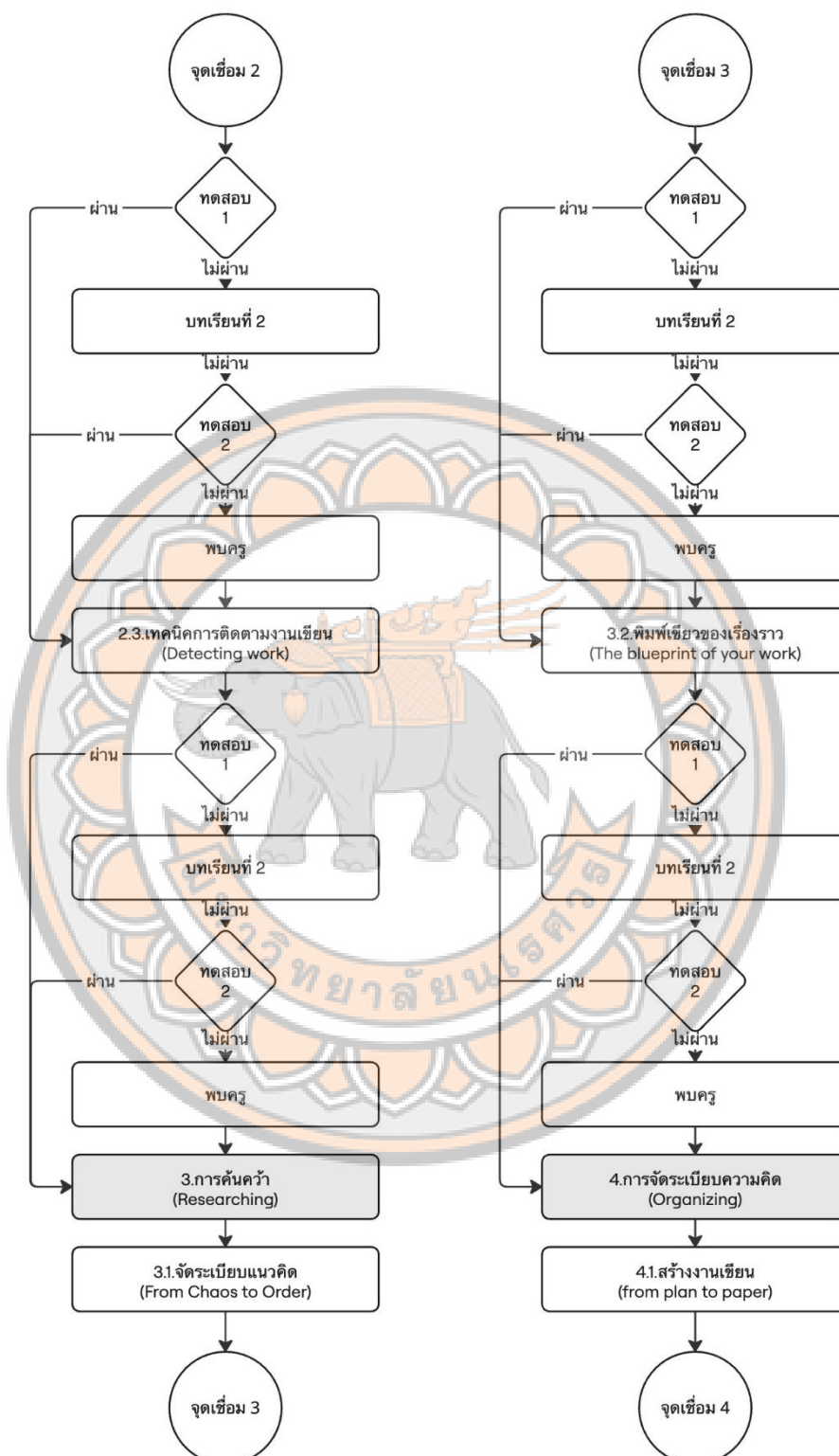
- Sersen, W. J. (2011). Improving writing skills of Thai EFL students by recognition of and compensation for factors of L1 to L2 Negative Transfer. *US-China Education Review A3*, (1548-6613), 339-345.
- Spratt, M., Pulverness, A., & Williams, M. (2011). *The TKT course: Modules 1, 2 and 3*. Cambridge University Press.
- Ur, P. (1996). *A course in language teaching: Practice of theory*.
- Zimmerman, B. (1989). A social cognitive view of self-regulated academic learning. *Journal of Educational Psychology*, 81, 329-339.
- Zimmerman, B. J. (2002). Becoming a self-regulated learner: An overview. *Theory into Practice*, 41(2), 64-70.

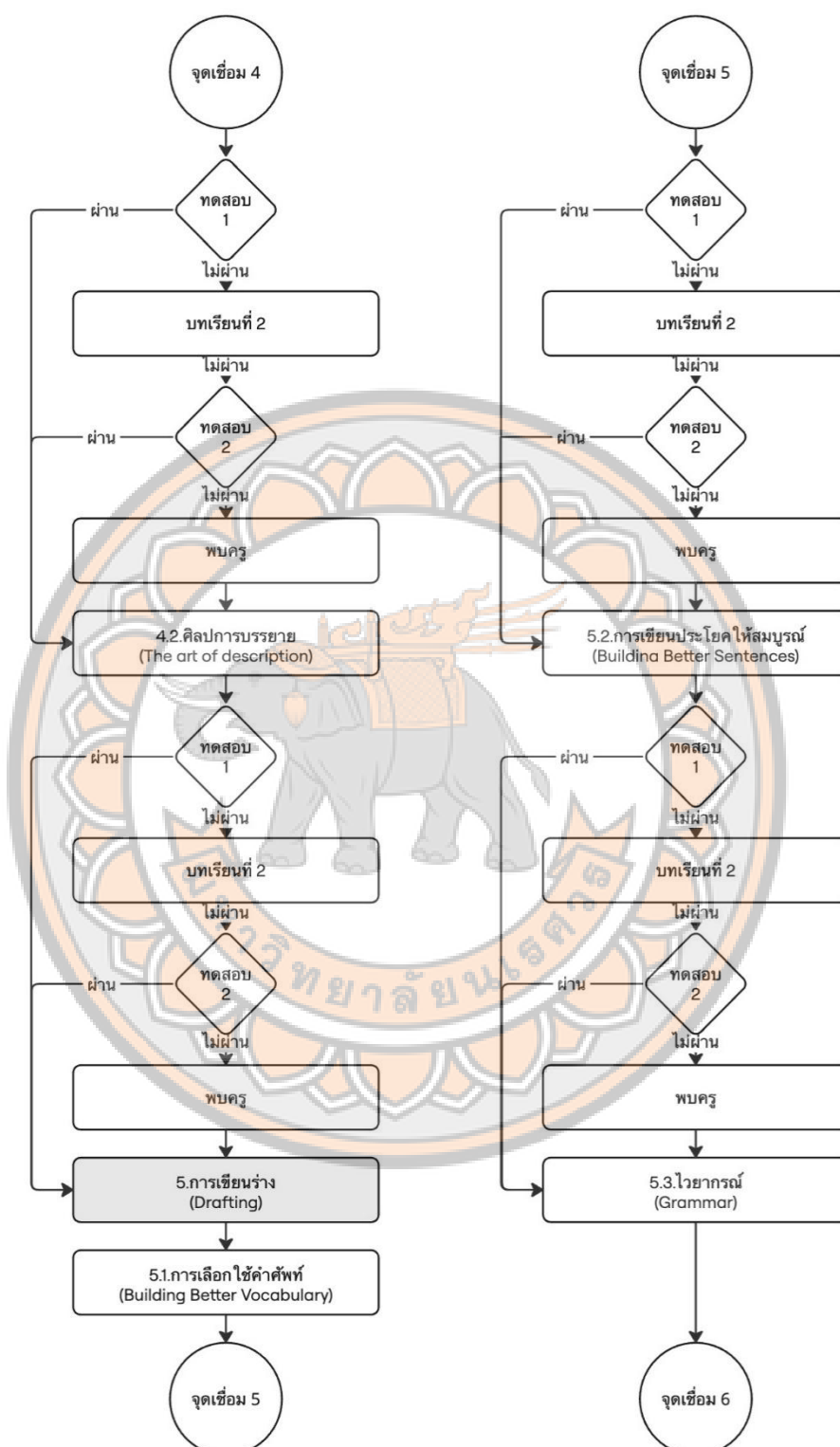
ภาคผนวก ก แผนภาพขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

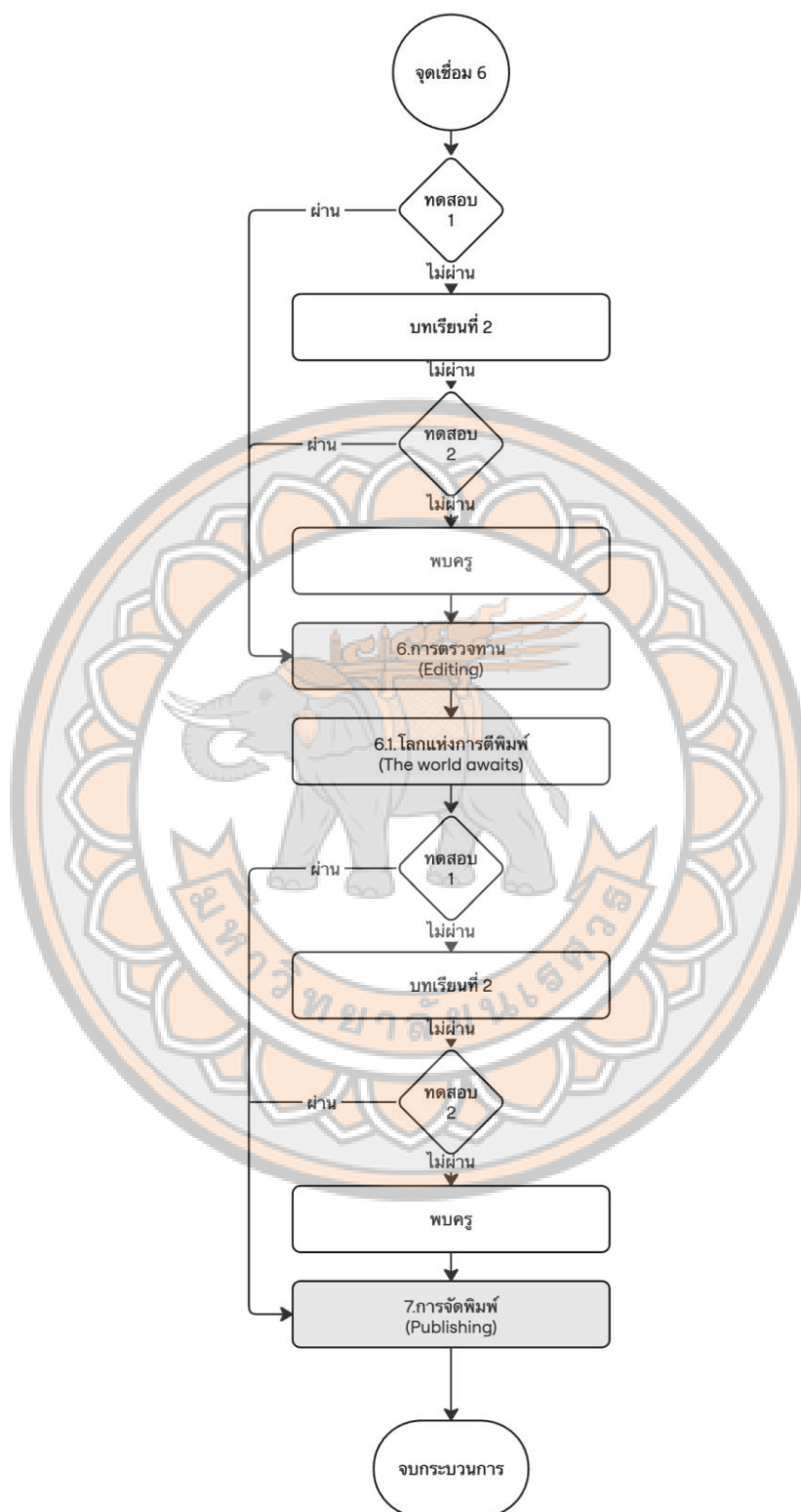
ภาพ 1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ภาพ 1 (ต่อ) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

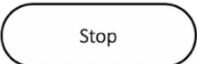

ภาพ 1 (ต่อ) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ภาพ 1 (ต่อ) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

หมายเหตุ: สัญลักษณ์ Flowchart

สัญลักษณ์	ความหมาย
 Beginning block	จุดเริ่มต้น ใช้แสดงจุดเริ่ม ของ Flowchart
 Termination block	ใช้เป็นจุดสิ้นสุดของ Flowchart
 Process block	แสดงกระบวนการทำงาน ใช้แทนขั้นตอนการทำงาน เช่น ขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอน/หัวข้อในการทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน
 Decision block	เงื่อนไข หรือ จุดตัดสินใจ ใช้แทนจุดที่ต้องเลือกทาง เช่น ทดสอบผ่าน หรือไม่ผ่าน แล้วไปขั้นตอนต่อไปตามเงื่อนไข
 Connector	จุดเชื่อมต่อ ใช้แสดงการเชื่อมโยงระหว่างส่วนต่าง ๆ ของ Flowchart
 Flow line	ทิศทางการไหลของกระบวนการ แสดงลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ว่าต้องทำอะไรต่อไป

2. เอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

เอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

(สำหรับครูผู้สอน)

สารบัญ

หน้า

คำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้	2
กระบวนการเรียนการสอน	3
บทบาทของผู้สอน	6
บทบาทของผู้เรียน	6
โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	8
การวัดและประเมินผล	10
แผนการจัดการเรียนรู้	12
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	13
กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1	43
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	50
กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2	90
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	96
กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3	137

เอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำหรับผู้สอน)

การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไปใช้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

1. ก่อนการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ผู้สอนควรเตรียมการสอน ดังต่อไปนี้
 - 1.1 ผู้สอนควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาของการสร้างรูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ รวมถึงความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบภายในรูปแบบ และศึกษาเอกสารประกอบการใช้รูปแบบอย่างละเอียด
 - 1.2 ศึกษาจุดประสงค์และโครงสร้างของแผนการจัดกิจกรรมจำนวน 4 แผน รวม 28 ชั่วโมง เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดกิจกรรมตามกระบวนการสอนของรูปแบบ
 - 1.3 จัดเตรียมความพร้อมของสื่อและแหล่งเรียนรู้ทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ และสร้างความคุ้นเคยกับเทคโนโลยี โดยแนะนำและให้ผู้เรียนฝึกใช้เทคโนโลยีและแพลตฟอร์มต่าง ๆ ที่จะใช้ในการเรียนรู้ เช่น ระบบจัดการเรียนรู้ออนไลน์ และแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้อง
 - 1.4 จัดเตรียมเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผล
2. ระหว่างการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรปฏิบัติ ดังนี้
 - 2.1 ผู้สอนควรปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน
 - 2.2 ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลายทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์
 - 2.3 ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับการจัดสภาพแวดล้อมเชิงบวก สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ เป็นห้องเรียนที่เปิดกว้าง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
 - 2.4 ผู้สอนควรบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอน เพื่อจะสามารถพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข ต่อไปได้
 - 2.5 ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่เสมอ

2.6 ผู้สอนต้องให้คำแนะนำผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอทั้งในห้องเรียนและการเรียนรู้แบบออนไลน์

3. หลังจากนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ผู้สอนควรปฏิบัติ ดังนี้

3.1 ผู้สอนวัดและประเมินผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนตามองค์ประกอบต่าง ๆ

3.2 ผู้สอนสะท้อนผลการเรียนรู้ ให้คำแนะนำผู้เรียนโดยภาพรวมตลอดการทำกิจกรรม

3.3 ผู้สอนให้ผู้เรียนสะท้อนคิดหลังจากการทำกิจกรรม

กระบวนการเรียนการสอน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas) เป็นการเริ่มบทเรียนในชั้นเรียน เพื่อให้ข้อมูลกระตุ้นความคิด และรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน ให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์ในการเขียน ประกอบด้วยกิจกรรม ดังต่อไปนี้

- กระตุ้นการเขียน (Being Motivated to Writing) ครูกระตุ้นจุดประกายความคิดของนักเรียนโดยใช้สื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เช่น รูปภาพ เพลง คำถาม
- ระดมความคิด (Brainstorming Ideas with Others) นักเรียนนำเสนอความคิดและเก็บความคิด แล้วจึงคิดรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้น
- ระบุหัวข้อ (Defining a Topic) นักเรียนเลือกความคิดและกำหนดความคิดที่จะเขียน (Selecting Idea and Establishing a Viewpoint) เพื่อตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของการเขียน และรายงานหัวข้อเรื่องที่ชอบ ไว้เป็นตัวเลือกให้มา จากนั้นจึงเลือกหัวข้อที่ชอบที่สุด

จากนั้นมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) เข้าใจเรื่องราว (Understanding the topic) 2) ลักษณะสำคัญของหัวข้อ (Feature of a topic) 3) สำรวจโลกของเรื่องราว (Exploring the world for stories) เพื่อให้ผู้เรียนทราบข้อมูลทั่วไปและตัวอย่างของงานเขียนประเภทนั้น ๆ

โดยภาระงานที่ผู้เรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์คือ การวางแผนเป้าหมาย (Setting goal) โดยนักเรียนเขียนแผนการทำงานใน learning log โดยระบุจุดประสงค์ เนื้อหา ระยะเวลาการทำงาน ระบุถึงสิ่งที่นักเรียน "ต้องทำ" "ควรทำ" และ "ความปรารถนาที่จะทำ" เพื่อวางแผนและติดตามการทำงานของตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning) เป็นกิจกรรมในชั้นเรียนโดยผู้เรียนนำการวางเป้าหมาย (Setting goal) ที่ได้จากการเรียนออนไลน์ก่อนเข้าชั้นเรียนมาวางแผนการเขียน (Planning and Outlining) นักเรียนออกแบบโครงร่างของงานเขียน วางแนวคิดตามลำดับเพื่อต่อการเข้าใจ เช่น สร้างแผนผังความคิด การทำหมวดหมู่คำโดยการทำผังความคิด หรือเขียนบันทึกจัดเก็บแนวคิดและความรู้สึก หรือจดบันทึกโครงร่างของงานเขียนว่า ใคร (Who) ทำอะไร (What) เมื่อไหร่ (When) ที่ไหน (Where) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้จากขั้นตอนนี้คือ ข้อมูลแผนการเขียน outline คร่าว ๆ เช่น การนำเสนอเรื่องราวผ่านภาพ (stories visually), การวางแผนลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ (planning the sequence of events) ของงานเขียน เพื่อนำมาวางแผนต่อไปในขั้นที่ 3 ในชั้นเรียน

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) อารมณ์และเสียงของงานเขียน (Mood and Tone) 2) อิมของงานเขียน (Theme Inspiration Board) 3) เทคนิคการติดตามงานเขียน (Detecting work) หาข้อมูลประกอบการเขียน โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่ครูกำหนด เช่น วิดีโอ แบบฝึกหัด หรือนักเรียนค้นคว้าด้วยตนเอง โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์คือ ข้อมูลรายละเอียดในการตกแต่งงานเขียนแผนการเขียน outline โดยทำออกมาในรูปแบบ mapping หรือ listing

ขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching) เป็นกิจกรรมในชั้นเรียนที่นักเรียนนำแผนการเขียน outline ที่มีการรวบรวมข้อมูลเช่น ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่คาดว่าจะต้องใช้ประกอบการเขียน มาทำกิจกรรมในชั้นเรียนคือ การพัฒนาความคิด (Developing Ideas) โดยการพูดคุยกับเพื่อน ซึ่งการพูดคุยกับเพื่อนจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนในเรื่องแผนการเขียน แนวคิดในการเขียน จุดประสงค์ในการเขียน และความสนใจของผู้อ่านจะช่วยให้เกิดแนวคิดในการเขียน โดยสิ่งที่ผู้เรียนจะได้จากการทำกิจกรรมในชั้นเรียนในขั้นที่ 3 คือ แนวคิดในการเขียนเพื่อนำมาเพิ่มเติมรายละเอียด หรือปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นเขียนแผนการเขียน outline 2

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) จัดระเบียบแนวคิด (From Chaos to Order) 2) พิมพ์เขียวของเรื่องราว (The blueprint of your work) เรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิคการวางโครงร่างงานเขียน รวมถึงโครงเรื่องย่อ และมุมมองที่หลากหลายของงานเขียนประเภทนั้น ๆ สิ่งที่นักเรียนจะได้จากการเรียนออนไลน์ในครั้งนี้คือความรู้ในการเรียบเรียงงานเขียน เพื่อนำมาปรับใช้ในงานเขียนของตนเอง

ขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing) เป็นการตัดสินใจให้ได้ว่าสิ่งใดควรตัดออก สิ่งใดควรรวมเข้าด้วยกัน จะเริ่มต้นและสิ้นสุดตรงจุดใดและชี้ให้เห็นได้ชัดเจนว่าจะจำส่วนต่าง ๆ มาเรียบเรียงอย่างไร โดยผู้เรียนลำดับความคิดออกมาเป็นคำ วลี หรือเป็นประโยคให้มากที่สุด เป็นงานเขียนฉบับร่างครั้งที่ 1 (draft 1)

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) สร้างงานเขียน (from plan to paper) 2) ศิลปะการบรรยาย (The art of description) เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้เทคนิคการสร้างผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนเองให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting) เป็นการนำงานเขียนข้อความเรียงข้อมูลแบบลองผิดลองถูกจากการเรียนออนไลน์ นำสิ่งที่คิดไว้หรือนำรายการคำที่รวบรวมได้มาเขียนเป็นประโยคและย่อหน้าต่าง ๆ ให้มากที่สุด

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) การเลือกใช้คำศัพท์ (Building Better Vocabulary) 2) การเขียนประโยคให้สมบูรณ์ (Building Better Sentences) 3) ไวยากรณ์ (Grammar) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเนื้อหา โดยการใช้คำศัพท์ที่ดีขึ้นเหมาะสมกับงานเขียน การเขียนประโยคและหลักภาษาที่ถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น มาปรับปรุงงานเขียนฉบับร่างเป็นเขียนฉบับร่าง (draft 2) เพื่อนำชิ้นงานมาทำกิจกรรมในชั้นเรียนในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing) เป็นการทบทวนส่วนเนื้อหา การเลือกใช้คำ และการตรวจแก้กลไกการเขียน ในชั้นเรียนผ่านกิจกรรมวิพากษ์แลกเปลี่ยน (Peer Editing) นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกับเพื่อน เพื่อเลือกเปลี่ยนความคิดเห็น นำเสนอใช้คำศัพท์ การใช้สื่อ และแนะนำการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) และทบทวนและแก้ไข (Proofreading and Editing) จากการอ่านทบทวนงานเขียนอีกครั้งด้วยตนเอง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ มุ่งเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจในเนื้อเรื่องที่เขียน เป็นการตรวจสอบการสะกด วรรคตอน ไวยากรณ์ และความถูกต้องทางภาษา

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1) โลกแห่งการตีพิมพ์ (The world awaits) เป็นการ workshop เกี่ยวกับการออกแบบโดยใช้แพลตฟอร์ม เช่น Canva หรือ Adobe Spark สอนนักเรียนถึงวิธีการเผยแพร่ด้วยตนเองบนแพลตฟอร์ม เช่น Amazon Kindle Direct Publishing หรือ Wattpad เพื่อแนะนำนักเรียนให้รู้จักกับโลกแห่งการตีพิมพ์ ส่งเสริมให้นักเรียนแบ่งปันผลงานกับผู้ชมในวงกว้าง

โดยชิ้นงานที่นักเรียนจะได้หลังจากเรียนออนไลน์คือ งานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ฉบับสมบูรณ์ จากการออกแบบ (design) นักเรียนออกแบบ ชิ้นงานจัดรูปแบบงานเขียนให้เหมาะสมเพื่อเก็บสะสมผลงาน (Storing) เก็บผลงานไว้เพื่ออ้างอิง พัฒนาต่อยอด หรือเผยแพร่ผลงาน (Sharing) ไม่ว่าจะเป็นการเผยแพร่ในห้องเรียน การส่งให้กับครู หรือการเผยแพร่ผ่านช่องทางอื่น ๆ นำเสนอผลงานผ่านสื่อต่างๆ เช่น พิมพ์ แชรออนไลน์

ขั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing) เป็นการนำเสนอผลงานการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน และสะท้อนคิดกระบวนการการทำงานและผลงานของนักเรียนร่วมกับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

บทบาทของผู้สอน

2.1 ผู้สอนทำความรู้จัก วิเคราะห์ผู้เรียนและออกแบบบทเรียน โดยเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อวางแผนบทเรียนและกิจกรรมที่ยืดหยุ่นเหมาะสม

2.2 ผู้สอนอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร ปลอดภัย และสนับสนุนให้นักเรียนจัดการการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์

2.3 ผู้สอนส่งเสริมการคิดเชิงลึกและการสะท้อนคิด โดยใช้คำถามและกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และสะท้อนผลการเรียนรู้

2.4 ผู้สอนติดตามความก้าวหน้าให้ Feedback อย่างสม่ำเสมอ ชัดเจน และเป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนางานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งเน้นการให้กำลังใจนักเรียน เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.5 ผู้สอนเป็นต้นแบบที่ดี (Role Model) โดยสาธิตกระบวนการเขียนและแบ่งปันเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

บทบาทของผู้เรียน

3.1 ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้เรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Learner) มีความพร้อมกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการเรียนรู้อย่างมีวินัย รับผิดชอบต่อการเรียนรู้และฝึกฝนทุกขั้นตอนของกระบวนการเขียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

3.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) มีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะและเปิดรับฟัง feedback จากเพื่อน เพื่อช่วยกันปรับปรุงคุณภาพงานเขียน

3.3 ผู้เรียนสามารถจัดการตนเองได้อย่างเหมาะสม มีทัศนคติเชิงบวกในการเรียนรู้ด้วยตนเองแสวงหาและเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม วางเป้าหมายและติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

3.4 ผู้เรียนบันทึกและสะท้อนกระบวนการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดพัฒนา และนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงการเขียนของตนเองอย่างต่อเนื่อง

3.5 ผู้เรียนใช้ทรัพยากรเรียนรู้และเครื่องมือดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ ช่วยในการเรียนรู้เหมาะสม

สรุปได้ว่า กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จากการนำแนวการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ โดยนักเรียนมีอิสระในการควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นอิสระ ได้ฝึกฝนและปรับปรุงการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ สามารถเลือกเวลาและความเร็วในการศึกษาเนื้อหาตามระดับความพร้อมและความสนใจของแต่ละบุคคล เกิดการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ผ่านการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการสะท้อนคิด

โครงสร้างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่	ผลการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	สื่อและแหล่งเรียนรู้	การวัดและ ประเมินผล	เวลา (ชั่วโมง)
1-3		Pre test	-ชี้แจงรายละเอียดและแจ้งวัตถุประสงค์ ก่อนเริ่มกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบฯ -ประเมินทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์ก่อนเรียน	1. เกณฑ์การประเมินทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2. Learning Log 3. เกณฑ์การประเมิน Learning Log 3. Website เรียนออนไลน์: https://moodle-production-b636.up.railway.app/course/view.php?id=2	ประเมิน ทักษะการ เขียน ภาษาอังกฤษ เชิง สร้างสรรค์	3
4-10	ข้อที่ 2 อธิบายประเด็นต่าง ๆ อย่างมีลำดับและชัดเจน พร้อมสามารถแสดง ทัศนคติหรือความ คิดเห็นส่วนตัวที่มี เหตุผลรองรับ การใช้ คำเชื่อมที่หลากหลาย ช่วยสร้างความต่อเนื่อง ของข้อความได้อย่าง เป็นธรรมชาติ	หัวข้อที่ 1 Review writing	การเขียนบทวิจารณ์ (Review Writing) เป็น การเขียนแบบไม่เป็นทางการ (Creative Non-fiction) ที่ แสดงความเห็นต่อ ประสบการณ์เกี่ยวกับหนังสือ ภาพยนตร์ สถานที่ หรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่นักเรียน สนใจ โดยเน้นการแสดงความคิดเห็นอย่าง สร้างสรรค์มีเหตุผล ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับ ผู้อ่าน และมีโครงสร้างชัดเจน นักเรียนจะได้ เรียนรู้วิธีแสดงความเห็นโดยอิงหลักฐาน พร้อมกับปรับปรุงสำนวนและการใช้ภาษา ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและบริบท โดย การศึกษานี้อาจออนไลน์ และฝึกฝนโดยใช้ กระบวนการเขียน 7 ขั้นตอนในขั้นเรียน	หัวข้อที่ 1 1.กระดาษโน้ต (sticky note) 2.Worksheet: Topic 3.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 1.1-1.3 หัวข้อที่ 2 1.Exploration Sheet Review Planning Worksheet 2.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 2.1-2.3 หัวข้อที่ 3 1.Worksheet: กิจกรรม Compare Reviews 2.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 3.1-3.2 หัวข้อที่ 4 1.กระดาษโน้ต (sticky note) 2.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 4.1-4.2 หัวข้อที่ 5	1) ประเมิน งานเขียน Review writing 2) ประเมิน Learning Log	7
	ข้อที่ 3 พูดและเขียนบรรยาย ความรู้สึก ความคิดเห็น และประสบการณ์					

ชั่วโมงที่	ผลการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	สื่อและแหล่งเรียนรู้	การวัดและ ประเมินผล	เวลา (ชั่วโมง)
	ส่วนตัวเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์			1.PowerPoint: กิจกรรม “Quick Connect” 2.Peer Drafting Checklist 3.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 5.1-5.3 ชั่วโมงที่ 6 1.PowerPoint: กิจกรรม “จับผิดรีวิว” (Spot the Mistake) 2.Peer Editing Checklist 3.Self Editing Checklist 4.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 6.1 ชั่วโมงที่ 7 1.กระดานโน้ต (sticky note) 2.โปรแกรม Padlet		
11-17	ข้อที่ 1 สนทนาและเขียนได้ออบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่าง ต่อเนื่องและเหมาะสม	หัวข้อที่ 2 Narrative or Story Writing	การเขียนเล่าเรื่อง (Narrative or Story Writing) เป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้เขียนถ่ายทอดเหตุการณ์หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องแต่ง (fiction) และเรื่องจากประสบการณ์จริง (personal narrative) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้เรื่องราวและเกิดความรู้สึกคล้อยตาม หรือได้ข้อคิดบางอย่างจากเรื่องนั้น ๆ อย่างสนุกสนานและน่าสนใจ การเขียนเรื่องเล่าเน้นการจัดลำดับเหตุการณ์อย่างชัดเจน มีการบรรยายรายละเอียดและความรู้สึกเพื่อสร้างภาพใน	หัวข้อที่ 1 1. กระดานโน้ต (sticky notes) 2. Worksheet: Story Idea Exploration 3.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 1.1-1.3 ชั่วโมงที่ 2 1. Worksheet: Story Planning 2. ตัวอย่างเรื่องเล่าสั้นภาษาอังกฤษ (Little Red Riding Hood) หัวข้อ 2.1-2.3 ชั่วโมงที่ 3 1. กระดานแผนใหญ่หรือไทม์ไลน์สำหรับระดมความคิดเห็น	1) ประเมินงานเขียน Narrative or Story Writing 2) ประเมิน Learning Log	7

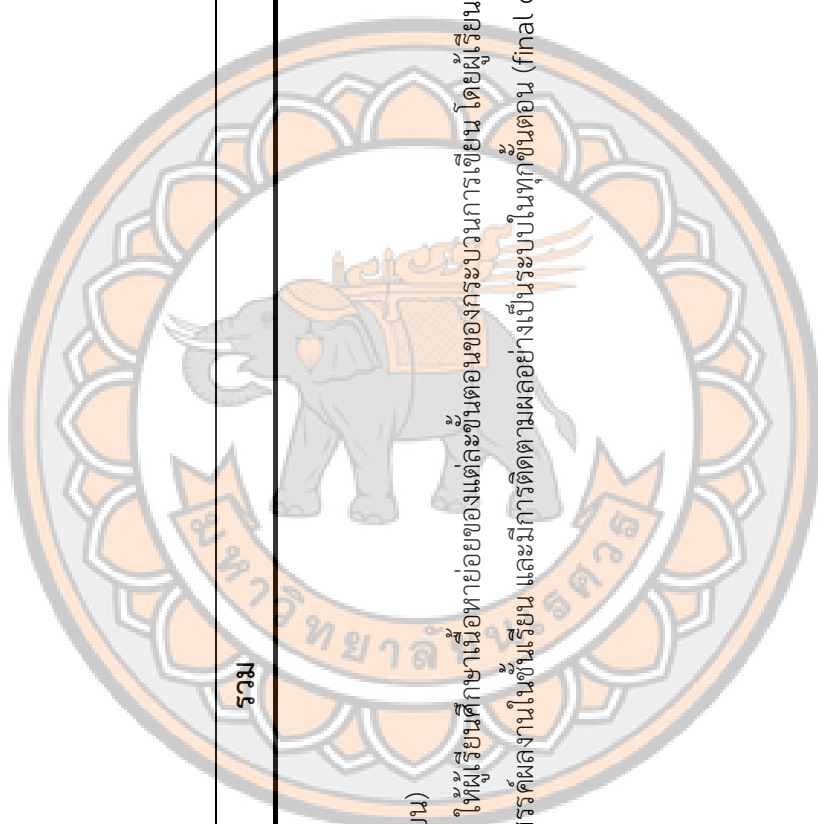
ชั่วโมงที่	ผลการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	สื่อและแหล่งเรียนรู้	การวัดและ ประเมินผล	เวลา (ชั่วโมง)
18-24	ข้อที่ 4 พูดและเขียนนำเสนอ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข้าพ/ฯ เหตุการณ์ เรื่องและ ประเด็นต่าง ๆ ตาม ความสนใจของสังคม	หัวข้อที่ 3 Short Story	เรื่องสั้น (Short Story) เป็นงานเขียนเชิง สร้างสรรค์ที่มีความยาวไม่มากนัก แต่มี องค์ประกอบครบถ้วน ได้แก่ โครงเรื่อง ตัว ละคร ฉาก บทสนทนา และแก่นเรื่อง เรื่อง สั้นแตกต่างจากเรื่องเล่าทั่วไปตรงที่มีการ วางโครงเรื่องและสร้างความขัดแย้งอย่าง รัดกุม พัฒนาตัวละครให้มีมิติ และสื่อแก่น เรื่องผ่านสัญลักษณ์หรือเทคนิคเฉพาะ โดย ต้องการสร้างผลกระทบทางอารมณ์หรือ ความคิดให้กับผู้อ่านในเวลาอันสั้น การเขียนเรื่องสั้นเน้นการสร้างเอกภาพด้าน ความรู้สึกรวมทั้งจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อความคิดหรือ ประสบการณ์ผ่านโครงเรื่องที่กระชับ และ มักมีจุดหักเหของเรื่อง (plot twist) หรือ ช่วงเปิดเผยความจริง (revelation) ที่ทำให้ ผู้อ่านเกิดความประหลาดใจหรือเข้าใจแก่น เรื่องอย่างลึกซึ้ง นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีการ สร้างเรื่องสั้นที่มีทั้งความน่าสนใจและคุณค่า ทางวรรณกรรม ผ่านการศึกษานี้ขอหา ออนไลน์และการฝึกฝนกระบวนการเขียน 7 ขั้นตอนในชั้นเรียน	ชั่วโมงที่ 1 1.กระดาษโน้ต (sticky notes) 2.Worksheet: Short Story Concept 3.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 1.1-1.3 ชั่วโมงที่ 2 1.ชุดการ์ด Story Elements Match 2.คลิป Plot Mountain! The Plot Diagram Song Scratch Garden จาก https://youtu.be/NpWHZJZQD5E?si=y8mrZc6s2h6AlyZ0 3.Worksheet: Short Story Planning 4.ตัวอย่าง Flash Fiction 5.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 2.1-2.3 ชั่วโมงที่ 3 1.PowerPoint: Character Profile Workshop https://gamma.app/docs/29awtmkh7o3q1es 2.Character Profile Worksheet 3.PowerPoint: Setting Workshop https://gamma.app/docs/uifz7vkvrt24zbzl 4.Sensory Setting Exercise Worksheet 5.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 3.1-3.2 ชั่วโมงที่ 4 1.PowerPoint: Story Structure Showcase https://gamma.app/docs/sy33q8f6kgowtc2	1) ประเมิน งานเขียน Short Story 2) ประเมิน Learning Log	7

ชั่วโมงที่	ผลการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	สื่อและแหล่งเรียนรู้	การวัดและ ประเมินผล	เวลา (ชั่วโมง)
25-27	Post test - ประเมินทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาหลังเรียน - สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ ฯ	2.Story Structure Selection Form 3.Scene by Scene Outline Worksheet 4.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 4.1-4.2 ชั่วโมงที่ 5 1.Writer's Block Breaker Form 2.Show, Don't Tell Exercise 3.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 5.1-5.3 ชั่วโมงที่ 6 1.กิจกรรม "Error Hunt" 2.Peer Review Worksheet 3.Self-Editing Checklist 4.กิจกรรมนอกชั้นเรียน (online) หัวข้อ 6.1 ชั่วโมงที่ 7 1.ตัวอย่างการจัดรูปแบบเรื่องสั้นที่น่าสนใจ 2.อุปกรณ์สำหรับการจัดนิทรรศการ (กระดาษโปสเตอร์, กระดาษสี, ปากกาสี, เทปขาว) 3.กระดาษโน้ตสำหรับเขียนความคิดเห็น			ประเมิน ทักษะการ เขียน ภาษาอังกฤษ เชิง	3

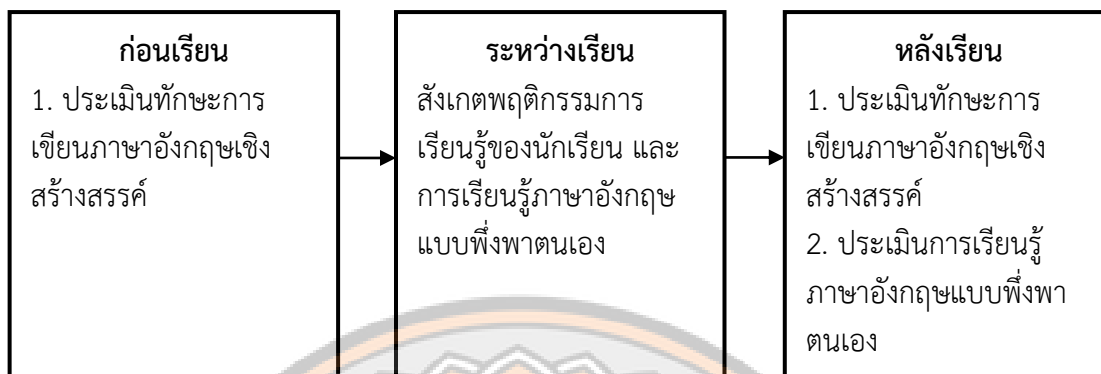
ชั่วโมงที่	ผลการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	สื่อและแหล่งเรียนรู้	การวัดและ ประเมินผล	เวลา (ชั่วโมง)
					สร้างสรรค์ และการ เรียนรู้ ภาษาอังกฤษ แบบฟังพา	
รวม						27

รวมระยะเวลาในการใช้รูปแบบ

- จำนวน 27 ชั่วโมง (ในชั้นเรียน)
- กิจกรรมเสริมนอกห้องเรียน ให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาของแต่ละขั้นตอนของการเขียน โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามจังหวะของตนเอง เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนลงมือสร้างสรรค์ผลงานในชั้นเรียน และมีการติดตามผลอย่างเป็นระบบในทุกขั้นตอน (final check) ภายในชั้นเรียนคาบถัด

การวัดและประเมินผล

จากแผนภูมิดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการวัดและประเมินผลตามรูปแบบ ครอบคลุมตามลำดับขั้นในการจัดกิจกรรม 3 ระยะ คือ ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยใช้เครื่องทั้งสิ้น 3 ชุด คือ 1) แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2) แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log) 3) แบบบันทึกภาคสนาม โดยมีวิธีการวัดและประเมินผลของรูปแบบ ดังนี้

ก่อนเรียน

1. ประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ด้วยแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ใช้เวลาในการทำ 2 ชั่วโมง นำแบบทดสอบมาตรวจและบันทึกคะแนนไว้

ระหว่างเรียน

ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียน ที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อคอยให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาในการทำกิจกรรม แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกภาคสนามทุกครั้ง และตรวจสอบแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log)

หลังเรียน

1. ประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยให้นักเรียนทำแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งอาจใช้ฉบับเดียวกันที่วัดก่อนเรียน หรืออาจเป็นแบบทดสอบคนละชุดแต่มีโครงสร้างของข้อสอบ ระดับความยากในระดับเดียวกัน ใช้เวลาในการทำ 2 ชั่วโมง นำแบบทดสอบมาตรวจและบันทึกคะแนนไว้

2. ประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยการตรวจสอบแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log) โดยใช้ประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง (มาตราส่วนประมาณค่าที่มีเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนแบบ rubric score) และบันทึกคะแนนไว้

เมื่อทำการทดสอบครบทุกอย่างแล้ว นำข้อมูลมาดำเนินการดังนี้

1. นำคะแนนของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียน มาคิดค่าเฉลี่ย แล้วตรวจสอบว่าหลังเรียนนักเรียนเกิดพัฒนาการขึ้นหรือไม่ โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ หรือใช้สถิติทดสอบแบบ t (t-test dependent) เพื่อยืนยันว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2. นำคะแนนของแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log) หลังเรียนมาคิดค่าเฉลี่ย เทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 เพื่อพิจารณาว่านักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองได้ตามเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่ หากคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ถือว่านักเรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ หรือใช้สถิติทดสอบแบบ t (t-test dependent) เพื่อยืนยันว่ามีความแตกต่างกับเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ

(ตัวอย่าง)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Review writing (การเขียนบทวิจารณ์)

รายวิชา อ32202 ภาษาอังกฤษอ่านเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

เวลา 7 ชั่วโมง ในห้องเรียน

กิจกรรมเสริมนอกห้องเรียน

สาระสำคัญ

การเขียนบทวิจารณ์ (Review Writing) เป็นการเขียนแบบไม่เป็นทางการ (Creative Non-fiction) ที่แสดงความเห็นต่อประสบการณ์เกี่ยวกับหนังสือ ภาพยนตร์ สถานที่ หรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจ โดยเน้นการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์มีเหตุผล ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับผู้อ่าน และมีโครงสร้างชัดเจน นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีแสดงความเห็นโดยอิงจากหลักฐาน พร้อมกับปรับปรุงสำนวนและการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเนื้อหาและบริบท โดยการศึกษาเนื้อหาออนไลน์ตามจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง และฝึกฝนโดยใช้กระบวนการเขียน 7 ขั้นตอนในชั้นเรียน

ผลการเรียนรู้

ข้อที่ 2 อธิบายประเด็นต่าง ๆ อย่างมีลำดับและชัดเจน พร้อมสามารถแสดงทัศนคติหรือความคิดเห็นส่วนตัวที่มีเหตุผลรองรับ การใช้คำเชื่อมที่หลากหลายช่วยสร้างความต่อเนื่องของข้อความได้อย่างเป็นธรรมชาติ

ข้อที่ 3 พุดและเขียนบรรยายความรู้สึก ความคิดเห็น และประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถระบุหัวข้อและแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรื่องราวต่าง ๆ โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ได้อย่างมีเหตุผลและชัดเจน
2. นักเรียนสามารถเข้าใจและระบุโครงสร้างของบทวิจารณ์พร้อมทั้งเลือกใช้รูปแบบงานเขียนที่เหมาะสมได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์บทวิจารณ์จริงและประเมินความน่าเชื่อถือของเนื้อหาเพื่อสร้างงานเขียนที่ตอบโจทย์และน่าสนใจได้

4. นักเรียนสามารถจัดระเบียบความคิดโดยเรียงลำดับเหตุการณ์และเชื่อมโยงความคิดให้สอดคล้องกัน

5. นักเรียนให้ข้อเสนอแนะ แก้ไข และปรับปรุงงานเขียนเพื่อพัฒนารูปแบบประโยคและแก้ไขความผิดพลาดทางไวยากรณ์

6. นักเรียนสามารถการเขียนภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์โดยใช้คำเชื่อมและเทคนิคการเชื่อมโยงประโยคที่หลากหลายในการวางแผนและเขียนบทวิจารณ์ของตนเองโดยใช้กระบวนการเขียน 7 ขั้นตอน

7. นักเรียนสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองผ่านกระบวนการสะท้อนคิดและการปรับปรุงงานเขียนอย่างต่อเนื่อง

สาระการเรียนรู้

1. ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับบทวิจารณ์ (Basic Elements of Review Writing)
2. โครงสร้างของบทวิจารณ์ (Structure of a Review): บทนำ – สรุป – ความเห็น – หลักฐาน – ข้อเสนอแนะ
3. เทคนิคการแสดงความคิดเห็นโดยใช้เสียงและโทนที่เหมาะสม (Tone and Voice)
4. การวิเคราะห์บทวิจารณ์จริง (Analyzing Real Reviews)
5. การวางแผนและร่างบทวิจารณ์ (Planning and Drafting using a Review Outline)
6. การใช้ภาษาที่ชัดเจนและมีพลัง (Effective Language & Word Choice)
7. การปรับปรุงและตรวจทานงานเขียน (Editing and Revising Techniques)
8. การจัดพิมพ์/นำเสนอผลงาน (Publishing and Presentation)

กระบวนการเรียนการสอน

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 การสรรหาความคิด (GETTING IDEAS)

กิจกรรมในชั้นเรียน (1 ชั่วโมง)

1. ครูแนะนำภาพรวมของกระบวนการเขียน 7 ขั้นตอน และอธิบายว่าชั่วโมงนี้เป็นขั้นตอนแรกคือการสรรหาความคิด จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมประสบการณ์ที่สร้างความประทับใจ เช่น หนังสือ ภาพยนตร์ หรือสถานที่ที่ชอบหรือไม่ชอบ เพื่อเปิดการเรียนรู้ของนักเรียน ดังต่อไปนี้

“What’s one book, movie, show, place or game that left a strong impression on you—positively or negatively? Why?”

2. นักเรียนพูดตอบคำถามและแลกเปลี่ยนประสบการณ์อย่างอิสระ คนละ 1 เรื่อง โดยครูทำหน้าที่กระตุ้นผู้เรียนให้พูดระบายความรู้สึก โดยไม่ตัดสิน

3. ครูสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายและสร้างการมีส่วนร่วมส่วนบุคคล เช่น Who has watched this movie? How do you feel?

4. นักเรียนนำหัวข้อ/แนวคิดที่ได้จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์มาบันทึกแนวคิดผ่าน Worksheet: Topic Exploration Sheet เพื่อเลือกหัวข้อรีวิวดูโดยตอบคำถาม ดังต่อไปนี้

What do you want to review?

What are your top 3 thoughts about it?

What type of people would like it?

One thing that made it memorable or annoying

5. ครูสุ่มสอบถามให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง What to Review โดยให้นักเรียนแต่ละคนเขียนประสบการณ์ของตนเองคนละ 3-5 ประโยคลงบนกระดาษโน้ตและจัดกลุ่มความคิดตามหมวดหมู่ โดยนำกระดาษโน้ต (sticky note) ติดบนกระดานตามความรู้สึกของตนเอง โดยครูสร้าง columns บนกระดาน แบ่งออกเป็น 3 ช่อง ได้แก่ Loved | Hated | Mixed เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจและแยกแยะหมวดหมู่ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่ทิศทางการเขียนรีวิวดูได้

6. ครูอธิบายความสำคัญของ Learning Log: "เหมือนการเขียนไดอารี่การเรียนรู้ จะช่วยให้เราเห็นการเติบโตของตนเอง" และชี้แจงรายละเอียด อธิบายวิธีการเขียนเกี่ยวกับการทำกิจกรรม Learning log โดยเน้นให้นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ของตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียนทุกสัปดาห์ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนติดตามพัฒนาการของกระบวนการเขียนได้ตลอดทั้ง 7 ขั้นตอน

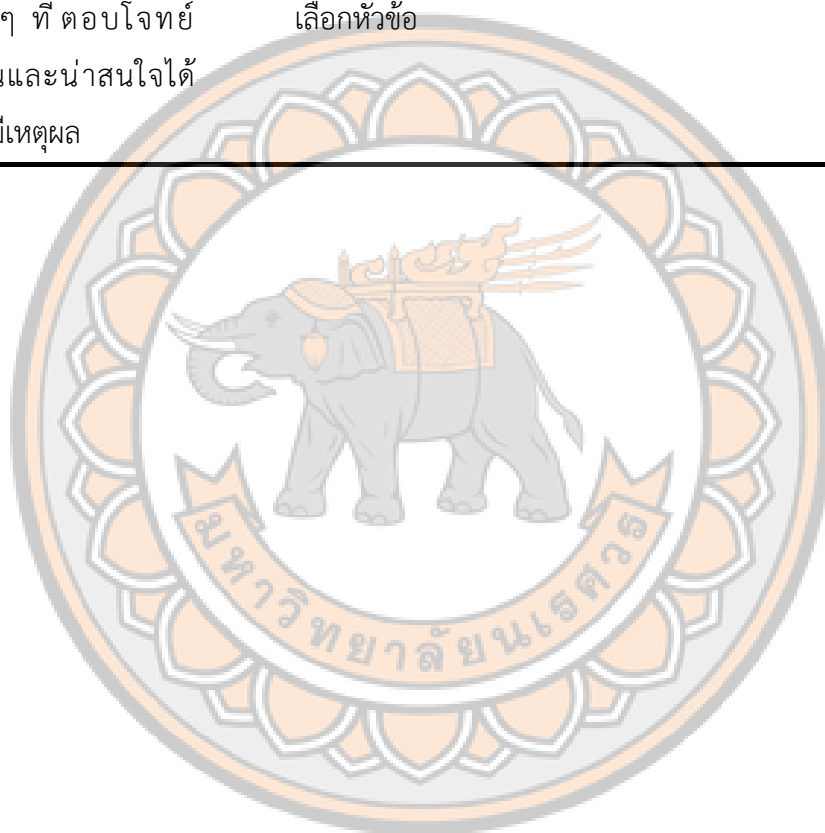
7. ครูอธิบายว่าการหาความคิดในขั้นตอนนี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญของการวางแผนในชั่วโมงถัดไป และให้นักเรียนระบุว่าเตรียมข้อมูลใดมาใช้ในการวางแผนการเขียนรีวิวดู จากนั้นมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปศึกษาเนื้อหาและทำแบบทดสอบออนไลน์ จำนวน 3 หัวข้อย่อย คือ เข้าใจเรื่องราว (Understanding the topic) ลักษณะสำคัญของหัวข้อ (Feature of a topic) และสำรวจโลกของเรื่องราว (Exploring the world for stories) ภายในเวลาที่กำหนดคือ ให้แล้วเสร็จก่อนเจอกันในคาบเรียนถัดไป และชี้แจงว่าในชั่วโมงต่อไปจะเรียนรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างของบทวิจารณ์ และการเลือกรูปแบบงานเขียน ให้นักเรียนสรุปเลือกหัวข้อที่จะเขียนรีวิวดูและให้นำบันทึก ภาพ หรือคลิปเตรียมมาเพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิง

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. กระดาษโน้ต (sticky note)
2. Worksheet: Topic Exploration Sheet

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนระบุหัวข้อ และ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์เรื่องราวต่าง ๆ ที่ตอบโจทย์ผู้อ่านและน่าสนใจได้อย่างมีเหตุผล	ตรวจสอบกิจกรรม แลกเปลี่ยน ประสบการณ์และการเลือกหัวข้อ	ใบงานกิจกรรม Worksheet: Topic Exploration Sheet	ร้อยละ 70 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

TOPIC Exploration Sheet

NAME:

PURPOSE

USE THIS WORKSHEET TO BRAINSTORM YOUR IDEAS BEFORE WRITING A REVIEW.
GET YOUR THOUGHTS CLEAR AND READY TO ORGANIZE!

What do you want to review?

(Movie, book, app, restaurant, product, etc.)

What are your top 3 thoughts about it?

(First impressions, opinions, or emotions)

What type of people would like it?

(Think: age, interests, hobbies, etc.)

One thing that made it memorable or annoying

(A scene, feature, detail, or moment that stuck with you)

★ **TIPS:** BE HONEST AND SPECIFIC.
THESE NOTES WILL HELP YOU WRITE A STRONG, DETAILED REVIEW LATER!

Name _____ Date _____

REVIEW PLANNING WORKSHEET

Use this worksheet to plan your review. Fill in each section to organize your ideas clearly.

1. Title / Creator / Genre

2. Target Audience (Who is this review for?)

3. List at least 2 things you liked or didn't like

Liked:

Didn't like:

4. One quote, scene, or example you'll discuss in your review

ชั่วโมงที่ 7

ชั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing)

กิจกรรมในชั้นเรียน (1 ชั่วโมง)

1. ครูให้นักเรียนนำงานเขียนตั้งแต่ฉบับร่างแรกจนถึงฉบับสมบูรณ์มาเปรียบเทียบกับเพื่อให้เห็นพัฒนาการตลอดกระบวนการ 7 ขั้นตอน จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนกระตุ้นการคิด โดยให้นักเรียนจับคู่ทำกิจกรรม "Before and After" เปรียบเทียบ ฉบับร่างแรก กับ ผลงานฉบับสมบูรณ์ เพื่อให้นักเรียนพูดคุยถึงสิ่งที่ตนเองปรับปรุง และสิ่งที่ภาคภูมิใจในงานเขียน ดังนี้

- What's different now?
- What did you improve the most?
- What feedback helped you revise?

2. ครูสอบถามและให้นักเรียนแลกเปลี่ยนสิ่งที่เรียนรู้จากการศึกษาออนไลน์เรื่อง The world awaits (workshop การออกแบบ) และอธิบายความหมายของการ "Publishing" แสดงตัวอย่างรูปแบบการจัดพิมพ์ เช่น Google Docs พร้อมภาพประกอบ โพสต์รีวิว จัดทำแผ่นพับ หรือเขียนลงกระดาษสวยงาม จากตัวอย่างงานที่นักเรียนส่ง พร้อมทั้งสอบถามนักเรียนถึงประโยชน์ของการเผยแพร่ผลงาน และเชื่อมโยงกับความรู้ที่นักเรียนได้ศึกษาจากการเรียนออนไลน์เรื่องโลกแห่งการตีพิมพ์ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับบทวิจารณ์ของตนเอง

3. นักเรียนใช้เวลา 10-15 นาทีในการตรวจสอบและปรับแต่งรายละเอียดสุดท้ายของผลงานฉบับสมบูรณ์ โดยคำนึงถึงความสวยงาม ความน่าสนใจ และความเป็นมืออาชีพของการนำเสนอ ซึ่งครูเน้นย้ำว่าการนำเสนอที่ดีจะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่านและทำให้ข้อความในบทวิจารณ์มีพลังมากขึ้น

4. หลังจากนักเรียนเตรียมผลงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูจัดกิจกรรม "Gallery Walk" โดยให้นักเรียนติดหรือวางผลงานของตนเองตามจุดต่างๆ ในห้องเรียน จากนั้นให้นักเรียนเดินชมผลงานของเพื่อนๆ ทุกคนและเขียนข้อคิดเห็นหรือคำชมลงบนกระดาษโน้ต (sticky note) ตามประโยชน์ที่ครูกำหนดไว้ เช่น "I liked how you...", "Your recommendation made me want to..." หรือ "I think your strongest point was..." โดยครูกำหนดให้นักเรียนเขียนข้อคิดเห็นให้เพื่อนอย่างน้อย 2-3 คน

5. ระหว่างกิจกรรม Gallery Walk ครูสังเกตปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนและคอยกระตุ้นให้นักเรียนอ่านผลงานของเพื่อนอย่างตั้งใจและให้ข้อคิดเห็นที่สร้างสรรค์และมีประโยชน์ เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ให้นักเรียนกลับไปอ่านข้อคิดเห็นที่ได้รับจากเพื่อนๆ และเลือกแบ่งปันข้อคิดเห็นที่ประทับใจที่สุดกับเพื่อนข้างๆ

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและสะท้อนผลการเรียนรู้ตลอดกระบวนการเขียนบทวิจารณ์ โดยครูเชื่อมโยงแต่ละขั้นตอนของกระบวนการเขียนและชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของแต่ละขั้นตอนที่ส่งผลต่อคุณภาพของผลงานฉบับสมบูรณ์ จากนั้นให้นักเรียนสะท้อนความคิดผ่านโปรแกรม Padlet โดยตอบคำถาม

“What did you learn about writing from this project?”

“Would you recommend writing a review again? Why?”

เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนการเรียนรู้และตระหนักถึงทักษะที่ได้พัฒนาขึ้นจากการทำกิจกรรมนี้

7. ครูแจ้งช่องทางการเผยแพร่ผลงานของนักเรียนที่นอกเหนือจากในชั้นเรียน เช่น การแสดงผลงานบนบอร์ดของโรงเรียน การเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์หรือสื่อสังคมออนไลน์ของโรงเรียน หรือการรวบรวมเป็นหนังสือรวมบทวิจารณ์ของห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของงานเขียนที่สามารถเข้าถึงผู้อ่านในวงกว้างได้

8. ครูให้นักเรียนส่ง Learning Log ที่บันทึกตลอดกระบวนการทั้ง 7 ขั้นตอน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนตลอดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมทั้งกล่าวชื่นชมความพยายามและความสำเร็จของนักเรียนในการเรียนรู้ด้วยตนเองและการสร้างสรรค์ผลงานเขียนที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่จะติดตัวนักเรียนไปและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนประเภทอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต โดยครูสอบถามนักเรียนร่วมกันสรุปภาพรวมของกระบวนการเขียน 7 ขั้นตอน และอภิปรายว่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเขียนรูปแบบอื่นได้อย่างไร โดยเน้นความเชื่อมโยงและความต่อเนื่องของกระบวนการเขียน เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการพัฒนางานเขียนอย่างเป็นระบบ

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. กระดาษโน้ต (sticky note)
2. โปรแกรม Padlet

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
7. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์ ในการเขียนบทวิจารณ์ของตนเองโดยใช้กระบวนการเขียน 7 ขั้นตอน	ประเมินงานเขียนบทวิจารณ์	แบบประเมินการเขียนภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์	ร้อยละ 70 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
8. นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	ประเมิน Learning Log	แบบประเมิน Learning Log	ร้อยละ 70 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

ตัวอย่างกิจกรรมนอกชั้นเรียน (online)

Creative Writing

Enrollment Key: EN2025term1

Website: <https://moodle-production->

ขั้นตอนการสอน (Steps)	กิจกรรมในชั้นเรียน (On site activities)	กิจกรรมนอกชั้นเรียน (Online activities)	หัวข้อ (Topic)	บทเรียนที่ 1	แบบทดสอบครั้งที่ 1	บทเรียนสำรอง (กรณีไม่ผ่านบทเรียนที่ 1)
ขั้นที่ 1 ขนสรหา ความคิด (Getting Ideas)	ระดมความคิดและระบุ หัวข้อ			บทเรียนที่ 2	แบบทดสอบครั้งที่ 2	
 Lesson 1 Online Class						
		1.1 เข้าใจเรื่องราว (Understanding the topic)	พื้นฐานการเขียนรีวิว (Review Basics) – ทัก ความเข้าใจโครงสร้าง หัวข้อของงานรีวิว เช่น บทนำ สรุปเนื้อหา ความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะ	https://www.youtube.com/watch?v=4cCtsPL-SI	https://docs.google.com/document/d/17ytkdlpBtwOHnINsEXvOwOox-xBpMqbWMKEMoQKn4o/edit?tab=t.0	https://docs.google.com/document/d/17ytkdlpBtwOHnINsEXvOwOox-xBpMqbWMKEMoQKn4o/edit?tab=t.5sdx0pmrletl
		1.2 ลักษณะสำคัญของ หัวข้อ (Feature of a topic)	โครงสร้างรีวิว (Review Structure) – ศึกษาโครงสร้างของรีวิว ที่ดี เช่น การเริ่มต้น hook การจัดลำดับ ความเห็น และการให้ เหตุผลประกอบ	https://docs.google.com/presentation/d/1HFIQw5vtp4ILCf-gtwv5lHA_wy8YvWYHI/edit?usp=sharing&ouid=108851471355667134620&httpf=true&sd=true	https://docs.google.com/document/d/17ytkdlpBtwOHnINsEXvOwOox-xBpMqbWMKEMoQKn4o/edit?tab=t.6kckwv8q6fvi	https://docs.google.com/document/d/17ytkdlpBtwOHnINsEXvOwOox-xBpMqbWMKEMoQKn4o/edit?tab=t.6kckwv8q6fvi

ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
2. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
4. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
5. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
6. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบบันทึกผลการทดลองนำร่อง (try-out)
7. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และเกณฑ์การประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
8. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log) และเกณฑ์ประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning log)
9. ผลการพิจารณาความเที่ยงระหว่างผู้ตรวจ (Inter-rater reliability) ของประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
10. ผลการพิจารณาความเที่ยงระหว่างผู้ตรวจ (Inter-rater reliability) ของแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนตามเกณฑ์การประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
11. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบบันทึกภาคสนาม
12. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้

1. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ตาราง 19 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3		
ข้อ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ที่เหมาะสมนำไปใช้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรมีเทคนิควิธีการ และกิจกรรม อย่างไร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2 กระบวนการสอนการเขียนที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่สำคัญ ควรเป็นอย่างไร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 3 ท่านคิดว่าบทบาทหลักของผู้สอนควรเป็นอย่างไร และมีเทคนิคใดที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมและให้คำแนะนำแก่นักเรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเขียนแบบเน้นกระบวนการ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 4 ท่านมีวิธีการกระตุ้นให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการเขียนอย่างเป็นกระบวนการได้อย่างไร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 5 ข้อจำกัดในการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ มีอะไรบ้าง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 6 ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3		
ข้อ 7 จากขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ 7 ขั้นตอนดังต่อไปนี้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ขั้นที่ 1 ขั้นสรรหาความคิด (Getting Ideas)					
ขั้นที่ 2 ขั้นการวางแผน (Planning)					
ขั้นที่ 3 ขั้นการค้นคว้า (Researching)					
ขั้นที่ 4 การจัดระเบียบความคิด (Organizing)					
ขั้นที่ 5 การเขียนร่าง (Drafting)					
ขั้นที่ 6 การตรวจทาน (Editing)					
ขั้นที่ 7 การจัดพิมพ์ (Publishing)					
ท่านคิดว่าขั้นตอนใดมีความเหมาะสมควรต้องให้ ความสนใจเป็นพิเศษ					

2. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

ตาราง 20 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3		
ข้อ 1 เทคนิค และวิธีการจัดการเรียนตาม จังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรเป็นอย่างไร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2 ท่านมีเทคนิคและวิธีการ ในการส่งเสริม และกระตุ้นให้นักเรียนสามารถกำกับหรือ ควบคุมจังหวะการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างไร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 3 บทบาทผู้สอนในการจัดการเรียนตาม จังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ควรเป็นอย่างไร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 4 จุดเน้นในการจัดการเรียนตามจังหวะ การเรียนรู้ของผู้เรียน มีอะไรบ้าง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 5 จากประสบการณ์ของท่าน การจัดการ เรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ ประสบความสำเร็จ ควรคำนึงถึงสิ่งใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 6 มีข้อควรระวังหรือความท้าทายใดบ้างที่ ควรพิจารณาและมีอิทธิพลต่อการประสบ ความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม จังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 7 ท่านมีจุดสังเกตอย่างไร ให้ทราบถึง จังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

3. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ตาราง 21 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3		
ข้อ 1 กิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรเป็นอย่างไรบ้าง ในประเด็นต่อไปนี้ 1.1 แนวทางการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกคิดและเขียนด้านเนื้อหาได้อย่างชัดเจนและสร้างสรรค์ พร้อมกับการสร้างความประทับใจ 1.2 แนวทางการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนจัดระเบียบข้อมูลและความคิด 1.3 แนวทางการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและหลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2 วิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ควรเป็นอย่างไร และมีอะไรบ้าง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 3 ข้อคำนึงถึงเมื่อจัดการเรียนรู้เพื่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มีอะไรบ้าง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 4 วิธีการวัดและประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่เหมาะสม ควรเป็นอย่างไร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

4. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ตาราง 22 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3		
ข้อ 1 วิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนพึ่งพาตนเอง ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ควรทำใน รูปแบบใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2 ในการประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบพึ่งพาตนเอง ควรมีการประเมินใน รูปแบบใด และวิธีการวัดและประเมินที่ เหมาะสม ควรเป็นอย่างไร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 3 ท่านมีจุดสังเกตหรือวิธีการอย่างไร ให้ ทราบถึงพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ พึ่งพาตนเองของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 4 จากประสบการณ์ของท่าน มีข้อควร ระวังหรือความท้าทายใดบ้างที่ ควร พิจารณาและมีอิทธิพลต่อการประเมินการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของ นักเรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 5 จากกรอบการประเมินระดับการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยได้ สังเคราะห์ขึ้น จำนวน 6 หัวข้อ ได้แก่ 1) การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของ ตนเอง (Self-setting goals)	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3		
2) การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-planning)					
3) การเลือกและใช้ สื่อ กิจกรรม และกลวิธี การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง (Self- selecting and implementing appropriate materials, classroom activities learning strategies)					
4) การตรวจสอบและประเมินผลการใช้ กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self- reflection their own use of learning strategies)					
5) แรงจูงใจ (Motivation)					
6) การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของ ตนเอง (Self-monitoring the procedure of acquisition)					
ท่านคิดว่ามีเหมาะสมในการนำไปเป็น กรอบเพื่อประเมินบันทึกสะท้อนการเรียนรู้ ของนักเรียน (Learning log) หรือไม่ อย่างไร					

5. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ตาราง 23 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3		
ข้อ 1 หากจะต้องเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ในหัวข้อต่อไปนี้ นักเรียนอยากเขียนเรื่องเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง หรือเรื่องราวต่าง ๆ ในสังคม เป็นต้น หัวข้อที่ 1 สุนทรพจน์ หัวข้อที่ 2 บทความและบทวิจารณ์ หัวข้อที่ 3 เรื่องสั้น หัวข้อที่ 4 การเขียนเชิงบรรยายหรือเล่าเรื่อง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2 หากจะต้องทำผลงานในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนอยากได้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดแบบใด และต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมด้านใดจากครูบ้าง	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
ข้อ 3 จากประสบการณ์การเรียนรู้การเขียนในรายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ อะไรคือสิ่งที่ทำให้นักเรียนรู้สึกยากในการเขียน	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3		
ภาษาอังกฤษ นักเรียนคิดว่าประเด็นใดที่ ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม					
ข้อ 4 นักเรียนเคยลองเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองบ้างหรือไม่ ถ้าเคย นักเรียนมี วิธีการเรียนอย่างไร และใช้แหล่งเรียนรู้ อะไรบ้าง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 5 นักเรียนคิดว่าอะไรเป็นสิ่งที่ยากที่สุด ถ้าต้องควบคุมการเรียนรู้ในการเรียน ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง และทำไมจึงรู้สึก ว่ายาก	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

6. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบบันทึกผลการทดลองนำร่อง (try-out)

ตาราง 24 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกผลการทดลองนำร่อง (try-out)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. การระบุข้อมูลทั่วไปของกิจกรรม (ชื่อ, เวลา, จำนวน, ชั้นเรียน ฯลฯ)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์ของการใช้แบบบันทึก	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. การแบ่งการบันทึกข้อมูลด้านการ จัดการในแต่ละขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ (Getting Ideas, Planning, etc.)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. การจัดหมวดการบันทึก ผลที่พบ ปัญหา และแนวทางพัฒนาแต่ละ ขั้นตอน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การประเมินระยะเวลากับเนื้อหา/ กิจกรรมในแต่ละขั้น	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6. การประเมินกิจกรรมและการใช้สื่อ ในแต่ละขั้น	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7. สามารถนำไปใช้ในการสังเกตผลการ เรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริงได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ความเหมาะสมในการรายงาน ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นจำนวนคน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
9. การวิเคราะห์ปัญหาและเสนอ แนวทางพัฒนาในภาพรวมของด้านผล การจัดการการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
10. ความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในแบบ บันทึก	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

7. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และเกณฑ์การประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

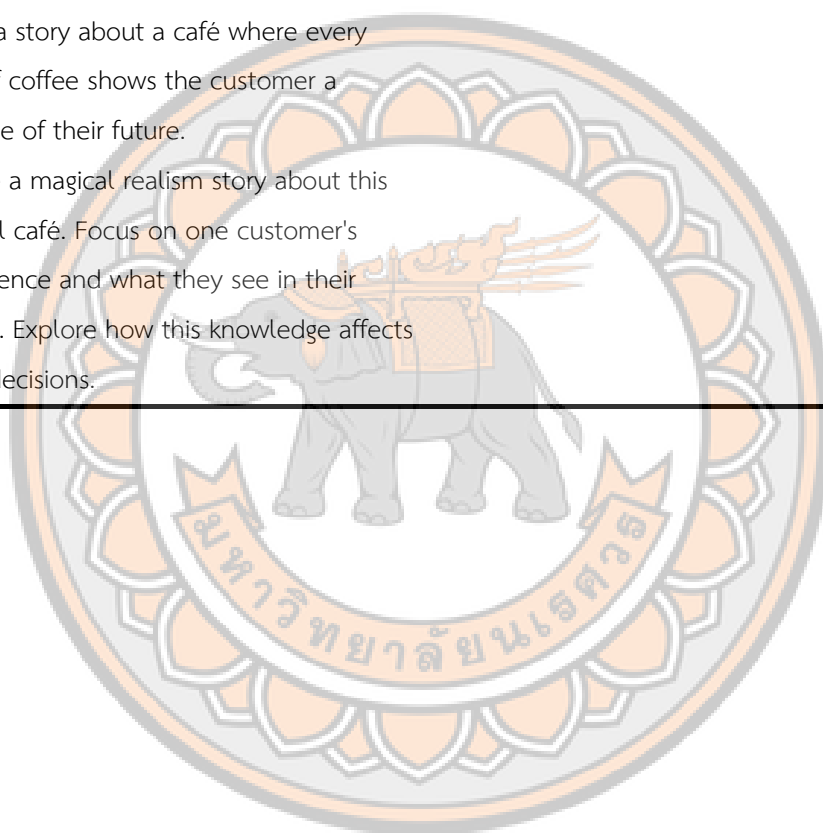
ตาราง 25 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
หัวข้อที่ 1: บทวิจารณ์ (Review)							
Topic 1.1: Dream Restaurant Review Write a restaurant review of your dream dining place. Review your ideal restaurant - this could be a real establishment or one from your imagination. Cover the food quality, atmosphere, service, and overall dining experience. Use descriptive language that helps readers visualize and almost taste what you're describing. Include both strengths and any potential weaknesses.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
Topic 1.2: Mobile Game or App Review Write a review of a mobile game or app that has recently become popular. Choose a currently trending mobile game or application and write a comprehensive review. Discuss its features, user interface, entertainment value, practicality, pros and cons. Provide a rating and recommendation for potential users who are considering downloading it.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
Topic 1.3: Review of a Popular Drama or Series Write a review of a Thai drama or	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
international series you've recently watched. Analyze the storyline, acting, production quality, and cultural impact. Discuss what makes it appealing to teenagers and whether you'd recommend it to others. Include both positive aspects and areas for improvement.							
หัวข้อที่ 2: การเขียนเชิงบรรยายหรือเล่าเรื่อง (Narrative or Story Writing)							
Topic 2.1: A Life-Changing Experience Write a personal narrative about an experience that changed your perspective on life. Share a personal experience (real or fictional) that significantly altered your worldview. This could be a journey, meeting someone new, facing a challenge, or a special moment. Include detailed descriptions and reflect on how this experience changed you as a person.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
Topic 2.2: First Day as an Exchange Student Write a narrative about your first day at a new school in a foreign country as an exchange student. Describe the experience of being an exchange student on your first day at a school abroad. Include feelings of nervousness and excitement, cultural adjustments, language barriers, and first	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
encounters with new classmates and teachers. Focus on the challenges and discoveries of adapting to a new environment.							
Topic 2.3: My Perfect Day Describe your ideal day from morning to night. Create a detailed narrative of how you would spend your perfect day. Include specific activities, people you'd spend time with, places you'd visit, and experiences you'd have. Make it vivid and personal.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
หัวข้อที่ 3: เรื่องสั้น (Short Story)							
Topic 3.1: The Day I Got Lost and Found Something Amazing Write a short story titled "The Day I Got Lost and Found Something Amazing" Create a story about getting lost while traveling (in your own city or elsewhere) and discovering something unexpected and wonderful. This could be a beautiful viewpoint, interesting people, a great local restaurant, or a hidden attraction. Focus on how the unexpected detour led to a memorable experience.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
Topic 3.2: Letter from the Future Write a short story about receiving a letter from your future self. Tell the story of a teenager who receives a letter from themselves 10 years in the future. What does the letter contain? How	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
does it affect the character's decisions and feelings? Explore themes of growth, choices, and the relationship between past and future selves.							
Topic 3.3: The Magic Café Write a story about a café where every cup of coffee shows the customer a glimpse of their future. Create a magical realism story about this special café. Focus on one customer's experience and what they see in their coffee. Explore how this knowledge affects their decisions.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
- แสดงความเข้าใจในหัวข้อน้อยมาก							
1.2 การใช้โทนเสียง สไตล์ และรูปแบบงานเขียน							
ระดับ 4:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- ใช้โทนเสียงและสไตล์ที่เชี่ยวชาญและหลากหลาย							
- โทนเสียงเหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ ตลอดเรื่อง							
- สไตล์การเขียนสอดคล้องกับรูปแบบงานอย่าง สมบูรณ์							
- ปรับรูปแบบการเขียนได้หลากหลายตามความ เหมาะสม รู้จักใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็น ทางการได้อย่างถูกต้อง							
ระดับ 3:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- ใช้โทนเสียงและสไตล์ที่เหมาะสมและสอดคล้อง							
- โทนเสียง และสไตล์การเขียนสอดคล้องกับ รูปแบบงานส่วนใหญ่							
- ปรับรูปแบบการเขียนได้บ้าง ใช้ภาษาได้เหมาะสมในหลายส่วน							
ระดับ 2:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- ใช้โทนเสียง สไตล์และรูปแบบเหมาะสมกับ วัตถุประสงค์และผู้อ่านบ้างหรือในบางครั้ง มีการปรับใช้รูปแบบบ้างแต่ไม่สม่ำเสมอ							
ระดับ 1:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- ใช้โทนเสียงและสไตล์ที่ไม่เหมาะสมกับผู้อ่านหรือ วัตถุประสงค์							
- สไตล์การเขียนไม่สอดคล้องกับรูปแบบงาน							
- ไม่ค่อยปรับรูปแบบการเขียนและใช้แบบเดียว ตลอด							
- ใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับสถานการณ์							
1.3 การเลือกใช้ภาษาและคำศัพท์							
ระดับ 4:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
ระดับ 4:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- เรียงลำดับเหตุการณ์ได้อย่างสลับคล่องและเป็น ธรรมชาติ							
- โครงเรื่องสมเหตุสมผลและน่าติดตาม มีจุดเริ่มต้น พัฒนาการ และจุดจบที่ชัดเจน ผู้อ่านไม่สับสน และติดตามเรื่องได้ง่ายตลอดทั้งเรื่อง							
ระดับ 3:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ชัดเจน							
- โครงเรื่องสมเหตุสมผลในส่วนใหญ่ มีโครงสร้าง เรื่องที่ดี ผู้อ่านติดตามเรื่องได้ไม่ยาก							
ระดับ 2:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- เรียงลำดับเหตุการณ์ได้อย่างเข้าใจ							
- โครงเรื่องสมเหตุสมผลในบางส่วน มีโครงสร้าง เรื่องในระดับพื้นฐาน ผู้อ่านต้องติดตามบ้างแต่ เข้าใจได้							
ระดับ 1:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- เรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ชัดเจน							
- โครงเรื่องไม่สมเหตุสมผล ไม่มีโครงสร้างเรื่องที่ ชัดเจน							
- ผู้อ่านสับสนและติดตามเรื่องไม่ได้							
2.2 การเชื่อมโยงความคิด							
ระดับ 4:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- ความคิดเชื่อมโยงกันได้อย่างสมบูรณ์และต่อเนื่อง ไม่มีความคิดที่หลุดหรือไม่เกี่ยวข้อง ผู้อ่านรู้สึก เรื่องไหลลื่นและต่อเนื่อง แต่ละส่วนเชื่อมโยงกัน อย่างเป็นธรรมชาติ							
ระดับ 3:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- ความคิดเชื่อมโยงกันได้ดีและชัดเจน ส่วนใหญ่ ความคิดเกี่ยวข้องกัน ผู้อ่านรู้สึกเรื่องต่อเนื่อง แต่ละส่วนเชื่อมโยงกันได้ดีชัดเจน							
ระดับ 2:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
- ความคิดเชื่อมโยงกันได้บ้าง มีความคิดที่ไม่เกี่ยวข้องบ้าง ผู้อ่านรู้สึกว่เรื่องขาดตอนบ้าง บางส่วนเชื่อมโยงกันไม่ชัดเจน							
ระดับ 1:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- ความคิดเชื่อมโยงกันไม่ได้หรือได้น้อยมาก มีความคิดที่ไม่เกี่ยวข้องกันมาก แต่ละส่วนไม่เชื่อมโยงกันและแยกส่วน							
2.3 การเชื่อมโยงประโยค							
ระดับ 4:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- การเชื่อมโยงประโยคที่ยอดเยียมและลื่นไหล แบ่งย่อหน้าได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ใช้คำเชื่อมได้หลากหลายและถูกต้อง ประโยคเชื่อมต่อกันได้อย่างราบรื่น (เช่น คำสันธาน คำสรรพนาม) ผู้อ่านไม่รู้สึกกระตุกหรือหยุดขาด							
ระดับ 3:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- การเชื่อมโยงประโยคที่ดีและเหมาะสม แบ่งย่อหน้าได้ดี							
- ใช้คำเชื่อมได้ถูกต้องในส่วนใหญ่ ประโยคเชื่อมต่อกันได้ดี ผู้อ่านไม่มีปัญหาในการอ่าน							
ระดับ 2:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- การเชื่อมโยงประโยคที่ยอมรับได้ แบ่งย่อหน้าได้บ้างแต่ยังไม่สม่ำเสมอ ใช้คำเชื่อมได้บ้างแต่ยังไม่หลากหลาย ประโยคเชื่อมต่อกันได้ในระดับพอใช้ ผู้อ่านต้องหยุดคิดบ้างแต่เข้าใจได้							
ระดับ 1:	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
- การเชื่อมโยงประโยคที่ไม่เพียงพอและขาดตอน แบ่งย่อหน้าไม่ถูกต้องหรือไม่แบ่งเลย ทำให้เนื้อหาดูแยกส่วน							
- ไม่ใช้คำเชื่อมหรือใช้ผิด ประโยคไม่เชื่อมต่อกัน ผู้อ่านรู้สึกขาดตอนและอ่านลำบาก							

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
3) ด้านการใช้ภาษา (Accuracy of sentence structure) (16 คะแนน)							
3.1 รูปแบบประโยค							
ระดับ 4: มีการใช้โครงสร้างประโยคที่หลากหลายได้อย่างถูกต้องตลอดทั้งเรื่องและมีประสิทธิภาพ (75% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ระดับ 3: มีการใช้โครงสร้างประโยคที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (50-74% ของเนื้อเรื่อง)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ระดับ 2: มีความพยายามในการใช้ประโยคความซ้อนและความรวมได้บ้าง (25-49% ของเนื้อเรื่อง)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ระดับ 1: การใช้โครงสร้างประโยคอย่างจำกัด ใช้ความเดียวเป็นส่วนใหญ่ มีประโยคความซ้อนหรือความรนวนน้อยกว่า 25% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง และซ้ำซาก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 โครงสร้างภาษา							
ระดับ 4: มีการใช้โครงสร้างภาษาถูกต้องตามหลักภาษาตลอดทั้งเรื่อง (น้อยกว่า 24% ของเนื้อเรื่อง) อ่านแล้วไม่มีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ระดับ 3: มีใช้โครงสร้างภาษาถูกต้องตามหลักภาษาส่วนใหญ่ มีข้อผิดพลาดเพียงเล็กน้อย (25-49% ของเนื้อเรื่อง)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ระดับ 2: มีการใช้โครงสร้างภาษาถูกต้องตามหลักภาษาแต่อาจไม่สม่ำเสมอ (50-74% ของเนื้อเรื่อง)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ระดับ 1: มีข้อผิดพลาดตามหลักภาษา มากกว่า 75% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง ทำให้การอ่านลำบาก และเข้าใจผิด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน							
ระดับ 4: ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้องตลอดทั้งเรื่อง ช่วยเพิ่มความอ่านง่ายและความหมายของเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ระดับ 3: ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
มีข้อผิดพลาดเพียงเล็กน้อย (25-49% ของเนื้อเรื่อง)							
ระดับ 2: ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดบ้าง (50-74% ของเนื้อเรื่อง)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ระดับ 1: ใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีข้อผิดพลาด มากกว่า 75% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 การสะกดคำ							
ระดับ 4: การสะกดคำถูกต้องสม่ำเสมอตลอดทั้งเรื่อง (75% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ระดับ 3: การสะกดคำถูกต้องส่วนใหญ่ มีข้อผิดพลาดบ้าง 25-49% ของเนื้อเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ระดับ 2: การสะกดคำมีข้อผิดพลาดที่เห็นได้ชัดเจน 50-74% ของเนื้อเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ระดับ 1: มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำมากกว่า 75% ขึ้นไปของเนื้อเรื่อง ทำให้การอ่านลำบาก และ เข้าใจผิด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

8. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log) และเกณฑ์การประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ตาราง 27 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Log)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
1.การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-setting goals)							
"My writing goal(s) this week" Consider: <i>specific writing task, measurable outcome, learning strategy, self-assessment method and time-bound</i>) (การกำหนดเป้าหมายราย สัปดาห์)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
การระบุหัวข้อการเขียนและประเภทการเขียนที่เลือก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
คอลัมน์ "Purpose of the Activity" สำหรับระบุ จุดประสงค์ของกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.การวางแผนในการเรียนรู้ของตนเอง (Self- planning)							
คอลัมน์ "Activities (Writing activity/ Online learning)" สำหรับ วางแผนและลำดับกิจกรรมที่จะทำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
คอลัมน์ "Time – Planned" สำหรับการวางแผน เวลา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
คำถาม "Can you follow your plan? (both in online and classroom on time or not)"	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
3.การเลือกและใช้สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียน ที่เหมาะสมกับตนเอง							
คอลัมน์ "Materials / Resources/ Strategy Used" สำหรับระบุกลวิธีและสื่อที่เลือกใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
คอลัมน์ "Activities (Writing activity/ Online learning)" สำหรับ บันทึกกิจกรรมต่างๆ ที่ทำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
4.การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง							
คำถาม " What went well in your writing process this week? How do you know it worked?" (ประเมินสิ่งที่ดำเนินการได้ดี)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
คำถาม " What was difficult and how did you try to solve it?" (ประเมินปัญหาและแนวทางแก้ไข)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
คอลัมน์ "How It Helped You" (ประเมินประสิทธิภาพของกลวิธี)	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
คำถาม " Next week, how will you improve your writing or your learning based on your experience this week?" (การปรับปรุงวิธีการ)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.แรงจูงใจ							
คำถาม "what kept you motivated to complete your writing in this lesson?" (การรักษาแรงจูงใจ)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ตรวจสอบการบันทึกและการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนทุกขั้นตอนตามระยะเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
6.การติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง							
การติดตามความก้าวหน้า (Pacing Tracker)	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
แผนภาพแสดงขั้นตอนกิจกรรมและเนื้อหาที่ต้องเรียน							
คำถาม "How did you keep track of your progress in both in-class and online activities?" (การติดตามความก้าวหน้า)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
คอลัมน์ "Time - Spent" สำหรับบันทึกเวลาที่ใช้จริง	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
การบันทึกการสะท้อนกระบวนการทำงานของตนเองตามหัวข้อที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
ระดับ 5: วางแผนการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างละเอียด มีการจัดลำดับขั้นตอนและกำหนดเวลาที่เหมาะสมทุกขั้นตอน	0	+1	+1	+1	0	0.60	สอดคล้อง
ระดับ 4: วางแผนการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีระบบและกำหนดเวลาที่เหมาะสมทุกขั้นตอน	0	+1	+1	+1	0	0.60	สอดคล้อง
ระดับ 3: วางแผนการเรียนรู้ของตนเองได้ แต่ยังขาดรายละเอียดบางส่วน 1-2 ขั้นตอน	0	+1	+1	+1	0	0.60	สอดคล้อง
ระดับ 2: วางแผนการเรียนรู้ของตนเองได้ แต่แผนไม่เป็นระบบตามขั้นตอนการเรียนรู้	0	+1	+1	+1	0	0.60	สอดคล้อง
ระดับ 1: วางแผนการเรียนรู้ตามแผนการเขียนที่ครูให้	-1	+1	+1	+1	+1	0.60	สอดคล้อง
3. การเลือกและใช้สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง							
ระดับ 5: ระบุเลือกใช้สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเป้าหมายและปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพทุกขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
ระดับ 4: ระบุเลือกใช้สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนที่หลากหลายและเหมาะสมกับเป้าหมาย 5-6 ขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
ระดับ 3: ระบุเลือกใช้สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนได้ แต่ยังจำกัด 3-4 ขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
ระดับ 2: ระบุเลือกใช้สื่อ กิจกรรม และกลวิธีการเรียนได้ 1-2 ขั้นตอน หรือไม่เหมาะสมกับเป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
ระดับ 1: ระบุเลือกใช้สื่อและกลยุทธ์การเขียนเฉพาะที่ครูกำหนดหรือมีให้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเอง (Self- reflection their own use of learning strategies)							
ระดับ 5: บันทึกการตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ สามารถ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
ระดับ 5: ติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ทั้ง 7 ขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
ระดับ 4: ติดตามกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง 5-6 ขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
ระดับ 3: บันทึกกระบวนการเรียนรู้ได้บ้าง แต่ยัง ขาดรายละเอียด 3-4 ขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
ระดับ 2: มีการติดตามกระบวนการเรียนรู้แต่ไม่ สม่ำเสมอหรือไม่มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
ระดับ 1: ปฏิบัติตามตารางเวลาและ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ผู้สอนแนะนำ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง

9. ผลการพิจารณาความเที่ยงระหว่างผู้ตรวจ (Inter-rater reliability) ของประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ตาราง 29 แสดงผลการพิจารณาความเที่ยงระหว่างผู้ตรวจ (Inter-rater reliability) ของประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

นักเรียน เลขที่	ผู้ประเมินคนที่ 1				ผู้ประเมินคนที่ 2			
	Communicating (12)	Organization (12)	Accuracy (16)	รวม (40)	Communicating (12)	Organization (12)	Accuracy (16)	รวม (40)
1	7	7	11	25	7	8	11	26
2	8	8	12	28	8	9	12	29
3	10	10	13	33	11	11	15	37
4	7	7	11	25	7	8	11	26
5	9	9	12	30	9	9	12	30
6	7	7	11	25	7	8	11	26
7	8	8	11	27	8	8	11	27
8	8	8	12	28	8	8	12	28
9	10	10	14	34	10	11	15	36
10	7	7	11	25	6	7	10	23
11	10	10	13	33	10	10	14	34
12	9	9	13	31	10	10	13	33
13	8	8	12	28	8	8	12	28
14	8	7	12	27	8	7	12	27
15	10	9	13	32	10	10	14	34

Fleiss's Kappa Statistics			
Fleiss's Kappa (K)	$\bar{P}$ (Proportion of agreement)	$\bar{P}_e$ (Expected agreement)	Interpretation
0.842	0.866	0.404	Substantial agreement

10. ผลการพิจารณาความเที่ยงระหว่างผู้ตรวจ (Inter-rater reliability) ของแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนตามเกณฑ์การประเมินการเรียนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ตาราง 30 แสดงผลการพิจารณาความเที่ยงระหว่างผู้ตรวจ (Inter-rater reliability) ของแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนตามเกณฑ์การประเมินการเรียนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

No	ผู้ประเมินคนที่ 1							ผู้ประเมินคนที่ 2						
	Goal	Plan	Res	Ref	Mot	Mon	sum (30)	Goal	Plan	Res	Ref	Mot	Mon	sum (30)
1	3	3	3	3	3	3	18	3	3	3	3	3	3	18
2	3	3	3	3	3	3	18	3	3	3	3	3	3	18
3	3	3	3	3	3	3	18	3	3	3	3	3	3	18
4	4	3	3	3	3	2	18	4	3	3	3	3	2	18
5	3	4	3	3	2	3	18	3	4	3	3	2	3	18
6	3	3	4	3	3	2	18	3	3	4	3	3	2	18
7	4	2	3	3	3	3	18	4	2	3	3	3	3	18
8	3	3	3	4	2	3	18	3	3	3	4	2	3	18
9	4	3	3	4	4	3	21	4	3	3	4	4	3	21
10	4	4	3	3	4	3	21	4	4	3	3	4	3	21
11	3	4	4	4	3	3	21	3	4	4	4	3	3	21
12	5	4	4	4	4	4	25	5	4	4	4	4	4	25
13	4	5	4	4	4	4	25	4	5	4	4	4	4	25
14	4	3	3	4	4	3	21	4	4	4	4	4	3	23
15	3	3	2	3	3	2	16	4	4	4	4	4	3	23

Fleiss's Kappa Statistics			
Fleiss's Kappa (K)	$\bar{P}$ (Proportion of agreement)	$\bar{P}_e$ (Expected agreement)	Interpretation
0.791	0.867	0.362	Substantial agreement

11. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบบันทึกภาคสนาม

ตาราง 31 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกภาคสนาม

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. รูปแบบและโครงสร้าง								
- แบบบันทึกมีโครงสร้างที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และสามารถติดตามได้ อย่างเป็นระบบ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
- การจัดเรียงลำดับของข้อมูลในแบบ บันทึกเป็นไปตามลำดับขั้นตอนการ เรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
- คำอธิบายหรือหัวข้อที่ใช้ในแบบ บันทึกมีความชัดเจน และตรงตาม จุดประสงค์การใช้งาน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. องค์ประกอบและตัวชี้วัด								
- แบบบันทึกมีรายการสังเกตที่ ครอบคลุมองค์ประกอบทักษะการ เขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ด้านเนื้อหา (ความคิดสร้างสรรค์, มุมมอง, จินตนาการ ฯลฯ)	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
- แบบบันทึกมีรายการสังเกตทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ที่ชัดเจนด้านการจัดลำดับความคิด และการเชื่อมโยงเนื้อหา	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มากที่สุด
- แบบบันทึกมีความชัดเจนของ ตัวชี้วัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
เชิงสร้างสรรค์ในการติดตาม พฤติกรรมด้านการใช้ภาษา เช่น โครงสร้างประโยค คำศัพท์								
- แบบบันทึกมีความสอดคล้องและ สะท้อนนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของ องค์ประกอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบพึ่งพาตนเองได้อย่างครบถ้วน	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
- ตัวอย่างพฤติกรรมที่ใช้ในแบบ บันทึกสามารถสะท้อนทักษะที่ ต้องการประเมินได้อย่างชัดเจน	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มากที่สุด
- คำอธิบายแต่ละพฤติกรรมสังเกตมี ความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3. ความเป็นไปได้ในการใช้งาน								
- แบบบันทึกสามารถใช้ได้จริงทั้งใน การสังเกตพฤติกรรมระหว่าง กิจกรรมและตรวจชิ้นงาน	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
- ความสะดวกในการบันทึกข้อมูล	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
- ความเป็นไปได้ในการสังเกต พฤติกรรมจริง	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
- ความเหมาะสมของรูปแบบตาราง	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

12. ผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ตาราง 32 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3		
ด้านที่ 1 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)					
1.1 จากการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเขียนแบบเน้นกระบวนการ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อ หัวข้อดังต่อไปนี้ อธิบายพร้อมยกตัวอย่างจากประสบการณ์จริงของนักเรียน - สื่อการเรียนรู้ - บทบาทของผู้สอน - ระยะเวลาและสภาพแวดล้อมในการเรียน - เนื้อหาของการเรียนรู้ในภาพรวม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านที่ 2 ด้านกระบวนการ (Process)					
2.1 นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (เช่น การคิด หัวข้อ การวางแผน การร่าง การแก้ไข และการนำเสนอผลงาน) กิจกรรมใดที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้มากที่สุด และเพราะเหตุใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบดังกล่าว นักเรียนมีความรู้สึก	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3		
อย่างไรต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เช่น ความสนใจ ความมั่นใจ ความกดดัน หรือแรงจูงใจในการเรียน					
2.3 ในระหว่างการเรียนรู้ นักเรียนพบปัญหาอุปสรรค หรือความยากลำบากใดบ้าง เช่น ด้านเวลา ความเข้าใจเนื้อหา การจัดการตนเอง การทำงานตามจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง หรือการทำกิจกรรมออนไลน์ และนักเรียนมีวิธีรับมือหรือแก้ไขอย่างไร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านที่ 3 ด้านผลลัพธ์ (Output)					
3.1 หลังจากเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว นักเรียนคิดว่าตนเองได้รับประโยชน์หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใดบ้าง ทั้งในด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 นักเรียนสามารถนำความรู้ ทักษะ หรือวิธีการเรียนรู้ที่ได้รับจากการเรียนครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ อย่างไรบ้าง เช่น การเรียนรายวิชาอื่น การเขียนงานภาษาอังกฤษในอนาคต หรือการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง คะแนนและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
2. ผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ผลการสังเคราะห์แนวทางการส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
4. ผลการสังเคราะห์แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
5. ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
6. คะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองนำร่อง (try out)
7. คะแนนและผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองนำร่อง (try out)
8. คะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังเรียน
9. คะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างเรียน
10. คะแนนและผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง

1. ผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ตาราง 33 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ
1. แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการมีลักษณะที่เน้นคุณภาพของกระบวนการหรือกิจกรรมที่นำไปสู่ผลงาน (quality of process) มากกว่าเน้นคุณภาพของผลงาน (quality of product)	1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการควรเริ่มจากการเลือกหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจหรือใกล้เคียง เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเขียน ตัวอย่างเช่น การเรียนรู้ผ่านการวิ่ง ซึ่งให้นักเรียนเลือกเรื่องที่จะวิ่งเอง นอกจากนี้ ควรใช้กิจกรรมที่มีความหลากหลาย เช่น การใช้คำถามกระตุ้นความคิด การอภิปรายกลุ่ม และการใช้แผนผังความคิด (mind map) เพื่อช่วยในการวางแผนและจัดระบบแนวคิด กิจกรรมการอ่านยังเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โครงสร้างและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมจากตัวอย่างที่ดี ดังที่ผู้เชี่ยวชาญที่ 1 กล่าวว่า "ควรเลือกเรื่องในการเขียนที่นักเรียนสนใจ หรือใกล้เคียง"	1. เน้นให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้มากกว่าคุณภาพของผลงานสุดท้าย มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการคิดและการเขียนอย่างเป็นระบบ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นและมีปฏิสัมพันธ์ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของงานเขียน
2. เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (active learning) รวมถึงการใช้กิจกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายและปัญหาที่ชัดเจน	2. นักเรียนรู้บทบาทสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเอง ทั้งการกำหนดหัวข้อ วางแผนแนวทางการเขียน และเลือกแนวคิดหลักที่ต้องการสื่อสารที่นักเรียนสนใจหรือใกล้เคียง เพื่อกระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจในการเขียน	2. นักเรียนรู้บทบาทสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเอง ทั้งการกำหนดหัวข้อ วางแผนแนวทางการเขียน และเลือกแนวคิดหลักที่ต้องการสื่อสารที่นักเรียนสนใจหรือใกล้เคียง เพื่อกระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจในการเขียน
3. เน้นการฝึกให้ใช้กลวิธีในการสร้างและค้นหาข้อมูล โดยผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามคิด		

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ
เนื้อหาหรือช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ในการเขียน ตามความเหมาะสม ให้ความสำคัญของการใช้กลวิธี ในการสร้างและค้นหาข้อมูล (invention and discovery) 4. สร้างทัศนคติที่ถูกต้องในการเขียน โดยการ เรียนรู้มากกว่าการสอน 5. ให้ความสำคัญกับการประเมินเชิงพัฒนา ผ่าน ทัศนคติที่เป็นประโยชน์จากเพื่อนร่วมห้องหรือผู้ ประเมินผู้เรียนต้องมีอิสระในการเลือกเขียนหัวข้อที่ สนใจ 6. สร้างปฏิสัมพันธ์และการทบทวนงานเขียน โดย กำหนดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันมาก ที่สุด และให้ผู้เรียนหรือเพื่อนร่วมห้องเป็นผู้	กับนักเรียน เช่นมีการกำหนดประเด็นให้ เช่น การ เรียนรู้แล้วให้นักเรียนเลือกเขียนเรื่องที่สนใจ เอง ตามความสนใจ" และสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2 ที่ระบุว่า "สิ่งที่จะกระตุ้นนักเรียนเขียนได้ดี คือการอ่าน" ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนา ทักษะการเขียนผ่านการสังเกตรูปแบบภาษาที่ ถูกต้อง นอกจากนี้ ควรมีกิจกรรมให้เพื่อนร่วมชั้นมี ส่วนร่วมในการวิจารณ์งาน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 อธิบายว่า "มีการให้เพื่อนร่วมชั้นคอยให้ความ ช่วยเหลือในการวิจารณ์งาน ก็จะทำให้ให้นักเรียน กระตือรือร้น ทำงานให้ทันเพื่อน และไม่ถูกทอดทิ้ง ไว้ข้างหลังหากงานเสร็จไม่ทันเพื่อน" ผู้เชี่ยวชาญคนที่ ที่ 2 ยังเสนอเพิ่มเติมว่า "หากมีงานกลุ่ม ไม่ควรเกิน 3 คน หรือเป็นงานคู่ นักเรียนถึงจะสามารถแสดง ความสามารถในงานเขียนได้เองอย่างทั่วถึง"	3. มีขั้นตอนกระบวนการเขียนที่ชัดเจนแต่ยืดหยุ่น โดยกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในแต่ละขั้นตอน แต่ สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ ตามความ แตกต่างของผู้เรียน และวัตถุประสงค์ของงานเขียน และให้ความสำคัญกับการวางแผน เนื่องจากเป็น พื้นฐานในการกำหนดทิศทางของงานเขียน และมี การวางแผนกระบวนการซ้ำๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ โครงสร้างของการเขียน 4. ครูมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ (coach) ที่คอยกระตุ้น ผู้เรียนด้วยคำถามที่ช่วยคิดเชิงลึก และให้กำลังใจ เพื่อลดความกลัวในการเขียน รวมถึงการเป็น ตัวอย่างที่ดีในการเขียนให้กับนักเรียน 5. ให้ความสำคัญกับการประเมินเชิงพัฒนาโดยมี เพื่อนร่วมชั้นหรือครูเป็นผู้ให้ feedback เพื่อให้เกิด การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ
ประเมิน และมีการทบทวนงานเขียนเพื่อให้ข้อมูล เพิ่มเติมและการปรับปรุง	2. โดยทั่วไปการเขียนแบบเน้นกระบวนการควร ประกอบด้วยขั้นตอนที่ชัดเจน เช่น การสรรหาความคิด การวางแผน การค้นคว้า การจัดระเบียบความคิด การร่าง การตรวจทาน และการเผยแพร่ การกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนสำหรับแต่ละขั้นตอนช่วยให้ผู้เรียนมีกรอบการทำงานที่ชัดเจน ควรมีการให้เพื่อนร่วมชั้นช่วยวิจารณ์เขียน และมีการวางแผนกระบวนการซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของการเขียน ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวว่า "มีการกำหนดเวลาส่งภาระงานเขียนที่แน่นอนในแต่ละขั้นตอน มีการวางแผน ลำดับขั้นตอน ซ้ำ ๆ เพื่อให้มีการทบทวนกระบวนการเขียน" ซึ่งเชื่อมโยงกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ที่กล่าวว่า "มีการกำหนดคาบ และ task ที่แน่นอน โดยปรับเวลาให้เหมาะสม" ทำให้เห็นว่าการวางแผนและกำหนดเวลาอย่างเป็นระบบช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเขียนอย่างเป็นลำดับขั้น	6. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ในการปรับปรุงและพัฒนางานเขียน เช่น AI ในการตรวจไวยากรณ์ แต่มีตรรกะการพึ่งพาเทคโนโลยีแทนความคิด 7. ส่งเสริมทัศนคติที่ดีและสร้างบรรยากาศเชิงบวก ในการเรียนรู้ผ่านการพูดคุย การให้กำลังใจ และการแสดงตัวอย่างที่ชัดเจน 8. ใช้กิจกรรมที่มีความหลากหลาย เช่น การใช้คำถามกระตุ้นความคิด การอภิปรายกลุ่ม และการใช้แผนผังความคิด (mind map) เพื่อช่วยในการวางแผนและจัดระบบแนวคิด และมีกิจกรรมการอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โครงสร้างและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมจากตัวอย่างที่ดี

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ
	แต่ในแต่ละขั้นไม่มีความตายตัว ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 กล่าวว่า "วิธีการหรือกิจกรรมของการเขียนแบบเน้นกระบวนการไม่มีความตายตัว อาจมีการข้ามขั้นบางขั้นตอนมีความสลับกันได้" ไปตามสถานการณ์" นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้เสนอแนะเพิ่มเติมไว้ว่า "มีการวางแผน เขียน revise edit และ remind นักเรียนระหว่างทางเป็นระยะ" สิ่งสำคัญในกระบวนการสอนการเขียนคือการให้นักเรียนรู้จุดประสงค์ของงานเขียน ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เน้นว่า "การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ที่สำคัญคือให้นักเรียนต้องรู้ point สามารถกำหนดจุดประสงค์ของงานเขียนของตนเองได้ เช่น กำหนด topic เอง โดยแต่ละกระบวนการทุกอย่างเกิดจากตัวนักเรียน" นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ยังแนะนำให้ครูผู้สอนควรเน้นให้นักเรียนเล่า repeat เส้นเรื่องเป็น key words เพื่อย้ำเตือนตนเอง ว่ากำลังเขียน	

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ
	อะไรอยู่ ถาถามนักเรียนว่าทำไมต้องเขียน ต้องการสื่ออะไร" 3. ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะที่ช่วยให้คำแนะนำและกระตุ้นนักเรียนโดยการใช้คำถามที่นำไปสู่การคิดเชิงลึก รวมถึงการให้กำลังใจเพื่อให้เด็กเรียนไม่กลัวการเขียน นอกจากนี้ ครูควรชี้แจงเกณฑ์การวัดผลล่วงหน้า เพื่อให้เด็กเรียนมีแนวทางในการพัฒนาผลงานของตนเอง การมีตัวอย่างให้ผู้เรียนดูเป็นแนวทางเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจรูปแบบของงานเขียนที่ดี ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวไว้ว่า "บทบาทของครูผู้สอนคือเป็น coach ให้กับนักเรียน ในการคอยให้คำแนะนำ มีการกระตุ้นผู้เรียนโดยใช้คำถาม" ซึ่งสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ที่กล่าวว่า "ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จคือ การเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน บทบาทที่ดีพูดและทำได้ไปพร้อมกับนักเรียน" แสดงให้เห็นว่าครู	

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ
ต้องมีบทบาทเชิงรุกในการช่วยเหลือนักเรียนในกระบวนการเขียน 4. ผู้เรียนควรมีบทบาทในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเอง ทั้งการกำหนดหัวข้อของตนเอง วางแผนแนวทางการเขียน และเลือกแนวคิดหลักที่ต้องการสื่อสาร การเขียนแบบเน้นกระบวนการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดทิศทางของตนเอง และฝึกฝนการคิดเชิงระบบ ผู้เรียนยังต้องฝึกฝนการให้และรับ feedback จากเพื่อนและครู รวมถึงการนำ AI หรือเทคโนโลยีมาใช้ในการขั้นตอนที่เหมาะสม เช่น การตรวจไวยากรณ์ แต่ไม่ควรพึ่งพาเทคโนโลยีจนเกินไป ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวในข้อเสนอแนะอื่น ๆ ว่า "ในการใช้ AI เข้ามาช่วย ต้องคอยบอกนักเรียน ให้เลือกใช้เทคโนโลยีเท่าที่จำเป็น" ซึ่งสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ที่กล่าวว่า "ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้เครื่องมือในการเขียนใน		

ชีวิตจริง" แสดงให้เห็นว่านักเรียนควรใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของตนเอง

5. ข้อจำกัดสำคัญในการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการคือ การใช้เวลา เนื่องจากนักเรียนตามกระบวนการต้องใช้เวลาหลายขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผน ร่าง แกะไข และตรวจสอบ ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้กล่าวถึงข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาว่าอาจต้อง "ลดขั้นและเวลา" ในบางกรณีขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และจุดประสงค์ในการเขียนผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 จึงแนะนำให้มีการใช้ AI เข้ามาช่วยในการตรวจสอบงานเขียนของนักเรียน นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างของนักเรียนในห้องเรียน และข้อจำกัดด้านภาษา ทักษะคิด และทักษะการเขียนของนักเรียน ที่อาจต้องการความช่วยเหลือมากกว่าคนอื่น ทำให้การจัดกิจกรรมต้อง

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ
	มีความยืดหยุ่น ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ระบุว่า "เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาไม่ชอบเขียน" ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เสริมว่า "ข้อจำกัดคือทัศนคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ" และอธิบายเพิ่มเติมว่า "นักเรียนไทยส่วนมากเขียนโดยการคิดเป็นไทย แล้วเขียนอังกฤษ ซึ่งคำในภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ ไม่สามารถทับกันได้ ทำให้งานเขียนออกมาไม่เป็นธรรมชาติ" นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดเรื่องการพึ่งพาเทคโนโลยี ตามที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวว่า "ในบางครั้งนักเรียนอาจจะพึ่งพาเทคโนโลยีจนเกินไป เช่น ก้อปปี้เรื่องที่เขียนมาจากในอินเทอร์เน็ต จึงควรเลือกเรื่องที่ไม่ใช่ในอินเทอร์เน็ต" 6. ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ คือการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเขียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้	

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ
	นักเรียนพัฒนาทักษะของตนเอง การที่ครูเป็นแบบอย่างที่ดีและสามารถพูดและทำไปพร้อมกับนักเรียนช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ การมีกระบวนการเขียนที่ชัดเจนแนวทางที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหา และการให้เครื่องมือที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ช่วยให้การเขียนแบบเน้นกระบวนการประสบความสำเร็จ ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวว่า "การมีกระบวนการเขียนที่ชัดเจน มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนรู้วิธีการ รู้ขั้นตอนการเขียนอย่างมีระบบ และมีตัวอย่างให้นักเรียนเห็นภาพที่ชัดเจน" และผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ยังเห็นว่า "มีความชัดเจน มีการวางแผนเป็นลำดับขั้นตอนเป็นอย่างดี นักเรียนก็จะสามารถทำงานเขียนออกมาได้อย่างเป็นระบบ" และผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เพิ่มเติมว่า "ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จคือ การเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน บทบาทชุด พูดและทำได้ไปพร้อมกับ	

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ
นักเรียน เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักเรียนดู" และเสริมว่า "impact กำลังใจจากครู จะสร้างทัศนคติที่ดีในการเขียนของนักเรียน" 7. ความเหมาะสมของขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของงาน เนื่องจากขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการไม่มีความตายตัว ตามที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 กล่าวว่า "วิธีการหรือกิจกรรมของการเขียนแบบเน้นกระบวนการไม่มีความตายตัว อาจมีการข้ามขั้นตอนมีความสลับซับซ้อนได้ไปตามสถานการณ์" และอธิบายเพิ่มเติมว่า อธิบายว่า "ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของงานที่ต้องการเขียนอะไร เช่น เพื่อความบันเทิง เพื่อการสอบแข่งขัน" และในกรณีที่เป็นการเขียนเพื่อการสอบ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 แนะนำว่า "หากเขียนเพื่อสอบ อาจจะลดขั้นตอนเวลา เน้นสอนเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาของงาน		

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ผลการสัมภาษณ์ เขียน สอนให้เป็นแนวทางในการฝึกให้นักเรียน เข้าใจระบบความคิดของโจทย์" อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดคือขั้นการวางแผน โดย ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ระบุว่า "ควรให้ความสำคัญใน ขั้นการวางแผนที่สุด เนื่องจากนักเรียนจะได้ใช้เป็น แนวทางในการสร้างผลงาน" และผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เห็นด้วยว่า "การวางแผนสำคัญที่สุด เพราะเป็น จุดเริ่มต้นที่เป็นพื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าจะทำ อะไร คิดอะไร และจะไปทิศทางไหน"
----------------------------------	--

2. ผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

ตาราง 34 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย		ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียน
			ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
1. จัดพื้นที่การเรียนรู้ในห้องเรียน (classroom learning spaces) ที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง	1. เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ตอบโจทย์นักเรียนที่มีความสามารถและจังหวะการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ควรใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านเทคนิคที่หลากหลายด้วยสื่อการสอนแบบผสมผสาน (Blended instruction) ซึ่ง Blended Learning และ Flip Classroom เป็นรูปแบบที่ช่วยให้	1. จัดพื้นที่ภายในห้องเรียนให้มีความยืดหยุ่น และส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยออกแบบสภาพแวดล้อมและกิจกรรมที่เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ตามระดับความเชี่ยวชาญของแต่ละบุคคล	
2. ออกแบบงานและกิจกรรมที่เน้นการทำงานร่วมกัน (collaborative tasks and activities) เพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญของนักเรียน	นักเรียนเลือกเรียนรู้ได้ทั้งแบบ online และ on-site ตามความสะดวกและความถนัดของตนเอง ตั้งที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวไว้ว่า "เทคนิควิธีการควรเป็นแบบให้นักเรียนสามารถมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองที่หลากหลาย ทั้งในรูปแบบ online และ on-site เช่น แบบ blended learning หรือแบบ	2. ออกแบบกิจกรรมแบบผสมผสาน (Blended Instruction) ทั้งในรูปแบบออนไลน์ (Online) และออนไซต์ (On-site) เช่น การจัดการเรียนรู้แบบ Blended Learning หรือ Flipped Classroom เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเลือกช่องทางการเรียนรู้ได้ตามความถนัดและจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง	

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
นักเรียนได้รับการสนับสนุนและแบ่งปันความรู้และประสบการณ์กันในห้องเรียน 4. การเสริมแรงเชิงบวก (positive reinforcement) เนื่องจากสิ่งสำคัญที่สุดคือนักเรียนจะทำงานร่วมกันเมื่อเห็นคุณค่าในนั้น การทำงานร่วมกันจะดีที่สุดเมื่อนักเรียนเชื่ออย่างแท้จริงว่าพวกเขาจะมีโอกาสมากขึ้นในการบรรลุเป้าหมายทางวิชาการ โดยทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานในขณะเดียวกันที่พวกเขาเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จะเตรียมพร้อมพวกเขาสำหรับอนาคตได้อย่างเต็มที่ 5. กำหนดอัตราการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ (Self-Pace within Each Unit of Study) และติดตามการเรียนรู้ (Pacing Trackers) เพื่อควบคุมและให้ทราบถึงความก้าวหน้าที่ทุกคนทำได้	flip classroom เพื่อตอบโต้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถ ความถนัด และความต้องการ" แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับมุมมองของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ซึ่งเห็นว่า ก่อนให้นักเรียนไปศึกษาด้วยตนเอง ครูควรให้แนวทางหรือเนื้อหาสำคัญเป็นพื้นฐานก่อน นักเรียนควรรู้ concept และโครงสร้างของบทเรียน ก่อนลงมือปฏิบัติ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ "ก่อนการให้นักเรียนไปเรียนรู้ศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง ครูควรให้เนื้อหาหรือประเด็นสำคัญกับนักเรียนก่อนลงมือปฏิบัติ นักเรียนควรรู้ concept ก่อน มีการสาธิต ยกตัวอย่าง แลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นกลุ่ม แล้วจึงไปศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง" การออกแบบบทเรียนจึงควรมีโครงสร้างแบบยืดหยุ่น Self-Paced structure ที่ช่วยให้นักเรียนกำหนดจังหวะการเรียนรู้ของตนเองได้ ซึ่งสามารถเสริมด้วย Advance Organizer ที่แสดงหัวข้อใหญ่	โดยนักเรียนมีอิสระในการจัดสรรเวลาและรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง 3. จัดกลุ่มทำกิจกรรมตามความก้าวหน้าของผู้เรียน (Progress-based Grouping) แต่ละคน หรือใช้ระบบคู่บัดดี้ (Buddy System) จับคู่นักเรียนที่มีระดับการเรียนรู้ต่างกัน เช่น นักเรียนที่เก่งกับนักเรียนที่เรียนรู้ช้า เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีทักษะสูงสามารถให้ความช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนร่วมชั้นที่มีทักษะต่ำกว่า ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน โดยนักเรียนที่มีความเข้าใจเนื้อหาเร็วสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนรู้ช้ากว่าได้ สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร สนับสนุนการทำงานร่วมกัน และเสริมสร้างความรู้สึกเป็นทีมในการเรียนรู้

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. จำแนกบทเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายและติดตามความคืบหน้า สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ประสิทธิภาพและส่งเสริมความก้าวหน้าของนักเรียนในการเรียนรู้	ก่อน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจภาพรวมของบทเรียน ก่อนลงรายละเอียด 2. วิธีการกระตุ้นผู้เรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถทำการเรียนรู้ของตนเองได้ ควรมี Task และ Feedback ที่ชัดเจน โดยในแต่ละสัปดาห์ต้องกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน และควรได้รับข้อเสนอแนะที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ได้เสนอว่า "ควรมีการจัดทำตาราง task ที่ชัดเจน กำหนดแต่ละสัปดาห์ว่านักเรียนจะต้องทำงานชิ้นไหนสำเร็จบ้าง ให้นักเรียนที่เรียนรู้ช้าได้รับ feedback และจัด section กลุ่มพิเศษ หรือคู่ buddy เก่ง-อ่อน" นอกจากนี้ การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Classroom, MyCourseVille และ CUD Plus ยังสามารถช่วยติดตามและกระตุ้นให้นักเรียนรับผิดชอบตนเองได้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้เน้น	4. นักเรียนกำหนดจังหวะการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-paced Structure) มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นแบบ Self-paced โดยครูจะเป็นผู้กำหนดเป้าหมายและเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และนักเรียนสามารถกำหนดจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีเครื่องมือช่วยติดตามและวัดผลความก้าวหน้า เช่น ตารางติดตามความก้าวหน้า (Pacing Trackers) หรือแผนที่แนวคิด (Advance Organizer) เพื่อให้เห็นภาพรวมและติดตามผลได้อย่างชัดเจน
5. มีระบบการติดตามและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนและตรงประเด็น เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง โดยสามารถใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Classroom หรือ		

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ว่า "เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้แบบ online ควรเป็นเนื้อหาเพิ่มเติมที่ใช้ในกรณีที่นักเรียนรู้ในขั้นเรียนไม่ทัน หรือไม่เข้าใจ ดังนั้น การวางแผนและรู้จักเรียนรู้รายบุคคลจึงเป็นสิ่งสำคัญ" 3. บทบาทของครูผู้สอนในแนวทางการเรียนรู้ตามจังหวะของผู้เรียน ไม่ได้เป็นเพียงผู้ถ่ายทอดความรู้ แต่ยังต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้ ครูต้องติดตามและให้ Feedback อย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวไว้ว่า "บทบาทของครูผู้สอนคือให้โอกาสนักเรียนมีเวลาเรียนรู้ตามธรรมชาติของผู้เรียน มีคะแนนกระตุ้นนักเรียนเรียนดี หรือสำหรับนักเรียนที่ achieved process และมีการติดตามผู้เรียน" แนวคิดนี้สอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ที่ระบุว่า ครูต้องเข้าใจ learning style ของผู้เรียน เพื่อออกแบบ	MyCourseVille ในการติดตามผล และช่วยให้ นักเรียนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง 6. ใช้ การเสริมแรงเชิงบวก (Positive Reinforcement) เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ ครูควรให้การชมเชยหรือรางวัลเมื่อผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดี หรือสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามที่วางไว้ ซึ่งจะช่วยให้สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ต่อไป 7. ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) และสนับสนุนในการเรียนรู้ โดยครูต้องเข้าใจจังหวะและรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ของนักเรียนแต่ละคน เพื่อสามารถจัดกิจกรรมและออกแบบบทเรียนให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะบุคคลของนักเรียนได้

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียน ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
	บทเรียนให้เหมาะสม "ครูผู้สอนจำเป็นต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อสามารถสร้างบทเรียนได้เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ และ learning style ของผู้เรียน" 4. ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จคือ การติดตามและให้ Feedback อย่างสม่ำเสมอ และการจัดหาสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 กล่าวว่า "ปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่ขาดไม่ได้คือการให้ feedback การเสริมแรง สื่อและบทเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และการกำกับดูแลของครู" นอกจากนี้การมีแผนที่การเรียนรู้ (Self-paced structure) ก็จะช่วยกำหนดตารางภารกิจที่นักเรียนต้องทำ และนักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีทิศทาง ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	8. มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนรู้ช้า อย่างใกล้ชิดและเชิงรุก โดยไม่ปล่อยให้นักเรียนรู้สึก ว่าตนเองล่าช้า ครูอาจจัดกิจกรรมเสริมพิเศษ หรือกลุ่มย่อยเพื่อการทบทวนเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้นักเรียนที่เรียนช้าสามารถตามทันเพื่อน และมี ความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียน
ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ได้เสริมว่า “จุดเน้นคือมีการจัดทำ self-paced structure และ ให้ point rewarding หรือ ตราสัญลักษณ์ กระตุ้นผู้เรียนตาม tracking” 5. ครูต้องระมัดระวัง ไม่ละเลยนักเรียนที่เรียนรู้ช้า โดยควรมีระบบติดตามและช่องทางให้คำแนะนำเพิ่มเติม ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวไว้ว่า “ระวังไม่ให้นักเรียนที่เรียนรู้ช้า รู้สึกท้อหลัง ให้นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ได้เรียนทันเพื่อน มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนที่เรียนดี มีกิจกรรมที่ท้าทาย” ในขณะเดียวกัน ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ก็เน้นว่า การติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นเรื่องสำคัญ "ข้อควรระวังคือไม่ละเลยผู้เรียน การติดตามความก้าวหน้าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะจังหวะการเรียนรู้ของนักเรียนมีไม่เท่ากัน"	

3. ผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ (Creative writing)

ตาราง 35 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ (Creative writing)

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
แนวการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	1. แนวทางการจัดการกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ	1. การจัดการเรียนรู้ควรเริ่มต้นด้วยกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเขียน ผู้สอนสามารถใช้สิ่งกระตุ้นที่หลากหลาย เช่น รูปภาพ คำศัพท์ ละคร หรือ เกมสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกอยากแสดงออกทางความคิดและมีอารมณ์ร่วมกับหัวข้อที่จะเขียน สิ่งที่สำคัญคือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และส่งเสริมบรรยากาศที่เป็นมิตร ปลอดภัย และผ่อนคลาย เพื่อให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกอย่างเต็มที่
1) มีกิจกรรมกระตุ้นแรงจูงใจและสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวย โดยใช้สิ่งกระตุ้น เช่น รูปภาพ วารณกรรม กิจกรรมละคร ฯลฯ จัดสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียน ผ่อนคลาย ปลอดภัย และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ	1.1 ด้านเนื้อหาควรเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการถ่ายทอดแนวคิดและความรู้สึกผ่าน การเขียน โดยเริ่มจากการกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรม เช่น การพูดระดมความคิด (Brainstorming) การมอบบทบาทสมมติ หรือการตั้งโจทย์ที่ท้าทายและเกิจริงเพื่อให้ผู้เรียนคิดนอกกรอบ นอกจากนี้ ควรใช้เสียงและอารมณ์เป็นเครื่องมือช่วยกระตุ้นจินตนาการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างเนื้อหาที่มีเอกลักษณ์และแสดงออกถึงตัวตนของตนเองได้ อย่างอิสระ ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวว่า "มีการจุด	
2) กิจกรรมฝึกฝนเทคนิคการเขียนที่หลากหลาย เช่น การเขียนอิสระ การเขียนแบบร่าง การเขียนแบบจำลอง การเขียนโน้ตเรียน ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษา คำศัพท์ เนื้อหา ธีม ภาพ เป็นต้น		2. ใช้สื่อและเนื้อหาที่ใกล้ตัว เช่น สถานะบน Facebook, การรีวิวแอปพลิเคชันยอดนิยม หรือ

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	รูปแบบทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
3) สนับสนุนให้นักเรียนคิดนอกกรอบ ทดลอง ผิดพลาด และเรียนรู้จากประสบการณ์ ให้นักเรียน มีเวลาคิดทบทวน สำนวนความคิด รวบรวมแนวคิด 4) ให้คำติชมอย่างสร้างสรรค์ โดยการอภิปราย แบ่งปัน สะท้อนผลงานและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ที่เน้นการชี้แนะแนวทางการพัฒนา 5) แบ่งปันและเผยแพร่ผลงาน โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แบ่งปันผลงานการเขียนกับเพื่อน ครอบครัว หรือชุมชน หรือจัดแสดงผลงาน ผ่านช่องทางอื่น ๆ	ประเด็นจากการพูดระดมความคิดก่อนการเขียน เช่น การมอบบทบาท ตั้งโจทย์ให้เกิจริง ใช้เสียง และความรู้สึก เพื่อนำไปถ่ายทอดในงานเขียน" ขณะที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เสริมว่า "การใช้ภาพและคำศัพท์ที่กำหนดช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างเรื่องสั้นอย่างสร้างสรรค์และสนุกกับกระบวนการเขียน" 1.2 ด้านการจัดระเบียบข้อมูลและความคิด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนงานได้อย่างมีโครงสร้าง ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เครื่องมือช่วยจัดระบบความคิด เช่น Mind Map หรือการเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เพื่อให้สามารถแสดงความคิดออกมาได้ก่อน แล้วจึงค่อยนำมาเรียบเรียงเป็นลำดับเหตุการณ์ที่ชัดเจน นอกจากนี้การใช้การเขียนโครงเรื่อง (Outline Writing) ก็เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างเรื่องราวที่มีความต่อเนื่อง โดยแบ่งเป็นส่วนสำคัญ ได้แก่ บทนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้ให้ความเห็นว่า "ในการจัด	การเขียนสคริปต์สำหรับ TikTok สามารถทำให้ การเขียนเป็นเรื่องสนุกและเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน และผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอดแนวคิดและความรู้สึกผ่านกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดไอเดียใหม่ ๆ เช่น การพูดระดมความคิด (Brainstorming) การมอบบทบาทสมมติ หรือการตั้งโจทย์ท้าทายและเห็นความคาดหวัง 3. มีกิจกรรมฝึกฝนเทคนิคการเขียนที่หลากหลาย ให้สามารถจัดระบบความคิดและเนื้อหาการเขียนอย่างมีโครงสร้าง ผ่านเครื่องมือต่าง ๆ เช่น การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เพื่อระบาย และรวบรวมไอเดียก่อน จากนั้นจึงนำมาเรียบเรียงผ่าน Mind Map หรือเขียนโครงร่าง (Outline Writing) เพื่อให้เรื่องราวมีลำดับเหตุการณ์ที่ชัดเจน มีบทนำ เนื้อเรื่อง และ

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ระเบียบความคิด อาจใช้ mind map แต่ส่วนใหญ่จะให้นักเรียนเขียนอิสระก่อนเป็น free writing แล้วจึงนำมาเรียบเรียง" และผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 สนับสนุนว่า "การใช้ Outline Writing ช่วยให้โครงสร้างของงานเขียนมีความชัดเจนและไหลลื่นมากขึ้น" 1.3 ด้านการใช้ภาษาอังกฤษให้ได้อย่างถูกต้องและหลากหลาย สอนควรให้แนวทางในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง โดยเน้นการให้ข้อเสนอแนะ (Feedback) ด้านเนื้อหาเป็นหลักและลดการเน้นแก้ไขไวยากรณ์ในช่วงแรก เพื่อให้เป็นอุปสรรคต่อความคิดสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตาม ควรมีการตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาหลังจากที่ผู้เรียนได้แสดงความคิดของตนเองเต็มที่ โดยใช้วิธีการให้คำแนะนำแบบอ้อม ๆ เช่น การขีดเส้นใต้คำที่ผิดพลาดและให้ผู้เรียนกลับไปตรวจสอบด้วยตนเอง รวมถึงการใช้เครื่องหมาย เช่น ขีดเส้นใต้ แล้วเขียนกำกับ "please check..." เพื่อบอกไปข้อผิดพลาด ดังที่	บทสรุปที่สอดคล้องกัน ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนวางแผนและจัดโครงสร้างของงานเขียนก่อนเริ่มเขียนจริง เพื่อช่วยให้งานเขียนมีความไหลลื่นและเข้าใจง่าย 4. ผู้สอนควรเน้นให้ข้อเสนอแนะ (Feedback) ด้านเนื้อหาและความคิดสร้างสรรค์เป็นหลัก โดยในช่วงแรกไม่ควรเน้นการแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์อย่างเข้มงวดจนเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกกังวลหรือถูกจำกัดความคิดสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตาม หลังจากผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาได้อย่างอิสระแล้ว ผู้สอนควรชี้จุดที่ผิดพลาดทางภาษาในลักษณะที่ไม่รบกวนการแสดงออก เช่น การขีดเส้นใต้คำหรือประโยคที่ผิด พร้อมเขียนคำไปอย่างสุภาพ ("please check...") เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงภาษาได้ด้วยตนเอง

- ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ระบุว่า "การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ส่วนใหญ่จะให้ feedback ด้านเนื้อหาเป็นหลัก ผู้สอนจะต้องมี criteria ที่ไม่รบกวนด้านเนื้อหา Focus correcting grammar น้อย เพื่อให้นักเรียนมีอิสระในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่" ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 กล่าวเสริมว่า "การฝึกใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องและการใช้คำเชื่อมที่เหมาะสมจะช่วยให้งานเขียนมีคุณภาพมากขึ้น"
2. วิธีกระตุ้นและการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนฝึกเขียน สามารถทำได้โดยการให้อิสระในการใช้จินตนาการผ่านสื่อที่ใกล้ตัวและเป็นสิ่งที่สนใจของผู้เรียน เช่น การเขียนสถานะ Facebook การรีวิวบริการ Lineman หรือการเขียนสคริปต์ TikTok นอกจากนี้ การใช้ภาพและคำศัพท์ที่กำหนดเพื่อให้ผู้เรียนสร้างเรื่องสั้นอย่างสร้างสรรค์ก็เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยให้เกิดไอเดียใหม่ ๆ ผู้สอนควรให้คำชมเชยเมื่อผู้เรียนทำได้ดีและให้
5. การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนแบ่งปันผลงานของตนเองผ่านการนำเสนอในกลุ่มย่อยหรือชั้นเรียนพร้อมเปิดพื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่สร้างสรรค์ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้จุดเด่นและข้อควรพัฒนาจากเพื่อน ๆ ผู้สอนควรเป็นผู้สนับสนุนและชี้แนะอย่างเหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและสามารถพัฒนาผลงานต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการเผยแพร่ผลงานของนักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึงคุณค่าและเป้าหมายของการเขียนอย่างแท้จริง เช่น นิยายสารออนไลน์ บล็อกส่วนตัว เว็บไซต์ของโรงเรียน หรือการจัดแสดงนิทรรศการในชุมชน สิ่งนี้ช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและเห็นความสำคัญของผลงานของตนเองอย่างเป็นรูปธรรม

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของพวกเขาต่อไป ดังที่ผู้วิจัยหลายคนได้กล่าวไว้ว่า "ให้สื่อสารกับผู้เรียนในการใช้จินตนาการในการเขียนเรื่องสั้นจากภาพและคำศัพท์ที่กำหนดให้อย่างสร้างสรรค์ และให้คำชมเชยเมื่อผู้เรียนเขียนได้ดี" และผู้วิจัยหลายคนได้กล่าวว่า "การเลือกหัวข้อที่ใกล้ตัวจะช่วยให้ผู้เรียนสนุกกับการเขียนมากขึ้น" 3. สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ ปริมาณงานเขียนที่มอบให้กับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนบางคนอาจรู้สึกกังวลหากต้องเขียนเนื้อหาที่ยาวเกินไป ดังนั้น ควรเริ่มจากการเขียนในปริมาณที่เหมาะสมและค่อย ๆ เพิ่มขึ้นตามความสามารถของแต่ละคน นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ก็ควรเอื้อต่อการแสดงความคิดสร้างสรรค์ โดยต้องคำนึงถึงอายุและระดับความสามารถของนักเรียน เพื่อให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ ดังที่	ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของพวกเขาต่อไป ดังที่ผู้วิจัยหลายคนได้กล่าวไว้ว่า "ให้สื่อสารกับผู้เรียนในการใช้จินตนาการในการเขียนเรื่องสั้นจากภาพและคำศัพท์ที่กำหนดให้อย่างสร้างสรรค์ และให้คำชมเชยเมื่อผู้เรียนเขียนได้ดี" และผู้วิจัยหลายคนได้กล่าวว่า "การเลือกหัวข้อที่ใกล้ตัวจะช่วยให้ผู้เรียนสนุกกับการเขียนมากขึ้น" 3. สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ ปริมาณงานเขียนที่มอบให้กับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนบางคนอาจรู้สึกกังวลหากต้องเขียนเนื้อหาที่ยาวเกินไป ดังนั้น ควรเริ่มจากการเขียนในปริมาณที่เหมาะสมและค่อย ๆ เพิ่มขึ้นตามความสามารถของแต่ละคน นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ก็ควรเอื้อต่อการแสดงความคิดสร้างสรรค์ โดยต้องคำนึงถึงอายุและระดับความสามารถของนักเรียน เพื่อให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ ดังที่	7. การวัดและประเมินผลควรใช้ Rubric ที่มีเกณฑ์ชัดเจนและประกาศให้นักเรียนรับทราบตั้งแต่ต้น เพื่อให้ผู้เรียนมีเป้าหมายชัดเจนในการพัฒนาทักษะของตนเอง การให้คะแนนควรเน้นที่การเปรียบเทียบพัฒนาการของนักเรียนจากงานเขียนชิ้นก่อน ๆ (Before & After) มากกว่าการให้คะแนนเพื่อตัดสินหรือจัดอันดับ นอกจากนี้ การนำผลงานเขียนที่มีคุณภาพหรือได้รับรางวัลมาวิเคราะห์ร่วมกับนักเรียนยังเป็นวิธีที่ดีในการสร้างแรงบันดาลใจและแสดงให้เห็นถึงเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และนำไปพัฒนาต่อไป

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 15 ระบุว่า "ปัจจัยที่ทำให้งานเขียนประสบความสำเร็จคือ ความสนใจของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการแสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ตามอายุและความสามารถของผู้เรียน" ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ที่กล่าวว่า "ควรเตรียมกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน การให้ตัวอย่างงานเขียนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีแนวทางและความมั่นใจมากขึ้น"

4. การวัดและประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ควรใช้เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนและแจ้งให้นักเรียนทราบตั้งแต่นั้น เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจแนวทางและสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนสามารถใช้ rubric ในการให้คะแนน และควรเน้นการวัดและประเมินเพื่อพัฒนา เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองมากกว่าการให้คะแนน

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
	เพื่อตัดสินใจจัดอันดับ โดยคะแนนที่ได้รับไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนแต่จะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะของตนเอง ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวว่า "คะแนนงานเขียนไม่มีผลกับเกรด นักเรียนจะ willing ที่จะรับ ไม่ว่านักเรียนจะได้คะแนนเท่าไรก็ตาม ใช้เพื่อเปรียบเทียบ before/after แต่ให้นักเรียนรู้สึกว่าตนเองมีพัฒนาการ เก่งขึ้น" นอกจากนี้ ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมวิเคราะห์งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ดี หรือที่เคยได้รับรางวัลเพื่อเรียนรู้จากตัวอย่างจริง ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เสริมว่า "การศึกษาผลงานเขียนที่ได้รับรางวัลจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจจุดเด่นของงานเขียนที่มีคุณภาพ"	

4. ผลการสังเคราะห์แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ตาราง 36 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
1. ผู้เรียนควรมีอิสระในการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของตนเอง รวมถึงวิธีการและเทคนิคต่างๆ โดยอิงจากความสนใจและประสบการณ์ส่วนตัว เพื่อให้สามารถค้นพบแนวทางการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับตนเอง	1. แนวทางการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองนั้น ควรเน้นกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจและสัมพันธ์เชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน (Authentic activities) มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ รู้สึกสนุก ทำหาย และเกิดการแข่งขันเชิงบวก โดยการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ผ่านกรมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และผู้เรียนกับสื่อ การใช้คำถามและกิจกรรมที่กระตุ้นการสะท้อนคิด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมาย และวางแผนวิธีการปฏิบัติ ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวว่า "วิธีการกระตุ้นคือใช้กิจกรรมแบบ Authentic ที่เชื่อมโยง link กับชีวิตประจำวัน และ	1. ควรมีการส่งเสริมอิสระในการเลือกเนื้อหา วิธีการ และเทคนิคการเรียนรู้ตามความสนใจและประสบการณ์ของตนเอง เพื่อให้เกิดการค้นพบวิธีการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับตนเอง ครูควรมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการตัดสินใจเลือกวิธีการที่เหมาะสม
2. ควรนำเสนอวิธีการและเทคนิคการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสดำทดลองและขยายขอบเขตของกลยุทธ์การเรียนรู้ของตนเอง สิ่งนี้จะช่วยผู้เรียนในการค้นพบกลยุทธ์ที่เหมาะสม และพัฒนาความสามารถในการกำหนดทิศทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง	2. ผู้สอนควรจัดเตรียมวิธีการและเทคนิคการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ เพื่อเปิดโอกาสในการค้นพบกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับตนเอง และขยายขอบเขตของวิธีการเรียนรู้	2. ผู้สอนควรจัดเตรียมวิธีการและเทคนิคการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ เพื่อเปิดโอกาสในการค้นพบกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับตนเอง และขยายขอบเขตของวิธีการเรียนรู้

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ (awareness) ในการเรียนรู้ของตนเองผ่านภาระสะท้อน (Reflection) คิดอย่างมีวิจารณญาณ เช่น การสะท้อนถึงสิ่งที่ตนรู้อยู่แล้ว สิ่งที่ต้องการหรือจำเป็นต้องเรียนรู้ การสะท้อนกลับเกี่ยวกับทางเลือกที่เลือกทำและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	ใช้ gamification เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจ กระตุ้นการแข่งขันให้ผู้เรียนรู้สึกท้าทาย" ซึ่งสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ที่ได้กล่าวว่า "ใช้เนื้อหาหรือกิจกรรมที่เป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและอยู่จริงในชีวิตประจำวันของนักเรียน เช่น ใช้ hotel review ในเว็บไซต์ โดยนักเรียนเป็นคนหาสื่อที่นักเรียนชื่นชอบ สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม และใช้คำถามสะท้อนกลับให้ผู้เรียนคิด" นอกจากนี้ ควรมีการชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการเรียนอย่างชัดเจนให้ผู้เรียนตระหนักถึงเป้าหมายและคุณค่าของการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ระบุว่า "ควรบอกถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการเรียนเพื่อทำความเข้าใจร่วมกันกับนักเรียน" และควรระวังการให้ข้อมูลกับนักเรียนที่มากเกินไป ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนสูญเสียความสงสัยและไม่เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	3. ผู้เรียนควรได้รับการกระตุ้นให้สะท้อนคิด (reflection) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถตระหนักรู้และเข้าใจถึงสิ่งที่ตนเองรู้ สิ่งที่เป็นต้องเรียนรู้ และประเมินผลลัพธ์ของการเรียนรู้ได้อย่างมีวิจารณญาณ 4. ผู้สอนควรเลือกใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อสร้างความสนใจ ความสนุกสนาน และท้าทาย รวมถึงการนำกิจกรรมที่ใช้เกมมาเพิ่มแรงจูงใจและการแข่งขันเชิงบวก 5. ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้สนับสนุนและให้คำแนะนำที่จำเป็นกับผู้เรียน โดยเน้นการให้ผู้เรียนสามารถจัดการและควบคุมกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
กระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ	กล่าวว่า "ควรระวังการให้ข้อมูลหรือ scaffolding นักเรียนมากเกินไป จะทำให้เด็กเรียนไม่เอาะ หรือเกิดความสงสัยในการเรียนรู้"	6. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย และออกแบบหลักสูตรหรือกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับครู เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการและแรงจูงใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง
6. ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมกลยุทธ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีเครื่องมือในการจัดการกระบวนการเรียนของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่ตนกำหนดไว้	2. ควรมีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายในหลายมิติ เพื่อให้ครอบคลุมทั้งจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เช่น การประเมินตนเอง (self-check) การใช้แบบสะท้อนคิด การสังเกต พฤติกรรมของผู้เรียน โดยดูจากการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และการตรวจสอบจากผลงาน เช่น portfolio หรือการนำเสนอผลงาน รวมถึงการสัมภาษณ์สะท้อนคิด ตั้งให้ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 เสนอว่า "ควรมีการประเมินทั้งด้าน Affective และ Psychomotor ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง self-check พฤติกรรมของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน และมีแบบบันทึกระหว่างเรียนเพื่อเป็น reflective	7. สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เป็นมิตร ปลอดภัย ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจในการทดลองและปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ใหม่ ๆ โดยการแสดงความเชื่อมั่นและสนับสนุนผู้เรียนอยู่เสมอ
7. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและออกแบบหลักสูตรร่วมกับผู้สอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและแรงจูงใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง	8. ควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้ได้รับการฝึกทักษะในการวางแผน การตรวจสอบและประเมินกระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมและจัดการกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างยั่งยืน	8. ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้ได้รับการฝึกทักษะในการวางแผน การตรวจสอบและประเมินกระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมและจัดการกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างยั่งยืน

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
กล้าทดลองและปรับตัวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ ๆ และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เป็นมิตร ปลอดภัย และให้กำลังใจ เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจในการเปลี่ยนแปลงและปรับวิธีการเรียนรู้ของตนเอง 9. ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนให้มีความสามารถในการวางแผน ตรวจสอบ และประเมินกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้เกิดการควบคุมและก้าวหน้าในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว	journal หรือแบบบันทึกสะท้อนการเรียนรู้ที่มีภาระการเรียนรู้ในหลายระยะ เช่น ก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน และหลังเรียน 1 สัปดาห์ เพื่อกำกับติดตาม ความสำเร็จและพัฒนาการพฤติกรรมของผู้เรียน" เช่นเดียวกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้กล่าวไว้ว่า "ใช้การตรวจสอบจากผลงาน เช่น portfolio หรือการนำเสนอผลงานของนักเรียน เช่นนักเรียนสามารถอธิบายแนะนำสื่อให้เพื่อนได้ ว่าเลือกเพราะอะไร แสดงวิธีเลือก และสามารถบอกข้อดี ข้อเสีย ของสื่อที่เลือกได้" และ "จากการสังเกตพฤติกรรม ดูจากการมีส่วนร่วม"	9. ควรใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลายครอบคลุมทั้งด้านจิตพิสัย (affective domain) และทักษะพิสัย (psychomotor domain) เช่น แบบประเมินตนเอง การบันทึกการสะท้อนคิด (reflective journal) แฟ้มสะสมผลงาน การนำเสนอผลงาน และการสัมภาษณ์หรือเขียนสะท้อนความคิดของผู้เรียน เพื่อวัดและประเมินพัฒนาการได้อย่างรอบด้าน นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ส่วนร่วม เช่น การให้นักเรียนและเพื่อนร่วมชั้นร่วมประเมินก่อนที่ครูจะให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในขั้นสุดท้าย โดยใช้กรอบการประเมินที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย เพื่อป้องกันความเข้าใจผิด 10. ผู้สอนควรมีการชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการเรียนรู้ที่ชัดเจน และควรระวังการให้ข้อมูลหรือ scaffolding มากเกินไป ซึ่งอาจลด

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
คนที่ 1 แนะนำการสังเกต "จากการเขียน รายละเอียด detail ใน journal ของผู้เรียน" ซึ่งช่วยให้เห็นถึงพัฒนาการความคิดและการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ที่ได้แนะนำให้ "ดูจาก diary หรือ log ของนักเรียน" เพื่อติดตามความก้าวหน้า" นอกจากนี้ยังสามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้จากการตรวจสอบผลงานหรือชิ้นงาน ของผู้เรียนในแต่ละครั้ง ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เสริมว่า "ดูพัฒนาการผลงานหรือชิ้นงาน และ performance จากกิจกรรมในชั้นเรียน เช่นการ reflex การตอบคำถาม การสัมภาษณ์"	คนที่ 1 แนะนำการสังเกต "จากการเขียน รายละเอียด detail ใน journal ของผู้เรียน" ซึ่งช่วยให้เห็นถึงพัฒนาการความคิดและการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ที่ได้แนะนำให้ "ดูจาก diary หรือ log ของนักเรียน" เพื่อติดตามความก้าวหน้า" นอกจากนี้ยังสามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้จากการตรวจสอบผลงานหรือชิ้นงาน ของผู้เรียนในแต่ละครั้ง ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เสริมว่า "ดูพัฒนาการผลงานหรือชิ้นงาน และ performance จากกิจกรรมในชั้นเรียน เช่นการ reflex การตอบคำถาม การสัมภาษณ์"	คนที่ 1 แนะนำการสังเกต "จากการเขียน รายละเอียด detail ใน journal ของผู้เรียน" ซึ่งช่วยให้เห็นถึงพัฒนาการความคิดและการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ที่ได้แนะนำให้ "ดูจาก diary หรือ log ของนักเรียน" เพื่อติดตามความก้าวหน้า" นอกจากนี้ยังสามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้จากการตรวจสอบผลงานหรือชิ้นงาน ของผู้เรียนในแต่ละครั้ง ดังที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เสริมว่า "ดูพัฒนาการผลงานหรือชิ้นงาน และ performance จากกิจกรรมในชั้นเรียน เช่นการ reflex การตอบคำถาม การสัมภาษณ์"
4. ข้อควรระวังในการประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ การตั้งคำถามในการประเมินที่ไม่ชัดเจน การใช้ภาษา จำนวนข้อความ		

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
ผลการติดตาม มีผลต่อความเข้าใจและความร่วมมือของนักเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวว่า "ระวังเรื่องการใช้ภาษาที่กำกวม ให้ใช้ action word ให้มาก และมีการให้ตัวอย่างในข้อคำถาม เช่น ฉันก็มีคำถาม... เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจคำถาม และไม่เข้าข้างตนเอง" และ "การคิดการทำแบบสะท้อนคิดภาพรวมรายสัปดาห์ นักเรียนอาจหลงลืมบางกิจกรรม" ผู้เชี่ยวชาญจึงเสนอให้มี "learning log กำกับติดตามรายวัน" หรือ "เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนสำรวจตัวเองทุกวัน โดยมีการกำกับติดตามในหัวข้อเดียวกันในรูปแบบเดียวกัน เพื่อให้ช่วยต่อการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำ content analysis" นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ยังเน้นความสำคัญของการเข้าใจความแตกต่างระหว่างผู้เรียน โดยกล่าวว่า "ต้องทำความเข้าใจระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีตัวตนมาไม่		

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ผลการสัมภาษณ์ เท่ากัน" และแนะนำให้ "ดูจากพัฒนาการ และความ fair กับนักเรียน" โดยหวัง "การประเมินที่อาจจะเอื้อกับเฉพาะนักเรียนที่ได้ นักเรียนที่ทำไม่ได้ก็ไม่ได้หมายความว่านักเรียนไม่เกิดการเรียนรู้" 5. จากการพิจารณาความเหมาะสมของกรอบการประเมินที่สังเคราะห์ขึ้นทั้ง 6 หัวข้อ ได้แก่ การตั้งเป้าหมาย, การวางแผน, การเลือกและใช้สื่อและกลวิธี, การสะท้อนการใช้กลยุทธ์, แรงจูงใจ และการติดตามกระบวนการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ากรอบนี้เหมาะสมในการใช้ประเมินบันทึกสะท้อนการเรียนรู้ของนักเรียน แต่อย่างไรก็ตาม ควรมีการเพิ่มเติมในส่วนของการนิยามคำศัพท์ที่ชัดเจน เข้าใจง่าย พร้อมตัวอย่างประกอบเพื่อป้องกันความสับสนหรือการเขียนที่กระจัดกระจาย โดยผู้เชี่ยวชาญทั้งสองให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
----------------------------------	---

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ดังนี้ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 เสนอว่า "จากกรอบการประเมินควรมีการเพิ่มระดับคำนิยาม definition ให้ชัดเจนของแต่ละหัวข้อ" เพื่อ "ระวังและป้องกันนักเรียนเขียนกระจ่าย" และควร "แปลงภาษาวិชาการเป็นภาษาที่นักเรียนเข้าใจได้ง่าย และมีตัวอย่างอธิบาย" ซึ่งสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ที่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า "ควรมีการปรับการใช้คำที่ friendly กับนักเรียน มีการพาดำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย" นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เน้นความสำคัญของการชี้แจงวัตถุประสงค์ โดยกล่าวว่า "ให้ระวังนักเรียน lost จุดประสงค์ในการเรียนรู้ ควรชี้แจง ทำความเข้าใจ บอกเป้าหมายของงานกับนักเรียน" และอาจต้อง "มี writing clinic ให้กับนักเรียนที่สงสัยหรือมีปัญหาในการเรียนรู้" ไว้สอบถามหรือแก้ปัญหาค้นหาในการเรียนรู้ระหว่างเรียน และเสนอแนวทางการประเมินแบบมีส่วนร่วม โดย "ชี้แจงตารางการสะท้อน หรือการตรวจ	สรุปแนวทางการจัดการการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย	ผลการสัมภาษณ์	สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
	และในการวัดและประเมินผล อาจมีการให้นักเรียนประเมินตนเองก่อน หรือให้เพื่อนร่วม comment Learning log และ AI comment ให้นักเรียนมี comment ในลำดับสุดท้าย เพื่อให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมและใช้การปฏิสัมพันธ์กับสื่อที่หลากหลาย	

5. ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการและการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ตาราง 37 แสดงผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการและการและความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ประเด็น/ข้อคำถาม	ผลการสัมภาษณ์	สรุป
ข้อ 1 หากจะต้องเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ	“เรื่องราวในอนาคต” “ผมอยากเขียนเรื่องราวของตัวเองในชีวิตนี้กีฬา” “อยากเขียนเรื่องเกี่ยวกับตนเอง”	1. ด้านเนื้อหา นักเรียนมีความสนใจในหัวข้อที่หลากหลายในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยหัวข้อที่ได้รับความนิยม ได้แก่ เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง เช่น ชีวิตวิถี ความทรงจำ และอนาคตของตนเอง เรื่องราวทางสังคม เช่น การเมืองไทย การพัฒนาเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม สื่อบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ ซีรีส์ เพลง และนวนิยาย
นักเรียนมีความสนใจเขียนเรื่องเกี่ยวกับเรื่อง	“เรื่องราวต่างๆในสังคม อย่างเช่นการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน” “เรื่องราวเกี่ยวกับสังคมต่างๆ” “เขียนเรื่องความชีวิตและอนาคตข้างหน้า” “คุณค่าของดอกไม้”	เรื่องสั้นและนิทาน ที่มีเนื้อหาสนุกสนานและให้ข้อคิด การบรรยายภาพและการวิพากษ์วิจารณ์การบรรยายภาพ วิพากษ์ยนตร์และกีฬาต่าง ๆ และการอธิบายแนวคิดต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ดังนั้นหัวข้อเหล่านี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความต้องการด้านเนื้อหาในการแสดงออกถึงการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และความสนใจส่วนตัวผ่านงานเขียนของตนเองแตกต่างกันไปตามความชอบและประสบการณ์ของตนเอง

ประเด็น/ข้อความ	ผลการสัมภาษณ์
	”ความรู้และวัฒนธรรม” “อยากเขียนบทวิจารณ์เพลง” “เขียนนิทานสั้น นิทานตลกๆ” “เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังสนใจในตอนนี้นั้นหรือตาม mood อารมณ์ตอนนั้นๆ” “คิดว่านิทานเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดในหมวด short story อยากเขียนนิทานที่มีเนื้อเรื่องน่ารักๆ และให้ข้อคิดดีๆ” “Story of that day” “การบรรยายรูปภาพ” “เขียนเรื่องเล่าที่ตัวเองสนใจ” “ชีวประวัติ” “เรื่องเล่าเกี่ยวกับสิ่งที่มีความทรงจำที่อยากนึกถึงตลอดเวลา” “สนใจเขียนการบรรยายเรื่อง ชีวประวัติของตัวเองตั้งแต่เด็กจนประสบความสำเร็จตั้งแต่อายุน้อย ถือว่าเป็นการนำเสนอที่ประสบความสำเร็จตั้งแต่อายุน้อย” “น่าสนใจที่สื่อถึงความมุ่งมั่นและความพยายามที่จะไขว่คว้าความสำเร็จและเรื่องราวนี้สามารถเป็นแรงบันดาลใจให้ใครหลายคนได้” “สเปคในฝัน” “ชีวประวัติจำวัน”

ประเด็น/ข้อคำถาม	ผลการสัมภาษณ์	สรุป
ข้อ 2 หากจะต้องทำผลงานในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	“อาจจะเป็นการช่วยเขียนว่าสิ่งนี้เขียนถูกต้องมั๊ย” “ต้องการทักษะการเขียนที่สูงกว่าทอมที่แล้ว แล้วก็ยังไม่ยากเกินไป” “อยากทำกิจกรรมเป็นกลุ่มๆนำเสนอ”	2. ด้านกิจกรรมนักเรียนต้องการสนับสนุนในการฝึกฝนการเขียนให้มากขึ้น โดยส่วนใหญ่ต้องการแบบฝึกหัดการเขียนที่กำหนดย่อยๆ หรือหัวข้อมาให้ เพื่อให้สามารถฝึกเขียนได้อย่างมีเป้าหมาย
นักเรียนต้องการให้นักเรียนหรือกิจกรรมหรือกิจกรรมหรือ	“ชอบแบบฝึกหัดที่ได้เขียนเองได้ทบทวนเอง หรือหากเป็นกิจกรรม” “อยากให้เป็นงาน 3-4 คนช่วยกันคิดและโตโทรศัพท์ หากเป็นแบบฝึกหัด” “อยากได้คำแนะนำด้านการเขียนและจำนวนการเขียน	นอกจากนี้ นักเรียนหลายคนยังสนใจ กิจกรรมกลุ่ม ที่เปิดโอกาสให้ได้ช่วยกันคิดและพัฒนางานเขียนร่วมกัน รวมถึงการได้รับ feedback จากเพื่อนและครู สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนต้องการเพิ่มเติม ได้แก่ เกมสร้างเรื่องราวจากภาพ ที่ช่วยกระตุ้นจินตนาการ การให้ feedback และคำแนะนำในการเขียน โดยเฉพาะด้านไวยากรณ์และการเลือกใช้คำศัพท์ที่อย่างถูกต้อง และการลดสิ่งรบกวนสมาธิ เช่น งดการใช้โทรศัพท์มือถือขณะทำกิจกรรม
ช่วยเหลือเพิ่มเติมด้านใดจากครูบ้าง	“กิจกรรมเกมสร้างเรื่องราวจากภาพ - เลือกภาพหนึ่งภาพ แล้วเขียนเรื่องราวที่ได้รับแรงบันดาลใจจากภาพนั้น” “ตัวอย่างกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดอื่นๆ” “เทคนิคการเขียนให้น่าสนใจและถูกต้อง” “อยากใช้คำศัพท์ที่หลากหลายเพื่อความสวยงามน่าอ่านของผลงาน”	

ประเด็น/ข้อคำถาม	ผลการสัมภาษณ์	สรุป
ข้อ 3 จาก	“การสะกดคำและการเขียนประโยค”	3. ด้านการพัฒนาในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จุดที่
ประสบการณ์การ	“น่าจะเป็นคำศัพท์ที่มันดี”	นักเรียนต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติม คือ 1) ทักษะการใช้ภาษา
เรียนการเขียนใน	“การอ่านเขียน”	ทั้งด้านการเลือกคำศัพท์ การสะกดคำและการสร้างประโยค หลัก
รายวิชาเพิ่มเติม	“รู้สึว่าการเขียนให้สวยและความหมายถูกต้องตามที่ต้องการ”	ไวยากรณ์การใช้โครงสร้างประโยค การใช้ Tense และการสื่อ
ภาษาอังกฤษ อะไร	“นั่นยาก และการเขียนให้ถูกต้องตามหลักการบางทีก็ผิดพลาด”	ความหมายที่ชัดเจน 2) ทักษะการเขียน เช่น การวางแผนการเขียน
คือสิ่งที่ทำให้	สรุป ขาดการตรวจทานที่แม่นยำหากไม่ใช้ BOT/AI”	เทคนิคการเขียนที่น่าสนใจ และการตรวจทานแก้ไข
นักเรียนรู้สึกว่ายาก	“คิดว่าสิ่งที่ยากที่สุดคือการใช้ tense ให้ถูกที่ถูกละเวลา ส่วนตัว	
ในการเขียน	แล้วยังไม่ค่อยชำนาญมากหากได้ฝึกเป็นประจำจะส่งผลดี	
ภาษาอังกฤษ	แน่นอน”	
นักเรียนคิดว่า	“การเลือกคำศัพท์และโครงสร้างประโยคให้เข้ากัน”	
ประเด็นใดที่	“การเขียนให้ถูกต้อง”	
ต้องการเรียนรู้	“คำศัพท์ และหลักไวยากรณ์”	
เพิ่มเติม	“การเขียนให้อ่านแล้วเข้าใจในเนื้อหาที่จะสื่อออกมา”	
ข้อ 4 นอกจากที่	“เคย เรียนจาก TikTok และไอจีต่าง ๆ”	4. ด้านประสบการณ์แหล่งข้อมูลที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ จาก
นักเรียนเรียนรู้	“ผมเคยเรียนนะครับ แต่เรียนผ่านผมติวเดอวีในยูทูปกับเกมฝึก	ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเคยเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดย
ภาษาอังกฤษกับครู	ทักษะภาษาอังกฤษ”	นักเรียนส่วนใหญ่ใช้แหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เป็นเครื่องมือหลักในการ
ในชั้นเรียนแล้ว	“แหล่งเรียนรู้จากภาพยนตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษ”	ฝึกฝนภาษาอังกฤษ โดยมีแพลตฟอร์มยอดนิยม เช่น TikTok,
นักเรียนเคยเรียนรู้		YouTube, Facebook, Duolingo, ChatGPT และ Podcast

ประเด็น/ข้อคำถาม	ผลการสัมภาษณ์	สรุป
ภาษาอังกฤษด้วยตนเองบ้างหรือไม่ ถ้าเคยนักเรียนมีวิธีการเรียนอย่างไร และใช้แหล่งเรียนรู้อะไรบ้าง	“เคย เรียนโดยการฟังเพลงภาษาอังกฤษและแปลเอง ดูหนัง ภาษาอังกฤษพร้อมซับไทย จะทำให้ซึมซับทั้งสำเนียง, วิธีการพูด และคำศัพท์ อ่านบทความภาษาอังกฤษ ฟังพอดแคสต์เพิ่มเติม” “แหล่งเรียนรู้ Lemon8, YouTube, Spotify” “วิธีการเรียนภาษาคือเรียนเนื้อหาที่อยากรู้และสามารถนำไปใช้ได้จริงในการสนทนา เคยเรียนรู้ผ่าน TikTok, YouTube, Duolingo และ ฟังกึ่งพิเศษที่สามารถคุยกับ ChatGPT ได้” “ดูคลิปจาก Youtube, TikTok” “เคย ดูยูทูบหรือซื้อหนังสือมาอ่าน” “เคย เรียนตามยูทูบแล้วจดตาม” “เคย ฟังแล้วพูดตาม เรียนรู้จากหนังและสื่อออนไลน์ต่างๆ” “เคยเรียนรู้ผ่านTik Tok, Youtube Shotและ Facebook”	นอกจากนี้ ยังมีการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฟังเพลงและแปลความหมาย การดูภาพยนตร์พร้อมภาคบรรยายภาษาอังกฤษ (subtitle) การอ่านบทความภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้จากตัวเตอร้ออนไลน์หรือเกมฝึกภาษา อย่างไรก็ตาม นักเรียนบางคนพบปัญหาว่า การเรียนรู้จากวิดีโออย่างเดียวทำให้ขาดโอกาสในการโต้ตอบและ feedback จากผู้เชี่ยวชาญ อีกทั้งการเรียนรู้ด้วยตนเอง ยังต้องอาศัยวินัยสูง ซึ่งทำให้นักเรียนบางคนขาดความต่อเนื่องในการฝึกฝน
ข้อ 5 นักเรียนคิดว่าอะไรเป็นสิ่งที่ยากที่สุด ถ้าต้องควบคู่มา การเรียนรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษ	“การพูดและการเขียนประโยคให้ถูกต้อง เพราะไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไรถูกต้องจริงหรือป่าว” “น่าจะยากตรงที่ไม่มีคู่สนทนาด้วยม่ครับ” “อ่านไม่ค่อยออกและพูดไม่ได้ไม่มีความมั่นใจตนเอง” “ขาดคนสอนแบบแม่เฒ่า เพราะหากดูคลิปอย่างเดียวไม่สามารถโต้ตอบได้ก็อาจจะไม่รู้ข้อบกพร่องตัวเองจึงทำให้การ	5. ด้านปัญหาและอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นักเรียนจำนวนมากมักเผชิญกับปัญหาหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นความกังวลใจในการเลือกใช้ Grammar และคำศัพท์ให้ถูกต้อง การขาด feedback จากครูหรือผู้เชี่ยวชาญ ทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจและไม่แน่ใจว่าสิ่งที่เรียนรู้ถูกต้องหรือไม่ ขาดแรงจูงใจ ขาดแนวทางที่ชัดเจน และการขาดวินัยและความต่อเนื่องในการฝึกฝน รวมถึงการ

ประเด็น/ข้อคำถาม	ผลการสัมภาษณ์	สรุป
ด้วยตนเอง และ ทำไมจึงรู้สึกว่ายาก	เรียนรู้ด้วยตัวเองโดยขาดผู้ชี้แนะ จะยากกว่าการเรียนแบบ ห้องเรียนเล็กน้อย” “ความมีวินัย เพราะบางทีก็ปล่อยผ่านไปตามงานจนไม่ค่อยชินกับ ภาษา ตอนนั้นรู้สึกว่ายากไม่ค่อยมีแรงบันดาลใจในการเรียนภาษา แต่พอรู้ตัวว่ายากไปใช้ชีวิตที่ต่างประเทศก็เริ่มมีไฟในการเรียน มาตลอด” “ไม่มีครูคอยสอน ทำให้ต้องแก้ไขข้อผิดพลาดเองหรือไม่ว่า คำตอบที่ได้มานั้นถูกต้องไหม เป็นอุปสรรคที่ทำให้การเรียนรู้ ด้วยตนเองยากขึ้น” “ความขี้เกียจ” “ไม่ค่อยมีสมาธิ จิตใจไม่ได้โฟกัสกับการเรียนรู้ และพอเวลาผ่าน ไปก็ลืมหมดเพราะไม่ได้เอาไปใช้ในชีวิตประจำวัน” “ต้องมีวินัย ถ้าเรียนด้วยตัวเองอาจจะเลยไปบ้างแต่ก็จะทำให้ไม่ เครียดมาก”	ไม่มีโอกาสใช้ภาษากับผู้อื่นในชีวิตประจำวัน ปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้ การเรียนรู้ด้วยตนเองมีข้อจำกัดและทำให้ผู้เรียนหมดกำลังใจในการ เรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีแนวทางการแก้ไขที่ช่วย สนับสนุนให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้ 1) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักเรียน มีความตั้งใจและความต่อเนื่องในการพัฒนาภาษา โดยครูช่วยกระตุ้น ให้นักเรียนมีแรงจูงใจโดยการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและเป็น รูปธรรม เช่น การตั้งเป้าหมายให้เขียนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละหนึ่ง เรื่อง หรือการพัฒนาไวยากรณ์ให้ถูกต้องขึ้นในแต่ละเดือน นอกจากนี้ ครูควรเชื่อมโยงบทเรียนเข้ากับความสนใจของนักเรียน เช่น การให้ เลือกหัวข้อที่ชอบ ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ เพลง นิยาย หรือเรื่องราว ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้สึกมีส่วนร่วมและสนุกกับการ เรียนมากขึ้น นอกจากนี้ การใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การ แข่งขันเขียนเรื่องสั้น หรือการทำโครงการภาษาอังกฤษ จะช่วยเพิ่ม แรงจูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนฝึกฝนภาษาอย่างต่อเนื่อง 2) การจัดโครงสร้างและแนวทางการเรียนรู้ที่ชัดเจน เป็นอีกปัจจัยที่ ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่า

การเรียนรู้ด้วยตนเองจะต้องอาศัยความรับผิดชอบของนักเรียน แต่ครูก็สามารถช่วยกำหนดแนวทางที่เหมาะสมได้ เช่น การแนะนำแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นแอปพลิเคชันเรียนภาษาอังกฤษ เช่น Duolingo, BBC Learning English, Grammarly หรือแม้แต่การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่าง ChatGPT เพื่อช่วยฝึกทักษะการเขียน ครูยังสามารถช่วยนักเรียนวางแผนการเรียนรู้เป็นรายบุคคลเพื่อให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของแต่ละคน นอกจากนี้ การมอบหมายที่เป็นรูปธรรม เช่น การเขียนบันทึกประจำวันหรือบทความ จะช่วยให้นักเรียนฝึกฝนภาษาได้อย่างสม่ำเสมอ

3) การให้ feedback และการประเมินผลที่ช่วยพัฒนา เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนมองเห็นจุดแข็งและจุดที่ต้องปรับปรุงของตนเอง การเรียนรู้ด้วยตนเองมักมีข้อจำกัดตรงที่นักเรียนอาจไม่สามารถทราบได้ว่าสิ่งที่ตนเองเขียนหรือพูดนั้นถูกต้องหรือไม่ ครูสามารถช่วยแก้ปัญหานี้ได้โดยการให้ feedback ที่สร้างสรรค์ เช่น การใช้เทคนิค "สองข้อดี หนึ่งข้อปรับปรุง" (Two Stars and a Wish) ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนรู้ว่าจุดแข็งของตนเองคืออะไร และควรปรับปรุงอะไรบ้าง นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีในการตรวจสอบงานเขียน เช่น

ประเด็น/ข้อคำถาม	ผลการสัมภาษณ์	สรุป
	Grammarly หรือ Google Docs จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคได้อย่างเป็นระบบ ครูยังสามารถจัดกิจกรรมให้เพื่อนช่วยตรวจงานกันเอง (Peer Review) ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเรียนรู้จากข้อผิดพลาดของกันและกัน 4) การสร้างโอกาสในการฝึกใช้ภาษาในบริบทจริง เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ โดยการจัดกิจกรรมในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้ใช้ภาษาอังกฤษจริง เช่น การแลกเปลี่ยนงานเขียน หรือสนทนาในหัวข้อที่กำหนด หรือการทำโครงการที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเชื่อมโยงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง หรือแนะนำให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นอกจากนี้ การแนะนำให้ใช้สื่อภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เช่น การดูหนัง ฟังพอดแคสต์ หรืออ่านบทความภาษาอังกฤษ แล้วนำมาสรุปเป็นภาษาอังกฤษ จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ 5) การพัฒนาทักษะการจัดการตนเองและวินัยในการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง โดยครูสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะนี้ได้โดยการสอนเทคนิคการบริหารเวลา เช่น การใช้ตารางเรียน การตั้งเป้าหมาย	Grammarly หรือ Google Docs จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคได้อย่างเป็นระบบ ครูยังสามารถจัดกิจกรรมให้เพื่อนช่วยตรวจงานกันเอง (Peer Review) ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเรียนรู้จากข้อผิดพลาดของกันและกัน 4) การสร้างโอกาสในการฝึกใช้ภาษาในบริบทจริง เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ โดยการจัดกิจกรรมในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้ใช้ภาษาอังกฤษจริง เช่น การแลกเปลี่ยนงานเขียน หรือสนทนาในหัวข้อที่กำหนด หรือการทำโครงการที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเชื่อมโยงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง หรือแนะนำให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นอกจากนี้ การแนะนำให้ใช้สื่อภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เช่น การดูหนัง ฟังพอดแคสต์ หรืออ่านบทความภาษาอังกฤษ แล้วนำมาสรุปเป็นภาษาอังกฤษ จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ 5) การพัฒนาทักษะการจัดการตนเองและวินัยในการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง โดยครูสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะนี้ได้โดยการสอนเทคนิคการบริหารเวลา เช่น การใช้ตารางเรียน การตั้งเป้าหมาย

ประเด็น/ข้อความ	ผลการสัมมนา	สรุป
		ย่อยที่สามารถทำได้ ช่วยให้ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การให้เขียนบันทึกการเรียนรู้ (learning log) รายสัปดาห์ว่าได้เรียนรู้อะไรไปบ้างและต้องการพัฒนาอะไรเพิ่มเติม จะช่วยให้นักเรียนสามารถติดตามความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างเป็นระบบ ครูยังสามารถให้กำลังใจและติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีแรงผลักดันในการเรียนรู้

6. คะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองนำร่อง (try out)

ตาราง 38 แสดงคะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองนำร่อง (try out)

Student No.	Communicating (12)	Organization (12)	Accuracy (16)	Total (40)
1	7	8	11	26
2	8	9	12	29
3	11	11	14	36
4	7	8	11	26
5	9	9	12	30
6	7	8	11	26
7	8	8	11	27
8	8	8	12	28
9	10	11	14	35
10	7	7	11	25
11	10	10	14	34
12	10	10	13	33
13	8	8	12	28
14	8	8	12	28
15	10	10	13	33

7. คะแนนและผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองนำร่อง (try out)

ตาราง 39 แสดงคะแนนและผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองนำร่อง (try out)

No.	Topic 1					Topic 2					$\bar{x}$				
	Goal	Plan	Res	Ref	Mot	Mon	Sum (30)	Goal	Plan	Res		Ref	Mot	Mon	Sum (30)
1	2	2	2	2	4	2	14	3	2	2	3	4	3	17	15.5
2	2	2	2	2	4	2	14	3	3	2	3	4	3	18	16
3	2	2	2	2	4	2	14	3	3	3	3	4	3	19	16.5
4	3	3	2	3	4	3	18	4	3	3	4	4	3	21	19.5
5	3	3	3	3	4	3	19	4	4	3	4	5	4	24	21.5
6	3	3	3	3	4	3	19	4	4	3	4	5	4	24	21.5
7	3	3	2	3	4	3	18	4	3	3	4	4	3	21	19.5
8	3	3	3	3	4	3	19	4	4	3	4	5	4	24	21.5
9	3	3	3	3	4	3	19	4	4	4	4	5	4	25	22
10	4	3	3	3	5	3	21	4	4	4	4	5	4	25	23
11	4	3	3	3	5	3	21	4	4	4	4	5	4	25	23
12	4	3	3	3	5	3	21	4	4	4	4	5	4	25	23
13	3	3	3	3	3	3	18	3	4	3	3	3	3	19	18.5
14	3	3	3	3	4	3	19	3	4	3	4	4	3	21	20
15	3	3	3	3	4	3	19	4	4	3	4	4	3	22	20.5

8. คะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังเรียน

ตาราง 40 แสดงคะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังเรียน

Student No.	Pretest			Pre Scaled		Pre Level		Posttest			Post Scaled		Post Level	Gain
	CI (12)	ORG (12)	LANG (16)	(40)		CI (12)	ORG (12)	CI (12)	ORG (12)	LANG(16)	(40)			
1	5	5	6	16		2	9	9	9	11	29		3	13
2	6	6	8	20		2	10	10	10	12	31		4	11
3	7	8	10	24		3	11	11	11	15	36		4	12
4	4	5	6	14		2	4	4	5	8	17		2	3
5	3	3	4	10		1	6	6	6	8	20		2	10
6	7	7	10	23		3	9	9	9	12	30		3	7
7	8	8	11	26		3	10	10	11	14	35		4	9
8	7	7	10	23		3	7	7	9	10	26		3	3
9	6	6	9	21		2	8	8	10	13	30		3	10
10	7	6	9	22		3	9	9	9	12	30		3	8
11	6	7	10	23		3	10	10	10	15	35		4	13
12	6	6	9	21		3	9	9	9	13	30		3	9
13	4	5	6	15		2	7	7	8	11	26		3	11

9. คะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ระหว่างเรียน

ตาราง 41 แสดงคะแนนและผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ระหว่างเรียน

No.	Topic 1																Topic 2																Topic 3															
	1.1	1.2	1.3	sum 12	2.1	2.2	2.3	sum 12	3.1	3.2	3.3	3.4	sum 16	Total	1.1	1.2	1.3	sum 12	2.1	2.2	2.3	sum 12	3.1	3.2	3.3	3.4	sum 16	Total	1.1	1.2	1.3	sum 12	2.1	2.2	2.3	sum 12	3.1	3.2	3.3	3.4	sum 16	Total						
1	2	2	2	6	2	2	2	6	1	2	2	1	6	18	3	2	2	7	3	2	3	8	2	2	2	2	8	23	3	3	3	9	3	3	3	9	3	3	3	2	11	47						
2	2	2	2	6	2	2	2	6	1	2	2	1	6	18	3	3	3	9	3	3	3	9	2	2	2	2	8	26	3	3	3	9	3	3	3	9	3	3	3	3	12	48						
3	2	2	2	6	2	2	2	6	1	1	2	1	5	17	3	3	2	8	3	2	3	8	2	2	2	2	8	24	3	3	3	9	3	3	3	9	3	2	2	2	9	45						
4	3	3	2	8	3	2	3	8	2	2	2	2	8	24	3	3	3	9	3	3	3	9	3	3	3	3	12	30	4	3	3	10	4	3	3	10	3	3	3	3	12	52						
5	3	3	3	9	3	3	3	9	2	3	2	2	9	27	4	3	3	10	4	3	3	10	3	3	3	3	12	32	4	4	4	12	4	4	4	12	4	4	4	3	15	63						
6	3	3	3	9	3	3	3	9	2	2	2	2	8	26	4	3	3	10	4	3	3	10	3	3	3	3	12	32	4	4	4	12	4	4	4	12	4	3	3	3	13	61						
7	3	3	2	8	3	2	3	8	2	2	2	2	8	24	3	3	3	9	3	3	3	9	3	3	3	3	12	30	4	4	3	11	4	3	3	10	3	3	3	3	12	54						
8	3	3	3	9	3	3	3	9	3	2	2	2	9	27	4	3	3	10	4	3	3	10	3	3	3	3	12	32	4	4	4	12	4	3	4	11	4	4	3	3	14	60						
9	3	3	3	9	3	3	3	9	3	2	2	2	9	27	4	4	3	11	4	3	4	11	3	3	3	3	12	34	4	4	4	12	4	4	4	12	4	4	4	3	15	63						
10	3	3	3	9	3	3	3	9	3	3	3	3	12	30	4	4	4	12	4	4	4	12	4	3	3	3	13	37	4	4	4	12	4	4	4	12	4	4	4	4	16	64						
11	3	3	3	9	3	3	3	9	3	3	3	3	12	30	4	4	4	12	4	4	4	12	4	4	3	3	14	38	4	4	4	12	4	4	4	12	4	4	4	4	16	64						
12	3	3	3	9	3	3	3	9	3	3	3	3	12	30	4	4	4	12	4	4	4	12	4	4	4	3	15	39	4	4	4	12	4	4	4	12	4	4	4	4	16	64						
13	3	3	3	9	3	3	3	9	3	3	3	3	12	30	4	4	4	12	4	4	4	12	4	4	4	4	16	40	4	4	4	12	4	4	4	12	4	4	4	4	16	64						

10. คะแนนและผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ระหว่างเรียน

ตาราง 42 แสดงคะแนนและผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ระหว่างเรียน

No.	Topic 1					Topic 2					Topic 3					Sum (30)	$\bar{x}$			
	Goal	Plan	Res	Ref	Mot	Mon	Goal	Plan	Res	Ref	Mot	Mon	Goal	Plan	Res			Ref	Mot	Mon
1	2	2	2	2	4	2	3	4	3	3	4	4	4	5	4	4	4	4	25	20.00
2	2	2	2	2	4	2	3	3	3	4	4	4	4	5	4	5	5	4	27	20.67
3	2	2	2	2	4	2	3	3	3	4	4	4	4	5	4	5	5	5	29	21.33
4	3	3	2	3	4	3	4	3	3	4	4	3	3	4	4	4	5	4	25	21.33
5	3	3	3	3	4	3	4	4	3	4	5	4	4	5	4	5	5	4	28	23.67
6	3	3	3	3	4	3	4	4	3	4	5	4	4	5	4	5	5	4	28	23.67
7	3	3	2	3	4	3	4	3	3	4	4	3	3	5	4	4	5	5	28	22.33
8	3	3	3	3	4	3	4	4	3	4	5	4	4	5	4	4	5	4	26	23.00
9	3	3	3	3	4	3	4	4	4	4	5	4	4	5	5	4	5	4	27	23.67
10	4	3	3	3	5	3	4	4	4	4	5	4	4	5	4	4	5	4	26	24.00
11	4	3	3	3	5	3	4	4	4	4	5	4	4	5	5	4	5	5	28	24.67
12	4	3	3	3	5	3	4	4	4	4	5	4	4	5	5	5	5	4	28	24.67
13	3	3	3	3	3	3	3	4	3	3	3	3	3	4	4	3	4	4	24	20.33